

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ENDIYA CARTER

captivated
by
Danger

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TEHLIKE TARAFINDAN BÜYÜLENMİŞ

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Copyright © 2022 by Endiya Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Özet

Önsöz

1. Greysen McCree
2. Dizel Tehlikesi
3. Greysen
4. Dizel
5. Greysen
6. Dizel
7. Greysen
8. Dizel
9. Greysen
10. Dizel
11. Greysen
12. Dizel
13. Greysen
14. Dizel
15. Greysen
16. Dizel
17. Greysen
18. Dizel
19. Greysen

Sonsöz

Mesaj:

OceanofPDF.com

SİNOPSİS

Diesel Danger, yakınları tarafından 'tanrı kompleksi' olduğu söylenen bir adamdır. Greysen McCree ile karşılaşana kadar kadınlardan istediğini, ne zaman ve nasıl isterse, hiç geri adım atmadan almaya alışkındır.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Dizel

Tehlikesi

Mayıs

1999

Kalemimin ucunu masaya vururken duvara baktım. Annem yüzümü görmek istemediğini... yüzüme bakamayacağını söylediği için son iki gündür odamda tutuluyordum. Babam benimle konuşmak için çıktığı 'iş' seyahatlerinden birinden dönene kadar beni odama kapatmıştı. Kahvaltı, öğle yemeği, akşam yemeği ve atıştırmalıklar bana odamda servis ediliyordu. Ne o ne de babam bana ve kardeşlerime hiç el kaldırmadı, bu yüzden bu konuda hiç endişelenmedim. Ailemin bana verdiği en büyük ceza internetimi elimden almak ve beni cezalandırmaktı. Kapı yavaşça açılmadan önce birkaç kez vurulunca dikkatimi çekti. Aynaya baktığımda, babam sadece kendisine uyacak şekilde dikilmiş siyah bir takım elbiseyle kapının paneline yaslanmıştı. Kırk yaşındaydı ve babamdan çok ağabeyim gibi görünüyordu. Başını salona doğru sallamadan önce aynada birbirimize baktık. Ayağa kalkarak cep telefonumu aldım, ama babam elinin tersiyle itti.

"Konuşmak konusunda endişelenmen gereken tek kişi benim," dedi.

Telefonumu masaya geri koyduktan sonra babamın yanından geçerek odadan çıktım. Başımın arkasına hafif bir şaplak attı. Beni aşağıya, akşam yemeğinin hazırlandığı mutfığa kadar takip etti ve ailem yemek masasında oturmuş servis edilmeyi bekliyordu. Annem hafifçe gözlerini devirerek bana baktı. Sandalyeyi çekmek için arkasından tuttuğumda babam beni durdurdu ve kapıyı işaret etti.

"Nereye gidiyorsunuz?" diye sordu annem.

"Dışarı. Yemek bitmeden döneriz Viv," diye cevap verdi babam.

"Baba, gidebilir miyim?"

"Hayır, Declan. Başka bir zaman."

Dışarıda babamın şoförü arka kapıyı açmış bizi bekliyordu. İçeri girdiğimiz anda şoför içeri girdi ve camı açarak bize biraz mahremiyet sağladı. Garaj yolundan kadar babam hiçbir şey söylemedi.

"Peki, iyi miydi?"

Ona baktım. "Ha?"

"Ne dediğimi duydun."

"Baba, ben daha önce seks yaptım. Bunu biliyorsun." "Elbette, ama ben bunu sormadım."

Omuzlarımı silkerek pencereden yanından geçtiğimiz ağaçlara baktım.

"Genç bir bayanı evime getirecek kadar cesurdun. Ve annenin dediği gibi, *onu öldürüyormuşsun gibi çığlık attırdın* ve bunun iyi olup olmadığını bilmiyorsun."

İçimi çektim. "Ve çığlık atmıyordu. Annemin nasıl abarttığını bilirsin baba. Hadi ama, şimdi."

On dört yaşına girdiğim gün, babam ilişkimizin farklı olduğunu fark etti. O hala benim babamdı ama daha çok en iyi arkadaşımdı. Açıklaması, bizi babasının kendisini yetiştirdiği gibi, demir yumrukla yetiştirmek istemediğiydi. Ancak annemin önünde onunla açık konuşamıyordum.

"Peki, bana ne olduğunu anlat."

"Annemin uyuduğunu düşündüm, onu buraya getirdim ve evet..." "Kemerini bağladın mı?"

"Evet, baba. Bunu bana günde sadece üç kez söylüyorsun, temiz olduğu için kullanmama gerek olmadığını söyledi ama-"

"Diesel, sen bir-

"Tehlike ve ben zengin bir soydan geliyoruz ve bunu asla unutmayacağım. Bu sürtüklere ve söylediğin diğer her şeye güvenme baba. Biliyorum."

"Her şeyi bildiğinize göre, genç bir bayanı memnun etmek hakkında ne biliyorsunuz?"

Ona baktım. "Sebepsiz yere *çığlık* atmıyordu. Ne yaptığımı biliyorum."

Sırıttı. "Sen bir Tehlikesin, Diesel. Bu küçük sürtükler egonuzu okşamak için her şeyi yaparlar. Kadınlar her zaman seni parlatmak isteyecek."

ve bunu hatırlarsan iyi edersin. Çılgılık atmanın hiçbir anlamı yok. Bir kadını memnun ettiğini nasıl anlayacağınızı size söyleyeceğim... daha da iyisi, size göstereceğim."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum, o yüzden sessiz kaldım. Çok geçmeden şoför yavaşladı ve bir kapalı otoparka girdi. Özel asansörün önünde tamamen durdu. Şoför inip babam için kapıyı açmadan önce bagajı açtı, sonra arabanın etrafında dolaşıp benim için kapıyı açtı. Arabadan indiğinde babam bagajdaki bir kutuyu açıyordu. Arka cebine asaya benzeyen bir şey koydu ve ceketini üzerine çekti.

"Otuz beş dakika Jon," dedi babam ve başını salladı. Bagajı kapattığında şoför arabaya bindi ve uzaklaştı. Asansörün düğmesine basar basmaz kapılar hemen açıldı. Asansöre bindi ve yirminci kata bastı. Nerede sormama gerek yoktu çünkü babamın yan hatunlarından birinin yeri olduğunu biliyordum, parasını o ödüyordu, *yani ben ödüyordum*. Kiraları benim hesabımdan geliyordu ve babam bana geri ödüyordu. Geçen yıl yakalandığından beri annem onun ekstrelerini izliyordu. Her zaman yaptığı gibi kısa süre sonra onu serbest bırakacaktı. Kısa süre önce sekreterine sakso çektirirken yakalanmıştı.

Saatlerce yüksek sesle tartışılar ve sekreter de aylarca evin başka bir bölümünde uyudu. Babam sekreteri de kovmak zorunda kaldı ve ona yüklü bir tazminat verdi. Sanırım bir yıllık maaşıydı ve annem aklını kaçırdı.

Tekrar.

Kapıya vardığımızda babam cebinden bir anahtar çıkardı ve kapıyı açtı. İçeri girdiğimizde kızarmış tavuk kokusu bana babamın yemek saatinde evden çıkmamızı istediğini hatırlattı.

"Baba, bu..." Güzel kışlı bir kadın köşeyi döndü ve bana bakınca durdu.

Üzerinde neredeyse hiçbir şey yoktu ve babamın neden onu seçtiğini çok iyi anlayabiliyordum. Gözlerini benden ayırmadan yavaşça bize doğru eğildi. Babamın önünde durdu ama bir şey söylemek ister gibi gözlerini benden ayırmadı.

"Bu..."

"Bebeğim, bunun kim olduğu hakkında endişelenme. Endişelendiğim tek şey dün buraya kimi getirdiğin?"

"Baba, neden bahsettiğini bilmiyorum," diye fısıltının biraz üzerinde konuştu.

Arkasına uzandı, cebinden asasını çıkardı ve koridora doğru tuttu. Korkmuş görünmek yerine, babam peşinde olduğu halde koridorda ilerlerken gözlerini indirdi. Yatak odasının kapısı kapandığında kanepeye çöktüm ve duvarlara bakmaya başladım. Bu babamın beni aldatmalarını örtbas etmek için ilk kullanışı değildi. Çeşitli kadınları ziyaret ederken beni arabada bırakırdı. Ancak son zamanlarda beni içeri getirmeye başlamıştı. Ben seçilmiş kişiydim çünkü Declan hiçbir konuda ağzını kapalı tutamazdı. Annemiz onun en iyi arkadaşıydı ve buna bayılıyordu. Declan'dan bilgi alabilmeyi seviyordu ama bu konuda hiçbir şey yapamıyordu. Eğer ondan boşanırsa çok şaşırırdım.

Yirmi dakikadır oturma odasında oturuyordum ki odadan gelen büyük bir gürültü duydum. Sıçrayarak kalktım ve ne olduğunu görmek için odaya koştum. Kapıyı iterek içeri girdiğimde, babamın kadını duvara yasladığını, bir eliyle küçük bileklerini başının üzerinde tuttuğunu gördüm. Kadının ayakları kırık vazounun bulunduğu küçük masanın üzerindeydi, babam da diğer eliyle asayı kadının amına . Amını tamamen görebiliyordum.

"Kahretsin. Benim hatam, baba."

Asayı bana doğrulttu. "Kal. Bir şeyler öğren."

Sanki ayaklarıma beton bloklar bağlanmış gibi hareketsiz durdum. Kız mutluluk içindeymiş gibi görünüyordu. Gözleri yarı kapalıydı ama babamın gözlerinin içine bakıyordu. Ağzı yarı açık, zorlukla nefes alıyormuş gibi görünüyordu. Kahverengi teni kırmızının hafif bir tonuyla kızarmıştı.

Babam asayı tekrar bacaklarının arasına yerleştirdiğinde, vücudu öne doğru fırladı ve nefesi kesildi.

"Gördün mü evlat... Seks çılgılık atmaktan ibaret değildir. Kadınınızı memnun edip etmediğinizi anlamanın gerçek yolu onun vücuduna çok dikkat etmektir... kalp atışlarının hızlandığını hissetmektir" diye konuştu gözlerinin içine bakarak.

Yutkundum.

"Baba, lütfen... lütfen boşalmama izin ver."

Aleti kızın amından çıkardı ve kalçalarına iki kez vurarak kızın sertçe nefes almasını sağladı.

"Konuşabildiğini söyledim mi? Madem konuşuyorsun, bana şuradaki zenciden bahset."

"Baba, yemin ederim, bana... bana ot getirdi." Kızın kalçalarının iç kısmına tekrar dokundu.

"Ve sanılanın aksine evlat, kadınlar kontrol edilmeyi sever.
Değil , Babygirl?"

"Senin tarafından kontrol edilmeyi seviyorum,
baba." "Boşalmaya hazır mısın?"

Başını salladı. Evet, efendim. Evet, lütfen."

"Ve sen iyi bir kız oldun mu?"

"Yemin ederim, baba. Ben
seninim." "Bunu duymak
hoşuma gidiyor."

Değneği tekrar amcığının üzerine koyarak bir o yana bir bu yana hareket ettirdi. Gözlerinin başının arkasına kaymaya başlaması uzun sürmedi. Birkaç saniye sonra, içinden sıvı fişkirirken babam birkaç adım geri çekildi.

"Aferin kızıma."

Bileklerini serbest bıraktığında, babam onu yakalamasaydı yere düşecekti. O kadar zor nefes alıyordu ki ambulans çağırmak zorunda kalacağımızı düşündüm. Babam onu yavaşça yatağa götürdü ve yardım etti. Ona bir erkeğin sadece karısına bakması gerektiği gibi baktı.

"Uslu bir kız ol ve yarın seni görmeye geleyim. Tamam mı?"

Bir yandan gülümserken bir yandan da başını salladı. Ayağa kalkıp asasını arka cebine koymadan önce onu alnından öptü. Az önce gördüklerim karşısında o kadar afallamıştım ki yanımdan geçip gittiğinde kıpırdayamadım.

"Diesel," diye seslenerek göz kırpmamı sağladı.

Ben oturma odasına çıktığımda o mutfakta ellerini yıkıyordu. Gitmeden önce bir parça tavuk aldı. Biz asansöre binerken tavuğu parçalıyordu.

"Kandi kışını pişirebilir. Biraz alır mısın?"

"Baba, çek şu boku . Bunu neden yaptın? Neydi o?" Arabaya dönene kadar hiçbir şey söylemedi.

"Sadece huzurumu bozmadan genç bayan arkadaşlarınızı evime nasıl davet edebileceğinizi gösteriyorum. Siz onu kızdırırsanız, o da beni kızdırır ve ben de sizi kızdırmak zorunda kalırım. Bir iş gezisinden geldiğimde duş almak, mastürbasyon yapmak ve biraz uyumak istiyorum, seviştığınız için size küfretmek değil. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Ama... o şey neydi öyle? Ona vurduğun değnek. Kadınlar bundan gerçekten hoşlanıyor mu?"

"Evet. Ama... bunu yapmanın bir yolu var. Her şey rıza ile ilgili. Ona yaptığın her şey için rahat olmalı. Suçlanmak istemezsin. Birkaç yıl sonra seni göstermek için bir yere götürebilirim."

"Tabii. Annemin bundan haberi var mı?"

Başını bana doğru çevirdi. "İkizine dönüşmüyorsun, değil mi?"

Bu beni güldürdü.

"Ama... sorunuza cevap vermek gerekirse. Hayır. En azından henüz değil."

"Yorucu görünüyor. Bunu neden yapıyorsun? Bana hiçbir zaman net bir cevap vermedin." "Birincisi, bunu yapmama izin veriyor. Küçük bir alışveriş çılgınlığının çözemeyeceği bir şey değil.

sosyal çevresine yayılır. Hiç kuşkunuz olmasın, annenizi seviyorum. İçimdeki her şeyle, ekleyebilirim. Annen benimle ilk tanıştığında büyük bir iştahım olduğunu biliyordu. Yapmama izin vermediği şeyler için çok büyük bir iştah. İkincisi, onu gerçekten yalnız bırakmamamın nedeni onu kontrol edememem. Sanki bugüne kadar annenin peşinden koşmuşum gibi. O bir joker ve ben onu bu yüzden seviyorum."

"Sanırım bunu anlayabilirim."

"Benim geçene kadar tam olarak . Güven bana." Şoför evin önüne yanaşana kadar camdan dışarı baktım.

"Ve önümüzdeki dört hafta sonu boyunca kardeşlerini parka götürebilirsin..."

"Baba."

"istemiyorum."

Babamla birlikte akşam yemeği için aileye katılmak üzere eve girdiğimizde sanki bir kadının amını duvara tokatlamıyordu. Aklım her yerdeydi ama o benim babamdı ve sözüne güveniyordum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÍR

OceanofPDF.com

GREYSEN MCCREE

Nisan 2021

Saate bakıp 3:15'in gelmesini bekledim. Bugün cumaydı ve o küçük zil çaldığında pazartesiye kadar burayla işim bitmiş olacaktı. Planlanan tek şey eve gidip duş almam ve Pazartesi günü kalkıp buraya gelene kadar yataktan çıkmamamdı. Gözlerimi saatten ayırmak için odadaki birinci sınıf öğrencilerime baktım. Masalarında oturmuş, hafta sonu için planlarını yazıyorlardı. Bu akıllı çocuk grubu geçen yıl bana neşe veren şeydi. Yetişkinler gibi sohbet edebiliyorlardı, bazen yönlendirilmeleri gerekiyordu. Birinci sınıf öğrencileriyle birlikte olmak beni özel hayatımdan uzaklaştırdı.

Apple saatim titrediğinde, büyükannemden bir mesaj olduğunu görmek için aşağıya baktım.

Büyükanne: *Eve döndüğünde annenın evinde olacağım. Konuşmamız lazım.*

Aklımdan pek çok şey geçti ama hepsi bir süredir konuşmaya çalıştığı tek şeye geri dönüyordu: affetmek. Telefonumu cebimden çıkarıp tekrar mesaja baktım. Parmaklarım tuşların üzerinde geziniyor ama büyükannemin saygısızca bulmayacağı bir cümle kuramıyordum.

Ne hakkında? Hayır. Bunu söyleyemem. Saygısızlık ettiğimi düşünür.

Ne hakkında konuşacaksın? Hayır. Zekice davrandığımı düşünür.

Hey, büyükanne. Her şey yolunda mı? Evet, her şey yolunda. Bu .

Cevabımı ikinci kez düşünmeye fırsat bulamadan gönder tuşuna bastım. Rekor sürede cevap verdi.

Grams: *Buraya geldiğinizde.*

Bu yanıt aklımı başımdan aldı. Bunun Perris ve Kyle hakkında olduğundan emindim. Kalbimi yerinden söken, üzerinde tepinen ve sonra da arabayla üzerinden geçen iki kişi. Telefonumu kaldırmadan önce en iyi arkadaşım Elle'e bu konuda bir mesaj attım. Böyle zamanlarda beni sadece o sakinleştirebilirdi.

Zil çalar çalmaz çocuklardan biri "Bayan McCreeeee!" diye adımı bağırdı.

Hepsi aynı anda ayağa fırladı.

"Durun çocuklar. Size bu kadar hızlı hareket etmeniz konusunda ne demiştim? Otobüs sizi bırakmayacak."

Bu onları bir nebze bile yavaşlatmadı. Hepsi askılarına koştu, sırt çantalarını kaptı ve neredeyse birbirlerini deviriyorlardı.

Kapı açıldı ve gerçek öğretmen Bayan Brooks odaya girdi. "Pekâlâ, hepiniz tek sıra olun." Bana baktı ve gülümsedi. "Eğer yapmazsam Ben dönmeden görüşürüz. İyi hafta sonları Bayan McCree. Pazartesi günü görüşmek dileğiyle."

Gerçekten çok tatlı bir kadındı ama işini sevdiği kadar, işinden de bıkmıştı. Emekliliğine sadece bir yıl kala mümkün olduğunca az iş yapıyordu. Ben onun yarı zamanlı yardımcısı olduğum için işlerinin çoğunu bana bırakıyordu ve ben de çocukları sevdiğim için bunu sorun etmiyordum.

"Pazartesi görüşürüz."

Çocuklar odadan çıktıktan sonra eşyalarımı topladım ve sınıftan çıktım. Telefonum titrediği anda, arayanın en yakın arkadaşım olduğunu anlamıştım. Telefonuma baktığımda şüphelerim doğrulanmıştı. Aramayı görmezden gelerek arabamın kilidini açtım ve içeri girdim. Kumaş koltuklar için şükreliyordum çünkü güneşliğimi takmayı unutmuştum. Citrus Grove bize bahar yerine yaz dereceleri veriyordu. Arabamı çalıştırdığımda havanın yüz dereceye yaklaştığını söyledi. Telefonumu bardak tutucusuna atmadan önce, Elle'in sesli mesaj ya da mesaj gönderdiğini bildiren tek bir kez titreşti. Ve sonra uzun bir titreşim daha geldi. Açana kadar beni aramayı bırakmayacaktı, ben de cevap verdim.

"Hey, Elle."

"*Hey, Elle*, kışımın kenarı. Sanki saat 3:15'te o küçük kırıntı hırsızlarıyla işinin biteceğini bilmiyormuşum gibi seni aradığımı gördün mü?"

Kıkırdadım. "Onlar kırıntı hırsızları değil. Onları çok seviyorum."

Birinci sınıf öğrencilerimden hep "kııntı hırsızları" diye bahsederdi. Birinci sınıflara öğretmenlik yaptığım zor günler olsa da -pek çok zor gün-yine de bana keyif veriyorlardı. Mezun olmaya hazırlanırken aktif olarak okulda olsaydım, yardımcı yerine gerçek bir öğretmen olabilirdim. Eninde sonunda geri dönecektim. Zaten planım da buydu.

"Tamam, her neyse. Şimdi şu mesaja dönelim. Büyükannen ne yapmanı istiyor!"

İç çekerek gözlerimi kapattım ve arabam soğurken başımı koltuk başlığına yasladım.

"Ne hakkında konuşmak istediğinden emin değilim ama *sanırım* onlar hakkında konuşmak istiyor. Son iki haftadır ondan kaçıyordum ama mesaj attı ve işten çıktığımda beni annemlerin evinde bekleyeceğini söyledi, bu da ondan daha fazla kaçamayacağım anlamına geliyor."

Arabam soğuduktan sonra otoparktan çıktım ve eve doğru yola koyuldum.

"Kızım, yaşlı ninene söyle o saçmalığa gitmeyeceksin.

ve bu son. Neden senin gitmeni istiyor ve ne için? Orada bulunarak hangi amaca hizmet ediyorsun? Bazen eski nesilden gerçekten nefret ediyorum. Her şey affetmek, aile ya da başka bir şeyle ilgili değil. Bazen bir orospu çocuğunun kafasına vurup hayatına devam etmen gerekir. Ve o ikisi bunu hak ediyor. Şu Güneyli Hristiyan Baptistler hakkında bir şeyler beni çileden çıkarıyor.

Söylediklerinin çoğunu duymazdan gelerek, "Eğer bu konuda konuşmak istiyorsa, aile ve-" diye karşılık verdim.

"Oh, aileyi siktir et! Bak ne diyeceğim! Aileyi evine aldın ve aile de sikti..."

"Elle, lütfen." Güldüm.

En sevdiğimiz filmlerden biri olan *Soul Food*'dan alıntı yapıyordu.

"Cidden ama. Yanlış şey için endişeleniyorsun, kızım. Büyük iki-yediyi planlamalıyız. Doğum gününe daha birkaç ay var, ne yapacağız? Kıcıımı kaldırıp sahilde olmaya çalışıyorum. Key West'teki plajda da değil."

İnledim.

"Ugghh, kıcımın kenarı kızım. Yirmi yedi büyük bir dönüm noktası ve bunu kutlamalısın çünkü son birkaç yılda çok şey yaşadın. Yirmi yedi, kötü kaltak vücudunun büyüdüğü zamandır. o zaman hayatın bir araya gelir. Mükemmel bir yaş."

İstemeden de olsa ön kolumdaki dövmeyle baktım ve bu bana yaşadığım bazı şeyleri hatırlattı.

"Biliyorum, ama..."

"Grey, şu anda benimle kilon hakkında konuşma. Demek kilo aldın. Hala iyisin. Hâlâ kola şişesi gibisin. Belki iki litrelik bir kola şişesi kapılmış gibi, ama yine de kola şişesi. Erkekler biraz göbeğe bayılır, böylece seni iyi kavrayabilirler."

Sanki beni görebiliyormuş gibi gülümserken gözlerimi hafifçe devirdim. Elle sizi yüceltmeden asla yıkmayan bir arkadaş tipiydi ve bu yüzden onu muhtemelen gösterdiğimden daha fazla takdir ediyordum. Ortaokuldan beri arkadaşlık ve şu anda yelpazenin iki farklı tarafında olsak da bir elmanın iki yarısı gibiydik. Ben sessiz ve çekingen biriyken o gürültücü, dışa dönük ve çok eğlenceliydi. Eğlenmem için beni gerçekten zorlaması gerekiyordu. Bu da onu takdir etmemin bir başka nedeniydi.

"O iri gözlerini devirdiğini biliyorum. Ya..."

"Elle."

"Hayır, beni dinle. Ya sana bir yere birinci sınıf uçak bileti alacağımı söylesem, gider misin?"

"Biliyorsun, eğer bunları bana sunsaydın, geri çevirmezdim. Demek istediğim, paranız için çok çalışıyorsunuz ve onu boşa harcamanızı istemem."

Elle, şehrin hemen dışında kendi dükkânı olan bir güzellik uzmanıydı. Ayrıca Florida'nın bu köşesindeki en iyi saç demetlerinden bazılarını satıyordu. Tanıdığım herkesten daha iyi peruk ve dikim yapardı. Müşteri sayısı tavan yapmıştı. Defterlerini her ay açardı ve açtığı kadar çabuk dolardı.

"Oh iyi. Bunu kabul ettiğini unutma."

Sokağıma döndüğümde büyükannemin arabası, annem ve babamın araçlarıyla birlikte bahçedeydi, bu da herkesin evde olduğu anlamına geliyordu.

"Neden şimdi sessizleşiyorsun?"

"Herkes evde. Belki de arabayı sürmeye devam etmeli ve herkes gidene kadar eve gelmemeliyim."

"Neden? Sadece kendini savun, Greysen, lanet olsun. Yirmi altı yaşındasın. Şimdi kendini savunamazsan, *ne zaman* kendini savunabileceksin?"

"Ama-"

"Bak, bir müşterim. Gitmene izin vermek zorundayım. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım o aramayı sonlandırmadan önce.

Avluya döndüğüm anda kalbim çarpmaya başladı. "Nefes al, nefes ver" diye kendime telkinde bulundum.

Motoru durdurup çantamı aldım ve arabadan çıktım. Haftada üç gün çalışarak arabamın benzinini zar zor dolduruyordum, bu yüzden para biriktirmek zordu ama elimden yapıyordum. Umutsuzca kendi evime çıkmam gerekiyordu. İşte o zaman gerçek huzura kavuşacaktım.

Ahşap kapı açıldı, bu yüzden onlar beni fark etmeden paravan kapıdan içeri girip odama sürünerek gidebileceğimi umuyordum. Verandada yavaşça paravan kapının düğmesine bastım ve içeri girebileceğim kadar açtım. Tam içeri girdiğimi düşünürken çantam kapıya sıkıştı ve çarpmasına neden oldu.

"Lanet olsun."

"Grey! Sen misin? İçeri . Büyükannen burada," diye seslendi annem.

Koridorda yürürken kafamı kapıdan içeri uzattığımda babamın her zamanki yerinde oturduğunu, elinde bira şişesi, gözlerini televizyona dikmiş olduğunu gördüm.

"Hey baba," diye konuştum. "Sinirlerini mi bozuyorlar?" Fısıldadım.

Bana baktı, dudaklarında sıkı bir sırıtışla başını yavaşça salladı. Büyükannem ve babam birbirlerine sadece tahammül ederlerdi ve ben kendimi bildim bileli bu böyleydi. Elbette, büyükannem her zaman Andrea McCree'nin Bobby McCree'den daha iyisini yapabileceğini düşünürdü, ama olan olmuştu. Birbirlerini seviyorlardı, çoğu zaman. Pek çok çift gibiydiler, erkek çalışır, kadın evde kalırdı.

Köşeyi döndüğümde büyükannem ve annemi mutfak masasında otururken buldum.

"Anne, hey. Büyükanne." Eğildim ve başının üstünü öptüm. "Hey, Grey. Otursana."

Annemin karşısına oturdum, büyükannemle köşe kapmaca oynuyorduk. "Bu kadar acil olan ne?"

"Bu gece nişan partisi olduğunu biliyorsun ve-"

"Büyükanne, hayır."

"-Katılmayı düşündün mü?" sanki ona hayır dediğimi duymamış gibi cümlesini tamamladı.

"Hayır, katılmayı düşünmedim. Neden eski kocamın... kuzenimin... nişan partisine gideyim ki?" diye sordum sakince.

Elle'in tavsiyesine uymaya ve kendimi savunmaya çalıştım.

"Bebeğim," diye elimi tuttu. "Günün sonunda, o senin ailen. İlk kuzenin, bence gelmelisin. Uzun zaman ." "Hayır. Hayır, olmadı. Benim için değil. Bu benim için günlük bir şey."

"Şey, sanırım..."

Annem diğer elimi tuttu. "Bebeğim, bence gitmelisin, böylece bunun gerçekleştiğini görebilirsin. Bunun gerçek olduğunu. Böylece o okulda çalışmadığın, oraya gidip gelecek kadar bile kazanmadığın zamanlarda bütün gün odanda oturup üzölmeyi bırakabilirsin. İki ya da üç yıl oldu ve tek bir randevuya bile çıkmadın. Onlar hayatlarına devam ederken, sen onların seni öldürmesine izin veriyorsun."

Gözlerim yaşardı ve yanaklarım öfkeden yandı. Boğazıma düğümlenen o kadar çok kelime vardı ki bir türlü söyleyemiyordum. Ona, on sekiz yaşına geldiğimde beni Kyle'ın yanına atmamış olsaydı, muhtemelen kendimi bu kalp ağrısı, stres ve acıdan kurtarmış olacağımı söylemek istedim. Sessizlik içinde çektiğim acılar hiç yaşanmamış olacaktı. Büyükannemin, diğer kızının kızının beni incitmesinin üstesinden istediğine inanamıyordum - yani inanabiliyordum.

"Grey, dürüst olmam gerekirse..." diye başladı büyükannem.

Büyükannem ne zaman *dürüst olmak istese*, bu her zaman benim duygularımın incinmesiyle sonuçlanırdı.

"Onun her şeyi çok kolaylaştırdın. Depresyonla ve kilo almayla. Kaba olmak istemem canım. Seni sevdiğimi biliyorsun."

Bak.

"Evet, büyükanne. Beni sevdiğini biliyorum."

Elimi ondan çektim ve gözyaşlarımı sildim. Sanki yeni uyanmışım ve depresyona girmişim gibi konuşuyordu. Bir çocuğu dünyaya getirdim ve kaybettim. Bu herkesi depresyona sokar. Depresyon kuzenime çarpması için bir bahane değildi.

"Grey, onlara büyük insan olduğunu göster. Muhtemelen burada yaralı bir şekilde oturmana bayılıyorlar. Hayatına devam ettiğinde normale döneceksin."

"Bu benim normalim, anne."

"Sadece geleceğini söyle."

"Elbette büyükanne. Ben de geleceğim."

O akşam daha sonra.

Son on dakikadır aynada kendime bakıyordum. Bu, denediğim ve nefret ettiğim altıncı elbiseydi. Sahip olduğum en büyük elbiselerden biriydi ve hala vücudumdaki her kıvrım ve çukura batıyordu.

Artık hiçbir şey bana uymuyordu. En azından hiçbir şey istediğim gibi olmuyordu. Kilo alma konusunda büyükannem haklıydı. Aslında hiç iki beden olmamıştım ama şimdiki kadar da büyük değildim. Liseden sonra muhtemelen on dört bedendim, ama sonra evlendim, ev kuşu oldum, çocuğumu ve sonra kocamı kaybettim, yirmi iki bedene kadar balonlaştım. Bir buçuk metre boyunda ve üç yüz kilonun kapısını çalan biri olarak, hiç olmadığım kadar hasta görünüyor ve hissediyordum. Kocamı kuzenimden geri alabilmek için spor salonuna yazıldım, neredeyse açlıktan ölüyordum ve on sekiz bedene kadar düştüm. Elle iki beden olduğum konusunda yanılmamıştı çünkü kilom üç beden öncesine göre daha eşit dağılmıştı. Kapının çalınması dikkatimi çekti.

"İyi misin?" dedi babam kapının dışından. "Evet, sanırım."

Kapı açıldı ve babam içeri girdi, her zamanki özel gün kıyafetlerini giymişti, siyah pantolon, düğmeli beyaz gömlek ve bir çift siyah Stacy Adams.

Yatağa oturmadan önce odanın etrafına baktı, her yerdeki kıyafetleri fark etti. "İyi misin tatlım?"

Gözlerime su dolmadan önce derin bir nefes aldım. "Baba, gerçekten bilmiyorum."

İlişkımız çoğu kişiden daha iyiydi ama olabileceği kadar da iyi değildi. Gerçek güneşli Baptist yetiştirme tarzında, notlar, ev ödevleri ve tüm bu caz ile ilgili çoğu şey için orada değildi, çünkü bu kadının işiydi. O çalışır ve eve ekmek getirirdi. Ancak, ne zaman bir sorun olsa, o oradaydı. Babam çok konuşan bir adam değildi ama çok iyi bir dinleyiciydi. Bir durum hakkında en az bir saat söylenebilirdim ve o sorunumu birkaç dakika veya daha kısa sürede çözerdi. Dürüst olmak gerekirse onun en sevdiğim yönü buydu. Eğitim materyallerim bunun iyi bir ebeveynlik olmadığını açıklasa da, bunu asla ona karşı kullanmazdım. Bu onun nasıl yetiştirildiği ve büyürken evinde ne gördüğü ile ilgiliydi.

O ve annem oldukça farklıydı, bu yüzden eski kocamla anlaşabileceğimizden emindim. Gürültücüydü ve uçak olsun, tren olsun, ne olursa olsun her konuda uzmandı. Ona sizinle ilgili bir şey söylemeniz, mutlaka onun ya da *tanıdığı birinin başına gelen* bir hikayesi olurdu. Babam neredeyse hiç sesini yükseltmezdi, ancak Andrea McCree çok fazla şey yapmaya başlarsa, kesinlikle ona haber verirdi.

"Eğer gerçekten gitmek istemiyorsan gitmek zorunda olmadığını biliyorsun. Andrea ve annesinin seni buna ikna etmesine izin verme. Eğer gitmeye hazır değilsen, gitme. Suçu ben üstleneceğim, böylece onun dırdırını duymak zorunda kalmayacaksın."

Gözlerimi devirdim ve biraz alay ettim. "Baba, nasıl olduklarını zaten biliyorsun. Gitmeyi çoktan kabul ettim ve keşke gitmeseydim," diye konuştum, son kısmı fısıldayarak. "Ayrıca, eğer dediğini yapmazsam, bana buranın onun evi olduğunu ve dediğini yapmam gerektiğini ya da kendi evimi aramam gerektiğini hatırlatacak. Kendi evimi ya da yaşayacak başka bir yer aramaya başladığımda buraya gelip ağlayarak onu artık sevmediğimden . Nasıl olduğunu bilirsiniz."

"Evet, biliyorum ama bebeğim, daha önce yaşadığın gibi bir an yaşamamı istemiyorum, sana o anı hatırlatmak zorunda değilim. Annen çoktan gitti. Ben oturma odasına gidiyorum. Eğer on beş dakika içinde orada olmazsan, gideceğim ve annene fikrini değiştirdiğini ve bunun senin hakkın olduğunu söyleyeceğim."

"Tamam, baba. Teşekkür ."

Ayağa kalktı, bana doğru yürüdü ve şakağımı öperek beni gülümsetti. "Ve unutma ki sen benim en sevdiğim güzel kızsın."

"Ben senin tek kızınım."

"Daha da iyi."

O odadan çıkana kadar gülümsememi korudum. Denemem gereken yedinci ve son elbise, üzerime uyacağını bildiğim ama giymek istemediğim bir elbiseydi çünkü ona cenaze elbisem diyordum. Daha büyükken aldığım süper esnek malzemeden bir elbiseydi ve biraz daha küçüldüğümde hala vücuduma yapışıyordu. Cenaze elbisem için alışveriş yaptıktan sonra aynada kendime hafifçe bir göz attım. Saçım ve makyajım çoktan yapılmıştı. Yumuşak bir ritim tercih etmişim ve Elle birkaç gün önce bana ipek bir pres vermişti. Çok fazla yürümeyecektim, bu yüzden straplez topuklu ayakkabılarımı giyebilirdim.

Tam babam kapıdan çıkmaya hazırlanırken oturma odasına ulaşmışım. Beni arkasına alıp kapıdan çıkmadan önce bana güven verici bir gülümseme verdi. Everly's Grove'a giden yol sakın bir yoldu. Mekâna yaklaştıkça kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"İstersen fikrini değiştirebilirsin Grey, ben de geri dönüp eve giderim."

"Biliyorsun, karın muhtemelen herkese geleceğimi söylemiştir. Ve eğer gelmezsem, hala acı çekiyormuşum gibi görüneceğim. Yani, gelsem bile insanlar bunu aşmış gibi davranmak için çok uğraştığını söyleyecekler.

Ve dolabıma en çok yakışanı, bu siyah elbiseyi giymiş olmamın da bir faydası yok, renkler pembe, gümüş ve fildişi ya da onun gibi bir şey değil mi?"

Renkleri biliyordum çünkü düğün sayfalarına bakarak kendime işkence etmiştim. Aramadığım zamanlarda bile beni buluyordu çünkü hepimiz aynı arkadaşlara sahiptik, yani onların sosyal medya sayfalarındaydı. Bana yaptıklarından dolayı onları dışlayan çok az insan vardı.

"Evet, ama aynı şekilde giyindiğimizi söyleyebiliriz."

Beni gülümsetmek için her zaman elinden geleni yapardı. Arabadan indiğimde narenciye kokusu yüzüme çarptı. Burası Citrus Grove'daki en iyi yerlerden biriydi, gerçekten. Birkaç adım sonra saç çizgimin etrafında ve göğüs dekoltemde ter oluşmaya başladı. Citrus Grove'un bazen en iyi bazen de en kötü yanı havasıydı. Ayrıca iri bir kız olmamın da bir faydası olmuyordu ve siyah cenaze elbisem tüm lanet güneş ışınlarını üzerine çekiyordu. Kapıdan içeri adım attığımda, havanın beni hemen serinletmesiyle iç geçirdim.

"Neden , Bay Dymon?"

Masaya baktığımda Quinci'nin masanın arkasında durup bebeğinin gazını çıkardığını gördüm. Gülümsedim ve o bana el sallamadan önce ben de ona el salladım. Birbirimize aşınaydık çünkü Elle onlardan biriyle çıkarken ben ve Elle onun erkek kardeşi ve arkadaşlarıyla takılırdık. Biz ortaokul ve lise sondayken o lise birinci sınıftaydı.

"Kapa çenenі. Bir dakika. Benim hatam, kapa çenenі değil," dedi ben ona doğru yürürken telefonuna. "Lütfen benimki gibi zorba bir babaya sahip olma. Ona bu yılın sonuna kadar Citrus Grove'da havanın sıcak olacağını anlatmaya çalış. "Bebeğini sıcakta doğurma."

Kıkırdadım. "Quinci! Selam! Nasılsın? Çok uzun zaman oldu. Düğünün ve yeni bebeğın için tebrikler. Düğünün uzun zaman önce olduğunu biliyorum, sadece seni görmemişim. Kesinlikle muhteşemdin."

"Kim o!?"

Bilgisayarın üzerinde duran telefona baktı. "Sana söylesem bile bilemezsin. Seni sonra arayacağım."

"Hayır, yakında görüşeceğiz. Seni seviyorum. Ve kızımı eve götür."

O bir şey söyleyemeden telefon görüşmesi sona erdi. Bana baktı ve gülümsedi.

"Teşekkür ederim kızım. O iyi bir bebek."

Kızını görebilmem için onu çevirdi. Gülümsemekten kendimi alamadım çünkü tıpkı bir oyuncak bebeğe benziyordu. En güzel

Mükemmel yanakları olan tıknaz bir bebek. Kendi çocuğumun şimdi nasıl görüneceğini düşünürken gözyaşlarımı tutamadım.

"Her neyse..." masanın üzerine eğildi. "Oraya gitmek istediğine emin misin? Bunu çoktan aştın mı? Burada benimle takılabilirsin. Ben bir şey yapmıyorum."

Citrus Grove çok güzel, küçük, taşralı bir sahil kasabası olsa da, en utanç verici anlarınızı herkesin bilebileceği kadar küçüktü. Bazen insanlar bunu size herkesin içinde soracak kadar yüzsüzdür, diğerleri ise size tuhaf tuhaf bakar. Çoğu zaman insanların arkamdan fısıldaşmak yerine benimle konuşmalarını tercih ederim. En azından düşüncelerini bilirim.

"Burnumu sokmak istemiyorum, ama istiyorum, ama bana işime bakmamı da söyleyebilirsiniz... neden oraya gidiyorsunuz?"

"Annem." Hafifçe gözlerimi devirdim. "Onun nasıl olduğunu bilirsin."

"Oh, evet. Seni görmek güzeldi Grey. Seni tutmak istemiyorum. Sonra görüşürüz."

Babam beni kapının dışında bekliyordu, ben de onun koluna yapıştım ve odaya girdik. Tam da tahmin ettiğim gibi, odadaki herkes düğün renklerinin bir varyasyonunu giyerken, ben ve babam kara bir bulut gibi görünerek içeri girdik. Zihnimde müzik yavaşladı ve herkes dönüp yavaşça bana baktı, sonra da beni işaret ederek kıkırdamaya başladılar. Göğsüm ağırlaşmaya başladı ve ayaklarım da bir o kadar ağırlaşarak beni yere felç etti.

"Tatlım." Babam kolumu hafifçe çekerek göz kırpmamı sağladı ve beni gerçekliğe geri döndürdü. Herkesin sanki o iki kişi kalbi kırık ve depresif birini bırakmamış gibi devam ettiği gerçekliğe. "Annen bize el sallıyor."

Neyse ki annem ve büyükannem, erken kaçmak zorunda kalmam ihtimaline karşı arka tarafa yakın bir masada oturuyorlardı.

"Bulabileceğin en iyi elbise bu," diye fısıldadı büyükannem.

Annem ona baktı ve büyükannem onay için ona baktığında yüz ifadesi hemen değişti. Yine de böyle bir anneydi ve bunu dürüstçe anlıyordu, bu yüzden onu suçlamadım. Çocuk gelişimiyle ilgili aldığım birçok ders annemin hikayesini mükemmel bir şekilde anlatıyordu. Ne olursa olsun her zaman onu memnun etmek isterdi ve bunu depresyona girerdi. Benimle ise çelişkiye düşmüştü, beni güçlü biri olarak yetiştirmek istiyordu.

ve bağımsız, ama yine de kaba, bunun beni sert yapacağını düşünerek
-En azından büyükannem ona böyle söylemiş.

"Seninle konuştuğumu duydun mu? Neden o elbiseyi seçtin?" "Sana uyan tek şey buydu, büyükanne."

Büyükannem kilom konusunda takıntılıydı ve ben bunu anlıyordum. O her zaman minyon bir kadındı ve annem de onun gibi minyondur. Şeklim babamın tarafından geliyordu ve bununla gurur duyuyordum ve kocam beni terk edene kadar bu konuda asla bilinçli değildim.

Servis görevlisi geldi ve bardağıma şampanya doldurdu. Daha babamın bardağını doldurmayı bitirmemişti ki ben kendi bardağımı devirip yeniden doldurulmasını istedim.

"Bugün yemek yedin mi, Hun?"

İçkimi yudumlarırken başımı salladım ve en son ne zaman aç karnına bu kadar çok içtiğimi düşünerek içkimi bıraktım. Odada etrafıma bakarken gözlerim dans etti ve yıllar önce Kyle'la nişan partimizi yaptığımız bu aynı yerde ortaya çıkan aynı yüzlerin çoğuna takıldı. Birbirlerinin gözlerinin içine bakarak gülümsüyorlardı. Aklım onları kendi gözlerimle ilk gördüğüm zamana gitti.

Elle, aynada birbirimize bakabilmemiz için beni şekillendirici koltuğunda çevirdi. Görünüştümden nefret ediyordum. Neredeyse onun sandalyesi kadar geniştim ve içinde neredeyse hiç nefes alacak yerim yoktu. Aylardır ilk kez evden dışarı çıkıyordum. Elle bugün dükkâna gitmezsem gelip beni sürükleyerek evden çıkaracağını söylemişti. Yazın ortasında üzerime bir çift eşofman ve uyku tişörtlerimden birini giymiştim çünkü başka hiçbir şey uymuyordu. Haftalardır ilk kez aynaya bakıyordum.

"Greysen, kendine bir bak."

Gözlerimi kapattım çünkü bu komuttan nefret ediyordum.

"Hayır, tatlım. Gözlerini aç ve kendine bak, hemen şimdi. olduğun kişi değilsin. Işıltını kaybettin. Pizazz'ını. Her şeyini. Tekrar yüz bakımı yaptırmaya başlamalısın. Bugün beni görmeye gelmen için sana yalvarmak zorunda kaldım. Grey, evden dışarı çıkmanın iyileşmene az da olsa yardımcı olacağını düşünmüyorsun değil mi?"

Gözlerimi açtığımda gözyaşlarım yüzümden aşağı süzüldü. Son birkaç yıldır yaptığım tek şey buydu.

"Sadece... Deniyorum, Elle. Sadece... yapamıyorum. Ne zaman oturmaya çalışsam kalbim kırılıyor. Bir şey yapmak acı veriyor."

"Biliyorum bebeğim. Ama denemek zorundasın. Lisedeyken nasıl olduğumuzu hatırlıyor musun? Hafta sonları nasıl eğlenirdik? Seni hiç evden dışarı sürüklemek zorunda kalmazdım. Asla. Sen benim yapışık ikizimdin ve şimdi seninle zar zor konuşuyorum. Sen kendine yardım etmeyi denemezsen ben sana nasıl yardım edebilirim? En iyi arkadaşın olarak beni çaresiz hissettiriyorsun ve bu hiç hoşuma gitmiyor."

"Biliyorum... Denemek zorundayım. Kyle..."

İstemedi gözlerini devirdi ve ben de konuşmayı kestim. Yakın arkadaşlarımdan hepsi ondan nefret ediyordu ve bunun nedenini anlayabiliyordum. Ağız cerrahı olmayı hedefleyen bir asistan dış hekimiydi ama o kadar zekiydi ki başındaki kişi onun yalnız çalışmasına izin veriyordu. Ayrıca her şey hakkında her şeyi bildiğini düşünen insanlardan biriydi. Bu yüzden annemle saatlerce hiçbir şey hakkında konuşamazlardı. Bir noktada, benden boşanmasını ve annemle evlenmesini önermiştim. Babam bu şakadan pek hoşlanmamıştı ama onlar bu fikre bayılmışlardı. Arkadaşlarımdan ondan nefret etse de, benim gözümde yanlış bir şey yapamazdı. Hem de hiç. Bir erkekte aradığım her şey onda vardı; uzun boylu, esmer, yakışıklı, komik ve zeki. Daha iyi bir erkek kombinasyonu olamazdı. Tüm bunlara rağmen Elle ona katlanamıyordu. İçgüdüleri ona ilk günden beri onun bir pislik olduğunu söylüyordu. Neyse ki ona tahammül etti.

Birkaç saat sonra Elle saçlarımı açmış, kesmiş ve ipek baskı uygulamıştı. Birkaç santim kesmek zorunda kaldı, böylece saçlarım ensemin altında durdu.

Kapıya doğru yürürken, "Greysen, bu hafta sonu şehre gidip akşam yemeği yiyelim," diye önerdi. "Saçın çoktan yapıldı, bu yüzden bana bu yalanı söylemek zorunda değilsin. Sana uyacak kıyafetlerin var, o yüzden bana bu yalanı da söyleme. İstemiyorsan akşam yemeği yememize bile gerek yok. Key West'e yelken açalım. Ne istersen. Sana resmen yalvarıyorum."

"Sana mesaj atacağım. Söz veriyorum."

Eve dönerken aynada kendime bakmaya devam ettim. Aylar sonra ilk kez bir şeye değer görünüyordum. Kyle'dan bir iltifat almayı umuyordum. Umarım evliliğimize geri dönmeye çalıştığımı görürdü. Dışarı çıktığına dair söylentiler duyuyordum ama inanmıyordum çünkü kuzenimle dışarı çıktığını ima ediyorlardı. Kuzenim, bebeğimi kaybettiğim sıralarda erkek arkadaşından ayrılmıştı ve bana yardım etmek için yanıma taşınmıştı. Yakındık. Bana bunu yapmazdı.

Eve vardığımda bahçede sadece Perris'in arabası vardı. Aynaya baktığımda dudaklarım yüzümde biraz yayıldı. Elle'in arabasını alacaktım.

ve kendimi toparlamaya başladım. Eve girdiğimde Kyle'ın beyaz montu antrenin ortasındaydı. Siyah Nike ayakkabıları montundan ayrılmıştı. Koridorda sürünürken kalbim hızla çarpmaya başladı. Eskiden kocamla paylaştığım odaya yaklaştıkça inleme sesleri daha da yükseliyordu. Kapı aralıktı, bu yüzden kocamın kuzenime arkadan vurduğunu tam olarak görebiliyordum. Sanki göğsümün üzerine bir fil çökmüş gibiydi. Arabamın içine dönene kadar sesimi çıkarmadım.

"Grey." Babam beni dürttü.

Ona baktığımda, başını sunucuya doğru salladı. "Balık mı, tavuk mu, karides mi?"

"Oh... um... Bilmiyorum, tavuk."

Yan masaya geçmeden önce tabağı önüme koydu. Onlara baktığımda hiçbir şey hissetmedim... ne mutluluk, ne üzüntü, ne kıskançlık, hiçbir şey. İçim bomboştu. Hem Kyle hem de Perris aile, aşk ve ilişkiler hakkında bildiğimi sandığım her şeyi silmişlerdi. Herkes tabaklarını karıştırırken Perris ayağa kalktı ve Kyle'ı da yanına çekti. Gözleri odanın içinde dans ettikten sonra bana takıldı. Tabağına bakmadan önce bana zayıf bir gülümseme sundu.

"Sadece bir duyuru yapmak istedik."

Lütfen hamile kalma. Lütfen hamile kalma.

Babam elini benimkinin üzerine koyana kadar bıçağı ne kadar sıkı tuttuğumu fark etmemiştim.

"Bunun oldukça erken olduğunu biliyoruz ve eğer gelemeszeniz bunu hiçbirinize karşı kullanmayacağız, ancak düğünümüzü..." Kyle'a baktı ve gülümsedi. "Mayıs 1st."

Kyle'ın gözleri hemen beni bulmadan önce genişledi. Ne zaman o Onun nereye baktığını fark edince, sanki bana gelmeye hazırlandığını biliyormuş gibi kolundaki tutuşu sıkılaştırdı. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve kulaklarımdaki uğultu odadaki alkışlardan daha yüksekti. Gözlerimi ikiliden ayırarak, yüzünde bir gülümseme olan ve önüne bakan büyükanneme baktım. Annemin yüzünde sempatik bir ifade vardı ve babamın çenesi sımsıkı sıkılmıştı. Titreyen ellerimle su bardağını almaya çalıştım ama elimden kayarak masaya çarptı. Karnım sıkıştı ve sonra tam ortama bir kramp girdi. Boğazım yanmaya başladığında, kendimi daha büyük bir aptal durumuna düşürmeden önce oradan çıkma zamanımın geldiğini anladım.

"Grey," diye seslendi babam ama onu duymazdan geldim.

Odadan aceleyle çıktım, tökezleyerek banyoya gittim, son kabine girdim, yere çöktüm ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Kyle'ın bende kalan son haysiyet kırıntısını da aldığına inanamıyordum. Bütün vücudum yanıyordu. Cebimden telefonumu çıkarıp Elle'i aradım.

"Evet," diye cevap verdi ilk zil sesinde.

"Gelip... gelip beni alabilir misin?"

"Bebeğim, ben zaten dışarıdayım, içeri giriyorum. Bunu tek başına yapmana izin vereceğimi düşünmedin, değil mi?"

Tek cevabım yüksek sesle ağlamak oldu. O banyoya gidene kadar telefonu kulağıma götürdüm. Tıpkı son üç yıldır yaptığı gibi, banyoda benimle birlikte yere oturdu ve ağlamama izin verdi.

OceanofPDF.com

İKİ

OceanofPDF.com

DİZEL TEHLİKESİ

Elimi uzatarak her iki yardımcımın da mutfağımdaki asi kadına müdahale etmesini engelledim. Son on dakikadır onu sakinleştirmeye çalışıyorlardı. Arayıp gitmeyeceğini ve çatı katımı yerle bir etmeden önce beni görmesini talep ettiklerini söylediklerinde ofisime giden yolu yarılamıştım. Ona inandığım için arkamı döndüm.

"Siktir git, Diesel Danger!"

Cam süsü hızla bana doğru fırlattı. Tam zamanında eğilmiştim ki cam başımı ıskalayıp pencereme çarptı.

"Sen aklını mı kaçırdın?" Onun avazı çıktığı kadar üzerine ben de bağırdım.

Dolabı kaptığı gibi açtı, bir tabak kaptı ve frizbi gibi bana fırlattı. Tabak biraz ağırdı, bu yüzden onu yakalayabildim ve masanın üzerine koydum.

"Rachel," diye seslendim sakince.

"Uuughh!" Huffladı. "İki ay önce hayatıma girdin, bana bir şeyler aldın! Beni iyi siktin! Beni kandırdın! Beni bu güzel kış sarayına soktun! Beni bu... bu... bu... her ne boktan hayatsa ona zorladın ve beni dışarı atabileceğini sanıyorsun!"

"Eğer-"

Bir bardak daha aldı ve bana doğru fırlattı. Bu sefer hedefi tutturamadı.

"Rachel."

Beni görmezden gelerek başka bir bardağa uzandı. "Rozay. Mona." Asistanlarımı çağırdım.

Ona yaklaştıklarında ne olacağını anladı ve evin içinde koşmaya başladı.

"Mona, diğer tarafa git!" Rozay ona emretti.

Onlar benim evimde onu kovalarken ben mutfığa girdim ve onun serbest bırakılma formunu alıp yemek odasına götürdüm. Dosyası çoktan masanın üzerindeydi. On dakika sonra Rozay omzuna attığı kızla birlikte odaya girdiğinde kızın çığlıkları daha da yükseldi. Onu oturtmak istediğim koltuğa doğru elimi salladım. Onu koltuğa bıraktığında, burun delikleri alevlenerek bana ters ters baktı. Rozay omuzlarını kavrayarak onu koltuğunda tuttu. Çok kızgın olmasına rağmen çok güzeldi.

"Şimdi ne yapacaksın? Beni odaya götür. Şaplak at bana."

"Bunu istediğinizi biliyorum ama sözleşmenizin süresi bugün doldu. Bu..." El kitabını önüne koydum ve ilk sayfaya kadar açtım. "Bu size verdiğimde imzaladığınız bir şey. Bunun içinde ayrıntılı olarak..."

"Bana yaklaştın!"

Oturduğu yerden fırlamaya çalıştığında Rozay'ın elleri omuzlarında sıkıştı.

"Yaptım. Bir daha sözümü kesme. Bu kılavuzda, bu ilişkinin nasıl gideceğine dair bilmeniz gereken her şey ayrıntılı olarak anlatıldı. Ayrıca, bu kılavuzda birçok kez, bu ilişkiyi istediğim zaman bitireceğim de ayrıntılı olarak açıklanmıştır."

Güzel gözlerine su doldu. "Ama... ama neden...? Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır. Sıkıldım. Şimdi. Bu , ve garajda sizi bekleyen arabayı ve yine istediğiniz 100 bin doları alacağınız yazıyor. Bak, burada." Kalemi elime aldım ve ibranamedeki altı çizili kısma dokundum. "Bunu imzalamazsanız, her iki ayrılık hediyesini de kaybedecek ve buradan anılarınızdan başka bir şeyle ayrılmayacaksınız. İşlerin nasıl gelişeceğini görmek için çek bir ay boyunca bekletilecektir. Şimdi..." Ayağa kalktım. "Gitmem gerek."

Yemek odasından çıkarken Mona benimle aynı hizaya geldi.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Evet. Temizlikçileri ara ve burayı temizlet ve onun adını misafir listesinden çıkar. Eğer bulamazsan garaj ve asansör kartlarının devre dışı bırakıldığından emin ol. Garajdan çıktığından emin ol. Bu kadar. Cumartesi gününüzün tadını çıkarın."

". Teşekkürler."

Asansöre adımımı attığımda, kapılar kapanmadan önce Mona'ya dönüp başımı salladım.

Asansörden çıktığımda, arabamı çılgınca park ettiğim için bana güvenlik görevlisi telsizini dudaklarına götürmüştü.

"Uzun kalmayacağımı söylemiştim," dedim güvenlik görevlisine. "Evet ama söz konusu olan senin işin değil. Benim işim."

"Evet, her neyse."

Arabama atlayıp garajdan lastik yakarak çıktım.

Babam beni bir kadını kontrol etme sanatıyla tanıştırdı ve bu benim hayatımı sonsuza dek değiştirdi. Yaklaşık yirmi yıldır zanaatımı mükemmelleştiriyordum. Bir kadının tamamen benim kontrolüm altında, benim merhametimde olması beni tahrik ediyordu. Bunu benim kadar sevdiklerinde daha da iyi oluyordu. Avantajlar için orada olan kadınlar ile bunu seven kadınlar arasındaki farkı söylemek kolaydı. İronik bir şekilde, sadece avantajlar için orada olan kadınları seviyordum. Yaşam tarzından pek hoşlanmıyorlardı ama bir ya da iki ay boyunca öyle davranabiliyorlardı, böylece ne isterlerse alabiliyorlardı. Kaldıkları sürenin sonunda gözlerinin dolduğunu ya da öfkelenediklerini görmek -örneğin Rachel, bana kalmam için yalvardığında- bana çok zevk veriyordu.

Arabamın ekranında asistanım Mona'dan her şeyin yolunda olduğunu ve temizlik şirketinin birkaç saat içinde gelip evi temizleyeceğini bildiren bir mesaj belirdi. Danger Headquarters ya da DHQ sokağına sapar sapmaz babamı arabasının arkasına yaslanmış, telefonunu kulağına dayamış ve yüzünde bir gülümsemeyle gördüm. Zaman ona iyi davranmıştı. Eğer stres seviyemi düşük tutar, spor yapmaya ve sağlıklı beslenmeye devam edersem, altmışlı yaşlarımda onun kadar iyi görünebilirdim. Keskin bir U dönüşü yaparak arabasının arkasındaki park alanına girdim.

Motoru durdurduktan sonra dışarı çıktım ve gerindim.

"Senin için arama emri çıkartmam gerekecek sandım," diye selamladı babam beni.

"Evime geri döndüm. Yolu yarılardım ve geri dönmek zorunda kaldım. Hatun gitmek istemedi."

Sırıtarak başını salladı. "Sence hangi pozisyonda ?" "Pencereye karşı amını yediğimde."

"Sana iyi öğretmişler."

Arabamı kilitledikten sonra binanın kapılarını açtım ve babamı içeri götürdüm.

"Tanrım, oğlumun amcığı kırbaçlanmış. Bütün bunlar da ne?"

Lobinin bahar perisinin üzerine kusmuş gibi görünmesinden bahsediyordu. Her yerde rengârenk çiçekler vardı. Küçük Paskalya sepetleri çikolata ve diğer şekerlemelerle doluydu. Quinci mekânı gerçekten canlandırmıştı. Çoğunlukla, insanlar bunu sevdi ve eğer sevmedilerse, bunu kendilerine saklasalar iyi olur.

"Evet, onu deli gibi bağladı. Yine de her şey yolunda. İhtiyacı olan şey bu."

"Oğlum, eğer-"

"Baba, sakın ol."

"Saygısızca bir şey söylemeyecektim. Sadece ona benzeyen genç bir kadın bulup bulamayacağımı söyleyecektim."

"Uh-huh."

Ben düğmeye bastıktan sonra asansörün kapıları açıldı. Asansöre adımımı attığımda, bizi en üst kata çıkarmak için kartımı okuttum. Babam ve ben vergilerini gözden geçirmeye hazırlanıyorduk. Müşterilerimin çoğu gibi o da her şeyi gözden geçirmek için son dakikaya kadar beklemişti. DHQ'nun mali işler müdürü olmadığım zamanlarda ailemin ve alabilecekleri en yüksek vergi indirimlerini almak için beni kullanan diğer birçok zengin insanın muhasebecisiydim. Bir artısı da sayılarla aramın çok iyi olması ve bu kategoride neredeyse hiç hata yapmamamdı. Babam MIT'den aldığım iki diplomayı bir onur nişanıymış gibi lanse ederdi. Büyük bir olaydı ama aslında değildi. O kadar çok çalışmam gerekmedi, sayılar bana uykumda geldi. Diplomalarım çocuk oyuncağıydı.

Ofisime girdikten sonra ayakkabılarımı çıkardım. Ben hazırlanırken babam bir telefon görüşmesi yaptı.

"Tehlike," diye cevap verdi.

Kıkırdamadan önce birkaç dakika dinledi. "Bunu gerçekleştirebileceğimi biliyorsun, ama bunu gerçekleştirsem, benim için ne yapacaksın?"

Babamın bu yaşta hâlâ çuvallamaya çalışmasını dinlemek başımı sallamama neden oldu. Kadınlar bu boku yedi. Babam beni bu hayatla tanıştırmış olsa da, nedenlerimiz tamamen farklıydı. O kadınları kontrol etmeyi seviyordu çünkü yapabiliyordu, başka bir nedeni yoktu. Bense kadınların kabuklarından çıktığını görmeyi seviyordum. Bu yüzden normalde çekingen kadınları seçerdim. O anda ve hatta hayatta kim olduklarından emin olmayan kadınları. Onlara bir ilişki veremediğim için güven aşlamak iyi hissettiriyordu. Çoğu kadın bana kırılmış olarak gelir ve tatmin olmuş olarak ayrılır. Annem hem benim hem de

ve babamın Tanrı kompleksi vardı. Şimdi, öyle olduğunu söyleyemem ama öyle olmadığını da söyleyemem. İstatistikler yalan söylemiyor. İstatistiklerden kastım, arada sırada eskiden uğraştığım kadınlarla karşılaşıyorum ve daha mutlu, daha parlak görünüyorlar. Hatta bazılarının kocaları ve çocukları vardı. Gururlu olmayan kadınlar, hayatlarını değiştirdiğim için bana teşekkür bile ediyorlardı. Gördünüz mü? İstatistikler yalan söylemez.

Babam aramayı sonlandırmadan önce en az yirmi dakika boyunca telefona gömülmüştü. Koltuğuna geri oturdu ve gözlerini tavana dikti.

"Peki, görünüyor?"

Önce ona sonra da masamın üzerindeki kâğıtlara baktım. "İş harcamalarınızdan birkaçına bakıyorum ve Grand Turk'teki bu iş harcaması nedir?"

"Şey, bilirsin..." Omuzlarını silkti. "Kandi'nin doğum günüydü ve oraya gitmek istedi."

Kandi, en az yirmi yıldır birlikte olduğu kızın ta kendisiydi. Bu noktada, annem de dahil olmak üzere herkes onu biliyordu. O açık bir sırda; herkes biliyordu ama bu konuda hiç konuşmuyordu. Kandi saklanan bir kadındı ve onun yerinde olsaydım ben de çalışmazdım. Babam şanslıydı çünkü o asla anne olmak istemedi. Zengin, seksi teyzesi ve vaftiz annesi unvanlarıyla iyiydi. Yine de isterse fikrini değiştirebilecek kadar gençti.

"Tamam, sanırım. Birkaç şeyin yerini değiştirebilir ve bunun gerçekten bir iş gezisiymiş gibi görünmesini sağlayabilirim."

Omuz silkti. "Eğer yardımı olacaksa, oradayken birkaç telefon görüşmesi yaptım."

Başımı salladım ve suçlamanın yanına kendime birkaç not karaladım. Babamla ilişkim hâlâ eskisi gibiydi; onun sağ kolu ve en sevdiği oğluydum. Birkaç yıl önce, seks skandalından sonra, birçok arkadaşı onunla herkesin önünde dalga geçemiyordu çünkü blok ateşliydi. Her şey sona erdikten sonra geri dönmeye çalıştılar, ancak onun yanında durmayan herkesi rahatsız etmeyin listesine bıraktı. İşte o zaman yakınlaştık. Her zaman yakındık ama bir erkek olarak babanıza yakın olmak, bir çocuk olarak babanıza yakın olmaktan farklıydı.

"Hafta sonu için planın nedir? Puro içmeye gitmek ister misin?"

"Küba kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Bu sabah itibariyle programım açık."

"Elbette, eğer annen için sorun değilse. Ben köpek kulübesindeyim."

"Yine mi? Seni son gördüğüm üç gün öncesiyle bugün arasında ne yaptın?"

"Siktir . Beni bilirsin. Sokağa çıkma yasağını kaçırdım." "Evet, biliyorum."

"Ona senin evinde olduğumu söyledim ve o da beni köpek kulübesinin derinliklerine attı. *'Bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor'*, annenin nasıl olduğunu bilirsin."

"Ben zaten biliyorum."

Annem ne bana ne de babama güvenirdi. Güvenmemekte haklıydı çünkü çoğu zaman babamı koruduğumu biliyordu. Sikeyim. Her zaman. Maddi ve fiziksel olarak onu korudum. Yine de ona ve kadın arkadaşlarına para ödedim ve o da bana karşılığını verdi. Annem bunu ben yirmi bir yaşımdayken anladı ve o zamana kadar bunu yıllardır yapıyordum. Bana aşağılık olduğumu söyledi ve bana inanmadı. Duyguları incinmişti ve ben de kendimi biraz kötü hissettim. Geriye kalan küçük ilişkimiz, ona istediği zaman ayrılabilceğini söyledikten sonra azaldı. Aldatmaya devam etti çünkü o buna katlanıyordu. Ona söyledim; duygularını korumasına yardım etmeyi, sadece yine de kalması için ona açıkça söylemeye tercih ederim. Bu nedenle ilişkimiz en iyisi değildi ama en kötüsü de değildi. Bana evlenene ya da beni sevmeyen birini gerçekten sevene kadar anlayamayacağımı söyledi. Böyle bir şey asla olmayacaktı çünkü ne beni sevmeyen bir kadını sevebilirdim ne de evlilik benim için söz konusuydu.

Ömür boyu sürececek bir partner istiyor muydum? Elbette, ama eğer bu hayat arkadaşı benim yaşam tarzımı anlamıyorsa, o zaman hayatımın bir parçası olamazdı. Bu da benim ve babamın hayatı arasındaki bir başka büyük farktı. Yalnız kalmak ya da kesin bir amciğa sahip olmak umurumda değildi. Özellikle uzun bir iş gününden sonra eve geldiğimde huzur ve sessizliği tercih . Hiçbir zaman birine hesap verme ihtiyacı hissetmedim. Hayatımın amacı bu değildi. Partnerim bir evlilik olmayacağını, belki bir çocuk olacağını ve yapmak istediğim şeyi, yapmak istediğim zaman sorgusuz sualsiz yapacağımı anlamalıydı. Tek sözüm onları utandırmayacağıma ve hayatımda bir 'Kandi' olmayacağına olacaktı. Çabuk sıkılırdım, bu yüzden bir kadını en az bir ay, hatta belki iki ay yanımda tutardım.

Titreyen telefonum dikkatimi çekti.

Cevap verdim ve hoparlörü açtım. "Dymon. Naber?"

"Bir bok değil. Karıma ve kızıma dönmeye hazırım. Binmek ister misin?"

"Evet, ne zaman gidiyorsunuz?" "Ne oluyor oğlum?" diye konuştu babamız.

Kısa bir duraklama oldu. "Bir bok değil, ama şu çantayı toplar toplamaz gidiyorum. Ben iyiyim."

Babama baktığım anda, puro almaya gitme teklifini düşündüm.

"Bekle."

Babam bana el sallayarak sorun olmadığını söyledi. "Boş ver, sorun değil. Ben sürebilirim."

"Yapacak başka bir işin varsa gelmene gerek yok. Sadece sorduğumdan emin olmak istedim çünkü geçen sefer sana söylemeden gittiğimde benimle kötü konuşmuştun. Neredesin?"

"Ben yaptım. Ve ofisteyim."

"Lanet olsun. Diesel, eğer ata biniyorsan hemen gitmen gerek. Nasıl olduğunu biliyorsun."

Evrak işlerinde kaybolmamdan, saatlerce hava almaya çıkmamamdan bahsediyordu.

"Ben iyiyim. Gidip çanta almama bile gerek yok; bagajımda bir tane var."

"Pekala aptal. Ben emniyet kemerimi takana kadar orada olmazsan sola

dönüyoru

m."

"Anladım.

"

"Evet." Aramayı sonlandırdı.

Kâğıtlarını toplarken, daha önce baktığım kâğıtların köşelerini katlarken bir sessizlik oldu. Dymon annemle babamı ona boktan davrandıkları için affetmiş olsa da, ilişkileri hâlâ sallantıdaydı. Eskisinden daha az konuşuyorlardı, belki haftada iki kez. Başlangıçta, o zorlamaya çalıştı ve Dymon uzaklaştı. Ona, ilişkilerinin her gün mesajlaşabilecekleri bir noktaya geldiğinde bunu anlayacağını ama asla bizimki gibi bir ilişkileri olmayacağını da aklından çıkarmamasını, bu yüzden onun önünde konuşmasını evcilleştirmesi gerektiğini söyledim. Yeğenimin doğumu için oraya gittiğimizde Quinci'nin annesi hakkında yaptığı gevşek bir şaka yüzünden bir süredir konuşmuyorlardı. Annesinin çok iyi sakso çektiğini söyleyebileceğine benzer bir şeydi. Dymon neredeyse kafasını koparıyordu. Babam özür diledi ve onu affetmesi bir dakika sürdü.

"Son zamanlarda oraya çok gidiyorsun. Orada bana bahsetmediğin küçük bir balın mı var?"

Ona baktım. "Hayır, öyle bir şey değil. Küçük yeğenimi şımartmaktan zevk alıyorum. Gerçi bakıyordum ama kimse gözüme çarpmadı. Rachel bu sabah evimin içine ettikten sonra biraz dinleneceğim."

"Anlıyorum. Oraya gittiğinde bana torunumun birkaç fotoğrafını gönder. Sanırım annen de yakında oraya gidecek. Çok heyecanlı."

"Evet, öyle. Dymon, şey, Quinci sonunda onun bir dakikalığına kalmasına izin verdi, bakalım nasıl olacak."

Dymon'ın annemizle ilişkisi de babamızla olduğu gibiydi, gergindi ama geliyordu. Quinci'nin güvenini kazanmak onlar için çok zor oldu çünkü bizimki kadar işlevsiz bir aileyle daha önce hiç karşılaşmadığını söyledi. Annemin ya da babamın doğum sırasında aykırı bir şey söylemesinden korktuğu için ikisine de hastaneyi yasaklamıştı ama eve hoş geldin partisinde onu görebildiler. Bu onu son görüşleriydi.

"Şu lanet kız."

Başımı salladım. "Biliyorum."

Ayağa kalkarak babamın tüm evrak işlerini çantama koydum. "Ben dönene kadar bunlar bitmiş ve hazır olur. Ne kadar kalacağımın emin değilim. Ben yokken başınızı belaya sokmamaya çalışın."

"Söz vermiyorum. Dikkatli ol, oğlum."

Bir saat sonra.

Küçük kardeşime bakarak, "Neredeyse bir yıl oldu, ha? Nasıl hissediyorsun?"

Citrus Grove'a gitmek üzere uçaktaydık. İlk ziyaretinden yana onu oradan koparmak çok zor olmuştu. Bebek doğduğundan beri uzaktan çalışıyordu ve New York'a gelmek için onları terk etmek zorunda kaldığı birkaç kez çok sinirlenmişti. Quinci onu gitmeye zorlamak zorunda kaldı.

Sırıtmadan önce nefes alıp verdi. "Dostum, o benim lanet olası bebeğim. Ona doyamıyorum. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Bu benim için korkutucu."

"Korkutucu mu? Nasıl yani?"

"Quinci... farklı. Evliliğimizin birinci yılına girmemize birkaç hafta kaldı ve ben hâlâ, hiçbir şey yapmadığımı bildiğim halde beni terk edeceği korkusuyla uyanıyorum. Paramı biriyle birlikte olmak zor çünkü gerçekten iyi bir insan olmanız gerekiyor. İstesem bile flört falan edemezdim çünkü bir çanta ya da bir gezi

düzeltemedim. Bir kadınla birlikte olacağımı ve başka bir kadınla birlikte olmayı aklımdan bile geçirmeyeceğimi hiç düşünmemiştim. Bu şey iyi hissettiriyor."

Bu beni gülümsetti çünkü küçük kardeşimin evliliğe karşı olduğu zamanları hatırladım. Asla yuva kurmayacağına ya da elli yaşına kadar yuva kurmayacağına yemin etmişti. Yalnız kalmayı sevdiğinden bahsederdi. Bu konuda her konuştuğumuzda uzun uzun anlatırdı ve onun tam tersini yaptığını görmek beni mutlu ederdi. Buna bu kadar karşı olması ve aramızda evlenen ilk kişinin o olması delilikti.

Başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor. Senin adına sevindim."

Sırıtmadan önce bir an bana baktı. "Bana bunu soruyorsun, yuva kurmayı falan düşünüyor olmalısın?"

Yanıt olarak kaşlarımı kaldırdım. "Sana hayat boyu sürececek bir partnerim olmasını umursamayacağımı söylediğimi biliyorsun, ama şu anda böyle bir arayış içinde değilim."

"Ne kaçırdığınızı bilmiyorsunuz."

Bu beni güldürdü. "Zenci iki dakikadır bir ilişki içindeyim ve şimdi ne kaçırdığımı bilmiyorum." Daha da çok güldüm. "Canımı sıkıyorsun."

Ellerini teslimiyetle kaldırmadan önce güldü. "Bak, sadece söylüyorum. Benimle kavgaya etme."

"Bakmıyorum. Sana karşı olmadığımı söyledim, sadece bakmıyorum."

Çenesini ovuşturdu. "Gerçekten ne tür bir kadın isteyeceğini düşünmeye çalışıyorum, senin gittiğin türden denizaltılar değil."

"Devam et."

Son birkaç yıldır kardeşimle daha da yakınlaştık. Ailemizle ilgili olarak kendi içinde yaşadığı sorunları detaylı bir şekilde dinledikten sonra ona karşı bu kadar sert davranmayı bıraktım. Her zaman onun şımarık bir pislik olduğunu düşünmüştüm ama ailemiz onu gerçekten mahvetmişti. Her zaman yakındık ama bundan sonra daha farklı bir bağ kurabildik.

"Pekâlâ. Anladım, kardeşim. Senin gibi kariyer odaklı bir kadın istiyorsun, bu yüzden sürekli çalışacaksınız, birbirinizi zar zor göreceksiniz. Sadece haftada bir ya da iki kez yemek yiyeceksiniz. Muhtemelen ayda iki kez Chokers'da randevunuz olur. Babanızın yaptığı gibi bir skandalla onu asla utandırmayacağınıza söz vererek sürdürmek isteyeceğiniz yaklaşık iki denizaltınız var. Başka? Tabii ki, ne isterse yapabilecek. Kısacası, ailen gibi sıkıcı ve istatistiksel bir evlilik istiyorsun."

Omzumu silktiğimde koltuğuna geri oturdu ve güldü.

Söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu çünkü bu doğrudu. Benim gibi bir adam için ilişkileri sürdürmek gerçekçi olmak gerekirse zordu. Değeri yüz milyon doların üzerinde olan bir şirketin rakamlarını yönetmek zorundayken akşam yemeği için eve altıda gelmek zor olurdu. Para asla sabit olmayan tek şeydi. Wall Street zencilerinin borsayı izlediği gibi ben de rakamlarımızı izlerdim. Bir otel belirlediğim rakamın altına düştüğü anda hemen sisteme giriyor, ne olduğunu ve tekrar olması gereken yere getirmek için ne yapabileceğimizi anlamaya çalışıyordum.

Hayatım hiç durmadığı için, özellikle sevgi dili şefkat veya kaliteli zaman olan bir kadınla ilişki kurmak zor olurdu. Sevgi dili hediyeler olan bir kadına ihtiyacım olurdu. İsterse bir kadına özel bir ada satın alabilirim ama zaman vermek zor olurdu. Ve bu sadece kadın için. Kadının bir çocuk isteyip istemediğini hayal bile edemezdim. O anda baba olmak aklımın ucundan bile geçmiyordu çünkü çocukların bir yetişkinin ihtiyaç duyduğundan daha fazla sevgi ve şefkate ihtiyacı vardı, ayrıca nasıl bir baba olacağımı bile bilmiyordum.

İlk defa bu konuda derin düşüncelere dalmıştım.

"Yo, bu gece dışarı çıkmak ister misin? Quinci duvar dibinde bir yerde tavuk kanadı yemek istediğinden bahsediyor."

Koltuğumu yasladım. "O sormuyordu. Karınla ilgili öğrendiğim bir şey varsa o da ne isterse onu aldığıdır. O yüzden tabii ki dışarı çıkıp tavuk kanadı yemek isterim."

Güldü çünkü o da karısını tanıyordu.

Geçirdiğim sinir bozucu sabahtan sonra, birkaç içki ve kanat o kadar da kötü olmazdı.

OceanofPDF.com

ÜÇ

OceanofPDF.com

GREYSEN

Mayıs 1st, 2018

The Price is Right'i izlerken birden karnımda garip bir his belirdi ve yatağımı düzeltmek zorunda kaldım. Dokuz aylık hamile olduğum için, uyuduğum her yol rahatsız ediciydi. Doğum tarihim iki gün önceydi ama son dört haftadır düpedüz perişan haldeydim. Neredeyse otuz kilo almıştım. Kan basıncım çok yüksek olduğu için doktor beni yatak istirahatine almak zorunda kalmıştı. Son birkaç haftadır stresimi yönetmekte zorlanıyordum. Bunu erken doğum yapmamam için yapmıştı ve işte, doğumuma iki gün kalmıştı.

Tekrar rahatladıktan sonra karnımda keskin bir ağrı hissettim ve doğrulup yan tarafımı tuttum. Hemen telefonu kapıp Kyle'ı aradım. Birkaç kez çaldıktan sonra telesekretere düştü. Hemen geri aradım.

"Aç. Aç. Aç," diye mırıldandım.

Yine telesekretere düştü. Yatak istirahatine başladığımdan beri geçinmemin kolay olmadığını kabul edebilirim, ama o da benim için işleri kolaylaştırmıyordu. İlk kez anne olacağım için çok korkmuş ve stresliydim, bu yüzden sürekli korkuyordum. Sadece işte çok meşgul olduğunu ve beni açıkça görmezden gelmediğini umuyordum. Daha önce de birkaç kez kurt diye bağırdığımı biliyordum ama bu kez daha önce hissettiklerimden çok daha tuhaf hissediyordum. Bu sefer bebek geliyordu.

Sonunda dördüncü aramada telefonu açtı. "Greysen, çalışıyorum," diye tersledi.

Fermuarları ve makinelerin gıcırtilarını duyabiliyordum, yani bu konuda yalan söylemiyordu.

"Kyle, bir sorun var. Hemen hastaneye gitmem gerek!" Stres yaptım.

"Suyun mu geldi?" diye sordu
heyecanlanmadan. "Hayır, ama-"

"Doktor suyunuz gerçekten gelene kadar gelmemenizi söyledi. Ayrıca, randevunuz Perşembe günü. İki gün daha bekleyebilirsiniz."

"Doktor ayrıca bir şeyler gitmediğinde gelmemizi söyledi. Ve bir şeyler doğru gelmiyor. Vaktim geçti, suyum kesmek zorunda kalabilirler. Kyle lütfen, gel! Lütfen!"

"Greysen, son iki haftada beş kez işten ayrıldım. Programım çok yoğun ve şu anda hiç vaktim yok."

"Kyle!" Ağladım.

"Tamam, geliyorum. Şu birkaç hastayla işimi bitireyim, yola çıktığımda sizi ararım," dedi ve aramayı sonlandırdı.

İki saat geçmesine rağmen Kyle'dan haber alamayınca arkadaşım Elle'i aradım, o da ikinci çalışta telefonu açtı ve bana yolda olduğunu söyledi. Kornaya basarak yanaşması bile uzun sürmedi. Bebek çantamı aldıktan sonra kapıdan çıktım.

"Kyle'kızı nerede!" Arabaya oturduğum anda Elle çığlık attı.

"Birkaç saat önce onu aradım ve yola çıktığında arayacağını söyledi."

Başını iki yana salladı. "O lanet olası pislik."

"Şimdi olmaz, Elle!"

"Tamam, neren ağrıyor?"

"Karnım. Yan tarafım. Her yerim."

"Umarım o gün bugündür. Seni mutsuz görmekten hoşlanmıyorum dostum, ama Tanrı bebeğimle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Kyle ve ben, sürpriz unsurunu korumak için ne doğuracağımızı öğrenmek için doğana kadar beklemeyi tercih ettik. Ben gerçekten küçük bir ben isterken annem erkek olacağını söylemişti. Elle sokaklarda hızla hastaneye doğru ilerlerken ben karnıma masaj yapmaya devam ediyor, çocuğum için dua ediyordum. Bunun sadece başka bir aşırı tepki olması için dua ettim. Bir şeylerin yanlış olmasındansa aşırı tepki vermeyi tercih ederdim. İşe ve okula gitmeyi bıraktığımdan beri, bu dünyadaki amacımın küçük bir kısmını kaybettiğimi hissediyordum.

"Nasıl hissediyorsun, bebeğim? Sadece iki ışık ."

Karnıma masaj yapmaya devam ederken gözlerim yaşlarla doldu. "Bilmiyorum Elle. Yanlış bir şeyler var. Hissediyorum. Bir şeyler yanlış."

"İşte şimdi göreceğimiz şey bu, bebeğim. Sadece nefes al, tamam mı?"

Kyle çok meşgul olduğu için birlikte aldığımız Lamaze derslerinde öğrendiğim nefes egzersizlerini yapıyordum.

Park eder etmez dışarı çıkmama ve acil servisin kapısından geçmeme yardım etti. Kayıt yaptırırken beni koltuğa . Ben daha rahat edemediğim bir hemşire beni çağırdı ve tekerlekli sandalye getirdi. Elle lobide kaldı çünkü birkaç telefona cevap vermesi gerekiyordu ve kapıların ardında hizmet berbattı. Ona ihtiyacım olursa geri gelecekti.

"Şu anda kendinizi nasıl hissediyorsunuz Bayan Hertz?" diye sordu hemşire tekerlekli sandalyeden yatağa çıkmama yardım ederken.

Yatağa girdiğimde, "Greysen, lütfen," diye iç geçirdim. "Sadece mide bölgemde çok fazla ağrı var. Birkaç saat önce garip bir ağrı hissettim ve sadece her şeyin yolunda olup olmadığını görmek istiyorum. Ya da doğum sancısı çekiyor muyum? Doğum tarihim geçtiği için aktif doğumda olmayı tercih ederim.

"Öyle mi? Bir bakalım ve her şey yolunda mı görelim. Çok ilerlediğiniz için yine de kadın doğum uzmanınızı arayacağım ama geldiğinde ona bir rapor hazırlamak istiyorum. Benim için gömleğini kaldır, burası soğuk olacak. Son randevunuz ne zamandı?"

"Geçen hafta. Perşembe çünkü bir sonraki randevuma kadar suyum gelmezse beni kabul edip doğumu başlatacağına söz verdi. Yani şu anda aktif doğumda değilsem, küçük prens ya da prensesimle tanışmak için birkaç gün daha beklemem gerekecek."

Sondayı karnımın üzerinde gezdirirken bir gülümsemeyi paylaştık. Gülümsemesi yavaşça kayboldu ve yerini soğukkanlı bir ifadeye bıraktı.

"Her şey yolunda mı?"

Sondayı karnımın üzerinde gezdirmeye devam ederken, "Kadın doğum uzmanını arayacağım," dedi. "Bana bir dakika ver."

Odadan çıktı ve beni öfkeli düşüncelerimle baş başa bıraktı. "Nefes al. Nefes al," diye kendime telkinde bulundum.

Bacağım titremeye başladı. Hemşirenin odada olmadığı her saniye acı veriyordu. Hemşire ve kadın doğum uzmanım odaya geri gelene kadar on beş dakika geçmişti.

"Nasılsın, Greysen?" Duvardaki kutudan bir çift eldiven çıkarırken sordu.

"Ben iyiyim." Yatakta yer değiştirdim. "Yorgunum. Sinirli. Sinirlendim."

Başını sallayarak karnıma biraz daha jöle sıktı, sondayı alıp karnımın her yerine sürmeden önce. Ekranda,

Bebeğimi cenin pozisyonunda yatarken görebiliyordum ve bu beni gülümsetiyordu. Kadın doğum uzmanım hemşireme baktı ve hafifçe başını salladı.

"Dr. York. Ne... oluyor?"

"Greysen..." Tabureyi kaptı ve yatağımın yanına çekti. "Kalp atışı yok. Bebeğinizin öldüğünü söylemekten üzüntü duyuyorum."

Başımı sallayarak fısıldadım. "Hayır. Daha bu sabah bebeğimin hareket ettiğini hissettim. Sadece yanımda küçük bir ağrı vardı. Hayır. Dr. York. Tekrar kontrol edin. Lütfen! Tekrar kontrol edin, lütfen!"

"Greysen. Hemşire kontrol etti ve ben de iki üç kez kontrol ettim."

"Hayır!" Hıçkırığa hıçkırığa ağladım. "Hayır!"

"Sizin için bazı seçenekler var..."

Ben daha yüksek sesle ve daha sert hıçkırırken Dr. York konuşmaya devam etti. "Onunla kim geldi?"

Hemşire omuzlarını silkti ve odadan çıkmadan önce başını salladı.

"Greysen, sakın ol lütfen. Lütfen."

Birkaç dakika sonra Elle yüzünde üzgün bir ifadeyle kapıda belirdi.

"Hayır, Elle! Hayır."

Bana doğru yürüdü ve ellerimi tuttu.

"Beni başka bir yere götür, lütfen! Beni başka bir yere götürün!" diye bağırdım.

"Greysen, şu anda senin için birkaç seçenek var. Sezaryen yapabiliriz ve bebeği bu şekilde alabiliriz ya da doğumu başlatabiliriz," diye yumuşak bir sesle konuştu ben Elle'nin omzuna uzanırken.

"Ölü bebeğimi doğurtmamı mı istiyorsun?" "Evet. Ya da sezaryen yapabiliriz."

Söylediği her şey karmakarışık çıkıyordu. "Her şey yoluna girecek Greysen. Bunu da atlatacağız."

Bu ifade bana Kyle'ı düşündürdü. "Oh, Kyle. Birinin Kyle'ı araması lazım. Ailemi. Benimkileri... Tanrım. Telefonum nerede?"

"Greysen, bunların hepsiyle ben ilgileneneğim. Lütfen sakın ol."

"Tamam, seni yukarı çıkaralım Grey, böylece seni hazırlayabiliriz. Ve... seninle ilgileneneğiz."

Başımı yavaşça salladım.

Hayatımın sonraki birkaç saati aynı anda hem yavaş hem de hızlı çekimde geçti. Beni bebek koğuşuna götürdüler, giydirdiler ve makinelere bağladılar. Bebeğimi doğurmayı tercih ettiğim için doğumu başlattılar. Epidural bile isteyemeden hemen oldu. En kötüsüydü.

Hayatımın acısı. Hayatımın en büyük acısıydı ve ne kadar nefes alırsam alayım bu acıyı ya da kalp ağrısını hafifletmiyordu. Doktor, Elle ve birkaç hemşire etrafımı sarmış, ben ağlarken, ıknırken, kafası çıkana kadar ıkindim ve ağladım. Bebeğim nefes alıyormuş gibi beni tebrik ettiklerinde daha da çok . Bir sonraki büyük ıknımda bebek dışarıdaydı ve oda sessizdi.

"Lütfen," diye bağırdım. "Sadece kontrol et. Kontrol et ve gör."

Bebeğime bakmalarını izlerken oda sessizdi. Bana çocuğumun öldüğünü söylemek zorunda değillerdi.

"O bir kız. Güzel bir kız. Onu görmek ister misiniz?"

Başımı bolca salladım. Plasentayı dışarı ittikten sonra işim bitmişti. Yalnız kalmak istiyordum. Dr. York hemşireye doğru yürüdü ve psikolojik konsültasyon hakkında bir şeyler fısıldadığını duydum.

"Psikolojik danışmana ihtiyacım yok! Sadece benimle konuşmayı kes! Herkes dışarı çıksın!"

Elle gitmeden önce alnımdan öptü.

Odanın diğer ucunda, ölen çocuğum küçük yatağında, sanki hayattaymış gibi sarılmış bir şekilde yatıyordu.

Hayatımın en kötü günüydü.

Daha da kötüsü, Kyle saatler sonra özür dileyerek geldi. Doktor bana yanlış bir şey yapmadığımı söyledi. Bir şekilde bebek bükülmüş ve göbek kordonuna düğüm atmış. Ne kadar uyursam uyuyayım ya da dönersem döneyim engelleyemeyeceğim bir şeydi bu. Bu beni daha iyi hissettirmedi. Sadece yalnız kalmak istiyordum, o yüzden bebeğe baktıktan sonra onu dışarı çıkardım. Psikiyatri doktoru geldi ve bana bebeğimi görmezsem ya da ona veda etmezsem pişman olacağımı söyledi. Elle beni ikna etmeyi başardı ve bu çok duygusaldı. Çok güzeldi ve kafası saç doluydu. Ona isim koymaya bile cesaret edemedim. Kyle'ın bundan sonra yaptığı tek iyi şey yakma işlemleriyle ilgilenmek oldu.

Sonrasında kendimi tamamen kaybettim. Bir zamanlar beni mutlu eden her şeyi yapmayı bırakmıştım. Kyle her şey için onu suçladığının farkındaydı ve benden yoluma çıkmamasını istiyordu. Tek yaptığım yemek yemek, uyumak ve zar zor duş almaktı. İşte o zaman kuzenim eve taşındı ve bana ev işlerinde yardım etmesi gerekirken kocamla ilgilenmeye başladı.

Dün, beni utandırılmalarına izin vereceğim son gündü. En iyi arkadaşım ile birlikte pis bir banyo zemininde ağlamak, onların üzerine gidebileceğim en düşük seviyeydi. Dün bana Kyle'ın beni hiç sevmediğini kanıtladı.

ya da beni birazcık bile umursamıyor. Perris'in düğün tarihini kızımızın öldüğü güne almasına izin vermek bana bunu söyledi. Tam o anda işimin bittiğine karar vermiştim. İçimde bir atmıştı.

Bu sabah kendime çok nemlendirici bir yüz bakımı yaptırdım. Sanki yüzümden son birkaç yılı almış gibiydi. Daha az kırışık görünüyordum. Yüz bakımından sonra tüm vücuduma ağda yaptırdım. Yıllardır ağda yaptırmamıştım, bu yüzden kendimi yüksek bir acı toleransına sahip olarak görmeme rağmen orada çığlıklarımı tutmaya çalışıyordum. İşim bittikten sonra alışveriş merkezinde durdum ve birkaç vücut malzemesi, güzel bir kıyafet ve bir çift ayakkabı aldım. Alışveriş merkezinde sanki havada süzülüyormuşum gibi süzuldüm. Hiçbir şey düşünmüyordum. Zihnim tamamen boştu. Hatta önce insanlara gülümsüyordum. Biriktirdiğim paranın büyük bir kısmını kendimi şımartmak için kullandıktan sonra eve geldim ve fiskeyi sonuna kadar açılmış küvete atladım. Arkama yaslanıp annemin rafında duran ucuz Moscato şarabını yudumlarken saçlarımı sıkıca sarmıştım. Normalde zihnimi meşgul edecek bir müzik açardım ama bu gece huzur ve sessizlik vardı. Duyulabilecek tek ses jetlerin gürültüsüydü.

Telefonum porselene çarpıp titrediğinde, Elle'in bana bir mesaj gönderdiğini görmek için doğruldum. *'Sadece seni kontrol ediyordum, kızım. Bütün gün senden haber alamadım.* Mesajda yazan şey beni gülümsetti. Kendime özen gösterdiğim bir gün geçirdiğimi ve gecemi The Juke Box'ta takılarak sonlandıracağımı bilmek onu mutlu ederdi. Hafta sonları yaşlı insanların takıldığı bir yerdi. Orada iyi vakit geçireceğim kesindi.

Nihayet küvetten çıktıktan sonra kendimi vanilyalı vücut yağı ve kaşmir vücut yağı ile yağladım. Nisan ayında sıcak ve şehvetli kokuyordum. Bu sabah aldığım elbise, belimi sıkıca saran bir ipi olan, belimin olduğundan daha küçük olduğu yanılsamasını veren ve kalçamdan biraz yukarı çıkan bir yırtmacı hoş, küçük bir elbiseydi. Juke Box yürüme mesafesindeydi, bu yüzden ışıltılı düz ayakkabılarımı tercih ettim. Saçlarımı taramadan önce hafif bir ritim tuttum. Uzun zamandır ilk kez aynada kendime bakarken gülümsedim.

Juke Box çoğu insanın gevşemek için geldiği bir yerdi. İyi yemek yiyeceğinizi ve harika eski tarz müzik dinleyeceğinizi bilirdiniz. Tüm çalışanlar kibar olmak zorundaydı. Nadiren, güvenlik çok fazla içen birini dışarı atmak zorunda kalırdı. Bunun dışında, mekânın havası iyiydi. Bir saatten fazla bir süredir buradaydım, şarabımı yudumlarken ve güzel tavuk kanatları yerken canlı grubun çalmasını izliyordum. Otururken

Köşede insanları izliyor, bazen yakışıklı bir adamın üzerinde duruyordum. İnsan kalabalığının içinde Quinci'yi fark ettim. Gülümseyip el sallamadan önce göz göze geldik. Onu masama davet edecektim ki kocası ve başka bir adam ona doğru yürüdü. Diğer adam tıpkı kocasına benziyordu, bu yüzden onun kardeşi olmalıydı. Gözlerim daha sonra birkaç kez beni süzdüğünü fark ettiğim kahverengi tenli kel bir adamla birleşti.

Onu kontrol ederken, bana doğru ilerlemeden önce kocaman gözlerle bana bakan eski kocam görüşümü engelledi. Hayal gücümün bir ürünü olmasını umarak gözlerimi kapattım. Eski kocamın bana doğru yürüyor olmasının imkânı yoktu çünkü hizmet ettiğim Tanrı'nın bana bunu yapmayacağını biliyordum. Nihayet kendime öncelik vermeye karar verdiğim gün, Tanrı beni derinden yaralayan bir adamın bana yaklaşma cüretini göstermesine izin vermeyecekti.

"Greysen. Hey." Gözlerimi açtığımda onu masamın yanında dururken gördüm. Elini ensesine dayamıştı. "Seni burada gördüğüme şaşırdım."

Kanım kaynamaya başladı ama kendime söz vermiştim, artık onunla ilgili olarak kendimi aptal yerine koymayacaktım. Orada öylece oturdum, gözlerim kapalı, gitmesini umuyordum.

"Aslında sana rastladığıma sevindim." Kendisini karşıma oturmaya davet etti. Omuzlarını silkerek, "Bilmelisin ki benim... bilirsin işte... tarihiyle hiçbir ilgim yok," dedi.

"Söyle, Kyle. Ne olduğunu söyle. Kızının öldüğü gün evleniyorsun."

"Evet. Ben... Grey, bunu asla yapmayacağımı biliyorsun. O benim de çocuğumdur."

Çenelerim otomatik olarak sıkıldı. Beni etkilediğini anlamaması için dikkat çekmeden nefes alıp vermeye çalıştım.

"Kyle... Senden masamı terk etmeni isteyeceğim. Güzelce."

"Medeni bir konuşma yapabilir miyiz Grey? Yani... iyi bir yerdeymişsin gibi görünüyor. Saçın ve makyajın yapılmış. Güzel giyinmişsin. Görünüyorsun-"

"Hayır. Hayır. Hayır, Kyle, medeni bir konuşma yapamayız. Bana yaptığın berbat şeyler için vicdanını rahatlatmaya çalışamazsın. Çocuğumuzun öldüğü gün. Çocuğumuzun öldüğü günden sonra yaptıkların. Hayır, Kyle. Seninle bir daha asla konuşmak zorunda değilim."

Çantama uzanarak üç tane yirmilik çıkardım ve masanın üzerine koydum.

Ayağa kalktım, elbisemi aşağı indirirken gözlerinin vücudumda gezinmesini izledim. "Güle güle, Kyle."

Yanımdan geçtiğimde, vücudunun her tarafını çevirmiş beni izliyordu. Beni takip etmemesi için dua ettim.

"Greysen," diye seslendi arkamdan.

Onu görmezden gelerek kapıya doğru ilerledim.

Bana karşı kazanmıştı. "Sadece beni dinle, lütfen. Yemin ederim bunu yapacağını hiç düşünmemiştim. Tarih değişiyor, Greysen."

Dışarı çıktığımda, gitmesini umuyordum. Beni kaldırıma kadar takip etti, kolumdan tuttu ve beni kendisine doğru çevirdi.

"Bana bir daha asla dokunma, Kyle."

Ellerini ceplerine sokmuş, omuzlarını düşürmüş, üzgün görünmeye çalışıyordu. Gözlerindeki hüznü bakış umurumda bile değildi. Gözlerinin içine baktığımda, bir zamanlar ona deliler gibi aşık olduğuma inanamıyordum. Aynı karşılığı ondan alabilmek için annemin bana olmam gerektiğini söylediği gibi iyi ve sevecen bir eş olmuştum. *'Grey, senin zaten bir ön lisans diploman var. Bununla hala öğretmen olabilirsin. Dışçılık okulundayken senin desteğine ihtiyacı var. Bunu onun için yapabilir misin?'* Kyle annemi benimle konuşmaya teşvik etti. O zamanlar, uzun süreli ilişkiler ve evlilikler yaşayan her kadından, her şeyin vermek ve almak, vermek ve almakla ilgili olduğunu öğrenmiştim. Aklımda, ona destek olmak için bir süreliğine okuldan fedakârlık edebilirdim, eğer o da benim için aynısını yaparsa. Okula dönme zamanım geldiğinde beni hamile bırakmıştı. Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen bunu bilerek yapmıştı.

"Greysen, özür dilerim, tamam."

"Hayır." Döndüm ve ondan uzaklaştım.

"Kendini kaybetmiştin! Kendini bulmana yardım etmeye çalışırken kendimi kaybettim!" Arkamdan bağırmasını duymazdan geldim.

"Çocuğunu kaybeden tek kişi sen değildin Grey! Beni dışladın!"

Topuklarımın üzerinde dönerek ona doğru yürüdüm. *"Seni dışladım! Seni dışladım mı, Kyle? Çocuğumu daha yeni kaybetmiştim. Beni dışarıda bırakmasaydın, bugün hayatta olacaktı!"* İçimden güldüm. "Bunu artık seninle yapmayacağımı söylemiştim."

Ondan uzaklaşmak için döndüğümde dirseğimden tutarak beni tekrar kendisine doğru çekti. Daha önce hiç bu kadar agresif olmamıştı. Sigara ya da içki içmiyordu, bu yüzden ona neler olduğunu bilmiyordum.

"Özür diledin, Kyle. Kabul etmedim. Asla yapmayacağım. Şimdi, önce gitmeme izin ver-"

Quinci'nin kocası ve erkek kardeşinin iki yanında yürüdüğünü fark edince durakladım. "Burada her şey yolunda mı?" diye sordu ağabeyi.

Quinci yanıma doğru yürüdü ve Kyle'ın elinin yanındaki koluma yapıştı.

Kendisinden bir baş ve birkaç santim daha uzun duran adamlara baktı. Benim gözlerime bakarken gözlerinde korku yoktu.

"Greysen, lütfen söyle..." Tekrar etrafına bakındı. "Arkadaşlarınız size zarar vermediğini biliyor."

"Ama ona dokunmanı istiyor mu?" diye sordu kardeşi. Quinci ona, "Kyle, bırak onu," diye emretti.

Ağzını açtığı anda, Dymon onun sözünü kesti, "Buna cevap vermeden önce çok iyi düşünürdüm."

"Kyle. Bırak. Beni. Bırak."

Lastiklerin gıcirtısı herkesin dikkatini çekti.

"Gerçekten Kyle! Yemeğimizi alman gerekiyordu ve..." Perris durakladı ve beni fark edince olduğu yerde durdu. "Ne oluyor lan!"

Kyle kolumdaki tutuşu bıraktı. "Bir şey yok."

Quinci kolumu bıraktığında, hemen onlardan uzaklaşmaya başladım. Kyle ve Perris benimle ilgili yüksek sesli bir tartışmaya girdiler. Evime doğru yürürken onları susturdum. Neyse ki hafif rüzgâr gözlerimin kenarındaki yaşlarımı kuruttu ve kendimi bir kez daha utançtan kurtardı. Betona vuran senkronize olmayan tıkırtılar dikkatimi çekti. Etrafıma baktığımda *ağabeyimin* arkamdan geldiğini gördüm ve daha hızlı yürümeye başladım.

"Bekle."

Benim kısa adımlarım onun uzun adımlarıyla boy ölçüşemezdi. Bana yaklaştığı anda erkeksi kokusunu içime çektim.

"Ben iyiyim. Beni kontrol etmene gerek yok," dedim o yanıma geldiğinde.

"Ben değilim. Quinci eve sağ salim döndüğünden emin olmamı istedi."

Kaba.

"Bu yolu birçok kez tek yürüdüm. ." "Hava karanlık."

"Efendim, en iyi ihtimalle, çok fazla içki içtikten sonra düzensiz davranan biri ya da... ya da belki bahar tatilcileri

Birbirimizden alıyoruz. İşte bu kadar. Suç olması gereken şey, aile üyelerinin diğeri aile üyelerinin eşlerini almasıdır. Eğer *bu* bir suç olsaydı, muhtemelen yepyeni bir hapishane inşa etmeleri gerekirdi... hem de birkaç tane."

Cevap vermedi.

Göz ucuyla baktığımda ellerini arkasında kavuşturmuş yürüyordu. Üzerinde siyah bir pantolon ve ona uygun siyah uzun kollu bir gömlek vardı. Yüzüne bakmaya cesaret edemezdim. Muhtemelen ağzım sulanırdı.

Alay ettim. "Hayatımı onun için askıya aldım çünkü iyi bir eş böyle yapar, der annem. Ben de öyle yaptım. *Diş hekimliğı okulu* onu çok zorladığında hayal kırıklıklarının yükünü çektim. Onun sızlanmalarını dinledim. İnledim ve sızlandım. alışmasına yardımcı olmak için elimden geleni yaptım, ama o an... oooh! Onu öldürebilirdim."

Kardeşi sessiz kalmaya devam etti ama karşılık vermeyen birine göğsümü açmak iyi hissettirdi. Dudaklarımı gevşeten alkol ve öfkeydi.

"Evet, bir nevi... şey, bir nevi değıl, kendimi kaybettim. Zordu. Gerçekten zordu. Gerçekten çok sertti ama bu onun evimizde kuzenimle seks mazur göstermez. Ve sonra beni dışarı attı. Delirdim. Yatıştırılmak zorunda kaldım. En düşük seviyeye ineceğimi düşünmüştüm. Ondan önce, zaten düşük bir ıtanın altında bocalıyordum. Bir keresinde onları yakalamıştım ama bir şey söylemedim. Hiçbir şey görmemiş gibi avludan geri geri ıktım. Çünkü annemin, büyükannemin ve teyzemin dediğı gibi bu benim hatamdı. Öyle olduğunu biliyordum çünkü dediğim gibi, çok zordu. Bu yüzden kendimi aç bırakmaya, deli bir kadın gibi temizlik yapmaya ve hatta kuzenime taşınabileceğini söyleyecek kadar ileri gitmeye başlamıştım. Kyle bunu tekrar gerileyeceğimi söyleyerek veto etti ve haklıydı da... Geriledim."

Telefonum antamın içinde çaldı. ıkardığımda arayanın annem olduğunu gördüm. Eve gitmekte olduğum için duymazdan geldim.

"Bak. Annem şu anda arıyor. Muhtemelen bana yaklaşan o olduğu halde hala onun peşinden koşarak zavallı olduğumu söyleyecek. Her neyse, geriledikten sonra birbirlerine attıkları bakışları görmemiş gibi davranmak zorunda kaldım. Seks başlatmaya çalıştığımda bile beni geri çevirdi. Geceleri onları duymuyormuş gibi yapmam gerekiyordu, yatak başlığını duvara vurarak gıcırdatıyorlardı." Gökyüzüne baktım ve güldüm. "Samanlığa düşmek yerine samanlığı delen iğne, eve girdiğimde onu oturma odasında onunla seks yaparken gördüğüm zamandı. Artık umurlarında değildi. İşte o zaman kalan azıcık haysiyetimle ayrılmak zorunda kaldım. Evet,

Yalan söylemeyeyim, çılgına döndüm ve her şeyi mahvetmeye başladım. Beni Baker Acted'a aldılar ve yetmiş iki saatimi psikiyatri koğuşunda geçirmek zorunda kaldım. Şimdi, efendim, bu en düşük seviyeydi. Bizim -hayır, düzeltmememe izin verin, çünkü tüm faturaları ödeyenin *kendisi* olduğunu açıkça belirtti- evde sevişirken yakalandılar ve tımarhaneye gitmek zorunda kalan ben oldum. Ugh!"

Sertçe nefes verdim. "Bu çok iyi hissettirdi." Parmaklarımı dudaklarıma bastırdım. "Üzgünüm, ben böyle küfür etmem. Çocuklarla çalışıyorum. Bağışlayın beni. Bugün... daha doğrusu bu gece, okyanusa doğru yürüyecektim ve sadece... bırakacaktım. Bu daha kolay olabilirmiş gibi hissediyorum. Muhtemelen suçluluk duygusunu hafifletmek için yapmamı istediği şey buydu ama şimdi..." Derin nefes alıp verdim. "Başka bir şey hissediyorum. Henüz ne olduğunu bilmiyorum ama hissediyorum."

Birinin cevap verme niyeti olmadan sadece dinlemesi iyi hissettirdi. Aldığım tek yanıt rüzgârın betonun üzerindeki yaprakları savurma sesiydi. Konuşmaması iyiydi çünkü bu berbat durumla ilgili daha fazla görüşe ihtiyacım yoktu. Yolun geri kalanını rüzgâr ve yanımızdan geçen birkaç araba ve motosiklet dışında tamamen sessizlik içinde yürüdük. Onun kokusu okyanusun tuzlu kokusunu bastırıyordu. Üzerinde her ne varsa, böyle bir şey yapmak için pahalı olmalıydı. Evimin önünde yavaşça durduk.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Evet, bu benim. Teşekkür ederim, efendim..." Babamın hareket ışıkları yandı ve nefesim kesildi.

Dudaklarım birbirinden ayrıldı. Hayatımda gördüğüm en pürüzsüz koyu kahverengi tene sahipti. Cildi o kadar mükemmeldi ki, hava ile fırçalanmış gibi görünüyordu. Kısa kesilmiş sakalı mükemmel ve boyalı görünüyordu. Tek bir saç teli bile yerinde değildi. Gözleri de teni kadar kahverengiydi. Bir Avenger gibi yapıydı; uzun boylu ve iri yapıydı. Omuzları çok genişti.

Boğazımı temizleyerek konuşmaya başladım ama elini uzattı.

"Diesel."

İntikamcı gibi bir adı bile vardı. Yanaklarım anında yanmaya başladı. Bu kadar iyi bir adama içimi döktüğüme inanamıyordum. Kendimi tam bir aptal gibi hissettim.

Sonunda elini tuttum. O kadar sıcaktı ki, neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşecektim.

"Greysen."

"Telefonunu bana vermek ister misin?"

Tek kelime etmeden boştaki elimle debriyajımı karıştırdım, onun pürüzsüz, kocaman elini bırakmak istemiyordum.

Telefonumu bana geri verdikten sonra "Bana mesaj at," dedi.

"Ne zaman?" Tükürdüm, sesim çok susamış gibi çıktığı için hemen kendime lanet ettim. Omuzlarını silkmeden önce sıırttı. "Ne zaman istersen."

"Tamam."

Elimi bıraktı. Ona baktım, sanki bana başka bir emir vermesini bekliyormuşum gibi yere yapışmıştım.

"İçeri girmeni bekliyorum." "Oh."

Dönüp kapıya doğru ilerlemeden önce ondan uzaklaştım. Kısa araba yolu bana çok uzun gelmişti çünkü gözlerinin arkamda olduğundan emindim. Ön kapıyı kapatır kapatmaz gözetleme deliğinden dışarı baktım. Ellerini ceplerine sokarak sokaktan aşağı inmeye başlamıştı. Kıçı o pantolonun içinde mükemmeldi. Onu artık göremeyene kadar gözetleme deliğinden dışarı baktım. Bir çocuk gibi elimi burnuma götürüp kokusunu alıp alamayacağımı kontrol ettim. Gözlerimi kapatarak kokusunu alabildiğim küçük kalıntıları içime çektim.

Ertesi sabah...

Mimozamdan bir yudum aldım ve yüzünde en çılgın ifadeyi taşıyan Elle'e baktım. Bir sonraki şehirde brunch için buluşmuştuk. Ona tuhaf gecemden bahsedemeyecek kadar heyecanlıydım. Sonunda kendimi kapımdan çektiğimde, duş almak için odama gittim. Duş alıp yatağa girdikten sonra ona mesaj atmak için telefonumu elime aldım. D'lere geldiğimde onun adını göremeyince biraz hayal kırıklığına uğradım. Kendime gülerek, çok susadığım için böyle olduğumu söyledim. Elle bu sabah bana brunch hakkında mesaj attığında, ona cevap vermeye çalışırken neredeyse parmağımı yerinden çıkaracaktım. Emin olmak için aramıştı çünkü gerçekten bu kadar çabuk yanıt verip vermediğimi bilmiyordu.

"Elle, eğer ağzını açık tutacaksan, lütfen bir şey söyle." Başını sallamadan önce birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve Şeftali Bellini.

"Bir; neden beni aramadın? Kyle dün gece çok alıngan ve duygusal davrandığına göre, bu işi halledebilirdik. Bir gece kilit altında kalmam gerekiyor. Uzun zaman oldu."

Kıkırdadım, neredeyse içkimi yudumlarken boğuluyordum. "Elle, hayır. Sadece yalnız kalmak istedim. Önemli bir şey değil. Tüm savaşlarım için seni arayamam."

"Evet. Yapabilirsin. Bunu sen de biliyorsun. Kyle'ın bir saçmalık yapıp seni herkesin içinde soymaya çalıştığına inanmadığım gibi, bir yabancının seni uyuduğun yere kadar götürmesine izin verdiği ve ona her şeyini anlattığına da inanamıyorum. Sana numarasını verdi ve sen ona mesaj atmadın mı? Onu tarif ediş şekline bakılırsa, ben olsam kapıya giderken mesaj atardım. Ya da saldırıya uğramaması için onu yolun aşağısına kadar geçirmem gerektiğini söyledim. Her şeyi uydurdum."

Güldüm. Telefonuma numarasını gerçekten yazmadığından bahsetmek istemiyordum ama o kadar çok konuşuyordum ki, ona telefonumu istediğini söylediğimi fark etmemiştim. Bu beni, telefonuma numarasını gerçekten koymadığını söylediğim zamanki utançtan kurtarabilirdi.

"Evet, ama-"

"Aması yok. Telefonuna bakayım. Senin için ona mesaj atarım."

"Hayır, kızım. Daha on iki saat bile olmadı. Yapışkan ya da deli gibi görünmek istemiyorum."

Gözleri bir o yana bir bu yana kaydı. "Okyanusta yürümeyi planladığını söyledikten sonra hâlâ telefonuna numarasını yazıyorsa, senin zaten deli olduğunu düşündüğünü söylemek yanlış olmaz."

Ağızma bir parça waffle tıktırarak onu görmezden geldim. Ellerini temizledi. "Telefonuna bakayım."

"Neden?"

"Senin için ona mesaj atacağımı söyledim. Ona mesaj atacağım ve *amımı bir sümüklü böcek gibi yavaşça yüzüne sokmama izin ver gibi bir şeyler* söyleyeceğim."

. Bir bardak suyun yarısını içtikten sonra normale döndüm. "Elle."

Omuzlarını silkti. "Sadece söylüyorum. Tamam, demeyeceğim. Sadece seni dinlediği için ona teşekkür edeceğim. Söz veriyorum."

İçimi çektim. "Telefonuma numarasını yazmadı."

Kaşları birbirine karıştı. "Sen dedin ki..."

"Ne dediğimi biliyorum Elle. Sadece... dün gece susamıştım ve ona mesaj atacaktım ama numarası telefonumda yoktu."

"Ha? Her yere baktın mı? Bir bakayım, gerçekten. Bu iPhone'ların çok hileli olduğunu biliyorsun."

Utanç zaten dışarıdaydı, ben de ona telefonumu uzattım. Telefonumda gezinirken içkisini yudumladı. Kaydırmaya devam ederken kendi kendine onun adını mırıldandı. Susuzluğumdan dolayı görmezden geldiğimi umuyordum.

Başını salladığında biraz üzıldüm ama sorun değildi. Muhtemelen onunla konuşmama gerek yoktu zaten.

"Ben göremiyorum. Ooh. Bekle, başka bir şey göreyim. New York alan kodu nedir? Quinci'nin kocasının kardeşi olduğunu söylemiştin, değil mi?"

Başımı salladım. Telefonuna dokunmaya başladı.

"Tamam, bakalım."

"Ne yapıyorsun?"

"Yazıyorum... eek!" diye ciyakladı ve eğilip telefonumu masanın ortasına itti.

Telefonuma baktım, orada onun kişisi vardı... Telefonumda *Efendim* olarak kayıtlıydı.

"Efendim, ha?" Elle bana

baktı. Yanaklarım

yanmaya başladı.

"Ona sadece efendim dedim çünkü adını bilmiyordum. Vay canına. I..."

Ben telefonumu alamadan Elle onu geri aldı.

"Oh, Tanrım. Lütfen bana ne söyle. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen.

Lütfen."

dokunmadan önce sırtıttı. Telefonumu bana doğru kaydırduğında bakmaya korktum ama fena değildi.

Merhaba, efendim. Eve sağ salim dönmemi sağladığınız ve hiçbir kötü adamın dışarı fırlayıp beni yakalamadığından emin olduğunuz için teşekkür ederim.

-Greysen.

"Aman Tanrım, Elle. Bu çok bayattı."

"Çünkü sen bayat birisin, Greysen. Eğer mesaj atmış olsaydım, *sevişmek istiyorum*, kesinlikle senin olmadığını bilirdi... ya da birinin seni buna zorladığını bilirdi. Yani, bu sana benziyor. Kapıyı çaldım ve açtım; sadece içeri girmen gerekiyor."

"İstedğini bile nereden biliyorsun-"

"O bir erkek. Her zaman bir şeyler isterler. Eğlenmene bak. Yirmi altı yaşındasın. Yıllardır bekâr olsan da, on dokuz, yirmi gibi bir yaştan beri hiç bekâr olmamıştın. Eğlenmene bak."

Sadece eğlen.

Sanırım bunu yapabilirim.

DÖRT

OceanofPDF.com

DİZEL

Pazar sabahı.

Omzuma birkaç kez vurulunca uyandım. Donovan pijamalarıyla yatağın yanında ve yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Diesel Amca, uyanık mısın?" diye fısıldadı. "Evet.

Neyin var?"

"Bir hata yaptım. Bana yardım etmek zorundasın. Güzel Quinci ve Dymon Amca'yı uyandıraramam çünkü başım belaya girer."

"Bu hatanın sana yatağa gitmeni söyledikten sonra o korku filmini izlemenle bir ilgisi yok, değil mi?"

Yere baktı ve sonra gözlerinde suyla bana döndü.

"Onlara büyük bir çocuk olduğumu söyledim."

"Sen büyük bir çocuksun. mi?" Başını salladı.

Yorganı arkaya atarak bacaklarımı yatağın üzerine attım ve doğruldum. Duvardaki saat sabah 6:30'u gösteriyordu.

"Diesel Amca, acele etmeliyiz çünkü Pretty Quinci güneş çoktan doğmuşken kalkıyor ve şu anda hava biraz kapalı."

"Pekala. Pantolonumu sandalyeden indir."

Giyindikten sonra onu kucağıma aldım ve odasına doğru yürüdüm. Dymon bu evi inşa ettirdiğinde, kendisi için özel bir oda yaptırmıştı. Hafta sonları, ailesini rahatlatmak ve Quinci'ye bebek konusunda yardım etmek için burada kalırdı. En havalı çocuktı ve sizinle bir yetişkinmişsiniz gibi sohbet edebilirdi.

Odasında, onu ayağa kaldırdım. Yorganı yataktan çekmeye çalışmaya başlamıştı bile. Gözleri çok suluydu.

"Donovan, sorun yok. Quinci teyzen sana kızmayacak. Büyük çocuklar her zaman hata yapar. Bu an senin büyük çocuk statünü belirlemeyecek."

Sırıttı. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum Diesel Amca."

"Bu, bir hata yapmış olsan da hâlâ büyük bir çocuk olduğun anlamına geliyor.

Bu bir daha olmayacak, değil mi?"

"Hayır, ama öğrenirlerse bir daha korku filmi izlememe izin vermezler."

"Büyük çocuklar da yaptıkları hatanın sonuçlarına katlanmak zorundadır."

Küçük omuzlarını silkti.

"Evet, öyle." Yataktaki tüm çarşafları kaldırmıştık. "Gördün mü, bak. Quinci Teyze bile senin hatana hazırlıklıydı," dedim yatağın üzerindeki astarı kastederek.

"Oh iyi," diye güldü.

Yeni çarşafları yatağa serdikten sonra, onu ve kirli çarşafları çamaşır makinesine koymak için tuvalete taşıdım.

Çamaşır makinesini çalıştırdıktan sonra ona "Her şey yolunda," dedim.

Onu tekrar kucağıma alarak başını omzuma koydu. "Teşekkür ederim, Diesel Amca."

"Ne zaman istersen."

Quinci az önce yeğenimin odasından çıkmış, gömleğinin altına tünemiş, onu besliyordu. Bana yüzünü dönerek her şeyin yolunda olup olmadığını sordu. Onu odaya geri gönderdim ve o da içeri girdi. Donovan'ı yatağına yatırdıktan sonra, beklediğim gibi Bayan Greysen'dan bir mesaj alıp almadığımı görmek için telefonumu kontrol etmek üzere odama döndüm, ancak mesaj gelmedi ve bu beni şaşırttı. Yalan söyleyemezdim, bu bir ilkti. Numaramı verdiğim çoğu kız benimle iletişime geçmek için hiç vakit kaybetmezdi. Teknik olarak değil ama garip koşullar altında tanışmıştık. Etkilendim.

"Diesel Amca, uyan!"

Gözlerimi açmadan, "Donovan, eğer bir hata daha yaparsan Quinci Teyzen'e kendim söylerim," diye karşılık verdim.

Güldü. "Hayır. Güzel Quinci kahvaltı soğumadan seni uyandırmamı istedi."

"Pekâlâ. Birazdan çıkarım."

O odadan çıkınca kalktım, telefonumu aldım ve banyoya gittim. Isınması için duşu açtıktan sonra fırçalamak için diş fırçamı aldım. Dişlerimi fırçalarken telefonumu kontrol ettim ve Bayan Greysen'dan hala bir mesaj gelmemişti.

Zoru oynuyor. Ondan şimdiden hoşlandım.

Yüzümü yıkadıktan sonra duşa girdim ve suyun üzerimden akmasına izin verdim. Dün gece, kaptan çapa kurtarmaca oynamayı planlamamıştım ama Quinci'ye göre, eğer bir şey söylemeseydi ve o topal onu incitmiş olsaydı, kendini asla affetmezdi. Bu yüzden ben ve kardeşim kadını kocasından, daha doğrusu eski kocasından kurtarmak zorunda kaldık. Neden onu evine bıraktığımı bilmiyorum ama yine de bıraktım. Çok konuşuyordu. Hem de çok. Dürüst olmak gerekirse, bir noktada onu duymazdan geleceğimi düşünmüştüm ama kendimi her kelimeye asılı buldum. Konuştuğu süre boyunca kafamda onun için bir profil oluşturunuyordum. Gözlerimin içine baktığı anda onu elde ettiğimi anladım. Dudakları birbirinden ayrıldığında, içimdeki canavar başparmağımı ağzına sokup onu kendime çekmek istedi ama kendimi tutmayı başardım. Çok telaşlı olduğunu biliyordum, benimle iletişime geçmemesinin nedenlerinden biri de bu olabilirdi. Bilmediği şey ise bunun onu benim için daha çekici kıldığınıydı.

Duştan çıktıktan sonra kurulandım, yağlandım ve giyindim. Mutfağa doğru yürürken, dışarıda verandada olduklarını gördüm.

Kapıdan çıkarken, "Günaydın. Günaydın."

Quinci, yumurta, domuz pastırması, sosis, kızarmış ekmek, Fransız tost, haşhaş, irmik, meyve, krep, tam dokuz çeşit yemek hazırladı. Dymon kızıyla oynarken Quinci yemeğinin ortasındaydı. Donovan onun diğer tarafındaydı ve kuzeninin yüzüne bakıyordu.

"Bunların hepsi benim için. Teşekkürler, kardeşim. Gerçekten ."

Yüzünde bir sırıtışla bana baktı. "Bir değil, ama ben . Kemba mola verdiğinde yiyecek bir şeyler almak için gelecek." "Kahretsin. Aynen böyle.

Kardeşim benden daha iyi. Sadece..." Şaka yaptım.

Dymon'ın bana attığı bakış yüzünden. "Şaka yapıyorum, kardeşim."

"Diesel, bunu onun aklına bile sokma. Zaten beni tek başıma bırakmaya korkuyor."

Ona baktı ve sırıtmasına neden oldu.

"Sadece onu istediğimi zaten biliyor. Kıskanması için bir sebep yok."

Kızını aldı, burnunu onun minik burnuna gülümsemesini sağladı. Onu asla yere bırakmazdı ve Quinci buna zor dayanırdı.

"Bana Bayan Greysen'dan bahsedin," dedim oturduktan sonra, araştırmaya hazırdım

İç

nd "Ooo, Bayan Greysen'ı tanıyorum," dedi

e. Donovan. Ben de ona baktım. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Bazen bana öğretiyor." "Öyle mi? Nasıl biri?"

Quinci başını yana eğdi. "Yeğenini kullanmayacaksın Diesel. Sıradan, normal, yani *olabildiğince* normal bir insan ol ve yanına gidip onu yemeğe çıkarmak istediğini söyle."

Kaşlarını birbirine çatıldı. "Kocanla *ilk randevunuzu* unuttun mu?"

Boğazını temizledi. "Bu konunun dışında. Ben çok..." bir sünger gibi emen Donovan'a baktı. "Benim... um, metanetim farklıdır."

Quinci yaşam tarzımı bir süre önce, eve geldiğimde nasıl olmasını istediğime dair bir denizaltıya çok açık talimatlar verdiğime kulak misafiri olduğunda öğrendi. Quinci'nin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Biriyle çıktığımı bilmediği için kızgındı ama sonra ona ilişki tarzımın özünü anlattım ve bu da bana pislik demesiyle sonuçlandı. İlişkimiz bir ağabey/küçük kız kardeş ilişkisiydi. Benimle deli gibi konuşmasına izin vereceğim kadınlar listesinde ilk sıraya yerleşti. Dymon yorulana kadar konuşmamıza izin verirdi.

Kaşımı kaldırdım ve çatalımı ona doğrulttum. "Sanırım bu *tam* benim tipim, öyle değil mi Quinci Teyze?"

Gözlerini kısarak bana baktı. "Onu etkisiz hale getirmenize izin vermeyeceğim. O tatlı ve nazık biri. Ve senin... senin eğilimin onun hızı değil."

Güldüm.

"Bay Dymon!" Quinci tısladı. "Ona bir şey söyle." "Ben bu işe karışmıyorum, tıpkı size önerdiğim gibi."

Öfkelendi. "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim. Kendin öğren." Telefonum masaya çarparak titredi.

Merhaba efendim. Eve sağ salim varmamı sağladığınız ve hiçbir kötü adamın atlayıp beni yakalamadığından emin olduğunuz için teşekkür ederim.

-Greysen.

Mesajı okudum ve sırtarak Quinci'ye baktım. "Tam zamanında."

Bana gözlerini devirdi.

"Hadi Dymani," dedim yeğenime uzanarak.

Dymon onu dikkatlice bana uzattı. Onu havaya kaldırarak bana gülümsedi.

"Baba olmaya hazır gibi görünüyorsun," dedi Dymon.

"Tanrı hepimizin yardımcısı olsun," dedi Quinci ve ayağa kalkmadan önce güldü. "İkinizden biri başka bir şey ister mi?"

"Hayır, teşekkür ederim Quinci Teyze," dedim bebek sesiyle, yeğenime bakarak. Konuyu değiştirerek, "Annen geliyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

Quinci dramatik bir şekilde iç çektiğinde güldüm.

"Oraya doğru gidiyorum. Yavaş ama emin adımlarla. Garip olacak. Onun yanında hiç böyle yalnız kalmamıştım. Ne hakkında konuşacağımı bilmiyorum."

Omzumu silktim. "Sanırım bir yolunu ."

Dymani huysuzlanmaya başlayınca Quinci onu kucağımdan aldı ve Donovan'ın peşine takılarak üstünü değiştirmesi için eve götürdü.

İçeri girdiklerinde Dymon, "Quinci'nin ev kızı konusunda ciddi misin?" diye sordu.

"Ben hiç olmadım mı? Hikaye nedir? Quinci'nin konuşan kıcının sana anlattığını biliyorum."

Kıkırdadı. "Karımı bilirsin. Görünüşe göre kuzeni ona doğum sonrası yardım etmek için yanına taşınmış ve kocasının sikiyle kendine yardım ediyormuş. Greysen kocasından boşandı ve şimdi kuzeniyle evleniyor ve bu da beraberinde her türlü saçmalığı getiriyor."

"Çocuğu mu var?"

Daha önce bir anneyle muhatap olmamıştım ama bunu cinsel özgeçmişime eklemekten çekinmiyordum.

"Hayır. etti." "Ah.

Anladım."

"Quinci'nin neden sakın ol dediğini anlıyorsunuzdur. Elinizde bir Rachel çarpı iki olabilir."

"Kesinlikle..." telefonum titredi ve Greysen'dan bir mesaj daha geldi.

305-555-7812: afjkkkel

305-555-7812: omg. Çok özür dilerim. Öyle mesaj atmak istememiştim.

"Beni dinlemeyeceğini biliyorum ama ben üzerime düşeni yaptım çünkü Quinci onu eve bıraktığında neyin peşinde olduğunu zaten biliyordu. O aptal kışın geri geldi ve suç yüzünden kızgın yürümesini istemediğinden falan bahsetti. Quinci baştan aşağı Citrus Grove'ludur. Bu sokaklarda bir bok dönmediğini bilir."

İkimiz de güldük. Quinci'nin onu eve bırakmamı istediğini söylediğimi mezara götüreceğim.

Telefonumu elime alıp Greysen'a mesaj attım.

Ben: *mesaj atan biri değilim. Seni ararım.*

305-555-7812: *Tamam.*

"Evlenmeye çalışmadığına emin misin?" Ben telefonumda gezinirken Dymon bana sordu.

Kaşımı kaldırarak sııttım, "Ne? Hayır. Bu konuda fikrim değişmedi."

"Bana bak," dedi kardeşim.

Telefonumu yere bıraktım ve ona baktım.

"Hayır. Bana *bak*."

"Zenci. Gözlerim doğrudan senin gözlerine bakıyor. Sen neden bahsediyorsun, kendine baksana?"

"Otuz bir yaşındayım. Pezevenkliğimin zirvesinde olmam gerekiyordu, ama şimdi bana bak, pezevenklik yapıyorum. Hayatımın aşkıyla evliyim ve çok güzel bir kızım var. Bırakın beni terk etmesini, kavga ettiğimizi bile rüyamda görsem ter içinde uyanıyorum. Başka bir adam ona aval aval bakarken göğsüm sıkışıyor. Kızımı doğuralı daha iki ay bile olmadı ve Instagram'da doğum sonrası fotoğrafını paylaştığında aklımı kaybettim. Zenciler yorumlarda hamileliğin vücuduna ne yaptığına dair ağır yorumlarda bulunuyorlardı. Lanet olsun! Biliyorum. Haftalardır bakmak ama dokunmamak zorundayım. Bu beni öldürüyor. Tüm bunlar taşralı, Citrus Grove kışlı bir kadının arkasından. Şimdi, tekrar, bana bak. Kendine benim yerimde olmak isteyip istemediğini sor. Sen... ne kadar sert olursan ol, basit biri olmak istiyor musun?"

Çok sağlıklı bir yerden güldüm. Kardeşim hep Quinci'nin onu nasıl boğduğunu anlatırdı.

"Yani, başka bir deyişle, kötü mü oldun?"

"Korkunç ama olmak istediğim yer burası. İyi bir yer."

"Sizin için neyin iyi olduğunu biliyorsanız, iyi bir yer olsa iyi olur Bay Dymon," dedi Quinci, yeğenimi göğsüne bağlayarak kapıdan çıkarken.

"Bunlarla işiniz bitti mi?" "Evet."

"Onu yere indirmemi ister misin?" Dymon ona sordu.

"Evet, eğer istersen, ben mutfağı temizlerken. Meraklı halinin uyumayacağını biliyorsun. Yemin ederim kokunu almadığı an seni özleyecek."

Quinci onu çözdü ve babasına teslim etti. Babasının ellerinde olduğunu anladı çünkü en derin gamzelerini göstererek gülümsedi.

"Eğer siz iki kaçık başka bir şey yapmadıysanız, bana dünyanın en güzel yeğenini yaptınız."

İkisi de aynı anda "Bana bak," deyince birbirlerine bakıp gülmeye başladılar.

"Hepinizden uzaklaşmama izin verin. Bu şey bulaşıcı olabilirmiş gibi hissettiriyor."

Onlar konuşurken, Greysen'ı arayabilmek için verandadan çıkıp arka bahçeye doğru yürüdüm. Tahmin etmem gerekirse, üç kez çalmasına izin verdi çünkü yapışkan gibi görünmek istemiyordu.

"Bir... iki..." Telefonu açtığı anda sııttım.

Onun tipini severdim.

"Merhaba. Merhaba. Efendim. Diesel," diye kekeledi.

Sııttım. Sesi bir öğretmenin sesine benziyordu. Hem de seksi bir öğretmen sesi. Dikkatinizi vermenizi ve söylediği her kelimeye tutunmanızı sağlayan bir ses.

"Neredesin?"

"Um..." Durakladı.

"Ya yalan söyleyeceksin ya da bana gerçeği anlatacaksın. Her iki durumda da benimle sahildeki deniz ürünleri restoranında buluş."

"Ne zaman?"

"Şimdi."

"Tamam."

Yakında görüşeceğimizi söylediği sırada aramayı sonlandırdım. Telefonumu cebime atıp verandaya geri döndüğümde Kemba'nın kapıdan çıktığını gördüm.

"Naber," diye konuştu Kembabeni

kucaklayarak. "Bir şey diyemem. İyi misin?"

"Şikayet etmeyeceğim. Buradan çıkmak üzeresin."

"Evet, sonra."

"Pekâlâ. Gitmeden önce seni bir daha görmezsem rahat ol."

Eve girdiğimde Quinci ve Dymon'u yemek odasında dizüstü bilgisayarlarının başında otururken buldum. Quinci hâlâ Dymon'ın sekreteriydi ve onun için canla başla çalışıyor, neredeyse bir gün bile izin almıyordu. Dymon, Quinci doğum sancısı çekerken neredeyse dizüstü bilgisayarını ve telefonunu elinden almak zorunda kalıyordu. Kıçı kalkık herif toplantılarda onunla övünmeye bayılırdı.

"Nereye gidiyorsun, Diesel Amca?"

"Biraz portakal için bir adamla görüşmeye."

Gözlerini devirerek beni güldürdü.

Odama soyundum ve Nike koşu şortumu giydim. Gömleksiz koşacağım için, deniz ürünleri yerine vardığımda giymek üzere belime sardım. İşim bittiğinde AirPods'umu aldım ve kapıdan çıktım. Deniz ürünleri mekanına olan mesafe altı millik bir koşuydu. Çalma listemi ayarladıktan sonra koşmaya başladım.

Dymon bana burada, Citrus Grove'da kendisi ve Quinci için bir ev inşa etme planlarından ilk bahsettiğinde aklını kaçırdığını düşünmüştüm. Hayatı boyunca bir şehir çocuğu olmuştu ve hızlı yaşamı lanet olası bir at arabası yaşamıyla değiş tokuş etmesine imkan yoktu. Dürüst olmak gerekirse, ilk kez ziyaret edene kadar onu bu yüzden binlerce kez utandırmıştım. Ortam çok güzeldi. Hava benim için mükemmeldi. İnsanlar sinir bozucu derecede kibar ve nazikti. Bu insanlar kapılarını kilitlemiyor, arabalarını benzin istasyonunda çalışır halde bırakıyor, sizi her gördüklerinde konuşuyor ve sizi besliyorlardı... hem de çok. Onların sevgi dili yemekti. Quinci'nin büyükannesi ve annesi Noel için o kadar çok yemek pişirdi ki neredeyse en az beş kilo alıyordum ve her şeyin tadı mükemmeldi. Daha önce hiç güzel bir ev yemeği yediğimi sanmıyordum. Bir de koru vardı; sıra sıra dizilmiş portakal ve limon ağaçları çok güzel bir fon oluşturuyordu.

Deniz ürünlerinin bulunduğu yere yaklaşırken, kalp atış hızımı düşürmek için koşudan koşuya geçtim. Yaklaştığımda Greysen'ın önünde bir bardak suyla dışarıdaki büyük şemsiyenin altında oturduğunu gördüm. Güneş gözlüklerini başının üstüne itmiş, saçları açık kahverengi pasta suratının etrafından göğüs dekoltesine doğru sarkıyordu. Park alanına doğru bakıyordu, ben de dikkatini kimin ya da neyin çektiğini görmek için onun görüş hattını takip ettim. Beyaz BMW'nin içinde ellerini sallayan ve beni işaret eden bir kadın vardı. Beni fark ettiğinde hemen sıçradı, omuzlarını dikleştirdi. Ben

gömleğimi belimden çekip aldı ve üzerine geçirdi. Tekrar görebildiğimde gözleri beni gülümsetiyordu.

"Bayan Greysen," diye konuştum masaya vardığımda.

Boğazını temizlemeden önce "Merhaba," diye ciyakladı.

"Diesel. Merhaba." "Hey. Bana kendinden bahset."

Ağızı açılıp kapanmadan önce dudakları aralandı. Gözlerini hızla kırpıştırdı. Sevdiğim şeylerden biri de kadınları hazırlıksız yakalamaktı, sadece nasıl biri olduklarını ölçmek için. Çabuk cevap verirlerse ya aşırı özgüvenli ya da yalan söylüyor olduklarını ya da her ikisini birden yaptıklarını anlardım ki bu da benim işime gelmezdi. Kendine aşırı güvenen kadınlar alınmasın ama bu durumda, beni değiştirebileceklerini düşünerek bu işe atlayacak ve sonunda duyguları incinecek olan kadınlar onlardı. Yıllar içinde bir avuç Rachel'im oldu ve bunlar genellikle aşırı özgüvenli kadınlardan geliyordu. Rachel bir istisnaydı. Onda neyi özlediğimi bilmiyordum.

"Özür dilerim. Bana soru sorabilmeniz bir yolu var mı?"

"Hayır. Bana kendinden bahset."

Garson kız masaya doğru yürüyerek onu kurtardı.

"Sadece bir su, şişe lütfen, teşekkürler" dedim o önlüğünden mini tabletini çıkaramadan.

"Yirmi altı yaşındayım. Haftanın birkaç günü ilkokul birinci ve ikinci sınıfta öğretmen yardımcısıyım. McCree benim soyadım. Başka ne olduğunu gerçekten bilmiyorum. Dün gece sana çok utanç verici bir hayat hikayesi anlattım."

Garson bana suyumı geri getirdiğinde sudan bir yudum aldı. Üstünü kırarak, masaya koymadan önce çoğunu yuttum.

"Bu neden utanç vericiydi?"

"Size eski kocam ve kuzenim evleneceği için kendimi öldürmeyi planladığımı söyledim."

"Evet, söyledin. Bunun neden utanç verici olduğunu sordum."

Omuzlarını silkti. "Şey, seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim, bu yüzden utanç verici olmasının ana nedeni buydu."

"Öyle mi? Beni tekrar görmek zorunda olmadığını biliyorsun değil mi? Seni buraya getiren neydi?"

Yanakları kızarmaya başladı.

Eğildim. "Ve bana yalan da söyleme. Masaya bakma. Bana bak."

Gözleri bana doğru kaydı.

"I..." Boğazını temizledi. "Ben... sadece..." Boğazını temizledi. "Bana bakış şekliniz beni çok geriyor... Efendim."

Bana efendim dediğini duyunca gözlerim otomatik olarak kapandı. Bunun beni dün gece olduğu gibi yine hazırlıksız yakalayacağını düşünmemiştim. Gözlerimi açtığımda yanaklarının kıpkırmızı olduğunu gördüm.

"Bu sizi neden geriyor Bayan Greysen?"

Yutkundu. "Ben... Emin değilim efendim," diye fısıltının biraz üzerinde bir ses çıkardı.

Dilini dudaklarında gezdirdiğinde sikim seğirdi. Bu görüşme bitmişti, aletim bana ihtiyacım olan cevabı vermişti.

"Bayan Greysen, size karşı dürüst olacağım, ben bir dominantım." Gözleri genişledi. "Ve sizinle konuştuktan sonra, benim altım olacaksınız. İrtibatta olacağım."

Ne söylediğimi yeni anladığı için hamile bir duraklama oldu. Ayağa kalktığımda "Bekle!" diye bağırdı.

Cebimden teklileri çıkarıp masanın üzerine koyarken ona baktım.

"Ama ben bunu kabul etmedim." "Edeceksin."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Gömleğimi başımın üzerine çekmeden önce gülümsedim. "Çünkü burada oturuyorsunuz Bayan Greysen."

Ağzı açıldı ama tek bir ses bile çıkmadı. Ayağa kalktı, hâlâ benden neredeyse bir karış kısaydı. Yanaklarının daha fazla kızarabileceğini düşünmemiştim. Benim için çok güzeldi. Ağzında sikim varken dizlerinin üzerinde daha da güzel olacaktı. Vücudunu birkaç kat daha ter kaplamışken. Dışarısı bu kadar sıcak olmasaydı, onu terletenin ben olduğumu düşünürdüm.

"Peki ya hayır dersem? Öylece... buraya gelip böyle bir şey söyleyip sonra da gün batımına doğru kaçıp gidemezsin. Seni tanımıyorum bile."

"O zaman Bayan Greysen, sadece hayır deyin."

Göğüs dekoltesinden süzülen ter damlacıklarına bakmak istemedenden de olsa dudaklarımı yalamama neden oldu. Hafifçe nefes aldı.

"Seni evet demeye zorlamıyorum... henüz." Nefes nefese kaldığı daha belirgindi.

"Seni ararım," dedim ve koşarak uzaklaşırken onu ağzı açık bir halde orada bıraktım.

O gecenin ilerleyen saatlerinde.

Odamın ortasında durmuş, Greysen hakkında derlediğim bilgi duvarına bakıyordum. New York'a döndüğümünden beri bunun üzerinde çalışıyordum. Duvarın ortasında sosyal medyada paylaştığı son fotoğrafı duruyordu. *Uzun zaman oldu* başlığıyla bugün paylaşmıştı. Bu yalan değildi çünkü ondan önce bir bebeğin ayağının fotoğrafını paylaşmıştı ve altına *da "Tanrım, bu asla anlayamayacağım bir acı" yazmıştı. Asla eskisi gibi olamayacağım. Benden bir parça sonsuza dek gitti.* Binlerce beğeni ve yorum aldı. Bu 2018'deydi. Yıllarca tek bir fotoğraf bile paylaşmadığına inanamıyordum. Ondan önceki fotoğraflar güzel ve hamile olduğu fotoğraflardı. Hamile olmasına rağmen mutlu görünmüyordu. Bana göre mutsuz görünüyordu, bu da boktan eski kocasının hamileliği sırasında iyi bir koca bile olmadığı anlamına geliyordu. Eski kocasından bahsetmişken, Instagram'ımdaki takibini kaçırmadım.

Resminden yola çıkarak ona yaptıracığım birkaç şey yazmıştım ve bunlardan biri de günlük tutmaktı. Hayatındaki birkaç kişiye karşı çözülmemiş pek çok duygusu olduğunu ve bunları açığa çıkarması gerektiğini söyleyebilirim. Ayrıca Columbia'yı da yazmıştım, böylece burada birkaç yaz dersi alabilecekti. Kaydını yaptırmak için buradaki bağlantımı aramıştım bile. Sosyal medya geçmişine baktığımda öğretmenliği çok sevdiğini gördüm. En yakın arkadaşı Elle ile arkadaşlığı ve kocası hakkında konuştuğu hemen hemen her şey buydu. Merakımdan onunkine de göz attım ve diş hekimliği fakültesini bitirdiği sıralarda onunla ilgili paylaşımlarının durduğunu gördüm. İşte o zaman egosu tavan yaptı. Zaten biliyordum.

Titreyen telefonumu cebimden çıkardığımda Rachel'ın aradığını gördüm. Görmezden geldim ve hemen adres defterime girerek beni aramasını engelledim. Çoğu, sonunda durumu kadar haftalarca aramıştı. Hiçbir şey unutmadığımdan emin olmak için duvarı incelerken Don Julio'mdan bir yudum aldım. Bayan Greysen kolay biri olacaktı, bu yüzden altı hafta ya da belki daha kısa bir süre içinde ondan sıkılacağımı biliyordum. Telefonum tekrar titrediğinde cebimden çıkardım ve Bayan Greysen'dan bir mesaj geldiğini gördüm.

Merhaba. Sadece senin emrinde olmayacağımı söylemek istiyorum. Bana ne yapacağımı söyleyebileceğini düşünmen bence biraz aşığılayıcı. Sormadın bile. Sadece ne yapacağımı söyledin.

Cevap vermek yerine onu aradım. İkinci çalışta açtı. Sonunda bir şey söylemeden önce arka planda bir sürü karışıklık vardı.

"Merhaba."

"Bayan Greysen."

Boğazını temizledi. "Evet."

"Üzerinde ne var?"

"Huh... ne?" Boğazını temizledi.

"Eğer *huh* ve *ne yapabiliyorsan*, duyabilirsin de." "Mesaj geldi mi?" diye fısıldadı.

"Sordum. Ben de bunu mu sormuştum?"

Hiçbir şey söylemedi, bu da bana masama doğru yürümek ve rahatlamak için zaman verdi.

"Bayan Greysen?"

"Evet," diye . "Üzerinde ne var?"

"Bir elbise. Saat on ikiyi geçti ve sabah işim var."

Küllüğümden esrarımı alıp yakmadan önce içkimi yudumladım. Uzun bir nefes çektikten sonra dumanı üfledim ve sandalyemde arkama yaslandım.

"Elbisenin altında ne var?"

Nefesi kesildi. Sadece bu sestten bile yanaklarının kızardığını anladım. Bu açık kahverengi ten beni çok tahrik ediyordu çünkü bu pembe yanaklar onun herhangi bir duyguyu saklamasını zorlaştıracaktı.

Sesimi alçalttım. "Bayan Greysen, konuş benimle bebeğim." "Ben... Ben... Altımda hiçbir şey yok."

"Elbiseni göğsüne doğru kaldır." "Ne?"

,"" diye emrettim.

"Hayır," diye boğuk bir ses çıkardı.

"Meme ucunu çimdikle. Hangisini seviyorsun?"

"Sağ taraf çok daha hassas." "Anlaşıldı. Sağ meme ucunu benim için çimdikliyor musun?"

Yutkunduğunu duydum.

"Diesel."

"Telefonunuzdaki isim bu mu?"

"Sizi aramamı mı istiyorsunuz..."

Efendim?"

Dilinden dökölme şekli sikimin seğirmesine neden oldu. Esrarımı çektim ve dumanını havaya üfledim. Odanın diğer resmine baktım. Kalın kıcının şişman bir amı olduğunu biliyordum.

"Bacaklarını aç."

"Hayır."

"Bayan Greysen, başımı bacaklarınızın arasına gömmek, klitorisinizi çekiştirmek ve kemirmek için sabırsızlanıyorum."

Keskin bir nefes aldı.

"Evet. Benim için bacaklarını

aç." "Hayır."

Ne dediğini duydum ama arka plandaki sesi bana farklı bir şey söylüyordu. Tam olarak ona söylediğim şeyi yapmıştı.

"İki parmağınızı amınızın ortasından geçirin ve dudaklarınızı ayırın."

"Hayır...hayır."

"Evet. Klitorisin dışarı çıkana kadar biraz baskı uygulayarak ortasını yukarı ve aşağı ovala."

Nefes alış veriş çöktan zorlaşmıştı.

"Kendinize en son ne zaman dokundunuz, Bayan Greysen?"

"Ben... kendime dokunmuyorum ama uzun zaman oldu. Aylar. Ama bir yıldan fazla değil."

"Anlıyorum. Şimdi klitorisini parmağının ucuyla yumuşakça ve yavaşça daire içine al. Bu bir kadının en sevdiğim yanlarından biridir. Gerçek zamanlı olarak amının şişmesini izlemek bana çok keyif veriyor. Amcığınız şişman mı Bayan Greysen?"

"Sanırım... Sanırım

öyle." "Daha yavaş."

"Tanrım," diye

fısıldadı. "Daha hızlı."

"Mhm," diye inledi boğazını temizlemeden önce, gerçekten de kendisiyle oynadığını bilmemi istemiyordu.

"Elini çek, şimdi." "Ne

için?"

"Kendinizle oynamadığınızı sanıyordum, Bayan Greysen."

"Siktir git."

"Benim gelene kadar bir daha kendine dokunma." "Siktir git.

Beni bir daha asla göremeyeceksin."

Ben cevap veremedi aramayı sonlandırdı.

Bayan Greysen eğlenceli olacaktı.

OceanofPDF.com

BEŞ

OceanofPDF.com

GREYSEN

Çarşamba

Son birkaç gün benim için çok kafa karıştırıcıydı. Her şey Diesel'in beni arayıp onunla buluşmamı söylemesiyle başladı. Söyledi. Sormadı. Elle ona çift mesaj atmamı söyledikten ve ben de istemedikten sonra, telefonumu kapmaya çalıştı ve yine de ona bir mesaj gönderdi. Bu beni o kadar sinirlendirdi ki sonunda yine de ona çift mesaj atmak zorunda kaldım. Beni aramasını beklemiyordum. Bana bir emir vermesini ve benim de bunu yerine getirmemi beklemiyordum. O adamı çok az tanıyordum. Bana hemen gelmemi söyledi, sanki zaten oradaymış ve beni bekliyormuş gibi, ama orada bile değildi ve neredeyse bir saat boyunca gelmedi bile. Ben sadece birkaç metre ötedeki Elle'le telefonda konuşurken benim aptal kığım gerçekten orada oturup bekledi. Normalde erkeklere çok sert davranan biriyken beni beklettiğine inanmıyordum bile. Aşırı hareketli poposu dikkatimi çekip adamın yaklaştığını haber verdiğinde, ağzım neredeyse göğsüme çarpacaktı. Bir Yunan tanrısı gibi yapılıydı. Üzerinde kalın ve sert kalçalarının ortasında duran bir şort vardı ve gömlek giymemişti. Vücudu çok sert ve damarlıydı. Hayatımda hiç böyle bir şey görmemiştim.

O kibirli ağzını açtığında tüm bu yaltaklanmalar boşa gitti. Sözlerinde empati ya da sempati yoktu. Ağzından çıkan her şey bir emir gibi geliyordu. Sadece emir veren bir pislik gibi görünmekle kalmadı, aynı zamanda kalkıp bana itaatkârı olacağımı da söyledi. Diesel bana bunu gerçekten söyledi ve sanki ben bunu kabul etmişim gibi benden kaçtı. Elle hâlâ hoparlördeydi ve her şeyi duymuştu. Benden çok daha fazla tahrik olmuştu. Benim nutkum tutulmuştu ama en ufak bir tahrik . Bunu düşünmek için çok uzun saatlerim oldu. Ben

Sonunda cesaretimi toplayıp mesaj attım ve ona söyledim, beni takip etmemesi için konuyu kapatmaya çalışıyordum. Ama sonra beni aradı.

Arayacağını bilmeliydim çünkü bana mesaj atmadığını zaten söylemişti. Aradığında, onun yaşam tarzına katılmam konusunda kararlı olmasını, bunun benim için neden faydalı olacağına dair nedenler sunmasını bekliyordum. Beni tahrik edip sonra da bu kadar hızlı bir şekilde kapatmasını hiç beklemiyordum. Vücudum tepki verdi çünkü uzun zamandır benimle bu şekilde konuşulmamıştı. Biri bana en son ne zaman telefonda seks yaptığımı sorsa, bunu ona söyleyemezdim. Sesi telefonda çok farklı gelmiyordu ama yine de her kelimesine tutunuyordum. Bana verdiği her emri hiç tereddüt etmeden yerine getirdim. Göğüs uçlarıma dokunmamı söylediği andan itibaren amım sıırıslıkam olmuştu. Yıllardır seks yapmamıştım. Elle bana örümcek ağlarından kurtulmam gerektiğini söylüyordu ama bu endişelerimin en küçüğüydü. Kendimi iyileştirmeye çalışmak bir numaralı önceliğim olmuştu.

Diesel'e takılmamın bu kadar kafamın içinde olmasına neden olacağını hiç düşünmemiştim. Açıkçası, en azından beni biraz daha kazanmaya çalışacağını düşünmüştüm. Telefonu kapattığımdan beri ondan ses seda çıkmıyordu. O iyi kalpli, zengin, siyah bir adamdı. Kadınların ona aşık olduğundan emindim. Muhtemelen modeli buydu, bir kereliğine sorardı ve bu işe yaramadığında, onları telefon seksi yoluyla ikna etmek için o seksi kışını emreden sesi kullanırdı ve bu işe yaramadığında, iletişim bilgilerini kaybederdi.

"Greysen."

Gözlerimi kırıştırarak, yüzünde endişeli bir ifadeyle bana bakan Bayan Neal'a baktım. Öğle yemeği sırasında dinlenme odasında oturuyorduk ve beynim her boş an bulduğunda yaptığı gibi aklım Diesel'e kayıyordu.

"Evet. Selam."

"İyi olduğuna emin misin? Bu hafta çok dalgın anlar yaşadın. Dün başka bir öğretmen bana bundan bahsetti. Adını söylediğinde o kadar hareketsiz oturuyormuşsun ki felç geçirdiğini düşünmüş."

Ona bakarken alt dudağımı çiğnedim.

"Ben iyiyim, gerçekten. Yaz için plan yapmaya çalışıyorum.

Hepsi bu." "Eski sevgilin yüzünden olabileceğini düşünmüştüm."

Teşekkür ederim. Birkaç gündür onu düşünmemiştim. Aklım büyük ölçüde Diesel ile meşguldü. Adam bana amımın şişman olup olmadığını sordu,

Her gün duştan önce ve sonra el aynamda en az yirmi dakika boyunca ona bakıyordum. Neyim olduğunu biliyordum.

"Oh tamam. Birkaç gün izne ihtiyacın olursa bana söyleyebileceğini biliyorsun." "Biliyorum."

Zil çaldığında teneffüs odasından fırlamıştım. O gün için girdiğim sınıfa doğru yürürken, Diesel'den bir mesaj var mı diye bakmak için cebimden telefonumu çıkardım ama yoktu. Ben de Elle'e mesaj attım.

Ben: *Yine kendimden geçtim. İlk çarpılma aşaması ne zaman geçer?*

Elle: *Sert olmayı bırak ve ona mesaj at. Zaten onun için aminla oynadın. Neden ona mesaj atamıyorsun?*

Ben: *Susamış görünmek istemiyorum. Aman Tanrım. Muhtemelen telefonda amlarıyla oynamak için kaç kadını sıraya soktuğunu biliyor musun? Eminim ben de onlardan biriyim.*

Elle: *Peki onlar için neden endişeleniyorsun? Sen bekarsın. Sadece eğlen, Greyyyy. Lanet olsun. Bu zenci çok zengin! Ve sen diğer kadınlar için endişeleniyorsun, ne için! AMAN TANRIM!*

Ben: *Yani... Benden bu şekilde hoşlandığını bile düşünüyorsun. Bir konuşmada şişman kızı çekemediği için muhtemelen öğreniyor.*

Elle: *İşte gidiyoruz!! Sen şişman değilsin. İri kemiklisin. Ama hayır, gerçekten Grey, sen şişman değilsin. Bunu sana kaç kere söylemem gerek bilmiyorum. Ve şişman olsaydın bile, o lanet yüzünü gördün mü? Sen çok güzelsin. Giyinme ve makyaj yapma. Whew!! Eğer BI olsaydım!!!*

Sana katlanamıyorum. Sınıfta yürüyorum. Sonra görüşürüz.

Telefonumu cebime atarak beynimi günün geri kalanında Diesel'i düşünmemeye zorlayacaktım.

Çantamı toplarken gün bittiği için çok mutluydum. Ne zaman kendimden ayağa kalkıyor ve etrafta dolaşıyordum. Biraz garipti ama yardımcı oluyordu.

"Hey, Bayan McCree. Sizi yakaladığıma sevindim." Kapıda müdür yardımcısı duruyordu. "Merhaba Bay Smith. Nasılsınız?"

O ve ben aynı zamanda lisede olmamıza rağmen, ikimiz de iş yerinde her zaman profesyonel kalmaya çalıştık.

"Arabana kadar seninle yürüyeceğim."

Çantamı kapattım. "Tamam."

Bayan Neal'ın müdüre bir şey söylememiş olmasını umuyordum. Yaşlı kadınlarla çalışmakla ilgili en büyük sorunlarımdan biri buydu. Arkanızı düşünürdünüz ama sizi sırtınızdan bıçaklamak için ellerine geçen ilk fırsatta bunu yaparlardı. Biz dışarı çıkana kadar konuşmadı.

"Peki, yaz için planlarınız neler?"

Bana bir yaz işi isteyip istemediğimi soracağını umuyordum çünkü Tanrı biliyordu ki fazladan paraya ihtiyacım vardı. Belki de kendimi Key West'e güzel bir hafta sonuna falan götürebilirdim.

"Dürüst olmak gerekirse, bugün için planladığım bir şey yok. Senin var mı?"

Hamile bir duraksama oldu ve başımı kaldırıp ona bakmamı istedi. "Merak ediyordum da..."

Ellerini cebine soktu.

"Bu biraz tuhaf olacak ve istersen kesinlikle hayır diyebilirsin ama... bu hafta sonu benimle çıkmak ister misin?"

Şaşırılmış bir halde, "Oh" diye fısıldadım.

Haklıydı; bu garipti çünkü Abel Smith ve Kyle Hertz ilkokuldan itibaren, düğünümüzde sağdıç olması gerekene kadar çok iyi arkadaşlardı. Bir gün eve geldi ve bana Abel ile artık arkadaş olmadıklarını söyleyip onunla iletişimi kesmemi istedi. İyi ve sadık bir kız arkadaş olarak bana söyleneni yaptım ve onunla iletişimi kestim. Bu uzun yıllar önceydi.

"Ve eğer seni tuhaflaştırıysam, lütfen söyle bana, böylece bir daha sormayayım," diye hızlıca konuştu.

Ben daha bir şey söyleyemeden binanın etrafından otoparka doğru dönmüştük ve arabamın yanında *Siyah Giyen Adamlar* figüranları gibi giyinmiş iki kişi duruyordu.

"Başın bir tür belada mı Greysen?"

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Siyah takım elbise giymiş iki kişinin benimle herhangi bir konuda konuşmaya ihtiyaç duyacağı pek fazla senaryo yoktu.

Başımı salladım. "Hayır."

"Polisi arayayım mı?" "Ya polislerse?" "Kahretsin. Bunu düşünmemiştim."

Arabamın yanında büyük siyah bir kamyon vardı. Onlara , içlerinden birinin saçları düşük kesimli bir kız olduğunu fark ettim. Takım elbisesi

Göğüslerini saklamak için özel olarak dikilmişti çünkü kendisinden en az iki ya da üç santim daha uzun olan adam kadar düz göğüslü görünüyordu. Her ikisinin de koyu renk gözlükleri ve aynı siyah elbise ayakkabıları vardı.

"Merhaba, merhaba. Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?" "Greysen McCree?" diye sordu kız.

"Y...evet," diye kekeledim.

"Sizinle biraz konuşabilir miyiz?"

Kadın kamyonetin arka kapısına doğru yürüdü ve kapıyı açtı. "Kimsin sen?" Abel sordu.

"Siz Greysen McCree misiniz?" diye sordu adam.

"Kimsiniz siz?" Çantamda bir silah olduğunu düşünmelerini umarak çantamı vücuduma sıkıca sararak sordum.

"Kamyonda anlatırız."

Abel'a baktım. "Sanırım iyi olacağım. Olmazsa, neye benzediklerini biliyorsun."

İsteksizce geri çekildi ve sanki yüzlerini ezberliyormuş gibi ikisine de baktı. Arabasına bindiğinde, uzaklaşmadan önce onların bir fotoğrafını çektiğini söyleyebilirim. Park yerinden çıkana kadar arabaya baktım.

"Bana zarar vermek için mi buradasın?" "Hayır," diye cevap verdi adam.

Elini sallayarak kamyona binmemi söyledi. Kamyonun içi normal üç kişilik bir kamyon gibi değildi. Şoför koltuğunun arkasında her iki tarafta da iki kova koltuk vardı. Ben şoför koltuğunun arkasına oturdum, onlar da bana dönük diğer tarafa oturdular. Arkamdaki cam açılmaya başlayınca biraz sıçradım. Üflenen soğuk hava beni biraz sakinleştiren tek şeydi. Konuşmak için cam tamamen açılana kadar beklediler.

"Mona." Adamı işaret etti. "Rozay. Biz Diesel'in asistanlarıyız. Birkaç günlüğüne uzaklaşmak zorunda kaldı ama bunu mümkün olan en kısa sürede size ulaştırmamızı istedi."

Kendimden . Ağzı hareket ediyordu ama ben boğazımı temizleyene kadar hiçbir şey duyamadım.

"Özür dilerim, Mona? Ne, şimdi mi? Siz kimin asistanısınız?"

"Evet." Kucağına bir evrak çantası aldı. "Ve Diesel."

Bir kakhaha patlattım. Yüzlerinde bir değişiklik olmayınca gülmeyi hemen kestim.

"Ciddi misin?"

Rozay, "Evet," diye konuştu.

Mona çantanın kilidini tıklattı ve açtı. "Bana mesaj atmak yerine mi?"

"Söylediklerini yapmamız için bize para ödüyor."

"Bu senin el kitabın." Bana deri kapaklı bir kitapçık uzattı. Pahalı görünüyordu. "Bunun içinde doktorunuzun randevularının yanı sıra okul ve onun gözetimi altında geçireceğiniz zamanın programını bulacaksınız. Kaldığınız sürenin sonunda ne istediğinizi sormamı istedi."

Gözlerim bir o yana bir bu yana kaydı. "Ne?"

"Araba. Para. Mücevher. Tatil. Ne olursa, kalışınızın sonunda size verecektir."

Yavaşça göz kırptım. "Ha?"

"Öğretmen olduğunuzu söyledi, doğru mu?" Rozay sordu. Ağzım bir açılıp bir kapandı.

"Evet, ama... Neler olduğunu bilmiyorum. Anladığımdan daha hızlı konuşuyorsun. Çocuklara öğretmenlik yapıyorum, bu yüzden bana beş yaşındaymışım gibi bir şeyler anlatmanızda bir sakınca yok."

Mona, "Bu, onun olduğun zaman kullanacağın el kitabı," diye tekrarladı.

"Kılavuza mı ihtiyacım var?"

"Çok titizdir." "Belli ki."

"Bunu geriye ve ileriye doğru inceleyeceksin. Burada senin için pek çok soru var."

"Sorulara cevap mı veriyor?" Mona'nın hafifçe sırtmasına neden olarak sordum. "Bu konuda, evet. Peki, bundan sonra istediğin şeyler neler?"

"Bu konuda sana geri dönebilir miyim? Hâlâ bir kılavuza ihtiyacım var."

Gülümsedi. "Tamam. Cumartesi günü saat 8'de Allen's'da rezervasyon yaptırdı.

Şoför saat 7:30'da evinizin önünde olacak. Günlük kıyafet. Sorularınızın üzerinden geçmek için."

"Bunu okumak ve bir karara varmak için sadece iki buçuk günüm var."

"Karar mı? Karar sizin için çoktan verildi," dedi Rozay. eklendi.

"Vay canına. Anlıyorum."

Çantasından bir kâğıt parçası daha çıkardı ve üstüne yerleştirdi.

"Bu, el kitabını aldığınızı ve içinde neler olduğunu size açıkladığınızı belirten bir mektuptur."

Ağzım açık kaldı ama kalemi ondan alırken başımı salladım. Evrak çantasını bana doğru itti. Kâğıtta ilk fark ettiğim şey onun tertemiz imzasıydı.

Dizel Tehlikesi

Belgeyi taradıktan sonra, Mona'nın söylediği gibi bunun bir gizlilik anlaşması olduğunu fark ettim. Ben adımları karaladıktan sonra hem Mona hem de Rozay kendi adlarını kâğıda karaladılar.

"Yani, bu kadar mı?" diye sordum.

İkisi de başını salladı. Rozay benim için kapıyı açtı. "Peki, şimdi ne olacak?" Kamyonun dışına çıktığımda sordum.

Mona sırtıttı. "New York'ta görüşürüz."

"Bekle!"

Rozay kapıyı kapattı ve şoförün çekilmesini istedi. New York. Lanet olası New York. Öylece kalkıp gidemezdin. Eski Corolla'mın kapısını açtığımda gıcırdadı.

"Belki de ondan bir araba istemeliyim. Mona ne istersem alabileceğimi söylemişti," diye düşündüm yüksek sesle.

Eve dönüş yolunda kendi düşüncelerim içindeydim. El kitabı çantamda bir delik açıyordu. Diesel'in kibirli kışının içine ne boklar koyduğunu hayal edebiliyordum. Sanki beni görmeye gelemeyecek kadar meşgulumuş gibi küçük ajan benzerlerini bana gönderme cüretini gösteriyordu. Muhtemelen öyleydi ama bu konumuzun dışında. Sokağıma döndüğümde büyükannemin arabası bahçedeydi. Kapıdan içeri girdiğimde bana söyleyeceği her şey için şimdiden sinirlenmişim. Ne annemle ne de büyükannemle nişan partisinde yaşananlar hakkında konuşmamıştım, şimdi birlikte olduklarına göre söyleyecek çok şeyleri olduğunu biliyordum.

Arabamı park ettikten sonra dışarı çıktım, çantamı kendime yakın tutarak kılavuzu orijinal İncil'miş gibi korudum. Eve gizlice girmeyi başarmıştım ama büyükannem banyodan çıkıyordu.

Lanet olsun.

"Büyükannene bir şey söylemeden gizlice geçmeye çalışıyordun." "Hayır, büyükanne."

Annemin akşam yemeğine başlamak için hazırlandığı mutfığa kadar onu takip etmekten başka çarem yoktu.

"Merhaba anne."

"Selam Grey. İş nasıldı?"

Sanki çantamın içini görebiliyorlarmış gibi kolumu üzerinde sıktım.

"Her şey yolundaydı."

"Emin misin? Bu hafta işten izinli olduğumu duydum. Bunun nişan partisinde olanlarla bir ilgisi olamaz, değil mi?"

"Kim sana benim hakkımda atıp tutuyor? Ben iyiyim."

Büyükanne, "Annene küstahlık etme, Greysen," diye uyardı.

"Ve ben iyi olmasam bile, eski kocanızın çocuklarının öldüğü gün kuzeninizle evlendiğini duyduktan sonra kim iyi olur? Bunun tuhaf olduğunu düşünen tek kişi ben miyim?"

İkisi de dudaklarını bir arada tutuyordu. Çocuğumun kaybindan bahsettiğimde hep sessiz kalırlardı. Doğum sonrası depresyonu anlamadıklarını söylemeden önce iki ay boyunca yas tutmama yardımcı oldular. Derin bir depresyona girdiğimde, bana bundan kurtulmak için dua etmem gerektiğini söylediler. Büyükanne annesinin ona böyle öğrettiğini, dolayısıyla annemin başka seçeneği olmadığını söyledi. Hatta bir keresinde kendi depresyonum için beni suçlamışlardı çünkü mutlu olmaya bile çalışmadığımı söylemişlerdi. Bu biraz doğru olabilir ama denedim. Beynim buna izin vermiyordu.

"Demek siz de bunun tuhaf olduğunu düşünüyorsunuz. Üç yıl sonra hala incinmiş hissettiğim için üzgün değilim. Görünüşe göre Kyle da aynı şekilde hissediyor çünkü bana özür dileyerek yaklaştı. Merak ediyorsanız söyleyeyim, kendimi onun üzerine atmadım."

"Kendini kime atıyorsun?" Babam mutfığa girdi. "Kyle."

"Grey," diye iç geçirdi babam.

Anneme doğru yürüdü ve başının tepesine bir öpücük kondurarak onu selamladı.

"Hayır. Öyle bir şey değildi, söz veriyorum."

Yanıma geldi ve beni başımın üstünden öptü. "Güzel."

Mutfaktan çıkmadan önce büyükannesine "Anne," diye seslendi.

Birbirleriyle konuşmaya başladıklarında sessizce mutfaktan çıktım ve odama gittim. Çocuğum hakkında konuşmak her zaman konuyu değiştirmek istemelerine neden oluyordu. Odamda, içinde el kitabı olan çantama baktım. Yalan söylemeyeceğim, Diesel'in beni biraz olsun düşündüğünü bilmek iyi hissettirdi. Mona ve Rozay'ı sanki ben bir çocukmuşum gibi bana göndermesi hoşuma .

ucuz fahiş. Nerede olduğunu ve o koca kafalı kıcını bana kendisinin getirmesi için neden yeterince önemli olmadığını merak ettim.

Saat onu biraz geçiyordu ve annemin meşhur lazanyası ve sarımsaklı ekmeğiyle dolu yatağımdaydım, duş almış ve nemlenmişim. El kitabını çantamdan çıkarmıştım ama başucumda tutuyordum. Karanlıkta bile sanki içimde bir delik açıyor gibiydi. Hatta duştan çıktığımda ona mesaj atmış, ajanlarını benimle konuşmak için gönderdiğini hissetmediğimi bildirmiştim. Cevap gelmedi ama okuduğundan emindim.

"Tamam. Sadece bir sayfa," diye fısıldadım, sanki kitapçık bana bizzat açmamı söylemiş gibi.

Yataktan kalkıp komodinin üzerindeki el kitabını aldım ve masama gidip lambayı yaktım. Masamın altında içkilerimi sakladığım eski, kıcımın kenarı üniversitedeki mikro buzdolabım duruyordu. Eskiden onları mutfaktaki buzdolabında saklardım ama annem ve büyükannem alkolik olmaya başladığını düşünüyorlardı. Açmadan önce parmaklarımı deriye sürttüm. Kâğıt kalındı. İlk sayfayı tararken o kadar sert alay ettim ki neredeyse boğuluyordum.

"Seçilmiş kişi mi? Çok sinir bozucu biri."

Bir sonraki sayfayı tararken, seçebileceğim sapkınlıkların bir listesi vardı. Bir okul sınavı gibiydi, hangi sapkınlıklarla ilgilenebileceğimi veya varsa daha önce denediklerimi daire içine almamı söylüyordu. Aralarından seçim yapabileceğim o kadar çok şey vardı ki. Aralarından seçim yapabileceğim çok fazla şey vardı. Neyse ki yazabileceğim bir link vardı, böylece her yerde arama yapmak zorunda kalmayacaktım. En azından çok titiz olduğunu söylerken yalan söylemiyorlardı.

Bir saat geçmişti ve ben hala orada bulunan birçok karışıklığa dalmıştım. Beni gönderdiği web sitesinde bunları gösteren küçük videolar bile vardı. Kendimi çok vanilya olarak görüyordum. Kyle'ın eve sarhoş gelip beni becerdiği, bana orospu ve sürtük dediği birkaç kez oldu ve biraz tahrik olduğumu itiraf etmekten utanıyordum. Arada bir iki tokat ve saç çekme bile oluyordu ve beni sıırıslam ediyordu. Bu tür seks çok az, çok uzakta ve arada sırada oluyordu. Bunlardan birkaçı vardı ki Diesel'in onları gerçekleştirdiğini düşününce klitorisim seğiriyordu. Beşten fazlasını seçtiğime inanamıyordum. Listeye daha fazlasını eklemeye karar verirsem geri dönebilmek için bu sayfayı yer imlerine eklediğimden emin oldum.

Bir sonraki sayfada, onun sapkınlıklarının uzun listesini görünce gözlerim büyüdü ve kesinlikle denemek istemediklerimin üzerini çizmemi söyledi. Yer imlerine eklediğim sayfaya geri dönerek sapkınlıklarımızı sıraladım ve şaşırtıcı bir şekilde, aynı sapkınlıklardan birkaçını seviyorduk. Geri kalan sapkınlıklarıyla hafızamı tazeledikten sonra, hiçbirinin üzerini çizmek zorunda kalmadım. Birkaç tanesinin yanına, onlar hakkında birkaç soru sormayı hatırlatması için küçük bir soru işareti koydum.

Bir sonraki sayfada bir kağıda kopyalanmış birkaç randevu kartı vardı; biri kadın doğum uzmanı içindi, Cuma sabahı için planlanmış bir randevu ve o öğleden sonra birinci basamak doktorumla bir randevu. Kadın doğum uzmanının beni cinsel yolla bulaşan hastalıklara karşı kontrol etmek istemesi anlaşılabilir bir durumdu, ancak bu konuda endişelenmesine gerek yoktu. Perris ve Kyle olayını öğrendiğimde hemen gidip her şeyi kontrol ettirdim çünkü Perris'in erkek arkadaşının onu aldattığı için ayrıldığını öğrenmiştim.

Bir sonraki sayfayı taradığımda gözlerim büyüdü. Sayfada Columbia okulunun kimliği ve iki dersin programı vardı. Ağzım göğsümdeydi. Kimlik için kullanılan resim, Pazar günü Instagram'da paylaştığım fotoğraftı.

"Eğitim alanında lisans derecesi," diye okudum programın üstünü.

Kelimenin tam anlamıyla nefesim kesilecekmiş gibi hissettim. Hemen telefonumu aldım ve Elle'i aradım.

Birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açtı. "Kızım, erken bir randevum var ve sen beni uykumdan uyandırırıyorsun. Ya kitabı açacaksın ya da açmayacaksın."

Bütün gün ona Diesel'in çılgın asistanlarının işime nasıl geldikleriyle ilgili mesaj atıyordum, bu da adamın muhtemelen üç ya da dört farklı türde geçmiş kontrolü yaptığı anlamına geliyordu. Eğer yoğun bir günü olmasaydı, buraya gelip benim için açacağını söyledi. Zaten ona bundan bahsetmemem gerekiyordu, bu yüzden kesinlikle görmesini istemiyordum.

"Biliyorum. Biliyorum. Ama dinle... sana hemen bunun bir resmini göndereyim."

Kimliğin hızlı bir fotoğrafını çektim ve ona gönderdim.

"Bir bakayım... sürtük! Columbia okul kimliğindeki resim senin mi? Aman Tanrım... Grey, hayalindeki okul olduğunu söylediğini hatırlıyor musun? Kitapta öyle mi yazıyordu? Seni okula geri mi gönderiyor?"

"Görünüşe göre, ama buradaki tek şey o değildi. Burada daha çok şey var ama ben hâlâ burada oturmuş, bu koca yaşımda bir üniversite kampüsüne adım atma düşüncesiyle öğürüyorum. Yakında otuz olacağım. O binadan çıkarken bana gülecekler. Bekle, ona transkriptimi nasıl aldığını sormam lazım. Bu lanet adam. Elle, bunu nasıl yaptı? Bu beni ondan korkutmalı mı? Bence etmeli."

Kıkırdadı. "Grey, kendini iyi bir sikten ve hayatının fırsatından mahrum bırakacaksın. Bu hafta sonu onunla buluşmaya gittiğinde tüm bu soruları ona sorabilirsin. Bu tartışmaya yarın devam edebilir miyiz çünkü artık gözlerimi açık tutamıyorum?"

Bir sonraki sayfaya geçerken sessiz kaldım. *Günlük Görevler* bu programın en başında yer alıyordu. Sabahları en az bir saat egzersiz yapmam ve on beş ila otuz dakika günlük tutmam gerekiyordu. Salı ve Perşembe günleri bir şoför beni derse götürüp getirecekti. Bir aşçı gelip benim için kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği pişiriyordu.

Yalnız mı yaşayacaktım?

Beni sadece seks yapmak istediği zaman mı görecekti?

Eğer durum böyleyse, günlük tutmadığımı ya da egzersiz yapmadığımı nereden bilecekti? Günlük Görevler çizelgesi fena değildi, ama sonra sayfayı çevirdim ve *Seks Çizelgesi* en üstteydi, kılavuzu çarparak kapatmamı istedi. Onun lanet robotu olmayacaktım.

"Kızım, o da neydi?" Elle uykuyla bir şekilde sordu. "Ödümü kopardı."

"Benim hatam, kızım. Seni bırakayım. bana mesaj at. Bilirsin işte Yarın izinliyim. Yarın öğle yemeği yiyelim."

"Orospu!" Tiz ve hırıltılı çıktı.

"Ne?"

"Beni ağlatacaksın. Kendin gibi konuşmanı ne kadar uzun zamandır beklediğimi biliyorsun. Birlikte bir şeyler yapmamızı önerdiğinden beri ne kadar zaman geçti hatırlamıyorum bile. Bu adamı şimdiden sevdim."

Sırıttım. "Ne var kızım? Muhtemelen tüm bu kuralları ve düzenlemeleri aşırı telafi ettiği için koymuştur."

"Kendini daha iyi hissetmek için ne söylemek istiyorsan söyleyebilirsin, ama ikimiz de biliyoruz ki o adamın koca bir aleti var. Kapatıyorum, hoşça kal."

Ben itiraz edemedi telefonun suratıma kapattı ve beni güldürdü. Beni kontrol ettiğinden beri ne tür şeyler paylaştığını görmek için hemen Instagram'a girdim. Arama çubuğuna onun adını yazdım ve ilk

ortaya çıkan şey @DHQDiesel ve ikincisi @SirDiesel idi. DHQDiesel'de profesyonel fotoğraflar ve işle ilgili şeyler dışında hiçbir şey yoktu. Takım elbiseleri içinde çok iyiydi. Paylaştığı son fotoğrafta siyah özel dikim bir takım elbise, ona uygun siyah bir kravat ve beyaz bir düğme ile bahar süslemelerinin yanında duruyordu ve üzerinde *Danger Headquarters'ta Paskalya* yazıyordu. Onun gibi adamlar bu kadar iyi olmamalıydı. Profesyonel Instagram'ından çıkıp kişisel Instagram'ına girdim. Paylaştığı son fotoğrafta Quinci'nin kızını kucığına almış ve *"Bu amcanın işi iki kat daha zorlaştı"* yazıyordu. Fotoğrafa binlerce ve binlerce yorum yapılmıştı. Kadınlar nasıl bir baba olacağını bile bilmeden rahimlerini bu adama açık artırmayla satıyorlardı. Susamış olsaydım ve onun kibirli bir pislik olduğunu bilmeseydim, muhtemelen ben de aynı şekilde davranırdım. Pusuya yatmayı bitirdikten sonra yatağa geri döndüm. Bu adam beladan başka bir şey değildi, ama neden bu kadar büyülenmişim?

Cuma öğleden sonraydı ve ben Elle'in koltuğunda oturmuş şampuan ve saç kremi yaptırmak üzereydim. Bugün izin almaya karar vermişim. Dün gece boyunca, benim için ayarladığı randevulara gidip gitmeyeceğim konusunda kendimle savaşıyordum. En kötü ne olabilir diye düşünüp durdum ve gerçekten de en kötüsü oldu. OB/GYN randevumda kanımı aldılar ve iğnelerden nefret ettiğim için neredeyse bayılıyordum ama üstesinden geldim. Muayene olurken bayıldım çünkü stres testi yapmaları gerekiyordu. Doktorlar not almalarına rağmen bana hiçbir şey söylemediler, sanırım Diesel'i vermek için. Bu iki çalkantılı randevuyu da bitirdiğimde, ona tuhaf biri olduğunu bildiren bir mesaj gönderdim, bir telefon almayı bekliyordum ama hiç gelmedi, bu da beni kızdırdı. Bana tüm bunları yaşattı ve benimle konuşmuyordu bile.

"Kızım, nasıl bayıldın?!" Elle güldü.

"Bilmiyorum lan! Sanki bir deneydeymişim gibi üzerime yapışan tüm bu şeylerle beni sabit bir bisikletin üzerinde hızla pedal çevirmeye zorladılar. En azından bisikletle zombiler tarafından kovalanırsam, kalbim durmadan önce onlardan biraz uzaklaşabileceğimi biliyorum."

Çok güldü. "Küfrettiğin için mi kızdın?"

"Hiç komik değil, Elle. Sonra ona amacının ne olduğunu sorduğumda, bana kalbimi test etmemi söyleyecekti. Ben de aptal değilim, bunu biliyorum dedim. Test isteyen adam neden kalbimi test etme ihtiyacı duydu? O kel kafalı adamın bana bu konuyu

ona. Kızım, ona sövüp sayabilirdim ama bisikletten düşerken beni yakaladı."

"Girlll!" Elle gülerken çığlık attı. "Gerçekten yapamam. Seninle gerçekten yapamam. Nasıl istiyorsun..."

Televizyonu kapanıp dış kameralar durakladı. "Biliyorum seni lanet olası..."

Odasından çıkar çıkmaz bağırmaya başladı. "Bu kaltağa kim hizmet ediyor?"

Dükkânı büyük değildi ama küçük de sayılmazdı. Binada dört suit oda ve açık alanda üç koltuk vardı. Her koltuk doluydu ve makul bir kabin kirası alıyordu.

"Kimden bahsediyorsun?" Bir kızın sorduğunu duydum.

"Eğer adı Perris ise, o benim," dedi yumuşak bir ses.

O en yeni kızdı. Kameradan Elle'in kapıya doğru yürüdüğünü ve neredeyse Perris'i kaldırımından düşürerek kapıyı itip açtığını izledim. İçeri girdi ve etrafına bakındı.

"Herkes buraya gelsin! Sanki daha büyük bir poster yapmalıyım! Herkes bu sürtüğü görsün! Ona burada hizmet vermiyoruz."

"Özür dilerim. Bilmiyordum. Bilmiyordum," diye yalvardı kız.

"Yenisiniz, bu yüzden geçmenize izin vereceğim, ancak bu randevuyu iptal edin ve size depozitonuzu geri vereyim."

"Gerçekten mi, Elle? Saçımın yapılmasına gerçekten ihtiyacım var," diye yalvardı Perris.

"Kızım, en iyi arkadaşımın *-kuzeninin-* kocasını becerirken yalvarmıyordun. Yerleri senin suratınla temizlemeden önce defol git buradan. Aptal sürtük."

Elle yüzünde kızgın bir ifadeyle odaya geri döndü. Perris dükkândan çıkana kadar kamerayı izledi.

"Bu kaltağa gerçekten inanamıyorum! Kızım, ölmeden önce seni o orospuyla dövüştüreceğim ve ne senin, ne de senin kızı kırık annenin ya da kızı kırık büyükannenin ne diyeceği umurumda değil."

"Elle."

"Üzgünüm ama onlar hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Vay be. Saçını taramadan önce sakinleşmeme izin ver. Ütülememi mi istersin yoksa doğal saçını mı takayım?"

Cevap vermedim.

"Gördün mü, onu gördüğün zamanki halinden nefret ediyorum. Sebepsiz yere içine kapandın. Buralarda yüzünü göstermeye korkan *o* olmalı,

Sen değil."

Citrus Grove cehennem gibi küçüktü ama onun olacağını bildiğim yerlerden uzak durmak için elimden geleni yapıyordum. Elle haklıydı, onu görmek beni bu kadar etkilememeliydi. Aile yemi eski sevgilimle görmek ve sanki yanlış bir Şey yapmamışlar gibi ortalıkta dolaşmak hâlâ canımı yakıyordu.

"Ben iyiyim. Çok yakında onu görmek zorunda kalmayacağım zaten." Kocaman gülümsedi. "İşte benim kızım."

Yarına kadar bekleyemezdim. Belki de ihtiyacım olan Şey yeni bir başlangıçtı.

Cumartesi gecesı çok hızlı geçmişti. Elle'in dkknından ayrıldığımdan beri her saat otomatik pilota bağlanmışım. İhtiyacım olan yeni başlangıcın New York'ta başlayacağını fark ettiğim an mini panik ataklar geçirmeye başladım. Yirmi altı yaşındaydım ve daha önce hiç başka bir Şehirde yaşamamışım. Beni yanlış anlamayın, Elle ile çok seyahat ettik ve eğlendik ama ne onun ne de benim buradan başka bir yerde yaşamak gibi bir planımız yoktu. Gitmek istediğimiz her yer sadece bir uçak yolculuğu uzağımızdaydı. Bu yüzden New York'ta yaşamayı düşünmek kalbimi hızlandırdı.

Kapının çalınması dikkatimi çekti.

"Grey, evin önünde siyah arabalı bir adam seni alacağını söylüyor. Nereye gidiyorsun?" Babam kapının dışında söyledi.

"Bir randevuda."

Babamla yakın olmamıza rağmen ona Diesel'den bahsetmemişim. Bu ikisine de söyleyeceğim bir Şey değildi. Hem annem hem de büyükannem onun ne tür bir pisliğin içinde olduğunu bilselerdi muhtemelen onun Şeytan olduğunu dşnrlerdı.

"Randevuda mı?" diye .

"Evet, hemen geliyorum."

Giyecek bir Şey seçmeme gerek yoktu çünkü günün erken saatlerinde bir adam benim için bir kutu bıraktı. İmza bile atmam gerekti. İçinde dizlerimin hemen altında biten hardal rengi ince askılı ipek bir elbise ve bir çift kahverengi bantlı topuklu ayakkabı vardı. Bu elbise bana kendimi çok görkemli hissettirdi. l D'lerim mükemmel bir Şekilde oturuyordu. Bu elbise muhtemelen onun hastalıklı fetişlerini besliyordu. Arkamı döndüğümde aynada kıçıma baktım ve çok güzel görünüyordu. Kendimi hiç bu kadar güzel hissetmemişim. Kutuda mücevher bile vardı, bir bilezik ve kolye seti. İnanılmaz derecede zevk sahibiydi. El kitabını ve çantamı aldıktan sonra kapımı babama açtım.

Geri çekilene kadar yüzünde endişeli bir ifadeyle orada durdu ve beni bir aşağı bir yukarı .

"Çok güzel görünüyorsun, Grey. Nereye gidiyorsun? Ve bu adam kim?"

"Baba, sakin ol. O sadece bir arkadaş ve Allen'ın."

"Tamam, annene mesaj at."

Şakağıma bir öpücük kondurdu ve beni kapıya kadar geçirdi. Dışarı çıktığımda adam sürücü koltuğundan atladı ve benim için arka kapıyı açtı. Bir parçam Diesel'in arka koltukta olmasını umuyordu ama değildi.

"Merhaba," dedim ve o da başını salladı.

Allen'a gidişimiz sessiz ve hızlı bir yolculuktu. Elle bana mesaj attı ve kendim olmamı, ne istersem onu yapmamı ve en önemlisi eğlenmemi çünkü bunu hak ettiğimi söyledi. Sonunda onun küçük seks programını okudum ve adam cehennem gibi hastaydı. Seksimizi ve ne tür seks yapacağımızı planlamıştı. İlk hafta beni hoşlandığı seks türüyle tanıştıracaktı. Parantez içinde, evden uzakta olacağımız yazıyordu. Yanına bir soru işareti koymayı ihmal etmedim. Program altı haftaya kadar çıkıyordu ve yedi ve sekizinci haftalarda parantez içinde TBA yazıyordu. Görevlerimden sonra, temel olarak haftada en az iki gece benimle seks hakkında konuşmak için akşam yemeği yiyeceğini ve yaptığımız sahne dışında öpüşmediğini, duygu göstermediğini veya şefkat göstermediğini söyleyen birkaç madde işareti vardı. Anlaşıldığı kadarıyla seks zamanı gelene kadar robot olmamız gerekiyor.

"Bayan..." diye seslendi adam bana. "Buradayız."

Arabayı valenin önüne çekti ve genç adam arka kapıyı açarak inmeme yardım etti. Topuklu ayakkabılar yüksekti ama ben profesyonel bir topuklu ayakkabıcıydım, iriydim ve kasıla kasıla yürüyebilirdim. İçeride restoran çok güzeldi. Birkaç şehir ötede beş yıldızlı yeni bir restorandı. Elle bana yemeklerin harika olduğunu söylemişti ama buraya gitme şansım olmamıştı.

"Merhaba. Çok tatlı görünüyorsun! Adın ne?"

"Benim adım Greysen. Tehlike için mi buradasın?"

Önündeki bilgisayara baktı. "Ah. Evet. Bu taraftan."

Hostes beni restoranın içinden geçirdi, birkaç merdiven inip birkaç sıra sandalye daha geçtikten sonra üzerinde özel bir etiket bulunan kapıya geldik.

"Burası."

Kapıyı açtığında Diesel, telefonunu kulağına dayamış, zeminin ortasındaki küçük yuvarlak masada oturuyordu. Bana baktığında gözleri vücudumda gezindi ve yavaşça kapatıp başını salladı.

Yanaklarım ısınmaya başlamıştı bile. Yaklaştığımda beni gülümseyerek karşıladı, hafifçe sarıldı ve başımdan öptü. Siyah bir pantolon, beyaz uzun kollu, düğmeleri dirseklerine kadar kıvrılmış bir bluz ve bir çift siyah bot giymişti. düğmeleri, taktığı iki gümüş Küba halkalı halat zinciri gösterecek kadar açıktı. Bu küçük mücevher, kulaklarındaki küçük gümüş küpelerle boy ölçüşemezdi. Az tıraş edilmiş sakalında ya da kel yüzünde tek bir kıl bile yoktu. Hiçbir erkek bu kadar güzel olmamalıydı. Ona çok uzun süre baktığımı fark ettim çünkü bana göz kırptığında gözlerimi masanın ortasına doğru yuvarladım.

"Size geri döneyim," diyerek aramayı sonlandırdı ve telefonunu masanın üzerine bıraktı.

Hostes bizi yalnız bırakmadan önce "Garsonunuz birazdan sizinle ilgilenecek" dedi.

"Harika görünüyorsun. Kıyafetini beğendiğine sevindim. İpek teninde çok güzel duruyor."

"Teşekkür ederim, efendim."

Dudakları yüzüne yayılmadan önce yavaşça gözlerini kırıştırdı.

"Sanırım bunu sana vermeliyim." Ona kılavuzu uzattım. "Ve bir sürü sorum var."

"Umarım pek çok cevabım vardır."

"Beni gerçekten Columbia'ya sen mi soktun? Yani, geri dönmek istediğimi söylediğimi biliyorum ama bilmiyorum."

"Evet, seni Columbia'ya soktum. Şu andan daha iyi bir zaman olamaz."

"Yani beni çok iyi bir okula yerleştirdin diye kalkıp New York'a taşınacağımı mı sanıyorsun?"

"Biliyorum."

Kaşımı kaldırdım. "Biliyor musun?"

"*Kalkıp New York'a taşınacağımı* biliyorum çünkü seni gerçekten iyi bir okula yazdırdım."

Alay ettim ve gözlerimi devirdim. Garson kız elinde bir su sürahiyle odaya girdi.

"Hey. Bu gece garsonunuz ben olacağım. Ne içmek istediğinizi biliyor musunuz?"

"Eğer bana bir Cosmo
getirebilersen." "Don Julio.
Buzsuz."

O gidince menüyü aldım.

"FBI ajanlarınızı okuluma göndermenize gerek yoktu. Bir tür tanık koruma programına alınmak üzere olduğumu sanıyordum. Benimle kendi başınıza konuşamaz mıydınız?"

"Asistanların yardımcı olması gerekir. Abel Smith senin için kim?"

Başımı kaldırıp ona baktım. "Aman Tanrım. Benim hakkımda her şeyi biliyor musun?"

O cevap veremedi ben ekledim: "Ve beni bayılana kadar bisiklete bindirmek de neyin nesiydi? Bu tür şeylerle mi ilgileniyorsun?"

"Bayan Greysen, ağzınız çok seksi."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "dağıtmaya çalışma."

"Yapmıyorum. Diğer testte sana serum takıp kalbin hızlanana kadar ilaç veriyorlardı. Bisiklet diğer tek seçenektir."

Gözlerimi kırdım. "Oh. Hiç havalı puan alamazsın. Beni New York'a götürüp bir zindana kapatana ve sadece yemek ve ders için dışarı çıkmama izin verene kadar bana iyi davranıyorsun."

Kaşını kaldırdı. "Orada bir yerde bir soru mu var?" "Evet. Nerede uyuyacağım?"

"Benim evimde. Başka nerede uyuyacaktın ki?"

"Sanırım kılavuzunuzu yanlış okudum. Sanki birlikte yaşamayacağımız gibi okudum."

"Öğretmenliğin senin olduğuna emin misin?"

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Üzgünüm, altı ve yedi yaşındaki çocuklara robotik sadistlerin ne yaptığını açıklamak zorunda değilim."

Dilini mükemmel dişlerinin üst sıralarında gezdirmeden önce sırttı. "Bayan Greysen, siz ve ben bir evi paylaşacağız. Farklı odalarda. Ben yalnız uyurum."

"Tabii ki biliyorsun. Eve geliyorsun, beni ayıltmak için kıcıma şaplak atıyorsun ve aletini içime sokuyorsun."

Kılavuzu açtı ve sonra bana baktı. "CNC'yi bir sapkınlık olarak işaretlediğine göre senin istediğin de bu gibi görünüyor. Benim sapkınlıklar listemde rıza- rıza dışı bile yok."

"Şey, ben... Bilmiyorum."

"Bu konuda kafanız karışmasın, Bayan Greysen."

Garson kız içkilerimizi getirdi. Bir yudum aldığımda tadı çok güzeldi.

"Sipariş vermeye hazır mısınız?"

Menüyü tarayarak, ben meze olarak yüklü istiridyeyi seçtim, o da salyangozu seçti. Gözlerim irileşince sırttı.

"Salyangoz mu?"

"Evet, pek çok konuda maceracı olduğumu düşünmek isterim ama ne yediğimi bilmiyorum. En fazla kalamar yerim, salyangoz değil."

"Hm. Peki, CNC sapkınlığının hakkında? Bu sapkınlığı sevdiğini nasıl anladın?"

Yanaklarım ısınmaya başladı. "Bilmiyorum. Sanırım eski sevgilimin eve sarhoş gelmesi benim için bunu yaptı."

"Anlıyorum." El kitabına baktı. "Övgü, esaret, darbe, aşağılama..." gözleri kısık ve yüzünde bir sırıtışla bana bakmadan önce durakladı. "*Röntgencilik*, Bayan Greysen ve *Teşhirci*, buna inanamıyorum."

Yanaklarım utançtan yandı.

"Sadece listemde bunlar olduğu için mi bu işe giriyorsun? Bu yaşam tarzı konusunda gerçekten rahat olmanı istiyorum. Bu senin için hızlı ve büyük bir değişim olacak."

Gözlerimi kıstım. "Çünkü benden bıkmadan önce beni evinde sadece altı hafta tutacaksın."

"Çoğu o kadar uzun sürmez."

Bu konuda bu kadar açık sözlü olması beni hemen sinirlendirdi ve bu yüzümden okunuyordu.

"Yani bu yaşam tarzını seveceklerini umarak bir amdan diğerine mi atlıyorsun?"

Birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Seçtiğim her kadın bu yaşam tarzını benimsiyor ve eğer benimsemiyorlarsa, ben onlarla işimi bitirene kadar benimsemiş olacaklar."

Çok sert bir şekilde alay ettim. Bu kadar küstah olduğuna inanamıyordum. O kadar açık sözlüydü ki nutkum tutuldu.

İçkisinden bir yudum aldı. "Mona'ya bu işin sonunda istediğin hediyeleri düşünmek için zamana ihtiyacın olduğunu söylemişsin."

Ve beni kırmamış gibi davranması beni daha da kızdırdı. Ben ona bakarken, o da benim yüz ifademi yansıtarak konuşmamı bekledi.

"Bunu anlamıyorum. Hediyeler sadece bir şey, *altı hafta boyunca benim iyi küçük fahişem olduğun için bir 'teşekkür'*, ama artık sana burada ihtiyaç yok," diye onunla alay ettim.

Eğilmeden önce dudakları yüzüne yayıldı. "İmzam bu kılavuzda olmadığı için çok yoksa karşımda olurdun."

Kıçını tekmeleyen dizler. Hayatında bir daha benimle böyle konuşma. Beni anlıyor musun?"

Birden boğazım kurudu ve tek bir kelime bile mırıldanamadım. Yüzüm sıcaktı ama amım daha da sıcaktı.

"Sana bir soru sordum," diye hırladı.

"Evet."

"Evet, ne?"

"Efendim. Evet, efendim."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Garson kız, önünde dengede duran bir tepside tabaklarımızla kapıdan girdi.

"Pekala, bu salyangoz tabağı sıcak, dikkatli olun."

Tabağımı önüme koyarken "Ara sıcakları düşündük mü?" diye sordu.

Hala konuşamayacak kadar sersemlemiştim.

"Hanımefendi. İki porsiyon kuzu eti lütfen. Patates püresi ve kuşkonmaz da olur. Benim için orta pişmiş. Onun için orta pişmiş."

Bizi tekrar yalnız bırakarak odadan uzaklaştı. Kızgın olmama rağmen hala tahrik olmuşum ve bundan nefret ediyordum.

"Hediyelerin mi?" diye sordu sakince, sanki beni tehdit etmemiş ve aynı zamanda tahrik etmemiş gibi.

Omuzlarımı silktim. "Sanırım Columbia'ya gitmem için para ödemen yeterli. Eminim çok paraya mal olmuştur."

"Umarım beni etkilemek için hediye istemediğini söyleyen, beni değiştirmeye çalışan kadınlardan değildir. Böyle bir şey olmayacak."

Kendimi durduramadan Cosmo'mu kaptım ve suratına fırlattım.

"Bu nasıl bir izlenim, mothafucka?"

Çok sinirlenmiştim. Ayağa kalktığımda bileğimi sıkıca kavradı.

"Bırak beni," diye tısladım, ondan kurtulmaya çalışıyordum.

Daha sıkı kavradı, "."

Ayağa kalkarak beni o kadar büyük bir güçle çekti ki sert göğsüne çarptım. İtiraz edemedim bileğimi kaldıraç olarak kullanıp beni döndürdü, böylece sırtım göğsüne bastırılmış ve kolum arkamda katlanmıştı. Bir santim bile kımlıdasam canım çok acıyordu.

"Efendim," diye boğuk bir ses çıkardım.

"Adımı söylemeyin, Bayan Greysen."

Kıçımda serin havayı hissedene kadar elbisemi elinde sıkmaya başladı. Elbisemin arkasını beni tuttuğu kolun içine soktuğunda alt tarafım tamamen dışarıdaydı. Eğer biri içeri girse, kel tümseğimi tam olarak görebilirdi çünkü külot giymemiştim.

"Senin gibi kötü kızlara ne yaptığımı biliyor musun?" Başımı sallayarak yere baktım.

"Onlara şaplak atarım."

İlk tokat beni şaşırttı ve acı içinde tıslamama neden oldu.

"Efendim, ben-"

Aynı yerime tekrar vurdu. Yanıyordu ama yarığım sularıyla dolmaya başlamıştı.

"Şimdi konuşmuyorsun."

Bana tekrar vurdu ve ben inledim. Amım sırlıklam olmuştu ve kalın kalçalarım yapışmıştı.

"Efendim, özür dilerim." "Göster bana."

"H...nasıl?"

Kendimi öyle hissediyordum ki, bu kadın ortasında onun sikini yalayabilirdim. "Temizle beni."

Beni bıraktığında, kolum sanki tüm kan yerine geri dönüyormuş gibi karıncalandı. Ona doğru dönerek peçeteyi aldım ama beni durdurdu.

"Hayır."

Çenemin ortasına dokundu. "Seni yalamamı mı istiyorsun?"

Cevap olarak kaşını kaldırdı ve bana bunu çözmem gerektiğini söyledi.

Ona bir adım daha yaklaştım ve parmak uçlarımda durdum. Hâlâ ondan bir baş kadar kısaydım ama boynunun alt kısmına ulaşabiliyordum. Yavaşça, teninde kurumaya yüz tutmuş likörü yaladım. Çıkardığı kısık iç çekiş, kalçalarımı birbirine kenetlememi sağladı. Diğer tarafa geçtim ve başını hareket ettirerek beni daha da davet etti. Aleti karnımda bir tuğla gibi sertleşmişti. Adem elması sallanınca benden uzaklaştı ama işim bitmemişti. Tadı da kokusu kadar güzeldi.

"Şimdi oturun. Ve eğer seni bir daha düzeltmek zorunda kalırsam, bunu elimle yapmayacağım."

"Ben tuvalete gidiyorum."

Parmağını şıklattı ve sandalyeyi işaret etti. "Sana otur dedim. Bir daha sormayacağım."

Sandalyeye oturduğumda, gömleğinin etrafında Cosmo'nun kalıntıları ya da yüzünde kurumuş likör damlacıkları ve boynunda benim tükürüğüm yokmuş gibi peçeteyi havalandırıp kucağına yerleştirmesini izledim.

Bu adam bir sosyopat.

OceanofPDF.com

ALTI

OceanofPDF.com

DİZEL

Aletim sertleşmişti.

Odaya girdiği andan beri çok zordu. Onun için mükemmel bir ipek elbise seçmiştim. Açık kahverengi tenine çok yakışmıştı. Gözlerindeki korku ilk başta beni tahrik etti, ama gözlerindeki öfke onu masanın üzerine yatırma isteği uyandırdı. Kıçına attığı birkaç tokat içimde yanan ateşin yarısını bile söndürmedi. Yüzüme çarpan likör ise durumu daha da kötüleştirdi. Kendime gelmek için neredeyse çıkıp bir sigara molası vermem gerekiyordu. Birbirimize soğukkanlı bakışlarla bakıyorduk, resmen göz göze gelme yarışı yapıyorduk. Garson kız odaya girerek bakışmamızı bozdu.

"Oh. Size şunu söylemeye geldim-oh, mezelerde bir sorun mu vardı? Size daha fazlasını getirebilirim."

"Her şey yolunda. Bayan Greysen'a bir Cosmo daha getirin." Başını salladı ve odadan çıktı.

"Peki, hediyeleriniz?"

Ağzını açıp kapattı. "Elli milyon dolar." İçkimden bir yudum aldım. "Biraz daha gerçekçi olalım." "Yani beş parasız mısınız?"

Sırıttım. Ben onun ukala yorumuna cevap veremedim garson kız elinde içkisiyle içeri girdi.

"Bunu masada tutmaya çalışalım."

Gözlerini öyle bir devirdi ki. İçkisini eline aldığı anda durakladım, ne yapacağını görmeye çalıştım.

"Ama senden ne istediğimi cidden bilmiyorum. Yarına kadar sana bir şey söyleyeceğim, söz veriyorum."

"Uh-huh."

"Konuşabilir
miyiz?"

"Biz de bunun için buradayız."

"Neden... beni seçtin? Zayıf falan mı görünüyorum? Sanırım soruyorum, benden gerçekten etkilendin mi? Ya da neyi. Çünkü muhtemelen senin tipin olmadığımı biliyorum."

"Peki benim tipim ne?"

Omuzlarını silkti.

"Öncelikle kadınları seviyorum. Bu yaşam tarzına girmek için zayıf olmanıza gerek yok. Güçlü olmanı tercih ederim. Benim için güzelsin. Hem de çok. Ve amının şişman olduğunu biliyorum."

Dudağının kenarını ısırıldı. "Ve sen... benim için üzülüyor musun? Geçen hafta sonu sana anlattığım acıklı hikâye yüzünden. Eski kocamla yaşadığım şanssızlık yüzünden. Şişman olduğum için. Bütün kızlarını spor yapmaya mı zorluyorsun?"

"Bu acıklı bir hikâye değildi. Bu senin hayatın. Yalan söylemiyorum. Benim için çok güzelsin. Antrenman sadece dayanıklılığını arttırmak için. Başka bir şey değil. Daha azı değil. Sen ve ben çok farklı yağ tanımlarına sahibiz."

Kızardı. Yanaklarının pembeleşmesinin beni tahrik şimdiden görebiliyordum.

Peki, seks programı? Giriş nedir? Ve tesis dışı ne demek?"

"Biraz hızlı hareket ediyorsunuz. Önce diğer şeyleri halletmedik. Ancak, seni Chokers adlı bir kulübe götüreceğim, böylece birkaç sahne izleyebiliriz, böylece ne yapacağımızı anlayabilirsin."

Dudakları O şeklini aldı.

"Benden alacağın ve alamayacağın şeyleri anlıyor musun?"

O cevap vermeden garson kız mezelerimizle geldi.

"Orta, senin için vedd, orta iyi senin için. Ben gitmeden önce bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, böyle iyiyiz, teşekkürler."

Garson gittiğinde, Greysen gözlerini benden ayırmadan tabaklarını topladı.

"Etimin nasıl pişirilmesini istediğimi nereden biliyorsun?"

"Seninle sadece birkaç kez konuştum ve risk almayı sevmediğini çoktan anladım. Ayak parmağını suya sokacaksın ama dizlerini geçmeyeceksin."

"Evet, çünkü boğulmak istemem ya da..." diye kuzu etini kesti. "Ya da salmonella kapmak."

Kıkırdadım. Dudaklarını çataldaki etin etrafına sararken onu izledim.

"Asıl soruma dönelim. Benden alacağın şeyleri anlıyor musun?"

"Ne yazıyordu? Sevgi yok ya da bizim yaptığımız *sahnelerin* dışında bir şey."

"Doğru. Seks programının bir sonraki bölümünü ve bunun gibi diğer şeyleri konuşmak için bir ya da iki gece akşam yemeği."

"Yani bu kadar boş vaktim varken, sen isteyken ya da her neyse, dersim yokken New York'ta dolaşabilirim."

"Evet. Amex ile parama erişiminiz var. Çoğu yerde hesabım var. Onlar bilir."

"Üzerinde Diesel Danger'ın fahişesi yazan yaka kartları mı takıyoruz? Fahişeleriniz nasıl tanınıyor?"

Etimi keserken başımı salladım. "Evet, senin yemene izin vermekten keyif alacağım."

Dudağının kenarını ısırdı.

"Peki, *üreme* sapkınlığının hakkında? Bu sadece... bilirsin, içime boşalacağın anlamına mı geliyor? Geçen sabah beni dürtmenin sebebi bu muydu?"

Başımı salladım.

"Ve hamile kalmam konusunda endişelenmiyorsun?"

"Mesele de bu zaten."

Nefesi kesildi. "Peki kaç kadının içine spermini bıraktın?"

"Sayımı kaybettim."

Gözleri büyüdü. "Bu üzücü değil mi? Askerleriniz yürüyor ama M16'ları falan taşıyor mu?"

"Sen ve o ağzın bunu istiyorsunuz."

Dudaklarını birbirine bastırdı.

"Dikkatliyim. Dışarıda benim genlerime sahip çocuk yok. Ve askerlerim tank kullanıyor, bebeğim. Beni koruyorlar. Ne zaman ateş edeceklerini ve ne zaman ateş etmeyeceklerini bilirler. Hayatımda tek bir korku yaşadım. Bir kere. Ama çoğu yalan söyledi."

Bunun bir nedeni vardı, ama bu onunla ya da başkasıyla tartışılacak bir şey değil.

"Çok iğrençsin. Beni bir inek gibi dürttüğünüzden beri sonuçlarınız nasıl görünüyor?"

"Henüz zaplanmadınız, Bayan Greysen."

Koltuğunda kayarken boğazını temizledi.

Telefonumu aldım ve tıbbi kayıtlarıma ilerleyerek ona telefonumu gösterdim. Telefondaki her şeyi alarak biraz kaydırdı. Düzenli olarak test yaptırıyordum.

"Mhm. Sanırım. Seks bağımlısı mısınız?"

Güldüm. "Sen başka bir şeysin. Hayır, ben seks bağımlısı değilim. Kılavuzda değiştirmek ya da müzakere etmek istediğiniz şeyler var mı?"

Patates püresinden birkaç çatal dolusu yedi.

"Aslında, evet." İçkisinden bir yudum aldı.

Yüzümdeki şaşkınlık ifadesini gizlemek için içkimden bir yudum aldım. Ağırladığım tüm kızlar arasında hiçbir kılavuzdaki herhangi bir şey için pazarlık yapmak istememişti. Sadece benim yanımda olmaktan ve tüm ihtiyaçlarının karşılanmasından mutluydular.

"Devam et."

"Seks hakkında konuşmak için o iki gece akşam yemeği, bunu haftada bir gece düzenli olmamız için takas etmek istiyorum-"

"Düzenli mi?"

"Bitirmeme izin verin. Düzenli derken... birlikte yaşayan normal insanlar gibi konuşmak ve anlaşmak. Ayrıca bana karşı şefkatli olmanı da istiyorum. Ve beni de öpmeni. Ve sarılmanı. Sarılmayı severim."

Alay ettim. "Buraya geldiğinden beri sana iltifat ediyorum. Ve sahnelerde seni öpeceğim. Ve yalnız uyurum. Bunu açıkça belirttim."

"Neden *biliyorsun*, Diesel."

Adımı söyleyiş şekli sikimi tekrar .

"Anlamıyorum."

"Eğer her bir deliğim senin dölünle dolup taşacaksa, bu egzersiz ve günlük tutma seanslarını yapacaksam ve benden yapmamı istediğin diğer her şeyi yapacaksam, o zaman istediğim bir şeyi elde edeceğim. Ve bu şeyler benim istediklerim. Her gece olmak zorunda değil."

Haklıydı ama işler böyle yürümüyordu. Kuralları ben koydum. O gözlerini benden ayırmazken ben birkaç lokma yemek yedim.

"İstediğim hediyeler. Bunlardan biri de senin bana karşı şefkatli olman."

"Hediyeler yılsonu için-"

"Şu kılavuzu görebilir miyim?" "Neden?"

"Çünkü ben istedim."

Ona uzatırken çantasından bir kalem çıkardı. "Oh iyi.

Cosmo o kadar da berbat etmemiş."

El kitabını açarak kalemin ucuyla birkaç satırı taradı. "İşte başlıyoruz."

", bakalım ilk kim gidecek. Üreme mi?" Kağıdın üzerine bir çizgi çizdi.

"Ne yapıyorsun?" Tısladım. "Um, pazarlık."

El kitabını elime aldığımda, kağıdın üzerine *üreme ile ilgili bir şeyler* karaladığını gördüm.

"Bu ne lan!"

El kitabını geri aldı. Kâğıdı tararken kalemin ucunu çiğnedi.

"Bakalım sırada ne var. Esaret mi?"

Yerimde kıpırdandım. "Gri."

Dudakları yüzüne yayılmaya başlamadan önce bana baktı. "Öpücükler.

Sevgi. Sahnelerin dışında. Sarılmak. En azından bir gece

hafta."

Ağzım kurumaya başladı, ben de içkimin kalanını geri attım. Yol boyunca yandı. Saç çizgimde terler oluştu. Tekrar kâğıda bakmadan önce bir süre gözlerini benden ayırmadı.

"Pekala. Sıradaki sadizm olacak."

Kalemi kâğıdın üzerine koyduğunda, el kitabını kıvrımından kavradım.

"Pekâlâ," diye boğuk bir ses çıkardım.

"Pekala... Ne?"

"Tüm dediklerinizi yapacağım. Sadece... sadece başka bir sapkınlığın üzerini çizme." "Peki ne demiştin? Açıkça anlayalım diye soruyorum."

"Sahnelerin dışında öpüşmek ve haftada bir gece sarılmak istiyorsun.

Ve şefkat."

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını salladı ve beni çok kızdırdı.

Masanın öbür uzanıp içkisini aldım ve bir dikişte içtim. "Hey!" diye tısladı.

O küçük alkol, az önce kabul ettiğim şeyden sonra istediğim yanmayı tatmin etmek için hiçbir şey yapmadı.

"Şimdi, fotoğraflarımın çekilmesine izin vermek de ne demek oluyor? Boudoir çekimleri mi yapıyorsunuz?"

Ne kadar komik olsa da hâlâ kızgındım, bu yüzden sırtışıma gizlemeye çalıştım. "Kızgın mısın?" diye alay etti.

"Ver şunu bana," diye tıslayarak el kitabını elinden kaptım. "Aklına başka fikirler gelmeden önce."

Sessizlik içinde yemek yedik. İçkilerimizi doldurmak için içeri girdiğinde garson bile odadaki gerginliği hissetti. Neredeyse yemeğimizi bitirmek üzereydik ki bana baktı, neredeyse tüm zaman boyunca ona baktığımı biliyordu. Beni kızdırdığını hiç umursamadan kuzu etinin ve istiridyenin yarısının tadını çıkardı.

"Bana fotoğraflardan bahsetmeyecek misin?"

Boğazımı temizledim. "Peki, konaklamanın sonunda, bazı fotoğraflarınızdan oluşan gizli bir kitap da alıyorsunuz. Tanrı'nın dünyaya armağanının kadınlar, hemen ardından da kadınlar olduğuna inanıyorum. Kadınların kendilerini en savunmasız halleriyle görmelerini istiyorum. Hayatınızdaki en büyük orgazmlardan birini yaşadığınızda yüzünüzü hiç gördünüz mü?"

Yanakları kızarmaya başlamıştı.

"Benimle geçirdiğin zamanı her zaman hatırlamanı istiyorum. Bu bir deneyim olacak."

"Eminim," dedi sırtarak.

Citrus Grove'a doğru sessizlik içinde gidiyorduk. Yemeğin geri kalanında birbirimize neredeyse hiçbir şey söylememiştik. O pencereden dışarı bakarken ben dümdüz önüme bakıyordum.

"Biliyor musun Diesel, bana duyguları olan bir kadınmışım gibi davranmak seni bu kadar kötü etkiliyorsa, o zaman belki de tüm bunları iptal etmeliyiz."

"Hayır," dedim hemen ağzımdan. "O zaman ne?"

"Hazırlıksız yakalandım. Hepsi bu, Bayan Greysen."

"Oh, anlıyorum."

"Diğer şeyler de listede mi?" "Evet."

Rahat bir nefes aldım. Eğer ona şaplak atamasaydım ya da döllerimi içine boşaltamasaydım ne yapardım bilmiyorum.

"Yani en az altı haftalık kıyafet mi almam gerekiyor? Bir şeyler yapacak mıyız? Plaj, tatil ya da..."

"Bayan Greysen, bunun için hiç zamanımız olmayacak. Sen okulda olacaksın, ben de çalışıyor olacağım ve sevişeceğiz. Ve eğer istemiyorsanız hiçbir şey toplamak zorunda değilsiniz. Mona şu anda dolabını doldurmaya çalışıyor."

"Benim tarzımı bilmiyor."

"Hayır. Benimkini biliyor."

"Yani beni giydirmekten de mi sen sorumlusun? Nasıl olacak peki? Özel okul kız üniformaları mı? Amigo kız üniformaları. Yaramaz hemşire önlükleri. Dağınık hizmetçi önlükleri mi? Deri top gag."

Ona baktım. "Özellikle de deri tıkaç."

Yutkunması neredeyse gittiğimiz yoldan daha gürültülüydü. Evinin önünde durduğumuzda ona baktım ve o da bana bakmaya başlamıştı.

"Pazartesi sabahı ayrılıyoruz."

"Ne!" diye çılgılık attı.

"Evet. Bir sorun mu var?"

"Evet! Bugün tam anlamıyla Cumartesi. Pazara bir saat kadar kaldı, yani pazartesiye yirmi dört saat var."

"Farkındayım."

"Bu da demek oluyor ki, zorba anneme ve şüpheli babama New York'a *taşınacağımı* ve zar zor tanıdığım bir adamla yaşayacağımı söylemek için kırk sekiz saatten az zamanım var... durun! Zar zor bile değil, hiç tanımadığım bir adamla!" Panikledi.

O nefes nefese kalırken ben ona baktım.

"Yirmi altı yaşındasınız Bayan Greysen."

Düzensiz bir şekilde nefes almaya devam ederken beni görmezden geldi. "Anlamıyorsun."

"Anlamak zorunda değilim. Bu kişisel bir sorun. Tekrar söylüyorum, Pazartesi sabahı yola çıkıyoruz. Sabah tam 7:30'da sizi almak için burada olacağım. İyi geceler Bayan Greysen."

Kapının kolunu çekmeden önce çok yavaş bir şekilde nefes alıp verdi.

"Oh." Döndü ve bana baktı. "Birisini iyi bir randevu geçirdikten sonra ne olur biliyor musun?"

Ne demek istediğini anlamıştım.

"Hayır. Beni eğlendir."

"Sevgililerini kapıya kadar geçiriyorlar ve..." Dolgun dudaklarını dışarı çıkardı.

Yanakları şişmiş, kahkahalarını tutmaya çalışıyordu. Bunu komik bulmadım çünkü bu benim için hala hassas bir noktaydı. Yara hala tazeydi.

"Oh. Anladım."

Kamyondan indim ve açık kapısına doğru yürüdüm. Yolda yürürken elimi tuttu ve neredeyse kolunu çekip koparacaktım.

"Benim hatam. Beni yakaladın..."

" avlanmak mı?" diye cümlemi tamamladı. "Evet."

En üst basamağa çıktığında dönüp birbirimize baktık. Parmak uçlarında durduğunda eğildim, dudaklarına yaklaştım ve başımı hızla çevirerek "New York'a varana kadar başlamayacak" dedim.

Keskin bir nefes aldı. "Pislik."

"Ben olacağım. İyi geceler, Bayan Greysen. Pazartesi görüşürüz."

Yanından uzaklaştığımda, arkamdaki sert bakışları hissedebiliyordum. Kamyonetin içinde oturarak, şoföre kenara çekmesini söylemeden önce onun eve girmesini bekledim.

Kardeşimin evine doğru ilerlerken, hissedeceğim en büyük öfkenin hafta başında Rachel'in ben işten çıktıktan sonra arabamın yanında beklediği zaman olduğunu düşündüm. Arabam korumalı garaja neredeyse hiç park edilmediği için, ben işten çıkana kadar beni bekleyebiliyordu. Kardeşim tam da bu nedenle garaja park etmememden nefret ediyordu; işten çıktıktan sonra bizi soymaya çalışacak birini beklemekten. Saat sabahın üçünü geçiyordu, o yüzden bir süredir orada bekliyor olmalıydı. Beni öldürebilirdi ve sabaha kadar kimse cesedimi bulamazdı, ama kardeşimin sahip olduğu çok gelişmiş güvenlik sistemi onu hemen tespit ederdi. Sadece beni affetmesi için yalvarmak istedi ve benim için daha iyi bir kadın olacağına söz verdi. Ona daha önce de açıkladığım gibi, bunun onunla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey benimle ilgiliydi. Arabama binmeden önce, onu bir daha görürsem sonunun iyi olmayacağına, çünkü o çeki durduracağıma ve arabasını ondan geri alacağıma söz verdim. Kuralları biliyordu.

Bunun onu son görüşüm olacağını düşünerek bu ani ziyaretten kurtulmuştum, ta ki peruk takarak güvenliği atlatıp beni kafede pusuya düşürene kadar. Onu boğabilirdim, kışını tekmeleyebilirdim ama bu onun hoşuna giderdi. Polis çağrıldı ve onun hakkında uzaklaştırma emri çıkartmak zorunda kaldım. Neyse ki saat geç olmuştu ve neredeyse tüm personel

gitmişti. Dymon çok kızgındı. Olayın altı ya da altmış çalışanın önünde gerçekleşmiş olması umurunda değildi, ona göre böyle bir şey olmamalıydı. Sinirini attıktan sonra bana güvenliğim için ne kadar endişelendiğini anlattı, güvenlik tutmayı teklif etti. Rachel yüz altmış kiloydu ve sıırıslıklamdı.

Geçirdiğim o berbat haftadan sonra Citrus Grove'a gelip o kılavuzu imzalatmayı ve yepyeni bir amciğa girmeyi umuyordum ama bu planım suya düşmüştü. Rachel'ın yaptığı onca şey arasında beni en çok kızdıran Bayan Mothafuckin' Greysen oldu. Hiç pazarlık kaybetmemiştim. Asla. Yirmi altı yaşımdan beri bu işin içindeydim ama bu hayat tarzına çok daha önce başlamıştım ve işte otuz yedi yaşındaydım, genç bir kız tarafından oyuna getiriliyordum. İstedini elde etmesinden tamamen zevk aldığımı söylemekten utanıyorum, ama benim zevkim pahasına değil. Kıvrımlarımı işaretleme konusunda ciddi olmadığına sevindim. Sevecenmiş gibi davranmaya çalışmanın çılgınca hissettireceğini biliyordum.

Şoför Dymon ve Quinci'nin evinin önünde durdu. "İyi geceler."

Ceketimin cebine uzandım, birkaç yüz dolarlık banknot çıkardım ve ona uzattım. Hafta sonları geç saatlere kadar oturdukları için kapıyı birkaç kez tıklattım. Dymon birkaç dakika sonra kapıyı açtı. Beni birkaç kez aşağı yukarı süzdü, benekli gömleğimin üzerinde durdu.

"Bu asla . O da ne?" "Beni içeri alacak mısın?"

Yoldan çekildi ve içeri girebilmem için kapıyı daha da açtı. Oturma odasında annem kanepede oturmuş, kucağında miyavlayan Dymani'yi tutuyordu. Quinci odanın diğer ucunda oturmuş, televizyon izliyormuş gibi davranmaya çalışıyordu ama aslında bir şahin gibi annemi izliyordu. Anneme doğru yürüdüm ve Dymani'yi annemin kolundan kaldırdım.

Onu tavana kaldırdığımda diş etlerinden başka bir şey göstermedi.

"Hey Bebek Amca. Bebeğimi şımartıyorlar," dedim ve onu hafifçe sallayarak gülümsemesini sağladım. "Beni şımartıyorlar-"

Dymon sütü dudaklarıma fıskırtmadan hemen önce annem beni "YEDİ, DIESEL" diye uyardı.

"Evet! Alacağın bu. Sana onu öyle kaldırmanı söylemişim zaten!" Quinci güldü.

Dymon onun küçük dudaklarını silerken ve onu benden alırken, "Bebeğim kötü hisleri şimdiden biliyor," dedi.

Birkaç ıslak mendil alıp ağzımı temizledim. Odama gitmek yerine Dymon'ın mağarasına yöneldim. Çekmeceyi açtım, sahip olduğu en güçlü otlardan bazılarını çıkardım ve sarabilmek için bara oturdum.

Dymon içeri girdi. "Evet, misin?"

Barın etrafında yürüdü ve barmen oldu, iki bardak alıp barın üzerine koydu.

"Mannn..." Kağıdı yaladım ve kapattım. "Çok çılgınca." İkimize de birer kadeh Remy Martin doldurdu.

"Hayır, bir iğne daha lazım."

"O kaltak buraya gelmenin yolunu bulamadı, değil mi?"

"Nun-uh, ne kaltağı!" Quinci odaya girdi. "Ooh, şuna vurabilir miyim?"

Elimden almaya hazırlanıyordu ki Dymon ikimizin de elinden kaptı.

"Çocuğumu emzirirken olmaz."

Dymon esrarı kendisi yaktı ve çekti. Bara doğru eğildi ve dumanı yüzüne üfleyerek başımı sallamamı sağladı. Sigarayı bana uzattığında, ben de çektim.

"Al bakalım. İyi eğlenceler."

Dirseklerini bara dayayıp taburelerin arasına eğilerek ve gözlerini bana dikerek onun sözünü kesti.

Dumanı dışarı üfledim. "Ne?"

"Senin hakkında bir şey
duydum."

"Lanet olsun! Bu kasaba çok küçük. Ne duydun?" "Pek bir şey değil. Grey McCree'yi Allen'a randevuya götürdün. Nasıldı?

Bu mu?"

"Yemek harikaydı. Arkadaşın bir... kız, defol lanet olası iş. Annemi bebekle bırakmadın mı?"

Parmağını şıklattı ve ardından işaret etti. "Kesinlikle haklısın. İyi geceler."

Odadan çıkmadan önce sırtımı birkaç kez sıvazladı.

"Ne oldu?" Dymon sordu. "Beni
kandırdı!"

"Kim? Gri mi? Gömleğin bu yüzden mi böyle?"

Başımı yavaşça , bir yandan da derin bir nefes çektim. Sırıttı. "Ne yaptı?"

"El kitabı üzerinde anlaştık..." İçkimden büyük bir yudum aldım.

Kafası karışmış görünüyordu. "Bu kılavuzda yazmıyor mu? Orada ne olduğunu müzakere edebileceklerini."

"Bitirmeme izin vermedin. Bana *karşı* pazarlık yaptı. Ne istediğini asla tahmin edemezsin ve bana karşı en büyük sapkınlıklarımın bazılarını kullandı."

Dymon güldü. "Devam et."

Bana daha fazla verebilmesi için bardağımı ona doğru kaydırdım.

"Onu öpmemi istiyor... sahnelerin *dışında*. Ona şefkat göstermemi. Oh. Kucaklaşmayı da unutmayayım. Haftada en az bir gece benimle *uyumak* istiyor."

"Kahretsin!" Dymon güldü.

"Bir serseri gibi dışarı çıkmak istemedim, ama o önce üremenin üstünü çizdi, sonra da esarete geçti." İçkimden büyük bir yudum aldım ve sonuna kadar yakmasına izin verdim. Dymon bara yaslanmış bitirmemi bekliyordu. "Ve sonra sadizmin üstüne kalemi koyduğunda, katlandım."

Önüme bakarken başımı salladım ve dalıp gittim.

"Lanet olsun, kardeşim. Yani, kolayca yürüyüp gidebilirsin." İçkisinden bir yudum aldı.

"Biliyorum. Yapabileceğimi biliyorum. Ama istemiyorum."

"Peki, o zaman ne hakkında konuşuyoruz!" diye vurguladı.

"Sonunda benimle oynanıyor. Ama onu parçalamaktan zevk alacağım."

Başını salladı. Telefonum cebimde titredi. Çıkardığımda Greysen'dan bir sesli mesaj olduğunu gördüm. Açtım ve . "Selam. Diesel. Mesaj atmayı pek sevmediğini biliyorum, o yüzden sana bir sesli mesaj. Hala aileme New York'a taşınacağımı söylemedim. Onları buna alıştırmamanın kolay bir yolu yok. Ben onların tek çocuğuyum. Bunu söylememin tek nedeni, belki bana bir hafta kadar süre tanırsan, bu fikri onlara açıklamak yerine dalga geçebilirim. Sonra senin saçmalıklarına o kadar kapıldım ki işimi tamamen unuttum. Öylece kalkıp gidemem, okulun bitmesine birkaç hafta daha var. Belki üç hafta erteleyebilirsin. En fazla. Söz veriyorum. Sarılmayı bile geri alacağım. Sanırım bu kadar." Sesli mesajı sonlandırmadan önce nefes aldı.

"Ah. Gerçekten bir öğretmene benziyor."

Yanıt olarak kaşlarını kaldırdım. "Doğru. Güzel göt sesi."

Kayıt düğmesine bastım. "Bayan Greysen. Bu kişisel bir sorun. Pazartesi sabahı yola çıkacağız." Gönderdim.

Dymon gülerken başını salladı. "Pekâlâ dostum. Ön tarafa geri dönüyorum. Kışında hiçbir sorun yok."

Güldüm.

Odadan çıktığında bir sesli mesaj daha geldi.

"Sen bir pisliksin, Diesel. Pazartesi günü evden çıkarsam çok şaşır."

Hemen geri gönderdim, "Bayan Greysen, özgeçmişime adam kaçırmayı da ekleyeceğim."

Birkaç dakika sonra bir mesaj geldi.

Sana katlanamıyorum. Güle güle. Ve sana da iyi geceler.

Sırttım. Evet, eğlenceli olacaktı.

OceanofPDF.com

YEDİ

OceanofPDF.com

GREYSEN

Pazar

Çok az tanıdığım bir adamla New York'a taşındığımı aileme söyleyememenin ağırlığı göğsümde ağır bir şekilde oturuyordu. Diesel beni bıraktıktan sonra gizlice eve girmeye çalıştım ama babam ve şaşırtıcı bir şekilde annem uyanmış beni bekliyorlardı. Babam için bu her zaman yaptığı bir şeydi. Bana güvende olduğumu bilene kadar sinirlerinin asla dinlenmediğini söylemişti. Hava karardıktan sonra dışarıda kalmama izin verdiğinden beri bu böyle. İkisi de randevumla ilgili her şeyi bilmek istedi. Onlara Diesel Danger'dan ve onun hakkında bildiğim hafif şeylerden bahsettim, ki bunlar çok fazla değildi. Adını. Nerede çalıştığını. Ne iş yaptığını bilmiyordum, o yüzden bunu onlara söyleyemedim. Onlar daha fazla soru sordukça, bu adam hakkında adı ve çalıştığı yer dışında gerçekten hiçbir şey bilmediğimi fark ettim. Önümüzdeki altı hafta boyunca birlikte yaşayacağım adam hakkında hiçbir şey bilmediğimi fark etmelerini engellemek için profesyonel Instagram sayfasını göstermeye çalıştım. Bu onların dikkatini dağıtmak için çok az işe yaradı, bu yüzden onlara taşınacağımı söylemeye hazır olmadığımı biliyordum.

Ailemin sorularına ek olarak, her yer değiştirdiğimde ipek kırımın Diesel'in bana şaplak attığı kısmına sürtünyordu. Acıtmıyordu ama iyi de hissettirmiyordu. Beni bu kadar tahrik etmesinden nefret ediyordum. Eğer eli böyle acıyorsa, üzerimde kullanmayı planladığı diğer nesneleri hayal etmek bile istemiyordum. Ne kadar çok yer değiştirirsem o kadar çok acıyordu, bu yüzden tualeti kullanmam gerektiği için dans ettiğimi düşündüler. Gizlice kaçmayı başardım ve gecenin geri kalanını orada geçirdim.

Ertesi sabah uyandım ve odadan çıkmadan önce ailemin gitmesini bekledim. Hayatta kalmamın hiçbir yolu yoktu.

başka bir sorgulama turu. Çabucak duş aldım, bol bir şeyler giydim ve Elle'le en sevdiğimiz brunch mekânında buluştum. Patlamadan önce içimi dökmem gerekiyordu. Hava güzeldi, bu yüzden dışarıda bir masa seçmiştik. Ona Diesel'le olan felaket randevumu anlattıktan sonraki on dakika boyunca yüzünde bir sırıtişla bana bakmıştı.

"Sağ kıçının yanağına öyle yaslanmanı ciddiye alamıyorum Grey," diye güldü Elle.

"Hayır, gerçekten neler yaşadığımı bilmiyorsun. En ufak bir dokunuşta biraz acıyor. Neredeyse derimi yüzmüş gibi hissediyorum. Resmi gördün."

"Sadece biraz kıçını emiyormuş gibi görünüyor." "Kızım," diye tısladım.

"Sadece söylüyorum. Hâlâ ailene gideceğini söylemedin mi?"

Başımı salladım.

Mimozasından bir yudum aldı. "Ve neden olmasın?"

"Çok korkuyorum. Annemin olaylara nasıl aşırı tepki verdiğini biliyorsun. Babam aklını kaçırarak."

"Yani, uyanıp gitmeyi ve ailene hiç söylememeyi mi planlıyorsun?"

Mimozamdan uzun bir yudum aldım. Elle arabaya kadar bana yardım etmeden önce yavaşlamam gerekiyordu.

"Şey, hayır, ama-"

"Ya da sana finansal ve cinsel olarak bakmak isteyen o seksi adama gitmeyeceğini çünkü ailenin seni evlatlıktan reddedebileceğini söyleyebilirsin."

"Ama altı haftalık eğlence ve zevk için evlatlıktan reddedilmek ister miyim?" "Kaltak! Sana hangi iki şeyi istediğini sormadı mı? Sen bittin mi? Aklını mı kaçırdın? Bir milyon dolar ve bir ev falan iste. Neden kafanın içinde sadece polen dolaşıyormuş gibi davranıyorsun? Ve Columbia'ya gitmen için para ödüyor. Kaltak, okulunun geri kalanını ödemesini ve orada yüksek bir bina almanı söyle. İki yatak odası olsun, böylece ziyaret edebilirim. Düşünmüyorsun ve ben de sana kendi ilacından tattırmak ve bu lanet mimozayla kıçını dağıtmak üzereyim."

Kahkahalarımı bastırmak için ağzımı kapatmak zorunda kaldım. Elle çok komikti ve çakırkeyif olduğunda daha da komik oluyordu. Umarım yemeğimiz çok uzun sürmezdi çünkü umutsuzca midemize bir şeyler girmesi gerekiyordu.

Suyundan büyük bir yudum aldı. "Demek istediğim Grey, tam yirmi dakika boyunca o randevu hakkında konuştun. Ondan bahsederken yüzün kızarıyordu. Sana şaplak atmasından bahsederken neredeyse altına kaçırıyordun. Bunu yapmak istiyorsun. Sesinde duyabiliyorum. Bunu yüzünde görebiliyorum. Kim bilir..."

Garson kız elinde yemeklerimizle masamıza doğru yürüdü. "Buyurun. Beklettiğimiz için kusura bakmayın."

Benedict usulü yumurtayı seçmiştim. Diesel bir şefimiz olacağını söyledi; spor yapmam gerektiği için tür yiyecekler yapacaklarını merak ediyordum.

"Mimozalarınızı geri getireceğim. Başka bir çeşit denemek ister misiniz?"

"Ooh, evet. Bana bir Şeftali Bellini getir," dedi Elle.

"Bu mimoza mükemmel."

Gülümsedi ve masadan uzaklaştı.

"Şimdi, ne diyordun?" Yemeğime dalarken sordum. "Gerçekten orada oturup yan kışla mı yiyeceksin?"

"Üzerine bastırduğimde gerçekten acıyor," diye yakındım, yavaşça aşağıya doğru inerek acı içinde tıslamama neden oldu.

"Şu popo kaldırma yastıklarından bir tane alıp taşımam gerekebilir."

Gözlerimi devirdim.

"Ben yardım etmeye çalışıyorum ve sen gözlerini ... uh-oh."

"Ne?"

"Koca Baba az önce ailesiyle birlikte kapıdan içeri girdi - Aman Tanrım. Ondan iki tane var!" diye fısıldayarak bağırdı.

Başımı salladım. "Dün gece Instagram'ını takip ettiğimde öğrendim. Bana özel hayatıyla ilgili neredeyse hiçbir şey söylemedi, sadece seks hayatından bahsetti."

"Bekle, bu o mu... boşver, bir kızı ve bir çocuğu var."

Nerede oturduklarını sormama gerek kalmadı çünkü restoranın iç tarafındaki pencerenin yanında oturuyorlardı. Bizden üç metre uzaktaydılar. Beni fark etmemesini umarak yüzüm ısınmaya başladı. Bu zor olacaktı çünkü o, ikizi Dymon ve Bay Everly kapıya dönük oturuyorlardı, bu da beni doğrudan onun görüş alanına sokacaktı. Aradaki farkı hemen anlayabiliyordum çünkü Diesel'in zincirleri takılıydı.

"Aman Tanrım. Sanırım bakıyor. Sanırım bakıyor," diye mırıldandım, göz ucuyla onu süzmüyormuş gibi yapmaya çalışıyordum.

"Saçmalama Grey. Senin için el sallayacağım."

"Lütfen yapma."

El sallamasına gerek kalmadı çünkü pencereye vuruldu ve yine de bakmamı istedi.

Camdan baktığımda Quinci ve ailesi bana el sallıyordu, ben de gülümseyerek karşılık verdim. Diesel'in ikizi ve Dymon'ın arasında Donovan bana el . Onun küçük yüzünü Diesel'in Instagram'ından tanıdığımı biliyordum. Birkaç kez onun sınıfına gitmiştim. Çok tatlı bir çocuktü ve çok komikti. Diesel'in hafifçe göz kırpmasını görmezden geldim ve tekrar tabağıma odaklandım.

"Şu haline bak. Kendinden geçmişsin. Yanaklar kızarıyor." "Burası çok sıcak."

"Kızım, lütfen."

Telefonum masaya çarparak titredi. İçimi çektiğimde, bana kimin mesaj attığı belli oluyordu.

"Babam giriş yapıyor." "Elle, lütfen."

Efendim: *Yüzünüzde ailesine New York'a taşınacaklarını söylememiş ve çok az tanıdığı bir adamla birlikte olan bir kadının ifadesi var.*

Mesajı Elle'e okumadan önce alay ettim. Başını onlara doğru çevirmeden önce Cheshire kedisi gibi sırttı ve gülerken başını salladı.

Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. "Aman Tanrım. Yapamıyorum."

Sadece birkaç saniye içinde ciddi bir şekilde sinirlenmiştim çünkü bir anlığına bunu unutmuşum. Şakaklarımı ovmaya başladım.

"Ah. Dur sana getireyim."

"Hey Abel.

Ellerini ellerime sardı ve şakaklarıma masaj yapmaya başladı. Elle şaşırmış görünüyordu. Ona Abel'in bana asıldığını söylememiştim. Aklım Diesel'in kışından başka bir şeyde değildi.

"Nasılsınız?"

Elle içkisini yudumladı. "Ben iyiyim. Sen?" İkimize de baktı. "Ben iyiyim, Elle. Seni görmeyeli bir dakika oldu."

Ben bir şey söyleyemeden telefonum masaya çarparak titredi. Gözlerimi telefonuma doğru çevirerek mesajı okudum.

Efendim: *Siz bunu okumayı bitirene kadar ellerini üzerinizden çekmesi için yaklaşık beş saniyesi var. 1.*

Abel'in ellerinden kurtulmaya çalıştığımda, durumu anlamadı.

Efendim: 2.

"Teşekkür ederim, Abel."

Başımı bıraktı ve yanımdaki koltuğa çöktü.

"Peki sen nasılsın Grey? O öğleden sonra seninle konuşmamıştım. İyi misin? Her şey yolunda mı?"

Başımı salladım. "Evet, her şey..." Telefonum tekrar titredi.

Efendim: *Onun sizin havanızı soluması da bir ihlaldir. Bayan Greysen. Size yakın olduğu her dakika için... dün geceyi hatırlıyor musunuz?*

Telefonumu kaptım ve bir mesaj attım.

Evet, dün geceyi hatırlıyorum! Bana şaplak atmıştın! Ve beni öpmedin bile! NEW YORK'a vardığımızda başladığını söylemiştin! Burası CITRUS GROVE!

"Gri."

Ona baktım, Abel telefonuma bakarken gizlilik ekranım için çok minnettardım. "Evet? Oh. Evet. Her şey yolunda. Bu..."

Efendim: 1.

"Hiçbir şey."

"Peki, sorduğum şey hakkında düşündün mü?" "Randevu hakkında mı?" Ben sordum.

Elle bana bakmadan önce neredeyse içkisini yudumluyordu. "Özür dilerim mi? Bunu bana söylememiştin."

"Ben..."

Bzzz. **Efendim: 2.**

Hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak boğazımı temizledim. Aramızda kalın camlar olmasına rağmen Diesel'in bakışlarını hissedebiliyordum. Gözlerimi ona çevirdiğimde gülüyor ve konuşuyor gibi görünüyordu ama yine de gözlerini benden ayırmıyordu.

"Abel, bu sana garip gelmiyor mu? Arkadaşının eski karısıyla çıkmak mı istiyorsun?" "Kyle ve ben uzun zamandır arkadaş değildik ve-"

"Um..."

Saat değişir değişmez üç rakamı geldi. Omuzlarımı dikleştirdim, böylece vücuduma daha fazla hava alabilecektim. Kyle ve Elle bana çıkma teklif etme hakkı konusunda tartışıkça, sayı daha da artıyordu. Sonunda ona ulaştığında Kyle'a döndüm ve koluna dokundum.

"Bak, çıkmaya hazır olsaydım bile seninle çıkmazdım, cidden. Bana hala yanlış geliyor. Yaptığı şeyi yapıyor olması şu anlama gelmiyor..."

Gözlerimi masaya çevirdiğimde Diesel artık yerinde değildi. Boğazımı temizledim ve tekrar Kyle'a odaklandım.

"Arkadaş olabiliriz ama daha fazlası değil."

Telefonum çalmaya başladı. Efendim'in adı ekranda belirdi ve kalbim bir an durdu.

"Merhaba," diye cevap verdim.

"Kıçını dışarı getir. Bir numaralı siyah kamyon!"

"Dışarıdayım," diye şımardım.

Alçak sesle kıkırdaması kulağa çok tehlikeli geliyordu. "Otuz saniye içinde bu kamyonun kapısında olmazsan, utanacaksın."

"Ama kurallar-"

"Kuralları uygun gördüğüm şekilde değiştirebilirim. On beş saniye." Ben itiraz edemeden görüşmeyi sonlandırdı.

Ayağa kalktım. "İzninizle. Tuvalete gideceğim. Affedersiniz." Elle restoranın içine bakmadan önce gözlerini kısarak bana baktı ve şunu fark etti

Diesel artık koltuğunda değildi. Bana sırtırken yavaşça başını salladı. Restoranın içine girdiğimde başımı öne eğdim ama Dymon'ın gözlerini üzerimde hissettim. Göz ucuyla beni daha da utandırarak sırttığını gördüm. Diesel'in benzerine odaklandığımda, dikkatini oğluna vermişti. Dışarıda yürürken park yerini taradım ve gitmemi istediği siyah kamyoneti buldum. Kamyona doğru yürürken kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı. Kapıya yaklaşırken, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için yavaşça nefes alıp verdim. Kapıyı açtığımda Diesel diğer taraftaki koltuğa oturmuş, avucunun içinde bir raket çeviriyordu. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Elini yanındaki koltuğa doğru salladı. Kamyona tırmanıp kapıyı kapatırken ayaklarım ağırlaşmıştı. Küreği döndürerek elinin ortasında dönmesine izin verdi. Küreğe odaklanmam gerekirken, gözlerim kot pantolonunun içindeki dolgun kalçalarına ve beyaz tişörtünün içindeki dolgun ve dövme kollarına kaydı. Dün geceye göre çok daha rahat görünüyordu. Gözlerini raketten ayırmadığı için onu siktiğimi fark etmedi.

"Bunu nasıl yapabildiğimi biliyor musunuz Bayan Greysen?" diye sordu küreği dengelemeye devam ederken.

Kürek en az bir ayak uzunluğunda, düz ve ahşaptı. Bana normal bir müdür küreğinden farklı görünmedi.

Boğazımı temizledim. "Um, dedin ki... dedin ki... bu şey başlayana kadar..."

"Sana bunu mu sordum?"

"Hayır. Hayır, efendim."

Bana baktı ve raket düşmeden hemen önce sapından yakaladı. "Soruma cevap verin, Bayan Greysen."

"Ben... Ben cevabı bilmiyorum."

Dudakları yüzüne yayıldı. "Ortada hiçbir şey yok. Ortası kutsal. Bana özel yapım biraz daha güç veriyor. En sevdiklerimden biri. Elini uzat."

Elimi tokatlayacağından korkarak tereddüt ettim. Sağ kaşını kaldırdı ve güldü.

"Bebeğim, bunu eline şaplak atmak için aldığımı sanıyorsan çok yanılıyorsun. Sadece bu şeyin ne kadar hafif olduğunu hissetmeni istedim."

Dudaklarım bir 'O' şekline girdi ama hiçbir şey çıkmadı. Sertçe yutkundum, boğazım kuruduğu için neredeyse boğuluyordum. Koltukta yan döndü, kollarını dizlerine dayadı ve elindeki küreği yavaşça döndürdü. Gözlerimi ondan alamıyordum.

"Bayan Greysen, dün gece size ne dediğimi hatırlıyor musunuz?" "Siz...."

"Bana bak," diye emretti.

Sesi daha derindi. Sert. Kalbim ve amım aynı anda güm güm atarak koltukta kaymama neden oldu. Ona baktım.

"Soruma cevap ver. Dün gece sana ne söyledim?" "Eğer... eğer düzeltmek zorunda olsaydın..."

"...tekrar düzeltiyorum, bu benim elimle olmaz," diye cümlemi tamamladı.

"Arkanı dön ve dizlerini koltuğa koy."

Yanaklarım ısınmaya başladı. "Ama sen dedin ki..."

Öne doğru hareket edip dizini kalçamın yanına bastırduğunda dudaklarımı birbirine bastırdım. Yanıma uzandı ve koltuğu arkaya doğru yatırmaya başladı. Burnum göğsündeydi ve o kadar güzel kokuyordu ki. Sıcak. Erkeksi. Beni istediği noktaya getirdiğinde, boştaki eliyle belimi kavradı ve beni ters çevirdi.

"Bayan Greysen, sizden bir şey yapmanızı istediğimde bana soru sormamayı öğreneceksiniz."

Emniyet kemerini gidebildiği kadar dışarı çekti, etrafıma sardı ve deliğe tıkladı. Orta göbeğimin etrafı cehennem gibi sıkıydı. Bu kamyonat atlamak istesem bile hareket edemezdim. Yanımda dizlerinin üzerine çöktüğünde gözlerim halıya dikilmişti. Eteğimi yavaşça yukarı kaldırmaya başladı. Nefesim kesildi.

"Bir sorunu ilk ortaya çıktığında düzelttiğinizde, o sorunun tekrar ortaya çıkma olasılığını ortadan kaldırdığınızı öğrendim."

Ben bir şey söylemedim.

"Kahretsin," diye iç geçirdi. "Kıcınız çok iyi morarıyor Bayan Greysen," diye fısıldadı.

Sanki kıcımın mor olmasından zevk alıyor gibiydi. Başparmağı ve işaret parmağıyla boynumu kavradığında sıçradım. Vücudum o kadar hareketsizdi ki boynumda duran başparmağındaki nabızı hissedebiliyordum.

"Efendim..." Boğuldum.

"Sssh," diye nefes aldı. "Kalp atış hızını ölçüyorum. Üzerimde bayılmanı istemiyorum."

Raketini dün gecedan kalma çürüğe bastırdı ve serinliğinden tıslamama neden oldu.

"On dakika boyunca her yerine dokunmasına izin verdin. Sonra da bana cevap verdiniz. Aklınızı mı kaçırdınız, Bayan Greysen?"

Bana vurdu.

"Tanrım!" Tısladım, ondan uzaklaşmaya çalıştım ama beni iyice sıkıştırmıştı. Acı kıcımdan uyluklarıma doğru yükseldi.

Az önce neden olduğu acıya karşı raketini tutmuştu.

"İstediğin zaman güvenli kelimeni kullanabilirsin. musun?" "Con... unghh!" diye bana vurarak sözümü kesti. "Tanrım!"

"Güzel. Bunu sakın unutma."

Raketini çıkardığında, darbeye hazırlanmak için gerildim. "Hayır hanımefendi. Gergin olduğunuzda daha çok acır."

Bana vurdu.

"Tanrım!" Bacaklarımı düzeltmeye çalışarak .

"Gördün mü? Rahatla."

"Nasıl rahatlayabilirim?" Tıslıyorum. "Bana vurabildiğin kadar sert vuruyorsun! Hem de aynı yere!"

"Elimden geldiğince sert..." Bana daha sert şaplak attı.

Bu tokadın sesi kamyonun etrafında yankılandı. "Agh!"

Efendim, lütfen! Özür dilerim!"

"O bile benim kadar sert değildi. Bu ağız seni mahvedecek."

"Özür dilerim!"

Küreği diğer kış yanağıma bastırduğında rahat bir nefes aldım.

"Oh," diye canlandı, kışımaya doğru eğildi ve koltuğu biraz yukarı kaldırdı.

Tişörtünün kumaşı kışımı serinletiyordu. Beni yukarı kaldırırken, emniyet kemeri gittikçe sıkılaşmaya başladı. Kemerimi çözeceğini sandığım anda saçlarımdan tuttu ve başımı kaldırıp arka camdan dışarı bakmamı sağladı. Abel arabasının sürücü tarafına yakın bir yerde durmuş, telefonunu kulağına dayamıştı. Elini saçlarıma sıkıca kenetlemişti, bu yüzden pencereden dışarı bakmaya devam etmekten başka çarem yoktu.

"Senin ne tür bir sürtük olduğunu biliyor mu?" diye sormadan önce kulağımı ısırırdı.

Bana vurdu.

"Efendim,

lütfen!"

"Edepsiz bir sürtük. Şaplak yerken seyredilmekten zevk alan bir sürtük. Amının ıslandığını görebiliyorum."

Gözlerim yaşardı. Vuruşlar canımı yaksa da amımın zonklamasına engel olamıyordu. Yarığım sularıyla doluyordu. Sadece hissetmekle kalmıyor, kokusunu da alabiliyordum.

"Onun bilmesini mi istiyorsun? Camı indirip onu çağırabilirim."

Başımı sallayarak yere bakmaya çalıştım ama beni tekrar yukarı çekti. Abel'in başıma gelenleri izlediğini düşünmek beni zaten olduğumdan daha fazla azdırmamalıydı. Bana yaptığı şey beni tahrik ediyordu ve bunu itiraf etmekten çok utanıyordum.

"Bu boku , değil mi sürtük?" Bana vurdu.

Amım çok fena zonkluyordu. Pencereden dışarı, Abel kamyonu doğru bakıyordu. Gözlerimi kapattım ve Diesel başımı çekerek açmamı sağladı. Bana tekrar vurdu.

"Ona bakın. İzlenmek hoşunuza gitmiyor mu Bayan Greysen?"

Gözlerimi kırptığımda yüzümden aşağı su süzüldü. Vücudum yanıyordu. Amımı okşasa bile orgazm olacaktım.

"Oh, sen zayıf bir sürtüksün. Kabul et," diye emretti.

"Hayır!" Emniyet kemerini geriye doğru ittim, tangamın klitorisime biraz sürtünmesi için hareket etmesi için dua ettim. Patlamak üzereydim.

Bana tekrar vurdu. "Hayır mı?"

Tekrar hareket ettim. "Boşalmak istiyorum," diye yalvardım.

Kıçım neredeyse uyuşmuştu ve o umursamıyordu, açıkçası ben umursamıyordum. Diesel yüzünü benimkinin yanına getirdi.

"Ona bak," diye fısıldadı. "Seni hissettirebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır. Hayır. Hayır,

efendim." Bana

vurdu.

"Güzel. Bir daha sana dokunmasına izin verme."

Bana son bir kez vurdu. Koltuğuna geri oturarak beni olduğum yerde . Sanki kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi göğsü inip kalkıyordu. Camdan dışarı baktığımda, Abel sonunda arabasına binmiş ve kenara çekmişti.

"Bu camlar çok mu renkli?" "Siz ne düşünüyorsunuz?"

Nefesim kesildi ve ona baktım. Bana göz kırptığında, utanç içinde başımı ondan yana çevirdim.

"Kemerimi çöz."

"Hayır. Önce sakinleşmen gerek."

Bileğimi kavradı. Dönüp ona baktığımda gözleri kapalıydı.

"Sayıyor musun?" Fısıldadım.

Cevap vermedi. Birkaç dakika sonra gözlerini açtı ve başını salladı.

"Kalp atış hızımı mı hesaplıyorsun?"

Başını salladı. "New York'ta bunun için bir grubun olacak. Kendinden geçmeden önce en yüksek zirveye ulaşmana yardımcı olur."

"Sen... sen hastasın."

Yanıt olarak kaşlarını kaldırdı. "Ve

adaletsiz."

"Kılavuzda, uygun gördüğüm zaman kuralları değiştirebileceğim belirtiliyor."

"New York'ta! çöz, Diesel."

Sağ kaşı havaya kalktı. "Küreği getirmemi ister misin?"

Boğazımı temizledim ve koltukta olabildiğince kaydım. Bana doğru uzanarak emniyet kemerini çözdü ve beni çözdü. Yavaşça döndüm ve kığımın üzerine yattım.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, rahatsız edici sızıyı durdurmaya çalışarak. "Eğer gücünü teslim edeceksen-"

"Şşt..." koltuğunda döndü ve onunla ortada buluşmam için bana işaret etti.

Koltukta dönerek kenara doğru kaydım. İşaret parmağını gömleğime sokarak beni kendine çekti. İri dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce dudaklarımı ıslattım. Benim dilimi dudaklarının arasında yakalamadan önce dilini ağzıma soktu. Yavaşça çekmeden önce dilimi hafifçe emdi ve bu sırada alt dudağımı yakaladı. O kadar sersemlemiştim ki, ağzıma saldırırken artık öpücüğe katılmıyordum. Gözlerimi kapatmış, dudaklarının dudaklarıma değdiği her saniyenin tadını çıkarırken, dilini dudaklarıma değdiriyordu.

"Hmm." İnledim.

Amımdan su sızıyordu. Alt dudağımı tekrar dudaklarının arasına aldı. Dilimi tekrar yakalamadan önce onunkini yakaladım ve bana yaptığı şeyin aynısını yaptım. Geri çekilmeden önce sadece bir kez yapmama izin verdi. Gözlerimi açtığımda koltuğa geri oturmuş, bana bakıyordu.

"Vay canına. Kaç yaşındaydın?"

"Sana kaç yaşında olduğumu hiç söylemedim. Otuz yedi yaşındayım."

"Vay canına. Otuz yedi. Otuz yedi yaşında görünmüyorsun. Ama sanırım "Otuz yedi yaşındaymışsın gibi öp."

Kıkırdadı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Sanki daha önce hiç böyle öpülmemiştim. Dilimi emmek falan. Neredeyse yutuyordun. Eminim sadece yetişkin erkekler böyle öpüşüyordur. Çok iyi hissettim. Gerçekten inanamıyorum, aman Tanrım!" Ellerim başıma gitti.

"Şimdi ne olacak?"

"Aileme, çok az tanıdığım ve benden on bir yaş büyük bir adamla dünyanın öbür ucuna taşınmak üzere olduğumu söylemek zorundayım. Bunun olmasına izin vermezlerse beni öldürürler. Beni sakinleştirmek için tekrar öper misin?"

"Zorlama, Grey. Her gün bunlardan bir tane alıyorsun ve belki yanağına ya da alnına bir iki öpücük konduruyorsun."

"Ben alırım," diye ağzımdan kaçırdım, sırtarak.

"Başka seçeneğin yoktu. Şimdi eve gittiğinde lütfen en az altı yüz miligram Motrin, Ibuprofen ya da onun gibi bir şey al. Normalde çürüklere masaj yaptığım kremim New York'ta."

"Ama küreğini getirdin?"

"Seni tekrar domaltmamı mı istiyorsun?"

Başımı hızla salladım.

"Artık bu işin nasıl yürüdüğünü biraz olsun anladığımıza göre, bir zencinin senin alanına girmesi yüzünden bana bir daha kürek çektirmeyeceğine inanıyorum."

Ağzımı açtığımda elini kaldırdı ve yumruk yaptı. "Söylemeniz gereken tek şey evet, efendim."

"Başka bir şey söyleyeceğimi nereden bildin?"

Parmaklarını yüzümün yan tarafında gezdirdi, saçlarımın bir kısmını oynattı. "Çünkü bebek kızımı tanıyorum."

Yanaklarım ısınmaya başladı. Bana ne dese bu tepkiyi . Grey, Bayan Greysen ya da Babygirl olması fark etmezdi. Tüm bu isimlerin benim için farklı anlamları vardı.

"Elle seni öldürdüğümü düşünmeden önce içeri gir."

Telefonuma baktım ve ondan ne bir mesaj ne de bir arama vardı. Kapıyı açtım ve dışarı çıktım.

Kapıyı kapatırken "Sabah görüşürüz," dedi.

Kahretsin!

Neden bunu tekrar aklıma sokmak zorundaydı ki?

Masaya döndüğümde, Elle ben masaya yaklaştığımda canlandı. Koltuğa oturduğumda gülümsemesi çok genişti.

"Tam zamanında. Koca Baba sana yine şaplak mı attı?"

Diesel tam yerine otururken restoranın içine baktı. "Yüzün domates gibi kıpkırmızı. İyi misin?"

Başımı salladım. "Ben... ben... hayatımda daha önce hiç sürük olarak adlandırılmadım ve bundan tahrik olmadım. Elle, bu hiç iyi olmayacak."

"Neden?"

"Çünkü ben zaten aşık olduğuma inanıyorum. O adam kamyonunda dilimi emiyordu. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Aşığım ve şu ana kadar bana yaptığı tek şey canımı yakmak oldu." Kıkırdadım. "Ne kadar büyük olduğunu bile bilmiyorum. Ve o otuz yedi yaşında. Bunu Google'da aramak aklıma bile gelmedi."

Ona kaç yaşında olduğunu sordum. Şimdi bu da aileme söylemem gereken bir başka şey."

"Kızım. Elli yedi yaşında falan değil. Otuz yedi yaşında. Çok iyi. Zengin. Sen yirmi altı yaşındasın ve kötü birisin. Paranı al ve eğlen. Senin için en iyisini istiyorum. Ve buradan uzaklaşmaya ihtiyacın var. Bundan sonra ne olursa olsun, buradan bambaşka bir insan olarak çıkacaksın. Güven bana."

Garson kız masaya doğru yürüdü. "Hesabınız Tehlike'nin hesabına eklendi."

İkimiz de camdan bakınca Diesel'in bardağını havaya kaldırdığını gördük ve ben de ona gözlerimi devirdim.

"Gördün mü? Şerefe!" Elle bardağını havaya kaldırarak başımı sallamamı sağladı.

Dedikodu bloglarının nasıl yazacağını şimdiden düşünüyordum; **Dizel Tehlikesi genç öğretmenin ölümüne neden oldu; Greysen McCree.**

Pazartesi sabahı.

Yatağın kenarına oturarak ayak parmaklarımı halıma sürttüm. Saat sabahın beş buçuğuydu ve annemle babamın uyandığını haber veren kahve kokusunu alabiliyordum. Babam her sabah 6:45'te işe giderdi. Yani babama geldiğinde evde olmayacağımı söylemek için bir saatten biraz fazla zamanım vardı. İstifa mektubumu çoktan hazırlamış ve okula göndermiş, eğitimime eyalet dışında devam etmeye karar verdiğimi bildirmiştim; hemen geçerli olmak üzere. Bunun geri dönüşü yoktu. Abel'in bunun onun yüzünden olduğunu düşüneneceğinden emindim.

Dün gece boyunca dönüp durdum. Dün eve geldiğimde bunu onlara söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Diesel bir şey almama gerek olmadığını söylediği için hazırladığım küçük çantaya göz attım. Ondan bahsetmişken, onu kızdırdığımı biliyordum çünkü saat başı mesaj atarak bunu yapamayacağımı bildirmiştim. Çok az teselli edici söz söyledi. Onu yeterince kızdırmayı umuyordum ki bana unutmamı söyleyebilsin. Bana yatmaya gideceğini söyledi ve mesaj atmayı kesti.

Telefonum titrediğinde hemen açtım ve Diesel'den gelen şaşırtıcı bir mesajla karşılaştım.

Efendim: *"Anne ve baba, bunun çok kısa bir süre olduğunu biliyorum, ancak New York'ta eğitimimi ilerletmek için gerçekten iyi bir fırsat yakaladım. Ücretsiz oda pansiyon ve ücretsiz okul harcı. Öğretmen açığı yüzünden." Al bakalım. Çünkü muhtemelen bir yetişkin olarak ailenizle konuşmaktan korkarak tavana baktığınızı biliyorum.*

Gözlerimi öyle bir devirmiştim ki. Hemen ona geri mesaj attım.

Ben: *Sana da günaydın.*

Efendim: *Birazdan görüşürüz, Bayan G. Bu arada, bu sabah kıcınız nasıl?*

Ben: *Gerçekten umursuyor musun? Yoksa götlük mü yapıyorsun?*

Efendim: *İkisi de.*

İçimi çektim ve giyinmek için telefonu yere bıraktım. Kıcım her seferinde neredeyse aynı noktaya on kez şaplak atılmış gibi hissediyordu. Ne kadar tahrik olduğumu her düşündüğümde kendimden iğreniyordum. Bana sürekli sürtük demesi klitorisimin güm güm atmasına neden oluyordu. Birlikte olduğu her kadına böyle davranıyorsa, onlarla işi bittiğinde onları detoks için kapattığı bir akıl hastanesi olduğundan emindim.

Giyinmeyi bitirdiğimde saat sabah 6:30'a yaklaşıyordu. Birkaç derin nefes alarak mutfığa girdiğimde annemle babamın kahvaltı etmekte olduğunu gördüm. İkisi de yüzlerinde tuhaf bakışlarla beni bir aşağı bir yukarı süzüyorlardı. Üzerimde bir çift gri tayt ve uzun kollu bir tişört vardı.

"Pazartesi günleri çalıştığını sanıyordum." "İşe gitmiyor musun?"

Babam ve annem sırasıyla aynı anda konuştular. "Um..."

Boğazımı temizledim.

Diesel'in mesajını düşünmeye çalıştım ama kafam karmakarışık, bu yüzden aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırdım.

"New York'a taşınıyorum."

Annem çatalını bıraktı ve babam elindeki kahve fincanını dudaklarından uzaklaştırdı.

Annem kıkırdadı. "Bu ne zaman olacak?" "Bugün."

Babam keskin bir nefes aldı ve öksürmeye başladı. " " Diesel'in sözleri yavaş yavaş aklıma gelmeye başladı.

"Columbia'da eğitimimi ilerletmek için gerçekten iyi bir fırsat yakaladım. Öğretmen açığı var ve altı haftalık bir program sunuyorlar." "Bunu karşılayamayız," dedi annem.

"Bedava. Bedava oda ve yemek. Hepsi."

Ben koltukta kayarken babam gözlerini kıstı. "İnce yazılarda ne var?"

"Bobby." Annem onun adını söyledi.

"Ha?"

"Hayatta hiçbir şey bedava değildir, Grey. İnce yazılarda ne var?"

Olamaz. Sustum.

"Ne demek istediğini anlamıyorum baba."

Kaşlarını kaldırdı. "Columbia gibi prestijli bir okulda bir fırsat yakaladın, ama sana küçük yazılarda ne olduğunu sorduğumda ne demek istediğimi anlamıyor musun? Hayatta hiçbir şey bedava değildir."

Başımı salladım. Cevap vermek için ağzımı açtım ama bir şey çıkmadı, ben de tekrar başımı salladım. Onun yanından geçerken duvar saatinde sabah 6:40 yazıyordu, bu da babamın işe gitmek üzere olduğu anlamına geliyordu ve annemi çılgın atarken bırakmak, babamı ve yüzündeki şaşkın ifadeyi bırakmaktan daha kolay olacaktı.

"Baba, öğretmen aradıklarını okuduğumda küçük yazıları düşünmedim. Columbia. Zaten ilk okul tercihim orasıydı, biliyorsun."

"Peki ya şimdi işin ne olacak?"

"O iş çoktan halledildi. Söz veriyorum. Baba. Kısa bir süre olduğunu biliyorum ama bu benim için gerçekten iyi bir fırsat. Sadece altı hafta-"

"Altı hafta mı?" Babam başını yana eğdi.

"Evet. Sanırım New York'ta altı hafta boyunca tek başıma hayatta kalabilirim. Sana söyledim, oda ve yemek bedava."

"Hm. Yani, herhangi bir harcama parasına ya da başka bir ihtiyacın olmayacak mı?" Omuzlarımı silktim. "Hayır. Maaş alacağım."

"Yani sadece altı haftalık ücretsiz bir eğitim almakla kalmayacaksınız, aynı zamanda size ödeme de yapacaklar." Alnını kaşıdı. "İlanı ve başvuruyu göreyim."

Kalbim kıcıma düştü. "Um...
gidip bir bakayım..."

Mutfaktan aceleyle çıktım ve panik atak geçirmemeye çalışarak odama girdim. Telefonumu kaptığım gibi Diesel'i aradım. İlk çalışta açtı.

"Daha atılmadın mı?"

"Bunların hepsi senin suçun!" Fısıltıyla bağırdım. "Babam ince yazıları, ilanı ve başvuruyu görmek istiyor. Ve benim ona gösterecek hiçbir şeyim yok! Neden benden bunu yapmamı istedin!"

"Neden evet dedin?"

Telefonu kulağımdan uzaklaştırarak alnıma birkaç kez vurdum. İçimi çektim ve telefonu tekrar kulağıma götürdüm.

"Bilmiyorum." Beni görebiliyormuş gibi omuzlarımı silktim. "New York benim için yeni bir başlangıç olabilir. Eğlenceli olacak, sanırım. Buna ihtiyacım var."

"İşte böyle. Bununla başla. Birazdan orada olacağım" dedi ve ben cevap veremeden aramayı sonlandırdı.

Mutfığa dönmeden önce nefesimi düzene soktum. Annem artık mutfakta değildi ama babam aynı yerdeydi.

"Baba, dürüst olmak zorundayım." "Lütfen."

"Başvuru ya da reklam yok. Kulaktan kulağa yayılan bir şeydi."

"Odaya girip geri döndüğünüzde bunu mu söylediniz?" "Gerçek bu."

Babam boynuna masaj yapmadan önce çenesini ovuşturdu. Bir konuda kafası karıştığında hep böyle yapardı. Diesel sadece birkaç dakika uzaktaydı ve ona küçük kızının hiç tanımadığı bir adamla birlikte olacağını ve hayatının imzasını çoktan attığını söyleyecek kadar yürekli değildim. Diesel'e açıkça hayır deseysen, beni geride bırakmaktan başka çaresi kalmayacağından emindim ama gitmek istedim. Keşke ailemin yüzüne bakmak zorunda kalmasaydım.

"Grey, sana güveniyorum. Zeki ve yeteneklisin ama eğer bu sadece bir hevesle verdiğin bir kararsa... bilirsin işte."

"Hayır, bilmiyorum. Anlat bana."

Öne doğru eğildi ve ellerimi tuttu. "Bebğim, bir şey olduğunda nasıl ani tepkiler verdiğini . Ben de senin güvende olup olmayacağını bilmek istiyorum."

"Bobby, ne diyorsun sen!" diye bağırdı annem. "Burada oturup yüzümüze karşı yalan söyledi ve bu konuda ne yapacağını bilmek istiyorum!"

Etrafıma baktı. "Yapacağım şey kızıma güvenmek olacak."

Gözlerim yaşardı. Pencere açıktı, bu yüzden siyah kamyonun yanaştığını gördüm.

Babam ayağa fırladı. "Kim o?"

"Havaalanına gidiyorum," diye cevap veremeden mutfaktan çıktım.

Sadece gerekli eşyalarım ve dizüstü bilgisayarımın dolu bir spor çantası hazırlamıştım. Eşyalarımı aldıktan sonra odadan çıkarken babamın botlarını giydiğini ve çoktan kapıdan çıkmış olan annemin peşinden gittiğini gördüm.

"Oh Tanrım."

Kapıya vardığımda annem sürücü tarafındaki cama vuruyordu. Diesel'in camını açık tutması için dua ettim. Ben merdivenlerden aşağı inmeden Kyle'ın arabası Diesel'in kamyonetinin arkasında patinaj yaparak durdu.

"Aman Tanrım."

Kyle arabanın etrafında dolaştı ve Perris ön koltuğa otururken büyükannemin arka koltuktan inmesine yardım etti.

Büyükannem ev ceketini sıkarak yanıma geldi. "Şimdi neler oluyor?"

Ben cevap veremeden annem geldi ve "Söyle ona!" diye bağırdı.

"Columbia'da altı haftalık bir fırsat için New York'a taşınıyorum."

Şaşırmış görünüyordu. "Ve senin için araba falan mı gönderiyorlar? Yalan söylemeyi bırak. Zekisin ama o okula girecek kadar zeki değilsin! Peki bunun parasını kim ödeyecek!"

"Dur , " diye savundu babam beni.

"New York'a taşınıyorsun? Hiç paran yok ki!

New York sizin için güvenli değil."

"Citrus Grove da öyle!" Avazım çıktığı kadar bağırdım. "Büyükanne! Yıllarca arkama yaslanmak zorunda kaldım, bir zamanlar sevdiğim adamın kuzenimi sevmesini izlerken neredeyse kendimi öldürüyordum! Kuzenimle evlenmek üzere! Buna katlanmak zorunda değilsin! Benim var! İşte yapacağım şey bu! Bu benim oraya geri dönmem ve kendi hayatımı kendim belirlemem!"

"Ağzından çıkana dikkat etsen iyi olur! İnternette bir adamla tanıştın, değil mi? Tanışmadın mı? Seninle konuştuğum şey bu. Aptalca davranıyorsun, Greysen! Bu aptalca bir karar!"

"Kızım! bu şekilde konuşma!" Babam kükreyerek beni, annemi ve büyükannemi şaşırttı. "O kendi kararlarını verebilecek kadar büyüdü ve her ne kadar bunu o gün bizim üzerimize yıkma kararına tüm kalbimle katılmasam da ona güveniyorum! Ve ikiniz de bunu yapacaksınız! Nokta!"

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve yüzümden aşağı kaydı. İkisi de aynı anda bana bağırmağa başlayınca babamın tehdidi kulak ardı edildi. Sürücü tarafındaki kapı açıldı ve siyah takım elbiseli bir adam zıplayarak arka kapıyı açtı. Diesel hayatımda gördüğüm en şık siyah takım elbiseyle dışarı çıktı. Yeleği düzdü ve kravatı daha da düzdü. Birdenbire annemin ya da büyükannemin seslerini duymaz oldum. Nefesim kesilmişti. Yutkunmakta zorlanıyordum. Her şey ağır çekimde hareket etmeye başladı. Yüzünde sert bir ifadeyle bize doğru yürürken ceketinin düğmelerini iliklemişti. Yüz ifadesi normalde olduğundan daha da okunaksızdı.

Başımda dikildi. "Git kamyonu bin," diye emretti. Ağzım bir açıldı bir kapandı.

"Şimdi Bayan Greysen," diye gülümseyerek güzel dişlerini gösterdi. Ayaklarım otomatik olarak hareket etmeye başladı. Şoför kamyonun arkasında durmuş çantamı bekliyordu.

"Burada hoş karşılanmayacaksınız!" Büyükanнемin arkamdan söyledikleri beni duraksattı.

"Kim demiş? Burası benim evim!" diyerek babam beni bir kez daha savundu.

Kamyonun arkasına bindiğimde kimsenin yüzüne bakamadım. Diesel ben kapıyı kapatana kadar bana baktı.

OceanofPDF.com

SEKİZ

OceanofPDF.com

DİZEL

Sabahın 7:30'unda birinin öfkeli ailesiyle tanışmak listemin en üst sıralarında yer almıyordu ama Greysen'in etrafında üç kişi bağırırken sinir krizi geçirdiğini görmeye dayanamazdım. Önümdeki manzaraya baktığımda, onun benim için mükemmel bir yedek olacağını fark ettim. Kesinlikle bana karşı omurgalı olacaktı. Daha önce hiç kimsenin ailesiyle bilerek tanışmadığım için hızlı düşünmek zorundaydım. Greysen'e kamyonda beklemesini söyledikten sonra, şoför koltuğuna oturup kapıyı kapatana kadar bekledim.

"Hel-"

"Sen kim oluyorsun da buraya gelip bebeğime emirler yağıdırıyorsun?" diye tükürdü babası.

"Merhaba. Bay McCree, benim adım Diesel Danger."

Alması için elimi uzattım ama elime bakakaldı.

"Kızınız eğitimi ilerletmek için Columbia'ya gidecek ve birkaç hafta boyunca benim asistanım olarak çalışacak. Oda ve yemek masrafları karşılanacak, okul harcı da öyle."

Kyle geldi. "Bu da demek oluyor ki seninle kalacak ve sen de onu kim bilir ne için kullanacaksın. Ben aptal değilim."

"Buna ben karar vereceğim. Ya sen?" Elimi ona doğru uzattım, dışçılık okulunda aldığı notlara kadar tam olarak kim olduğunu biliyordum.

Tıpkı Bay McCree gibi o da elimi görmezden geldi. "Kim olduğum konusunda endişelenme. Sadece bil-"

Bay McCree'ye tekrar odaklanmadan önce, "O halde ikimizin konuşmaması gerekiyor," dedim.

Gözlerini kısarak bana baktı. "New York'ta bulamadığın ne tür bir işte sana yardımcı olacak?"

"Fotoğrafçılık."

Annesi ve büyükannesi beni süzerken o da beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Ağızları açıktı ama ikisi de konuşamıyordu. Bu, anne ve kızlarını ilk kez suskun bırakışım değildi. İkisinin de yanakları Greysen'in telaşlandığında olduğu gibi kızarmıştı.

"Fotoğrafçılık ve eğitim bana uymuyor. Kızımı nasıl buldun? Kızımın senin yanında güvende olacağını nereden bileceğim?"

Arka cebime uzanıp cüzdanımı çıkardım ve kartvizitimi vermek için açtım.

"Bu benim bilgim. İstedığınız zaman onu arayıp kontrol edebilirsiniz."

"Baba!" Kyle tısladı. "Onun gibi adamları tanırım. Grey hafta sonuna kadar bir odaya kapatılacak, tecavüze uğrayacak ve satılacak."

Ona baktım. "Benim gibi adamlar mı? Vergi dilimlerimiz milyonlarca mil uzunluğundaki bir spektrumun iki ucunda yer alıyor. Benim gibi adamları tanıyorsun. Çok fazla televizyon izliyorsun."

"Baba. Beni dinle. Greysen onunla daha geçen gece tanıştı!"

"Ah, geçen gece, nişanlın gelmeden önce Greysen'i çekiştirdiğini gördüğüm zaman."

"Affedersiniz?" diye babası Kyle'a ters ters baktı.

Tekrar babasına odaklanarak, "Bay McCree, beni daha sonra arayabilirseniz, hatta kızınızın telefonunu arayabilirseniz. Kendisi müsait olacaktır. İstedğiniz her türlü bilgiyi size gönderebilirim ve göndereceğim."

Elimi tekrar ona uzattım. Bu sefer elimi tuttu ve sıkıca sıktı.

"Elinizde ne var bilmiyorum Bay..." kartıma baktı. "Diesel Danger, ama kızım büyüdü ve ona güveniyorum. Eğer saçının tek bir teli bile yerinde değilken bana geri gelirse, ne yapacağımdan korkmuyorum çünkü ne yapacağımı zaten biliyorum."

"Buna saygı duyabilirim Bay McCree. Başka türlü hissetmenizi istemem."

Annesine ve büyükannesine baktım ve başımı salladım. "Hanımlar."

Kamyona doğru yürürken başımı çevirerek Kyle'a hafifçe göz kırptım. Şoför indi ve benim için kapıyı açtı. İçeri girer girmez, Greysen soru üstüne soru sormaya başladı.

"Ne dedin sen? Babam ne dedi? Kyle sana bir şey mi söyledi? Babam neden Kyle'ı öyle işaret ediyor?"

"Bayan Greysen, nefes alın."

Yavaşça nefes alıp verdi. Gözlerinin kenarları kan çanağına dönmüş, kızarmış ve şişmişti. Bizi ayıran camı kaldırmadan önce şoföre kenara çekmesi için işaret vermişim. Ailesini artık göremeyene kadar camdan dışarıyı izledi. Odağını tekrar bana çevirdi. Gözleri çok büyük ve masum bakıyordu.

"Peki, babama ne söyledin? Ona ne verdin? Kyle ne dedi?"

"Onun adını üçüncü kez söylüyorsun. Tekrar ona bırakılmak ister misin?"

"Ne dedin? Hayır. Ben sadece..." durakladı. "Sadece ne dediğini bilmek istiyorum."

Sen sabah insanı değil misin?"

"Babana gerçeği söyledim."

Gözleri büyüdü ve dudakları . "Gerçek mi?"

diye fısıldadı.

"Eğitimi ilerletmek için Columbia'ya gideceğini ve benim fotoğraf asistanım olacağını."

"Yalan söylemediğini mi sanıyordun?" diye şımardı.

"Eminim baban beni daha sonra arayacak ve ben de ona tüm gerçeği anlatacağım. Bu bir yalan değildi. Fotoğraflarım konusunda bana yardımcı olacaksın. Ama ona ne tür fotoğraflar olduğunu söylemedim. Onu da ekleyeceğim."

"," diye tısladı. Sırıttım.

"Biliyorsun, beni kurtarmak zorunda değildin. İşte ben böyle bir şefkatten bahsediyorum," diyerek gülümsedi.

"Bunu yapmamış olsaydım, senin için yazdığım mükemmel senaryoyu onlara anlatamadığın için etrafındaki insanlar sana bağırırken biz hala orada olacaktık."

Bunun bir tür sevgi olduğunu düşünmesi, ailesinin onunla bir yetişkin değilmiş gibi konuşmasından hoşlanmadığımı ona asla söylemememin nedeniydi. Sadece bu bile kanımı kaynatmıştı. Sonra cılız eski kocası sanki müstakbel karısı arabada değilmiş gibi büyük laflar etmeye kalktı. Benimle o şekilde konuştuğu için boynunu tutup kırabilirdim.

"Karmakarışık çıktı. Ayrıca babamın sorduğu sorular için bir senaryo da yoktu. Sanki bir tatbikat çavuşuymuş gibi soruları hızlıca sıraladığını duymadınız. Çok utandım." Başını iki yana salladı.

"Gerek yok."

"Büyükannemin bana beceriksiz dediğini duydun. Muhtemelen kafanızda yanlış seçim yaptığınızı düşündüğünüzü biliyorum çünkü bir insanın ailesi ona nasıl böyle bir şey söyleyebilir, değil mi? Onlara böyle bağırarak cesareti nereden buldum bilmiyorum. Bunu asla unutamayacağım. Onlara bağırarak, benim onları tokatlayarak yere sermem anlamına geliyor."

"Çok konuşuyorsun. Gergin misin?"

O kocaman masum gözleriyle bana baktı. "Sanırım öyleyim. Ne beklemem gerektiğini biliyorum, yani ne beklemem gerektiğini okudum ama... bilirsin işte."

"Hayır, bilmiyorum."

Gözlerini devirdi ve camdan dışarı bakmak için döndü. Sessizlik içinde jete doğru yol aldık. Kamyonet sessizdi ama benim zihnim gürültülüydü. Tek düşünebildiğim onu o koltuğa nasıl bağladığım ve kışını nasıl yaktığımdı. Gözyaşları yüzünden akarken saçma sapan konuşması sikimi o kadar sertleştirmişti ki bir tuğlayı delip geçebilirdim. Bu boku bir şampiyon gibi aldı ve bu benim denizaltılarımda görmeyi sevdiğim şeydi.

Koltuğunda kıpırdandığında ona baktım. "Bir bakayım."

Bana baktı. "Neyi görmene izin vereyim." "Kışını."

"Sen ciddi misin? Saat daha sabahın sekizi bile değil."

Sırıttım. "O meydan okuyan küçük ağzın başını büyük bir belaya sokacak genç bayan."

Koltuktan inmeden önce boğazını temizledi ve koltuklarımızın arasında yere uzandı. Koltuğun üzerine doğru eğilerek ellerini bel kemerinin içine soktu. Bu yavaş alay beni pantolonumun ortasından dışarı fırlatmaya hazırlanıyordu.

"Bunu yaparken, efendim, size erkek arkadaşlarım olacağını söylemem gerekiyor," diye konuştu taytını aşağı doğru iterken.

Üzerinde iç çamaşırı yoktu, bu yüzden koca kışkı amını tam olarak görebildim. Dün tanga giymiş olmasına rağmen, şişmiş ıslak dudakları onu kolaylıkla yutmuştu. Üzerindeki mor ve kırmızı izler çok güzeldi.

yuvarlak açık kahverengi kış. Eğer indiğimde bir olmasaydı, sikimi kaldırırdım. O tekrar konuşmaya başlayana kadar trans halinde kışına baktım.

"Ne dediğimi duydun mu?"

Gözlerimi kırptım. "Erkek arkadaşların olması hakkında mı? Elbette. Seni duydum ama bu, yanında onaylanmamış bir erkek yakalarsam kışına tekme yi yemeyeceğın anlamına gelmiyor."

Tozluklarını yukarı çekti ve koltuğuna geri zıpladı, bana baktı, o büyük gözlerini sanki korkutucu olabilirlermiş gibi kısarak baktı, sadece daha seksi.

"Peki onaylanmamış ne anlama geliyor?"

Bacaklarımı çaprazladım ve ona doğru döndüm. "*Onaylanmamış*. Onaylanmışın tam tersi. Eğitimin sana göre olduğuna emin misin, bebek kız?"

İç çekti. "Bununla ne demek istediğini anlamıyorum çünkü tanıştığım bir erkeği nasıl *onaylayacaksın*. Mesela bir erkeğin arkadaşım olması için karşılaşması gereken nitelikler nelerdir? Ya okulda bir grup projem varsa ve grubumdaki bir erkek *onaylanmıyorsa*, profesöre yürüyüp bir değişiklik talep edecek misin yoksa ödevden kalmamı mı sağlayacaksın? Peki neden? Eğer bedava oda ve yemek, penis, sınırsız alışveriş ve diğer her şeyi veriyorsanız, neden altlarınızın yoldan çıkmasından endişe ediyorsunuz, eğer..." Kasıklarına ve sonra tekrar gözlerimin içine baktı. "Aşırı telafi ediyorsun ve sahip olduğun şatafatlı ve gösterişli seks hayatı bir gösterişten ibaret çünkü gerçekten istediğın şekilde tatmin olamıyorsun."

"Seks hayatının şatafatlı ve gösterişli olması daha önce hiç duymadığım bir şey. Bu çok iyi Bayan Greysen."

Alay etti ve pencereden dışarı baktı.

"Her iki durumda da kimin onaylı kimin onaysız olduğunu iyi ya da kötü bir şekilde öğreneceksiniz."

"Bu arada, muhtemelen size pençe atan bir sürü kadınla uğraşmak zorunda kalacağım. Kurallarınız berbat, efendim."

Kıkırdadım.

Özel jet pistine döndüğümüzde "İlk özel jet yolculuğın," dedim. Bana baktı. "Hayır. Daha büyüklerine bindim."

"Kimin?"

"Seni ." "Uh-huh."

Greysen'in zengin bir taliple birlikte olduğuna dair kayıtlı bir şey olup olmadığını görmek için hemen beynimi yokladım. Mona ve Rozay, resimlerin tersine aramalar da dahil olmak üzere kapsamlı arka plan araştırmaları yaptılar ve

Eğer başkasınıkiyle eşleşirse. Eşleşmesi için en ufak bir görüntüye ihtiyacınız vardı. Greysen'in resimlerinden hiçbirini bundan daha büyük bir jeti olan biriyle eşleşmedi. Sadece derimin altına girip giremeyeceğini görmeye çalışıyordu. Şoför durdu ve bizi kamyonundan indirdi.

"Kadınları özel jetle mi tavlıyorsun?"

Sırıttım. "Böyle mi düşünüyorsun? Özel jeti öğrenmeden önce *kur yapıyordun*."

"Her neyse."

Jete oturduğumuzda, "Kotanız nedir?" diye sordu. "Pardon?"

Anlayamadım."

Şok olmuş gibi yaptı. "Kendini matematikçi ilan eden kişi kota kelimesinin ne anlama geldiğini bilmiyor. Evet, Instagram'daki bazı paylaşımlarına bakıyordum. Takip ediyorsun. Bir yılda kaç kadınla birlikte oluyorsun? Mesela bizi ne sıklıkla gönderip göndermediğiniz gibi. Bazılarının altı haftaya bile ulaşamadığını söylediğini biliyorum, yani..."

Dilimi dişlerimin üst sıralarında gezdirdim. "Ağzını terbiye etmeyi çok seveceğim."

Dudaklarını ağzına götürerek beni kıkırdattı.

"Bu arada, üzerinde mutabık kaldığımız değişikliklerle birlikte yeni el kitabınız elimde. Hâlâ boş olan tek şey, sonrasında istediğiniz hediyeler."

Şoför çantalarımızı jete yerleştirmişti ve kalkış için hazırlanıyorduk.

Uçuş görevlisi gelip bize "İçecek bir şey ister misiniz?" diye sordu.

Greysen başını salladı ve ben de el sallayarak onu gönderdim. Havalandıktan sonra bacağını altına çekerek daha da rahatladı.

"Peki, hiç yoruldun mu?"

"Pardon?"

"İki ayda bir bu kuralların üzerinden geçmek, mesela..." Gözlerini jetin tepesine doğru devirdi. "Eğer kafamdaki hesabı doğru yapıyorsam, *alt alışverişler* arasında mola verdiğinizi düşünürsek, bu yılda yaklaşık altı ya da yedi kız eder. Kılavuzlar bulmaktan yorulmuyorsun. Farklı kıyafetler almaktan. Üniversite harçlarını ödemek ve yaptığınız diğer her şeyi yapmak. *Alt bütçeniz nedir?*"

Kıkırdadım. "I-"

"İki ayda bir yeni bir kadınla birlikte olma düşüncesinin heyecan verici olduğunu anlıyorum ama bundan sıkılmıyor musun? Her kırk beş günde bir yeni bir kadınla tanışmak zorunda kalmak."

"Onları tanımıyorum. Sadece bedenlerini."

"Neden olmasın? Üreme var. O kadınlardan birinin çocuğunuzun annesi olma ihtimali çok yüksek ve siz onları tanımayı umursamıyor musunuz?"

Ona veremeyeceğim bir cevap beklerken, gözlerim koltukta geziniyordu.

"Ne?"

"Dün seni bağladığım gibi bağlamak için kaç tane emniyet kemeri uzatmasına ihtiyacım olacağını merak ediyorum."

Koltuğunda kıpırdanırken sertçe yutkundtu. Bir parçam umursamazca konuşmaya devam etmesini umuyordu, böylece onu eğmek için bir nedenim olacaktı.

"Bana daha sonra verdiğin en çılgın hediyeği söyleyebilir misin?"

"En çılgınım yok. Kızların çoğu bir araba, belki bir seyahat, belki de para istiyor ve vücutlarını yaptırmak isteyen kadınlarda bir artış var."

"Ve sen... sadece bunu mu yapıyorsun?"

Başımı salladım. "Her şeyin büyük planında, onlar benim için benim onlar için yapabileceğimden daha fazlasını yaptılar."

Canlandı ve gülümsedi. "Bana el kitabını ve bir kalem ver. Aklıma bir şey geldi."

Çantama uzanarak ona el kitabını ve bir kalem uzattım. Saçma sapan bir şeyler yazmış olması için kendimi hazırladım. O, muhatap olduğum ilk öğretmendi. Mühendisler, sanatçılar, cerrahlar... hemşireler gerçekten popülerdi, sosyetikler de bir diğer popüler olanıydı, ama hiç öğretmenim olmamıştı. Onun konuşkan kıcı, öğretmenleri bir daha asla peşinden gitmeyeceğim meslekler listesine koymama neden oldu. Yazmayı bitirdiğinde el kitabını bana doğru uzattı ama sonra geri aldı.

"Şimdi, bunu okumadan önce açık olmanı istiyorum." El kitabını ondan aldım ve açtım.

*Beş gerçek randevu.

El kitabını kapatırken ona baktım. "Hayır." "Bunu düşünmedin bile."

"Çünkü bu sizin düşündüğünüz ya da olmasını istediğiniz şey değil. Bu sadece ben yorulana kadar yapacağım bir şey. O yüzden başka bir şey seç."

Başka bir şey olsun ama bu olmasın." "Peki!" diye tısladı.

"Güzel," diye yanıtladım.

Bana baktı. "Harika!"

"Harika."

"Fantastik." Bana tekrar meydan okudu.

"Biliyorsun..." Ayağa kalkmadan önce ona gülümsedim.

Arkasına yaslanmıştı, nefesi boğazında düğümlenmişti, ona bir şey yapmaya hazırlandığımdan korkuyordu. Öyleydim ama onun düşündüğü gibi değil. Masum gözleri bana korktuğunu ama her ne yapacaksam onun için heyecanlandığını söylüyordu. Göğsü daha hızlı inip kalkmaya başladı. Ondan uzaklaşıp jetin arka tarafındaki çantama doğru yürüdüm. Bu uçuşta ihtiyacım olacağını bildiğim birkaç şeyi almak için dün gece bir yerde durmuştum. Ağzındaki tıkacı aldıktan sonra arkasından yaklaştım ve ağzının etrafına sardım. O kadar sersemlemişti ki dudakları birbirinden ayrılmıştı, bu da ağzındaki tıkacı çekmemi kolaylaştırıyordu.

Burnumu saçlarına sürtmek, kokusunu içime çekmek beni başka bir seviyeye taşımak üzereydi. Kulak memesini ısırduğımda nefesi kesildi.

"Benim hakkımda öğreneceğiniz bir şey var, Bayan Greysen, son sözü ben . Sadece ve sadece benim kurallarına göre oynayacaksınız."

Topu sıktım, keskin bir şekilde nefes alırken başının geriye gitmesini sağladım. Topu yerine kilitledikten sonra koltuğun etrafından dolaştım ve onun üzerinde durdum. Ağzının o şekilde açık kalması saç çizgimin etrafında ter oluşmasına neden oldu. Yanakları pembenin bir tonuna dönüşüyordu.

"Ağzın bu kadar açıkken seni becermek için sabırsızlanıyorum. Aletimi gırtlığına sokmak çok daha kolay ."

Dizimi bacaklarının arasındaki koltuğa bastırdığımda, olabildiğince geriye çekildi. Öne doğru eğilerek koltuğu gidebildiği kadar geriye bıraktım. Elleri serbestti. Topu ağzından çıkarabilirdi ama yapmadı.

"Mhmhm..." diye mırıldandı topun arkasından. "O neydi Bayan Greysen?"

Bileğini tutup diğerine doğru çektim ve ikisini de tek elimle kavradım. Beni kendine doğru çekti ama durmasını istediğini hissettirecek kadar değil. Emniyet kemerini bileklerinin etrafından çekip onu bağladığımda gözleri büyüdü.

"Mhm. Mhm."

"Psikopat mı?"

Tekrar mırıldandı.

"Sosyal mi? Oh. Sosyopat mı? Öyle olduğumu mu düşünüyorsun?" Başını salladı.

Karnında aletimin ne kadar sert olduğunu hissedebilmesi için kendimi konumlandırarak onun üzerine çıktım.

"Bu size aşırı telafi gibi mi geliyor Bayan Greysen?" Kulağına fısıldadım. Mırıldandı.

Aramıza uzanarak ortasına masaj yaptım ve taytının sırlıklam olduğunu hissettirdim. Arkama yaslanıp güzel yüzüne baktım.

"Bağlanmak ve ağzının tıkanması hoşuna gitti, değil mi sürtük?"

Yavaşça gözlerini kırptırdı, yanakları bir ton daha koyulaştı. Cevap sırlıklam olmuş amcığiydi. Dün olduğu gibi, ona şaplak atarken ve ona sürtük derken, suları açıklığında birikiyordu.

"Mhm," diye mırıldandı.

Parmağımı bandın altına sokarak, konuşabilmesi için hafifçe çektim.

"Neydi o?"

"Lütfen," diye . "Lütfen ne?"

"Boşalmak istiyorum..."

ihtiyacım var." "Öyle mi?"

"Evet," diye fısıldadı.

Islaklığını tenimde hissetmek isteyerek elimi taytının içine soktum ve amını avuçladım. Amcığına masaj yaparak serçe parmağımın deliğinin yakınında kaymasına izin verdim. Altımda kıvranıyordu.

"Neden boşalmana izin vereyim ki?" Onu yavaşça ovdum.

Daha da ıslanıyor. Sikeyim!

"Ben... Ben iyi bir kız oldum, efendim."

Dilinden her döküldüğünde duraklamak zorunda kaldım.

"Ha. Sen iyi bir kız mıydın? Nasıl yani? Son iki günde iki şaplak yedin."

"Özür dilerim, efendim."

"Üzgün müsünüz?"

Serçe parmağımı deliğine soktum ve onu nefessiz bıraktım. Amcığı beni içine çekmeye başlamıştı bile.

"Evet. Evet, efendim."

Gözlerini kırptığında, gözleri suyla doldu.
Serçe parmağımı yüzük parmağımla
değiştirdim.

"Kahretsin, çok ıslaksın."

Benim için çok rahat olmasına rağmen içi çok sıcak, davetkâr ve sınıksıydı. Gözlerini bulduğumda çoktan başımın üst tarafına bakmaya başlamış, bir sonraki hamlemi bekliyordu. Kaslarını sıkıldığında parmaklarımı çektim.

"Ne... ne yapıyorum, efendim?"

Elimi pantolonundan çektiğimde, "Ne! Neden?" diye bağırdı.

Parmağımı bandın altından kaydırdım ve topun yerine düşmesine izin verdim. Koltuğuma geri düştüğümde, küfür olduğunu tahmin ettiğim bir şeyler mırıldanmaya başladı. Çok kızgındı ama neredeyse kendi kendime taşak geçtiğimi bilmesine izin veremezdim. Zaten kendi el kitabımı bana karşı kullanmıştı. Ona bana karşı kullanması için başka bir şey vermemin hiçbir yolu yoktu, en azından bana tamamen teslim olmadan önce.

"Hmm. Hmmmmmm."

"Bayan Greysen, ne dediğinizi anlamıyormuş gibi yapacağım çünkü bir daha ayağa kalkarsam küreğim için kalkmış olacağım."

Gözleri biraz kısıldı ve yutkunduğunu gördüm.

"Güzel."

Gözlerini pencereye doğru çevirmeden önce bir bakışma yarışına girdik. O gözlerde hem benim hem de onun başını belaya sokacak bir şey vardı. Bu sadece gözleriydi. O daracık amcığı ve acıya karşı yüksek toleransı beni çıldırtacaktı, kaslarının parmaklarımın etrafında kenetlenmesine kendimi zor tutuyordum. İlk sahnemizden sonra normale dönecektim.

Saatler sonra.

"Ah!" diye soludu uçuş görevlisi, Greysen'ın bağlı ve ağzı tıkalı olduğunu görmek için arkaya geldiğinde.

Ben ona hiçbir şeye ihtiyacımız olmadığını söyleyemeden arkasını dönmüştü. Bütün uçak yolculuğu boyunca Greysen bağlı ve ağzı tıkalı bir şekilde oturdu, ona her baktığımda gözlerini bana çevirmeyi ihmal etmedi. Pilot inişe hazır olduğumuzu anons ettikten sonra ayağa kalktım ve önce bileklerini, sonra da ağzını çözdüm.

"Karşılıklı konuşma olmayacağını öğrendiğine inanıyorum."

Ağzına masaj yaparken başını salladı.

"Ne? Seni duyamıyorum."

"istiyor musun, istemiyor musun?" Yüz fark edince önce yere sonra tekrar bana baktı. "Saygılarımla, efendim."

Başımı salladım. "Evet. Bunu siz istediniz Bayan Greysen."

Biz arabanın arka koltuğuna oturana ve Facetime'dan en iyi arkadaşını arayana kadar sessiz kaldı.

"Girlllll! Heyyyyy! Başardın! Lüks içinde yolculuk falan!" Elle telefon bağlandığında şöyle dedi.

"Evet, kızım. Ben buradayım."

"Sesin heyecanlı gelmiyor. Koca Baba'nın gelip seni aileden nasıl kurtardığını duydum. Kara Şövalye gibi üzerine çullandığını söylüyorlar."

Yüzümde bir sırıtışla ona baktım.

"Elle, kulaklığım takılı değil. Ve lütfen ona öyle demeyi kes. Lütfen."

Çok utanmıştı.

"Benim hatam. Birinci sınıfta mı yoksa jetle mi uçtunuz?" "Jet kız."

"Oooo, o zaman bindiğimizden daha mı büyüktü yoksa daha mı küçüktü?" Bana baktı. "Daha küçüktü."

Başımı sallarken güldüm. Benimle dalga geçtiğini düşünmesi komik olsa da, yine de kimin özel jetinde olduğunu bilmek istiyordum.

"Hm. Sanırım. Kapıdan bir kafa giriyor, bana zindanın sonra gönder. Seni seviyorum, hoşça kal."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı telefonu kapatmadan önce. Bana bakamıyordu bile, bu yüzden pencereden dışarı baktı.

"Elle'e her şeyi anlattın mı?"

"Evet. Sayılır. Karanlık zamanlarımda benimle birlikte kalan tek kişi oydu."

"Ah, anlıyorum."

"Bu bir sorun mu?"

"Eninde sonunda . Özellikle de ilişkinizi kıskanmaya başlarsa-"

"Ya da eksikliği."

Kıkırdadım. "Öyle."

"Hayır. Elle öyle biri değil. Hem de hiç. Aslında bu konuda benden daha fazla destek oldu."

"Anlıyorum."

Sokaklardan geçerken pencereden dışarı bakmaya devam etti. Birkaç fotoğraf çekti. Birkaç kez onu kamerada kendine bakarken yakaladım. Umarım güzel olduğunu biliyordur.

"Ziyaret ettiğinizde burada geçirdiğiniz zamandan keyif aldınız mı?"

Kafasını bana doğru salladı. "Burayı ziyaret ettiğimi nereden biliyorsun?" "Instagram'ından."

"O kadar geriye mi gittin? Bu çok uzun yıllar önceydi. Çok güzeldi. Pek hatırlamıyorum. O zamandan beri hayatımda çok şey değişti."

"Umarım daha fazlasını keşfedersiniz."

"Evet, umarım. Okul ve *emniyet kemeri* takmak arasında yeterince zaman kalacağından emin değilim."

Telefonuna baktı ve öfkeyle tıklamaya başladı.

Gülümsememi gizlemek için dudağımın kenarını ısırdım. "Boş günlerin oluyor."

"Ama... o boş günler ders çalışmam gereken günlerden oluşabilir. Bana verdiğin bu fırsatı gerçekten heba etmek istemiyorum. Senin uslu kızın olacağım, Diesel. Paranı boşa harcamana izin vermeyeceğim."

Neyse ki telefonuna bakıyordu, yoksa kasık bölgemin gerilmeye başladığını görebilirdi. Hemen Mona'ya bir mesaj gönderdim.

Ben: *MG'ye birkaç takım rol yapma kıyafeti al. Okul kıızı. Hizmetçi.*

Kıcının ortasında oturan pileli ekose etekli kalın kıcını düşünmek bile ona dokunmadan önce beni ıldırtacaktı.

Mona: *Rol yapmak mı? l kı mı?*

Ben *mi?*

Mona: *Nun. Birkaç tane alacağım. Belirli bir renk?*

Hayır. Birazdan evime varacağız. Sadece bir .

Mona: *Bahse girerim.*

Göz ucuyla onu izlerken, telefonunda her ne oluyorsa onun zgn olduğunu ama bunu gizlemeye çalıştığını anlayabiliyordum. Daha fazla *şefkat* gösterdiğimi düşünmesini istemediğimden, şoför otoparka girene kadar sessiz kaldım.

"atı katı mı?" diye sordu sonunda.

"Evet. Dur tahmin edeyim, daha önce bir çatı katında bulundun mu?"

Bana baktı ve güldü. "Bir, evet, daha önce bir çatı katında bulundum ve iki; kimin özel jetinde bulunduğumu gerçekten bilmek istiyorsan, sorarsan sana söylerim... kibarca."

"O da umurumda değil."

"Tabii ki umurunda değil."

Dudaklarını yakalamadan önce arabadan indim. Şoför arabanın etrafından dolaştı ve onun için kapıyı açtı. Asansöre doğru yürüdük ve ben düğmeye bastım. Asansör hemen açıldı.

Asansöre bindikten sonra kodumu yazdım ve 80^(inci) düğmeye bastım. Zemin.

"Beni öyle yukarı kaldır ki, sen bana şaplak atarken çığlıklarımı kimse duymasın."

"Bu toplantıyı ister misiniz, Bayan Greysen?" "Hayır, efendim."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Dediğim gibi, bu kişisel bir asansör. İsterseniz ön tarafı kullanabilirsiniz. Onu bu tarafa getirttim çünkü zaten bir toplantıya geç kaldığım için kimseyle sohbet etmek istemiyorum."

"Oh. Çok mu çalışıyorsun?" "Evet."

"Eğlenmek için ne yaparsın?"

"Sikişmek."

Dişlerini öptü. "Peki, *eğlenmediğin* zamanlarda boş zamanlarında ne yaparsın?"

"Siktir."

"Neden sorduğumu bile bilmiyorum."

Kapılar açıldığında nefesi kesildi.

"Vay canına, bu çok güzel Diesel. Vay canına. Kelimenin tam anlamıyla ne diyeceğimi bilemiyorum."

O asansörden inerken ben kapıyı açık tutarak asansörde kaldım.

"Teşekkürler. Mona birazdan burada olur."

Arkasını döndü ve bana baktı.

Şu lanet gözler.

"Kalmıyor musun? En azından bana gökyüzündeki bu sarayı gezdirmek için." "Hayır. Gitmek zorundayım. Sana söylemiştim."

"Ama..." yere baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Ama buraya daha yeni geldik."

Bu masum hareketin beni nasıl ettiğinden nefret ediyordum. Lanet olsun, ondan uzaklaşmam gerekiyordu.

Kapılar kapanmaya hazırlanırken "Bekle," dedi. Elimi kapıya koydum. "Ne?"

Gerçekten sormak istemiyormuş gibi dudaklarını büktü.

"Sıkıştım-"

"Bugünkü öpücüğümü alabilir miyim? Dünkü gibi." "Bu gece."

Elimi kapıdan çekip kapanmalarına izin verdiğimde yüzü düştü. Açıkçası, dolgun ve yumuşak dudaklarını öpmek, ağzımda emerek daha da şişmelerini sağlamaktan başka bir şey istemiyordum ama yapamazdım. Eğer emirlerine boyun eğmeye başlarsam, bana patronluk taslayabileceğini düşünecekti ve ben buna izin veremezdim.

Ofisime gidip babamı aradım.

"Evet, oğlum." İkinci zil sesinde açtı, bu beni şaşırttı çünkü annem şehir dışında olduğu için hayatının en güzel anlarını yaşadığını sanıyordum.

"Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Burada oturuyorum. Annenle mesajlaşıyorum. Şu Dymani çok güzel bir şey, değil mi? Bu benden gelmiş olmalı." Kıkırdadı ama aklında bir şeyler olduğu belliydi.

"Babalık, iyi misin?"

"Evet, oğlum. Neden sordun?"

"Sesin farklı geliyor. Sokaklarda olmamana şaşırdım." Hat bir an için sessizleşti.

"Babalık?"

"Evet, buradayım. Beni benim hakkımda konuşmak için aramadın. oluyor?" "Sanırım bir hata yaptım."

"Neyle ilgili olarak?"

"Citrus Grove'dan aldığım kız."

"Şimdiden keşfe mi çıktın? O çılgın sürtük Rachel'dan sonra kendine birkaç ay vereceğini sanıyordum."

"Normalde severim ama gözlerinde beni ona çeken bir şey vardı, ama şimdi bir hata yapmışım gibi hissediyorum."

"Neden? Ne oldu?"

Başımı sallarken kıkırdadım. "O yirmi altı yaşında-"

"Kahretsin, Diesel. Hiç on yaş gençleşmiyorsun. Senin sorunun ne?"

"Biliyorum. Baba. Biliyorum. Her şeyi berbat ettim. Yaşını öğrendiğim anda onu yalnız bırakmalıydım. Gözleri beni içine çekti. Ve sonra akşam yemeğinde, el kitabımı bana karşı nasıl pazarlık ettiğini... benimle yatakta uyumak ve sahnelerin dışında onu öpmek istediğini ve eğer bunu yapamazsam, zor hayır listesine bazı şeyler koymaya başlayacağını söyledi. Ben de

Bu işi uzun zamandır yapıyordum ve kılavuzumla bu şekilde pazarlık edecek kimsem olmamıştı. Hayır demek için diğer nedenim de bu olmalıydı."

"Sadece sakın olun ve kendinize gelin. Hepsi farklı başlar sonunda aynı olur."

"Evet, haklısın. Sadece bir dakikalığına takılıyordum. Evet, ama sana dönelim. Orada iyi misin?"

"Evet. Bu büyük evde yalnız olmak bile benim için pek çok şeyi bir perspektife oturtuyor. Hepsi bu."

"Eminim. Tamam, ben işe gidiyorum. Sana geri döneceğim," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Ne zaman kafamı babamı arardım. O kız son birkaç gündür beni geriyordu. Normal park yerime çekip motoru durdurdum ve arabadan indim.

şu boku. Sen Diesel mothafuckin 'Danger'sın.

OceanofPDF.com

DOKUZ

OceanofPDF.com

GREYSEN

Asansör kapıları kapandığı anda, kapıların tekrar açılmasını ve onun gelip dudaklarını dudaklarıma çarpmasını umarak birkaç dakika öylece durdum. Öpücüğü onda zaten sevdiğim şeyler listesinin en başındaydı. Kapılar tekrar açılmayınca omuzlarım düştü. Bunu evini keşfetmeye başlamak için bir fırsat olarak değerlendirdim. Asansörden birkaç adım uzaklaşır uzaklaşmaz, yüzümü buruşturmama neden olan zil sesini tekrar duydum. Kapılar tekrar açıldığında, bizi buraya getiren adam olduğunu görünce sırtışıım yavaşça azaldı. Çantalarımızı bir arabaya koymuş ve odaya getirmişti.

Sırıttı. "Üzgünüm, görmek istediğiniz kişi ben değilim, Bayan."

"Mhmm. Sorun değil. Arabayla mı gitti?"

"Evet. Çoğunlukla kendisi kullanır." "Oh. Anlıyorum."

"Çantanızı koymamı istediğiniz özel bir yer var mı, Bayan?" "Hayır.

Oraya bırakabilirsiniz. Nerede uyuyacağımı bile bilmiyorum.

Ve adım Greysen, ama bana Grey diyebilirsiniz. Teşekkür

." Başını salladı. "Sorun değil, Bayan."

Elimi çantama attım. "Sana bahşış vermeliyim. Bekle..."

Asansöre doğru geri geri giderken başını salladı. "Hayır, Bayan. Sorun yok. Bay Danger bana iyi para ödüyor."

bir halde, "Ah, bir işe yarıyor," diye cevap *verdim*.

Kapıların kapanması için düğmeye basmadan önce içinden kıkırdadı. Oturma odası devasaydı ve bir bekâr evine hiç benzemiyordu. Duvardaki televizyon neredeyse bir stadyuma asılacak kadar büyüktü, böylece burun deliklerindeki koltuklarda oturanlar maçı izleyebiliyordu. Adım atmadan önce

ayakkabılarımdan kaydım. Halı o kadar yumuşaktı ki. Sanki milyarlarca pamuk topunun üzerinde yürüyormuşum gibi hissettim. Böyle bir şeyin benim fiyat aralığımın çok dışında olduğunu biliyordum. Tavandan tabana pencerelere doğru yürürken ayaklarımı halıya gömdüğümünden emin oldum. Önümdeki güzel ufuk çizgisine bakıp iç geçirirken, önümüzdeki altı hafta boyunca hayatımın bu olacağına inanamıyordum. Aşağıdaki insanlar etrafta dolaşan küçük noktalar, arabalar ise yarış arabaları gibi görünüyordu.

Açık mutfak kat planı paslanmaz çelik aletlerle doluydu. Sanki içinde hiç yemek pişirilmemiş gibiydi. O kadar parlaktılar ki içlerindeki yansımamı görebiliyordum. Buzdolabını açtığımda gözlerimi devirdim.

"Tipik," diye mırıldandım.

Buzdolabının bir tarafında su, biraz meyve, birkaç sebze ve bir kutu yumurtadan başka bir şey yoktu. Benden spor yapmamı istediğini neredeyse unutmuştum. *Dayanıklılık için* demişti.

"Ne yiyeceğim ben?" diye tısladım kapıyı kapatırken. "İşte bu yüzden buradayım."

"Aman Tanrım!" Yüzünde sert bir ifadeyle orada duran Mona'ya bağırdım. "Korkuttun... lanet olsun." Sakinleşene kadar elimi kalbime bastırdım.

"Merhaba. Beni buraya Diesel gönderdi."

Beni neredeyse kalp krizi geçirecek kadar korkutmuşken nasıl bu kadar rahat kalabildiği beni aşıyordu. Onu son gördüğümdeki gibi giyinmişti; siyah pantolon, beyaz gömlek, siyah blazer ceket ve bir çift siyah ayakkabı.

"Eminim. Seni buraya ne için gönderdim?"

"Sadece sizi tanıştırmak için." Adanın üzerinde duran dosyayı aldı.

Dosyayı adaya koyduğunu bile .

"Tamam, beni takip edin," diye emretti. "Sanırım en fazla buraya kadar gidebildiniz."

Beni koridorun sonuna doğru götürürken, kısa ve hızlı adımlarına ayak uydurmak biraz zordu. Bir odaya girdi ve ışığa bastı.

"Burada uyuyacaksın." "Vay be."

Bu yatak odası neredeyse tüm evimden daha büyüktü. Duvara dayalı büyük boy bir yatak ve odanın diğer duvarında düz ekran bir televizyon vardı. Yerin ortasında bir aşk koltuğu ve

sandalye kombinasyonu. Bir oda içinde mini bir ev gibiydi. Odayı boydan boya geçip pencereye bakan köşedeki masaya doğru yürüdüm.

"Şu masanın üzerinde ders kitaplarını ve müfredatını bulacaksın. Dizüstü bilgisayar senin. Daha büyük bir bilgisayarda çalışmayı tercih ederseniz, koridorun sonunda içinde iMac olan bir ofis var. Size orayı göstereceğim. Sarı günlük de günlük yazılarınızı yazmanız için size ait. Sabah programını hatırlıyor musun? Günlük tutma ve spor yapma?"

Onu görmezden gelerek ayaklarım beni dolaba götürdü. Işık yandı ve çenem neredeyse göğsüme çarpacaktı. Dolap bir butik gibiydi. Kıyafetler ilkbahardan yazıya doğru renk koordinasyonuna sahipti. Pantolonlar, şortlar, blazer ceketler ve ayakkabılar... Ayakkabılara bakarken ağzımın suyu aktı. Adını duyduğum ama alabileceğimi hiç düşünmediğim tasarımcı isimleri vardı.

Mona dışarıdan, "Herhangi bir şeyi şekillendirmek için yardıma ihtiyacın olursa, stil kitabı aynanın yanında," dedi. "Ve bu iş bittiğinde bunlar senin olacak." Bana sadece bir buçuk ay boyunca zengin bir sürtük gibi yaşayacağımı hatırlatmıştı.

"Ve bunu her şey için yapıyor... biliyor musun?" Dolaptan çıkarken sordum.

"Çok cömerttir."

Ona baktığında duvara yaslanmış, parmak uçlarına bakıyordu. Ona yukarıdan aşağıya doğru baktığımda, küçük, güzel bir vücudu olduğunu gördüm. Cildi mükemmel görünüyordu ve kafasında tek bir saç teli bile yoktu. Bir an için Diesel'le birlikte olup olmadıklarını merak ettim. Eğer öyleyse, onun küçük kışını hayatının yolculuğuna çıkardığını biliyordum.

Gerçekten de kadınlarından birinin geri bakmasını ister miydi?

Evet, egosunu okşamak için yapabileceği bir şey bu.

Gözleri bana kayınca hemen başımı çevirdim. "Git başımdan.

Bana sor."

Dudaklarımı bir o yana bir bu yana hareket ettirerek yanaklarımdaki gerginliği gevşetmeye çalıştım, böylece renkleri değişmeyecekti.

"Soracak bir şeyim yok."

"Yüzün bana bir şey söylüyor. Patronumla yatıp yatmadığımı bilmek istiyorsun ve cevabım hayır."

"Tamam. Bunu sormayacaktım," dedim, yeterince ikna edici olduğumu umarak. "Ama sen gönüllü olduğuna göre, muhtemelen bunu söylemen için sana para ödüyordur. Zihnimizi rahatlatmak için. Onun böyle bir ego sorunu var. Eminim biliyorsunuzdur."

Dudakları dişlerini göstermeden yüzüne yayıldı. Bu onun gösterdiğini gördüğüm ilk duyguydu.

"O daha çok... bir ağabey gibi. Sinir bozucu ama işinde iyi. Aramızda hiçbir zaman bir şey olmadı ve olmayacak. Gel..." odadan çıkarken onu takip etmem için bana el salladı. "Herhangi bir alerjiniz var mı? Ya da kesinlikle nefret ettiğin yiyecekler?"

"Düşünebildiğim kadarıyla hayır."

Beni adaya geri götürdü. Dosyayı açtı ve bazı kağıtlar çıkardı.

"Daha fazla kural mı?"

"Hayır. Diyet kısıtlamaları. Şef her sabah gelir, öğleden sonra atıştırmalık bırakır ve sonra akşam yemeği için gelir. Eğer özel bir şey istiyorsanız, ona söyleyin ve o da size uyacaktır. Oh! Bu onaylı listede olmalı."

Kağıdı önüme koydu. Listeyi taradım, sağlıklı yiyecekler dışında hiçbir şey yoktu. Bir tane bile kızarmış yiyecek yoktu. Boş günlerimde dışarıdan sipariş vereceğimi zaten biliyordum.

"İşte anahtar kartınız. Hepiniz özel asansörle yukarı çıktınız. Şoförünüz sizi havaalanından getiren adam olacak, Bay Tom. Um, yadda, yadda, yadda, oh, bir kurye gelecek ve size bu gece için bir kutu verecek."

"Bu gece mi?"

"Evet. Bunun çoktan konuşulmuş olması gerekirdi."

"Ah evet. Tesis dışı olayı. Her zaman bu kadar dakik midir? Çok... açık sözlü. Yani... bilirsiniz."

Başını salladı. "Çoğunlukla. Tek bildiği sayılar ve mantık. M.I.T.'den önce de böyleydi."

"Bekle. M.I.T. mi? Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'ne gitti." Yüzünde şaşkın bir ifadeyle başını salladı. "Sen Google'dan mı?"

"Evet ve hayır. Öyle değil. Sadece sosyal medyasına baktım. Biyografilerinden birinde matematikçi yazıyordu ama o okulu hiç düşünmezdim. Vay be."

"Evet, şu anda benim için ihtiyacın olan başka bir şey var mı? Evet, işte bu." Adanın çekmecesinden bir dosya çıkardı. "Bu, binanın her tarafına dağılmış restoranlar ve diğer şeyler için. Yirmi dört saat oda servisiniz var. Sınırsız spa bakımı var ama önce randevu almanız gerekiyor. Patronun burada küçük bir spor salonu var ama haftanın üç ya da dört günü 50-katta bir antrenörle buluşacaksın."

"Aman Tanrım. Bu tam zamanlı bir iş mi olacak?"

Cevap veremeden cebinden telefonunu çıkardı.

"Evet," diye cevap verdi. "Tamam." Telefonunu cebine geri koydu. "Arayan kuryeydi. O gittikten sonra seni günlük tutman için bırakacağım ve sonra bu gece için hazırlanacağım."

"Bana bu gece ne olacağını söyleyebilir misin?" "Hayır, söyleyemem."

"Neden olmasın? Ne bekleyeceğimi bilmek istiyorum. Bana her şeyi anlatmak zorunda değilsin."

"Size söyleyemem çünkü bu gece ne olacağını bilmiyorum. İşinin o kısmına girmeme izin vermiyor."

Saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına ittim. "Ve o *her zaman* böyle kız mı?"

Başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse..." asansörün sesi duyuldu. "Her kıza söylediğim şeyi sana da söyleyeceğim. Burada geçirdiğin zamanın tadını çıkar. O çok cömert biri ve iyi seks yapmak dışında bir beklentiniz yoksa hayatınızın en güzel zamanını geçirebilirsiniz."

"Oh. Anlıyorum."

Kurye elinde bir kutuyla köşeyi döndü.

Mona adaya dokundu. "Tam buraya kurabilirsin. Dışarı çıkarken de asansörü tut." Kadın makineyi imzaladı ve adam mutfaktan çıktı. "Tamam, anahtar kartını aldın. Bu gece eve döndüğünde kredi kartın ve hesabı olan mağazaların listesi masanda olacak. Sana telefon numaramı içeren bir mesaj göndereceğim ve ne zaman bir sorun olursa bana mesaj atabilirsin."

"Çalışma saatleriniz nedir?"

Bana gülümsedi. "Bende hiç yok."

Mutfaktan çıkmaya başladı, ben de hızlı adımlarına yetişmek için birkaç kez sıçradım. "Yani, ne zaman olursa olsun, sadece çağrı üzerine..."

"Evet. Bana iyi para ödüyor."

"Nasıl," kendimi durduramadan ağzımdan dökülüverdi.

Kadın asansöre adımını atar atmaz kurye yoldan çekildi ve arkasını dönerek düğmeye bastı.

Kapılar kapanırken "Patronumu becermedim Bayan Greysen," dedi.

Muhtemelen Diesel'e söyleyecekti ve o da buraya koşup benimle sert bir şekilde konuşacaktı. Ya da muhtemelen beni bir deliye yaklaştıracak ve sonra tekrar gidecekti, tıpkı beni ilk kez

elimi bacaklarımın arasına soktum. Mutfağa döndüğümde kutuya bakıp gülümsedim. Randevu için evime gelen kutuya çok benziyordu. Dikkatlice kutunun iplerini çektim ve kapağını arkaya doğru çevirdim. Plastiğin üstünde güzelce basılmış bir kartpostal vardı ve üzerinde şöyle yazıyordu,

Akşam 8'de Hazır Olun.

-Efendim

"Tanrım," diye fısıldadım.

Kâğıdı geri çektiğimde, özenle paketlenmiş eşyalar karşısında nefesim kesildi. Elbiseyi elime aldığımda, hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmadığını hemen anlayabiliyordum. Üst kısmı transparandı ve alt kısmı deriydi, gerçekten güzel ve havalı bir deri. Sivri burunlu stiletolar bir tür kadife malzemedendi. Asıl dikkatimi çeken şey elmas jartiyer zinciriydi. Elime aldığımda çok soğuktu. Işıltısından gerçek elmas olduğunu anladım. Kendimi özel bile hissedemiyordum çünkü bunu her kız için yapıyordu. Telefonuma baktığımda saat ikiye yaklaşıyordu, yani giyinmeye başlamadan önce kendimi toparlamak için birkaç saatim vardı.

Masamda, dergiyi elime almıştım ve o bile pahalı gelmişti. Kağıt nasıl pahalı hissettirebilirdi ki? Ona bağlı olan kalem de pahalı görünüyordu. Ona günlük tutmanın ne işe yarayacağını soracaktım. Yıllar önce de işe yaramamıştı, şimdi de yaramayacaktı, ama kurallar böyleydi ve onlara uymak zorundaydım. Adım zaten içine mükemmel bir şekilde karalanmıştı.

Gün 1/42

Buraya ne yazmam gerektiğinden emin değilim. Sanırım günüm hakkında konuşmam gerekiyor. Buradayım, New York'tayım, isteyerek mi yoksa zorla mı emin değilim ama . Sanırım bu şimdiye kadar verdiğim en zor karar. Umarım buna değer. Oh! Uçaktaki sadisti kızdırdım ve ağzıma bir top bağladım ve yolculuk bitene kadar onu takmak zorunda kaldım. I

İtiraf etmek gerekirse, ben ona kitaptaki her ismi söylerken onun bana bakmasını izlemek biraz... seksiydi. Kendi kendime gülümsüyorum çünkü terapistlerden birinin bana duygularımı not etmemi söylediğini hatırlıyorum ve yapamadım, ama burada oturup sekiz dakikadır yazıyorum. Aklıma başka bir şey gelmiyor. Diesel beni bu gece şehir dışına çıkaracak, nasıl olacak merak ediyorum. Her neyse, bırak gideyim.

Günlüğü kapattığımda kendimi iyi hissediyordum. Bunları okuyup okumadığını merak ediyordum. Bu beni şaşırtmazdı çünkü egosunun her zaman okşanmasına ihtiyaç duyan bir tipe benziyordu. Muhtemelen günlüğün onun için tatlı sözlerle dolu olacağını düşünüyordu. Bu düşünce karşısında gözlerimi devirdim.

O akşam.

Saat sekize on beş dakika vardı ve makyajımın son rötuşlarını yeni bitirmiştım. Kıyafet siyah olduğu için dumanlı bir göz ve elmas jartiyerle uyumlu olması için gözümün köşesinde biraz gümüş rengi tercih etmişim. Elbise boynuma kadar uzandığı için saçlarımı yüzümün iki yanına düşecek şekilde toplamışım. Ayakta dururken ayakkabılarımı giydim ve ne kadar iyi görüldüğüme hayret ettim. İlk başta bu küçük elbiseye sığabileceğimden emin değildim. Bunu sadece bugün verdiğimi hissettiğim beş kiloya bağlayacağım çünkü midemdeki sinirler yüzünden hiçbir şey yiyememiştım. Bu elbisenin üst kısmı çok şeffaf olduğu için, her zaman fazladan göğüs ucu kılıfı bulundurduğum için şükrettim. Birkaç fotoğraf çekip Elle'e gönderdikten sonra çantamı kaptım ve telefonumu içine yerleştirdim.

Odanın dışarı adımımı attığım anda midemdeki kelebekler hızlandı. Burada olduğunu biliyordum çünkü asansör kapılarının kapandığını duyduğumda bir şişe daha su almak için mutfığa doğru yürüyordum. Onu görmeme de gerek yoktu çünkü evini biraz keşfettikten sonra diğer tarafında uyuduğunu biliyordum. Odası benimkinin iki katı büyüklüğündeydi ve birkaç gündür burada olmamasına rağmen hala onun gibi kokuyordu. Koridorun sonuna yaklaştığımda onu kanepenin arkasında durmuş bir şeylerle ve aynı zamanda telefonuyla uğraşırken gördüm. Hafifçe içime çektim çünkü çok iyi görünüyordu. Bu sabah giydiğinden farklı bir siyah takım giymişti. Bu daha rahattı ve altında düz beyaz bir tişört vardı. Kahverengi kemerinin görünmesinden kahverengi ayakkabı giydiğini anlamışım. Giydiği her şeyi o kadar güzel gösteriyordu ki. Sonunda beni fark ettiğinde, bana baktı, iki kez baktı, sonra üç kez baktı ve dördüncü kez baktığında, ben ona doğru yürüyene kadar beni süzdü.

"Tanrım, Diesel. İyi görünüyor muyum? Neden bana öyle bakıyorsun?" Elbiseyi çektişirdim.

"O lanet elbiseye dokunma. Ben böyle seviyorum. Harika görünüyorsunuz Bayan Greysen."

"Bunun için teşekkür ederim. Benim için ne seçeceğini her zaman biliyor gibisin. İyi bir gözün var."

"Katılıyorum, ama bir şey var..."

Bana bir adım daha yaklaştı ve elini elbisemin içine sokarak göğüs ucu kılıfını çekiştirdi. Gözlerimin içine bakarak sol meme ucu örtüsünü yavaşça çekti. Ne kadar sertleşirse sertleşsin, kendi kendine çıkabilirdi. Meme ucumu biraz sıkıldığında dudaklarım birbirinden ayrıldı. Bana öyle bir bakıyordu ki, bugünlük öpücüğümü almak üzere olduğumu düşündüm.

"Özür dilerim, sağ tarafın sizin yeriniz olduğunu söylemişsiniz. Doğru mu?" "Evet... evet efendim," diye yutkundum.

Sağdakini daha da yavaş çıkardı.

"Oh." Sol eliyle yaptığından daha sert bir şekilde çimdiklediğinde nefesim kesildi. Yer değiştirdiğimde elini elbisemden çekti.

"İşte bu daha iyi."

Aşağıya baktığımda, sakız damlası büyüklüğündeki meme uçlarım tam olarak sergileniyordu. Dehşet içinde ona baktım.

"İnsanlar bunu görecektir, Diesel." Sırıttı.

"Biliyorum."

Aklıma hemen birisinin benim toplum içinde bir fotoğrafımı çekip *People of Wal-Mart* gibi gruptan birine koymasına geldi. Geçirmek üzere olduğum sinir krizini umursamayan Diesel bileğimi tuttu ve siyah bir bant taktı. Telefonunu bandın yanına tuttu ve ekranında birkaç çubuk aşağı yukarı dalgalanıyordu.

"Bu açık kalacak. Sınıf. Egzersiz. Uyu. Duş. Yemek."

"Anladım. Takip cihazı mı?"

"Evet. Hazır mısın?"

Başımı salladım.

"Tamam. Son bir şey daha."

Kanepenin arkasındaki ceketini aldı ve omuzlarıma doladı. Asansöre doğru yürürken aynada kendimi gördüm ve çok seksi görünüyordum. Seksi. Önemli. Bir sosyete. Asansöre adım attığımızda Diesel'i sırtırken yakaladım.

"Ee, iş nasıldı?" Buraya geldiğimden beri çocuklarımı bir kez bile düşünmediğim için utanarak sordum.

"İş ."

Başımı kaldırıp ona baktım. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sana söylesem bile anlamayacağın anlamına geliyor."

Gözlerimi devirdim. "Bunu bana MIT dilinden iki derece farklı bir dille açıklamak zorunda kalmazdın. Bana beş yaşındaymışım gibi açıklayabilirsin."

Kıkırdadı. "Beni Google'da mı arıyordun?"

"Keşke. Biyografini okudum."

"Bu benim biyografimde

yok." "Şey, Mona bana

söyledi."

"Uh-huh. Çünkü sen sordun."

Aslında onun işine karıştığımı bilmesine izin verdiğim için kendimi tekmeleyerek, siyah üzerine siyah sportif BMW'sinin kapısını açana kadar sessiz kaldım. Paltosunu neden kollarıma örttüğünü anladım çünkü gece havası biraz serindi.

"Centilmenliğiniz için teşekkür ederim."

"Ben her zaman bir beyefendiyim, Bayan

Greysen."

Sokağa çıktığımda parlak şehre hayretle baktım. Çatı katından çok güzeldi, ama yakından ve kişisel olarak daha da güzeldi. Arabadaki tek ses, her vites değiştirdiğinde borularının ve motorunun gürültüsüydü. Müziği açmasını diledim, böylece en azından kafamdaki düşüncelerden daha gürültülü olurdu.

Ona bakarak, "Evini beğendim." dedim.

Bana baktı, vites değiştirdi. "Öyle mi?"

Neden ağzından çıkan her şey seksi geliyordu? Üstelik arabanın mavi ışıkları teninden yansıyarak onu parlatıyordu. Oluşmaya çalışan yumruyu yuttum ama faydası olmadı, bu yüzden başımı salladım.

Tekrar vites değiştirdi. Gözlerim hemen kalın kalçalarına gitti. Pedala her bastığında kaslarının ve damarlarının nasıl büzüştüğünü görmek isterdim.

"Nesini seviyorsun?"

Seks düşüncesini kafamdan atarak, "Tarzın var sanırım," diye

mırıldandım. Benimle alçak sesle alay etti. Birkaç dakika sessizlik oldu.

"Mona'yı becermiyorum Grey. Asla yapmadım."

Harika. Bunu unutmuştum.

Alay ettim. "Tanrım. Sana her şeyi anlatıyor mu?" "Bu

onun işi."

Tekrar alay ettim ve başını sallamasını sağladım. Çok geçmeden boş bir döndü ve bir kapının önünde durdu. Arabayı bıraktı.

Pencereden. Güvenlik görevlisi açılan kapıdan geçmemizi işaret etmeden önce arabanın içinde bir ışık yaktı. Valenin önünde durduğunda, arabadan atladı ve benim için kapıyı açmak üzere arabanın etrafında yürüdü.

"Aman Tanrım," diye tısladım, paltomu üzerime daha sıkı çektim. "Ne?" diye sordu.

"Rüzgar göğüs uçlarımı küçük jiletlerle kesiyormuş gibi hissediyorum." "Oh. Bir bakayım."

Paltomu açtı ve meme uçlarım kumaşa sıkıca bastırıldı. Gözlerini kapatıp başını salladığında kızardım. Paltomu kapattı ve kolunu benimkine dolaması için bana uzattı. Neden sadece böyle bir ortamda iyi davranabileceğini ya da şefkat gösterebileceğini düşündüğünü merak etmekten kendimi alamadım. Binaya girerken resepsiyonun ne kadar güzel görüldüğünü görünce gözlerim parladı.

"Bay Danger. Bayan McCree," diye karşıladı resepsiyon görevlisi bizi, masanın üzerindeki birkaç kutuyu çekerek. "Telefonlar buraya. Bayan McCree, bu kâğıtlardan birkaçı için imzanıza ihtiyacım var. Bir gizlilik anlaşması ve kulüp kuralları."

Başımı salladım.

Masanın etrafından dolaşmadan önce bana bir iPad uzattı. "Ben de ceketini alayım."

Ben itiraz edemeden o çoktan omuzlarımdan almıştı. Birden kendimi tamamen çıplak hissettim. Diesel'in bakışları altında acele edip ekranı okumaya çalışmak beni geriordu. Titreyen ellerimle ekranın alt kısmına adımları karaladım.

"Pekâlâ. İyi eğlenceler."

Diesel beni perdeden geçirdiğinde hayatımın şokunu yaşadım. Her yerde çıplak kadınlar vardı. Gözlerim dizlerinin üzerine çökmüş, ağzında bir adamın siki olan ve etrafı onu alkışlayan insanlarla çevrili bir kadına takıldı. Diesel kolumu çekene kadar yavaşladığımı fark etmemiştim.

"Biz buradayız," dedi ve beni kulübe doğru yönlendirdi.

Kendimi zaten çıplak hissediyordum ve bakışlar da buna hiç yardımcı olmuyordu. Hatta bir adam doğrudan meme uçlarıma bakacak ve dudaklarını yalayacak kadar yüzüzdü. Diesel beni merdivenlerden çıkarıp özel bir odaya götürdü. Pencereye yakın durdum ve ortadaki çifti belli etmeden görüp göremeyeceğimi anlamaya çalıştım. Hâlâ aynı yerdeydiler ve etraflarında daha fazla insan toplanmıştı.

Diesel iPad'i eline aldı. "İçecek bir şey ister misin?"

Başımı salladım. "Bütün gün bir şey yemedim, muhtemelen tekrar ortaya çıkacaktır."

"Neden yemek yemedin Grey? Emrinizde bir şef ve yürüme mesafesinde birkaç restoran var."

Omuzlarımı silkerek, "Sinirlerim bozuk. Kusmaktan korkuyorum."

"Öğün atlama, asla."

"Tamam."

"Neden duruyorsun... oh. Küçük röntgencim görmek istiyor."

iPad'i yere bıraktı ve bana doğru yürüdü, beni sırtım pencereye dayanana kadar geri çekilmeye zorladı. Ona baktığımda gözleri kısık ve şehvet doluydu. Parlatıcımın hâlâ patlıyor olmasını umarak dudaklarımı birbirine sürttüm.

Boynumu kavradı ve başparmağını alt dudağıma sürttü. "Çok güzelsiniz, Bayan Greysen."

"Teşekkürler efendim," diye fısıldadım.

Tam beni öpmek üzere olduğunu düşündüğüm anda, pistin ortasındaki insanları izleyebilmek için beni çevirdi.

"Nasıl bu kadar yakından izleyebiliyorlar?"

Diesel'in aleti sırtıma doğru büyüyor ve nefes almamı zorlaştırıyordu.

"Çünkü istiyorlar. Tıpkı senin insanların bizi izlemesini istediğin gibi."

Duvardaki düğmeyle oynadı ve oda kırmızı renkte aydınlandı.

Aşağı bakarken, birkaç kafa bize doğru döndü.

Nefesim kesildi. "Bizi görebiliyorlar mı?"

"Evet. Şey, bir siluet. Tabii... bizi görmelerini istemiyorsan. Bu odayı daha aydınlık yapabilirim."

"Bu... bu iyi."

Arkama geçerek kolunu bana doladı ve meme uçlarımı ovmaya başladı.

"Buraya geldiğimizde güzel kışının meme uçlarına odaklandığını gördün mü?" diye kulağıma fısıldadı.

Başımı hızlıca salladım. Sol elini gömleğimin içine sokarak sağ meme ucuma masaj yapmaya başladı. Çok iyi hissettirdiğini anlarsa bu zevki benden alacağını düşünerek kısık bir sesle iç çektim. Kendime dokunmamam için bana ilk emri verdiğiinden beri yaptığı şey buydu.

Meme ucumu çekiştirdi ve ben gerildim.

"Rahatlayın, Bayan Greysen."

"Hayır. Eğer beğenirsem, onu benden alırsın. Bu sabah jette olduğu gibi. Parmaklarınla içimin derinliklerindeydin ve onları çekip çıkardın. Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

Kulağıma kıkırdadı. "Seninle ilgileneceğim. Bana ne istediğini söyle."

Göğüslerimi değiştirdi ve beni kaydirdi. Başımın arkasını göğsüne yasladım ve meme ucumla oynamaya devam ederken şakağımı öptü. Meme ucu kılıflarımı yavaşça çıkardığında amım çoktan ıslanmaya başlamıştı. Şimdi onlara gerçekten dokunduğu için, kızım tam bozuk musluğa gidiyordu. İnsanların bize bakıyor olması da yardımcı olmuyordu.

"Söyle bana. Sana nasıl bakmamı istediğini söyle."

"Sadece... ovala. Amımı ovun, efendim."

"Bunu duymak hoşuma gidiyor."

Boştaki elini kullanarak elbisemin alt kısmını yukarı çekmeye başladı. Dar olduğu için yavaş gitmekten başka çaresi yoktu. Hâlâ meme ucumla oynamaya nasıl odaklanabiliyordu, bilmiyorum ama çok iyi hissettiriyordu.

"Kahretsin," diye fısıldadı elbisemi kırımın üzerinden geçirdikten sonra. "Çok güzel kokuyorsunuz Bayan Greysen."

Bacaklarımı dizleriyle ayırdı ve parmaklarını ıslak yarıklarımın arasında gezdirdi. "Siktir, Bayan Greysen. Çok ıslaksınız."

Bir parmağını içime daldırdığında dizlerimin bağı çözüldü. Aynı parmağı klitorisime yavaşça dokundurduğunda koluna yapıştım. Gözlerim içeri girdiğimizde meme uçlarıma pervasızca bakan adamları buldu.

"Klitorisiniz büyük, Bayan Greysen. Daha ne kadar büyütebileceğimi görmek için sabırsızlanıyorum."

Nefesim kesildi. "Efendim..." Boğazım düğümlendi. "Lütfen. Durmayın. Lütfen," diye yalvardım. "Değilim, bebek kız. Sen iyi bir kız oldun, bu yüzden seni ödüllendireceğim. orgazm ile."

"Evet, Tanrım," diye inledim.

"Ve amın çok şişman. Bu şişko mothafucka'yı emmek için sabırsızlanıyorum."

Hem klitorisimi hem de meme ucumu aynı anda, aynı hızda çekiştirdi. Yavaş yavaş dağılıyordum. Eğer beni bu orgazmdan alıkoyarsa, kendimi onun önünde bitirecektim. Vücudum kontrolsüzce titremeye başladı. Her çekişte beni kenara daha da yaklaşıtıyordu.

"Efendim!" İnledim.

"Evet. , tam orada, değil mi?" "Evet, evet, evet," diye nefes nefese kaldım.

"Onu almana izin vereceğim, bebeğim. Bırak ."

Dizlerimin ikisi de çökmek üzereydi. Ben çığlık atarken göğsümü bırakarak ağzımı sıkıca kavradı. Vücudum gevşedi ama bu onun elini çekmesine neden olmadı. Beni yere kadar takip etti. Sonunda nefesimi biraz olsun geri aldığımda, elini ağzımdan çekti.

"misiniz, Bayan Greysen?"

Başımı salladım ve ona bir başparmak işareti yaptım. "Eğer amımın gitmesine izin verirsen, daha da iyi olacağım."

Elini hareket ettirmeden önce kıkırdadı. "Koltuğa oturmana yardım edeyim."

Ona onu ve ellerini üzerimde istemediğimi söyleyemeden beni ayağa kaldırıp kanepeye doğru çekti. Ben hâlâ nefes almaya çalışırken iPad'i eline aldı ve ekrana dokunmaya başladı.

Geldi ve kanepede yanıma oturdu. "Heteroseksüel misin?"

Başımı salladım ama hiç de heteroseksüel değildim. Bırakın sadece parmaklarla orgazm olmayı, daha önce hiç böyle orgazm olmamıştım.

"En son ne zaman seks yaptın?"

"Dürüst olmak gerekirse, saymayı bıraktım ama sanırım yaklaşık üç yıl. Sanırım.

Belki daha uzun."

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

Gözlerimi hafifçe devirerek, "Eminim" dedim.

"Peki kendine en son ne zaman dokundun?"

"Kendime dokunmamı yasakladığın zamandan beri mi? Muhtemelen üç ay kadar önce."

"Peki o zaman neden kendinle oynadın?" "Aman

Tanrım! Bunun hakkında konuşmak zorunda mıyız?" "Hayır, yok, ama soruyorum."

"Yani, sen benim işime karışabilirsin ama ben karışamam-"

"Kesinlikle," diye kesti ve gözlerimi tavana dikmeme neden oldu.

"Yani..." Kapı çaldığı için minnettardım.

"İçeri gel."

Minik bir motorcu şortu ve küçük bir bebek tişörtü giymiş, üzerinde içeceklerin olduğu bir tepsi taşıyan uzun boylu, kahverengi bir güzel içeri girdi.

"Bay Danger." İçkileri masaya koymadan önce başını salladı ve bana

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Hazır buradayken bana ve hanıma şu hindi kanatlarından ve aioli soslu patates kızartmalarından getirebilir misin? Ve..." bana baktı. "Yemeğin yanında bana bir Cosmo ver."

"Anladım."

"İyi bir kız olup masada tutacak mısın?" "Bu şekilde mi yaşayacağım?"

"Gömleğimdeki lekeleri çıkarana kadar olmaz."

Öne doğru eğildi ve ikimizin de içkisini aldı. Kahverengisi neyse ondan bir yudum alırken suyu bana uzattı.

Arkasına yaslandı ve vücudunu bana doğru çevirdi.

"Bana bakmanızda bir sakınca yok. Aslında bunu tercih ederim. Bu sadece bir kez yapmak istediğim bir konuşma."

Vücudumu ona bakabilecek şekilde konumlandırımdı. Ağzından çıkan her kelime çok talepkârdı.

"Bu daha iyi. Peki, kendinle oynadığında, bana bundan bahset. Ne oldu?"

"Um..." Suyumdan bir yudum aldım. "Sadece Twitter'da gördüğüm bir videoydu. Senin gibi uzun boylu, kalın kaslı bir adamın benim gibi süper kalın bir kadını becerdiği bir porno videosu. Benim için bir süre olmuştu ve evet... İzlerken kendimle oynadım. O kadar geri çekildim ki ertesi gün işe geç kaldım çünkü uyuyakalmıştım."

"Öyle mi?" Bana doğru yaklaştı. Sandalyenin kolu ondan uzaklaşmamı engelledi. "Kendini böyle becerilirken gördün."

Başımı hızlıca salladım.

"Peki nasıl becerilmekten hoşlanırsın? Söyle bana."

"Telefonumu ne zaman geri alırsam o zaman size videoyu gösterebilirim."

Dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. "Ya da bana şimdi gösterebilirsin."

Dizlerim otomatik olarak sallanmaya başladı. Parmaklarıyla bana verdiği o cevizden sonra bacaklarımı onun için açmaya hazır olacağım düşünülebilirdi ama... Onu becermekten korkuyordum. Aletini sırtımda hissettim ve çok büyüktü. Amım onun için zonklasa da zihnim rahat değildi, kalbim de öyle. Kulaklarımda yüksek sesle gümbürdüyordu. İşitme duyumun iyi olduğunu bilmemin tek nedeni hoparlörlerden çalan müziği duyabilmemdi.

Bileğime uzandı ve kendisine doğru çevirdi. "Bana şu anda neden rahatsız olduğunu söyle."

"Ben deşilim."

İçkisinden bir yudum almadan önce kaşlarını kaldırarak cevap verdi.
"Bilekliğin bana bunu söylemiyor."

Küçük ekrandaki rakamlar 124'ü gösteriyordu. Bileğime taktığı bu şeyi tamamen unutmuştum. Ona ne kadar uzun süre bakarsam, sayı o kadar yükseliyordu. Sinirlerimi yatıştırmak için büyük bir yudum su içtim.

"Diesel, sen
zenginsin."

"Zenginim."

"Ve cehennem gibi güzel."

"Hanımlar öyle diyor."

"Ve kelimenin tam anlamıyla istediğin her kadına sahip
olabilirsin." "Katılıyorum."

Gözlerimi devirdim. " atlayamam." "Lütfen
yapma."

Kahkahamı daha fazla tutamadan önce sırtışımı gizlemeye çalıştım.

"Gördün mü? İşte görmek istediğim şey bu. Çok güzel bir gülümseme
var."

"Neden beni seçtin? Senin tipin olmadığımı biliyorum." "Bunu
daha önce de söyledin ve ben de bunu zaten ele aldım." "Yani
bir daha söylemeyecek misin?"

"Çabuk öğreniyorsun."

"Neden rahatsız olduğumu sordun, ben de sana söyledim."

Tekrar bana odaklanmadan önce bardağını masaya koydu.

"Hemen , hiç düşünme, bana ne istediğini söyle." Gözlerim bir o
yana bir bu yana kaydı.

"Düşünmeyin, Bayan Greysen."

"Bundan zevk , değil mi?"

Bacaklarını açtı ve aleti pantolondan çıkmak için mücadele ediyordu.

"Yani, şimdi..."

"Meme ucumu em... sağdakini," diye ağzımdan kaçırdım.

Ayağa kalkmadan önce başını salladı. Gözlerini benden ayırmadan
ceketini yavaşça sıyırdı ve kanepenin koluna bıraktı. Dizlerinin üzerine
çökerek önümde durdu ve beni kenara doğru çekti. Su bardağımlı aldı ve
masanın üzerine koydu. Beni öpeceğini düşündüğüm anda boynumun sağ
tarafına geçip emdi ve nefesimin kesilmesine neden oldu. Dişlerini boynumun
diğer tarafına geçirmeden önce dilini yemek borumda gezdirdi.

"Tanrım," diye fısıldadım.

Dili çok kalın, ıslak ve sıcaktı. Boynumu emerken arkama uzandı ve elbisemin fermuarını açtı, göğsüme öpücükler kondururken elbisemi de onunla birlikte aşağı indirdi. Odadaki serin hava meme uçlarımı daha da sertleştirdi. Sol meme ucumu dudaklarının arasına aldığı anda tısladım. O benim yerim olmasa da, hissi çok fazlaydı.

"Tamam," diye fısıldadım, başını geriye doğru hareket ettirerek. "Bileklerini birleştir," diye emretti.

Bileklerimi önümde çaprazlayarak ön kolunu onlara yasladı ve bir daha ona dokunmamamı sağladı.

"Evet," diye iç geçirdim doğru olanı yakaladığında.

Dilinin ucuyla meme ucuma yavaşça dokundu. Bu işkenceden başka bir şey değildi.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye nefes aldım.

Vücudum otomatik olarak geriye yaslandı, böylece beni emmesinin keyfini daha fazla çıkarabilecektim. Bana yaklaşabilmesi için bacaklarım açıldı. Meme ucumdan çekildi ve alnını göğsümün ortasına dayayarak sertçe nefes aldı.

"Kahretsin, amın çok güzel kokuyor."

Elbisem zaten yarıya kadar yukarıdaydı, bu yüzden daha fazla yuvarlanmasına gerek yoktu. Geri çekilerek kıcımlı kenara doğru itti ve bacaklarımı daha da açtı. Suskun bir şekilde amıma bakarken yanaklarım ateş gibi olmuştu.

"Kalçaların özünle kaplanmış. Amın sırlıslıkla. Klitorisiniz sertleşmiş ve vulvanız şişmiş ve onu emmemi bekliyor. Bu hayatımda gördüğüm en güzel manzara Bayan Greysen."

"Teşekkür... teşekkür , efendim."

Kekeledim. "Seni temizlememi izle."

Diliyle daireler çizmeye başlamadan önce dudaklarını ıslaklığımın başlangıcında uyluğuma bastırdı ve bir damlayı bile kaçırmadığından emin oldu. Diliyle kalçamda daireler çizerken gözlerini benden ayırmıyordu. Diğer eliyle de kemerini karıştırıyordu. Aletinin neye benzediğini görmek için sabırsızlanıyordum. Aleti çıkardığında, rüya görmediğimden emin olmak için iki kez hızlı hızlı göz kırptım. Aletin ortasını kavramış, ön spermelerinin kalın başından dışarı sızmasına izin vermişti. Amıma gireceği zaman için kendimi hazırlamıştım.

Dilini yarığımın ortasından geçirdiğinde "Evet," diye fısıldadım. "Siktir!"

"Bunun kurumasına izin vermeyin Bayan Greysen. Sakin olun. Gözlerinizi benden ayırmayın."

Tıpkı diğer tarafta yaptığı gibi, özümün olduğu yerden başladı ve uyluğumu yavaşça yaladı. Gözlerim yine onun kalın aletindeydi. Yumuşak bile olsa o sikiş o pantolonun içine rahatça oturmasına imkân yoktu. Tüm vulvamı ağzına almadan önce her bir am dudığıma bir öpücük kondurdu.

"Efendim!" Vücudum sarsıldı ve gözlerim kapandı.

Beni tekrar aşağı itti ve vulvamı tekrar ağzına aldı. Çenemi tutarak başımı biraz salladı ve gözlerimi açmamı istedi. O amımı emerken birbirimizin gözlerinin içine baktık.

"Yesss," diye inledim, orta ve yüzük parmağını yavaşça gidebildikleri kadar deliğime sokup beni parmaklamaya başladığında.

Beni çıldırtmak üzereydi. Dilinin düz kısmını kullanarak uzun ve yavaş yalamalarla klitorisimde aşağı yukarı gezdirdi. Klitorisime böyle saldırırken ona bakmamı nasıl isteyebilirdi? Ne kadar yavaş yalarsa klitorisimde o kadar fazla his oluşuyordu.

"Efendim!"

Durmadı.

Kollarımı uzatıp yastığı ve kanepenin kolunu kavradım. "Diesel!"

Karnım gerildi.

Kalçalarım sıkıştı.

Baldırlarım gerildi.

"Babbbbyyy," diye bağırdım şok dalgaları omurgamdan omur omur aşağı inerken.

Vücudumdaki her kas gerildi ve sonra hemen gevşedi. Gözlerim kapandı ve sanki sihirli bir halının üzerinde süzülüyormuşum gibi hissettim. Dudaklarımda bir buz parçasının hareket ettiğini hissedene kadar amımdan uzaklaştığını fark etmemiştim bile. Gözlerimi açtığımda bileziğime bakıyordu. 175 bilezikte parladı. Aletini çoktan pantolonuna geri sokmuştu.

"Bırak ağzında erisin, Grey."

Buz küpünü ağzıma soktu ve ben de emmeye başladım.

Ağzımdan çıkarıp amıma bastırdım. "Kızım, ne yapıyorsun?"

"Bu da sıcak. Çok ateşli."

Kıkırdadı.

"Bu çok... çok... çok iyi hissettirdi, Diesel."

"Biliyorum."

Kapı birkaç kez çalındı. Ben daha kendimi toparlayamadan Diesel onları içeri davet etmişti bile. Garsonumuz yiyecek ve içeceklerimizle içeri girdi. Odada bir şeyler olduğunu bildiğinden emindim ama yüzü bunu belli etmiyordu.

"Gösteri başlamadan önce başka bir şeye ihtiyacınız var mı? Hepinize bir sürahi su ve size de bir içki daha aldım Bay Tehlike."

"Hepsi bu kadar. Teşekkür ."

Odadan çıkmadan önce bana gülümsedi.

"Ne gösterisi?"

"Giriş."

Odamızdaki kırmızı ışık, köşedeki küçük bir ışık dışında otomatik olarak karardı. Onu ve yemeğimizi görebilmem için yeterli bir ışıktı bu.

"Gel yemek ye," diyerek beni odadaki uzun masaya doğru yönlendirdi. "Ayakkabılarımı çıkarsam sorun olur mu?"

"Evet. Onları bu kadar uzun süre üzerinizde tutmanız beni çok etkiledi. Sana daha önce söylememiş olsaydım, bacakların onların içinde tertemiz görünüyordu."

Bu beni gülümsetti. Odayı geçip masaya doğru yürürken ayaklarımı çok iyi hissediyordum. Önünde sadece içkisi varken yemeği benim yanıma itmişti.

"Yemek yemiyor

musun?" "Hayır."

"Neden olmasın, ikimize de yeter mi?"

Tabaktaki kanatlar lezzetli görünüyordu ve mide bulantım azalmıştı, bu yüzden bu yemek tabağını içime çekebilirdim.

"Karnın iniltilerinden daha gürültülüydü bebeğim, ama bu saatte sadece küçük bir miktar atıştırma olacağını lütfen unutma."

"Bu saatte mi? Saat daha dokuz falan. Senin tipin olmadığımı biliyordum. Kilo vermemi istiyorsun." Yemek tabağını masanın ortasına ittim.

Gülümsedi. "Hayır, ama bir sahneyi neredeyse bayılmadan atlatabilmeni isterim." Tabağı tekrar önüme koydu. "Ve benimle konuşurken lanet olası ağzına dikkat et."

Cosmo'mu elime aldığımda bana ters ters baktı, neredeyse içkiyi üzerine fırlatmam için bana meydan okuyordu. "Sadece bir yudum alıyorum, efendim."

Bardağı masaya geri koyana kadar bakmayı bırakmadı. Kulübün karartılmış ışıkları camın arkasından dikkatimi çekti. Anlar

Daha sonra sahne aydınlandı ve perdeler yavaşça açılarak cam bir kafes ortaya çıktı. Cam kafesin ortaya çıkmasından kısa bir süre sonra arka tarafta bir kapı açıldı ve içeriye deri bir kedi kıyafeti giymiş, sadece gözlerini ve dudaklarını gösteren bir maske takmış bir kadın girdi. Bir tasmaya bağlıydı ve sahibi henüz kapıdan içeri girmemişti. Oda o kadar sessizdi ki çakmağın çakılmasıyla sıçradım. Diesel'e baktığımda en kalın sigarayı dudaklarının arasında tutuyor ve yakıyordu. Koku odaya sinmeye başlamamış olsaydı, bunun bir puro olduğunu düşünebilirdim. İlk birkaç nefes yüzünün etrafında büyük bir duman bulutu oluşturdu ve hayatımda hiç bu kadar seksi bir şey gördüğümü sanmıyorum. Tekrar nefes aldı ve kalın bir duman çizgisini bana doğru üfledi.

Bana doğru tuttu. "Vurmak ister misin, bebek kız?"

İstemeyerek de olsa aldım. Büyürken, ot her zaman *şeytanın marulu* olarak bilinirdi. Annem ve büyükannem otun hayatımı nasıl mahvedeceğini ve toplum içinde kokusunu bile alırsam hapse gireceğimi vaaz ederlerdi. Babamın bilardo salonunda arkadaşlarıyla ot içtiğini öğrendiğimde bunların hepsi pencereden uçup gitti. İlk kez deneyip yakalanana kadar hiçbir şey söylemedim. Depresyona girene kadar bir daha hiç denemedim.

Derin bir nefes alıp ona doğru uzun bir duman üflemeden önce birkaç saniye sürükledim.

"Evet, sizinle taşak geçiyorum Bayan Greysen."

Gülümseyerek, ona geri vermeden önce tekrar çektim. Etkilerini şimdiden hissedebildiğim şekilde, muhtemelen daha da yükseleceğimi biliyordum.

"*Gördünüz mü, evcil hayvanım bugün yaramazlık yaptı,*" diye bir erkek sesi odadaki hoparlörden *cızırdadı*.

Kafese baktığında, zincirini çekerek onu X şeklindeki ahşap tahtalara sürükledi.

"Ayağa *kalk*," diye emretti ve kadın hemen ayağa kalktı.

Onu istediği yere götürdü ve önce kısından kollarını ve bacaklarını tahtalara bağladı. Kahverengi kıcının görüntüsü boğazımda bir yumru oluşmasına neden oldu. Cebinden bir raket çıkardı ve neredeyse Diesel'inki gibi yapıldığını fark ettim, ama onunki siyahtı ve koli bandıyla kaplıydı.

"*Bir daha çizgiyi aşarsan ne olacağını söylemiştim?*"

Sanırım çok uzun sürdü çünkü kolunu geriye doğru kaldırdı ve kıcına çok büyük bir güçle tokat attı, onun neden oldu. Kalçalarım sıkıştı

Çünkü aniden restorana geri döndüm ve sonra da kamyonetinin arka koltuğundaydım. Hiç bu kadar acı verici bir şey tarafından tahrik edilmemiştim.

"Özür dilerim, Efendim," diye titredi minik sesi. "Kapa çeneni, sürtük!"

Ona tekrar vurdu ve dudaklarımdan bir inilti döküldü. Sesi Diesel'inki gibi derindi ama daha buyurgan değildi. Diesel'in sesinin bana sürtük dediğini duyabiliyordum ve bu beni koltuğumda kaydırды. Suyuma uzandığımda Diesel bana bakıyordu ve bu beni anında gerdi. Yüzüm çok sıcaktı. Bardağı elime alıp yüzüme bastırdım, makyajımı bozup bozmadığımı umursamıyordum.

"İyi misiniz, Bayan Greysen?"

Başımı salladım. Tokadın sesi ve kızın çığlığı beni tekrar zıplattı. Amım zonkluyordu.

Söndürmeden önce esrarını çekti. Ayağa kalktı ve gelip bacaklarımın arasında durmadan önce içkisinden bir yudum aldı. Göğsüyle göz hizasında olduğum için ona dokunmak istedim. Bu adamın vücudu çok güzel yapılmıştı.

Çenemden tutarak başımı kendisine doğru çekti. Başını hafifçe sallayarak gözlerini kapattı.

"Siz ve bu küçük masum gözleriniz, Bayan Greysen."

"Bana ne istediğinizi söyleyin."

Yutkundum.

"Sürtük!"

Hiçbir kelime oluşamadı. Serbest elini kullanarak elini kalçama sürttü ve amımı avuçladı. O kadar ateşli ve onun için hazırды ki bacaklarım otomatik olarak daha da açıldı, ona ve o kalın kık parmaklarına daha fazla erişim sağladı. Başparmağını ağızıma soktu, başparmağının pediyle dilime masaj yaptı. Kukum sıkıştı.

"Evet. Beni içine çek." İki parmağını içime soktu.

Bacaklarımı daha da açarak elbisemin kırımın üzerinde yükselmesine neden oldu. Beni yavaşça parmaklarken, başparmağını çıkarıp yerine iki parmağını koymuş ve neredeyse bademciklerime dokunmuştu.

Öğürdüm, o da parmaklarını biraz geri çekti ama ağızımın içinde tutarak dilime bastırdı.

"Oh evet, bu aletle iyi öğüreceksiniz, Bayan Greysen." İçime çektim.

"Evet. Evet, bu benim en sevdiğim ses. Islak kedi sesiyle birlikte."

Yavaşça göz kırptım.

"Bu gözler, kadın. Benim için , değil mi?" Başımı salladım.

"Bak benim için ne kadar hazırsın."

Aşağıya baktığımda, bütün parmakları içimdeydi ve sularıyla ıslanmıştı. Bu kadar ıslak olduğum için utanmıştım. Başımı tekrar ona doğru kaldırdı.

"Bu çok güzel bir manzara Bayan Greysen."

Külotundan kurtulmak için parmaklarını ağızımdan çekti. Aletini serbest bıraktığında ıslak eliyle kendini okşadı. Öne doğru eğildi ve kırım sandalyenin kenarına getirerek beni nefessiz bıraktı.

"Diesel. Beni düşürme!"

"Tuttum seni. Sadece arkana yaslan."

Ona güvenerek ön kolunun üzerine uzandım. İki kişiyi ayakta tutacak kadar güçlü hissettiriyordu. Kalın başını deliğime dayadığında vücudum gerildi.

"Sakin ol," diye fısıldadı.

"Ben... Ben rahatım. Lütfen bana zarar vermeyin. zaman oldu." Dudaklarını yaladı. "İncitmeyeceğim."

Bana bakarken, içimi tamamen doldurana kadar kendini içime bıraktı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

İçeri ittiği gibi yavaşça dışarı çekti. "Lanet olsun," diye homurdandı.

İçime geri itti ve beni becermeye başladı. Hızlı değildi. Yavaş da değildi. Gözlerimizi ayırmıyorduk. Kaşları çatılmıştı ve alt dudağı dişlerinin arasına çekilmişti. Aleti beni dört parmağının yaptığından daha fazla geri yormuş gibi hissediyordum.

"Efendim," diye inledim.

Vücudumu konumlandırma şekli, her itişte kalınlığını g noktama sürmesi için ona kaldıraç sağladı.

"Bu aletle başa çıkabileceğinizi düşünüyor musunuz, Bayan Greysen?" "Deniyorum," diye bağırdım.

Patlamanın eşiğindeydim.

"Deneme şeklini seviyorum. Bu sadece bir başlangıç. Bunu anlıyor musun?"

"Evet... lütfen... lütfen . Ben... çok... çok yakınım." "Seni oraya götüreceğim, bebek kız. Sen sadece almaya devam et." *Oh Tanrım! Onun lanet sesi.*

"Sürtük!"

Amım sıkıştı.

"Kahretsin. Evet. Beni tekrar böyle kavrayın, Bayan Greysen."

Vücudum ani düşüşe hazırlanmak için zirveye doğru tırmanıyordu. Ne yaptığını biliyordu. Klitorisim, o ona çarptıkça daha da hassaslaşıyordu. Sırtımı olabildiğince dikleştirdim. Beni okşarken kulak mememi kemiriyordu. Düşük homurtuları ve inlemeleri kulaklarıma müzik gibi geliyordu.

Kulağıma fısıldayarak, "İçinize öyle bir boşalacağım ki Bayan Greysen," dedi. Taşaklarımı içinde hissetmek ister misin?"

"Evet," diye tısladım.

Midem titredi. "Efendim, ben..."

"Ve seni tam içinden sikeceğim."

Başım geriye gitti ve vücudum kontrolsüzce titremeye başladı. "Agh!" Boğuldum.

Bana karşı sallandı. "Evet, bırak ben alayım, bebek kız. O benim." Ağzım o kadar kuruydu ki tek bir ses bile çıkmıyordu. Gözlerimi kırptığımda, Büyük, ılık gözyaşları yüzümün kenarlarından aşağı kaydı. "Kahretsin, evet." Hâlâ pompalıyordu.

"Dizel," diye tırmalamayı başardım sonunda.

"Rahatla bebeğim. Yeniden... hmm," diye homurdandı.

"Bunu hissediyor musun?" "Hissediyorum, efendim."

Aleti içimde zıpladı, çok uzun sıcak fişkırımlar çıkardı. Bunu yutmaya kalkışsam beni boğardı. İtmeyi bıraktı ve içimde hareketsiz kaldı. Vücudumdan ter damlıyordu. Kendimi bir maraton için antrenman yapmış ve aynı zamanda elli dakikalık bir masaj yaptırmış gibi hissediyordum. Bu adam bir öküzün gücüne sahipti çünkü beni sandalyenin üzerinde tutmaya çalışırken ona ölü bir ağırlık gibi geldiğimi biliyordum.

"Kahretsin. İşte geliyor, bebeğim." "Ne?"

Elini amıma götürerek yavaşça içimden çıktı. Saniyeler sonra, taşığının içimden damladığını hissettim, bir topak gibi hissediyordum. Parmaklarıyla topladı ve ağzımın üzerinde tutarak ortak meyve sularımızın boğazımdan aşağı damlamasına izin verdi. Gerisini alabilmem için parmaklarını ağzıma daldırdı. Gözlerimi kapatarak meyve sularımızın tadına baktım. Dilimi parmaklarının arasından geçirdiğimde onları ağzımdan çıkardı.

O kadar iğrenç ki. Çok iğrencim.

Gözlerimi açtığımda yüzünde boş bir ifadeyle bana bakıyordu. Bakışları ateşimi yükseltse de, gözlerimi onun karanlık bakışlarından ayıramıyordum. Tepemdeki ılık ve ıslak his dikkatimi çekti. Aşağı baktığımda aletin ucundan bir damla döl sızmıştı. Geri çekildi ve koltukta dik durmama yardım etti. Vücudum bir kase taze jöle gibi hissediyordu ama bu hayatımda yaşadığım en iyi seksti. Çok fazla partnerim olmamıştı ama o bir numaraydı. Eski kocamdan çok daha iyiydi.

Su bardağını aldı ve dudaklarıma götürdü. "İç." Bardağı yudumlamam için yeterince eğdi.

"Kızım, al şu bardağı."

Bardağı aldım ve yudumlamaya devam ettim.

Kremle kaplı aletini kaldırmaya zahmet etmeden karşıma oturdu. "Gitmeye hazır mısın?"

Ona baktım. "Kalabilir miyiz?" "Elbette, kalabiliriz."

Koltuğuna geri oturduğunda gözlerimi ondan alamadım. Otunu aldı ve ateşledi, hepsini içine çekmeden önce yüzünün önünde koca bir bulut yarattı. Bunun ya güzel bir şeyin başlangıcı ya da güzel bir felaket olduğunu içten içe biliyordum. Eğer akıllı , ikincisini seçer ve ondan uzaklaştırdım.

ON

OceanofPDF.com

DİZEL

Dumanı ciğerlerimin derinliklerine çektim ve Greysen'e doğru uzun duman akışını itmeden önce tutabildiğim kadar tuttum. Bana bakarken ne düşündüğünü bilmiyordum ama ben de ona bakarken ne düşündüğümü biliyordum.

Amı o kadar ateşliydi ki. Tadı çok

Onun tadı ve kokusu öyle bir afrodizyaktı ki aletim hala inmemişti. Otum çok güçlüydü ve havada hala onun amının kokusunu alabiliyordum. Sonunda bakışlarımı kırdı ve sahnede performans sergileyen insanlara baktı. Chokers'a kadınları tanıştırmak için getirmek benim standart bir uygulamamdı. Onlara neye bulaşacaklarını son bir kez göstermek ve aynı zamanda geri çekilmeleri için son bir zaman vermek istiyordum. Greysen'in amının beni kavrayıp içine çekişine bakılırsa, fikrini değiştirmiş olsaydı biraz hayal kırıklığına uğrardım ama sahnedeki Dom'un kölesine her şaplak atışında vücudunun duruşunun değişmesi ve ona her sürtük dediğinde alt dudağını dişlemesi, onunla işim bitene kadar benimle olacağını gösteriyordu.

Ot sonunda Greysen'i vurmuştu çünkü sanki biri kanadını ondan almaya hazırlanıyormuş gibi kanadının etini emiyordu. Ona bakmaktan kendimi alamıyordum çünkü tamamen kendi ortamının dışında olmasına rağmen çok rahattı. Birlikte olduğum kadınların çoğu sadece benim önümde hafif şeyler yerd ama benim izlemediğimi düşündüklerinde evde tıkınırlardı, bu yüzden bunu görmek ferahlatıcıydı.

Ona baktığımı fark edince ağzını kemiğin etrafına kapattı ve kemiği masanın üzerine bırakmadan önce kocaman gözlerle bana baktı.

Tabak.

"Aman Tanrım. Çok utandım. Size söz veriyorum, gerçekten yaban domuzu gibi yemiyorum. Söz veriyorum," dedi.

Kıkırdadım. "Sorun değil, bebek kız. Yemek yiyebilen kadınları severim."

Başka bir kanat aldı ve daha önce olduğu gibi yemek yerine onu parçaladı, beni güldürdü ve başımı salladı.

"Size bir soru sorabilir miyim, efendim? Var mı... ooh." Koltuğunda kaydı. "Dölleriniz hâlâ içimden akıyor. Tanrım, her zaman bu kadar çok mu olacak?"

Sikim kendi kendine zıpladı. Kendimi biraz sakinleştirmek için boynumu çevirdim.

"Her neyse, seks odanızda şu X tahtalarından var mı? Ve girebilmek için bir şifreye sahip olmanız gereken odada mı?"

Sırıtarak başımı salladım. Onun meraklı kızı. Odama girmeye cüret eden ilk kadındı. Onlara odamdan uzak durmalarını söylemek zorunda kalmamıştım. Bu söylenmemiş bir kural gibi görünüyordu, bu yüzden kameralarıma baktığımda tişörtlerimden birini burnuna doğru tuttuğunu gördüğümde şaşkınlığımı hayal edin. Ayrıca şifreli odanın kapı kolunu çevirdiğinde de bir uyarı aldım.

"Bu bizim kullanacağımız bir şey mi?"

Öne doğru eğildim ve onun tüm dikkatini üzerime çektim. "Seni el ve ayak bileklerinden tahtaya bağlayacağım. Sen bağlıyken, meme uçlarını sıkıştıracağım ve çok büyük oldukları için..." Elbisesinin yakasına uzandım ve aşağı çekerek göğüslerini serbest bıraktım. Meme uçları çok sertti. "Evet... bak. Meme ucu kelepçelerine mükemmel bir şekilde uyacaklar. Meme uçların kelepçeliyken, klitoris büyütücümü klitorisine koyacağım ve pompalayacağım."

"Efendim," diye fısıldadı.

"Ve klitorisin olabildiğince şiştiğinde, dilimin ucunu kullanacağım ve hafifçe, neredeyse tüy gibi dans edeceğim."

Yutkundu. "Bunların herhangi biri... acıtacak mı?"

"Bebeğim, *hepsi* acıtacak."

Derin bir nefes aldı ve koltuğuna geri oturdu. Suyunu aldı ve birkaç yudum içti.

Sahneye dönerek, "Oraya çıkacak mıyız?" diye sordu. "Oraya çıkmak istiyor musun?"

Başını hızla salladı.

"Hiç oraya çıktın mı?"

"Evet."

Öne doğru eğildi. "Herkes izlerken mi?" "Evet."

"Oh." Dudakları bir O şeklini aldı.

"Başka sorunuz var mı, Bayan

Greysen?"

Dudaklarını yaladı. "Bu bir soru değil... daha çok bir ifade. Gerçekten otuz yedi yaşında gibi sikişiyorsun."

Güldüm. "Öyle mi? Otuz yedi yaşında kaç kişiyi becerdin?"

"Yok, ama öyle görünüyor. Çok olgun bir şekilde sevişiyorsun. Kendi orgazmından önce benim orgazmımı önemsedin. Amımı yiyişin, daha önce hiç böyle yalamamıştım. Sanki gerçekten zevk almış gibiydin."

"Hoşuma . Tadın çok güzeldi."

"Oh," diye fısıldadı kızarak. "Teşekkürler. Ben... Ben bu işi bitirdim, eğer şimdi gitmeye hazırsanız."

"SANA BİR SORU SORABILIR MIYIM?"

Arabada eve doğru gidiyorduk. Yolculuğun bölümünde sessizdi. İlginç olduğunu düşündüğü bir şey yüzünden her iki blokta bir sesli bir nefes sesi duyuyordum. Bu birkaç gün içinde en sevdiğim ses haline geldi.

"Grey, soruna bu şekilde başlamana gerek yok. Sadece sor, bebek kız. Ya cevap veririm ya da vermem."

"Sen ve bu tavrın. Seni bu hayata neyin soktuğunu sorabilir miyim? Yani... daha önce hiçbir erkekte görmediğim bir baskınlık yayıyorsun. Davranışların, yürüyüşün ve konuşman. Bunu bildiğini biliyorum. Ama bu yaşam tarzı seni böyle mi yaptı? Yoksa... sen sadece, bilirsin işte..."

"Genç yaşta bu işle tanıştım. Ve onu geliştirdim. Kadınlar buna bayılır. Ben de öyle."

"Ve sen her zaman çok... cömertsin? Bütün o kıyafetler o büyük butik dolabında. Benimle işin bittiğinde, tüm o kıyafetleri yanımda götürebilir miyim?"

Mona bana yükseltilmiş yaşam tarzıyla ilgili yaptıkları konuşmayı anlattı. Diğer kadınlar için çok endişeleniyor gibiydi.

Bu da bir ilk. Diğer kadınlar kendilerinden önce gelen kadınları hiç umursamadılar. Evet, o büyük bir hataydı ama artık çok geçti çünkü ağzımı ona tekrar dayamanın hayalini kurmaya başlamıştım bile.

"Evet. Ve hoşunuza gidecek iki hediye daha." "Bir tane."

"Bir ne?"

"Bir hediye. İlk hediye bana beş gerçek randevu vermen."

"Ve ben zaten bu konuda hayır dedim."

"Hm. Tamam."

"Bu ne anlama geliyor Grey?"

"Bunun anlamı yok, Diesel."

Asansörden inene kadar bana başka bir şey söylemedi.

"Bu gece gerçekten harika vakit geçirdim, Diesel. İyi geceler." "İyi geceler. Grey."

Ona baktığımı görmek için arkasını dönene kadar koridorda ilerleyişini izledim. Koşarak odasına girdi ve kapıyı arkasından kapatarak beni güldürdü. Kızgın olduğunu biliyordum çünkü istediği öpücük hakkında hiçbir şey söylememişti.

Odamda, duşa girebilmek için soyunmuştum. Aletim kurumuş beyaz lekelerle kaplıydı ve kokusu hâlâ üst dudağımdaydı. Başımı kendime sallamaktan başka bir şey yapamıyordum. Normalde ilk gece Chokers'ta onlarla sevişmezdim, sadece gözlem yapardık ama garip bir nedenden dolayı ona çok çekilmiştim. Bir şey kulağıma Bayan Greysen McCree'nin kötü bir karar olduğunu fısıldayıp duruyordu.

Telefonumun çaldığını duyduğumda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Saat 2:30'u gösteriyordu. Komodinin üzerinden telefonumu kaptığım gibi tanımadığım bir numara ekranda yanıp sönmeye başladı. Konum olarak Citrus Grove yazdığında, beni arayanın sadece bir kişi olduğunu anladım.

"Tehlike," diye cevap verdim.

"Bebğim nerede, seni hasta orospu çocuğu?"

Yatakta doğruldum. "Affedersiniz?"

"Güneş doğmadan önce bebeğimi eve geri istiyorum yoksa polise bu telefon numarasını göndereceğim ve başka bir kızı boktan yaşam tarzına zorlayamadan hapse gireceksin."

". Bay McCree?"

"Başka kim olabilir ki? Bu kadar çok kızı sokaktan toplayıp onlara her türlü ahlaksızlığı yaptırıyorsunuz."

"Kiminle konuşuyordun?" "Bu seni hiç ."

"Sabahın ikisinde beni arayıp ağır suçlamalarda bulunurken seni nasıl rahatlatabilirim? Kızınızı sokaktan zorla alan biri olsaydım telefonuma cevap verir miydiniz sanıyorsunuz? Kızınızı sevdiğinizi ve bunun son anda başınıza geldiğini bildiğim için size hak vereceğim ama bir daha hayatınız boyunca benimle bu şekilde konuşmayın."

"Peki, neden telefonuna cevap vermiyor? Eğer bir tür tarikat yönetmiyorsanız, söyleyin bana neden benim ve ailemi için telefonuna cevap vermiyor?"

"Bana bir dakika verin."

Yataktan kalktım ve ev ayakkabılarımı giydim. Bunu yaptığımı inanamıyordum; bir babanın kızıyla telefonda konuşmasına izin vermeye hazırlanıyordum. Bu daha önce hiç başıma gelmemişti. Greysen'in odasına yaklaştığımda televizyonda bir tür yarışma programının yayınlandığını ve Greysen'in katıla katıla güldüğünü duyabiliyordum. Kapıyı tıklattığımda televizyonun sesi kesildi ve yataktan sürünerek çıktığını duydum. Kapıyı açtığında nefesi kesildi ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Üzerimde sadece bir çift külot vardı.

Başını kapıdan dışarı çıkardı, vücudunun tamamını görmeme izin vermedi.

"Merhaba." "Baban seninle konuşmak istiyor."

Telefonun hoparlörünü açtım ve dudaklarına götürdüm. "Baba?"

"Grey," diye iç geçirdi. "Seni arayıp duruyorum. Neden cevap vermedin?"

Dudaklarını yukarı doğru bükte. "İyi şartlarda ayrıldık ve senin yaygara kopardığını duymak istemedim baba."

"Sadece iyi olup olmadığını bilmek istedim. Sen iyi misin? Kyle'la konuştum."

Alay etti.

"Ve bana Danger ailesi hakkında bazı rahatsız edici şeyler anlattı."

Kaşımı kaldırdım.

"Neden Kyle ile konuşuyorsun ki? Benim için endişelenmesine gerek yok. Ben iyiyim!"

"Kavga etmek istemiyorum. Sadece gerçekten tehlikede olursan ya da hayatından endişe edersen, eve geleceğine ve inadına kalmayacağına söz verir misin?"

"Baba. Söz veriyorum."

"Tamam. Dinliyor mu?"

Gözleri benimkilere kaydı. "Hayır. Çekip gitti."

"Bebeğim, o adam tehlikeli. Kyle, ailesinin seks tarikatı gibi bir şeyde olduğunu söyledi. Senin için endişelendiğini söyledi. Sen bir seks tarikatına katılmadın, değil mi?"

"Baba, hayır. Kyle'a kuzenimle evlenmeye odaklanmasını ve beni bırakmasını söyle. Ben iyiyim. Artık yaygara koparmak istemediğini bildiğime göre, telefonuma cevap vereceğim. Kyle'ın söylediği hiçbir şey için beni arama, lütfen."

"Tamam, tamam. Tamam. Tamam. Tamam. Tamam. Beni günde en az bir kez ara. Bunu yapabilir misin?" "Evet. Seni seviyorum baba. Şimdi yatağa git."

Telefonuma dokundu ve sonra aramayı sonlandırdı.

"Diesel, çok üzgünüm. Kyle babamla sadece Instagram'daki sahte bir sayfadan bana yazdığında onu engellediğim için konuştu."

"Sorun değil. Ona kullanması için kişisel numaramı verdim. Eski kocan için her şey yolunda olmayabilir."

"Ona ne yaparsan yap, izlemek istiyorum."

"Bunu... ön sırada izleyeceksin. İyi geceler."

Odama dönerken Mona'ya bir mesaj gönderdim.

Beni Kyle Hertz ile görüştür. Teşekkür . Ertesi

sabah...

Aynada kendime bakarken gömleğimin düğmelerini ilikledim. Greysen'in babasıyla yaptığım telefon görüşmesinden sonra bir o yana bir bu yana dönüp durdum, zar zor uyuyabildim. Gözlerimi her kapattığımda, görebildiğim tek şey o ve kocaman masum gözleri oluyordu. Başımı belaya sokacak şey buydu. Sonra da onu görmemi istemediği için ne ile uyuduğunu merak ettim. Kravatımı boynuma asıp ceketimi kaptığım gibi odadan çıkmadan önce bu düşüncelerden sıyrıldım.

Koridorda yürürken yüksek sesli kahkahalar dikkatimi çekti. Yemek odasında Greysen şefin asistanının masayı hazırlamasına yardım ediyordu. Şefin asistanı ona bilerek sürtünen bir adam olmasaydı, güzel bir an olma potansiyeli vardı. Eğer o adam benim uzun zamandır

Chef'in oğlunu boğazından tutup havaya kaldırır, hayatı için bana yalvarmasını dinlerdim. Greysen'in spor yapmak için bir çift tayt ve bir atlet giymiş olması da işe yaramadı. Sütyen takmasına gerek kalmayacak kadar dardı, bu yüzden meme uçlarını gün gibi görebiliyordum. O büyük çene kırıcıları gözden kaçırmak zor değildi. Eli tekrar onunkine değdiğinde boğazımı temizleyerek kendimi belli ettim.

Hemen geri sıçradı. "Bay Tehlike." Boğazını temizledi. "Diesel."

İşi batırdığını biliyordu çünkü bana hiç Bay Tehlike dememişti. Gözlerimi Greysen'a çevirmeden önce ona baktım. Taze yüzü çok seksiydi ve onu olduğundan daha da genç gösteriyordu. Yanakları kızarmaya başlamıştı.

"Diesel," diye seslendi şef.

Şefime baktım ve gülümsedim. Elinde sabahki bağışıklık güçlendirici shot'ım vardı. Bardağı alıp viski içer gibi geri fırlattım ve ona geri uzattım. Ben oturmak için sandalyemi çekerken oğlu orada durmuş aptal aptal bakıyordu. Şef dikkat çekmeden başıyla onu yemek odasından çıkardı ve doğru da yaptı çünkü elim karıncalanmaya başlamıştı.

"Günaydın Diesel," diye alçak sesle konuştu Grey.

Başımı salladım. Oturması için elimi uzatmadan önce orada durmuş bana bakıyordu. Saçları başının tepesine toplanmıştı ve güzel yuvarlak yüzünü gösteriyordu.

"Dün gece iyi uyudun mu?"

"Evet."

Ona da aynı şeyi soracakmışım gibi bekledi ama programıma bakmak için telefonumu cebimden çıkardım.

"Sorabilir miyim-"

Gözlerimi ona doğru kaydırdım. "Sana ne demiştim? Sadece sor."

"İşe gitmek üzereyken çalışıp çalışmadığımı nasıl anlayacaksın?"

"Çünkü ben bileceğim."

"nasıl? Sadece gideceğimi söyleyebilirim ve sonra... bilirsin, ."

"Yalancılardan pek hoşlanmam, bu yüzden yalan söylediğin için kıcını kızarttıktan sonra bunu bir daha yapmayacaksın."

Dudaklarını ağzında birleştirdi.

"Ayrıca, bacaklarını gerdiğimde ve mızımızlanmaya başladığında, keşke çalışsaydım diyeceksin çünkü durmayacağım."

"Ama güvenli kelime..."

"*Ama güvenli kelime...*" Onunla alay ettim.

O cevap veremeden şef ve oğlu yemek tepsilerimizle dışarı çıktılar. Grey'in yemeğini onun önüne koyduğunda ona baktım. Gergin olduğu belliydi çünkü gözleri bir benden, bir ondan, bir de tepsiden ayrılmıyordu. İşinin ve göz çukurunun tehlikede olduğunu biliyor olmalıydı. Benimle alay etmeden önce onların yemek odasından çıkışını izledi.

"Affedersiniz?"

"Neden onu böyle korkutuyorsun?"

"Neden elleri senin üzerinde?"

"*Bana elini sürmedi.* Sadece Columbia'ya gitmem hakkında konuşuyorduk, hepsi bu."

"Tamam."

"Tamam, ne?"

"Hiçbir şey. Yemeğini ye, böylece spor yapabilirsin. Bu sabah günlük tuttun mu?"

"Hayır. Bekle. Bunları okuyacak mısın?"

"Hayır... Tabii... Yapmalıyım. Bana, kendine ya da başkalarına zarar vermekten mi bahsediyorsun? Eğer değilse, bu senin için. Yine de kendine karşı dürüst olduğundan emin ol. Bu iş bittikten sonra geri dönüp baştan okumak iyi bir deneyim olacaktır."

Gözlerini devirdi ve iç çekti.

"Pekala, o gözleri anahtarlık olarak takmayı çok isterim. Tekrar yuvarla."

Çatalını aldı ve yemeye başladı.

"Peki, benim bir... um, ne zaman birlikte uyuyacağız? Bir gece seç."

Ona baktığımda yüzünde çok tatlı bir gülümsemeyle bana bakıyordu.

"Neden benimle yatmak istiyorsun? Yataklarımız aynı."

Gözlerini devirmeye başladı ama sonra düşündü. "Sevgi. İstedığimin bu olduğunu söyledim. Yani, pazarlık ettiğim şey buydu."

Sırıttım. "Cumartesi gecesi."

"Anlaştık."

Yirmi dakika sonra yemeğimi bitirip işe gitmek için hazırlandım ve asansöre doğru yöneldim. Yürürken, Grey'in arkamdan köşeden geldiğini duydum.

"Bekle. Ben de seninle geliyorum."

Yürüdü ve bana yakın durdu.

Eğildi ve beni kokladı. "Çok çok çok güzel kokuyorsun, Diesel."

"Teşekkürler."

Asansör spor salonunun bulunduğu katta durduğunda kolunu bana doladı ve iyi bir gün geçirmemi söyledi. Bu bir ilkti. Kapılar o ön güne ulaştığında kapandı. Eğer iş yerinde iyi bir gün geçirmek istiyorsam, ön bürodaki adamın doğrudan onun göğsüne baktığını görmemiş gibi davranacaktım.

"PATRON," Mona, Tehlike Karargâhı'nın ön kapısında karşılaştı. Sanki yirmi kat merdiveni koşarak inmiş gibi nefes aldı. "Seninle burada buluşmamı istemiştin. Acil bir durum mu var?"

Asansöre doğru benimle birlikte adım adım ilerledi. "Evet. Greysen'a daha büyük egzersiz kıyafetleri getir."

"Bunun için seninle burada buluşmamı istemedin. Eminim bu kıyafetler ona uyuyordur."

"Biliyorum. Bu yüzden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu söyledim. Şefin oğlu masada meme ucunu çekip emdi."

Başını iki yana salladı. "Sanırım. Kyle birkaç saat içinde konuşmaya hazır olur. Telefonu bekliyor olacağım."

"Benim için başka bir şeyin var mı?"

Benim için asansör düğmesine bastı. "Hayır. Basmıyorum."

"Nereye gidiyorsun?" Asansöre adımımı atarken sordum.

"Maço tavrını yatıştırmak için Greysen'a pek de çekici olmayan egzersiz kıyafetleri almaya gidiyorum."

"Teşekkür ederim. Zaman ayırdığınız için, size ödediğim zaman için çok minnettarım."

Kartımı okuttum ve yerime bastım. Mona uzun zamandır asistanımdı. Beni ailem kadar iyi tanırdı ve sahip olduğum çok az sayıdaki kadın arkadaşımдан biriydi. Ufak tefekti ama pantolon giymiş bir Pitbull gibiydi. Onunla tanışan herkes ısırığının havlamasından daha büyük olduğunu bilirdi. Kapılar açıldığında Rozay duvara yaslanmış beni bekliyordu.

"Bilgisayarınız Dymon ile sanal bir toplantı için ayarlandı."

"Tamam. Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Sonra görüşürüz."

Rozay aslında Mona'nın asistanıydı. Bana hem kişisel asistanım hem de iş asistanım olmanın kendisine zarar verdiğini söyledi ve beni ya birini işe alması ya da onu kovmam konusunda zorladı. Onu kovamazdım, bu yüzden Rozay'ı işe almasına izin verdim. Bir süredir bizimle birlikte ve yaptığımız yatırıma değdi.

Bilgisayarımın başında otururken ekranım açıldı ve sanal odaya girmemi bekliyordu. Düğmeye basar basmaz ekranda Quinci'nin yanında oturan Dymon belirdi. Yüzü patlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

"Günaydın. Bu surat ne için?"

"Dün bana gönderdiğin e-posta. Biloxi'deki oteli kapatmayı düşünmek zorunda kalabiliriz de ne demek?"

"Prodüksiyon ekibiyle konuşuyordum ve standartlarımıza uygun bir performans göstermiyordu ve ben de bazı rakamları hesapladım ve anladım ki-

". Beni yapım ekibiyle bir toplantıya sokun, böylece ne yapılması gerektiğini görebileyim. Oraya bir yolculuk falan yapmam lazım.

"Sana Quinci gibi mi görünüyorum, zenci?"

Quinci başını yana eğdi. "Affedersiniz?" diye güldü. "Pompalamaya gidiyorum." Ayağa kalktı ve onun alnına bir öpücük kondurup gitti.

Koltuğuna geri oturdu. "Ee?"

"Yani, ne?"

Konuşmak istediğini biliyordum ama ağzından çıkanları duymak istemiyordum. Durum ne olursa olsun, ben demiştim diyecek türden bir adamdı. Citrus Grove kadınları konusunda haklı çıkmasını istemiyordum, en azından şimdilik. Telefonum tam zamanında masanın üzerinde titredi.

"Şu anda konuşamam. Bu telefona bakmam lazım." O itiraz edemedi görüntülü aramayı sonlandırdım.

Çağrıya cevap verdim. "Tehlike."

Telefondaki ses "Git başımdan," dedi.

"Bay Hertz. Tek bir uyarı, Greysen'ı rahat bırakın. İşleri sizin için zorlaştırabilirim ve zorlaştıracığım da. Yeterince açık olabildim mi?"

"göndermek zorundaydın."

"Hata yapmayın Bay Hertz, katil o değil. O benim. Greysen ile bir daha irtibata geçmeyin."

Aramayı sonlandırdım.

Babamdan öğrendiğim en önemli şeylerden biri, her zaman ellerini kirletmekten korkmayan ve arkasını nasıl temizleyeceğini bilen birini maaş bordronuzda tutmanız gerektiği idi. Gençlik günlerimde, aletim konusunda her zaman seçici değildim, bu yüzden birkaç erkek arkadaşımı ve kocamı nakavt etmek ve bir iki kemiğini kırmak zorunda kaldım. Bir keresinde neredeyse tutuklanıyordum, işte o zaman babam bana ne yapmam gerektiğini söyledi. Bir süredir bu aile için bunu yapıyorum.

Kardeşlerim, onları hayatta tutmak ya da hapisten uzak tutmak için perde arkasında onlar için yaptığım şeyleri asla bilemezler. Dymon'ın Los Angeles'ta bir çete liderinden çocuğu olan bir kadınla birlikte olduğu gibi. Onlara, özellikle de çete liderine, çetesiyle sıfırdan başlamasına neden olabilecek kişileri tanıyan kişileri tanıdığımı bildiren bir mesaj göndermek zorunda kalmadan önce kardeşim için neredeyse her şey bitmişti. Yani Dymon'a dokunulamazdı ama ona o kuşu rahat bırakmasını da söyledim. Denim ve Declan için de aynı şeyi yaptım. Büyük kardeş olarak onları bilinen ve bilinmeyen şeylerden korumak benim görevimdi. Bunun için asla özür dilemem.

Normalde böyle aptalca bir şey yaptığımda babama söylerdim ama o bana, yanımda tutmayı düşünmediğim bir kız için böyle bir şey yaptığım için aklımı kaçırdığımı söylerdi. Bu konunun dışındaydı, Greysen şu an için benimdi ve onu koruyabileceğim her şeyden koruyacaktım. Ayrıca, eminim bunu takdir edecektir çünkü onunla işim bittiğinde ve eve döndüğünde, bu onu ondan uzak tutacak, böylece iyileşmeye devam edecekti.

Telefonum masaya çarparak titredi ve ekranda *'MG' yazısı* belirdi. Kyle'ın onunla bu kadar hızlı iletişime geçmesi ve bu kişinin ofisinden çok az uzakta olması etkileyici olurdu. Telefonu açtım ve hoparlöre verdim.

"Bayan Greysen."

"Hey, Diesel. Ne yapıyorsun?"

"Çalışıyorum. Her şey yolunda mı?"

"Evet. Her şey yolunda. Bana bıraktığın antrenman kılavuzu çok saçma ama üstesinden geldim. Eğitimci kız çok iyiydi."

"Günlüğüne söyle. Bana değil." Aramayı sonlandırdım.

Sırıttım çünkü gözlerini devirerek telefona baktığını biliyordum. Hemen ardından beni geri aradı. Tekrar cevap verdim.

"Telefonu yüzüme kapatmana gerek yoktu, Diesel. Seni arıyorum çünkü sıkıldım ve burada kimseyi tanımıyorum. Burada bir arkadaş edinebilirdim ama sen onu hırpaladın ve şimdi muhtemelen bana bakmaya korkuyor. Peki, ne yapmamı istiyorsun?"

"Yüzlerce butiğin yakınında yaşıyorsun. Alışverişe git."

"Ne için? Kıyafetlerle dolu dolap benim odamla aynı büyüklükte. Başka bir şey almama gerek yok. Tinder'a girip yeni arkadaşlar bulmaya çalışayım mı?"

Yavaşça göz kırptım. Buna hayır diyeceğimi biliyordu. Onun hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da beni nasıl köşeye sıkıştıracağını bildiğiydi.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun, Grey?"

"Bilmiyorum. Belki MIT'de geçirdiğin zaman. Bay Matematikçi. Söylesene, sayılarda nasıl bu kadar iyi oldun?"

Kıkırdadım. "Dürüst olmak gerekirse, kendiliğinden oldu. Annem ben on yaşlarındayken fark etmiş. Ortanca kız kardeşim doğduğunda çok hastaydı. Annemin ona günde on, on beş, bazen de yirmi hap vermek zorunda kaldığını hatırlıyorum. Serum torbalarını ve ilaçlarını değiştirmemiz, hatta iğne yapmamız gerekiyordu; çılgıncaydı. Anneme yardım ederken sayılar ve formüller kafama takılıyordu."

"Vay canına. Kız kardeşin ?"

"Harika biri. Burada insan kaynakları departmanının başında."

"Oh, bu çok güzel. MIT hakkında. Bana oradaki günlerinden bahset. O okula girmek için beş puanlık bir not ortalaman olması gerektiğini biliyorum, bu da aptal gibi zeki olduğun anlamına geliyor, peki o okulu geçmeyi ve bu baskın adam olmayı nasıl başardın? Zor muydu? Profesörlerden herhangi birini büyük X gibi astırdın mı?"

Bu beni güldürdü. Denemeden bile komikti. Bir an için ona birlikte olduğum iki profesörü anlatmaya karar verdim.

"Sadece birkaç profesör..."

"Evet. O aleti bir ya da iki sınıfta salladığını biliyordum." Güldü. "Aslında not için değildi. Sadece oturmak istediler, ben de izin verdim. onları."

"O kadınlar senden onlarca yaş büyük olmalı. Kocaları bu konuda ne dedi? Eminim içlerinden biri seni daha önce kaldırmıştır. Süper zeki olamazsın ve dövüşebilirsin. Şimdi söyle bana."

"Tam tersine, bebek kız. Jiu Jitsu'da kemerim var."

O kadar yüksek sesle güldü ki. "Tabii ki öylesin! Tabii ki bir çeşit karate yapıyorsun. Zengin Siyah çocukların yaptığı türden bir şey bu." Biraz daha güldü. "Umarım eski kasetlerinden bazılarını görebilirim. Ailenin seni kaydettiğini biliyorum."

"Evet, eminim ailemin bir yerlerde eski kasetlerim vardır."

"Peki, meşgul müsün?"

"Ben her zaman

meşgulüm." "Tamam, her

neyse..."

Ne olduğunu anlamadan önce, onunla saatlerce telefonda konuşmuştuk. Sohbet sanki aramızda on bir yıl yokmuş gibi akıp gidiyordu ve bundan keyif aldığımı söylemekten nefret ediyordum. Yine de bunu bilmesine asla izin vermezdim. Zaten sahip olduğundan daha fazla baskıya ihtiyacı yoktu.

OceanofPDF.com

ON BİR

OceanofPDF.com

GREYSEN

Gün 2/42

Saat sabahın üçünü biraz geçiyor. Yani teknik olarak üçüncü gün olabilir ama neyse. Uyuyamıyorum. Bu masanın caddeye bakmasına sevindim çünkü Şehir buradan çok güzel görünüyor. Hem gece hem de gündüz. Son yirmi dört saat içinde o kadar çok şey oldu ki, sanırım yazmayı bitirdiğimde ellerim Mahzen Bekçisi gibi kıvrılmış olacak. Bu sabah buraya yazabilirdim ama beynim çok sisliydi. O daracık siyah elbiseyi giydiğim andan Diesel'in amımı okşamasına, sonra yemesine ve sonra da sıkmesine kadar beynim aşırı yüklenmişti. Bu adam kafamı çok karıştırdı. Sanırım çoğu zaman gözlerim şaşı oluyordu. Her şey o kadar iyi hissettirdi ki, beni nasıl hissettirdiğini kelimelere dökemem. Sanırım kanımın her damlasının damarlarımda aktığını hissettim.

beni boşalttı. Bana bakışından farklı bir seviyede bağ kurmuş olabileceğimizi düşünmüştüm ama sonra John'u öldürmek istemesine rağmen kahvaltıda çok soğuk davrandı. Ya da Sean -hatırlayamıyorum- bana bir erkeğin bakması gerekenden biraz daha uzun baktığını hissettiğinde. Ve sonra koca kafalı kışını kontrol etmek için aradığımda, kapatma cesaretini gösterdi, ama geri aradığımda, dört saat kadar telefonda kaldık. Dört saat.

Saatlerce. Benimle bir insan ve bir arkadaş gibi konuştu, ama sonra tekrar soğudu. Eve geldiğini bile duymadım, o yüzden burada olup olmadığını bile bilmiyorum. Bugün sadece Salı gecesi-Çarşamba sabahı.

haftanın geri kalanında benimle bir akşam yemeği yiyeceğini ve Cumartesi gecesi birlikte uyuyacağımızı söyledi. Saçmalıyorum. Yatağa girmeme izin ver.

Çarşamba akşamı...

Günlüğümü kapattığım sırada telefonum bağlandı. Kısa bir yazıydı çünkü Diesel'in kahvaltıda bir pislik gibi davranması, beni tamamen görmezden gelmesi ve isteyken telefona cevap vermemesi ya da bana mesaj atmaması dışında ekleyecek pek bir şeyim yoktu. Dün saatlerce telefonda konuşmamızdan tamamen farklıydı. Saat 20:00'ye yaklaşıyordu ve hala eve gelmemişti. Yemeğimi yemiştım ve stres yapmamaya çalışıyordum.

"Selam, seksi şey. Bu saatte beni aramak için belini kırdırmakla meşgul olacağını düşünmüştüm," dedi Elle.

"Aman Tanrım. Daha yeni sekiz oldu. Ne yapıyorsun?"

Telefonunu yukarı kaldırmış, süitinde dolaşıyordu.

"Kızım, bir şey yok. Sadece sabah takmam gereken peruğu yapıyorum. Sen ne yapıyorsun?" Kameraya doğru ilerledi. "Parlıyor gibi görünüyorsun. Koca Baba sonunda seni sikti mi?"

Kızardım. "Tanrım, Elle. Lütfen ona öyle demeyi kes ama..."

Dolabıma girmeden önce etrafıma bakındım ve doğruca makyaj masama gittim. Diesel'in beni gizlice dinlemesine izin vermek istemedim.

"Lanet olsun, kızım. Az önce hangi cehenneme gittin? Saks."

"Dün sana bu dolabı gösterdim. Lütfen durun. Ama söylediğim şeye geri dönelim. Evet. Evet. Evet. Evet. Evet, evet. Sonunda beni sikti ve bu hayatımda yaşadığım en iyi şeydi. Kesinlikle en iyisi. Ağır sikinden kafasına kadar-"

"Kafa!" Elle çığlık attı. "Aman Tanrım. Lütfen bana daha fazlasını anlat. *Hiçbir şeyi* atlama."

"Sadece şunu bilin... hiçbir şeyi aşırı telafî etmiyor. Hiçbir alanda. On üzerinden değerlendirsek, tam anlamıyla yirmi. Yapamam... Tanrım, tek düşünebildiğim bu ama seni bunun için çağırmadım Elle. Birkaç dakikalığına odaklanabilir misin?"

İç çekti. "Tamam, tamam. Tamam. Tamam. Neler oluyor? Bekle, bir yere mi gidiyorsun? Üzerinde ne var?"

Kendime baktım. "Pijamalarım var. Mona'nın benim için aldığını tahmin ettiğim ipek bir pijama. Çok rahatlar. Parasını harcamamı çok istediği için sana da bir çift alacağım."

Gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor ama bana neler olduğunu anlat. Bir sonraki uçağa binmek zorunda kalacak mıyım?"

"Hayır. En azından henüz değil, ama o çok soğuk. Üç seviyesi var: soğuk, donma noktasının altında ve Antarktika gibi... yaşanabilirliğin ötesinde. Bir de

Geçen gece çok sıcak ve . Saniyeler içinde neredeyse her keşfetti ve beni boşalttı."

"Kulağa hoş *geliyor*."

"Evet, ama ertesi sabah şefin oğlunu gözleriyle parçalara ayırdı, beni tersledi ve çok mesafeli davranıyordu. Onu işyerinden aradım, önce telefonu yüzüme kapattı ama ben onu geri aradım ve aslında iyi bir konuşma yaptık. Biraz çözüyor gibiydi. Bu konuşmanın iyi vakit geçirmemiz için bir katalizör olacağını düşünmüştüm ama hayır. O zamandan beri onu ne gördüm ne de haber aldım. Şu an burada olup olmadığını bile bilmiyorum. Benim sikilmem gerekiyordu ve o burada, beni görmezden geliyor. Şimdi olduğu gibi, kendimden çok emin değilim. Bana iyi olduğunu söyledi ama öyle davranmıyor."

"Tamam, önce ilk şey, Grey. Sadece nefes al. Bir saniye dur ve nefes al. O önemli bir adam, bu yüzden eminim çok çalışması gerekiyordur. Koca Baba kadınlarını neden böyle seçiyor sanıyorsun? Sıradan bir adam olmak için zamanı yok. Sevgilisi için sana koca bir cilt verdi, yani sıradan biri değil. Henüz seni göndermedi, o yüzden çektiğini biliyorsun. Kaç yıldır hiç yapmadın, kızım, o amcığın onu hareketlere götürdüğünü biliyorum. O da mı 37 yaşında? Yaşlı kış. Kızım, lütfen. Kafandan çıkar."

güldüm. "Girllll. Sana dayanamıyorum."

Ellerini havaya kaldırdı. "Sadece söylüyorum. Onun sikini yaladın mı?" Başımı salladım. "Ve o sormadı bile."

"Sürtük, sormadı bile! Hareket etti mi? Sana bir ipucu verdi mi? Herhangi bir şey?" Başımı tekrar salladım. "Nun-uh. Neden sordun?"

"Bittccchhh. Evet, amın çok iyiydi. Koca babanın yaşlı kış o genç boku kaldıramadı. Hepsi bu. Ona biraz zaman ver. Aslına bakarsan, git bu gece onun sikini yala. O kalenin etrafında dolan, onu bul ve çekip çıkarmasını sağla."

"Bundan emin değilim, Elle. O biraz... Bilmiyorum." "Başını geri çevirmeyecek."

"Bunu bilemezsin."

"Evet, biliyorum. O bir erkek. Sen de em onu." Şakaklarıma masaj yaptım.

"Ve Grey, sakın . En kötü ihtimalle hayır diyebilir." "Ama bu benim ona karşı iyi olmadığımı pekiştirir."

"Kızım, dur. Ve sabah ne olduğunu bana anlat."

Onunla seks başlatmak bir başarı gibi görünüyordu, özellikle de bu kılavuzda olmadığı için. Eğer kılavuzda istediği her şeyi değiştirebiliyorsa, ben de değiştirebilirdim. Elle'in dediği gibi, en kötü ihtimalle hayır diyebilirdi.

"Ne? Az önce bir yaşamış gibi görünüyorsun." "Hiçbir

şey. Sana Kyle'ın-"

"Kim!"

"Kızım, Kyle babamla Diesel hakkında konuşuyordu. Babam sabahın köründe o adamın telefonunu aradı."

"Dur bir dakika. Tüm bunlar bana gönderdiğin sahte sayfanın ekran görüntülerinden sonra oldu."

"Evet! Çok sinirliyim. Onu düşünmemeye kararlıyım ve..." Durakladım.

"Ne?"

"Şşş. Sanırım asansör zilini duydum." Fısıldadım.

"Pekala, gitmene izin vereceğim."

"Hayır. !" Stres yaptım.

"Evet. . Önümüzdeki on dakika içinde... şey, yirmi, hayır, bu çok fazla adam, bu yüzden ona yaklaşık kırk beş dakika verin, böylece ekstra temizlenebilir. Ve sen git..." Kameraya doğru ilerledi ve iki eliyle sik emiyormuş gibi yaptı. "Aletin büyük olduğunu biliyorum, bu yüzden iki elini kullanmalısın."

Kıkırdama krizine girdim. "Hoşça kal Elle."

Telefonu kapattım ve parmak uçlarımda odadan çıktım, yarı yarıya odamda amımı parçalamaya hazır bekliyor olmasını umuyordum, ama boştu. Bütün gün aklımı ondan ve sikinden alamamıştım. İçime girip çıkarken bana nasıl baktığını. Elle'in bugün yoğun bir günü vardı, bu yüzden onunla çok fazla konuşamadım. Düşüncelerim beni ele geçirmeden ve ona mesaj atmadan ya da aramadan önce izleyebildiğim tek şey televizyondur ve o beni tamamen görmezden geliyordu. Yatağa oturdum ve zihnimi rahatlatmaya çalıştım. Telefonumdaki saati bir saate ayarlayacaktım ve süre dolduğunda odadan çıkacaktım.

"Kahretsin." Zamanlayıcı ikinci kez çaldıktan sonra sıçradım.

Zamanlayıcı ilk kez çalıştıktan sonra korktum ve tekrar kurdum ve tekrar çalıştığında kalkacağıma dair kendime söz verdim. Ayağa kalktığımda kalbim güm güm atıyordu. Neden kendimi bilmiyordum. Sadece bir adamdı. Büyük aleti olan bir adam. Büyük penisli bir adam.

kalın, uzun bir dil. Tekrar seks yapmak istediğim güzel kışlı bir adamdı ve bunu yapacaktım.

Koridor karanlık ve sessizdi. Duyabildiğim tek ses kulaklarımdaki gümürtülerdi. Koridorun sonunda, mutfakta mı yoksa oturma odasında mı olduğunu görmek için köşeden baktım ama yoktu. Oturma odasına geçer geçmez güçlü ot kokusu yüzüme çarptı. Kapının altından hiç ışık gelmiyordu. Kapı kolunu çevirdim ve kapıyı yavaşça iterek açtım. Oda zifiri karanlıktı. Sadece şeytan böyle uyurdu. Gözlerim karanlığa alıştığında onun yatakta olmadığını fark ettim.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Nefesim kesildi ve arkamı döndüm. Diesel kapıya yaslanmış, esrar çekiyordu. Vücudunun silüetini görebiliyordum. Net olarak görebildiğim tek şey esrarın yanan ucuydu. Olduğum yerde donup kalmıştım. Hiçbir şey söyleyemedim. Kolu hareket etti ve duvardaki ışıklar yanarak odayı loş bir şekilde aydınlattı. Üzerinde bir çift siyah külottan başka bir şey yoktu. Vücudu çok yontulmuştu. Damarları her yerden fışkırıyordu. Bu kadar yakışıklı olmasından nefret ederdim. O etraftayken, birkaç dakikalığına konuşma yeteneğimi kaybederdim.

"Tekrar sormama gerek var mı?" Yer değiştirdim.

"Um... Ben..."

Çıkar ağzındaki baklayı.

Kaşı kalktı. "Sen..."

Söyle.

Başını yana eğdi.

Boğazımı temizledim. "Neden... sana karşı iyi miydim? O. Sana karşı iyi miydim?"

Üzgünüm, Elle.

"."

"Evet, . Neden çok iyi biliyorsun." Cevap vermedi, beni konuşmaya devam etmeye zorladı.

"Sen... beni bu özel kulübe götürdün, benimle seks yaptın ve sonra beni bir kenara attın. Sana soruyorum, yaptığım seks senin için iyi miydi?"

Kaşları birbirine çatıldı.

"Yoksa bu da kadınları senin için deli etmene mi bağlı? Onları çok iyi becerip emiyorsun ve sonra onları bir odaya kilitliyorsun, onlarla konuşmuyorsun, onlara kötü davranıyorsun, yaptıkları her şeyi ikinci kez düşünmelerini sağlıyorsun ve sonra seni memnun etmek için daha fazlasını yapmaya çalışıyorlar. Kadınları tarikatınıza böyle mi alıyorsunuz?"

Yüzündeki o sırıtma beni çok kızdırdı.

"Ve sen de anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmiyorsun ve söylediğin gibi beni her gün öpmüyorsun. Benden kendi sözümü tutmamı beklerken nasıl olur da kendi sözünü tutmazsın?"

Çok iyi gidiyordum. Tekrar konuşmaya hazırlanıyordum ki o kendini kapı çerçevesinden aşağı itti.

"Bayan Greysen?" Bana doğru yürümeye başladı. "Burada kilitli mi kaldınız?"

O bana doğru yürürken ben birkaç adım geri attım.

"Cevap ver bana," diye emretti.

Sırtımı pencereye dayayana kadar beni geri götürdü. Yüzüne bakamıyordum ama tabii ki beni çenemden tutup başımı yukarı kaldırmıştı.

"Siz... burada kilitli misiniz Bayan Greysen?"

Yanaklarım çok sıcaktı.

"Hayır, ama-"

"Sshh." Parmağını dudaklarıma bastırdı.

Boğazımdaki yumruyu yuttum. Eğildiğinde, beni öpmek üzere olduğunu düşünerek dudaklarımı yaladım.

"Beni takip et," diye fısıldadı kulağıma.

"Nereye?"

"Böylece, kilitli kalmanın gerçekte ne anlama geldiğini görebilirsiniz."

Nefesim kesildi. Arkasını döndüğünde, gözlerim sırtının üst kısmındaki büyük kalın harflerle yazılmış soyadına gitti. Ben hâlâ duvara yapışmışken o kapıya doğru ilerlemişti. Arkasını döndüğünde, biraz daha geri çekilebilirmişim gibi tekrar duvara yaslandım. Elini koridora doğru salladı. Yavaşça odayı geçip koridora doğru yürüdüm. Gözlerim henüz karanlığa alışmamıştı, bu yüzden Diesel'e uzandım ve o da bileğimi gevşekçe yakaladı. Bu hafif dokunuş bile tüylerimi diken diken etti. Beni köşeden kilitli kapıya doğru götürdü. Vücudu pedin önünü kapatmıştı, bu yüzden istesem de şifreyi göremezdim.

Odaya önce o girdi ve ışıkları açtı. Arkasından içeri girdiğimde ağzım açık kaldı. Büyük bir alışveriş merkezinin ortasında kaybolmuş bir çocuk gibi etrafıma bakındım. Odanın her tarafı kameralar ve ışık standları ile tam bir film prodüksiyon seti gibi düzenlenmişti. Kameralar birçok farklı seks makinesini gösteriyordu; daha belirgin olarak, X şeklindeki makine ortadaydı.

"Aman Tanrım. Bu... .. söyleyecek sözüm yok."

"Güzel. Zaten sessiz olmanı istiyorum."

Kameralardan birine doğru yürüdü ve X makinesinin yanından geçip dolaba doğru yürümeden önce onu kurcaladı. Dolabı açtığında içinden bir ip çıkardı.

"Bak, Diesel-"

Kaşlarını kaldırarak başını bana doğru çevirdi.

"Efendim." Kendimi düzelttim ve o da dikkatini tekrar yaptığı işe verdi. "Odanıza geldiğimde... belki biraz güvence arıyordum çünkü yarın okula başlayacağım ve eminim oradaki en yaşlı insanlardan biri ben olacağım," diye geveledim.

En üst rafa uzanıp bir ip çıkarırken gözlerim dövmesine dikilmişti. Bana bakmadan önce esrarını çekti.

"Size biraz güvence vermek üzereyim Bayan Greysen."

Yanaklarını ısındı.

"Ama... Ben, efendim..."

"Ssshhh. Buraya gel."

Tezgâha yaslandı ve bacak bacak üstüne attı. Külotundaki şişkinlik dikkatimi çekti. Beni yanına çağırdığında, ayaklarım hemen yerde ilerlemeye başladı. Ona sadece birkaç santimetre kala durdum. Kolunu belime dolayarak beni kendine doğru çekti. Bana öyle bir bakıyordu ki, beni öpmek üzere olduğunu sandım. Sigarayı söndürmeden önce son bir kez daha çekti.

"Bayan Greysen, şu kameraları görüyor musunuz? Her birkaç saniyede bir defalarca yanıp sönecekler."

Başımı hızlıca salladım. O bunu söyler söylemez bir vınlama sesi duydum ve kameralar birkaç kez yanıp söndü. Met Gala'da kırmızı halıda yürüyor gibiydik.

"Aman Tanrım. Bu çok parlak. Epileptik olmadığımı nereden biliyorsun? Tanrım."

"Biliyorum."

"Ah evet. Bana yaptırdığın ölüme yakın fiziksel müdahale."

Kıkırdadı ve uzaktan kumandayı alarak köşedeki televizyonu açtı. "Önce şunu yapayım."

Telefonunu aldı ve bilekliğıme doğru tuttu. Çok geçmeden ekranda bir sürü rakam ve çubuk belirdi.

"Bu benim kalp atış hızım mı?"

"Evet. Ve eğer rahatlayabilirsen çok memnun olurum. Ben daha sana dokunmadan neredeyse bayılma seviyelerine ulaşıyorsun. Sizi bu kadar geriyorum Bayan Greysen."

"Evet."

Kameralar tekrar parladığında sıçradım. Yüzümü kavrayarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve dilini ağzıma soktu. Dilimi yakaladı ve emmeye başladı, dizlerimin bükülmesine neden oldu. Elini yüzümden boynuma götürdü ve hafifçe kavradı. Ağzımdan çekildi ve alnını benimkine bastırdı.

"Sakin ol, ufaklık."

Kalp atış hızımın yüzün üzerine çıktığını görmek için gözlerimi ekrandan ayırdım.

"Bana ne yapıyorsunuz, Sir Danger?"

Dudakları yüzüne yayıldı. "Henüz bir şey yok ama Bayan Greysen, şu anda bu oda için hazır olduğunuzu sanmıyorum."

Döndü ve ipi dolaba geri koydu.

"Belki daha sonra. Yatağına git. Sabah okulun var."

Sorumluluğu al, Grey.

"Ama..." Kollarımı beline dayadım. "Bu oda için henüz hazır olmayabilirim ama sanırım hazır olduğum bir şey var."

"Neymiş o?"

Öne doğru eğilerek dudaklarımı göğsüne bastırdım. Beni durdurup görmek için göğsünü birkaç kez gagaladım; durdurmayınca dilimi göğüs ucunda gezdirdim. İçine çektiği hafif nefesi kaçırmadım ve tekrar yaptım. Göğsünü öptükten sonra dilimi boynunda gezdirdim. Kulak memesini ısırdığımda başını bana doğru çevirdi.

"Bu iyi hissettiriyor mu, efendim?"

Fısıldadım. "Evet, Bayan Greysen," diye alçak sesle cevap verdi.

Kulağının arkasını yalamadan önce kulak memesini biraz daha kemirdim. Aleti karnıma doğru zıpladı. Cesur davranarak parmaklarımı külotuna soktum ve aletini serbest bırakacak kadar aşağı çektim. Çıkardığı homurtu

Aletini kavradığımda çıkan ses, beni ele geçirmesiyle ilgili korkularımı bastırmaya başladı.

"Aletiniz çok büyük, efendim."

Aletin başından döl sızıyordu ve ben de bunu bir kez aletini okşamak için kullandım.

"Kahretsin."

Aletine bakmak için boynundan uzaklaştım. Çok güzeldi, çikolataydı, mantar şeklinde güzel bir kafası vardı ve shaftının ortasından aşağı inen uzun kalın bir damarı vardı. Ben aletine hayran hayran bakarken kameralar yanıp sönmeye başladı. Kafamı kaldırıp ona baktığımda, çoktan bana bakmaya başlamıştı.

"Bu... bu iyi hissettiriyor mu, efendim?" "Evet."

Dudaklarımı yalayarak önce sağ meme ucuna, sonra da göğsünün üzerinden sol meme ucuna sürttüm. Nefes alış verişini bana tahrik olduğunu söylüyordu. Dizlerimin üzerine çöküp sikiyle yüz yüze gelene kadar karın kaslarını öptüm. Başını ağzıma almadan önce aletin ucundaki küçük sakız damlasını yalayarak uzaklaştırdım. Ona bakarak, sikinin yarısı ağzıma girene kadar yavaşça aşağı doğru indim. Geri çekildim ve sikini ağzımdan çıkardım. Yanıp sönen kameralar beni bir anda başka birine dönüştürdü. Sikini ağzıma aldım, boğazımı gevşettim ve sikinin olabildiğince büyük kısmını ağzıma soktum. Gözlerimde su birikmiş, yüzümden aşağı düşmeye hazırlanıyordu.

"Kahretsin, Bayan Greysen," diye inledi.

Geri çekildim ve sikini bütün olarak yutmak için kendimi zorlamadan önce sikine tükürdüm. Aletin başı bademciklerimi geçtiğinde öyle bir öğürdüm ki kusacağımı sandım ve nefesimi tutmak için geri çekildim. Göğsüm bir aşağı bir yukarı inip kalkıyordu. Diesel çenemi tutarak ona sağladı.

"Aferin kızıma. Duymak istediğim ses bu. Ama yüzün..." başparmağını yavaşça dudaklarımda gezdirdi. "Bundan daha dağınık olabilirdi." Yanağımı çimdikledi. "Yüzün daha kırmızı olabilirdi."

Yanıp sönen kameralar bana kendi kişisel porno sahnemde olduğumu hatırlattı ve dünyadaki herkes bu filmi görecekmış gibi davranmam gerekiyordu. Başımı tekrar sikine doğru yönlendirdiğinde, onu ağzımın derinliklerine aldım ve tekrar öğürdüm.

"Siktir."

Ritmimi buldum ve sanki bunu bir meslek olarak yapıyormuşum gibi onu derin derin emmeye başladım. Kameralar parlar parlamaz ona baktım. Düşük gözleri, genişleyen burun delikleri ve hafifçe ayrılmış dudakları bana cennette olduğunu söylüyordu. Onu emdikçe ağzım daha da ıslanıyordu. Tükürük baloncukları aletin dibinde toplanıyor ve sesi daha yüksek çıkarıyordu.

"Seni pis sürtük seni." diye tısladı.

Amım zonkluyor ve yanaklarım yanıyordu. Çenem ağrıyordu ama artık pes edemeyecek kadar ileri gitmiştim.

"Emmeye devam et. Aynen böyle."

Onu emdikçe daha da ıslanıyordum. Külotum yoktu, bu yüzden sularım şortumu doyurdu.

"Sikimi emerken çok seksi görünüyorsunuz, Bayan Greysen." Yüzümden aşağı su aktı. Burnum aktı.

"Ağzın çok sıcak ve ıslak."

Hızımı yavaşlattım ve çenemi sıktım, aşağı yukarı inip çıkarken dilimi shaftının altında gezdirdim. Karın kasları esnedi, bu yüzden yakın olduğunu ya da kendini tutmaya çalıştığını biliyordum, bu yüzden bunu iki elimle sikini kavramak için bir şans olarak değerlendirdim.

"Bayan Greysen," diye seslendi adıma bir uyarıymış gibi.

Daha da yavaşladım ve sikini daha sıkı kavradım. Sanki soğukkanlılığını korumaya çalışıyormuş gibi yavaşça göz kırpyordu.

"Siktir," diye inledi. "Boşalmak üzereyim Bayan Greysen. Ağzınızı açın."

Arkama yaslandım ve ağzımı olabildiğince açarak dilimi dışarı sarkıttım. Aletini okşadı ve ağzıma uzun bir sperm akıttı.

"Agh fuck," diye homurdandı.

Boşalana kadar okşadı. İşi bittiğinde, kulüpte beni sikmeyi bitirdiğinde yüzünde beliren ifadeyle bana baktı.

Sonunda nefesimi tuttuktan sonra, "Nasıl görünüyorum efendim?" diye sordum. "Çok güzel. Çok güzel."

Ayağa kalkmama yardım ettiğinde dizlerim biraz titriyordu.

"Yani..."

Kameraya doğru yürümesini ve bir düğmeye basmasını izledim. Döndü ve bana baktı. "Ee, ne oldu?"

"İyi miydin?"

Başını hafifçe sallamadan önce dudakları yüzüne yayıldı.

"İstediginizi aldınız mı Bayan Greysen?"

Ağzım bir açılıp bir kapandı. Birkaç saniye düşündükten sonra omzumu hafifçe silktim. Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyordum. Sorularıma ya da yatak odasındaki ifadelerime somut bir yanıt vermemişti ama onu boşaltmışım ve bana iyi bir iş çıkardığımı söylemişti, bu yüzden hoşuna gittiğini biliyordum. Artık ne istediğimi bile bilmiyordum.

"Basit bir evet ya da basit bir hayır, Bayan

Greysen." "Evet. Evet, istediğimi aldım."

Başını salladı. "Güzel."

Dönüp elini kapıya doğru sallamadan önce kapıya doğru yürümesini izledim.

"Geliyor musun?"

"Oh. Evet."

Ona doğru olabildiğince normal bir şekilde yürüdüm, bu da onun sırtmasına neden oldu. Bileğimden tuttu ve beni koridora çıkardı.

"Diesel, burayı neden bu kadar karanlık tutuyorsun? Korkmuyorsun," diye fısıldadım beni koridorun sonuna götürürken.

"Karanlıktan mı?" diye sordu.

Alay ettim ve sanki beni görebiliyormuş gibi gözlerimi devirdim.

Kıkırdadı. "Neden alınganlaşıyorsun? Az önce bana korkup korkmadığımı sordun ve burada korkacak bir şey yok. Sadece ışıkları açabilirdin."

"Ama-"

"Ama odama gizlice giremezdin, değil mi?" "Evet, her neyse, en başta neredeydin?"

"Ofisimde."

"Oh."

Kapımın önünde durdu ve bana doğru döndü. "Bundan sonra sadece ara ya da mesaj at-"

"Bunu yapıyordum ve sen beni görmezden geliyordun," diye kestim

sözünü. "-Seks yapmak istediğinizde. Bayan Greysen, biz arkadaş değiliz." sanki söylediğim şeyi söylememişim gibi cümlesini bitirdi. "Ve belki de bazı şeyleri daha açık ifade etmeliydim, bu sadece cinsellikle ilgili. Eğer konu seks değilse konuşmalarımız çok sınırlı. Sana günlüğü bu yüzden aldım, çünkü konuşmayı seviyorsun."

Salon karanlık olduğu için yüzümdeki şaşkın ifadeyi göremedi. Nutkum tutulmuştu. Orada yaşadığımız o güzel ve kötü sahneden sonra bu kadar soğuk davranabildiğine inanamıyordum.

"İyi geceler, Bayan Greysen."

Beni orada aptal gibi hissederken bıraktı. Odama girdiğimde, yatağa daldım, başım önde, onun aptal odasına girdiğim günü tekrar yaşamayı diledim.

Ertesi sabah...

Aynanın karşısında güneş kremimi sürmüş, yüz rutinimi tamamlıyordum. Tanrıya şükür, içimde hissettiğim gibi görünmüyordum. Yaşadığımız o andan sonra Diesel'in bana davranış şekinden sonra utandım ve zar zor uyuyabildim. Nihayet kalkmadan önce saatlerce dönüp durdum, sıcak bir duşun beni uyutacağını düşündüm ama öyle olmadı. Neyse ki ilk dersim dokuzdan sonra başlıyordu ve çok erken kalkmam gerekmiyordu. Yapmam gereken tek şey biraz yıkanmak olduğu için de minnettardım. Kendimi canlandırmak için Mona'nın benim için aldığı pahalı iç çamaşırı takımlarından birini giydim.

Banyodan çıkarken Diesel'in yatağında, hazırladığım giysilerin yanında oturduğunu görünce durdum. Bir elinde bir kutu, diğerinde telefonu vardı. Keşke pis tavırları onu çirkinleştirseydi ama çirkinleştirmiyordu. Üzerinde her zamanki siyah pantolonu, uzun kollu beyaz gömleği, siyah yeleği ve kravatı vardı. Eksik olan tek şey ceketiydi.

Hiçbir şey söyleme, Grey. Güçlü ol.

Derin bir nefes aldım ve odanın içinde kıyafetlerime doğru yürüdüm. Ona bakmamaya çalıştım çünkü beni çoktan ele geçirdiğini bilmenin tatminini ona yaşatmak istemiyordum.

Tanrım. Çok güzel kokuyor. Kibirli herif. Ona katlanamıyorum. Onu kabul etme, Grey.

Sınıftaki ilk günüm için sade bir kıyafet seçmiştim: gri kazak, siyah büyük boy gömlek ve bir çift siyah sandalet. Rahat olmak ve uyum sağlamış gibi görünmek istiyordum. Kazağı elime aldığımda Diesel'in elindeki kutunun içinde ne olduğunu görmeye çalıştım ama bana baktı ve hızla başka tarafa bakmamı istedi.

"Şoförünüz sizi kapalı otoparkta bekliyor olacak. Programınızı biliyor."

Cevap verme.

"Onu giymeden önce buraya gel ve ." Ona baktım.

Bu adi herif günaydın bile diyemiyor.

" imdi. Bayan Greysen."

Ona bakmaya devam ettim, dün gece hakkında bir şey söylemesini bekliyordum.

"Kızım, sana söylemem gerekirse..." Kemer tokasını çekti.

   çekerek kazağı yatağın üzerine attım ve ellerimi kal alarımaya koyarak önünde durdum.   aret parmağını yavaş bir daire çizerek döndürmeden önce beni bir aşağı bir yukarı s zdz . Arkamı döndüm ve eğıldim. Çok a ağılanmı tım ama ona elinde ne olduğunu ya da bana ne yapmak üzere olduğunu sorma zevkini tattırmayacaktım. Beni becermek üzere olsa bile sesimi  ıkarmayacaktım. Bir kapağın açıldığını duyduğumda gerildim.

"Rahatlayın, Bayan Greysen."

Sıvının fı kırıldığını duyduğumda tekrar gerildim. Saniyeler sonra, k lotumu yana çekip deliğimin içine soğuk bir nesne kaydırıldığında tısladım. O her neyse, amım otomatik olarak onu içine çekti.

"Aferin kızıma."

Gözlerimi devirmiştim. Külotumu yerine geri koydu ve k  ıma iki kez vurarak i inin bittiğini söyledi. Onu görmezden gelerek kıyafetlerimi giymeye devam ettim. Her neyse, rahattı ve neredeyse hiç hissetmiyordum.

Telefonunu eline aldı. "Benim için sık." Ona

baktım. "Ne?"

"Kaslarınızı sıkın."

O telefonuna bakarken ben bana söyleneni yaptım.

" yi kız, Bayan Greysen."

Siktir git, Diesel.

"Aklında bir şey mi var?"

Ona bakmamaya çalışarak gömleğimi kaptım ve giydim.

"Seninle konu tuğumu duyuyor musun?"

Ona ters ters baktım. "Evet, benimle konuştuğunu duyuyorum. Ve hayır, aklımda hiçbir şey yok."

"Emin misin?"

"Evet." Dudaklarımı bir tavırla patlattığımdan emin oldum.

Gözlerini kısarak bana baktı. "Tamam o zaman. Kahvaltı edecek vaktin yok." " ıkarken bir muz alırım."

Ayakkabılarımı giydikten sonra odanın karşısına geçtim ve masamdan çantamı aldım.

"Gün boyunca sana sıkmanı söyleyeceğim ve sen de beni tatmin edecek şekilde sıkacaksın."

Çantamı başımın üzerinden geçirdim. "Ya seni tatmin edecek kadar sıkmazsam?"

Ayağa kalktı. "O zaman beni tatmin edecek şekilde sıkıyorsun." Eline baktı, jöleyi parmaklarına sürdü. "Küçük bir düzeltmenin yardımcı olmayacağına inanıyorum."

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki."

Ellerini birbirine sürttü. "İlk dersinize geç kalmaya çalışıyorsunuz Bayan Greysen. Devam edin."

"Özür dilerim."

"Üzülme, dikkatli ol."

Her şeyi aldığıma emin olmak için odaya bakmadan önce ona sıkı bir gülümseme verdim. Beni koridora kadar takip etti.

"Bu sabah günlük tuttun mu?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"bir şeyim yoktu." "Oh, yok muydu?"

Sesi şaşırmış gibiydi, bu bir an için kafamı karıştırdı ama sonra neden sorduğunu anladım. Elimden geldiğince onun sikini yalamıştım ve sonrasında bana tam bir göt gibi davranmıştı. Bunu söylememin nedeninin sikinin hakkında yazılacak bir şey olmaması olduğunu düşünmesini umuyordum, ki bu tamamen yalandı, ama öyle düşünmesini umuyordum. Belki bu onun kıcını bir ya da iki basamak aşağı indirirdi.

"Hayır."

"Hm. Bunun isteğe bağlı olmadığını biliyorsun, değil mi?" "Evet."

Kıkırdadı. "Bu sabah spor yaptın mı?" "Hayır."

"Peki neden?"

"Zamanım yoktu."

"Bu da isteğe bağlı değildir."

Durdum ve arkamı döndüm. Durdu, vücudunu benimkine bastırdı. Ona baktım.

"Diesel, beni kızdırmaya çalıştığını biliyorum, böylece bana şaplak atabilirsin, ama yemi yutmayacağım. Ben üzerime düşeni yapacağım."

Anlaştık. İyi günler dilerim."

Dönüp uzaklaşmadan önce ona bir gülümseme gönderdim.

Sınıfa girdiğimde boş bir yer bulmak için sıraları taradım. Sanırım herkes benim kadar hevesliydi çünkü ders on dakika içinde başlamıştı. Şaşırtıcı bir şekilde sınıfın çoğu kadındı ama son koltuk sınıfın ortasındaki iki erkeğin arasındaydı. Bundan nefret ediyordum çünkü öğretmenin doğrudan görüş alanındaydı ve bu da beni her zaman çağrılacak bir suçlu haline getirecekti.

"Kahretsin, çok güzel kokuyorsun. Üzerinde ne var?" dedi sağ tarafımdaki çocuk ben oturur oturmaz.

Ona ve gülümsedim. "Um, YSL. Hangisi olduğunu bilmiyorum."

Aralarından seçim yapabileceğim çok sayıda parfüm şişesi vardı ve hepsine bayıldım. Hepsini sevmiş olmaktan nefret ediyordum çünkü bunların gerçekten onun kadınları için seçtiği kokular mı yoksa Mona'nın seçtiği kokular mı olduğunu merak etmekten kendimi alamıyordum.

"Oh. İşte bu. Kızım için bundan biraz almam gerekecek."

"Harika."

Bana oyun oynamaya çalışmadığı için minnettardım çünkü muhtemelen onu reddettikten sonra Yaz dönemini daha da uzatırdı. Kapı açıldığında herkesin kafası kapıya gitti. Adam kapıdan içeri girdiğinde neredeyse gözlerim yuvalarından fırlayacaktı. Bu adam Chokers'da sahnede yarı çıplak, kendisine itaat etmediği için bir kadına şaplak atan adamdı. Kırk sekiz saatten biraz daha uzun bir süre önce, tasmalı bir kadını gezdiriyordu ve şimdi sınıfın önünde, mükemmel giyinmiş ama tıpkı Diesel gibi kibirli hisler yayıyordu. Diesel'le o küçük odada olduğumuz için şükreliyordum, böylece beni tanıyamayacaktı. Sınıfın tamamına baktığında şok olmuş gibiydi.

"Vay be. Günaydın sınıf. İnsanların yaz kursuna gitmek için bu kadar hevesli olduğunu bilmiyordum."

Sınıf toplu bir kahkaha attı. Kalem eline aldı ve adını yazdı.

Jeff.

Arkasını döndü ve sınıfı taradı. Gözleri benimkilere takıldığında, sınıfı taramaya devam etmeden önce birkaç saniye durakladı.

Mümkün değil.

Beni kulüpten tanımasına imkân yoktu. Karanlıktı ve ayrıca oraya vardığımızda tüm zaman boyunca odada kalmıştık. Diesel'e mesaj atmak için telefonumu cebimden çıkardım, ekranda noktalar olduğu için bana mesaj atma sürecinde olduğunu gördüm.

Efendim: *İyi misiniz?*

Ben: *Ha?*

Efendim: *HR'niz yükseliyor.*

Bütün gün oturup HR'ımı mı izliyorsun? Bu seni tahrik falan mı ediyor? Bu bir sapkınlık mı?

Noktalar ekranda belirdi ve sonra kayboldu.

Sıkıştır.

Kafamı kaldırdığımda Jeff'in çantasından bir sürü paket gördüm.

"Bu sizin ders programınız ve yaz dersleri normal bir dönem kadar uzun olmadığı için bunu harfiyen uygulayacağız."

Telefonum titredi.

Efendim: *Kendinize itaatsiz bir sabah geçiriyorsunuz. Her şeye rağmen odaya hazır olabilirsiniz.*

Kaslarımı biraz sıktım.

Ben: *Bitti. Mutlu musun?*

Hayır. Parmaklarımı bundan daha sıkı sıktınız. Bu bir. Saymaya devam et. Ugh.

Şimdi onun için bir şey yapmamı istediğinde bana mesaj atacak kadar vakti vardı ama yine de gözlerimi kapadım ve elimden geldiğince sıktım. Bana saymaya devam etmemi söylemesinin ne anlama geldiğini bildiğimden, raketinin ya da elinin gazabını hissetmek istemiyordum. Elimde bir şey hissedip gözlerimi açmamı isteyene kadar sıkmayı bırakmadım.

"Hey, sen heteroseksüel misin?" diye sordu adam.

"Evet." Elinden kâğıt yığınını aldım. "Özür dilerim."

Kâğıt yığınını aldım, kendiminkini aldım ve sonra . Telefonum yandı.

Yu

kar *Aferin Bayan Greysen. Bu iyiydi.*

1. Bu beni çok fena kızdırdı. Bunu yapmayacağını biliyordum.

İşten ayrılıp bana şaplak atacaktı, ben de ona izin vermeye karar verdim.

Ben: *İnanılmazsın, Diesel!!!! Bana bu fırsatı verdin ve şimdi de dikkatimi dağıtıyorsun! Hasta, küçük, çarpık sapık zihninin için bazı sıkma egzersizleri yapmamı ve aynı zamanda dikkatimi vermemi nasıl beklersin? Bunu yapmayacağım. El kitabını yeniden müzakere edeceğim. Eğer benim koyduğum kurallara uymak zorunda değilsen, ben de senin aptal kurallarına uymak zorunda değilim! Beni kovun, umurumda değil! Telefonumu kaldırıyorum!*

Dürüst olmak gerekirse, o mesajı gönderdikten sonra kendimi o kadar güçlenmiş hissettim ki gülümsemekten kendimi alamadım. Dediğimi yaptım ve telefonumu kaldırdım. Onu birkaç gündür tanıdığım için meydan okumayı hem sevdiğini hem de nefret ettiğini biliyordum, bu yüzden muhtemelen masasında öfkeyle ama yüzünde bir gülümsemeyle oturuyordu.

Derse başlayalı yirmi dakika ki Diesel'in geleceğini düşünerek kapıya bakmaya başladım. İsteyken kalp atışlarımı izleyebileceğini ve izlediğini bildiğimden, gerçekten endişelendiğimi anlamaması için nefes alış verişlerimi düzenledim. Ne zaman odaklanmaya çalışsam, aklım Diesel'in her an birinin içeri girebileceğini umursamadan o restoranda bana şaplak atmasına kayıyordu. Ayrıca aklım beni kamyonetine götürüp raketiyle o kadar sert şaplak atmasına gitti ki zar zor oturabildim. Onun kışına dayanamıyordum. Ne kadar acımasız olabileceğini düşündükçe, kendimi sınıf boyunca rastgele sıkarken buldum, bana biraz övgü verip vermediğini görmek için telefonumu bile kontrol etmedim.

Jeff sınıfı dağıttıktan sonra herkes eşyalarını topladı ve kapıya yöneldi. Diesel'in kapıda olmamasını umarak ve dua ederek biraz yavaş hareket ediyordum. Patlamama verdiği yanıtı görmek için telefonuma bakmaya hâlâ cesaretim yoktu. Eşyalarımı topladıktan sonra Jeffle göz göze gelmemeye çalışarak kapıya yöneldim.

"Greysen," diye seslendi bana.

Aramızda güvenli bir mesafe bırakarak kapıya doğru döndüm. "Evet?"

Tahtayı silmeye başladı. "Dersim seni sıkıyor mu?" "Hayır.

Hayır, sıkıyor."

"Emin misin?"

Başımı salladım.

"Tamam."

Birkaç saniye birbirimize baktık. "Hepsi bu mu Jeff?"

Başını salladı.

Sınıftan aceleyle çıkarken düşüncelerim çılgına dönmüştü. O biliyor muydu? Diesel ona söyledi mi? Benimle bir tür şifreli dil mi konuşuyordu? Bu yaz nasıl hayatta kalacağımı bilmiyordum.

"Bayan McCree."

Gözlerim dikiz aynasına gitti ve şoförümün buluştu. "Evet."

"Beni duydun mu?"

"Özür dilerim. Hayır, duymadım."

"Seni eve götürmeden önce bir yerde durmak ister misin?"

"Hayır, böyle iyiyim. Teşekkür ederim, Tom."

Başını salladı ve tekrar yola odaklandı. Düşüncelerim karmakarışık. İkinci dersimde nihayet cesaretimi toplayıp telefonumu kontrol ettim ve Diesel'den gelen hiçbir mesaj yoktu. Cevap yazarken gönder tuşuna basmayı unutup unuttuğumu görmek için mesaj dizimizi bile açtım ama hiçbir nokta yoktu. O anda ne düşüneceğimi bilemedim. İşinin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum, bu yüzden işi bırakmayacağını biliyordum. Eve gelene kadar kafamın karışıklığı içinde debelenmeme izin verecekti. Hıncır zihninin çalışma şekline bakılırsa, o raketle beni uykumdan uyandırırca hiç şaşırırmazdım. Kapı kilitli uyuyabilirdim ama sadist kışının kapıyı açmanın bir yolunu bulacağından emindim.

Diesel'in akıl oyunlarını bir kenara bırakırsak, beni kaydettiği dersler oldukça güzeldi ve çok şey öğrenecekmişim gibi görünüyordu. Bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordum ama aynı zamanda oldukça kolay görünüyorlardı. Diesel sihirli bir şekilde beyaz atlı prene dönüşür ve beni daha uzun süre kalmaya davet ederse ya da eğitimimin geri kalanını ödemeyi teklif ederse kalırım. Elbette ondan bunu bir hediye olarak isteyebilirdim ama beni çatı katından kovduktan sonra onunla aynı şehirde kalmamın hiçbir yolu yoktu. Burada kalacağıma, kuyruğumu bacaklarımın arasına kıştırıp eve giderdim.

Asansörün önüne geldiğinde Tom, "Bir yere gitmen gerekirse beni arayabilirsin," dedi.

"Teşekkür ederim."

Asansörde ne yemek istediğimi düşünüyordum çünkü Diesel'e o kadar kızgındım ki söylediğim gibi durup bir muz bile almamıştım. Karnım sırtıma değmeye başlamıştı. Kapılar açıldığında inmeye hazırlanıyordum ama Diesel'in alışveriş merkezine yaslanmış telefonuna baktığını görünce durdum. Sanki poz veriyormuş gibi duvara yaslanmıştı.

Jos A. Banks dergisi için. Ceketini giymemişti ve gömleğinin kolları dirseğine kadar katlanmıştı.

"Hasta, küçük çarpık sapık zihin," diye konuştu.

Yutkundum. "Diesel."

"Sanırım..." kendini duvardan itti ve yavaşça bana doğru yürüdü. "Sanırım bir yerlerde Bayan Greysen, sizinle bağlantımız koptu."

Asansör kapıları kapanmaya başlamadan hemen önce durdurmak için iki elini birden uzattı ve kapıları geri iterek açtı. Metal birbirine değdiğinde sıçradım. Kollarını kaldırmış, kapıları açık tutarken üzerimde yükseliyordu. Gözleri bana kızgın olduğunu söylüyordu. Şakağında atıyor görünen kalın bir damar vardı.

"Ve kopukluğu gidermenin tek yolu düzeltmedir. Hadi gidelim."

Ellerini kapıdan çekip uzaklaştı ama ben asansörde kaldım, sersemlemiş, dehşete düşmüş ve bir o kadar da tahrik olmuştum.

"Bayan Greysen, eğer bu kapılar kapanırsa..." Omzunun üzerinden söyledi ve yürümeye devam etti.

Asansörün sesi beni bir pist marşı gibi irkiltti ve çantamı kapıların arasından geçirerek tekrar açılmalarını sağladım. Sinirlerimi ve adımlarımı toparlayarak asansörden çıktım, ayakkabılarımı çıkardım ve onu takip ettim. Ben köşeyi döndüğümde o da diğer köşeden odaya doğru dönüyordu. Yavaş adımlarımı derin bir nefes alma kılavuzu olarak kullandım. İkinci köşeyi döndüğümde Diesel kapı paneline yaslanmış, kollarını daha da yukarı katlamıştı. Durakladım, yalvaran gözlerle ona baktım, onun çok sevdiği gözlerle. Başını yana eğip sırtımadan önce bana baktı.

"Hemen içeri girin Bayan Greysen," diye emretti. "Beni şu anda olduğumdan daha fazla kızdırmak istemezsiniz."

Kendini kapı panelinden itti ve odaya girdi. Odaya girdiğimde onun yerde yürüyüp dolaba doğru gittiğini gördüm. Dolabın kapağını çekti ve açtı.

"Efendim," diye fısıltının biraz üzerinde

seslendim ona. "Adımı söyleme."

Dolabın iplerini çekip çıkarmasını izledim. "Diesel, bir saniye konuşabilir miyiz? Sakin ol."

Dolabın kapağını çarparak beni zıplattı. Odanın içinde daha büyük bir dolaba doğru yürürken bana baktı. Dolabı çektiğinde

kapılar açıldı, gözlerim büyüdü. Arka duvarı kaplayan çeşitli aletler, kablolar ve teller vardı. Boğazımı temizledim, bunun çarpan kalbimi sakinleştireceğini umuyordum.

"Bayan Greysen, benim söylediklerimin geçerli olduğunu öğreneceksiniz ya da..." duvarı tararken durakladı

"Yoksa beni kovacak mısın?"

"Hayır. Benim söylediklerimin geçerli olduğunu öğreneceksin, ya da..." arkasını döndü ve gülümsedi. "Ya da burada çok uzun zaman geçireceksin."

Omuzlarımı dikleştirdim. Döndü ve birkaç alıp omuzlarına doladı.

"Bu ne için?" Cevap

vermedi.

"Televizyonu açman gerekmiyor mu? Biliyorsun... kalp atış hızım," derken kelimelerimin arasında tökezledim.

Dolap kapaklarını çarparak karşılık verdi. Kameralar mı?"

Beni görmezden gelmeye devam etti.

Sonunda bana baktığında yüzünde bir sırıtma vardı. "Dediğini yaptım, Diesel."

yükselene kadar yavaşça bana doğru yürüdü ve beni olmasını istediği yere, X şeklindeki tahtalara doğru zorladı.

Gözlerimin içine baktı. "Daha önce benimle o kadar saçma sapan konuşurken kalp atış hızın hakkında endişelenmezken, şimdi kalp atış hızın hakkında endişelenmeni son derece komik buluyorum."

Çantamı omzumdan çekti ve yere koydu.

"Ama yine de dediğini yaptım. Senin için sıktım. Birçok kez."

Beni görmezden gelerek gömleği omuzlarımdan itti ve yere düşmesine izin verdi.

"İş. İş ne olacak, Diesel?"

Kazağımın iplerinden tutarak omuzlarımdan üzerinden itti.

Neyse ki kumaş esniyordu, yoksa üzerimden yırtıp atacaktı. "Bana iş hakkında soru sorman beni kızdıracak çünkü

Mesajlarımda tirat atmadan önce önemli bir şeyin ortasındaydım."

"Peki, neden-"

Kazağımı kabaca belimden doğru iterek sözümü kesti. Çenesindeki kasları gördüğümde dudaklarımı bir arada tuttum.

sıkıyordu. Kazağı çıkardıktan sonra soğuk hava vücudumdaki tüyleri diken diken etti. İç çamaşırı giymiş olmama rağmen, hayatımda hiç bu kadar çıplak hissetmemiştim, bu yüzden kollarımı etrafıma sardım. Diesel'in gözleri vücudumu birkaç kez taradığında, küçülmek istedim.

"Kollarınızı kaldırın," diye emretti.

Söyleneni yaptığımda, sağ bileğimi tuttu ve beni önce ilk kilide, sonra da ikinci bileğime bağladı. Beni sıkıca kilitlemişti çünkü kollarımı hafifçe hareket ettirdiğimde iplerde neredeyse hiç gevşeklik kalmıyordu. Bana yapmak üzere olduğu şeye karşı koymaya çalışırsam kesinlikle morarma olacaktı.

"Bacaklarını aç."

Ayak bileklerimi sıkıca bağlarken gözlerimi kapattım.

"Oh!" Külotumu yırtıp çıkardığında nefesim kesildi.

Bunları sevdim.

Bunu yüksek sesle söylemeye cesaret edemezdim çünkü onu zaten olduğundan daha fazla kızdırmak istemiyordum. Ayağa kalktığında gözlerimi kapalı tuttum.

"O sınıfta otururken hep konuşuyordun ama şimdi yüzüme bile bakamıyorsun."

Benden daha iyi olduğunu düşünmesini istemediğim için gözlerimi tekrar açtım. Yüzündeki o aptal sırıtışı silip atabilirdim. Sütyenin askılarını güç kullanarak teker teker kopardı. Soğuk hava meme uçlarıma çarptığı anda, doruklarına kadar sertleştiler. Gözlerinde şehvet ve öfkeyle onlara baktı.

"Biliyor musunuz, Bayan Greysen..." yüzümü kavradı ve başparmağını alt dudağımda gezdirdi. "Eğer daha iyisini bilmeseydim, bundan zevk aldığınızı söylerdim."

Elini yüzümden çekti ve göğüs ucumu çimdikleyerek beni nefessiz bıraktı.

"Oh evet. Tam da olmaları gereken yerde."

Teli boynundan çekti ve ucundaki kelepçeleri fark ettiğimde gözlerim büyüdü.

"Efendi

m..."

"Sshh."

Sağ meme ucumu sıkıştırıp acı içinde inlememe neden olmadan önce nefesimi tutacak zamanım olmadı. Kollarımı kaptığımda, ipler bileklerimin etrafında sıkıldı.

"Ne kadar çok hareket edersen o kadar sıkılaşıacaklar," diye sakın sakın konuşarak beni korkuttu.

"Efendim! Özür dilerim!" Çığlık attım.

"Üzgün olmak bana sökmez, Bayan Greysen."

Diğer meme ucumu da sıkarak daha fazla bağırmama neden oldu. Bacaklarımı bile bükemiyordum çünkü ayak bileklerimi sıkıca bağlamıştı. Sadece kabul etmek zorundaydım. Gözlerim yüzümden aşağı kaymadan önce suyla doldu. Başımı kaldırıp ona baktığımda, yüzünde boş bir ifadeyle bana bakıyordu. Acı seviyemin onda olması ve yükselmesi umurunda değildi. Yüzümü avuçladığında başımı tuttuğu yerden kaldırdım ve yere baktım.

"Bana bak," diye emretti. Onu görmezden geldim.

"Tamam. İstedığınız gibi olsun Bayan Greysen."

Zinciri çekti ve acı vücudumun her santimetresine yayıldı. Başımı ona doğru kaldırdım. Gözyaşlarım yüzümden göğsüme damlıyordu. Meme uçlarım o kadar uyuşmuştu ki, muhtemelen düşseler bile hissetmezdim.

"Biliyor musun... eğer paniklemeseydin, şu anda seni zevke yönlendirebilirdim."

İpleri tekrar yakaladım. "Agh! Seni bu mu azdırıyor, ha! Seni bu mu azdırıyor!" Avazım çıktığı kadar bağırdım.

Sırtarak başını yana eğdi. O lanet suratını dağıtmak istedim. Yüzüm yanıyordu.

"Sadist böyle bir şey mi!" İpleri tekrar yakalayarak haykırdım.

İpler şimdi söylediği gibi derime batıyordu. İki eliyle yüzümü kavradı ve gözyaşlarımı silip süpürdü. Artık tahrik olmuyordum, korku ve öfkeyle titriyordum. Eğer benden neredeyse bir karış uzun olmasaydı, kesinlikle ona saldırmayı düşünürdüm.

"Şu anda inandığınızın aksine Bayan Greysen, ben sadece ikimizin de zevk alması için canınızı yakmak istiyorum. Bu değil."

Gözlerimi kırptım ve gözlerimden yeni bir dizi ılık yaş süzüldü.

"Size vereceğim egzersizler, bu deneyimi benim için olduğu kadar kendiniz için de zevkli hale getirmek içindir. Bunu anlıyor musun?"

Sesindeki sakinlik kulağa şeytani geliyordu.

Başımı salladım. "Evet, efendim."

Kelepçeleri çıkarması için her şeyi söyledim çünkü daha ne kadar bilmiyordum. Ona bakmak bile istemiyordum.

artık. Beklenmedik bir şekilde dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ben ondan uzaklaştım. Geri çekildi, bana bir aşağı bir yukarı baktı.

"Bunları sıkmamı ister misin?"

Başımı salladım.

"Tamam o zaman. Bunları bana ver," diye fısıldadı dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce.

Dilini ağzıma sokmaya çalıştı ama dudaklarımı bir arada tuttum.

Gerçekildiğinde başımı çevirdim ve yere baktım.

"Bana kızgınsınız Bayan Greysen." Kelepçelerden birini gevşeterek hafifçe nefes almamı sağladı. "Anlaşılır bir şekilde, öyle." de gevşettikten sonra ikisini de aynı anda çıkardı ve neredeyse anında kanın yeniden hücum ettiğini hissettim. "Ama buna alışacaksın."

O sakın konuştuğu da ben daha da sinirleniyordum ama bunu belli etmeyecektim. Meme uçlarım nihayet serbest kaldığı için o kadar minnettardım ki, hâlâ tahtalara bağlı olduğumu neredeyse unutmuştum. Diz çöküp önce ilk ayak bileğimi, sonra da ikinci ayak bileğimi çözmeden önce birkaç saniye bana baktı. O kadar da uzun sürmemişti ama acı ve kas gerginliği sanki saatlerdir bağlıymışım gibi hissettiriyordu.

"Esneme hareketleri kaslarınıza iyi gelecek."

Ayağa kalktı ve bana baktı, ama ben gözümü ondan kaçırdım. Her iki bileğimi de çözdükten sonra hemen masaj yapmaya başladım.

"İşimiz... bitti mi?"

Başını salladığında eşyalarımı topladım ve hızla kapıdan çıktım. Onun yanında daha fazla kalmak istemiyordum. Koridorlarında yürürken hâlâ bunu yaptığına ve bana işkence ederken nasıl bu kadar sakın olabildiğine inanamıyordum. Kendimi yüksek toleranslı biri olarak görüyordum ama o kelepçeler bununla boy ölçüşemezdi. İçimdeki öğretmen onun neden böyle davrandığını bilmek istiyordu ama içimdeki kırılğan kadın ondan olabildiğince uzağa kaçmak istiyordu. Burada geçireceğim zamanın geri kalanıyla başa çıkıp çıkamayacağımı, hatta buna değip değmeyeceğini merak etmekten kendimi alamıyordum.

ON İKİ

OceanofPDF.com

DİZEL

Greysen odadan çıktıktan sonra eşyaları ait oldukları yere koymaya başladım. Tıpkı dün gece onu buraya getirdiğimde düşündüğüm gibi, bu oda için hazır değildi. Dürüst olmak gerekirse, bu odaya hiç hazır olup olmayacağından emin değildim. Işıkları ilk açtığımda gözlerindeki korkuyu fark ettim. Bununla birlikte, bu odadan korktuğunu bile bile benimle bu şekilde konuşmasını beklemiyordum. O mesajı okuduğumda kan beynime sıçradı ve hemen işten çıkıp onu beklemeye başladım. Sakinleştiğim için şanslıydı, yoksa o meme kelepçeleri ona yetmeyecekti.

Kıyafetlerini ve yırtık pırtık iç çamaşırlarını toplarken başımı salladım. Odasına girdiğimde onu bu seksi iç çamaşırı takımıyla görmeyi hiç beklemiyordum. Rengi güzel kıcının tenine çok yakışmıştı. Çok seksiydi ve bunu gerçekten geliştirmesi için sabırsızlanıyordum çünkü seksapeli tavan yapacaktı. Seksi olması ve bana kızgınmış gibi davranmaya çalışması sikimin kalkmasına neden oldu. Eğer ben işte olmasaydım ya da o derse gitmek zorunda olmasaydı, onu domalıtıgımda dilimi kıcına sokardım.

Her şey yerli yerine oturduktan sonra odadan çıktım ve Greysen'in eşyalarını tuvalete koymaya gittim. Dün gecedan beri bir şey yemediğı için onu mutfakta bulacağıını düşündüm ama orada değildi. Odasının kapısına geldiğimde ne duyabileceğimi görmek için kulağıını kapıya dayadım ama hiçbir şey duymadım. Kapıyı açmadan önce birkaç kez çaldım ve Grey'in pencereye bakan yorganın üstünde yattığını gördüm. Hâlâ çıplaktı.

"Grey," seslendim ona.

Hareket etmedi, ben de uyuyup uyumadığını görmek için yatağın etrafında dolaştım. Beni gördüğünde gözlerini kapattı, uyuyormuş gibi yapmaya çalışarak beni kıkırdattı. Dünyadaki en kötü aktris.

"İyi misin?"

Bana baktı ve sonra tekrar gözlerini kapattı. Yatağa, ayaklarının yanına oturdum.

"Konuş benimle."

Hiçbir şey söylemedi. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra saatime baktığımda ofise dönmem gerektiğini ve ona bebek bakacak vaktim olmadığını gördüm.

"Bak Grey, neye attığını biliyorsun." Gözlerini bana dikti.

"Affedersiniz?" Yatakta doğrulup arkasına yaslanmadan önce fısıldadı ve sırtını yatak başlığına dayadı. Meme uçları hâlâ sertti ve dudaklarımı yalamaktan kendimi alamadım. O kadar güzellerdi ki. Meme uçlarına baktığımı fark edince hemen koluyla üzerlerini örttü. "Diesel, az önce ne dedin sen?"

Ses tonuna şaşırarak, "Ne için kaydolduğunu biliyorsun" diye cevap verdim. Göğsünü işaret etti. "Ne için kaydolduğumu biliyor muyum?"

Başımı yavaşça salladım ve ağzı açık kaldı. "*Bu* tür bir acı için mi imza attım?"

Çoğu kadın o oda için hazır değildi, ama hiçbiri beni kızdırdığı için odaya . Benimle bu şekilde konuştuğu için odaya götürmek zorunda kaldığım ilk lanet kız. Kahretsin, evime gelmeden önce cezalandırdığım ilk kız o. Evime gelmeden önce onu *iki kez* cezalandırdım.

" kez zevk almaya başladığınızda, daha fazla acı olacak ve seveceksiniz o."

Başını sallamadan önce gözleri irileşti. "Bilmiyorum, Diesel. Ne Eğer yapmazsam? Mesela... hayır dersem."

Gülümsedim. "Olmayacaksın. Bir dahaki sefere oda için hazır olacaksın. Ve onu seveceksin."

"Ama-"

"Akşam yemeği sekizde. O zaman daha fazla konuşuruz." "Ama-"

"Bu konuda günlük tut. Yemek yediğinden emin ol. Spor salonuna git ve esneme hareketleri yap," dedim ve ayağa kalktım.

Dudakları dışarı fırlamış, yüzünde çok tatlı bir kaş çatmayla bana baktı. Eğer gitmeseydim, kesinlikle sikimi onun ağzına sokmak isterdim.

Kapıya ulaştığımda "Peki ya içimdeki bu aptal şey?" diye sordu.

Ona baktım.

"Bugünlük yeterince sıktın. ."

Gözlerini kısarak bana baktığında odadan çıktım. Öfkelenildiğini biliyordum ama bu benim için önemli değildi. Ceketimi aldıktan sonra kapalı otoparka indim. Asansörden indiğimde şoförüm beni bekliyordu. Normalde arabayı ben kullanırdım ama Greysen'ın o lanet kafasından sonra gecenin geri kalanında dönüp durduğum için istediğimden daha geç uyandım. Egzersiz bile yapmamıştım. Muhtemelen bu yüzden Grey'i görmek için bu kadar hevesliydim, endorfin salgılamak için.

Kapıyı benim için açarken "Nereye?" diye sordu.

"DHQ."

Beni içeri kapattı ve sürücü koltuğuna atladı. "Her şey yolunda mı?" diye sordu şoförüm Saul.

"Zamanı gelince her şey yoluna girecek," diye yanıtladım.

Saul, profesyonel olmayan bir arkadaşım kadar yakındı. Beni kendime karşı dürüst tutması için ona güvenebilirdim. Telefonum cebimde titremeye başladı ve bir parçam bunun Greysen'ın bana mesaj atıp tekrar cesaretlenmesi olduğunu umdu ama değildi.

"Evet," diye cevap verdim.

"Siz Tehlikeli çocuklardan nefret ediyorum." Kıkırdadım. "Şimdi ne oldu?"

"Yeni kızın. Sen ve Danger bu mükemmel kalçalı kadınları nasıl buluyorsunuz? Bitirmeye ne kadar yakınsınız? Sırada ben olmak isterdim. O kadar kışla ne yapabileceğimi biliyor musun?"

Bir an duraklamak zorunda kaldım. Bizim dünyamızda saygı, itibarınızı nasıl kazandığınız ve koruduğunuzdur. Chokers sadece kıvrımlarınızı boşaltabileceğiniz bir yer değil, aynı zamanda bazı milyon ve milyar dolarlık anlaşmaların yapıldığı bir yerdi. Kimse bir kadın için bir erkeğin arkasından iş çeviren bir zenciyle çalışmazdı ve eğer bir erkeğin bir kadın için sizin arkanızdan iş çevireceğini biliyorsanız, işin içinde para varsa bunu kesinlikle yaparlardı. Bu yüzden, başka bir Dom'a paylaşmaya istekli olup olmadıklarını ya da işleri bittikten sonra onları devretmeye razı olup olmadıklarını sormak her zaman saygılıydı.

"Şimdilik bunu görmezden geleceğim. Ne var ne yok? İşe geri dönüyorum."

"Bir bok istediğim yok. Sadece seninle uğraşmak istedim. Aaron'la takılmaması gerektiğini bilmesini sağla çünkü yakında bir grup projesi var. O hapları satıyor."

"Aaron?"

"Onun yanında oturan zenci. Sürekli dikkatini çalışıyordu." "Ah. Bana onun bilgilerini gönder."

"Evet. Sonra görüşürüz." Aramayı sonlandırdı.

Boş bir an bulduğumda, neler yaptığını görmek için dosyasını okuyacaktım. Kendi kendime güldüm çünkü bu Greysen'ın kışını kontrol ettiğim ikinci adam olacaktı ve bir haftadır birlikte bile değildik. İçgüdülerimi dinlemeli ve onun güzel kışını Citrus Grove'da bırakmalıydım.

O akşam.

Asansörden indiğimde saat sekizi birkaç dakika geçiyordu.

"Özür dilerim..." Greysen'ın yemek odasında olmadığını fark ettiğimde konuşmayı kestim.

Şefim yemek odasına girdi ve "İyi akşamlar Diesel," diye konuştu.

"Greysen nerede? Yemek yedi mi?"

"Onu görmedim."

"Tamam, gidip onu getireyim. İki tabak hazırlayın lütfen."

Koridorda yürürken kravatımı çektim. Kapısına yaklaşırken, kapısına bantlanmış bir kâğıt parçası olduğunu fark ettim.

Anlaşıldı.

Sırıttım.

Bu lanet kız.

Kapıyı açmadan önce birkaç kez çaldım. Pencereye bakan şezlongda oturuyordu ve kucağında bir kitap vardı.

"Kapıdaki tabelada şöyle yazıyor-"

"Güvenli kelimen sadece ve sadece seks içindir." "Ama-"

"Yemek masası, şimdi, Grey."

Kitabını kapattı ve yanına oturttu. Ayağa kalktığında onu baştan aşağı süzdüm. Üzerinde iki parçalı ipek bir uyku seti vardı. Meme uçları kumaşın arasından görünüyordu ve tabii ki baktığımı görünce kolunu kaldırdı. Yanımdan geçerken, bana şunu söylemek istediğini anlayabiliyordum

ama içinde tuttu. Onu odadan çıkarken takip ettim, yemek odasına doğru yürürken gözlerimi kışından ayırmadım. Kışını eğmek ve yüzümü yanaklarına gömmek için sabırsızlanıyordum.

Yemek salonunda şef tabaklarımızı masanın köşesine koydu. Tabağını birkaç koltuk aşağı indirmeye çalıştığında, parmağımı şıklattım ve tabağının ilk oturduğu yeri işaret ettim. Ceketimi çıkarıp sandalyenin üzerine koyarken bana baktı. Yeleğimin düğmelerini açtığımda bakışmamızı kesti ve koltuğunda rahatladı. Şef odaya girdiğinde ikimizin arasına baktı ve odadaki gerginliği hemen fark etti.

"Greysen, ne içmek istersin?"

"Şarap. Kırmızı. Teşekkür ederim," diye yanıtladı bana bakmadan önce. "Kırmızı şarap olur mu Diesel?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Gülümseyerek başımı salladım.

Oturduğumda bana bakmamak için elinden geleni yaparak tabağına baktı. Su bardağını aldı ve bir yudum . O bana bakmamaya çalıştıkça ben ona daha çok bakıyordum. O kadar güzeldi ki. İster kızgın ister mutlu olsun, o lanet olası gözlerde beni harekete geçiren bir şey vardı. Şef içkisini getirdi ve benim bulunduğum tarafa koydu, bu yüzden bana bakmaktan başka seçeneği yoktu. Şarap bardağını almaya çalışırken gözlerini su bardağından ayırmıyordu ama ben onu tutup geriye iterek bana bakmaya zorladım. Gözleri benimkileri yakaladığında tekrar tabağına baktı.

"Okul nasıldı Grey?" Bana hırladı.

"Bu konuyu diğer odada konuşmak ister misiniz?"

Yutkundü. "Hayır. Hayır, istemiyorum. Okul . İyiydi." "Hepsi bu mu?"

"Evet."

"Bana karşı kısa konuşuyorsun."

"Bu senin hoşuna gitmiyor mu? Hem neden birlikte yemek yiyoruz ki?"

Başımı yana eğdim. "Pazarlık ettiğin şey bu değil miydi?"

"Birçok şey için pazarlık yaptım ve hiçbirini alamadım, bu yüzden..."

"Bu senin istediğin öpücüklerle ilgili." Cevap vermedi.

"Meme ucu kelepçelerine hala kızgın mısın?"

"Yine de," diye tısladı. "Evet. Hayır. Bilmiyorum. Kafam allak bullak olmuş durumda, Diesel. Ve seninle konuşmak istediğimde, bana sadece günlük tutmamı söylüyorsun. Söylediklerini yapmadığımda da bana şaplak atıyor ya da kelepçelerle işkence ediyorsun."

Koltuğuma geri oturdum. "Bunun işkence olduğunu mu sanıyordun?"

"Ya da ne söylesem ya da sorsam böyle uğursuz bir şeyle karşılık veriyorsun!"

Ne kadar yüksek sesle konuştuğuna bakarak kaşlarımı kaldırdım. Yanakları kırmızının bir tonuna dönüşmeye başladı. Yavaşça nefes alıp verdi.

"Bundan zevk almak istiyorum ama bana duyguları olan bir insanmışım gibi davranmanı istiyorum. Herkes senin gibi robot değil. Diğer kızların bunu yapmana izin verdi mi? Sen onlarla konuşmadığın için bu kocaman yerde çıldırmadılar."

"Hayır. Bu şekilde yemek yediğim ilk kişi sensin Grey." "Oh," diye fısıldadı. "Gerçekten mi?"

"Yalan söylemem."

"Neden?"

"Çünkü diğerleri hiç sormadı ya da pazarlık etmedi."

"Neden?"

Omzumu silktim.

"Nedenini söyleyeyim. Herhangi bir tepki olmadan özgürce konuşabilir miyim?" Konuşmaya devam etmesi için elimi salladım.

"Biraz korkutucusun, Diesel. Bu altın kılavuzu kanun olarak sunuyorsun ve sonra onlara pazarlık yapabileceklerini söylüyorsun. Tüm *bu* süre boyunca, akıllarında, *'Neden bu güzel kışlı zengin adamla pazarlık edeyim ki'* diye düşünüyorlar. *O ne isterse onu yapacağım.* bununla müzakere etmek ister ki? Muhtemelen el kitabını müzakere etmeye çalışırlarsa fikrinizi değiştireceğinizi de düşünüyorlar."

İçkimi elime aldım ve bir yudum aldım. "Yani..." İçkimi bıraktım ve vücudumu ona doğru çevirdim. "Seni istediğin şey için pazarlık yapmaya iten neydi?" "Gördün mü? Böyle hareket ettiğinde... Korkutucu oluyor." Kıkırdadı.

"Mesela,

"Seninle bu şekilde konuşmaya devam etmem için neredeyse bana meydan okuyorsun." "Sana tüm dikkatimi verdiğim için mi?"

"Sonra da olayları öyle bir çerçeveye oturtuyorsunuz ki sanki ben deliymişim gibi görünüyorum."

"Ne demek istiyorsun? Bana yedi gibi açıkla. Sen bir öğretmensin."

Gözlerini devirdi.

"Eğer tekrar yuvarlarsan onları çıkarırım."

" neyse, tamam... Bakalım nasıl açıklayacağım. Az önce bana bir soru sordun ve sonra içkini bırakıp vücudunu bana doğru çevirdin ve bu beni gerdi. Bana şu an baktığın gibi baktığında zor konuşuyorum. Çok sinir bozucu. Ve sonra sesin..." Ben koltukta kımıldayınca durakladı.

"Peki ya sesim, Bayan Greysen?"

Dudaklarını birbirine sürterek gülümsemesini gizlemeye çalıştı. Yanakları bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

"Sesin çok... büyüleyici. Aynı anda hem sıcak, hem davetkâr, hem seksi, hem de korkutucu. En düşük oktavında bile o kadar hükmedici ki. Bana kızgın olduğunda bile bunu anlayamıyorum. Restorandayken olduğu gibi... ve ben içkiyi yüzüne fırlattığımda... ve bilirsin..."

"Hayır, bilmiyorum. Anlat bana."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Bana şaplak attığında, Diesel. Neden bahsettiğimi biliyordun."

Yanıt olarak kaşlarını kaldırdım.

"Gördün mü? Beni konudan saptırıyorsun. Kes şunu lütfen, ama bana şaplak atarkenki sesinle şimdi benimle konuşurkenki sesin aynı, korkutucu. Eğer şu anki gibi olursam ve bir kariyer için insanların önünde konuşsam, diğer kadınların ilk kez karşınızda oturduklarında nasıl hissedeceklerini bilemezsiniz. Bu yüzden kılavuzdaki herhangi bir şeyi müzakere etmek zor olacaktır." Koltuğunda kıpırdandı.

"Anlıyorum. Bundan sonra, el kitabını müzakere etmek isterken yaklaşımımı değiştireceğim. Sizin deyiminizle bu kadar... *korkutucu* olmamaya çalışacağım."

Yüzü değişti. "Ne?"

"Hiçbir şey."

Yemeye başladı. Yemek yerken çatalın etrafında kapanan dudaklarını izledim. Çok güzellerdi ve aklım hemen dün geceye ve onları nasıl sikimin etrafına sardığına gitti. Sikimi derinlemesine yutmayı bu kadar çabuk öğrenmesine inanamıyordum. Dudakları aletimin dibine dokunduğunda kendimi tutmakta zorlandım. Kameralar yüzümdeki her bir duyguyu yakaladı, özellikle de sikimi ağzına aldığı anda. Kahretsin. Bu açmak isterdim ama sonrasında ona karşı tam bir pislik gibi davrandım. Konuşmaya ihtiyacım vardı.

bir şey hakkında konuşmaya başladık ve yemeği bitiremedik.

"Ben-"

"Sadece sor, Grey."

"Ah evet, unutmuşum. Ne zamandır o kulübün üyesisiniz?" "Uzun yıllardır."

"Oh. Orası sadece uğrayıp katılabileceğiniz bir yer mi, yoksa..." "Sadece davetliler."

"Yani asla üye olamayacak mıyım?"

Kaşlarım havaya kalktı.

"Evet. Net servetiniz on milyonu aştığında ve temiz bir sabıka kaydınız ve mükemmel bir sağlık raporunuz olduğunda, katılmak için özgür ve temiz olacaksınız."

Gülümsemeden önce gözleri irileşti.

"Bana aptalca bir soru soracağını ya da zekice bir şey söyleyeceğini biliyorum. Buna hazırlanmama izin ver."

İçimi aldım ve kalanını geri fırlattım, bu da onun kıkırdamasına neden oldu. Yüzündeki gülümseme beni de biraz gülümsetti.

"Peki, sana bir hediye söylemediğime göre, ya senden on milyon dolar isteseydim? Sonra da Chokers'ın bir üyesi olsaydım, o zaman ne olurdu?"

Omuzlarımı silktim. "Bir; bu asla olmayacak, iki; bu asla olmayacak."

"Ama istediğim her şeyi isteyebileceğimi söylemiştin." "Ben de gerçekçi ol dedim."

"On milyon dolar senin için gerçekçi değil mi? Değerin... Google'ın ne dediğini hatırlayamıyorum."

"Google'ın sana param hakkında söylediği hiçbir şeye inanma, Babygirl. Sana on milyon dolar versem bile Chokers'a üye olamazsın."

"Peki neden olmasın?"

"Çünkü neden Chokers'ın bir üyesi olmak istiyorsun?"

Omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Sadece eğlenceli görünüyor."

"Sadece eğlenceli mi görünüyor?" Tekrarladım.

Heyecanla başını salladı

"Eğlenceli görünüyor, ama az önce meme ucu kelepçeleri hakkında sızlanıyordun, bu yüzden olup olmayacağından emin değilim-"

"Neden bu kadar gerginsin, Diesel? Sadece eğleniyoruz. Vay be. Neşelen biraz. Neyin var senin?"

Kendimi toparlamak için bir an durdum çünkü onu hayal etmek ya da başka bir adamın önünde diz çökerken görmek istemiyordum. Daha önce birçok kez olmuştu. Birçok kadını paylaştım ama onu paylaşmak istemiyordum, en azından şu anda. Belki, umarım, yakında sinirlerimi bozmaya başlar ve ben de onu kovabilirim. Yine de on milyon dolar istese bile Chokers'a üye olamazdı. Sadece onunla ne yapacağını görmek için ona verirdim.

"İşte ben de bundan bahsediyordum. Neden bu kadar sıcak ve soğuksun? Lütfen normal falan olabilir misin?"

"Ben normal değil miyim?" "Hayır."

"Gevşemeniz gerekiyor. Her şey seks, para ya da sayılarla ilgili değil. Sadece bazen beynini rahatlat. Diğer kızları bir yerlere götürdün mü? Mesela zenginlerin gittiği galalara, bağış toplama yemeklerine falan."

"Randevu gerektiren bir etkinliğim varsa ve bir kadın buradaysa, evet, eğer isterlerse."

Eğildi. "Ve habercilerin seni tüm bu farklı kadınlarla kameraya almaları umurunda değil mi?"

"Beni hiç rahatsız etmiyor. Kadınlara yardımcı oluyor. Bazıları benimle birlikte görüldüklerinden beri çok iyi durumdalar."

"Aman Tanrım." Güldü ve içkisinden bir yudum aldı. "Yani diyorsun ki, bir kadının değeri büyük Diesel'le birlikte olduktan sonra artıyor."

"Kesinlikle."

"Aman Tanrım. Keşke senin güveninin bir parçasına sahip olsaydım." "Olacaksın."

Elinde şarap kadehiyle sandalyeye geri oturdu ve bacaklarını sandalyeye uzatarak rahatladı. Bacaklarını ayırdığı anda kokusunu içime çektim. Sakin olmak zorundaydım çünkü kokusundan hoşlandığımı anlarsa bacaklarını kapatır ve bir daha asla yanımda külotsuz dolaşmazdı. Bir zenciye işkence etmek isteyecek bir tipti. Benim üzerimdeki gücünü bilmesine gerek yoktu.

"Geçen gün, bu hayatla daha gençken tanıştığınızı ve hoşunuza gittiğini söylediniz. Seni bununla yaşlı bir kadın mı tanıştırdı?"

"Hayır, babam."

İçkiyi yanlış borudan içine çekti ve öksürük krizine girdi. İçkisini bıraktı ve göğsünü sıvazlamaya başladı.

"Pardon?"

"Beni bu hayatla babam tanıştırdı. Bu büyük bir mesele değil ve bu konuda felsefe yapmayın."

Dudaklarını ayırdı ve sonra tekrar kapattı.

"Bu kadar soğuk ve kaba olmanın sebebi mı?" "Eğer benim hakkımda hissettiğin buysa, o zaman-"

"Bekle. Annen bir..."

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"Ama baban bir..."

Başımı salladım.

"Yani, eğer baban... ve annen... değilse... bu demektir ki..."

Kafasında çarkların dönmeye başlamasını izledim. Sonunda ikiye ikiye bir araya getirdiğinde gözleri büyüdü.

Masanın üzerine eğildi. "Baban anneni aldatıyor mu?" "Eğer öyle demek istiyorsan."

"Bunu adlandıracak başka bir şey yok."

"Bir anlayışları var."

"Onların mı bir anlayışı var, yoksa onun mu bir anlayışı var?"

"Otuz yedi yaşındayım ve annemle babam hayatım boyunca birlikte oldular. Annem hiç de aptal değil, bu yüzden beni anlıyorlar ve ben onların işine karışmıyorum," diye tükürdüm, bu konuşmayı bitirmeyi umuyordum çünkü sola gitmek üzere olduğunu biliyordum.

"Yani, seninle evlenmeyi kabul edecek senden daha deli bir kadın bulursan, menini hâlâ bir sürtüğün içine çiğ çiğ akıtmana razı mı olacak?" diye çıkıştı, sesi bir oktav yükseldi, beni kızdırdı ama bir yandan da tahrik etti.

Ayağa kalktım. "Kesinlikle."

Gözleri odanın içinde dans ederken şaşkınlıkla arkasına yaslandı. Sanki vücudundaki son nefesi de bırakmış gibi görünüyordu. Kendi kendine kıkırdamadan önce alay etti.

"Bu beyninin hangi bölümünde mantıklı? İsteddiği kişiyle yatabilecek ve amından taşak vurdurabilecek mi?"

"Tehlikeli bir şekilde dalgalı sulara yaklaşıyorsunuz Bayan Greysen. Yerinizde olsam geri çekilirdim."

Şarabın kıcını kaldırdığını görebiliyordum ve bu çok hoşuma gitti.

"Hayır. Soruma cevap verin, efendim! Eğer benimle evlenirsen, istediğin kişiyle yatabilirsin ve ben bunu yapamaz mıyım?"

"Başka kimseyi becermene gerek yok."

"Pardon?"

"Yine de sikilirsiniz Bayan Greysen, sadece başka kadınları da sikerim."

Yavaşça ayağa kalktı ve bana ters ters baktı. "Seni küstah herif. Şu anda kendini duyuyor musun? Beni beceriyor olman önemli değil, biz evliyken senin başka bir kadını beceriyor olman önemli ama ben başka bir erkeği beceremem. Ve ne demek istediğimi bildiğini ve anladığını biliyorum, sadece beni kızdırmaya çalışıyorsun, böylece beni tekrar kilitleyebilirsin."

"Yanlış anladığımı hiç söylemedim, Bayan Greysen. Gayet iyi anlıyorum. Sadece evlilik konusunda aynı görüşleri paylaşmıyoruz ve bu da sorun değil. Neyse ki sen ve ben evlenmiyoruz."

Görüş alanından su bardağına kadar takip ettim.

"Bunu yapmayacağına dair portföyümdeki her şey üzerine bahse girebilirim." "Seninle evlenecek kadar deli olan her kimse, onu taciz edeceğim ve

Onu aldattığını ve hala biraz onuru varken senden çok uzaklara kaçması gerektiğini söyle."

"Senin evliliğin yürümedi diye neden benimkini mahvetmek istiyorsun?"

"Varsayımsal bir evlilikten bahsediyorduk ve sen benim gerçek evliliğimi işin içine soktun! Siktir git, Diesel!"

Bardağı o kadar hızlı tutuyordu ki el hareketini kaçırdım ve beni suyla ıslattı. Bu şey derin bir nefes almamı sağlayacak kadar soğuktu. Yavaşça suyu yüzümden aşağı doğru kaydırđım ve o orada durup bana baktı, göğsü kabarmış, meme uçları lanet gömleğinden dışarı çıkmıştı. Ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Ayağa kalkarak boynunu kavradım ve bilerek sırtına çarparak onu duvara doğru yürüttüm. Gözlerinde şehvetle bana baktı. Boynunu serbest bırakarak elimi saçlarına doladım. Başını geriye çektiğimde nefesi kesildi.

"Neden beni kışkırtıp duruyorsunuz Bayan Greysen?" diye sordum. Cevap vermedi.

Başını tekrar geriye çektim. "Cevap ver bana."

Yutkundu.

"olduğumda hoşuna gidiyor, değil mi?"

Kızarmaya başladı.

"Hayır, hayır bilmiyorum," diye .

"Yalan söylemeyi kes, sürtük."

Gözlerini yavaşça kırıştırdı ve tekrar

yutkundu. "Elini şortunun içine sok."

Elini yavaşça şortunun kenarına doğru götürdü. Başını geriye çektim.

"Beni Bayan Greysen," diye . Elini şortunun içine soktu.

"Şimdi ne olacak?"

"Aminı ovala ve sonra bana parmaklarını göster."

Birkaç saniye aminı ovuşturduktan sonra elini şortundan çıkardı ve süper nemli parmaklarını yüzüme doğru tuttu.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm," dedim parmaklarını ağzıma alıp sularını emmeden önce.

"İğrençsin," diye fısıldadı.

Onu dizlerinin üzerine, kasıklarımın göz hizasına ittim. Ona talimat veremeden kemerimin tokasına uzandı. Pantolonumun fermuarını açtıktan sonra, sikimi çıkarmak için külotumu karıştırmaya başladı.

Sonunda sikimi serbest bıraktığında "Dur," diye emrettim. "Arkana yaslan."

Arkasına yaslandı, sertleşmiş aletimle göz hizasıdaydı. Dudaklarını yalayarak ona saldırmaya hazırды. Ona yaklaşarak başını geriye çektim, böylece sikimin başı dudaklarına dayanabilecekti. Dolgun dudaklarına ön spermimi bulaştırdım.

"Dudaklarını yalama. Bırak orada dursun. Sikimi emmek istiyorsun, değil mi sürtük?"

Başını kaldırıp bana baktı. "Evet, efendim. Lütfen," diye inledi.

Bana baktığında, aletimin başından daha fazla ön sperm sızdı.

"Sikimi yalamayı ne kadar çok istiyorsun?" "Çok kötü."

"Yalvar bana. Sikimi emmek için yalvar."

"Efendim, lütfen. Aletinizi emebilir miyim?" Sikimi kavradı ve zonklamaya başladı.

"Bana dokunabileceğini söyledim mi?"

Elini çabucak çekti. "Ayağa kalk." Onu yukarı çektim.

Onu duvara doğru ittim, belinden kavradım ve duvara doğru kaydurdım. Tam istediğim gibi bacaklarını belime doladı. Ağırlığımla onu tuttum, böylece şortunu hemen üzerinden çıkarabildim.

"Aman Tanrım," diye nefesi kesildi. "Bunları sevdim!" diye tısladı. "Tıpkı bu sabahki iç çamaşırı setini beğendiğim gibi."

Bunu görmezden gelerek, amı aletimin başıyla aynı hizaya gelene kadar onu aşağı kaydurdım. İçine girmemi bekliyordu, ben de girmedim.

"Oh," diye fısıldadı sikimin başını klitorisine sürttüğümde. "Bu yüzden mi böyle davranıyordun? Biraz sık mi istedin?"

Başını salladı.

Öne doğru eğilerek dudaklarımı onunkilere bastırdım. Dudakları çok yumuşaktı ve onları emmeyi seviyordum, kan hücum ederek onları dolgunlaştırıyordu. Onu öperken, sikimin başıyla klitorisiyle oynamaya devam ettim. Nefes almak için benden uzaklaştı. Gözleri bana hazır olduğunu söylüyordu. Kendimi yeniden konumlandırarak içine girdim ve onu doldurdum. Keskin bir nefes aldı.

"Siktir," diye homurdandım.

Amı o kadar ıslaktı ki ve bana o kadar açıktı ki. Ondan çıktım ve tekrar içine ittim. Başı geriye düştü ve ağzı açıldı. Öne doğru eğilerek boynunu öptüm, sonra dişlerimi boynuna sertçe geçirdim ve inlemesine neden oldum.

"tatlı olduğunu düşündün, değil mi?" Boynuna karşı söyledim.

Duvardan uzaklaşarak masaya doğru yürüdüm ve onu masanın üzerine yatırdım. O bir şey söyleyemedi, sert ve hızlı bir şekilde içine girip çıkmaya başladım.

"Siz kim olduğunuzu sanıyorsunuz Bayan Greysen?"

Ağzı açıktı ama ses çıkarmıyordu. "Ha? Sanki buraları sen yönetiyormuşsun gibi su atıyorsun."

Gömleğinin kenarından tuttum ve ortadan yırttım, böylece güzel kıcını becerirken çılginca zıplayan göğüslerini görebiliyordum.

"Bu boku kim yönetiyor, Bayan Greysen?" "Agh! Sen. Sen." Nefes nefese kaldı.

"sonra iyi olacak mısın?" Başını salladı. "Aman Tanrım!"

Elini karnıma bastırđı ama ben geri çekildim ve ona uzun ve derin vuruşlar yapmaya başladım.

"Bütün bu saçmalıkları konuşuyorsun ama bir sik alamıyorsun."

Ona baktığında yüzü o kadar kötü buruşmuştu ki canı yanmış gibi görünüyordu.

"Oh, efendim," diye inledi. "Oh, Efendim, lütfen." Bana dokunmak için kolunu uzattı.

"Lütfen, ne?"

"Oh, Tanrım. Bu çok fazla..."

Elini karnının alt kısmına bastırđı. "Dur, ben de..."

Elini tokatlayarak karnından uzaklaştırdım. Vücudu sarsılmaya ve sırtı kamburlaşmaya başladı. Aletimin başı G noktasına değiyordu ve o da patlamaya hazırlanıyordu. Onu sikmeye devam ettim.

"Ben de... Efendim!" diye bağırdı.

"Kapa çeneni ve bana bak."

Gözlerini açtığında gözyaşları yüzünün kenarlarından aşağı süzölüyordu. Başını hızla sallamaya başladı ama ben onu sikmeye devam ettim.

"Agh! Efendimrrr!" Vücudu gerilirken adımı söyledi ve üzerime uzun bir meyve suyu akıttı.

"Yesss," diye tısladım. "Buna bayılıyorum."

"Efendim!" Vücudu gerildi ve üzerime uzun bir akıntı daha gönderdi. "Uh-huh. Kahretsin, buna bayıldım."

Öne doğru eğilerek vuruşlarımı yavaş yavaş kenarlara doğru yavaşlattım. Gözlerini benden ayırmadan tavana baktı. Gözlerini kırptığında, yüzünün kenarlarından yeni bir çift gözyaşı süzöldü. Bir sonraki gözyaşını öperek uzaklaştırdım.

"şimdi, bu konuşmayı tekrar denemek ister misin?" Kulağına fısıldadım.

Başını yavaşça salladı. "Yine de varsayımsal karını arayıp ona söyleyeceğim..." İçine girdim ve onu duraklattım. "Ve ona dünyanın en iyi kocasına sahip olduğunu söyle."

"Öyle mi? Başka ne var?"

Tekrar kokladı. Hâlâ boş gözlerle tavana bakıyordu. O kadar kendinden ki. "Bu... bu konuda kimseyle konuşmam konusunda endişelenmesine gerek yok. İmzalamam gereken her şeyi imzalayacağım."

Sırıttım. "Ne için?"

"Senin tarafından değilse bir daha asla böyle sikilmeyeceğim. Senin tarafından tekrar böyle becerilmek *istiyorum*."

Kıkırdadım. "İyi misin Grey?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hayır, iyi değilim Diesel," diye kesin bir ifadeyle konuştu, sanki bir milyon mil uzaktaymış gibi. "Daha önce hiç fişkirtmadım. Ve bu konuda nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Yani... Ben hiçbir zaman inanan biri olmadım. Her zaman kızların sadece... bilirsin işte... olduğunu söyleyen nefret dolu bir kaltaktım." Bana baktı. "İşemek, ama..." başını sallarken tavana baktı. "Bunu bana sen yaptın. Kendi bedenim üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Bir daha nasıl düzenli seks yapabilirim?"

O kadar kendinden geçmişti ki, bu gece için işinin bittiğini ve taşaklarımı almak için beklemem gerektiğini biliyordum, bu yüzden kıyafetlerimi düzeltmeye başladım. Vücudunun zevk içinde kıvranışını izlemek her zaman taşaklarımdan daha değerli olacaktı.

"Seni yatağına götüreyim." Onu kucağıma aldım ve kendini ölü bir ağırlık gibi hissetti. Bacaklarını belime doladı ve kollarını boynuma doladı. Onu odasına götürürken birbirimize baktık.

"Nasıl bu kadar güçlü olabiliyorsun? Kaç kilo olduğumu biliyor musun?"

"Ben senin iki katın ağırlık kaldırıyorum. Duş alacak mısın?" Onu yatağına oturttuğumda sordum.

"Hayır. Yapacağımı sanmıyorum. En azından şu anda." Uzandı. "Şu anda gerçekten beden dışı bir deneyim yaşıyorum, sanki hiçbir şey hissedemiyorum."

"Güzel. İyi geceler, Bayan Greysen."

"Oh, ne yapmak üzeresin?" diye sordu uykulu bir şekilde.

"Yemeğimi bitirmek üzereyim ve sonra yatmaya hazırlanacağım." "Oh, tamam. İyi geceler, Diesel."

Odasından çıkmadan önce ışıklarını söndürdüm. Bu kızın bacaklarının arasında iyi bir am vardı ve bunun farkında bile değildi. Oturur oturmaz telefonum çalmaya başladı.

"Lanet olsun."

Cebimden telefonumu çıkardım, resepsiyondan arıyorlardı.

"Evet," diye cevap verdim.

"Bay Danger, sizi bu saatte rahatsız ettiğim için çok üzgünüm ama Rachel'i buraya gizlice girmeye çalışırken yakaladık. Onu güvenlik ofisinde tutuyoruz. Gelip onunla konuşmak ister misiniz? Polisleri çoktan aradık."

"Aşağıya geliyorum."

"Siktir."

Asansöre gitmeden önce yeleğimi çıkarıp ceketimi giydim ve kendime çeki düzen verdim. Onun hakkında tamamen yanıldığıma inanamıyordum. Ben onun uzun bir süre hapiste kalmasını sağlayana kadar durmayacaktı. Güvenlik ofisine doğru ilerlerken birkaç çalışanla konuştum. Kapıyı açtığımda Rachel'in bir elini masaya kelepçelemişlerdi. Nisan ayının ortasında, New York'ta trençkot , kafasına bir kova şapka geçirmişti. Yakalanacağını nasıl düşünmemişti, aklım almıyordu. Başımı güvenlik görevlilerine doğru sallayarak odadan çıkmalarını söyledim. Onlar odadan çıkana kadar konuşmaya başlamadım.

"Rachel, neyin var senin?"

"Diesel, yemin ederim uzaklaştırma kararından sonra seni rahat bırakacaktım ama..." elini ceketinin içine soktu ve beyaz bir zarf çıkarıp masaya doğru itti.

"O da ne?"

"Açın ve bakın lütfen."

"Hayır." Yanına gittim ve masaya yaslandım. "Bu sana son uyarım Rachel. Seni bir daha görürsem, hayatını zaten düşündüğünden daha kötü hale getireceğim. Tek bir telefona bakar ve hayatının sonraki birkaç yılını akıl hastanesinde geçirirsin."

Öne doğru eğildi ve nefes aldı. "Şimdiden başka biri mi var?"

Kapı açıldı ve güvenlik görevlisi arkasında polisle birlikte içeri girdi.

"Ne dediğimi unutma Rachel." Kapıya yönelmeden önce fısıldadım.

Polislerden biri "Bay Danger, ne yapmamızı istiyorsunuz?" diye sordu.

"Diesel. Bekle!" Ayağa kalkmaya çalıştı ama kelepçeler onu durdurdu.

"Ben

Hamile."

"Tebrیکler."

"O senin," diye tükürdü.

Döndüm ve ona baktım.

"Yemin ederim. Başka kimseyle birlikte olmadım. Söz veriyorum. Sadece bak."

Zarfı bana doğru biraz daha itti. Onunla dalga geçerek masaya doğru yürüdüm ve zarfı aldım. İçinde bir ultrasonun birkaç kopyası ve bir sonraki randevu için bir kart vardı. Ultrasonun üstünde adı yazıyordu ve gerçek gibi görünüyordu, ama gerçek olup olmadığına bakarak ona şüphe payı bile vermeyecektim.

"Şaka yapıyorsun, Rachel..." Kopyaları zarfa geri koydum. "Ben kısırım. Benden bebek sahibi olmayı deneyen ve bunu başaran tek kızın sen olduğunu sanıyorsun."

Yüzünde bir şok ifadesi belirdi. "Bu doğru olamaz. Başka biriyle birlikte olmadım. Dokuz haftalık hamileyim, Diesel."

"Sana ne diyeceğimi bilmiyorum Rachel. O benim değil. İyi geceler." Döndüm ve polislere baktım. "Bırakın hafta sonu sakinleşsin. Belki hapishanede bir süre kalmak ona iyi gelir," dedim polislere ve odadan çıktım.

Rachel'a da söylediğim gibi, üzerime bir bebek yıkmaya çalışan ilk kişi değildi ve son kişi de olmayacaktı. Çok sık olmuyordu ama denedikleri zaman sevimli olduğunu düşünüyordum. Hamile olduğu konusunda açıkça yalan söyleyen bir ya da iki kişi vardı ve daha sonra hamile kalıp bunu benim üzerime yıkmaya çalışan birkaç kişi vardı. Bunu yaptıklarında çok şirindiler ve onlara kısır olduğumu söylediğimde yüzlerinin değişmesine bayılıyordum. Bu tamamen yalan değildi. Canlı spermim vardı ama fazla değildi. Doktorlar doğal yollardan çocuk sahibi olmam için çok dua etmem ve bir mucize olması gerektiğini söylediler. Bunun asla gerçekleşmeyeceğini söylemiyorum çünkü Tanrı hayatımda çok komik şeyler yapıyordu ama o tımarhaneye bir çocuk, hem de benim çocuğumu vererek bir mucizeyi boşa harcamayacağından emindim. Doğurganlığım ya da doğurganlığımın olmayışı kendime sakladığım bir şeydi. Babam bile bunu bilmiyordu ve ben ona daha yakındım.

Üst katta, yemek odasına girdiğimde Greysen'ın masada oturmuş yemeğini bitirdiğini gördüm. Bana baktı ve gülümsedi. Etrafına bir bornoz sarmıştı.

"Merhaba. İyi misin? Gittin mi?"

"Evet, geri ve iyiyim."

Kaşlarını kaldırdı. "Eğer misafir istemiyorsan tabağımı odaya götürebilirim. Vücudum sonunda sakinleşti ve hâlâ aç olduğumu fark etmemi sağladı."

"Sorun değil Grey."

"Tamam, başka bir şey söylemeyeceğim."

Sessizce oturduğumuzdan ve bende bir sorun olduğunu açıkça görebildiğinden, bu konuda onunla konuşmak için karşı konulmaz bir istek duydum, ama bu hiç yapmadığım bir şeyi yapmak olurdu ve şimdi başlamaya niyetim yoktu. Sözüne sadık kalarak sessizliğini korudu ve yemeğini bitirdiğinde ayağa kalkıp başımın üstünü öptü.

"Tekrar iyi geceler Diesel."

Şaşırmış bir halde başımı sallayarak karşılık verdim. Olması gerekmediği halde çok yufka yürekliydi, özellikle de bana karşı. Daha bir hafta bile olmamıştı ve Greysen'ı kırmakta zorlanacağımı hissediyordum ama bu olacaktı. Hâlâ zaman vardı. Aksi takdirde, onun kıcı beni kıracaktı ve ben buna izin veremezdim.

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

OceanofPDF.com

GREYSEN

Cumartesi

Uyandıgımda vücudum burnumdan aşağısı çok ağrıyordu. Sanki spor yapmanın ve Diesel'in beni modası geçecekmiş gibi sikmesinin, fişkırtmamın ve sıçmamın bir kombinasyonu vücuduma aynı anda vurmuştu. Yataktan kalkmak istemiyordum ama kalkmam gerektiğini biliyordum. Bir, çünkü açtım ve iki, spor salonunda çok ihtiyacım olan bir esneme seansım vardı. Yorganı geriye ittim ve bacaklarımı yavaşça yatağın üzerine atarak doğruldum. Gerindiğimde kaslarımın acısından tısladım.

Ayağa kalkarak vücudumu banyoya götürdüm ve lavaboya gidip dişlerimi fırçalamadan ve yüzümü yıkamadan önce duşu açtım. Duş buharlı olduğunda, duşa girdim ve suyun başım da dahil olmak üzere tüm vücudumda akmasına izin vererek Diesel'le ilgili düşüncelerimin beni ele geçirmesine izin verdim. Perşembe günü meme ucu kelepçeleri ve boktan şeylerle korkunç başladı ve sonra günümüzü masada beni becererek bitirdi, dün bütün gün benden uzak durana kadar küçük bir köşeyi döndüğümüzü düşündüm. Ben zoru oynadım ve ona mesaj atmadım, o da bana mesaj atmadı. Eve ne zaman geldiğini bile bilmiyordum. Geçen gece yaptığım gibi gidip onu bulabilir ve sikini yalayabilirdim ama kendimi bir daha asla bu şekilde utandırmayacaktım.

Duştan çıktığımda vücudumu yağladım ve etrafıma bir havlu sararak kuruması için yatak odasına gittim. Yatak odama her adım attığımda, Diesel'in beni yine farklı bir aletle bekliyor olacağını umuyordum. Bu adam çok edepsiz ve sapıktı ve bununla ilgili her şeyi seviyordum. Havada kuruturken masamda oturup günlük tutmaya karar verdim. Neyse ki bu günlük onun okuyacağı bir şey değildi çünkü ben

günlerdir yazmamıştım. Açtığımda, sayfaya yapıştırılmış polaroid fotoğrafı görünce gözlerim büyüdü. Fotoğrafta dizlerimin üzerindeydim, siki ağzımın içindeydi, ağzımdan ve çenemden uzun bir tükürük çizgisi sarkıyordu. Başımı tutuyordu ve yüzü sanki kendini toparlamaya çalışıyormuş gibi buruşmuştu.

Resmin altında imzasıyla birlikte *#Reassurance* yazıyordu. Onu görene kadar bekleyemezdim çünkü kıcı okumayacağını söylüyordu. Belki de meme uçlarımı sıkmasıyla ilgili gerçek hislerimi öğrenmek istiyordu, ama henüz bu konuda yazmamıştım çünkü gerçek şu ki, bu konuda ne hissettiğimi bilmiyordum. Canım yanmasına rağmen, bana bunun iyi hissettirebileceğini söylediğinde ona güvendim çünkü şimdiye kadar bana yaptığı diğer her şey harika hissettirmişti. Bana karşı aynı anda hem sert hem de dikkatliydi ve bunu sevdiğim için kendimden nefret ediyordum. Birkaç dakika daha resme baktıktan sonra sayfayı çevirdim ve yazmaya başladım.

6/42. Gün

Altı gün oldu ve duygularım . Dürüst olmak gerekirse nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. O adam geçen gece bana nefret ettiği bir sürtük gibi davrandı ve beni bir çim sulayıcı gibi fişkırttı ve durmadı. Durmasını istemedim ama lanet olsun. Onun gibi tehlikeli adamların üzerinde bir uyarı etiketi olmalıydı.

Elle'in tavsiyesine uyarak kendimi dışarı attım ve bundan hoşlanmadığını düşündüm çünkü olaydan sonra bana deli gibi davrandı ama bugün burada ona diz çökmüş bir resmimi buldum. İşte beni rahatsız eden kafa karıştırıcı şey bu.

Ne zaman güzel bir an yaşasak

değiştiriyor. Bunun benimle ilgili olması gerektiğini biliyorum ama evliliğe bakış açısının çarpık olmasının sebebinin ailesi olduğunu düşünmeden edemiyorum. Karısı olsaydım, kapıdan her çıkışında başka bir kadınla yatıyor olma ihtimalinin yüksek olduğunu bildiğim için muhtemelen aklımı kaçıırırdım. Dürüst olmak gerekirse, bu duygularımı incitirdi ve sonra sikişme şekli... lanet olsun hayır. Başka bir kadının oturup diğer kadınlarla sırtarak erkeğimin onu nasıl boşalttığını anlatmasını istemem. Bilemiyorum. Sonunda biraz cinayete meyilli olabilir. Hiçbir para bunu telafi edemez ve muhtemelen annesi de yaşıyor. Zavallı kadın. Tüm bunları söylerken, beni fişkırtırken ona metresi olacağımı söyledi. Berbat biriyim. Diesel'lendim. Artık onun tarikatındayım. En azından tadını çıkarmak için 30 günüm daha var. Ya da hala yapabiliyorken çıkmalıyım. Oh, okul başladı

ve ilk profesörümü çıplak görmüş olmama rağmen harika bir ilk gün geçirdim. Hala konuyu Diesel'e açmadım. Muhtemelen o açmazsa ben de açmayacağım. Her iki durumda da, bu gece bir etkinliğe gideceğim için esnememe izin ver.

Günlük tutmayı bitirdikten sonra, uyluğumun ortasında biten siyah kolsuz bir yoga üniforması giydim. Egzersiz kıyafetlerinin seksi olması ve beni seksi hissettirmesi kalkıp gitmemi kolaylaştırdı. Ayakkabılarımı bağladıktan sonra telefonumu ve anahtar kartımı alıp odadan çıktım. Mutfığa girdiğimde şefin kahvaltıyı hazırladığını gördüm.

"Günaydın, Şef. Hafta sonları çalıştığınızı bilmiyordum."

Gülümsedi ve başını salladı. "Çok güzel görünüyorsun."

"Oh, ben de tam esneme seansı yapmak üzereydim. Tanrıya şükür fazla bir şey yapmama gerek yok çünkü vücudum ağrıyor."

Şef Nita tatlı, yaşlı bir kadındı. Günde iki ya da üç kez geldiği için son birkaç gündür birbirimizi biraz daha yakından tanıyorduk. Uzun yıllardır Diesel için çalışıyordu ve oğlu da bazen onunla birlikte geliyordu. Ona Diesel'in diğer kadınları hakkında sorular sormak istiyordum ama patronunun işleri hakkında konuşabilecek kadar yakın olmadığımızı biliyordum.

"O burada mı?" Başka bir tabak hazırlamaya hazırlandığını fark ettiğimde fısıldadım.

Başını salladı.

"Tamam."

Saat sekizi geçiyordu, o yüzden burada olmasına şaşırdım. İlk düşüneceğim yer yatak odasıydı ama orada değildi. Antrenman ayakkabıları yatağın yanındaydı, yani antrenmanını bitirmişti, bu yüzden spor salonunda olamazdı. Çamaşır odasına varıp sesini duyana kadar evin her yerini dolaştım. Çamaşır odasının içinde zaten açık olan başka bir kapı vardı.

"Her yere baktığım gibi..." Yalnız olmadığını fark ettiğimde durakladım.

Bir berber koltuğunda oturmuş saçlarını kestiriyordu. Diğer berber koltuğunda oturan ve saçını kestiren adam da babasıydı. Bir an için annesinin onun saçmalıklarına neden katlandığını anlayabildim çünkü o adam cehennem kadar iyiydi. Aman Tanrım. Babası beni bir aşağı bir yukarı süzdüğünde, birden kendimi çıplak hissettim. Diesel'e baktığımda dudaklarını yalıyordu, bu da yüzümün kızarmasına neden oldu.

"Beni buldun. Ne istiyorsun?" Diesel sonunda konuştu.

"Günaydın, ilk önce. Dün seni görmediğim ve seninle konuşmadığım için seni kontrol etmek istedim."

"Tamam," diye cevap verdi.

Bu kötü tavrına rağmen yine de çok iyiydi ve ben bundan nefret ediyordum. Babası konuşmaya başlayana kadar o ve ben birbirimize bakıyorduk.

"Selam. Ben Diesel'in babasıyım. Duncan. ?"

Pelerinin altından kolunu uzattı. Ona doğru yürüdüm ve elini sıktım.

"Günaydın Bay Duncan. nereden aldığını anladım."

Mükemmel dişlerini göstererek gülümsedi. Beni süzen Diesel'e baktım, gözlerimi devirdim ve babasına döndüm.

"Ben Greysen."

"Greysen, senin hakkında çok şey duydum."

Kızardım. "Buna inanamıyorum. Şuradakinden ancak on kelime çıkarabiliyorum."

Berberi gülümsedi. Gidip kapının yanında durdum ve Diesel'e . Onu hiç bu kadar rahatlamış görmemiştim.

"Grey, sen bir yere gitmiyor muydun?"

Berberi sandalyeyi aynaya doğru çevirdi. Diesel başını bir o yana bir bu yana çevirdi.

"Yandan biraz daha almamı ister misin?" Diesel'in berberi sordu. "Evet, sorun değil."

"Sevimli olduğunu , değil mi?"

Aynadan bana baktı. "Bunu sen söyledin, ben değil."

"Sen ve o ukala ağzın, telefonumu oraya fırlatacağım ve kafanda kel bir nokta kesmesini sağlayacağım."

"Bayan..."

"Greysen," dedim.

"McCree," dedi Diesel benden hemen sonra.

"Bayan McCree, bina etrafımızda yıkılıyor olabilir ve onun kesiği hala taze olacak. Beni sorun."

"Sanırım çünkü-"

"Bayan Greysen, antrenmana gidin."

"Benim de bu akşam Columbia'da bir etkinliğim var." Bir kaşını kaldırdı.

"Zorunlu ya da onun gibi bir şey değil. Sınıf arkadaşlarımla kaynaşabileceğim bir sosyal etkinlik gibi bir şey. İstersen sen de benim artı birim olabilirsin."

"Hayır."

"Tamam. Sonra görüşürüz."

Onunla başkalarının önünde konuşmaya çalışarak kendimi utandırdığımdan daha fazla utandırmamak için kapıdan hızla uzaklaştım.

O akşam.

"Sürtük, çok lezzetli görünüyorsun Grey," diye iltifat etti Elle. "Bu elbiseyi üzerinde görmek için sabırsızlanıyorum."

"Aman Tanrım. Teşekkür ederim."

Makyaj masamda oturmuş makyajımın son rötuşlarını yapıyordum. Etkinlik on dakika içinde başlayacaktı ve ben modaaya uygun bir şekilde geç kalacaktım. Oturup Diesel'in fikrini değiştirdiğini ve bana eşlik edeceğini söyleyerek geri gelmesini bekledim ama gelmedi. Ben spor salonundan çıkarken, hepsi çıkıyordu. Onun dışında herkes beni tanıdı. Sanırım yine tuhaf davranmaya başlamıştı.

"Çok daha parlak görünüyorsun. Daha mutlu." "Gerçekten mi?"

"Evet, kızım. Sanırım bunun nedeni seni gerçekten karanlık günler geçirdiğin zamanlarda görmüş olmam. Yani bugünle üç ay öncesi arasında ışıık yılı kadar fark var."

Durakladım çünkü bu aynı anda hem bir iltifat hem de bir iğneleme gibi geldi ve beni güldürdü. Sanırım Diesel New York havası gibi değiştiği için bunu anlayamadım. Böyle değişen birinin yanında olmak isteseydim, çocuklarımın yanında kalabilirdim.

"O da seninle mi geliyor?"

"Kızım, hayır. Komik davranmaya geri döndü. Beni fişkırttı ve komik davranan o. Onun kışına dayanamıyorum."

"Ona katlanamıyorsun ama sana hiç yapmadığın şeyleri yaptırıyor, mesela birinin metresi olmayı hayal ediyorsun ki bu çılgınca çünkü bir keresinde beni şeytanlaştırmıştın. Ben unutmadım."

Çok güldüm. "Çünkü o kadın ikimizi de öldürecekti ve sen hâlâ o kadın adamla oynaşıyordun."

Başını sallarken güldü ama bunun doğru olduğunu biliyordu. Annemin adı ekranda belirdi.

"Kahretsin. Annem arıyor. Seni sonra arayayım."

"Lanet olsun, onunla en son ne zaman konuştun?"

"Benimle babam aracılığıyla konuşuyormuş ya da babam yalan söyleyerek beni soruyormuş. Bu noktada kim bilir?"

"Tamam. Bana fotoğraflarını gönder. Seni seviyorum."

Telefonu kapattığında, fotoğrafı ekranı kapladı. Annem güzel bir kadındı ama annesinin ona yaşattıklarından kurtulana kadar kimsenin annesi olmaya hakkı yoktu. Onu hala şu anki haliyle seviyordum, olabileceğini bildiğim haliyle değil.

"Merhaba anne."

Ayar spreyimi sıkmak için telefonu hoparlöre aldım.

"Grey, selam."

Sesi nefes nefese kalmış gibi geliyordu.

"Anne, her şey yolunda mı? Sesin bir tepeye doğru koşuyormuşsun gibi geliyor ama öyle bir şey yapmadığını biliyorum."

"Grey, Kyle'ı tımarhaneye göndermek zorunda kaldılar. O ve Perris'in içinde olduğu evi kapattı ve seninle birlikte olan adamın onu tehdit ettiğini söyledi. Adamın onu izleyen biri olduğunu söyledi."

Bir kahkaha patlattım. "Anne. Şaka yapıyorsun."

"Şaka yapıyormuşum gibi mi geliyor? Tehlikeli bir adamla birliktesin. Greysen, hemen eve gelmelisin!"

Telefona baktım.

"Anne, buradan istediğim zaman ayrılmakta özgürüm. Rehin tutulmuyorum. Diesel onu neden ve ne için tehdit etsin ki? Bu hiç mantıklı değil. Kyle'ın bir sorunu yok ama birkaç hafta içinde evlenmeye hazırlandığı için çekingen davranıyor. Bana ondan bahsetme." "Peki, sor ona. Ona sor

bakalım Kyle ile konuşmuş mu? Evlenecek.

Yalan. Greysen, eve dönmeni istiyorum. Eğer bir sonraki uçakla buraya gelmezsen, senin seçim yaptığını düşüneceğim."

"Anne, o cümleyi bitirme. Bitirme. Çünkü şu anda neyi seçeceğimden korkuyorum. Seni buna kim zorluyor büyükanne? Diesel'in Kyle'ı tehdit etmesi için hiçbir neden yok. O tehdit etmeden önce ben Kyle'ı tehdit edeceğim."

"Kyle öyle demedi. Bir şeyler olmuş olmalı çünkü onun gözlerindeki bakışı görmediniz."

"Anne, *tek kızın olan* ben hapse atıldığımda bu kadar endişelendiğini sanmıyorum çünkü şu anda çok endişelendiğin aynı Kyle, benimle seks yapabilmek için beni hapse .

Kuzenim evin her yerinde hiç ara vermeden dolaşıyor. Eğer Diesel onu tehdit ettiyse, keşke ne dediğini bilseydim çünkü onu daha da delirtmek için tekrar söyledim. O yetmiş iki saat boyunca neler çektiğimi bilecek. Ona çorapların çok rahat olduğunu söyle. Hoşça kal anne."

Bir an için sessizliğe gömüldü. Aklımdan geçenleri annemle böyle konuşmak çok iyi hissettirdi. Aklımdan geçenleri onun yüzüne karşı söyleyene kadar hiçbir şey sayılmazdı.

"Madem yetmiş iki saat hakkında bu kadar çok şey biliyorsun, o zaman benim için ölene kadar o kapıdan geçmen gereken süre bu kadar." Ben konuşmadan görüşmeyi sonlandırdı.

Buna bir an bile inanmadım çünkü Diesel'in Kyle'ı tehdit etmesi için hiçbir neden yoktu, özellikle de burada sadece altı hafta kalacakken. Makyajımı tamamladıktan sonra odanın diğer ucuna yürüdüm ve askıdan elbisemi aldım. Burayla ilgili özleyeceğim tek şey bu lanet dolaptı. Büyük bir giyinme odası tarzı aynasıyla tam anlamıyla benim kişisel butiğim gibiydi. Bu etkinlik için kırmızı bantlı topuklu ayakkabılar, kırık beyaz bir blazer ceket ve altın aksesuarlarla eşleştirilmiş kırmızı bir bandaj elbise seçmiştim. Saçlarım başımın tepesinde gevşek bir topuz halindeydi ve iki kıvrıkcık parça yüzümün yanlarından aşağı sarkıyordu. Yağlanmışım ve yepyeni bir kuruş gibi görünüyordum.

Aynada kendimi bir kez daha gözden geçirdiğimde, kendimi çok seksi hissettim ve öyle görünüyordum. Ceketimi omuzlarıma atarken, kendimi diğer zenginlerle pahalı bir akşam yemeğine giden bir milyarderin karısı gibi . Tek eksiğim yanımda pahalı ve şık siyah bir takım elbise giymiş bir adamdı. Birkaç fotoğraf çektikten sonra beneklerime birkaç pompa YSL sıktım ve el aldım. Koridorda yürürken Tom'a asansöre binmeye hazırlandığımı bildirbir mesaj attım ve o da hemen cevap verdi.

Koridorun sonuna yaklaştığımda kahkahalar duydum ve ot kokusu aldım. Oturma odasına girdiğimde ortalık sessizleşti. Diesel ve babası bir kanepeye oturmuş, da iki yaşlı adam oturuyordu. Herkesin bakışlarını görmezden gelerek Diesel'in gözlerini buldum ve onları bir bok okuyamadım. En azından gitmeyeceğinden emindim çünkü üzerinde bir kot pantolon ve düz beyaz bir tişört vardı.

"Greysen, büyükannem bana hep kırmızılar içinde dışarı çıkan bir kadının bela aradığını söylerdi."

Gülümsedim. "Bu gece değil, Bay Duncan. Sadece bir grup üniversite ."

Diesel'e tekrar baktım ve ifadesi hâlâ aynıydı; okunamıyordu.

"İyi geceler çocuklar."

Diesel'in bir şey söyleyeceğini umarak asansöre doğru yürüdüm ama hiçbir şey yoktu. Kampüse kadar bütün yol boyunca mesaj ya da başka bir şey aradım ama hiçbir şey yoktu. Tom arabayı binanın önüne çekti ve beni indirmek için park etti. Kapıyı açar açmaz telefonum elimde titredi.

Efendim: *Aaron Jones: Onaylanmamış Liste.*

Hemen ona geri mesaj attım.

Ben: *Kim?*

"Dışarıda sizi bekliyor olacağım," dedi Bay Tom.

"Tamam, teşekkür ederim."

Mesajıma cevap gelmedi. Cevap yazmayacağını bilmem gerekirdi. Telefonumu elime aldım çünkü Diesel'in beni sinirlendirmesine izin vermeyecektim. Aaron Jones'un kim olduğunu bile bilmiyordum. Kimlik tespiti yapıldıktan sonra balo salonuna girdim ve salon bir salon gibi düzenlenmişti. Her iki sınıftan da birkaç arkadaşımı hemen tanıdım. Odaya baktığımda Jeff'in arka köşede duvara yaslanmış olduğunu fark ettim. Gözlerimin onda kalmaması için kendimi zorlamam gerekti. Diesel için beni izliyor olabilirdi. Bunu ona hiç yakıştıramadım. Gözlerim sonunda beni yanlarına çağıran birkaç kıza takıldı. Ortalarındaki koltuğu sıvazladılar. İçlerinden birini ikinci sınıftan tanıyordum. Ama adını bilmiyordum.

"Sutton," diye kendini tanıttı ilk kız. "Erken Çocukluk sınıfımızda birkaç sandalye oturuyoruz."

"Evet, seni tanıdım."

"Ben Ariel," diye kendini tanıttı ikinci kız. "Greysen.

Çoğu insan bana Grey der."

"Aman Tanrım. New Yorklu , değil mi?" Sutton sordu. Başımı salladım. "Florida'da küçük bir şehir."

"Kızım, otursana. O uzun topuklulardan kurtulmak istediğini biliyorum," dedi Ariel."

Aralarına oturdum ve bacak bacak üstüne attım.

"İşte böyle seçiliyorsun, burada oturup güzel görünerek. Burada biz Siyah kızlardan pek yok, o yüzden seçilmek kolay," dedi Ariel. "En azından ben burası hakkında böyle duydum."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Duyduğuma göre bazen zengin erkekler bir sonraki metreslerini seçmek için böyle sosyal etkinlikler düzenliyormuş. Sevişmek için para alıyorlar."

Parmaklarını şıklattı ve güldü. Ariel zaten eğlenceli bir kıza benziyordu ama benim hayatımda zaten eğlenceli bir kız vardı, bir başkasına yer yoktu.

"Ona sürekli zengin bir adamın kukusu olmanın sanıldığı gibi bir şey olmadığını anlatmaya çalışıyorum. Evet, para ve geziler kazanıyorsun ama bana göre buna değmez. Bunu üç kez yaptım ve yine de hayır dedim," dedi Sutton.

"Evet, ama ben sadece eğlenmek istiyorum. Daha on sekiz yaşıdayım."

Önce Ariel'e, sonra Sutton'a baktım. "Kaç yaşındasın sen?" "Kız yirmi dokuz."

Ağzım açık kaldı. "Benden daha genç görünüyorsun. Ben yirmi altı yaşıdayım." "Kızım, bu benim diplomamı almadan önceki son dersim.

Teşekkürler Tanrım. I

bir sonraki okul dönemi için şimdiden bir iş ayarladım."

"Vay canına. Bu çok iyi."

"Evet, kızım. Son adam bana daha iyi davrandı ve birkaç yıl önce beni burada okula yazdırdı. O zamandan beri hızlı bir şekilde ilerliyorum."

Ariel dudaklarını şapırdattı. "İşte benim istediğim de bu, dostum. Üniversite masraflarımı karşılayacak ve aynı zamanda eğlenebileceğim bir adam."

"Öğretmen mi olmak istiyorsun?"

"Hayır. Bir çocuk psikoloğu. Bir gün. Sutton, nasıl seçildin?" "Aman

Tanrım. Çok meraklısın, ama sen sadece bir bebeksin ve bazen Bebekler sıcak olup olmadığını anlamak için sobaya dokunmalı. Dürüst olmak gerekirse, ilk seferinde gerçekten işime bakıyordum ve bir erkek bana yaklaştı. Çemberin içine atıldıktan sonra erkekler zaten kim olduğunuzu biliyor ve paylaşıyorlar, özellikle de ilişki dostane bir şekilde bittiyse."

"Bu mantıklı."

Jeff'in sınıfında yanımda oturan çocuk elinde çift fincanla bize doğru yaklaşıyordu. Sınıfta birkaç kez konuştuk ama adını hiç öğrenemedim.

"Siz hanımlar burada iyi görünüyorsunuz ve sosyal değilsiniz. Asıl parti Warrick Hall'da."

"Kaç yaşında olduğumuzu sanıyorsun?" Sutton iğrenerek sordu.

"Hepiniz alt sınıftan değilsiniz-"

"Hayır. Çekil," diye onun sözünü kesti.

Bana bakıp gülümsedi ve tam göğüs dekolteme odaklandı.

"Peki senin adın ne?"

"Greysen."

"Ve sen kesinlikle buralı değilsin." "Hayır.

Florida."

"Oh. Güzel. Sizi buraya getiren nedir? Bir yere gidip konuşmak ister misin?"

Başımı salladım ve gülümsedim. "Hayır, teşekkür ederim. Bekle, senin kız arkadaşın yok mu?"

"Arkadaş olarak konuş, Greysen," diye vurguladı. "Umarım proje için bir araya gelebiliriz. Benimle daha fazla konuştuğunu duymak isterim."

Başka bir adam ona yaklaştı. "Hadi Aaron. Yurtlara gidelim."

Aaron. Onaylanmadı.

Diesel'in onu nasıl tanıdığını ve neden onaylanmadığını merak ettim. Sıradan bir üniversite öğrencisine benziyordu. Bir kot pantolon, bir gömlek ve bir blazer ceket giymişti; zararsızdı.

"Evet, odadaki işimi bitireyim."

Arkadaşının onu çekip götürmesine izin vermeden önce gülümsedi ve bana göz kırptı. Gözümün önünden kaybolur kaybolmaz Jeff'in yanımdan geçtiğini fark ettim.

"Bak, Ariel. Jeff şu zengin adamlardan biri. İyi biri olduğunu duydum," dedi Sutton.

"Ooo. Ve o iyi."

Ve onu çıplak gördüm, yüksek sesle söylemek istediğim şey buydu, ama kendime saklamaya karar verdim.

"Aslında bana son erkeğimi düşündürüyor. O kadar iyiydi ki. Uzun boylu ve koyu kahverengi tenli. Keşke adını söyleyebilseydim, ama berbat biriydi. Bir sürü kıyafeti vardı. Tek yapmam gereken onu becermekti. Hepsi bu, ve..."

Kendimi kaybetmeye başladım. Birden kalbim kulaklarımda güm güm atmaya başladı çünkü Diesel'den bahsediyor olmalıydı. New York'ta milyonlarca uzun boylu, esmer ve yakışıklı erkek olduğundan emindim ama Tanrı, Diesel'in kadınlarından birinin bana rastlamasını sağlayacaktı. Bunun sadece o adama aşık olmamam ve benimle işi bitene kadar günlerimi saymaya devam etmem için ince bir hatırlatma olduğundan emindim. Sanki Diesel'den bahsettiğini zaten bilmiyormuşum gibi, sonunda erkeğinin ona verdiği iki hediyeden bahsettiğinde şüpheye yer kalmadı. Tam Çin'e yapacağı bir seyahatten bahsediyordu ki kusmadan önce sözünü kesmek zorunda kaldım.

"Oradakiler ne tür içecekler? Şarap falan var mı?"

"Evet, ucuz bir şey. Elimde damga var, bu yüzden bana bir şey servis edemezler," dedi Ariel.

"Gidip kendime içecek bir şeyler alacağım ve belki burada fark ettiğim birkaç kişiyle daha konuşacağım."

"Harika. Bir süre hiçbir yere gitmeyeceğim," diye karşılık verdi Ariel.

Sonunda nefes alabilmek için onlardan uzaklaşmak zorundaydım. Küçük takip cihazımın bileziklerim tarafından gizlenmiş olmasına şükreliyordum çünkü beni Diesel'in kızlarından biri olarak tanısaydı çok utanırdım. Muhtemelen bütün kızlarını rahatlatmak için 'sen birlikte yemek yediğim ilk kızsın' cümlesini kullanıyordu. Ona katlanamazdım.

Masaya yaklaştığımda barmen, "Elimizde sadece şampanya var," dedi.

"değil."

Paraşütümü doldurdu ve bana uzattı.

"Teşekkür ederim."

"Sonunda seni yalnız yakaladım. Greysen'di, mi?" Aaron yaklaşarak şöyle dedi

Be

n. İçkimden bir yudum almadan önce gülümsedim.

"Sizi Florida'dan buraya getiren nedir? Evinizden çok uzaktasınız." "Evet. Columbia bana reddedemeyeceğim bir fırsat sundu."

"Oh, güzel. Kampüste mi

kalıyorsun?" "Hayır. Kız arkadaşın burada mı?"

Kıkırdadı. "Neden onu soruyorsun?" "Sebebi yok."

Diesel'in onu neden onaylanmayanlar listesine aldığını anlayabiliyorum çünkü

sinir bozucuydu. Yine de adını öğrenmeden önce onu nasıl tanıdığını bilmek istiyordum. Telefonum çantamda titredi ve bir şekilde Diesel olduğunu anladım. Adı belirttiğinde gözlerimi devirdim. Mesajı okumadım bile; sadece çantamı kapattım.

"Adamın seni kızdırıyor mu?"

"Şaşıracaksın," dedim içkimin kalanını geri fırlatmadan önce. "Özel bir yere gidip konuşabilir miyiz?"

Bir an düşündüm. Erkeğimle sevişmeyi bir kadınla zaman geçirme seçeneğim vardı ya da erkeğimle sevişmeyen bir adamla.

Muhtemelen New York'taki kadınların yarısını sikmiş olan adamın onaylı listesi. Açıkçası ben ikisini de seçmedim, sadece eve gitmek istedim.

" gece değil... Aaron, değil mi? Ama benimle kapıya kadar yürüyebilirsin." Telefonumu çantamdan çıkarıp Tom'u aradım.

"Tom," diye cevap verdi.

"Merhaba. Dışarı geliyorum." "Tamam."

Aaron kapıyı benim için açarken, "Şoförünüz var mı?" diye sordu.

"Evet."

O atladı içinde ön . Ben, döndü etrafta, ve başladı geriye doğru yürüyor.

"Kimsin sen?" "Hiç kimse, gerçekten."

Aaron giriş kapısını benim için açarken, "Sanırım sınıfta görüşürüz Bayan Greysen," dedi.

Ona gülümsedim ama bana böyle seslendiğinde içim cız etti çünkü sesi Diesel'inki gibi derin ve seksi değildi. Başka bir erkeği Diesel'le kıyasladığım için kendimden nefret ediyordum çünkü bunu uzun yıllar boyunca yapacağımı hissediyordum. Tom arabanın arkasında durmuş, kapıyı açmıştı. Beni içeri kapattıktan sonra Diesel'in mesajını okumak için telefonumu çıkardım.

Efendim: *Treading...*

Gözlerimi devirdim ve debriyajımı kapattım.

Ona geri mesaj atmayacağım.

"Tom. Şu köşedeki daiquiri mekanında durabilir misin?"

"Evet efendim."

Dayanamadım, cevap yazmak zorunda kaldım.

Ne demek bu?

Tom durup arabayı park edene kadar ekrana baktım. "Ne tür?"

"Çilek, lütfen."

Sadece beni heyecanlandırmaya çalıştığını biliyordum. Eve döndüğümde onu görmezden gelecek ve odama gidecektim. Bu gece birlikte yatmamız gerekiyordu ama bunun olup olmaması umurumda bile değildi. On iki yaşında ergenlik çağındaki bir çocuğun duygularına sahipti ve benim buna ayıracak vaktim yoktu. Tom'un içkimi getirmesi uzun sürmedi.

"Teşekkür ederim."

Her zaman yaptığı gibi başını salladı. Alışmaya başladığını görebildiğim tek şey birinin bana el pençe divan durmasıydı. Bu çok hoş bir histi. Daiquiri'den aldığım ilk yudum gerçekten çok iyi geldi. Hafta sonu trafiği yüzünden eve varmamız neredeyse otuz dakika sürdü ama mutluydum çünkü umarım Diesel beni rahatsız etmek için etrafta değildi. Beni asansörün önünde indirdi ve ben binene ve kapılar kapanana kadar çekilmedi. Kapılar açıldığında Diesel duvara yaslanmış esrar çekiyordu. Déjà vu gibiydi ama takım elbise giymemişti. Üzerinde bir çift Nike teknik pantolon vardı ve gömleksizdi. Üç altın zincir boynunda mükemmel bir şekilde duruyordu.

Başını yukarı kaldır. Görmezden gel.

Asansörden inerken nefesimi tuttum. Yanından geçer geçmez konuşmaya başladı.

"Bayan Greysen, sizi Columbia'ya göndererek paramı boşa mı harcıyorum?" Ona döndüm. "Ha?"

"*Onaylanmadı* gibi küçük kelimelerin ne anlama geldiğini bilmiyorsunuz."

"Aaron gelene kadar onun kim olduğunu bile bilmiyordum," diye tersledim.

Bardağımı elimden aldı ve burnunun altından geçirdi. "Sıvı cesaret. En sevdiğim özelliğiniz."

Fincanımı ondan geri aldım. "Eminim."

"Beni takip edin," diye emretti ve koridorda yürüdü.

Arka cebinde bir küreğin sapının çıktığını fark ettim. "Arka cebindeki ne?"

Cevap vermedi.

"Bununla ne yapacaksın, Diesel? Cevap ver bana."

Sağ yerine sola döndüğünde beni o odaya götürdüğünü anladım ve hemen arkasından kendimi anlatmaya başladım.

"Ama o kendini tanıtanaya kadar adını bile bilmiyordum!" "Peki kendini tanıttıktan sonra?"

"İçki masasında yanıma geldi ve... bunu nereden biliyorsun ki?"

"Her şeyi biliyorum Bayan Greysen."

"Masada bana yaklaştığında ne demem gerekiyordu? 'Merhaba. Dizel Tehlike Ustam onaylanmış listesinde olmadığınızı söylüyor, bu yüzden sizinle konuşamam.'"

Dönüp bana baktı ve beni olduğum yerde durdurdu. "Elbette. Adımı biliyor."

Odaya doğru ilerlemeye devam etti.

"Herkes senin kim olduğunu biliyor, ha?"

"Pardon?"

"Onaylanmayanlar listenizdeki biriyle konuştuğum için kızgın olduğunuz gibi, tarikat üyelerinizden birinin ona ne kadar *iyi* bir adam olduğunuzdan bahsetmesini dinlemek zorunda kaldığım için nasıl hissettiğimi sanıyorsunuz; yurtdışı gezileri ve diğer şeyler. Ugh. Neredeyse midemdekileri kaybediyordum."

Kaşları kalktı.

"Sutton."

Sırıtmadan önce dudaklarını şaşkın bir şekilde büktü. "Ah. Sutton," dedi sanki onunla ilgili güzel bir anısı varmış gibi.

O lanet sırtışı suratından söküp atmak istedim. "Senin de mi Columbia'da hesabın var? Bu utanç verici."

üfledi. "Nasıl yani? Ben de sana karşı *terbiyeliyim*, değil mi?" Gözlerimi tavana doğru yuvarladım.

"Sırf beni kızdırmak için yaptığın o aptal kelime oyununu yapmak üzeresin ve ben bunu yapmana izin vermeyeceğim."

"On beş bin dolardan aşağı olmayan bir kıyafetle karşımda durmuş başka bir kadın ve onun benim hakkımda söyledikleri için endişeleniyorsun. Greysen, seninle başka bir kadın hakkında ileri geri konuşmayacağım. Kıçını bu odaya getir."

"Diğer kadınlar da aynı elbiseyi alırken mesele elbisenin fiyatı değil!" Ben vurguladım.

"Pardon? Sanırım burada yanlış bir izlenime kapıldın Greysen. Misafir ettiğim her kıza aynı şekilde davranıldığını söylemiştim. Duygusallaşıyorsun ve duygunun burada yeri yok."

"Kesinlikle haklısın. Duygu yok. Hadi şu bitirelim." Kıkırdadı. "Bu arada bu gece çok güzel görünüyordun."

Gözlerimi devirdim. "Bunu bana babanın önünde söyleyemezdin, değil mi?" Çenesi gerildi.

"Senden önce babanın bana iltifat etmesine izin verdin. Şimdi de beni ona mı paslayacaksın?"

Gözlerini kısarak bana baktı. Beni kızdırmak istiyorsa, ben de onu kızdırırdım. Onun Dr. Jekyll ve Bay Hyde rutinine daha fazla katlanamazdım.

"Eğer istediğin buysa. Sen ilk değilsin."

Bunu zihnime not ettim.

"Oh, güzel. Acaba beni fişkırtabilir mi? Onu bu gece arasak nasıl olur? Bela aradığımdan bahsetti. Hâlâ elbisenin içindeyim."

H burnunun köprüsünü tuttu ve güldü. "Beni , Grey. Derinlere doğru ilerliyorsun. O içkinin seni mahvetmesine izin verme." "Oh, bu seni kızdırıyor, ha? Bu seni nasıl kızdırıyor? Beni babana vermeyi ilk kabul eden sen miydin?"

İki adımda yüzümdeydi ve ağzımı kapatmamı sağladı.

"Kıçını o lanet odaya götür. Anladığın tek şey sana *kötü* ağlamaya başlaman. Bu saçmalıkları duymak istemiyorum. kıçını içeri." Başını odaya doğru salladı.

Onu geçtim ve odaya girdim.

"Ve yere basmadan önce o içkiyi çöpe at, teşekkürler," dedi . "İçkileri elinden düşürmeye meyilli olduğunu biliyorsun."

"Siktir git."

İçkiyi çöpe atmadan önce içkiden birkaç yudum daha aldım. Arkamdan odaya girdi ve bizi içeri kapattı. Köşedeki televizyona doğru yürüdü ve onu açtı.

"Neden televizyonu açıyorsun? Bana zarar mı vereceksin?"

Döndü ve bana baktı. "Evet."

Dudağımın kenarını ısırdım.

"Başın belaya girdiğinde gözlerinle yaptığın o şeyi yapıyorsun," dedi, ben de gözüme bir şey kaçmış gibi gözlerimi kırıştırmaya başladım. "Bu o kadar eşsiz bir şey ki bunu bilerek bile yapamazsınız Bayan Greysen."

"Ama..." Fotoğraf makinelerinin yanına gittiğinde durakladım ve bana günlüğümdeki fotoğrafı hatırlattı.

"Günlüğümü okumayacağını söylediğini ."

Kül tablasına koymadan önce son sigarasını çekti. "Günlüğünü okumadım."

"Resim mi?" "Ne

olmuş ona?"

"Günlüğümü okumadığın halde içine nasıl bir resim yapıştırdın? Ve #Reassurance ne anlama geliyor?"

Başını iki yana salladı. "Greysen, bir kitapta boş bir sayfayı çevirmenin ne kadar zor olduğunu sanıyorsun?"

Bana doğru yürüdüğünde omuzlarımı dikleştirdim. Hızlı bir hareketle beni kaldırdı ve dolaplarından birinin üzerine oturttu. Bacaklarımın arasına çömeldi ve bana bakarken topuklu ayakkabılarımı çıkarmaya başladı. Elbiseme bakmasını istemediğim için dizlerimi birbirine kapattım ve başını sallamasını sağladım. Topuklularımı çıkardığında beni ayaklarımın üzerine yatırdı, gözleri göğsüne yapışmıştı. Yüzümü kavradı ve ona bakmamı sağladı.

"Geçen gece bana gelip aradığın şey güvenceydi," dedi.

Yüzüm ısınmaya başladı. "Okulla ilgili... güvence hakkında," diye mırıldandım.

"Bayan Greysen, ikimiz de bunun yalan olduğunu biliyoruz. Dizlerinizin üzerinde bana ne kadar güzel görüldüğünüzü gördünüz mü?"

Anında amım sıkıştı. Dudaklarını yaladığında başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

"Aletimi bütün olarak yutarken ne kadar salya akıttın. Bunu gördün mü?"

Kalçalarımı sıktım.

"Yüzümü gördün mü?"

Başımı salladım.

"İhtiyacın olan tek güvence bu. Bu kadar."

Amım bu adamın yaptığı ve söylediği her şeye bayılıyor. Diesel büyüleyici bir şey söylemedi, ama amım onun yaptığı gibi sırlıslam oluyordu. Dudaklarını dudaklarıma bastırdığında gözlerimi kapattım. Biz dil güreşi yaparken dizlerimin bağı çözülüyordu. Ceketimi omuzlarımdan itti ve fermuarımı çekmeye çalıştı. Geri çektiğinde dudaklarımdaki karıncalanmayı hâlâ hissedebiliyordum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Elbisenin fermuarını açtıktan sonra göğüslerimin elbiseyle birlikte düşmesini izledi.

"Kahretsin," diye tısladı.

Elbisemi çıkardıktan sonra beni bir öpücük için daha kendine çekti. Vücutlarımızın birbirine geçmesi mükemmeldi. Sert meme uçlarım onun katı vücuduna bastırılmıştı. Birini kavradığında, kelepçeleri hatırlayarak irkildim.

"Bugün nasıl hissediyorlar?" diye dudaklarıma fısıldadı.

"İyi hissediyorum."

"Güzel."

"Bunları bu gece mi kullanacağız?"

"Planladığım şey bu değildi, ama eğer istersen..." "Hayır," diye tükürdüm. "Bu gece olmaz."

"Tamam."

Beni alt kısmında dört kayış olan bir banka götürdü, böylece dört ayak üzerinde olacağımı anlamış oldum. Elini bankın üzerine doğru uzatıp binmemi söylediğinde önünde durdum ve aletini hissedebildiğimden emin oldum.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Bugün kaç tokat yedin, efendim?"

"Bana itaatsizlik ettiğin için kaç taneye ihtiyacın olduğunu düşünüyorsun?"

"Üç. Kim olduğunu bilmiyordum ve masada yanıma geldi." "O zaman altı. Buraya gel."

Sayıyı artırmasını istemedim, bu yüzden bana söyleneni yaptım ve bankın üzerine çıktım. Hava da dondurucu soğuktu. İlk bileğimi kilitletiği anda hiçbir yere gidemeyeceğimi anlamıştım. Beni kilitlemeyi bitirdiğinde arkamda durdu.

"Ne güzel bir manzara, Bayan Greysen. Kukunuz şimdiden ıslanmış. Kahretsin." Amım ve götüm ona bu kadar açıkken kendimi daha da çıplak hissediyordum,

ve ben zaten tamamen çıplaktım. O kadar utanmıştım ki amım çoktan sırlısklam olmuştu.

Küreği kıcımda hissettiğimde "Ooo," diye irkildim.

"Bütün bu kış."

Pencereden onun yansımasını mükemmel bir şekilde görebiliyordum, neredeyse bir ayna gibi.

Kolunu kaldırdığında gözlerimi kapadım ve kendimi desteklemeye çalıştım.

"Yapma..." Kıcıma vurdu. "Gergin. Daha çok acıyor. Rahatlayın, Bayan. Greysen."

Rahatlamaya çalışmadan, beni bir öncekinden daha sert bir şekilde tekrar tokatladı, zıplamama neden oldu, ancak kısıtlamalar beni yerimde tuttu.

"Aman Tanrım."

"Nereye gidiyorsun, bebek kız? O zenci suratının ortasındaiken kışın o kadar hızlı hareket etmiyordu."

Bana tekrar vurdu, daha güçlü bir şekilde. Göğsü hızla inip kalkıyordu. Aleti pantolonunun içinde büyük bir şişkinlik yapıyordu.

"Ne yaptı o?" Beni tekrar tokatladığında bağırdım.

"Ne yaptığının hiçbir önemi yok. Ben ne dersem o olur." Beni başka bir yerime vurarak irkilmeme neden oldu.

"Özür dilerim efendim," diye fisıldadım.

"Biliyorum." Beni tokatladı ve sonra üzerime eğilip kulağımı ısırıldı. "Ama bunun tekrar olacağını biliyorum çünkü seni tanıyorum. Beni baştan çıkarmayı seviyorsun. Neden?"

İki parmağını deliğime daldırdı.

"Bu yüzden mi?" diye kulağıma fısıldadı. "Amını ıslattığı için mi?"

"Aman Tanrım," diye iç

geçirdim. Çok iyi

hissettirdi.

"Söyleyin bana, Bayan Greysen. Beni bu yüzden mi

baştan çıkardınız?" Başımı salladım.

Bir parmağını daha içime sokarak beni daha da gerdi. "Çok ıslaksın.

Kahretsin."

Parmaklarıyla beni becerirken kulağımın dibinde nefes alıp vermesi beni daha da ıslattı. Parmaklarını çektiğinde sinirlendim. Uzaklaştı ve bir sandalyeyle geri geldi, arkama yerleşti.

"O çok güzel." Amımı öptü.

Klitorisimi ağzına aldı ve emdi. O kadar iyi hissettirdi ki, başımı bankın üzerine yasladım. İçime itmeden önce dilinin ucuyla deliğimin etrafında döndüğünde tüylerim diken diken oldu.

"Aman Tanrım, efendim," diye

inledim. "Uh-huh," diye

mırıldandı.

Bütün amımı ağzına aldı.

"Burada saatlerce kalabilirim, Bayan Greysen." "Size

izin vereceğim, efendim."

Yüzünü tekrar amıma sokmadan önce kıkırdadı ve dilini klitorisime doğru salladı. Midemin titremeye başlaması uzun sürmedi.

". "Henüz değil."

Dilini kıkımın çatlağında gezdirdi.

"Bana bak."

Pencereden baktım ve yüzü kıkımın derinliklerindeydi. Tek görebildiğim gözleriydi.

"Çok iğrençsiniz efendim, ama bu çok iyi hissettiriyor."

Dilini göt deliğime değdirirken vücudumdaki tüyler diken diken oldu.

Gözlerimi her kapattığımda, kıkıma vurarak beni açtırıyordu.

onları tekrar yukarı kaldırdım. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki sanki bilincim gidip geliyordu.

"Efendim!"

Çekiştirdim, çekiştirdim ama bağlar daha da sıkılaştı ve beni tamamen kilitledi. Patlamaya hazır olduğumu hissettiğimde, Diesel amıma yapıştı ve başını sallamaya başladı.

"Tanrım, lütfen," diye inledim.

Orgazm olduğumda kaslarım o kadar gerildi ki ayak parmaklarım çatladı ama bu Diesel'in emmesini ve çekmesini engellemedi. İşi bittiğinde sanki gökyüzünde süzülüyormuşum gibi hissettim. Boynuma gelene kadar sırtıma yumuşak öpücükler yerleştirmeden önce kıçımı yaladı. Birkaç parmağını amıma soktu ve beni yavaşça parmakladı.

"Çok iğrençsin, Diesel," diye fısıldadım.

"Biliyorum, bebeğim."

Parmaklarını kaldırarak birini göt deliğimin kenarına bastırdı. "Oh."

Vücudum bu his karşısında gerilmeyecek kadar rahatlamıştı.

"Ssssh. Sadece rahatla." Yüzümün yan tarafını öptü.

Parmak eklemine doğru itti ve ben sıçradım.

"Hiçbir yere gitmeyin, Bayan Greysen. Ben buradayım, rahatlayın." "Bunu daha önce hiç yapmadım, efendim."

"Biliyorum."

Elini cebine attı ve küçük bir tüp kayganlaştırıcı çıkarıp birazını kıçımın çatlağına fışkırttı. Çok güzeldi. Parmağını çekti ve boğumuna kadar geri soktu. Isınmaya başladı.

"Oh. Bu sıcak. Karıncalanıyor."

"Güzel. İşe yarıyor. Mümkün olduğunca normal nefes almaya devam edin."

Sonunda iki parmağını götümün içine sokmuştu ve ne kadar iyi hissettirdiğine inanamıyordum. Pencereden bakarak aletini okşamasını izledim. Başını deliğime hizaladı ve içime doğru itti.

"Mmh," diye mırıldandı.

Sırtıma yaslandı ve kulağımı ısırdı. "Çok fazla sakiniz var efendim," diye fısıldadım.

"Sen de alacaksın." Ayağa kalkıp beni uzun uzun okşamadan önce yanağıma bir öpücük kondurdu.

Yemek masasında olduğu gibi, hiçbir yere gidemiyordum, bu yüzden parmakları kıçımdayken uzun ve derin vuruşlarına katlanmak zorundaydım. Pencereye baktım, karnının içinde sallanırken karnındaki kasların sıkılaşmasını izledim.

Ben. Gözleri benimkilere kayınca bedenim bankın üzerinde eridi. Gözleri kısıkta ama bana odaklanmıştı. Alt dudağının dişlerinin arasında gevşekçe kıvrılması onu çok seksi gösteriyordu. İçime girip çıkarken zincirleri boynunda sallanıyordu.

"Benim için hazır mısın?"

Başımı hafifçe salladım. "Evet deyin, Bayan Greysen."

"Evet, efendim. Sizin için hazırım."

İçimden çıktı ve sikine biraz kayganlaştırıcı sürdü. Aletinin başını kıcıma sokarak sertçe içime çekmemi sağladı. Eğildi ve dudaklarımı gagaladı.

"Efendim," diye inledim.

"Biliyorum, bebek kız. Lütfen istediğiniz zaman güvenli kelimenizi kullanın."

Başımı salladım. İçime daha fazla ittiğinde nefesim kesildi. Kısıtlamaların daha da sıkılaşabileceğini düşünmemiştim. Başımı kendi başıyla dürttü ve pencereden ona bakmamı sağladı. Dudakları kulağımın yanındaydı.

"Bütün gün senin içinde olmayı düşünüyordum, Bayan.

Greysen."

İçimi çektim. "Gerçekten mi?"

"Üzerindeki o lanet yoga kıyafetinden başlayarak. Yoga kıyafeti giymeyi hiç bu kadar istememişim. O mothafucka'yı ortasından yırtmayı ve ağzıma fişkırana kadar amını yemeyi hayal ediyordum. Neyse ki o pelerin gerçekte olduğunu saklıyordu. Bu yüzden gitmek zorundaydın. Sen gidene kadar sikim inmeyecekti."

"Tanrım, gerçekten," diye fısıldadım ve içime daha fazla iterek beni nefessiz bıraktı.

"Bu aleti almakta çok iyisin. Buna bayılıyorum."

Gözlerini kapattı ve burnunu saçlarıma sürttü.

"Ve sonra sen o seksi kış elbisenle odaya girdiğinde, tüm göğüslerin ve kalçaların dışarıdaydı. Sana saldırmak istedim. Seninle birlikte asansöre binmek ve arabanın arka koltuğunda seni becermek istedim."

İçime daha fazla itti.

"Evet. Siktir. Seni o elbisenin içinde düşünmek sikimi daha da sertleştirdi. Çok seksisin."

Bir kolunu başımın altına koydu, böylece çenemi koluna yaslayabildim. Beni ona bakar halde tuttuğunda, kendimi daha da onun etkisi altına girmiş gibi hissediyordum.

ve o da bunu biliyordu. Omzumda diliyle küçük daireler çizdi. Anal seks gibi bir şeyi sadece o bu kadar iyi hissettirebilirdi.

"Senden nefret ediyorum, çok kötü," diye fısıldadım.

"Tanrım, senden nefret ediyorum!" "Bu hiç hoş değil, değil mi?"

Yanıma uzandı ve masayı öne doğru manevra ettirerek ona daha fazla kaldıraç sağladı. Arama uzandı ve bank klitorisimi ovmaya başladı.

"Tanrım," diye iç geçirdim.

"Öyle mi?" diye tekrar sordu ve daha sert ve daha hızlı itmeye başladı. "Efendim!"

"Bu hiç hoş değildi, mi?"

Aynı anda bu kadar çok şeyi nasıl yapabildiği aklımı aldı. "Bu güzel miydi? Cevap ver bana."

Ağzım açıldı ama tek bir ses bile çıkmıyordu. Boğazımın arkası kurumuştı. Bana yaptığı her şeyi hissediyordum. Kısıtlamalar, taşaklarının amıma vurması, parmaklarının klitorisimi kuvvetle tıngırdatması, kıcımdaki kocaman aleti, benimkine yapışan sıcak terli teni ve kulağında bana emir veren, beni sorgulayan derin sesi, sanki üzerimde şeytan çıkarma ayini yapan bir şeytan çıkarıcı gibi titrememe neden oldu. Başım omzuna yaslandı ve boncuk boncuk ter boynumdan aşağı döküldü. İğrenç kıcı diliyle terimi silip süpürdü.

"Agh, Tanrım!" Gözlerimden yaşlar süzülerek haykırdım.

"Bırakmak istiyorsun. İsteddiğini biliyorum. Yapabilirsin bebeğim, sorun yok," diye beni rahatlatı.

Vücudum istemsizce titremeye başladı ve gözlerim şaşı oldu.

Bu şeytan çıkarma ayininin son aşaması olmalıydı.

"Uh-huh. Geliyor, bebeğim. Rahatla ve bana ver."

Ve sonra olan oldu. Baraj yıkıldı. Ve tekrar tekrar kırılmaya devam etti.

"Tanrım!" Çığlık attım.

Sanki biri yere su döküyormuş gibi bir ses geliyordu.

"Uh-huh. Ben de bunu seviyorum."

Uzun ve sıcak fişkırımlarını kıcımın derinliklerinde hissedebiliyordum. Ben gözlerimi açıp pencereden bakana kadar kıpırdamadan oturdu. Berbat görünüyordum. Makyajım her yere bulaşmıştı. Saçlarım yüzüme yapışmıştı. Ben maraton koşmuş gibi görünürken, o güneşli bir günde eve girmiş gibi görünüyordu.

Dudaklarını yaladı ve yanağını öpmeden önce, içimden çıkarken .

"Bu kış çok güzel, anne. Sikeyim. O aleti aldın, bebeğim."

Sıkışmışım. O adam hayatımı değiştirdi ve süpermarkette başka bir günmüş gibi konuşuyor. Başımı banka yasladım. Sol tarafıma geldi ve ayak bileğimi çözdü, ben de ona bakakaldım. Sol bileğimi çözerken gözlerimle onu takip ettim. Bana baktı ve kıkırdadı.

"Grey. İyi misin?"

Sağ tarafıma geçti ve ben de başımı çevirip ona bakmaya devam ettim."

"Gri," diye güldü.

Sağ ayak bileğimi bırakana kadar ona bakmayı bırakmadım. Kalkmama yardım etmeye çalıştığında, ondan uzaklaştım ve onu biraz daha güldürdüm. Sonunda oturduğumda vücudum hâlâ istemsizce sarsılıyordu. Sandalyeye otururken onu izledim. Bana baktığında sıırttı.

"Grey, neden bana öyle bakıyorsun anne? Ben ne yaptım?"

Vücudum sarsıldı. "Sen... sen... sen bir sapıksın."

Koltuğunda geriye yaslanarak ellerini başının arkasında kavuşturdu ve yüzünde bir gülümsemeyle tavana baktı.

"Eğer ben sapkınsam, sen ne için..." elini yerde küçük su birikintileri halinde duran sıvılarıma doğru salladı. "Tüm sapkınlıkların tadını çıkarıyorum."

"Bir aptal. Bu beni lanet bir aptal yapar!" Stres yaptım. Vücudum sarsıldı.

"Grey, sakın kendi başına kalkmaya çalışma," diye uyardı. "Ne halt etmek istersem onu yaparım," diye şımardım. Omuz silktili. "Tamam."

Banktan indiğimde dizim büküldü ve beni ileri iterek diğer banka tutunmamı sağladı. Gururum Diesel'e bakmama izin vermiyordu ama göz ucuyla onun kollarını kavuşturduğunu gördüm. Sendeleyerek ayağa kalktım, bacaklarım hâlâ sallanıyordu. Ayağa kalkıp kolumu tutmadan önce iç çekti. Tüm alt tarafım cehennem gibi uyuşmuştu. Bu odadan keyif almamı sağlayabileceğini söylerken yalan söylemiyordu çünkü bu gece o kadar mükemmeldi ki. Lavaboya gitmeme yardım etti ve o ellerini yıkarken ben de tezgâha yaslandım. Çok iyiydi ve bunu o da biliyordu.

"Ugh." Alay ettim.

"Birkaç şeyden birini söylemek üzeresin; *Senden nefret ediyorum Diesel. Sikin bu kadar iyi olmamalı. Artık senin tarikatındayım. Sana katlanamıyorum. Kendini bir bok sanıyorsun, değil mi?*" Dönüp bana baktı ve yüzümdeki fazla suyu silkeledi. "Ve hayır, düşünmüyorsun. Evet, sikim çok güzel ve tarikatımda olduğun için mutluyum, burası olmak için harika bir yer. Bok gibi olduğumu biliyorum, sen de biliyorsun. Bu her şeyi açıklıyor mu Bayan Greysen?"

Gözlerim yuvalarından fırlamak üzereydi. Aklımdan geçen her şeyi söylemişti. Yine alay ettim.

"Biliyorsun, Tanrı seni yaratırken fiziksel olarak çantasındaydı, Diesel Danger, ama başka şeyleri karıştırma zamanı geldiğinde direksiyon başında tam anlamıyla uyuyakaldı."

Bu, yanağımı çimdiklemeden önce kocaman gülümsemesine neden oldu. "Senden hoşlanıyorum. Güzel benlik."

"Peki, ne yapmak üzeresin? Daha çok erken. Senin gibi yaşlı zengin adamlar hafta sonları ne yapar?"

"Bana yaşlı demekten bıkacaksın genç bayan, ama sen duş almaya gideceksin, ben de duş almaya gideceğim ve işin bittiğinde yatağa gideceğiz."

Gözlerim parladı. "Birlikte mi? Yani... senin odanda?" Fısıldadım.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. "Evet. Sen iyi bir kız oldun ve anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirdin, benim de aynı şeyi yapmam gerekiyor. Artık bacaklarındaki hissi geri kazanmış olmalısın."

"Göt deliğimin seni iyi bir insana dönüştüreceğini bilseydim, onu sana ilk gece verirdim."

Bu onu güldürdü. "Git bir duş al, kızım."

Odanı sallanarak çıktım, Diesel'le bir köşeyi döndüğümüzü hissediyordum ama buna henüz yüzde bin güvenemezdin.

Bir buçuk saat sonra Diesel'in kapısının önündeydim ve kapıyı hafifçe tıklıyordum. Duştan sonra atlet ve erkek şortuyla uyumayı tercih etmişim.

"Kapı açık, Grey."

Kapıyı açtığımda Diesel elinde bir kumandayla odanın ortasında durmuş, köşedeki projektörü açıyordu. Çıplaktı ve yumuşak aleti bacaklarının arasında çok güzel duruyordu.

"Ne izlemek istiyorsun?" "Um, bilmiyorum."

"Geceleri ne izliyorsun? Geçen gece ben odaya geldiğimde ne izliyordun?"

"Oh, sen izlemezsın. Wipeout diye bir program. Bana komik geliyor çünkü ben bayat biriyim."

"Çok fazla televizyon izlemiyorum ama izlemek istediğiniz buysa, bulmaya çalışırım."

"Sanırım elde edebileceğim küçük kazançları kabul edeceğim," dedim gülerek.

Gösteriyi bulduktan sonra yatağın sağ tarafına gitti ve yorganı geri çekti. Ben de yatağın diğer tarafında durup onu izledim.

"Ne diye orada dikilip deli gibi bakıyorsun? Burada yatak açma servisi yok."

Yatağa uzandı ve bana baktı.

"Kızım, gir içeri." Yorganı geri çekti ama ben ayakta durmaya devam ettim. "Oh, bir soru sormak istediğini ve nasıl soracağını bilmediğini mi varsaymalıyım?"

Başımı hızla salladım. "Ve eğer sana yaklaşırsam, cevabını duymayacağım."

Omzunu silkti. "Sadece. Sor." "Kyle'ı tehdit ettin mi?"

"Kahretsin, sanki bana katil olup olmadığını soracakmış gibi orada dikiliyorsun. Evet, öyle. Ona seninle tekrar temasa geçerse sonucun hoşuna gitmeyeceğini söyledim."

"Hepsi bu mı?"

"Aşağı yukarı."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Ama seni Columbia'ya göndererek paramı boşa harcayıp harcamadığımı sorduğumda bana kızmıştın."

"Bunu yapmayın. Bana ne söyleyeceğinize bağlı, vermem gereken zor bir karar var."

"Sana ne söylersem söyleyeyim, bir sonraki kararın ya bu yatakta kaymak ya da koridordan aşağı inmek olacak."

Oflayarak yatağa kaydım. Onun sadece pazarlıklarını yerine getirdiğini düşündüğüm şey, beni kendisine çektiğinde başka bir şeye dönüştü. Kıcımlı aletin üzerine yerleştirdiğinden emin oldu.

İçimi çektim. "Annem Kyle'ı tehdit ettiğini ve şimdi de onu izleyen biri olduğunu söylediği için akıl hastanesine kapatıldığını söylüyor. Onu tehdit etmek için hiçbir nedenin olmadığını söyleyerek seni savundum. Paranoyak olmasından daha fazla sebepten dolayı akıl hastanesinde kalması gerekiyor."

Bir şey söylemedi, ben de ona doğru döndüm. "Gerçekten onu izleyen biri var mı?"

"Tabii ki hayır. Kyle radarımda bile değil. Ancak oraya birini gönderdim, böylece çağrıma cevap vermeye hazır olacaktı."

"Neden?"

"Çünkü sen benimsin. Seninle uğraştı, bu yüzden benimle de uğraştı. Ayrıca, aklının burada, benimle olmasını ve onun seni rahatsız etmemesini istiyorum."

"Tanrım, teşekkürler Bay Tehlike. Size borcumu nasıl ödeyebilirim ki? Hemen ardından kurnazca bir şey söylemeden güzel bir şey söyleyemezsin. Aman Tanrım." Güldüm.

"Sikimi ağzına al. Bana borcunu böyle ödeyebilirsin."

Kıkırdadım. "Aman Tanrım. Şu anda seksi düşünmesen olmaz mı?"

"Aslında, hayır. Daha önce hiçbir kadın benimle aynı yatağı paylaşmamıştı.

seks yapmak. İşlem

yapıyorum." "Ciddi

misin?"

"Evet."

"Vay canına. Seninle aynı yatağı paylaştığım için biraz özel olduğumu düşünüyordum."

Kaşları birbirine karıştı. "Yatağımı paylaş dedim, yatağımı değil. Yani, evet, yalnız uyuduğum için kendini özel hisset."

Başımı salladım. "Annem eve dönmek için yetmiş iki saatim olduğunu söylüyor, yoksa seni aileme tercih ederim."

Nefesimi tutmuş, bir şey söylemesini bekliyordum. "Ne yapmak istiyorsun?"

Omuzlarımı silktim.

"Biliyorsun."

"Bana kalmamı söylemeni istiyorum."

"Şey, bunu yapmayacağım. Belli ki ailen senin için önemli, bu yüzden bu kararı senden almayacağım. Burada olmak zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum çünkü değilsin."

"Peki ya okul? Paranı kaybettiğim için bana kızar mısın?"

"Hayır. İşlerin istediğim gibi gitmeme ihtimalini düşünmeden hiçbir şeye girişmem."

Önce televizyona sonra da bana baktı. Gözlerimi ondan ayıramıyordum. İki dakikada bir, gözlerini ona bakan bana çeviriyordu.

"Tamam, sana söyleyeceğim şey şu Grey, bir noktadan sonra kendi adına düşünmeye, ne istediğini bilmeye ve ne pahasına olursa olsun bunu elde etmeye başlaman gerekecek. İnsanların senin kararını beğenmeme ihtimalinin -aile de dahil- hayatını nasıl yöneteceğini etkilemesine izin veremezsin. Başkaları için yaşamak dalga değildir, Lil Mama. Söyleyeceklerim hoşuna gitmeyebilir ama ananı sikeyim. Senin o küçük kızınla ilk tanıştığında bana onun yüzünden kendini öldürmek üzere olduğunu söylemiştin. Seni birkaç günlüğüne akıl hastanesine yatırdığını söylemiştin. Annenin neden böyle bir eve gelmeni istediğini kendine sor. Nihayet hayatında biraz huzur, eğlence ve mutluluk var ve o bunu senden koparmaya çalışıyor. Bunun nedenini kendinize sorun. Sonra da bunu senin için neden istediğini sor."

Gözyaşlarımın gözlerimden yastığa süzülmesine izin verdim.

"Tüm söyleyeceğim bu, ama sonuçta bu yine de senin kararın. Ancak, aramızda ne düşünerek karar vermeni de istemiyorum."

"Tamam. Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim Diesel. Bunu duymaya gerçekten ihtiyacım vardı."

"Güzel. Şimdi arkanı dön ve beni içine soktuğun bu saçmalığı izle."

Arkamı döndüğümde beni kendine doğru çekti, sanki beni teninde istiyordu. Kolunu bana doladı, elini külotumun içine soktu ve sonunda bu şekilde uykuya daldık.

ON DÖRT

OceanofPDF.com

DİZEL

Ertesi sabah...

Uyandığımda Greysen'in yattığı taraf boştu. Bir an için beni terk ettiğini düşündüm ama banyo kapısının diğer tarafından gelen ışığı gördüm. Duvardaki saat 9:30'u gösteriyordu. Saatin doğru olduğundan emin olmak için tekrar göz kırpmam gerekti çünkü en son ne zaman bu kadar uzun uyuduğumu hatırlayamıyordum. On dakika geçmişti ve Grey hâlâ banyodaydı. Umarım duştaydı çünkü artık çişimi tutamıyordum.

Kapıyı iterek açtım ve tam bir şaşkınlıkla Grey'in banyoda olmadığını gördüm. Onun burada olduğuna dair hiçbir kalıntı yoktu. Duş ve lavabo kuruydu. Aklım hemen dün gece ona söylediklerime gitti ve annesinin onu eve çağırmasına verdiğim yanıtta çok mu sert davrandığımı düşündüm. Muhtemelen annesine siktir git dememeliydim, her ne kadar annesi tek kızına nasıl davrandığı için deli olsa da. Tuvaletimi yaptıktan sonra dişlerimi fırçaladım ve yüzümü yıkadım.

Normalde on dakika süren şey otuz dakika sürdü çünkü Grey'in gidip gitmediğini öğrenmeyi uzatmaya çalışıyordum. Banyodan çıktıktan sonra pantolonumu giydim, telefonumu aldım ve odadan çıktım. Koridorun sonuna yaklaştığımda Grey'in şefimle gülaştüğünü duymadım, bu yüzden kalbim normalden biraz daha hızlı atmaya başladı. Neler olduğunu bilmiyordum ama bu durumdan hiç hoşlanmamıştım.

Oturma odasında yürürken Grey'in balkonda yoga yaptığını fark ettim. O anda rahatlama duygusu kafamı karıştırdı. Onu rahatsız yerine duvara yaslanıp onu izledim. Üzerinde başka bir üniforma vardı, teniyle çok iyi uyum sağlayan sarı bir üniforma. Dedi ki

Mona'nın onun için aldığı diğer egzersiz kıyafetlerini sikeyim ve bu konuda o kadar da kızgın değildim. Kan hemen sikime hücum etmeye başladı. Sağ tarafa doğru plank pozisyonundaydı, yani kıcı bana dönüktü. Bu kıyafet kıcını mükemmel bir şekilde dikleştirmiş ve belini mükemmel bir şekilde içeri çekmişti. Sırtı dışarıdaydı ve ortasından akan teri görebiliyordum. Kendime engel olamayarak cebimden telefonumu çıkardım ve birkaç fotoğrafını çektim.

Şefim bir tepsi içinde sabah içkilerimle geldi. "Günaydın. Uzun bir gece miydi?" "Evet. Çok uzun." İğneyi geri attım ve tepsiye geri koydum.

Kıkırdadı. "Kahvaltı on dakika içinde hazır olacak."

"Teşekkür ederim."

Grey'in pozisyon değiştirmesini izlerken aklıma dün geceyle ilgili düşünceler geldi. Onunla yaptığım anal eğitim çok güzel bir deneyimdi. Her şeye çok açıktı ve neredeyse benden daha çok seviyordu. Nasıl fışkırdığını, ağladığını ve benden nefret ettiğini söylediğinde, her şeyin bittiğini ve tamamen benim olduğunu biliyordum. En azından annesinin onu eve istediğini yoksa evlatlıktan reddedeceğini söyleyene kadar tamamen benim olduğunu düşünüyordum. Annesi ona ne kadar kötü davranırsa davransın, o ailesini seviyordu. Ona göre yetmiş iki saati vardı, bu da henüz gitmemiş olmasının gitmeyeceği anlamına gelmediği anlamına geliyordu. Hâlâ iki tam günü vardı. İki gün içinde kalıp kalmayacağından emin olacaktım. On yılı aşkın süredir bu işi yapıyordum ve başıma hiç böyle bir şey gelmemişti. Kahretsin, giderse ne hissedeceğim konusunda neredeyse çelişkiye düşecektim. Otuz yedi yaşındaydım ve hayatımda hiçbir konuda kafam karışmamıştı.

Geceyi yatakta sonlandırmamız düşündüğüm gibi gitmedi. Yatakta benimle birlikte olmasından rahatsız olacağımı düşünmüştüm. Alanımı daraltacağını ve beni terleteceğini düşünmüştüm. Sonuç olarak, sinir bozucu olacağını düşünmüştüm ama değildi. Kıcının pelüş vücudu serindi ama sonunda içime ısındı. O kadar yumuşaktı ki; bütün gece ona masaj yapabilir ve sıkabilirdim.

Aşağı doğru köpek pozisyonuna geçti ve ben külot giymediğime pişman oldum çünkü sikim kalkıyordu. Beni göremiyordu, o yüzden bunu beni etkilemek için yapmadığını biliyordum. İş bitene kadar onu izledim. Yüzünü silerek içeri girdi ve beni fark edince olduğu yerde durdu.

"Merhaba. Günaydın," diye konuştu bana doğru yürürken.

Başımı ona doğru çevirdim. Bana yaklaştığında, bana yukarıdan aşağıya baktı ve gülümsedi. Göğsünden ve kollarından ter damlıyordu.

"Ne zamandır beni izliyorsun? Bunu da mı yırtmak istedin?"

"Bu saatte seks mi düşünüyorsun?"

Gözleri irileşti.

"Özür dilerim. Bu benim kötü bir şaka girişimimdi."

Dudakları yüzüne yayıldı. "Oraya varacaksın. Gittikçe kolaylaşır.

Kahvaltı hazır mı?"

"Öyle olmalı. Gel."

Önümde yürümesine izin verdim ve gözlerim kıcına yapıştı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biliyorsun. Kendimi iyi hissediyorum, Diesel. Sorduğun için teşekkürler." "İyi."

Beklediğim cevap burada kalmaya karar verip vermediği idi ama bu da işe yarayabilirdi. Yemek odasına vardığımızda şef masayı yiyecek ve içeceklerimizle donatmıştı bile. Bu koltuklara en son oturduğumuzda, onu masanın üzerinde becermiştim, o zamandan beri birden fazla kez aklımdan geçen bir şey.

"Umarım ona iyi para ödüyorsundur. Aman Tanrım," dedi Grey oturur oturmaz.

"Evet. O sadece benim için çalışıyor."

"Tabii ki öyle. Bu çok hoş olmalı." Başımı salladım.

Yemeğini yemeye başladı. Benim yanımda daha da rahatladığını söyleyebilirdim.

Bana baktı. "Peki, yaşlı zengin adamlar Pazar sabahları ne yapar? Golf ya da onun gibi bir şey mi oynarsınız?"

Çatalımı ona doğrulttum. "Sana bana yaşlı demen konusunda ne demiştin?" "Bu bir şaka, Diese, lanet olsun."

Kafamı şaşkınlıkla sallamadan önce kaşlarım birbirine karıştı. "Ne dedin sen? *Diese mi*? Bana hiç böyle hitap edilmedi. Lütfen başlama."

Dişlerini öptü. "Oh, adamım. Bu inmedi mi? Bütün sabah bunun üzerinde çalışıyordum."

Kıkırdadım.

"Oh, pekala. Başka bir şey düşüneceğim. Peki, sana dönelim. Pazar günleri ne yaparsınız? Sizin için çalışan yaklaşık yüz kişi olduğunu biliyorum, bu yüzden işe hazırlanmak için fazla bir şey yapmanıza gerek yok."

"Yanlış bir şekilde benim için yüz kişinin çalıştığını varsaydınız, aslında sayı bunun üç katı ve işe hazırlanmak zorunda olmadığımı mı düşünüyorsunuz?"

Çatalını bıraktı ve ellerini birbirine kenetledi. Ellerime uzanmadan önce yavaşça nefes alıp verdi. İsteksizce ellerini tutmasına izin verdim.

"Diesel, lütfen normal bir konuşma yapmayı deneyebilir misin? Her şey bu kadar resmi olmak zorunda değil. Beni becerirken nasıl rahatlamamı söylediğini biliyor musun? Konuşurken de rahatlamaya çalış. Çok kibirli davranıyorsun. Sheesh."

Ellerimi bıraktı ve yemeye başladı.

"Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum ama işe hazırlanmak zorundayım. Sizin için çalışan benim kadar çok insan varsa, özellikle de benim yaptığım iş için aşırı hazırlık yapmanız gerekir. Ben sayılarla uğraşan biriyim. Eğer en küçük bir rakam yanlışsa, bu pek çok şeyi mahvedebilir. Bana güvenin."

"Tamam, anlıyorum. Yani, işe hazırlanman mı gerekiyor? Pazar günleri yaptığınız şey bu mu? Hazırlanmak için ne yapıyorsun?"

"Başlangıç olarak, hangi toplantıları yapıp yapmadığımı görmek için takvimimi gözden geçiriyorum. Her otel için hazırladığımız haftalık çizelgeleri kontrol ederek o ay için belirlediğimiz hedefe doğru sürekli ilerlediklerinden emin oluyorum. Eğer değilse, neler olup bittiğini görmek için ayarlamamız gereken toplantılar var. Bordro haftası diğer haftalara göre daha sıkıcı ama evet, hazırlanmak için yaptığım şey bu."

Yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyordu. "İş konuşurken çok seksi oluyorsun. Bir günlüğüne gölgen olabilir miyim? Siyahlı İkizler'in senin için ne yaptığını görmek ister misin?"

"Kadın." Güldüm. "Hayır, Twins in Black çok komik. Bunu söylediğini onlara söyleyeceğim."

Omuzlarını silkti ve ağzına bir şeyler tıktırdı.

"Tamam, iş... ve seks bir yana... eğlenmek için ne yaparsın? Arkadaşların nerede? Bir haftadır buradayım ve seni neredeyse hiç telefonla konuşurken görmüyorum. Televizyon seyretmiyorsun. Yani tek yaptığın iş, seks ve spor mu?"

"Evet. Çoğunlukla. Gerçekten hiç arkadaşım yok. sırada konuştuğum insanlar var. Dymon benim arkadaşım. Babam benim arkadaşım."

"Onlar sayılmaz. Arayıp sohbet edebileceğiniz kimse yok. Mesela bir spor merkezine gidip biraz basket atabilirsiniz. Üniversitede hiç arkadaş edinmedin mi? Kimin sağdıçı olurdun? Ya da senin sağdıçın kim olurdu?"

"Bebeğim, bunların hiçbirisi için gerçekten zamanım yok. Dymon benim sağdıçım olur. Declan. Babam. Dışarıdayken birileriyle yatıyorum ama eğlence merkezinde basket atacak vaktim yok, eğer sorduğun buysa."

"Evet, zamanın var, sadece zaman yaratmıyorsun. Ve senin için daha iyisini istiyorum, Diesel. Otuz yedi yaşındasın ve tek arkadaşların baban ve kardeşlerin."

"Bunun nesi yanlış?"

"Bir kez daha düşündüm de, sizin gibi insanlar için büyürken sahip olmadığınız gerçek arkadaşlara sahip olmanın zor olabileceğini biliyorum. Yani bunu anlayabiliyorum. Arkadaş meselesini boş ver, ama bütün gün çalışmaktan başka şeyler de yapman gerekiyor."

"Bunu dikkate alacağım. Başka bir hayat tavsiyen var mı?"

"İgneleyici olup olmadığını bilmiyorum, o yüzden şimdilik bu konuyu kapatıyorum ama hayat bir programdan daha fazlasıdır. O yüzden bir şeyler yapalım. Beni bir yere götür."

"Kızım, nereye gitmeye çalışıyorsun?"

"Bilmiyorum. Central Park'a gitmek istiyordum."

"Neden Central Park? Neden... içeride... ve serin bir yerde değil?"

"Oh, bir sonraki şeyim hayvanat bahçesi olacaktı."

"Daha da büyük bir hayır."

"Tamam, beni yere götür." "Özel bir yer değil."

Söz veriyorum."

Gözlerini öyle sert devirdi ki. "Biliyor musun, senin için pek çok değişiklik yaptım ve bence sadece bir günlüğüne program dışı şeyler yapmayı deneyebilirsin. İyi olacağına söz veriyorum. Eğer kendini kaybetmeye başlarsan, eve geri döneriz."

Sessiz kaldığım her saniye yüzü değişmeye başladı. "Yoksa sadece benimle görünmek istemiyor musun?"

"Yine başlama, Grey."

"Boş ver. Dün gecenin bir şeyleri değiştirdiğini neden düşündüm bilmiyorum. Sen her kıza karşı böylesin," dedi tabağını ve içkisini kapmadan önce. "Kahvaltımı odamda bitiriyorum. Beni takip etmeyin."

Odadan çıkışını izledim. Bu kadar erken olmasaydı, daha güçlü bir şey .
Suyumu aldım ve büyük bir yudum aldım.

"Bu sefer ellerin dolu, değil ?" "Yarısını
bile bilmiyorsun Şef Nita." "Ama o farklı.
Ondan hoşlanıyorsun."

Ona baktım. "Neden bahsediyorsun?"

"Özel odanızda uyumadıysa, sizin odanızdan geliyordu.

"Bu sabah geldiğimde yatak odasıındaydım."

"Ne? Pazarlığı o yaptı. Hiçbir anlamı yok."

"Pazarlık yaptı. Tabii ki. Dışarı çıkıp sana birkaç şey almam lazım.

Birazdan dönerim. Gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, birazdan görüşürüz."

Yemeğimi bitirdiğimde odama gitmek istedim ama nasıl olduysa beynim
beni Grey'in kapısının önüne götürdü. Kapının üzerine '*Kabul Ediyorum*'
yazısını tekrar koyduğunu görünce güldüm. Kapıyı açmadan önce birkaç kez
çaldım. Banyodan buhar çıkıyordu, ben de yere doğru yürüdüm ve kapıyı
iterek açtım. Duştaydı ve suyun üzerinden akmasına izin veriyordu. Kapıyı
çekip açmadan önce birkaç dakika izledim.

"Gri."

"Aman Tanrım!" diye nefes nefese kaldı. "Kapıyı çalar mısın lütfen! Bana
kalp krizi geçirebilirdin!"

Gözlerim güzel kıçlı meme uçlarından sıçrayan suyu takip etti ve kolunu
meme uçlarının üzerine kaldırdı.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Central Park'a gidebiliriz."

Gözleri parladı. "Ama?"

"Ama ne?"

"Bunun bir şey karşılığında olacağını sanıyordum. Bir tefecinin
eğilimlerine sahip olduğunu biliyorsun."

Kıkırdadım. "Bu sefer değil."

"Tamam, teşekkür ederim."

"Kıyafetlerini yatağın üzerine serdiğini gördüm. Nereye gidiyordun?"

"Central Park'a. Ve sonra Instagram'da gördüğüm bu müzeler. Onlar
fotoğraf çekmek için de güzel yerler var."

Şaşıarak, "Anlıyorum." dedim.

"Duşumu bitirebilir miyim lütfen?"

"Evet."

Duştan geri çekildim ve lavaboya yaslandım. "Tamam, izlemek istiyorum."

"Sen tam bir sapıksın."

"Biliyorum."

Kendini yıkarken ona baktım. Meme uçlarından aşağı damlayan köpükler sikimi sertleştirdi, ben de pantolonumun içinden onu ovmaya başladım. Ne yaptığımı fark ettiğinde sırttı ve başını salladı. Memelerini ovuştururken dudağımı ısırdım.

"Kahretsin. Daha yavaş git. Evet. İşte böyle." "Böyle mi?"

Çekiştirmeden önce sağ meme ucunu ovuşturdu. Çenem sıkıştı. "Evet."

Soldakini çekiştirdiğinde sikimi çıkardım ve okşadım. "Sen hastasın."

"Öyleyim."

Bacağını bankın üzerine koyduğunda, su kalçalarının arasından aktı. Daha fazla dayanamadım. Ona doğru yürüdüm ve o da elini . "Grey, ne yapıyorsun? Hayır mı diyorsun?"

"Evet. İzlemek istediğini söylemiştin. Öyleyse izle. Aletini okşa ve izle."

Gözlerimi kısarak ona baktım, dediğini yaptım ve ona daha fazla koz verdim. Yüzündeki lanet gülümseme onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

"Okşa onu."

Bana söyleneni yaptım. Ön spermimi kayganlaştırıcı olarak kullanarak daha sert okşadım. Beni izleme şekli beni tahrik ediyordu. Ben sikimi ne kadar hızlı okşarsam, o da amını o kadar hızlı ovuyordu. Arkasını dönüp bana bakarak eğildiğinde daha hazır değildim. Amının görüntüsü, morarmış kıcı ve o seksi kıç gözleri - sikimi kaldırırken aklımı kaçırıyordum.

"Bu hiç adil değil Grey," diye nefes aldım.

"Okşamaya devam , lütfen, Diesel," diye fısıldadı.

"Greysen."

"Evet?"

Am dudaklarını aralayarak bana mükemmel kremesi deliğini gösterdi. Kaslarını sıkıttığını ve sularını dışarı akıtmaya zorladığını görebiliyordum. İki parmağını içine soktuğunda, her şey bitmişti.

"Kahretsin," diye homurdandım taşaklarımı duş zeminine vururken. Ayağa kalktı ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana baktı. "Vay be. Bu çok fazla. koyacağın şey bu mu?" "Evet."
"Vay be. Demek bu yüzden saatler sonra içimden sızdığını hissediyorum."
Tekrar kendini yıkamaya başladığında ona bakmaya devam ettim.
"İyi misin, Diesel?"
"Evet. Sadece seni izlemeyi seviyorum. Hepsi bu." Bu onun gülümsemesine ve dudağını ısırmasına neden oldu.
"Gidip giyineyim. Birazdan görüşürüz."
Islak kışını tokatladım.
"Ow, Diesel! Çık dışarı!"
Banyodan çıkarken güldüm. Bu lanet kız bambaşka bir şeydi ve sadece birkaç gün olmasına rağmen beni etkilemeye başlamıştı.

"AMAN TANRIM. Burası çok güzel, Diesel. Geldiğin için teşekkür ederim, yani beni getirdiğin için. Yine de gelmek istedin. Bu sabah böyle davrandın ve şimdi bir çanta dolusu kamera ekipmanın var," dedi ve kamerayı çekerek

"Her neyse, dostum."

Nihayet onu bu kıyafetle gördüğümde, güzel fotoğraflarını çekebilmek için seyahat kameramın ekipmanlarından bazılarını almak zorunda kaldım. Neyse ki bugün hava rüzgârlıydı, bu yüzden normalde olduğu gibi sıcak değildi. Hava durumu uygulamasına göre küçük bir yağmur ihtimali vardı.

"Şu ağacın oraya git. Güneşi, bulutları ve ağaçları çok iyi görebiliyorum."

Gidip ağacın yanında durdu. Kameramı elime alıp objektiften baktım ve ne kadar sert görüldüğüne güldüm.

"Omuzlarınızı gevşetin ve ellerinizle başka bir şey yapın. Frankenstein seçmelerine katılıyormuş gibi davran, çöp adam gibi dur."

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Neden hiç yol tarifinde durmuyorsun? Her zaman bir şeyle bitirmek zorundasın..."

Fotoğrafını çektim ve cümlesinin ortasında durmasını sağladım.

"Evet. Seni saçma sapan konuşurken yakaladım."

Fotoğraf ekranda belirdiğinde katıla güldüm. Gülümsemesini gizlemeye çalışarak başını salladı.

"Ne zaman saçmalamaya başlarsan sana bunu göndereceğim. Şimdi omuzlarını gevşet."

Omuzlarını gevşetti ve kollarını kendine doladı. Gülümsediğinde rüzgâr saçlarını savurmaya başladı ve ben de art arda birkaç fotoğraf çektim. Saçları başının üzerinde uçuşmaya başlayınca parmaklarını saçlarının arasında gezdirmeye başladı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Siktir, evet. Bunu yapmaya devam et." "Bekle! Hâlâ çekmeye devam mı ediyorsun?" "Evet. Bu çok seksi."

Dudakları yavaşça yüzüne yayıldı ve dudaklarını dışarı çıkarmadan önce dişlerini gösterdi.

"Mükemmel bebek kız."

Tekrar yanıma geldi ve yürümeye devam ettik. Şaşırtıcı bir şekilde, her zamanki kadar kalabalık değildi. Yıllardır buraya gelmemiştim.

"Sizi fotoğrafçılığa iten neydi? Fotoğraf çekmeyi seven bir tip olduğunuzu hiç düşünmemiştim. Peki başka ne tür fotoğraflar çekiyorsunuz?"

"Büyükbabam fotoğraf çekmeyi severdi. Babamın babası. Boş zamanlarında kuş gözlemciliği yapardı. Bana her zaman ihtiyacım olduğunda zihnimi sakinleştirecek bir şeyler bulmamı söylerdi. Ben de doğal olarak fotoğraf makinesini elime aldım. Tatillerde, çocuklarımın ve kızlarımın fotoğraflarını çekiyorum."

Alay etti. "Beni bu şekilde suçlama." "Ama gerçek bu."

"O resimlerle ne yapıyorsun?"

"Onları size verdiğimi söyledim. Eğer istemezseniz, onları atarım. Onları küçük kara defterimde saklamak gibi bir niyetim yok."

"Kapa çeneni. Fotoğraf makineni kurup şu bankta yanımda bir fotoğraf çekebilir misin?" Gidip bankın üzerine oturdu.

"Hayır." Döndüm ve Saul'a el salladım.

Bana yaklaştı. "Evet, patron?"

Fotoğraf makinemi boynumdan çıkarıp ona uzattım.

"Şuradaki düğmeye her beş saniyede bir, dört kez basın."

Gidip yanındaki banka oturdum ve kolumu ona doladım.

"Güvenlik görevlisi olarak da mı çalışıyor? Güvenliğiniz olduğunu bilmiyordum. O tür zenginlerden biri olduğunu bilmiyordum."

"Bu ne anlama geliyor?"

Saul'a düğmeye basmasını işaret ettim.

"Bekle. Hazır değilim."

"Eğer susarsan, hazırlanabilirsin."

Bana gözlerini devirdi ve fotoğraflar için poz vermeye başladı. Sanırım o da ben de aynı fikirdeydik çünkü aynı anda birbirimize baktık ve sonra gülümsedik. Eğildi ve dudaklarını ağzımın köşesine bastırdı. Yavaşça gözlerini kırpıştırarak bir süre orada tuttu. Gözleri benimkilere kayınca birbirimize baktık. Birbirimize bakışlarımızdan sanki zaman yavaşlıyor gibiydi. Rüzgâr estiğinde gözlerini kırpıstırdı ve benden uzaklaştı. Ne olduğunu bilmiyordum ama onun da bunu hissettiğinden emindim.

"Patron. Artık tıklamıyor."

Boğazımı temizledim ve kalktım. "Evet. Teşekkür."

Ayağa kalktı ve birkaç saniye saçını düzeltti. Birkaç saniyelik garip bir sessizlikten sonra ilk konuşan o oldu.

"Yani demek istediğim, herkes sizin kim olduğunuzu bilmiyor, mesela Jay-Z ya da başka biri olsaydınız, onların güvenliği olması gerekirdi. Senin böyle bir güvenliğin olduğunu bilmiyordum. Hepsi bu. Bir şey demek istemedim."

"Evet, anlıyorum ve büyük ihtimalle haklısın. Saul burada çünkü o silah taşıyor, ben taşımıyorum. Hata yapmayın Bayan Greysen, kemerle dövüldüğüm konusunda yalan söylemiyordum. Gerekirse kendimi koruyabilirim. Ancak yanımda güzel bir kadın var, bu da benim için işleri değiştiriyor."

Kızardı. "Bu mantıklı. Oooh. Yeterince çaresiz olan biri seni fidye için kaçırabilir. Ailenin seni geri almak için ne kadar ödemeye hazır olduğunu düşünüyorsun?"

Ona baktım ve güldüm. "Bu ciddi bir soru mu anne? Beni geri almak için ne ödemeleri gerekiyorsa öderler. Lanet olsun. Ailenin seni geri almak için ne kadar ödeyeceğini sormalıyım?"

"Dürüst olmak gerekirse, babam beni geri almak için elinden geleni yapardı. Öte yandan annem, bilemiyorum. O ilk günden Tanrı'nın ellerine bırakırdı."

Güldü ama benim için o kadar da komik değildi. Annesinden bahsetmişken, bir süredir buradaydık ve yol boyunca konuştuk ama burada kalıp kalmayacağına dair bir şey söylememişti.

"Ee, annenin nesi var? Neden böyle davranıyor? Ve onun annesi neden böyle davranıyor?"

Kolunu benim koluma doladı ve başını koluma yasladı. "O..." Durakladım.

"Bana bahane üretme Grey. Gerçeği bilmek istiyorum. İkisinin de sana öyle bağırıldığını ve babanın orada öylece durduğunu duymak ve görmek beni çok kızdırdı. O da neydi öyle?"

"Büyükanнем bekâr, yaşlı ve mutsuz. Babamın anlattığına göre annemin babası, kendisi için karısını terk edeceğini düşündüğü bir kocaymış ve çok kötü bir uyanış yaşamış. Perris'in büyükbabası ise farklı bir hikâyeymiş. Annem onu delirtmiş, o da annemi ve bebeği terk etmiş. Sanırım büyükbabamın onun için karısını terk etmemesini asla atlatamadı. Karısını elinde tutmak için annemle baş edemezdi ve etmedi de. Annem onun hayatına girmesine bile izin vermemiş. Ben doğmadan önce ölmüş. Perris'i ve annesini seviyor çünkü tıpkı onun kızı gibi davranıyorlar. Bu yüzden eski kocamı benden almasına razı olmamı bekliyor."

"Lanet olsun, dostum. Bu çok zor. Yine de sana bok gibi davranması için bir sebep yok.

Yani annene de mi böyle davrandı?"

Başını salladı. "Annemi kibirli biri olarak yetiştirmiş. Bir erkeğe ihtiyaç duymaması için. Onlar kendisini kullanıp terk etmeden önce onları kullanması için. Annemin zayıf kalmasını sağladı. Saçlarını toplardı. Bütün bunları. Ne zaman annem onun dediklerini yapmasa, ona kendini kötü hissettirirdi. Babamla tanışınca bu durum değişti. Babam bu saçmalıklara katlanamıyordu ve büyükanнемle aralarında birçok konuşma geçti. Andrea, büyükanнемin ona serseri gibi davranamayacağını anladığında Bobby'ye aşık olmuş. Hatta Bobby ona seçim yaptıracak kadar ileri gitmiş ve Andrea başka hiçbir erkeğin onun saçmalıklarına katlanamayacağını bildiği için babamı seçmiş. Tabii ki büyükanнемle arası pek iyi değildi. Uzun süre konuşmadılar. Her neyse, annem beni doğurdu ve sizin de anlayabileceğiniz gibi, ben babamın tarafını tuttum. Annemin bana yetiştirildiğinden farklı davranmak istediğini söyleyebilirim, ama annem ne zaman gelse farklı davranırdı. Büyükanнем annemi döverdi, annem de beni döverdi çünkü sinirini bir şekilde atmak zorundaydı. Onu suçlamıyorum."

"Yapmalısın. Babam annemin Metri ya da Denim ile böyle konuşmasına asla izin vermezdi. "

"Babam benim babam. Onu seviyorum. Barıştan yanadır ama ağzını fazla bozmasına da izin vermez. Beni annemden ve büyükanнемden korumak için daha fazlasını yapabileceğine ve söyleyebileceğine katılıyor muyum? Kesinlikle, ama o asla

kendimi çirkin ya da değersiz hissettirdi. O benim en büyük hayranım. Bana aldığın elbiseye bayıldın."

"Bu kadar genç yaşta evlenmenizin nedeni anneniz mi?"

"Vay canına. Ne döneklilik ama evet . Seks yapacaksanız evlenseniz daha iyi olur. Bak, gerçekten iyi bir ilişkileri var. Dürüst olmak gerekirse, ona neredeyse benim kadar mesaj attı ve aradı, daha fazla değilse bile. Onun annesi ve benim annem çok iyi arkadaşlar. O da onun tek çocuğu. Yazılar zaten duvarda asılı gibiydi. Ayrıca, annem onun iyi bir işi olan bir adam olacağını söyledi, bu yüzden *maddi olarak güvende* olmaya odaklanmaya başlamam gerekiyordu çünkü öğretmenlik o kadar para kazandırmıyor ve asla kazandırmayacak, özellikle de çocuklara öğretmenlik. Bu doğru olsa da Diesel, onlara öğretmenlik yapmaktan çok keyif alıyorum. Hayatınızdaki tüm sorunları sadece on kelime ya da daha azıyla çözdükleri o mükemmel ve saf aşamadalar. Sevgililer Günü'nde sevgi hakkında konuşuyorduk ve onlara birine onu sevdiğinizi nasıl gösterebileceğinizi sordum. Cevaplardan biri, sabahları öğle yemeğini hazırlayın ya da üzgün olduğunda ona çiçek alın şeklindeydi. Bunun ne kadar basit olduğunu görüyorsunuz. Eğer Kyle sabahları öğle yemeğimi hazırlasaydı ya da üzgün olduğumda bana çiçek alsaydı evliliğimin ne durumda olacağını merak ediyorum."

"Kahretsin, Grey. Çok gençtin ve kendini bile tanı mıyordun. On dokuz ya da yirmi yaşında evlenmeyi hayal bile edemiyorum."

"Sadece kaçtığını biliyorum."

Güldüm. "Çılgınca koşmak komik. Büyükbabam da böyle derdi ama evet. Eskiden çok kötüydüm. İmajımı çok düzelttim."

"Eminim yapmışsındır. Aynı anda kaç kızla yattığını hayal bile edemiyorum. Tüm bunları korunmadan yapıyordun ve cinsel yolla bulaşan herhangi bir hastalığın ya da bebeğin yok. Tanrı sadece bebekleri ve aptalları korur."

Bu beni güldürdü ama bebeklerden bahsedince aklıma o çılgın sürtük Rachel geldi. Kadınların benimle birlikteyken beni ve sadece beni becermeleri katı bir gereklilikti. Benim yanıma taşınmadan önce her türlü hastalık için teste tabi tutuluyorlar ve hamilelik testi de yaptırıyorlardı. Tabii ki bir korumaları yoktu, bu yüzden şehir dışındayken biriyle sikişmiş olması mümkündü, ama bu daha önce hiç başıma gelmemişti. Ayrıca, başka biriyle yatmış olsaydı kesinlikle bilirdim. Eğer o ultrason gerçekse, Rachel'ın deli kızı gerçekten de benim bebeğime hamileydi.

"Beni dinliyor musun ki?"

"Benim hatam. Biraz dalmışım. Ne dedin sen?"

"Yine senin varsayımsal karın hakkında konuşuyordum. Senin tipin ne? Yani bir tipim yok diyeceksin biliyorum ama yarın bir eş aramaya çıksan senin için ideal eş kim? Bana kontrol listesini ver."

"Hmm. Sürükleyici. Akıllı."

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana baktı. "Ha? Hepsi bu mu? Nazik ve sevecen olmalarına ne demeli? Lütfen bana kadın aradığınızı söylemeyin çünkü bu nasıl bir ilişki olurdu? İkiniz de gün doğumundan gün batımına kadar çalışıyorsunuz. Birbirinize ayıracak vaktiniz olmaz. Peki ya ilgilendiğiniz diğer şeyler?"

"Bu benim için önemli değil çünkü... Sanırım bunu daha önce tartışmıştık ve bazı şeyleri birden fazla kez tartışmak konusunda nasıl hissettiğimi biliyorsun. En azından elinde bana fırlatacak bir şey yok. Gördüğünüz gibi karım yemek pişirmek ya da temizlik yapmak zorunda değil, bunun için insanlarım var."

"Sanırım. Yani, eğer istediğiniz evlilik buysa, çocuk istemeyebilirsiniz."

"Listede üst sıralarda değil ama olursa olur." "Yani çocuğunuzu bir dadı mı büyütecek?" "Eğer istediği buysa."

"Bu delilik, sanırım. Ama biliyor musun, muhtemelen çocuk sahibi olmamalısn. Sende bir... ne bileyim, bir çocuğun duygusal zekası var ve bir çocuk yetiştirmek için bunların hepsine ihtiyacın var. Güven. Senin ebeveynlik tarzının bir çocuğa ne yaptığını ilk elden gördüm ve bu berbat bir şey. İnsanlar çocuklarının bir miras bırakmasını istediklerini söylerler, ama miras boktan bir gösteri olur çünkü siz küçük bir egomanyak yetiştirmişsiniz."

"Pekâlâ. Her ihtimale karşı kontrol listesine... beslemeyi de ekleyeceğim." Gözlerini devirdi. "Senin kışına dayanamadığımı biliyor olmalısın." "Bebğim, bu konuda konuşmayı bırakman için her şeyi söylerim."

"Ooo," diye sırtıttı. "Bana bebek dedin."

"Gününüzü güzelleştirebildiysem ne mutlu, ama artık bebek muhabbeti, evlilik ya da ilişki yok."

Omuzlarını silkti ve yürümeyi bırakmam için elini uzattı. Derin bir nefes aldı.

"Geri dönmeliyiz. Yağmur yağmak üzere. Kokusunu ."

"Bu gerçek bir şey."

"Evet," diye vurguladı. "."

Beni geldiğimiz yöne doğru çekiştirdi. Arabaya doğru yarı yolda, kollarımda küçük damlalar hissettim.

"Oh, hayır." Nefes nefese kaldı. "Bunu hissediyor musun? Sana söylemiştim."

Hızımızı arttırdık. Arabadan otuz adım ötede gökyüzü ve sağanak yağmur başladı. Greysen'in ciyaklamaları beni güldürdü. Arabaya ondan önce ulaştım, bu yüzden gidip sürücü tarafına binmeden önce kapıyı hızlıca onun için açtım. Yüzündeki ifade beni gülmekten kırdı geçirdi.

"Aman Tanrım! Sırılsıklam oldum!"

"Sen şu koşan güzel kızsın." "Bu kaygan ayakkabılar! Kahretsin!"

Arabayı çalıştırdım ve ısıtma koltukları açtım.

"Bir dakika içinde ısınırsın."

"Her neyse, gerçekten iyi vakit geçirdim Diesel. Fotoğrafların nasıl çıkacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ben de öyle. güzel görünüyorsun."

"Beni heyecanlandırıyorsun ve bu beni çok iyi hissettiriyor. Öyle demek istemesen bile, her zaman öyleymişsin gibi geliyor."

"Bana bak. Sana yalan söylemeyeceğimi söylemiştim. Çok güzelsin. O yüksek elmacık kemiklerin ve sana söyledim, o gözlere doyamıyorum. Beni hipnotize ediyorsun ve sanırım bunu biliyorsun. Bana istediğini yaptırıyorsun ve bu hiç hoşuma gitmiyor, gerçekten. Bu sabahki şey. Böyle bir şey hiç başıma gelmemişti. Ve bunu her zaman denemeni tavsiye etmesem de, durumu çevirmek iyi hissettirdi. Yüzündeki o aptal sırıtışı sil."

"Aweee, Dieseee..."

"Sana bu konuda ne demiştim Grey? Bana öyle deme." Yüzünde bir gülümsemeyle merkeze doğru ilerledi.

"Buraya gel."

"Hayır."

"Lütfen, efendim."

Alt dudağını dişlerinin arasına almadan önce gözlerini kırptırdı. "İşte ben de bundan bahsediyorum."

Ortaya geçtim. "NBayan G?"

Dilini dışarı çıkardı ve dudaklarımı yaladı. "Bana yaptığın şey bu değil mi?"

"Evet. Tekrar yap."

Tekrar yaptığında dilini yakaladım ve emmeye başladım. Anında sikim sertleşmeye başladı. Geri çekildi ve radyomun sesini açtı.

"Bu Leela James'in yeni şarkısı, Complicated. Bayıldım."

Kelimeleri bana söylemeye başladı. "Manyetik, değil mi?"

"Aynen öyle. Senin geldiğin o lanet şehirle ilgili bir şey, Tanrı aşkına."

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve hemen öpücüğü derinleştirdi. Beni diliyle boğmaya çalışıyordu. Eli kasıklarımın altına gittiğinde iç çektim.

"Aletine üflerim ve sertleşir."

"Dokunuşunla ilgili bir şey."

Pantolonumun fermuarını açtı, elini içeri soktu ve külotumun üzerinden sikimi okşamaya başladı.

"Kahretsin, Grey."

"Onu emmemi mi istiyorsunuz, efendim?" "Evet."

Ona yardım ettim ve pantolonumu kalçalarımın ortasına kadar indirdim. Aletimi kavradığında, şaftın uzunluğunu kokladı.

"Çok güzel kokuyorsun, baba."

bir halde, "Bana ne diyorsun?" diye sordum.

Beni görmezden gelerek dudaklarını yaladı ve sikimi yavaşça ağzına aldı. Gözlerimi kapattım, bu hissin tadını çıkarıyordum. Daha fazla zevk alabilmek için koltuğumu olduğundan daha fazla geriye bıraktım. Onu ağzına tamamen aldığı anda öğürdüm.

"Kahretsin, Grey. Boğ şu mothafucka'yı."

Bokumu iki eliyle bükmeye başladı. Islak göt ağzından taşaklarıma tükürük damlıyordu. Taşaklarıma masaj yapmaya başladığında kalçalarım gerildi ve sonra onları ağzına aldı. Taşaklarımı emerken yüzünde duran sikime bakmak beni neredeyse çıldırtıyordu.

"Şu anda çıldırıyorsun Grey. Siktir, sana böyle bakamam yoksa kafayı yiyeceğim."

Ağzı taşaklarımla doluydu, "Fındık, baba" diye cevap verdi. "Gri," diye homurdandım.

"Güzel suratıma fındık, baba."

Tekrar söyledi ve sikim tam olarak söylediği şeyi yaptı. Taşaklarımı sikimden çıkardı ve her yere gitti; onun yüzüne, benim

, saçları, her yeri. Arkasına yaslandığında ağzını silmeye başladı. Kol konsolumu açtım ve birkaç mendil çıkardım.

"Dostum, böyle bir ağızla evimden defolup gitmelisin."

"Ciddi olduğunuzu düşünsem bile, bu ağzın bana evinizde bir hafta daha kazandırdığını biliyorum."

"Mannn..."

Ağzının beni hayrete düşürdüğünü ona asla söylemem. "Buraya gel, Diesel."

Yine dediğini yaptım ve beni öptü. Benim onun dudaklarını emdiğim gibi o da dudaklarımı emdi ve bırakmadan önce onları çekti. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca ona baktım. Yağmur hâlâ ön cama vuruyordu ve müzik hâlâ devam ediyordu.

"Seni eve götürmeme izin ver, böylece senden uzaklaşabilirim. Bütün gün beni mahvettin."

Başını iki yana salladı. "Aman Tanrım. Nasıl spontane olunacağını öğrenmelisin, Diese. Her şey bu kadar analitik olmamalı. Biraz eğlenmeyi öğren. Hayat çok kısa."

"Buna katılıyorum Bayan Greysen, ama bu benim lakabım değil. Kesin şunu."

İki Hafta Sonra...

Ofisimde, Mississippi'deki otelle ilgili olarak yönetim kuruluyla bir Zoom toplantısı yapıyordum ve Tanrı'ya şükür sona yaklaşıyorduk. Dymon hala otelin kapanma ihtimalini duymuyordu, bu yüzden daha önce oraya bir ekip göndermiş olmamıza rağmen başka neler yapabileceğimizi görmek için oraya bir gezi planlamıştık. Çok titiz bir iş adamıydı ve bu yüzden çoğu insan ondan nefret ederdi ama ona saygı duymak zorundaydı. Kapıdaki birkaç tıkırtı dikkatimi çekti.

Bilgisayarın sesini kapattım. "Toplantıdayım. Bana birkaç dakika ver." Kapı açıldı. "Hayır."

"Ne yaptım ben..." Toplantıda olduğumu söylediğimi umursamadan, yüzünde bir gülümsemeyle kışını zıplatarak kapıdan içeri girdiğinde durakladım.

O, Greysen McCree'ydi ve çok lezzetli görünüyordu. Kendim ve kızlarım için belirlediğim her sınırı aşıyordu ve bunu umursamıyordu, benim için ne kadar kafa karıştırıcı olsa da ben de umursamıyordum. Parkta bir şey oldu ve o zamandan beri ikimiz de bu konuda konuşmadık. Arabada taşaklarımı emmesinden bahsetmiyordum, çünkü bunu her gece yapıyordu. Ben o andan bahsediyordum.

Bankta birbirimizin gözlerinin içine baktık. Bir şeyler hissettiğini söyleyebilirim, bu da benim de aynı şeyi hissettiğimi düşünüp düşünmediğini merak etmeme neden oldu.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Başını salladı ve kalın bacak bacak üstüne atarak kanepeme uzandı. Bacakları, karnı ve göğüs dekoltesi iki parçadan oluşan straplez bir takımın içindeydi ve kahverengi kolsuz bir blazer ceketle örtülmüştü. Kendi ip zincirini takmak yerine benimkilerden iki tane takmıştı. Ona bacaklarını topuklu ayakkabılarla sevdiğimi söylediğimden beri, onları çıkaramıyor gibi görünüyordu. Bugün, kalın topuk dediği bir şey giymişti ve ona tam oturuyordu.

"Çok tatlı görünüyorsun. ?"

Bugün dersi yoktu, bu yüzden ben ayrıldığımda hala uyuyordu... yatağımda, yayılmış, iyi becerdin.

"Hiçbir yerde, gerçekten. Seks müzesine gittim ve oldukça güzeldi. Birkaç fotoğraf çektim ve sonra benimle bir yerde öğle yemeği yemek isteyip istemediğini görmek için buraya geldim."

Kaşımı kaldırdım ve güldüm. "*Öğle yemeği* mi? Annemin organizasyonunu falan mı buldun?"

"Hayır. Ben sadece bu... bilirsiniz işte... servet avcısı sosyetik yaşam tarzına alışmaya çalışıyorum. O blogda bana ne diyorlardı? Onun gibi bir şey. Yani, evet, tamamen rolüme girmeye niyetliyim. Kadınların hayatlarını yücelttiğini söylerken yalan söylemiyordun. Bloglar pezevengi ve yeni *kuklasını* yayınladığından beri neredeyse hiç kullanmadığım Instagram'ımda kaç takipçi kazandığımı biliyorsun."

"Sana gerçekten katlanamıyorum, kızım. Bunu biliyor musun?"

"Diesel! Konuşuyor musun? Bağlantıyı mı kaybettik?" Yönetim kurulu üyelerinden biri sorguladı.

Bilgisayarın sesini açtım. "Hayır," diye yanıt verdim ve bilgisayarın sesini tekrar kapattım.

"Eee, öğle yemeği var mı yok mu?"

"Evet, öğle yemeğine, bebek kız. Bana bir dakika ver."

Toplantıya geri dönmüş olsam da göz ucuyla onu izlemeye devam ettim. Bu kız son iki haftadır beni gerçekten çok yoruyordu. Artık kim olduğumu bile bilmiyordum. O da bundan faydalanıyordu ve ben de ona izin veriyordum. Bana bir yere gitmek istediğini söylüyordu, de önce saçmalıyordum ama sonra hemen pes edip onu götürüyordum. Beni şehrin her yerine sürüklemesine, yeni yemekler denemesine, yeni yerlerin tadını çıkarmasına izin veriyor, yol boyunca huysuzmuş gibi davranmaya çalışıyordum ama yapamıyordum.

uzun süre. Onu gülerken görmek hoşuma gitti. Yalan söylemeyeceğim, Grey'in benimle birlikte olduğu için kendisine yöneltilen eleştirileri klas ve esprili bir şekilde karşıladığını görmek ondan gerçekten hoşlanmamı sağladı... başlangıçta onun hakkında hissettiklerimin ötesinde. Kafamı karıştırıyordu.

Geçen Salı günü, yani yetmiş iki saatinin olduğu sabah uyandığımda gitmiş olduğunu gördüğümde onun hakkında biraz kafayı yediğimi anlamıştım. Evin içinde deli gibi dolaştım, bana gideceğini söyleme nezaketini bile göstermediği için sinirlenmişim, ancak şefimden bazı sınıf arkadaşlarıyla buluşmak için erken ayrıldığını öğrendim. Hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım. Bir kadın için hiç böyle davranmamıştım ve bunu ilk kez Grey'le aramızda sözleşmeden başka bir şey olmadığını söylediğim birinin önünde yapıyordum. Telefonuma baktığımda, bana çoktan bir mesaj göndermiş ve daha iyi bir karar vermesine rağmen benimle kalacağını ve bunu yüzüme söyleyemeyeceğini çünkü aptalca bir şey söyleyerek onu kızdıracağını ve sadece prensip olarak ayrılacağını söylemişti. Bu beni güldürdü. Greysen hiç çabalamadan bile çok komikti.

"Pekâlâ. Quinci notları yazıp e-postayla gönderecek. Her tarihin takviminize işlendiğinden emin olun çünkü hiçbir şey için mazeret duymak istemiyorum. Günün geri kalanında iyi eğlenceler."

Dymon Zoom'u bitirdiğinde ayağa kalktım ve sandalyenin arkasından ceketimi aldım. Başını sallayarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyordu.

"Ne?"

"Bu kadar iyi olman hiç mantıklı değil. Bazen sana bakıyorum, lanet olsun diyorum. O daracık takımlar. Aletini o pantolonun içine nasıl soktuğunu merak ediyorum. Ve kollarını o gömleklerin içine. Ve o yelek ve kravat kombinasyonu, aman Tanrım."

"Beni çalışmayı bırak. Nerede yemek yemeye çalışıyorsun, kadın?"

"Orada-"

Kapının çalınması onu cümlesinin ortasında durdurdu. "Evet," diye seslendim.

Babam elinde bir dosyayla içeri girdi. "Oğlum, ihtiyacım var-"

Greysen'ın kanepede oturduğunu fark ettiği anda parmaklarımı şıklattım. Yüzündeki şok ifadesini gizleyemedi. Buraya ilk kez geldiğinde ve ona gitmesini söylemediğimde ben de şok olmuşum. O getirmişti

O zaman bana öğle yemeği verdi ve nerede çalıştığımı görmek istedi. Buraya sadece ikinci geliyordu ve sanki buranın sahibiymiş gibi kasıla kasıla içeri girdi.

"Tekrar merhaba, Greysen," babam bana baktı ve sonra bana doğru yürüdü. Onu.

Ayağa kalktı ve onun elini sıktı. Durduğum yerden onun gözlerini gördüm. vücudunun üzerinde gezindi. Daha önce onun hakkında yaptığı yorumlar nedeniyle hemen sinirlendim.

"Baba, sana nasıl yardımcı ?" Onun üzerindeki transı bozarak söyledim.

Tekrar masama doğru yürüdü. "Şuna bir göz atmanı istiyorum ve..." diye durakladı.

Dosyayı elime aldım ve kâğıtları çıkardım. Kâğıdın üst kısmını okuduğumda gözlerim büyüdü. Annemden yasal olarak ayrılmak için gerekli evraklardı. Nutkum tutulmuştu.

"Greysen, um..."

"Öğle yemeğini yeniden planlamalıyız. değil. Evde görüşürüz."

Kapıya doğru yürüdü ve hem ben hem de babam ona baktık. Babamın gözlerini bir an için yakaladı ve bana yürüyüp kollarını boynuma dolamadan önce gülümsedi. Önce dudaklarıma sonra da boynuma yapışkan bir öpücük kondurdu.

"Seni rahatsız edici bir konuşmadan kurtardım," diye fısıldadı kulağıma, sonra da ısırdı.

Dudaklarımı tekrar öptü ve sonra başparmağıyla parlatıcısını sildi. O anda beni en çok neyin şaşırttığını bilmiyordum; annemin babamdan ayrılmak istemesi mi yoksa Greysen'in aklımı okuması mı? Babama Greysen'i hissettiğimi ve uygunsuz bakışlarına ve yorumlarına bir son vermesi gerektiğini söylemem gerekecekti. İlk defa başıma böyle bir şey geliyordu.

"Yani..." dedi babam, transımı bozarak. "Bu ciddi mi?"

"Hayır. Bilmiyorum. Neler oluyor? Yani... ne oldu? Bu yüzden kendine geldin."

Oturdum ve okumak için kâğıt yığınının elime aldım. "Bir dakika. Annem hâlâ Citrus Grove'da mı?"

Başını salladı. "Evet. Oraya indiğinde bana bir süre kalacağını söyledi. Ayrılık belgelerini kadar bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Bilmediğini sanıyordum. Dymon sana söylemedi."

"Hayır, baba. Dymon bana hiçbir şey söylemedi. Bunu ilk kez duyuyorum. Yani ne yapacaksın?"

"Başlangıç olarak, Den'e Kandi için bazı evraklar hazırlıyorum. Bir anlaşma."

"Ha, ne?"

"Annen beni daha önce de terk etti, birkaç kez, ama bana hiç kağıt göndermedi. Bu sefer ciddi ve o evde tek başıma en uzun üç haftayı geçirdim. Telefonlarıma cevap vermiyor. Sahilde torunlarımızla birlikte mayo giymişti ve yıllardır gördüğüm en mutlu haliyle karşımdaydı. Yapacak çok işim var. Soyumuz en az doksan yaşına kadar uzanıyor ve onsuz o kadar uzun süre hayatta kalamayacağımı biliyorum."

"Gerçekten ne diyeceğimi bilmiyorum baba." "Hiçbir şey söylemek zorunda değilsin, oğlum."

"Denim uzlaşma anlaşmasına ne koyuyor?"

"Umarım on milyon dolar, benimle olan ilişkisi hakkında konuşmadığı, para almaya çalışmadığı sürece yılda 500 binlik artışlarla."

Bir ısıklık çaldım. "Bilmiyorum baba. O kadın senin cesetlerinin çoğunun nereye gömüldüğünü biliyor. Bu hasta, açgözlü şerefsizler senin gibi başarılı bir iş adamının kirli çamaşırları için en yüksek parayı öderler. Eminim bir yerlerden beş milyon dolarlık bir kitap anlaşması ve Netflix'te ucuz bir belgesel bulabilir ve on milyon dolardan fazla gelir elde edebilir. Kahretsin, Chokers'ın nasıl vurduğunu unuttun mu? O boku haber döngüsünden çıkarmak için fazla mesai yapıyorduk. Bilemiyorum baba. On milyondan fazlasını bulman gerekebilir."

"Tabii ki hayır. İlk günden beri evli olduğumu biliyordu. Evliliğimi bozmaya hiç çalışmadı. O ve Viv daha önce birkaç kelime etmiş olabilirler ama böyle bir şey olmadı. O her zaman yerini biliyordu. Bunu kolay atlatmasını beklemiyorum ama zor atlatmasını da beklemiyorum."

"Yirmi yıl, ona borcunuzu ödeyebileceğinizi düşünmek için uzun bir süre. Ona verebileceğiniz bir mülkünüz ya da başka bir şeyiniz var mı? Belki ona bir sahil evi satın alabilirsiniz. Para kazanmaya devam edebileceği bir şey. Para bunu kesmeyecek. Sana söylüyorum. Aklını kaçırarak."

Boynunu döndürdü. "Biliyorum."

"Ya da... annemden boşanıp Kandi'yle birlikte olabilirsin?"

Omuzlarımda bir baş daha büyümüş gibi bana baktı. "Ne? Anneni seviyorum. Annene derinden aşığım. İnsanların anneni bu kadar derinden sevmemin mümkün olmadığını söyleyeceklerini biliyorum."

Geçmişim yüzünden, ama seviyorum. Kandi'yi de seviyorum ama annen için Kandi'yi bırakmaya hazırım. Onu özleyecek miyim? Bir süreliğine, ama buna değmez."

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Bunu söylemiyorsun çünkü annem... bilirsin, her şey için seni alabilir, evlilik sözleşmesi lanet olsun. Kırk yıldır birliktesiniz."

"Tabii ki hayır. Eğer boşanmayı kabul ederse, ona ne isterse vereceğim."

Ellerimi dalgalarıma sürttüm. "Peki, annemi nasıl geri almayı planlıyorsun? Kandi'yi terk ettiğini söyleyip ona yüklü bir tazminat vererek mi?"

"Hayır. Sadece oraya gidip onunla konuşacağım."

"Siz onca şey yaparken o yanınızda durup sırtıyor ve buna katlanıyordu, konuşmaktan biraz daha fazlasını yapmanız gerekebilir."

"Evet, ben de buna hazırlıklıyım. Şimdi bana Greysen'dan bahset. Yakında bir gelinim daha mı olacak?" "Ne?"

Yok canım. Yok öyle bir şey."

"Evet ama şu gülümsemene bak. O çok güzel." "Biliyorum."

"Peki o..." Başımı

salladım.

"Evet, onun hakkında yavaş yavaş konuşuyorsun, kesinlikle onu hissediyorsun. Sorun değil. Bir ipucu alabilirim. Benimle onun hakkında konuşmak istemezsin. Büyük oğluma bak, bir kadın için yüzü kızarıyor. Bunu hiç görmemiştim."

"Baba, sakın ol, dostum."

"Tamam, sakın olacağım. Kadınınla öğle yemeğini mahvettiğime göre, beni götürebilirsin. Oğlumla haftalardır neredeyse hiç konuşmadığım için onun hayatını öğrenmem gerekiyor."

"Pekala, babalık."

Oturma odasına girdiğimde, kanepede yatan Grey'in ayağının üst kısmının titrediğini gördüm.

"Naber Grey?" Ben konuştum. "Yemek yedin mi?" Cevap vermedi ama mırıldandığını duydum.

"Olmadığını biliyorum..." Kulaklıklarını takmış olduğunu görmek için kanepeye doğru yürüdüm ve eğildim.

"Hey, baba. Evdesin."

Bana böyle seslenmesini asla unutamayacaktım. Eğilip alnından öptüm ve o da gülümsedi. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Neredeyse normal hissettiriyordu. Karşısına oturduğumda, şortunun içinde duran tumbul amını tam olarak görebildim. Aynı yatakta yattığımızdan beri her gece başımı o bacakların arasına sokuyordum. Kahretsin, o zamandan beri yatağımdan neredeyse hiç çıkmadı. Ertesi gece yine birlikte yemek yedik ve neredeyse gecenin yarısını film izleyerek geçirdik. Ona tekrar benimle yatmasını teklif etmeyi kendime yediremedim, bu yüzden kabul edeceğimi bilerek teklif etmesine izin verdim. Amına baktığımı fark edince bacağını indirdi.

"Yemek mi diye soracaktım ama ne okuyorsun?"

"Çocuk psikolojisiyle ilgili hakemli bir makale. Daha yemek yemedim. Eve gelmeni bekliyordum. Yemeğe hazır mısın?"

Başımı baştan çıkarıcı bir şekilde salladım ve tekrar bacaklarının arasına baktım. "Seninle oynamayacağım, Diesel Danger."

Kâğıdını yere bıraktı ve koltuktan kalktı. "Ee, iş nasıldı?"

"En hafif tabirle ilginç."

Şefin acil bir işi çıktı, o yüzden yemeğimizi ısıtıcıda bıraktı. Ceketimi çıkardım ve kravatımı çekiştirerek oturdum. Grey yemeğimizi getiriyordu.

Tabağımyı önüme koyarken, "Annem babama postayla ayrılık belgeleri gönderdi," dedim.

"Whattt. Aferin ona."

Kırgın bir şekilde, "Bu ne demek oluyor?" diye sordum.

"Bu, eminim ki kendisi için vermek zorunda kaldığı en zor karar olduğu anlamına geliyor, bu yüzden sonunda tetiği çektiği için onun adına sevindim. Acıttığını biliyorum. Mutlu görünmüyor musun? Neden?"

"Yani..."

Mutfağa geri döndü ve birkaç bardak aldı.

"Ne demek istiyorsun? O kadar uzun zamandır buna katlanıyordu, neden şimdi? Demek istediğin bu."

"Aynen öyle. Ben doğmadan önce de birlikteydiler, yani evet, neden şimdi?"

"Annenin mutluluğu senin için önemli değil mi?" Bir an durakladım.

"Dürüst olmak gerekirse bunu hiç düşünmedim. Ben düşündüm ama o kaldı. Gidebilirdi."

Bana baktı, bardaklardan birine doldurduğu suyu neredeyse ziyan ediyordu.

"Gidebilir miydi? Baban onu kovalar mıydı? Sırf onun şartlarıyla değil de kendi şartlarıyla gitti diye hayatını cehenneme çevirir miydi?"

"Gri."

"Annenizin, biri yıllardır ölümcül hasta olan beş çocuğunu tek başına büyütmek istediğini düşünüyor musunuz? Annenin geceleri ağlayarak uyuduğunu, birlikte oldukları süre boyunca ona acıdan başka bir şey vermeyen bir adamdan kurtulması için Tanrı'ya yalvardığını hiç düşündün mü? Bunu hiç düşündünüz mü?"

"Gri."

İçki bardağını kaptı ve sertçe masanın üzerine koydu. Biraz daha güçlü olsaydı, onu paramparça edebilirdi.

"Senin-"

"Hiç düşündünüz mü, belki de ailesi ya da büyükanne ve büyükbabası tarafından, kendisine fiziksel olarak kötü davranmadığı sürece boktan bir adamla kalmaya şartlandırılmıştır?"

O buz parçasını bardağıma öyle bir fırlattı ki, bardağın çatlamamasına şaşırdım. Viski şişemin tepesiyle uğraşıyordu ama şişe elindeyken ona yaklaşmak isteyip istemediğimden emin değildim.

"Yardım etmemi istiyorsun-"

"Sonunda kendini seçtiği için dünyanın ona nasıl bakacağını düşündüğünü hiç düşündün mü? Eminim annen de babanla ilgili olarak arkadaşlarının önünde birkaç kez yüzünü kurtarmak zorunda kalmış kadınlardan biridir. Belki de hakkında yalan söylediği için utanmak istememiştir. Onların yüzüne bakıp sırtırken ve AMEX'ini araklarken, arabada ağlıyor çünkü ne kadar boş hissettiği konusunda dürüst olamıyor."

Sonunda içkimin üstünü çıkardı ve bardağıma doldurdu. Sonunda oturduğunda, gözyaşlarını kırıştırdığını görebiliyordum.

"Üzgünüm, onu pek çok açıdan hissediyorum. Sonunda kendini seçtin ve şimdi kötü kişi sensin."

"Onun kötü biri olduğunu söylemedim bebeğim. Sadece şimdi nedenini merak ettim." "Hm. Kadın kim?"

Tavuğunu kesmeye başladı.

"Birçok kadın değil de bir olduğunu nereden biliyorsun?"

"Baban altmışlı yaşlarında. Birden fazla kadınla uğraşmıyor. Bu TV şovları zengin erkekler hakkında çok uzak değil. Onun yaşındaki bir adamın sadece bir yan hatunu olur ve belki arada sırada yeni bir hatun bulur."

Yanıt olarak kaşlarımı kaldırdım.

"Şey..." İçkimden bir yudum aldım.

En iyi kararına rağmen ona Kandi'den bahsettim. Madem bu konudan bahsediyordum, ona banka hesabı durumundan ve yaşam tarzımla nasıl tanıştığımdan da bahsettim. Hikayenin ortasında kıpkırmızı olmasına rağmen sessizliğini korudu. Ona her şeyi anlatmayı bitirdiğimde, birkaç damla gözyaşı dökmüştü. Sonsuza dek sürecekmiş gibi sessiz kaldı.

"Tüm bunlar Diesel, ve sen anlayamıyorsun, *neden şimdi?* Annen artık hayatının diğer tarafında ve geri kalanını mutlu geçirmek isteyebileceğini düşünüyorum. Bence sen de annen için mutlu olmalı ve babanı onu rahat bırakması için cesaretlendirmelisin. Başına gelen ve gelecek olan her şeyi hak ediyor. Aynı kadınla yirmi yıldan fazla. Onunla evlensin bari. Sikeyim. Kahretsin, o kadın onun da kıcını tekmeleyebilir."

Şarabından büyük bir yudum aldı. Şarap onun kıcını yatakta çok fena yapıyordu. Yalan söylemeyecektim, kızgın bir Greysen'ı becermek muhtemelen beni erkenden çıldırtırdı. Onun kalın ve güzel kıcına bağımlıydım.

"Neden evliliğin ya da arkadaşlığın sizin için öncelikli olmadığını söylediğinizi anlayabiliyorum çünkü Tanrı aşkına, gelecekteki eşiniz ve çocuklarınız için ağlıyorum. Umarım ortalığı yakıp yıkacak kadar çılgın bir kadının olur. Belki bu senin mirasını düzeltmeye başlar."

Güldüm. "Yani bu artık benim metresim olmayacağın anlamına mı geliyor?"

Gözlerini öyle bir devirdi ki. "Kesinlikle hayır. Az önce bana anlattığın hikâyeden sonra, kesinlikle hayır. Bana bunu soracak cesareti gösterdiğin için bile tam bir sosyopatsın. Dostum, bu iğrenç, üzücü hikayeden sonra, evde senin çöküşün için aktif olarak dua edeceğim."

Çok güldüm. "Seni seviyorum amına koyayım."

Nefes nefese kaldı ve ağzını kapattı, ben de hemen kapattım.

Bu ne lan!

OceanofPDF.com

ON BEŞ

OceanofPDF.com

GREYSEN

20/42. Gün

Son zamanlarda burası hayalet bir kasaba gibiydi ve dürüst olmak gerekirse buna şükrediyordum. Diesel ağzından kaçırıp beni sevdiğini söylediğinden beri tuhaf davranıyor. Bunu söylediği anda ilk günkü Diesel'e geri döndü; kaba ve soğuk. Beni sikmediğine de inanabiliyor musunuz? Haftalar boyunca o kadar sikini ve dilini bıraktıktan sonra, birden durdu. Hâlâ bana olabildiğince normal davranmaya çalışıyordu ama bana beni sevdiğini söylemesinin ilişkimizi büyük ölçüde değiştirdiğini biliyordu. Daha önce hiçbir kadına onu sevdiğini söylemediğini anlayabiliyordum. Bu onu gerçekten mahvetti. Eğer depresif moduma girmemiş olsaydım, ona gülerdim, ama bebeğimin ölüm yıldönümü yaklaşıyor ve ben eğlenceli bir ruh halinde değildim. Bunu ilk kez yazıyorum

Haftalardır onu düşünüyorum ve şimdi kendimi bok gibi hissediyorum. Sanki paniklemeye başlıyorum çünkü ya bir gün onu düşünmeyi bırakırsam, onu tamamen unutursam. Bu yüzden Diesel'in kışının işte olmasına sevindim, böylece benim bu zamanlarda geçirdiğim panik ataklarla uğraşmak zorunda kalmayacaktı. En azından bu yıl yataktan kalkmak için bir sebebim var.

Geçen yıl bu zamanlar, ikinci dondurma kavanozumu bitirmiş ve çocuk kaybıyla başa çıkmayı anlatan onuncu YouTube videomda olurdum. Okul beni yataktan kaldırıyor ve bunun için çok minnettarım. Vay canına. Bunu içimden atmak iyi geldi. Diesel'le bu konuyu konuşamadım çünkü annesiyle empati kurmakta bile zorlanıyordu, bu yüzden beni daha iyi hissettirecek bir şey söyleyemeyeceğini biliyordum. Ders zamanı.

Günlüğümü kapattıktan sonra birkaç dakika pencereye baktım. Vücudum beni normalden daha erken uyandırdı, bu yüzden dersten önce egzersizimi yapmaya ve günlük tutmaya karar verdim. Çıktığımda Diesel çoktan gitmişti, ki bu son birkaç gündür yaptığı bir şeydi. Kışın sıcak ve soğuk olmasına çok alıştığım için bu beni o kadar da korkutmuyordu. Saatin kaç olduğunu fark edince giyinmek için kalktım. Havanın yağmurlu olması gerekiyordu, bu yüzden bir çift mavi jean kapri ve düz beyaz bir tişört ile uyumlu Gucci ayakkabılar ve çanta seçtim.

Elle beni arayıp Diesel ve benim dedikodu bloglarında yer aldığımızı söylediğinde önce biraz şaşırdım ve aşağılık yorumları okuduğumda daha da şaşırdım. İnsanların hiç tanımadıkları biri hakkında genelleme yapmalarında özel bir şey vardı. Yüzüncü '*benden gerçekten hoşlanmasına imkan yok*', '*büyük bir kız için sevimli*' ve '*beni* ' yorumlarında yüksek sesle gülüyordum. Oh ve 'servet avcısı'nı unutamazdım. Blog sonunda sosyal medya profilimi bulduğunda, başlamıştı. İki saat bile geçmeden, nerede çalıştığımı ve nereli olduğumu söyleyerek tüm profilimi hazırlamışlardı. Hatta evleneceğimizi bile söylediler, ilişkimizi Dymon ve Quinci ile kıyasladılar. Tam bir karmaşaydı, ama sonra insanlar şişman olduğum için beni desteklemek yerine bana servet avcısı demeye başladılar. Dürüst olmak gerekirse, aşağılık yorumların özgüvenimi tavan yaptıracaklarını asla bilemezdim. O zamandan beri dolap butiğinden giyinme oyunu oynuyorum. Çok eğleneliydi ve iyi bir dikkat dağıtıcıydı.

Giyindikten sonra kot pantolon belimde çok seksi duruyordu. Diesel'in benim için planladığı egzersizleri ve esneme hareketlerini yaptığımdan beri kendimi çok daha iyi hissediyordum ve hatta daha iyi görünüyordum. Kahretsin, kilo vermeyi planlamıyordum ama bunu kabul edebilirdim. Okul eşyalarımı aldıktan sonra arabaya yola çıktım. Arabaya bindiğimde Elle'i aradım.

"Benim ünlü altın avcısı manken kaltağım. Naber kızım?"

Güldüm. "Çok fazla şey yapıyorsun. Müşterin var mı?"

"Evet, ama gecikme ücreti için sürünüyor. Ne , boo?" İçimi çektim.

"Oh, Tanrım. Şimdi ne yaptı?"

"Kız. Beni sevdiğini söyledi ve sonra çıldırdı."

Alabildiği kadar havayı içine çekene kadar dramatik bir şekilde nefes aldı. "Orospu, bu o lanet yank değil mi? Nasıl da çıldırdı?"

"Sadece benimle konuşmuyordu. Bunu an, tamamen içine . Bana kolayca bunun bir hata olduğunu söyleyebilirdi.

Çünkü ben şaka yaptıktan sonra söyledi."

"Yani evet, bunu söyleyebilirdi ama sen bunu duymazdan gelemezdin, o yüzden... sen ne dedin? Sen de karşılık verdin mi?"

"Hayır. Kahretsin, hiç şansım olmadı. O zamandan beri onu neredeyse hiç görmedim. Onu gördüğümde de konuşmayı kısa ve tatlı tutuyor. Sanırım bu konuda konuşmayayım diye. Ona bu konuda konuşmak zorunda olmadığımızı söylemeye çalışıyorum ama bana fırsat vermiyor. Onun yatağında yatıp eve gelmesini bekliyorum ama o ya başka bir odada ya da oturma odasında uyuyor. Çok garip biri ama gittiğine memnunum çünkü neler olacağını biliyorsunuz."

"Evet, biliyorum. Ben de sana nasıl hissettiğini soracaktım çünkü biliyorsun, çok fazla şey yaşıyorsun."

"Dayanmaya çalışıyorum. Kendimi çok kötü hissediyorum çünkü son birkaç haftadır onu düşünmemiştim bile. Kahretsin, onu düşünmemin tek nedeni bu konuda günlük tutuyor olmamış gibi hissediyorum."

"Grey, bu iyi bir şey olabilir. İyileştiğinin bir işareti. Günün her saniyesinde onu düşünmemen sorun değil. Günü kabullenip yoluna devam etmende sorun yok. Tanrı onu tamamen unutmanıza asla izin vermeyecektir. O sizin bir parçanızdı."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Ah, şimdi neden sabahın köründe beni ağlatmaya çalışıyorsun? Kameraların beni deli gibi gösterirken yakalamasına izin veremeyeceğimi biliyorsun. Gözlüğüm var, yani iyiyim."

O kadar çok güldü ki. "Biliyorum. Seninle çok ama çok gurur duyduğumu söylemek istiyorum. Arkadaşın olmaktan, yaşadığın onca şeyden sonra kendini toparladığını görmekten gurur duyuyorum. Her şeyi hak ediyorsun."

"Seni çok seviyorum, Elle."

"Ben de seni seviyorum. Ayrıca, Büyük Baba'nın çıldırması konusunda endişelenme. Git ona başka bir gösteri yap. Seni neden sevdiğini göster ona. Yaşlı kışını daha da korkut. Onun için biraz rol yap."

"Şimdi, Elle, bunu en son yaptığımda..." Güldüm.

"Kızım, senin hakkında çuvalladı. Yap işte. Seni geri çevirmeyecek. Gitmene izin vermek zorundayım. Müşterim geliyor." Kapatmadan önce telefona öpücükler kondurdu.

İKİNCİ SINIFIM sona ermek üzereydi ve şükreliyordum çünkü çocuk kaybı hakkında yaptığımız tartışma beni çok etkilemişti. Gözyaşı dökmek için kendimi zor tutuyordum. Gruplar halinde çalışıyorduk ve neyse ki ben havalı insanların olduğu bir gruptaydım. Sutton'la aynı grupta olacaktım ama Diesel'li kızın ben olduğum ortaya çıkınca komik davranmaya başladı. Diesel'le birlikte olduğumuz için aramızda bir bağ oluşmasını beklemiyordum ama benden tamamen uzaklaşmasını da beklemiyordum. Ayrıca benim gibi onun da Diesel'e karşı bir şeyler hissetmeye başlayıp başlamadığını ve eğer başladıysa, Diesel'in de ona karşı bir şeyler hissetmeye başladığı için mi onu dışarı attığını merak ettim. Ayrıca kadınlara çok aşık olduğunu ve bu yüzden sadece altı hafta veya daha kısa bir süre için randevu ayarladığını düşündürdü. Bu da mantıklı. O adama açılmak, anestezi olmadan diş çekmek gibiydi.

"Evet, Diesel Danger'ın yolda bir bebeği var. Sadece büyük vurmadı bloglar henüz," dedi Sutton grubundaki insanlara.

Benim duyabileceğim kadar yüksek sesle konuşuyordu.

Tepki verme.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu insanlardan biri.

"Kız bana ulaştı çünkü biz de birlikte görülmüştük. Beni daha önce hamile bırakıp bırakmadığını ve bıraktıysa bu konuda ne yaptığını öğrenmek istedi. Kız hayatı için korkuyor. Ona gidip hamile olduğunu söylediği için insanların peşinde olduğuna yemin ediyor."

Telefonumun cebimde titremesinden nefret ediyordum çünkü ona mesaj attığımı düşünecekti, yine de ne sikimden bahsettiğini bilmek istiyordum. Karşımda oturan adam ayağıma vurdu ve hafifçe başını salladı. Bana o kaltağı görmezden gelmemi söylemeye çalıştığından emindim. Öyleydim, ama bu bilmek istememi engellemeyecekti.

"Başına bir şey gelirse diye millete anlatsa iyi olur. Zengin erkeklerin nasıl düştüğünü bilirsin," dedi diğer kızlardan biri.

Telefonuma baktığımda Diesel'den eve geç geleceğini bildiren bir mesaj vardı. Bunu bana söylemesine gerek yoktu çünkü ben zaten biliyordum ama benimle konuştuğu için bunu ona sormak için bir fırsat olarak değerlendirdim.

Ben: *Sen benimle konuşurken, S yolda bir bebeğin olduğunu söylüyor ve sen kızı tehdit mi ediyorsun?*

Noktalar belirdi ve sonra kayboldu. Tekrar görünmediler, ben de geri mesaj attım.

Ben: ???????????

Cevap vermedi, bu da beni . Ders biter bitmez onu aramak için arabaya . İlk çalışta açtı.

"Gri."

Ben bir şey söylemedim. Birkaç dakika sessizlik oldu. Ne bilmek istediğimi biliyordu. O bir şey söyleyene kadar hiçbir şey söylemeyecektim.

"Yolda bir bebeğim yok, Greysen."

Rahat bir nefes aldım. Garip bir sessizlik anı daha oldu.

"Peki, yapabilir

miyiz-" kapattı.

"Oowee, Tanrım. Ona katlanamıyorum," dedim başımı sallayarak.

Dürüst olmak gerekirse, her geçen gün bu sosyopatla burada kaldığım için pişmanlık duyuyorum ve her geçen gece beni becerdiğinde, bunun kalmaya karar vermemin nedenlerinden biri olduğunu fark ettim. Bu adam kafasını bacaklarımın arasına sokmuş aç bir hayvan gibi amımı emerken annemin beni azarlamasını dinlemek zorunda kaldım. Orgazmımın ortasında, sanırım artık onun evinde hoş karşılanmayacağımı söylediğini duydum. O zamandan beri onunla konuşmamıştım ama babamla birkaç kez konuşmuştum. Diesel bir çocuk gibi davransa da, kaldığım için mutlu olduğunu biliyordum.

O gece...

Gece yarısını geçmişti ve ben Diesel'in ofisinin önünde yaramaz bir kız öğrenci üniformasıyla duruyordum. Kırmızı ve siyah ekoseli bir etekti ve tam kış yanaklarımın altında duruyordu. Biraz eğilsem bile amımı gösterecekti. Üstü şeffaf ve siyahtı, meme uçlarımı gösteriyordu. Kıyafet diz üstü çoraplarla birlikte geldi. Ben sadece parlak siyah bir stiletto ekledim. Saçlarım başımın tepesinde dağınık bir topuz halindeydi. Keşke görünümü tamamlayacak bir gözlük alsaydım diye düşündüm. Kapıya birkaç kez vurdum.

"Meşgulüm!" diye seslendi.

Onu görmezden gelerek kapı kolunu çevirdim ve kapıyı açtım. Odaya girdiğimde kâğıt kaplı masasına bakıyordu. Masasının üzerindeki lamba dışında ofis loş bir şekilde aydınlatılmıştı. Büyük bir sınav için çok çalışan, stresli bir öğrenciye benziyordu. Ceketini sandalyesinin arkasına asmıştı ve kravatu boynundan sarkıyordu. Bir elinde fosforlu kalem, diğerinde büyüteç vardı. Gözlük yerine büyüteç kullanması beni gerçekten tahrik etti.

"Grey, ben ne yaptım-"

Başını kaldırıp bana baktı ve elindeki her şeyi masasının üzerine bıraktı.

"Bay Tehlike," diye mırıldandım.

"Evet," diye fısıldadı. "Vay canına."

Çene kasları öyle sert sıkılıyordu ki, boğazında biriken yumruyu yutmaya çalışıyordu.

"Ben... ödevimi yapıyordum ve buradan çıkmak için bir kitaba ihtiyacım olduğunu fark ettim."

"Ge... onu al ve dışarı çık," diye boğuk bir ses çıkardı.

Odanın içinde yavaşça yürürken göz ucuyla onu izledim. Bana sabitlenmişti. Sandalyede arkasına bile yaslanmıştı. Kitaplığa geldiğimde, kığım ona dönük olacak şekilde arkamı döndüm.

"Kitabın birinci rafta mı yoksa ikinci rafta mı, hatta belki de bu üçüncü rafta mı olduğunu hatırlayamıyorum."

Eğildiğimde eteğim açıldı, amımı ve götümü, özellikle de üzerinde D harfi olan anal tıkaçlarından birini gösterdi.

"Greysen," diye inledi. "Hemen buraya gel," diye emretti.

"Hayır, efendim. Tabii bazı sorularımı yanıtlamama yardımcı olabilirsiniz o başka." "Denerim amına koyayım. Gel. Buraya gel. Şimdi."

Kasıla kasıla yanına gittiğimde masasını toplamaya başladı ama ben ellerine vurdum. Kendimi onun önünde konumlandırarak masasına oturdum, topuklarımı sandalyesinin kollarına dayadım ve öne doğru yuvarlanmasını engelledim. Arkama yaslandım ve bacaklarımı daha da açtım. Dudaklarını yaladı ve bana doğru yuvarlanmaya çalıştı ama onu durdurdum.

"Sorular ne Grey?" Boğuk bir sesle söyledim.

Gözleri amıma yapışmıştı.

"Bu amcık şimdiye kadar sahip olduğun

en iyi amcık mı?" "Evet."

"Aferin oğlum."

Gözleri benimkilere kaydı ve sonra tekrar amıma kaydı.

"Şu anda bu amı yiyebilmek için ne yapmaya hazırsın?" "Her şeyi, Grey, kahretsin."

Pantolonunun içindeki aletini itti. "Bana

bak ve beni sevdiğini söyle."

Bana baktı ama bir şey söylemedi.

Söylemesini istediğim şeyi söylemek yerine sandalyeyi geriye doğru yuvarladı ve neredeyse düşmeme neden oluyordu. Pantolonunun fermuarını açtı, aletini çıkardı ve

okşamaya başladı.

"Böyle kal."

Planladığım şey bu değildi. Bu sefer kontrolün bende olması gerekiyordu. Onun için zayıf olduğumu biliyordu ve bunu her seferinde bana karşı kullandı.

"Biliyor musunuz, Bayan Greysen, burada bazı şeyleri karıştırıp duruyorsunuz."

Aletini okşadı.

"Burada işleri sen yönetmiyorsun. Ben ."

Ona ters ters baktım.

"Buraya ne için geldin? Güvence mi?"

Kendimi toparlamaya çalışarak ona bakmaya devam ettim. Eğer o oyun oynamak istiyorsa, ben de oynardım.

"Cevap ver bana. Daha fazla güvenceye ihtiyacın vardı."

Onu görmezden gelerek amımı ovmaya başladım, bu da onun sırtmasına neden oldu. "Bunun ne işe yarayacağını sanıyorsun?"

Parmaklarımı deliğime daldırdım, daha önce daha fazla ıslaklık , beni ona hazırlamak için her zaman yaptığı gibi dört parmağımı içime ittim.

Dudaklarını yaladı.

"Gelip seni becermemi , değil mi? Buraya bunun için mi geldin?"

Başımı salladım.

"Kahretsin, zaten çok yakınım, içine girdiğimde sadece beş dakikaya ihtiyacım olacak."

"Öyle mi? Seni kavradıktan sonra sadece iki tane."

Ayağa kalktı ve bacaklarımın arasına girdi. Deliğime yaklaştığı anda yüzünü avuçladım.

"Kabul et."

"Ne!" diyerek benden uzaklaştı. "Grey, lütfen."

"Hayır."

Bacaklarımı kapattım ve eteğimi aşağı çekerek ayağa kalktım. "Buna pişman olacaksın."

"Belki . Belki de yapmam. İyi geceler."

Onu masasında, sikini tutarken bıraktım. Ofisinden çıkarken gülümsedim. Eğer sıcak ve soğuk olmak istiyorsa, ona sıcak ve soğuğu gösterecektim.

Ertesi sabah kendimi yataktan kaldırmam çok uzun sürdü ama yine de kaldırdım. Sanki vücudum günün yaklaştığını biliyordu ama ben buna karşı savaşmak zorundaydım. Dersim yoktu ama çalışmak zorundaydım. Şu anda kendim için yaptığım en tutarlı şey buydu ve sonrasında kendimi hep daha iyi hissediyordum. Giyindikten sonra telefonumu aldım ve odadan çıktım. Yemek odasına doğru yürürken kapının yanında bir bavul gördüm ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu çünkü beni dışarı atmak üzere olduğunu düşündüm.

Mutfakta Diesel ve Şef Nita birbirlerine yakın durmuş, alçak sesle konuşuyorlardı. Beni fark ettiğinde gülümsedi ve Diesel ondan uzaklaştı.

"Günaydın. Şimdi hazır mısın?" diye sordu. Başımı salladım.

Diesel mutfaktan çıktı, bavulunu alıp gitmeden önce bana baktı. Orada şok içinde durdum, bu kadar olabileceğine inanamıyordum. Şef Nita dikkatimi çekene kadar ona doğru baktım.

İçimi çektim. "Merhaba. Günaydın, Şef Nita." "İyi misin Grey?"

"Hem evet hem hayır. Evet, çünkü yataktan çıktım. Hayır, çünkü duygularımı bu adama kaptırarak bir hata yaptım ve geri çekilmeye çalışıyorum, ancak şu anda derin uçta olduğumu hissediyorum. Sadece bu altı haftayı geçireceğimi ve iğrenç hissederek ayrılacağımı düşünmüştüm çünkü bir erkek için karşılıksız bir fahişeydim; tabiri caizse bir fahişe. Bu işe kalbimi koyacağımı hiç etmemiştim. Nasıl olduğunu bile bilmiyorum."

Hiçbir şey söylemedi, bana iç dökmeye devam etmem için bir işaret verdi.

"Bu adam her anıyla sinirlerimi bozuyor. Kelimelerini kullanamıyor. Bütün o süslü diplomaları aldı ama hala insanlarla nasıl konuşacağını bilmiyor. Yani, bana fazla bir şey söyleyemeyeceğini biliyorum ama işini kaybetme korkusu olmadan söyleyebileceğini düşündüğün şeyleri bana söyleyebilir misin?"

Sanki ne söylemek istediğini düşünüyormuş gibi görünüyordu.

Nefes aldı. "Tamam, senin hakkında bildiğim şey, kısa süre önce çok ciddi bir ilişkiden çıkmış olduğun ve onun da bir süredir birlikte olduğun ilk erkek olduğu."

Başımı salladım.

"Genç ve güzelsin, tüm yumurtalarını tek bir sepete koymamalısın, en azından bu kadar erken değil."

"Kısacası, bana duygularımı bu işin dışında tutmam gerektiğini söylüyorsunuz."

"Evet. İstedigini elde edene kadar. O sana nasıl davranıyorsa sen de ona öyle davran.
Onun gibi adamları besleyen şey budur. Güven bana."
"Haklısın. Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim."

1 MAYISst

Bu sabah uyandıgımda biraz bunalmış hissettim, ancak bu konudaki tüm duygularımı günlüğe yazdıktan sonra spor salonuna gittim ve kendimi daha iyi hissettim. Egzersiz yaparken Tanrı'ya iyileşmeye devam etmesi ve iyi, düzgün bir adam olması için dua ettim. Sadece yirmi altı yaşında olduğumu biliyordum ama geceleri arkamda güçlü bir adamla yatmak istiyordum. Sadece birkaç haftadır buradaydım ve Diesel beni cinsel açıdan çoktan şımartmıştı. Benimle işi bittiğinde, kendime biraz zaman ayıracak ve sonra birileriyle çıkmaya başlayacaktım. Gelecekte karşıma çıkacak her erkeği onunla kıyaslamamak için elimden gelen her şeyi yapmam gerekecekti. Cinsel açıdan bunun çok zor olacağını zaten biliyordum ama Diesel'in duygusal kapasitesi bunak bir benziyordu. Eğer başka bir şey bilmiyorsam, erkeğimin duygusal açıdan güven verici olması gerektiğini biliyordum ve Diesel öyle biri değildi. İster inansın ister inanmasın, ailesi ona ilişkiler ve evlilik konusunda berbat bir bakış açısı kazandırmıştı.

Spor salonundan çıkarken ter içinde kalmıştım. Aşırıya kaçtığımdan emindim ama iyi hissettiriyordu. Genelde Elle'in üzerine uzanıp üç saat boyunca ağlardım ve bugün henüz konuşmamıştık. Ama daha önce bana bir mesaj atarak benimle ne kadar gurur duyduğunu ve iyileştiğim için mutlu olduğunu söylemişti. Hayatımın geri kalanında ona minnettar olacağım ve bunu tüm dünyaya anlatacağım. Son birkaç yıldır defterlerini kapatmıştı.

1 Mayıs'ta, sadece benimle oturmak için. Eğer bir böbreğe ihtiyacı olsaydı, ona benimkilerden birini verirdim.

Asansörden inerken Şef Nita'nın mutfakta tencerele vurduğunu duydum. Onunla konuşmaya gittiğimde büyük bir gül buketi gözüme çarptı ve nefesim kesildi. Yemek odasını çiçekçi dükkânı gibi kokutmuşlardı. O kadar çok gül vardı ki.

"Şef Nita," diye seslendim sesim titreyerek.

"Evet, canım." Ellerini bir havluyla silerken kapıda belirdi. "Bunların bana ait olmadığını düşündüğünü biliyorum," diye güldü.

Gözlerimde ona baktım. "Ama ben gittiğimde burada değillerdi. Bunlar Diesel'den mi? O burada mı?"

"Başka kimden olabilirler bilmiyorum ve hayır, o burada değil."

Kalbimi tutarak, bir kart bulmak için masanın diğer tarafına doğru yürüdüm, ama orada üzerinde ismimin yazılı olduğu altın bir kart vardı. Hayatımda gördüğüm en güzel hat yazısıydı. Kartı açtığımda Diesel'in el yazısı olduğunu gördüm.

Greysen,

Kırmızı rengin tüm dünyada birçok farklı anlamı ve sembolizasyonu var, ancak herkesin hemfikir olduğu tek şey gücü simgelediğidir. Yirmi altı yaşındasın ve milyonlarca insanın asla yaşayamayacağı şeyleri yaşadın. Yapamayacağını hissettiğin zamanlarda bile ilerlemeye devam ettiğin için sana hayranım.

Sen çok güzelsin.

İçten ve dıştan.

Asla değişme.

Diesel Danger, Matematikçi, CFO, huysuz, analitik, kibirli yaşlı adam.

Hıçkırmaya başladım. Diesel'in benim için bunu yaptığına inanamıyordum, hem de son birkaç gündeki davranışlarından sonra. Gözyaşlarımı elimin tersiyle sildim. Ofisinden ayrıldığım gecedan beri konuşmamıştık. Son birkaç gündür ortalıkta yoktu ve onu özlememe rağmen mesaj atma ya da arama isteğime karşı koydum. Garip bir nedenden ötürü sosyal medyayı izlediğini biliyordum, bu yüzden gittiğim her yerin fotoğrafını çektiğimden emin oldum. Sabahın dördünde gizlice fotoğraflarımdan birini beğendiğinde pusuda olduğunu anladım. Güller çok güzel ve düşünceli olmasına rağmen, etkilenmemiş gibi davranacaktım, bu yüzden ona mesaj attım.

Ben: *Çok teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım.*

Odama girmeden önce masanın ve kartın birkaç fotoğrafını çektim. Hemen mesaj attı.

Efendim: *Hoş geldiniz.*

Ekrana bakarken noktalar belirdi, sonra kayboldu.

Güller ve kartın yanı sıra telefon görüşmesi beni gerçekten bulutların üzerine çıkardı, bu yüzden küvette ıslandıktan, peeling yaptıktan ve yüz rutinimi uyguladıktan sonra kendimi öğle yemeğine çıkaracak, biraz şarap içecektim ve umarım Diesel ben dönene kadar evde olurdu çünkü ona çiçekler ve kart için ne kadar minnettar olduğumu gösterecektim, ama çok fazla arkadan konuşmadan değil.

Bir saat sonra banyodan çıktığımda kapı gürültüyle çalınıyordu. Odanın diğer ucuna koşarak kapıyı açtım ve gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Elle!" Çığlık attım.

"Orospu!"

"Elle!"

"Greysen!"

"Elleee!"

İkimiz de çığlık attık, birbirimize sarıldık ve sanki yıllardır birbirimizi görmemişiz gibi zıpladık. Koridora baktığımda Mona'nın duvara yaslanmış olduğunu fark ettim.

"Burada ne yapıyorsun kızım?"

"Buraya gelip seni yarışmaya hazırlamamı istediler." "Ha?

Diesel?"

Dramatik bir şekilde başını salladı.

"Saçımı yapmak gibi mi? Ne planlamış?"

"Bilmiyorum. Mona eşyalarımı yıkama alanına götürdüğünü söyledi."

"Oh, evet. Seni götürebilirim. Bornozumu ve telefonumu alayım. Gel içeri."

"Sürtük, gökyüzünde bir kale olduğu konusunda abartıyordum, ama bu gerçekten gökyüzünde bir kale. Burası çok güzel. Aman Tanrım." "Oh, şuradan geç. Dolap orada."

Yürürken çıkardığı sesli nefes beni güldürdü. Elbise askılarının hareket ettiğini duyduğumda çok yüksek sesle ciyakladı.

"Bunların hepsi senin! Ayrıldığınızda bunların hepsine sahip olabilir misin?" "O da öyle dedi."

"Gri, lütfen." Dolaptan parlak siyah bir Balenciaga blazer ceketle çıktı.

"Bununla uyumlu mükemmel botlarım var. Bu gece bunu giyebilir miyim?"

Gözlerim büyüdü. "Bu gece burada mı kalacaksın?"

"Kızım, hayır. Koca Baba bana buradan çok uzak olmayan bir otel tuttu. Bana hoş karşılanacağımı söyledi ama Büyük Elma'dayım ve bu gece tek gecelik bir ilişki yaşayacağım."

"Aman Tanrım. Ama evet, takabilirsin. Alabilirsin. Eğer giymek istersem başka bir tane alırım."

Bana sırtıttı. "Evet, kaltak. Bunun sesine bayıldım. Bir tane daha al."

Bu beni güldürdü. "Parasını harcamam için bana yalvarıyor. Birkaç şey satın aldım, ama gördüğünüz gibi, buna gerçekten yok."

"Satın alacak bir şey bul lanet olası."

"Kızım, buraya gel."

Onu koridorda tuvalete doğru yönlendirdim. Mona kucağında dizüstü bilgisayarıyla oturma odasında oturuyordu.

"Hey, Mona, Diesel işte mi?"

Başını iki yana salladı. "Seninle işi bittiğinde seni ona götüreceğim."

"Oh. Tamam."

Sonunda tuvalete vardığımızda, saç seyahat ekipmanları köşede düzgünce duruyordu.

"Hayır. Bu adamın çok parası var. Burada kendi salonu var."

"Bir de bana sor."

"Yani..." odanın içinde yürüdü ve eşyalarını yerleştirmeye başladı. "Bu otuz inçlik peruğu jet üzerinde yaptım ve bebeğim, bunu özellikle çekirmek için yaptım. Sana orta boy fiçi bukleler yapacağım, böylece döküldüklerinde sevimli bir dalga olacaklar."

"Özür dilerim, ne yapmak üzere olduğumu biliyor musunuz?" "Sanırım bir fotoğraf çekimi, dürüst olmak gerekirse."

"Kulağa doğru geliyor. O bir fotoğrafçı." "Haydi, başlayayım."

Kırk dakika sonra, yıkama ve derinlemesine bakımdan sonra beni aynanın karşısına geçirdi ve saçlarımı ördü. Dürüst olmak gerekirse, kendime gülümsemeden duramıyordum.

"Ne düşünüyorsun? Dick'i mi?"

Güldüm. "Hayır, sadece bir gün beni tam olarak bu pozisyona getirdiğini ve aynadaki kişiyi tanıyamadığımı hatırlıyorum. Bugün aynaya kabuğundan çıkan yeni bir insan görüyorum. Hiç bu kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum Elle."

"Kızım, işte yetişkin erkek siki sana bunu yapar." Vurgulama yapmak için sandalyenin arkasına vurdu ve beni kıkırdattı. "Ama hayır, sen bunu hak ediyorsun. Bebeğim, korkunç bir üç yıl geçirdin ve bu senin parlayışın. Bunu kucakla. Sorum şu: Bu ışıltının sebebi sen misin... yoksa farklı olduğunu bildiğin için Koca Baba'nın bu ışıltının tek sebebi olmasına izin mi veriyorsun?"

"Evet, bunun bir fark olduğunu ve eşit bir bölünme olduğunu biliyorum, ama... bana bakma, ama... ben zaten günlerim sayılı gibi hissediyorum"

Bu yüzden artık onun için eğlenceli olmadığımı karar verdiğinde çok üzölmeyeceğim. Sanki bir parçam buna zaten hazırmış gibi, bu yüzden beni o kadar kötü etkileyeceğini sanmıyorum."

"Tamam, çünkü bir dahaki sefere seni sağlığına kavuşturmak için emzirmeyeceğim, tahvil alacağız bebek. Teşebbüs... ne. Sermaye... kim."

O kadar çok güldüm ki gözlerim yaşardı. Kyle'ı cinayete teşebbüsle suçlamayı o kadar çok istiyordu ki.

"Ama mutlusun değil mi Grey?"

Ona baktım. "Ben çok mutluyum. O da öyle ama onun için kötü olmak daha kolay."

Dudakları sırtıkan bir 'ben bir şey biliyorum' gülümsemesiyle yüzüne yayıldı. "Ne?"

Başını iki yana salladı.

"Biliyor musun?"

Omuzlarını silkerken başını tekrar salladı, bu da bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Koltuğumda kıpırdandım. "Elle."

"Kızım, bir yama eksik olmadan önce sakın ol."

Öfkelendim ama bildiği her neyse bana hâlâ söylemedi.

SAATLER SONRA, Mona'yla birlikte bir kamyonun arka koltuğunda Diesel'in olduğu yere doğru gidiyorduk. Elle'i otele bırakmıştık. Bana ne giyeceğimi ya da ne paketleyeceğimi söylemedi ama bunun bir fotoğraf çekimi olduğunu ve kıyafetlerimin zaten orada olduğunu doğruladı. Bu o kadar kaygı vericiydi ki Diesel'in elinde ne olduğu konusunda gerçekten gergindim. Neredeyse bir saattir yoldaydık ve sonunda arabasının arkasına yanaştık. Arabasının etiketinde TEHLİKE yazıyordu ve gözlerimi devirmeme neden oldu. Empire State binası kadar yüksek bir egosu vardı.

"Burada ne var?"

"Onun stüdyosu."

Şoför indi ve benimle Mona için kapıyı açtı. Mona tuş takımına kodu yazdı ve benim için kapıyı açtı. İçerisi dışarıdakine hiç benzemiyordu ve çok etkilendim. Mini bir depo gibiydi. Şövalelerin önünde oturmuş çizim yapan birkaç kişi vardı. O

Beni onların yanından geçirip kısa bir koridordan hafif aralık bir kapıya götürdü. Kapıyı itip açmadan önce birkaç kez vurdu. Odanın etrafında bir sürü arka plan olan mini bir özel stüdyoydu. Diesel tezgâha yaslanmış, kamerasına bakıyordu. Üzerinde bir durag, beyaz bir tişört, bir kot pantolon ve tasarımcı işi olduğuna emin olduğum beyaz bir ayakkabı vardı. Onu rahat giyinirken görmek hoşuma gidiyordu.

Mona ona doğru yürürken ben kapının yanında duruyordum. Mona onunla konuşurken bana baktı ve sonra beni aşağı yukarı süzdü. Odadan çıkmadan önce birkaç dakika konuştular, çıkarken bana gülümsedi.

"Merhaba."

"Ne ?"

Odanın diğer ucunda askılarda birkaç iç çamaşırı takımı vardı. "Bu tür fotoğraflar çekmediğinizi sanıyordum."

". Sadece senin için. Senin için özel bir şey yapmak istedim." "Oh."

"İlk sette giyinmek ister misin? Hemen şu perdenin arkasında üstünü değiştirebilirsin."

Başımı salladım.

"Saçını beğendim."

"Teşekkürler."

Kıkırdadı.

İlk takım pembe, iki parçalı, dantelli, açık yanaklı bir jartiyer takımıydı. Jartiyer ipleri kırımın tam altına oturuyor ve onu yukarı kaldırıyor. Sütyen ise göğüslerimi mükemmel bir şekilde yukarı kaldırıyor. Aynada kendime baktım ve ne kadar iyi görüldüğüme inanmadım. Elle peruğu hazırlamıştı ve makyajım mükemmel olmuştu. Ben aynada pozlarımı denerken hoparlörlerden müzik sesi geldi. Dışarı çıkarken Diesel bana bir sandalyenin yanına bir çift uzun striptizci topuklu ayakkabısı koymuştu. Fildişi bir fonun önündeydik.

"Lanet olsun."

Hemen kızarmaya başladım. Ben topukluları giyerken o da kamerasını hazırladı.

"Burası senin stüdyon mu?"

"Hayır. Donovan'ın. O doğduğunda ben almıştım. Burası ne kazanırsa kazansın, onun adına bir hesaba yatırılıyor."

"Vay canına. Çok zekice."

"Sadece ışığı ayarlamam gerekip gerekmediğini görmek için birkaç fotoğraf çekiyorum." Beni hâlâ hazırlıksız yakalayarak birkaç fotoğraf çekti. "Hazır mısın?"

Başımı salladım ve sandalyeye geri oturdum. İlk pozisyonda bacaklarımı açtım, ellerimi başımın yan tarafına koydum ve başımı arkaya yasladım.

"Evet. Güzel poz, bebek kız." Birkaç fotoğraf çekti. "Omuzlarını gevşet. Teşekkür ederim."

"Omuzlarımı kaldırdığımda hissetmemem delilik."

"Biliyorum, ama çok iyi gidiyorsun."

Onun benim fotoğraflarımı çekmesine bakmak beni gerçekten tahrik ediyordu. Verdiği her talimat ve iltifat en iğrenç ve en seksi alt yapıya sahipti, *eğil, bacaklarını aç, rahatla bebeğim, evet, bana bak, çömel, gözlerini benden ayırma, cehennem evet*. Son iç çamaşırı setine geldiğimizde amım şişmişti. Bir kez bile cinsel bir şeyden bahsetmedi ve neredeyse hayal kırıklığına uğradım çünkü çok azmıştım.

"Peki, bu resimlerle ne yapacaksın?"

Fotoğraf çekimini yeni bitirmiştik ve o da fotoğraf makinesini topluyordu. "Düzenlemeyi bitirdiğimde senin olacaklar."

"Bitmiş ürünü görmek için sabırsızlanıyorum. Kendimi çok güzel hissettim." "Çok güzelsin Grey."

Kızardım. "Şimdi nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin."

"Peki, giyindim mi?"

Üzerimde hardal rengi straplez bir elbise ve bir çift kahverengi babet vardı.

"Mükemmel giyinmişsin."

Güzel bir fotoğraf çekimi yapmış olmamıza rağmen arabadaki gerginlik hâlâ devam ediyordu. Arabayı sürerken elini kalçamın üzerine koydu. Böyle basit şeylerden hiç bu kadar cinsel olarak uyarılmamıştım. Ben de Şef Nita'ya bunu anlatmaya çalışıyordum. Bana duyguların evinde yeri olmadığını söyledi ama sonra büyük elini kalçama koymak gibi şeyler yaptı. Arada bir sıkıyor ve bana kalın diyordu. Her sıkışında amım güm güm atıyordu. Daha fazla sert oynayamayacaktım. Bir tekne iskelesine vardık ve o bir park yerine geri gitti. Etrafa baktığımda, buradaki her tekne pahalı görünüyordu.

"Bir teknen olduğunu bilmeliydim. Mesela neyiniz yok?" "Bir sürü, Bayan G."

Motoru durdurdu, indi ve bana kapıyı açmak için arabanın etrafında yürüdü.

Arabadan indiğimde, ona yukarıdan aşağıya baktım. "Teşekkür ederim, Diesel."

Çok iyi davranıyordu, acaba beni kolayca yüzüstü bırakmaya mı hazırlanıyordu? Beni kovduğunu söylemek için tekneyle dışarı çıkaracak değildi ya. Belki de bana kız arkadaşı olmamı teklif etmek üzere olduğunu düşündüğümde yüzüm değişti.

"Felç mi geçiriyorsun? Yüzüne neler oluyor?" "Özür dilerim.

Sadece düşünüyordum. Hepsi bu."

"Oh, tamam, bana bir şey söyle, kahretsin. Beni biraz korkutuyordun."

"Benim hatam. Hangisi senin?"

"Sence hangisi?"

Etrafa baktığımda hepsi aynı görünüyordu.

"Tahmin etmem gerekirse, şu büyük tekne, sona daha yakın."

Bana baktı. "Dur tahmin edeyim. Daha büyük bir teknedeydin."

Başımı salladım. "Kimin jetinde olduğumu gerçekten bilmek istiyorsan sorman yeterli, ama evet daha büyüğünde bulundum. Carnival Cruise teknesi."

Çok sert bir şekilde gülmeden önce bana baktı. "Ben... sana dayanamıyorum dostum." "Sen sordun."

Teknesine yaklaşırken adını okudum. "*Carpe Diem*. Teknenin adını Carpe Diem koymuşsun. Kıçın şimdiki zamanda yaşamak dışında her şeyi yapıyor."

"Evet. Yatı aldığımda ona ihtiyacım yoktu ve bir isme ihtiyacım vardı ve aklıma gelen ilk şey bu oldu."

Yatına vardığımızda kaptan bizi bekliyordu ve önce benim binmeme yardım etti, ardından Diesel bindi.

"Kaptan, leydim, Greysen."

Elini sıktım ve o da bana gülümsedi.

Cap, "Her şey hazır ve hava da güzel, dolayısıyla isterseniz harika fotoğraflar çekebilirsiniz," dedi.

Diesel beni teknenin ön tarafına götürdü ve oturduk. Etrafa bakarak birkaç fotoğraf çektim. Yat sarsılınca sıçradım.

"deniz tutmaz, değil mi? Bu tekneyi daha yeni temizlettim."

"Teknenin yanından geçtiğime emin olacağım, sheesh."

"Bu da kötü bir şaka denemesiydi. Özür dilerim, ama hastalanırsanız, bunun için bir şeyim var."

"Şu haline bak." Şakacı bir şekilde omzuna yumruk attım. "Ama denizde bulunduğum birkaç seferde beni deniz tutmadı, ama o zaman da bir yolcu gemisindeydim. Bu güzel büyüklükte bir tekne olsa da bir yolcu gemisi değil. Umarım değildir çünkü gerçekten bu anın tadını çıkarmak istiyorum."

"Çok mu konuşuyorsun? Benim yanımdayken hâlâ gerginsin." "Evet"

"Neden?"

"Çünkü bu gezintiyi hak edecek ne yaptım bilmiyorum, tabii... beni denize atmaya hazırlanmıyorsan," diye güldüm.

"Eğer bu daha kolay olsaydı..." diye mırıldandı. "Ha?"

"Merhaba. Biz durana kadar yemek hazır olur. Sizi korkuttuğum için özür dilerim."

Baktığımda elinde şampanya kadehleriyle bize doğru yaklaşan bir kadın gördüm.

"Kels, kızım Greysen," diye tanıştırdı Diesel beni yüzünde en parlak gülümsemeye sahip kadınla.

"Merhaba. Greysen. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," diye konuştu bize içeceklerimizi uzatırken. "Yemeğiniz biz durana kadar hazır olacak."

"Merhaba. Ben de memnun oldum. Teşekkür ederim."

Kadın uzaklaştığında ona baktım ve başımı salladım.

"Gerçekten de ihtiyaç duyduğunuzda sizin için çalışan rastgele insanlar mı var?"

"Onlara rastgele demezdim ama evet. Ancak, kaptan ve eşini diğer birkaç yüksek profilli insanla paylaşıyorum."

Güldüm. "Yüksek profilli olmayı istiyorsun."

"Yüksek profilli olmasaydım, güvenceye ihtiyacın olduğunda yaptığın gibi sikimi emer miydin?"

"Eğer bu şampanya bu kadar iyi olmasaydı, sana verirdim. Seninle paran için birlikte olduğumu düşünüyorsan, o zaman gerçekten habersizsin demektir."

"Biraz takip edilmeye başladığın andan itibaren her gün dışarıda olduğunu, bulunduğun her yerde paylaşım yaptığını fark ettim. Bu güvenli değil Grey."

"Biliyorum. Bu yüzden gönderirken çıkış yolunda olduğumdan emin oldum. Bunu sen de biliyordun çünkü gittiğim her yere Bay Tom'u da götürdüm. Sen sadece bir tartışma başlatmak istiyorsun ve ben bunu yapmana izin vermeyeceğim. Bu yüzden seni burada kendi başına küçük bir çocuk olarak bırakacağım."

Ayağa kalktığımda bileğimi tuttu.

"Nereye gidiyorsun lan?"

"Senden uzak dur!" Tısladım.

"Grey, otur," diye emretti ama ben ayakta durmaya devam ettim ve ona ters ters baktım.

"Üzerimde öyle dikilerek beni korkutacağını mı sanıyorsun? Bu teknede hiç halatım olmadığını mı sanıyorsun?"

Alay ettim. "Başını koyabileceğin her yerde ipler, kırbaçlar ve küreklerden oluşan mini bir koleksiyonun var. Şeytani. Sapkın davranışlarını hiç kapatamaz mısın?"

Kıkırdadı. "Hayır."

"Ugh," diye alay ettim ve şampanyamın geri kalanını içip bardağımı ona uzattım.

"Annemlerin evi hariç, ama oraya gidersen ve kendini hissetmeye başlarsan, eminim bir şeyler bulabilirim. Otur. Otur."

Yere çöktüm ve ondan uzaklaştım. İlerledikçe etraftaki binalara baktım. Telefonumu elime aldım ve birkaç fotoğraf ve video çektim. Yanlışlıkla çevirmeli kamera düğmesine bastım ve Diesel kafamın arkasına bakarak fotoğrafı çekmeden önce beni güldürdü.

"Sil onu."

Güldüm. "Hayır. Çünkü neden her şeye burnunu sokuyordun ki? Biliyor musun, bu benim telefonumdaki ilk fotoğrafımız. Bütün güzel şeyler senin kameranda. Bazılarını çekmek için sabırsızlanıyorum. Sence onları Pornhub'da yayınlayıp para kazanabilir miyim?" Ondan bir tepki almak için sordum.

Dönüp ona baktığımda, yüzünde soğukkanlı bir ifadeyle bana bakıyor ve yavaşça gözlerini kırpyordu. Kendimi tutmaya çalıştım ama kahkahayı patlatmadan önce dudaklarım titremeye başladı.

"Evet. Bunun ciddi bir soru olmadığını biliyordum." "Oh, neşelen, Diese..." Kulak memesini yakaladım. "O boku kaçırmadım."

"Ne kaçırdın?"

Suya baktı.

"Bana misin?"

"Evet. Bence bunu söylemelisin. Bir kez söylediğinde, onunla savaşmayı bırakacaksın. Birini özlemek tabu değildir, Diesel. Ben de seni özledim. Sadece bir aydır beraberiz ve sevişiyoruz ve sen benim ve diğer insanların inanmasını istediğin kadar taş kalpli değilsin. Yani, görebiliyorum

neden akranlarınızın ve iş arkadaşlarınızın sizin kötü biri olduğunuzu düşünmelerini istediğinizi, ama samimi olmadığınızı."

Gözlerini bana ve tekrar suya bakmadan önce başını salladı.

"Bana ne yaptığını bilmiyorum. Bana ne yaptın?"

"Hiçbir şey yapmadım. En azından ben yaptığımı sanmıyorum. Bence benimle ilgileniyordun çünkü bana patronluk taslayamazsın."

Kaşlarını kaldırdı. "Sana patronluk taslayamaz ?"

"Hayır."

Başını salladı. "Tamam. Bunu bilmek güzel."

"Bence kendine bu tür şeyler yapabileceğin o kadar çok kadın varken neden bana karşı savunmasız kalmana izin verdiğini sormalısın. Bir kadında istediğin türden şeyler - azimli ve zeki, yanlış hatırlamıyorsam Diesel, bir parmak şıklatmasıyla sahip olabilirsin. Bu yüzden sizin adınıza cevap veremem ama cevabı aldığınızda bilmek isterim. Travma bağı falan kurup ikimizin de sağlıklı bir şekilde birbirimizi delirtmemizi istemem."

"Yani..." vücudunu bana doğru çevirdi ve şampanyasını bitirdi. "Canım, madem tüm cevaplar sende, söyle bana benden neden bu kadar hoşlanıyorsun? Şu istediğin beş randevuyu neden istiyorsun? Etrafımda olmak hoş değil. Ben kötüyüm."

Devam etmesi için elimi salladım. "Ne?"

"Lütfen acımasızlıkla yetinmeyin. Kullanabileceğin daha fazla sıfat var."

Gülümsedi. "Şimdi de saptırmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır Diesel, değilim. Beş randevu sadece buydu. Böylece seni bu tür bir ortamda tanıyabilirdim, gündelik ve gönülsüz, işle ilgili olmayan. Hepsi bu kadardı. Ne eksik ne fazla."

"Peki, hala istiyor musun?"

Çok susamış görünmemeye ve öyle görünmemeye çalıştım. "Hâlâ seni tanımak istiyor musun?"

"Evet. Beş buluşma olayını hala yapmak istiyor musun?"

İşaret parmağını gömleğine sokmadan önce gülümsedim. Önce elime sonra da bana baktı.

"Greysen. Bunu yapmak istediğine emin misin? Ofisime o küçük pislikle gelip, o lanet numarayı yaptığın için sana hâlâ borçluyum."

"Benim azimli ve zeki olduğumu mu düşünüyorsunuz, efendim?"

"Evet."

Parmağımı göğsünün ortasında, sonra karnında gezdirdim ve elimle kasıklarını kapattım.

"Yani, sen yokken beni mi düşündün?"

Fermuarını tuttum ve yavaşça aşağı çektim. Yutkundu. "Ben yaptım."

"Ne düşünüyorsun?"

"Bacaklarının arasında olmayı, amını yutmaya çalışmayı ne kadar isterdim." Oturduğum yerde kıpırdandım.

"Amımı yemeyi gerçekten seviyor musun?"

"Evet. Söyleyemezsin. O kalın kalçalarınla beni boğmanı sağlamaya çalışıyorum. Korkunç göt."

Nefesim kesildi. "Senin de mi boğulma sapkınlığın var?"

"Hayır, sadece başımın etrafına sarıldığını hissetmek hoşuma gidiyorhepsi bu Grey."

Elimi tutarak ayağa kalkmama yardım etti ve beni yataın yan tarafına, bir dizi merdivenden aşağıya, sonra da mini bir oturma odasına götürdü. Kels ne pişiriyorsa onun kokusunu aldım ve çok güzel kokuyordu. Onu yatak odasına kadar takip ettim ve yatak odası çok güzeldi. Yepyeni görünüyordu, sanki orada hiç kimse yatmamış gibiydi. Odanın içinde yürüdü ve perdeleri araladı, panoramik bir su manzarası vardı.

"Vay canına. Bu muhteşem."

"Manzara beni ikna etti. Buraya gel."

Ona doğru yürüdüm ve önünde durdum. Eğildi ve dudaklarımı dudaklarımın arasına aldı. Renkli bir dudak parlaticısı sürmüştüm ve çoğu çoktan gitmişti. Kollarından birini belime doladı ve beni kendine doğru çekti. Dudaklarımı serbest bıraktı ve dilini ağzıma soktu. Boynumu kavrayarak öpücüğü derinleştirdi. Kesinlikle beni boğmaya çalışıyordu. Bir an nefesimi tutabilmek için ondan uzaklaşmak zorunda kaldım.

"Burada ne var?" "Ne demek istiyorsun?"

"Bilirsin işte... sapkın koleksiyonundan."

Kıkırdadı. "Neden sordun?"

"Kelepçe mi?"

Gözleri büyüdü. "Evet."

"İstiyorum. Ben hazırım."

"Emin misin?"

Dudağımın kenarını ısırarak başımı salladım. Beni pencerenin önünde bırakarak çekmeceye gitti ve en üsttekini açtı.

"Kahretsin. *Bu kelepçeleri takmak için seni kız arkadaşım yapmam gerekseydi, çoktan yapardım,*" diye alay ederek beni güldürdü.

Eşyaları çekmecedan aldıktan sonra geldi ve sandalyeye oturup bana doğru dönmeden önce onları masanın üzerine koydu. Yavaşça elbisemin üst kısmını aşağı çekerek göğüslerimi serbest bıraktı. Dudaklarını yalarken başını salladığında kızardım. Elbisemi ayaklarımın dibinde birikene kadar aşağı itti. Parmaklarını külotuma geçirdi ve onları da aşağı çekti. Ardından gelen yapış yapış ıslaklıktan utandım. Diesel beni daha yakına çekti ve göbeğimin etrafında dönmeden önce onu öptü. Bacağımı kaldırdı ve sandalyenin koluna koydu.

"Bu kadar ıslak olman lanet bir hediye. Siktir. Gözlerini benden ayırma, bebeğim."

Dilini dışarı çıkararak tomurcuğuma dokundu ve keskin bir şekilde nefes almamı sağladı. Bir eliyle kıcımlı kavrayarak beni kendine doğru çekti, böylece dilini bacaklarımın arasına daha fazla sokabilecekti.

"Oh, bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor." Kalçalarımı hafifçe ittim.

"Kahretsin," diye iç geçirdim.

Dilini yavaşça bir o yana bir bu yana hareket ettirmeye başladı. Midem titrerken başının arkasını kavradım.

"Oh, efendim, boşalacağım."

Belimi kavradı ve beni diline doğru sallamaya devam etti. Vücudum titriyordu. Gözlerimizi birbirimizden ayırmıyorduk. Tükürük karnıma damlayıp tümseğimden aşağı kayana kadar ağzımın açık olduğunu bile bilmiyordum.

Lütfen yapma.

Amımı yalamayı bıraktı ve tükürüğümü yakalamak için tümseğimi yaladı ve sanki bunu yapmamış gibi amımı tekrar yalamaya başladı. Vücudum titremeye başladı. Gözlerimi onun üzerinde tutmak çok zordu.

"Efendim! Boşalıyorum. Boşalıyorum," diye mırıldandım.

Başını geriye itene kadar amımı yalamayı bırakmadı. Dili kremamla kaplıydı. Dilini bana doğru kıvrırdığında eğildim ve yakaladım. Dilinden dölleri emdikten sonra geri çekildim ve ona baktım.

"Ben... Senden nefret ediyorum, Diesel."

Güldü. "O yatağa doğru yürümemden nefret ediyorum."
Yatağa oturduğum anda sırt üstü uzandım ve iç çektim.
"Bu çok iyi hissettirdi. Aman Tanrım. Sen kafadan hastasın."
"Grey, göt deliğini yaladım. Tükürüğün sorun olmamalı.
Bacaklarını aç da amını göreyim."
Bacaklarımı onun için açtım.
"Mhm. O amcığın o iç çamaşırı takımlarının içinde ne kadar şişman olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum."
Gömleğini başının üzerine çekti ve yüzüme fırlattı. Soyunmayı bitirip dizlerini yatağa bastırana kadar kokusunu içime çektim. Tişörtü kaldırdığımda kabloları gördüm. Bana bakarak sağ meme ucumu yavaşça sıktı ve nefesimin kesilmesine neden oldu.
"Rahatlayın, Bayan Greysen."
Diğerini sıkıştırdığında sırtım kamburlaştı.
"Evet bebeğim," diye fısıldadı. "Bununla başa çıkabilirsin, söz veriyorum. Sana zarar vermeyeceğim."
Diğer tel gözüme çarptı. Dudaklarımı ayırdığında geri çekildim ama o beni takip etti.
"Bu kauçuk. Hiç acıtmayacak. Söz veriyorum." "Oh. Tamam. Fena değil," dedim onu taktığında.
"Ancak, şiştiğinde... bu farklı bir hikaye olacak."
Ben bir şey söyleyemeden sikini içime soktu. Bacaklarımı geriye itti, eğildi ve dudaklarımı öptü.
"İşte bu yüzden . Böylece dizlerini buraya koyabilir ve amının derinliklerine inebilirim."
Beni uzun uzun okşadı.
"Kafanı kaldır ve seni nasıl becerdiğime bak."
Aleti sularıyla kaplıydı.
"Oh! Başlıyor... oh, Tanrım."
Klitorisim şişiyordu ve tam olarak Diesel'in şeyi hissediyordum.
"Konuştuğun tüm o saçmalıklar."
Taşakları kıcıma çarptı. "Tanrım, efendim, yapamam," diye nefes aldım.
Bedenimi ondan uzaklaştırmaya çalıştım.
"Kıçını buraya geri getir," diyerek beni sırt üstü çevirdi. "Bütün bu saçmalıkları konuşuyorsun."

"Tanrım," diye . ". Yapamam." "Patron kim lan, Grey?"

"Sen! Yemin ederim! Bir daha itaatsizlik etmeyeceğim! Lütfen."

İçimden çıkıp beni yakaladı ve pencereye doğru çekti. Bedenimi serin pencereye doğru bastırdı. Acının ve zevkin nereden geldiğini tam olarak kestiremiyordum. Diesel dizlerini büktü ve tekrar içime girdi ama darbelerini çok yavaşlattı.

"Patron kim, Grey?"

Boynumun arkasını öptü. "Sen, babacığım," diye inledim.

Etrafıma uzanarak klitorisimi serbest bıraktı ve beni becerirken onu yavaşça ovuşturdu. O kadar şişmişti ki boşalmam uzun sürmedi. Vücudum o kadar güçsüzdü ki, yaslanabilmem için kolunu pencereye dayamak zorunda kaldı. Vücudum o kadar uyuşmuştu ki, meme ucu kelepçelerini çıkardığını bile fark etmedim. Saniyeler sonra içimden çıktı ve sandalyeye oturdu, beni de yanına çekti, böylece ona yaslanabildim. Başımı omzuna koydum. Kollarını bana doladı ve sandalyede bizi salladı.

"Senden nefret ediyorum Diesel," diye iç geçirdim.

"Biliyorum bebeğim. Ama o amcık benden nefret etmiyor."

Güldüğümde, dölünün bir kısmı içimden kaydı. "Hm.

İçimden kayıp gitme hissini gerçekten seviyorum." "Güzel çünkü ben de içine sokmayı seviyorum."

"Susmama izin ver çünkü aletinin zıpladığını hissettim ve bugünlük seninle işim bitti."

"Öyle mi?"

"Evet"

"Tamam."

Gün batımı yemeğimizi bitirmiştik ve iskeleye geri dönüyorduk. Beni tekrar tekrar becerdikten, onunla dalga geçmenin ve şehir dışındayken arayı kapatmanın bedelini ödettikten sonra, neredeyse gün batımını kaçıırıyorduk. Sonunda odadan çıktığımızda güvertede iki kişilik bir masa ve iki mum vardı. Yemeğimizin tamamı deniz ürünüydü ve her şeyin tadı harikaydı. O kadar büyülenmişim ki beni salyangoz yedirmeye ikna etmişti. Daha önce hiç yemediğim her türlü şeyi yiyordum. O kadar seks sarhoşuydum ki bana zehir bile verebilirdi ve ben de seve seve kabul ederdim.

Gökyüzü karanlıktı ve ay çok parlak parlıyordu. Neredeyse ona dokunabilecekmişiz gibi görünüyordu. Diesel bir sürü harika fotoğrafımızı çekti ve kendimi çok sevilmiş hissettim. Gerçekten de uzun zamandır yaşadığım en güzel gündü. Onun huzurunda olmak ve dalgaların tekneye çarpışını dinlemek çok dingin bir duyguydu. Masanın karşısından elimi tuttu ve ona bakmamı istedi.

"Aklında ne var, güzel kız?"

"Elle'i beni iyileştirmesi için buraya getirdiğin için sana teşekkür etmeliyim. Bugün tanıdık bir yüz görmek gerçekten günümü güzelleştirdi."

"Bunu yapabildiğim için mutluyum. İster inan ister bunu hak ediyorsun." Ona gülümsedim. "Erkek arkadaş olarak bu sen misin?"

"Erkek arkadaş mı? Hayır. Hayır. Erkek arkadaşın olduğumu söylemedim Grey." "Hayır, öyle dedin. Kaseti oynatmam gerekiyor mu?"

"Kadınlara neden birazcık güç veremediğinizi anlayın."

"Kasette öyle yazmıyor, Bay Danger."

Son rauntta Diesel kontrolü biraz ele almama izin verdi ve bunu kaydetti. Külotumu ağzına sokmuş sikişin ucuna biniyordum ve o da kaybediyordu. Boşalmasına izin vermem için bana yalvardı ve ben de ona erkek arkadaşım olduğunu söylerse yapacağımı söyledim ve o da yaptı.

"Bir kamu avukatı bile baskı altında olduğum için beni kurtarabilir. Kukunun nasıl hissettirdiğini bilmiyorsun."

Gözlerimi devirdim. Her neyse, buraya ne sıklıkla geliyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse. Olması gerektiği kadar değil."

"Bugün buraya gelmenize ne sebep oldu?"

"Seni evden çıkarmak, aklını bir süreliğine her şeyden uzaklaştırmak istedim. Bunun acını dindirmeyeceğini biliyorum ama..."

"Dürüst olmak gerekirse Diesel, eğer bana çiçeklerden başka bir şey almasaydın, olmazdı. Tüm o çiçekler, sonra Elle, fotoğraf çekimim, bu tekne yolculuğu ve senin beni becerme şeklin, Diesel, tüm bunların benim için ne kadar önemli olduğunu bildiğini sanmıyorum. Yaşadığım sürece bu günü asla unutmayacağım. Dürüst olmak gerekirse kızım da bunu isterdi."

"Araştırmamda bir isim bulamadım. Ona hiç isim vermediniz mi?"

"Diesel. Hayır. O kadar kendimde değildim ki, yapamadım. Onu yaktırdık. Küllerinin bir kısmı evdeki rafımda duruyor. Umarım annem torununun küllerini atacak kadar alçak değildir."

Annem eve gelmeme konusunda ciddi olduğumu anladığında, eşyalarımın çoğunu hayır kurumuna verdi ve geri kalanıyla garaj satışı yaptı.

Büyükannem bunu Facebook'ta yayınlamayı ihmal etmedi. Bu, torununun diğer torununun eski kocasıyla çıkmasını sorun etmemek dışında yapabileceği en utanç verici şeydi.

"Havayı istememiştim." "İstemedin."

Rıhtıma yaklaştıkça rüzgâr hızlanmaya başladı. Teknede bir ceket vardı ve onu kollarıma sardı. Rıhtıma yanaştığımızda bir işçi geldi ve tekneyi bağlamaya başladı.

Önce Diesel tekneden indi, sonra da bana yardım etti. Arabasına doğru giderken kolunu bana doladı.

"Artık gerçekten senin erkeğin olduğuma göre, söyle bana hangi jette olduğunu?"

Ona baktım ve sııttım. "Kendini benim erkeğim yapmanın tek nedeni bu mu?"

"Artık biliyorsun..."

"Her neyse, madem bilmek istiyorsun, Elle yeni R&B şarkıcısı Tweety'nin turnesi için saçını yapıyordu. Cali'ye uçtuk."

Göğsündeki havanın boşalmasını izledim.

"Ah, kızım. Yalan söylemeyeceğim, benimle dalga geçiyordu."

Gülmeden duramadım. "Neden seninle taşak geçiyordu? Öğrenmek için teknoloji derecelerini kullanamaz mıydın?"

Yüzü buruştu ve sonra çenesi sıkıldı. "Bunu itiraf etmek benim için ne kadar acı verici olsa da Bayan G, hiçbir şey bulamadım. Derecelerim o anda beni hayal kırıklığına uğrattı. Bildiğiniz gibi teknoloji konusunda benden ışık yılı ileride olan Dymon'dan bunu benim için bulmasını isteyemeyecek kadar utanıyordum. Bu benim canımı sıkıyordu çünkü bir bok bilmemekten ve bir bok bulamamaktan nefret ediyorum... ve ayrıca senden hoşlanıyorum Grey. Çok bencilim ve sadece jeti olan hangi zenciyle yattığını bilmek istedim."

Başımı salladım. "Her neyse, bu geceyi gerçekten atlatamıyorum Diesel. Çok teşekkür ederim. Eğer bu kadar iyi olmanı sağlayacaksa, iki ayda bir gidip Mississippi suyu alman gerekebilir."

Bu onu güldürdü. "Kızım, kapa çenenin. Artık kadınımdan gerçekten hoşlanıyorsun. Seni daha da şımartmalıyım."

"Bu kulağa hoş geliyor ama QT ve bunun gibi şeyler, çiçekler ve el yazısı notlar. Bence bunlar çok özel çünkü düşünceli ve-"

"Oh! Sen onun yeni sürtüğü olmalısın!"

Önüme baktığımda Diesel'in arabasının önünde volta atan bir kadın gördüm. Diesel'e baktım ve çenesi sıkıca kenetlenmişti. İyi aydınlatılmış bir alan değildi ama

ince yapılı bir kadın olduğunu görebiliyordu.

"Diesel, kim o?" Fısıldadım. "Hiç kimse," diye tersledi.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Sadece iki kez fiziksel çatışmaya girmiştim ve her seferinde ben, Elle ve onun diğer arkadaşları başka bir kız grubunun üzerine atlamıştık, bu yüzden teke tekte nasıl davranacağımı gerçekten bilmiyordum. Diesel'in belini daha sıkı kavradım.

"Senin lanet teknen için yeterince iyi değildim ama beni hamile bırakıp bir kenara atman için yeterince iyiydim!" diye bağırdı biz yaklaştıkça.

"Rachel, benden uzak dur yoksa ben-"

Elinde telefonuyla kayıt yaptığını fark ettiğimde sırtını çimdikledim. O da fark etti ve güldü.

"Rachel, senin hakkında yasaklama emrim var ve sen bunu ihlal ediyorsun ve şimdi bu listeye izinsiz girmeyi de ekliyorsun. Çocuğunun hapse girmesi için çalışıyorsun. Çekil, Rachel."

Beni arabanın yolcu tarafına doğru götürdü, artık Rachel olarak tanıdığım kızla benim aramda durmaya özen gösterdi.

"Sen zengin bir korkaktan başka bir şey değilsin!" Kadın onu itti ama bu onu hiç rahatsız etmedi. "O yasaklama emri seni bu lanet çocuğa bakmaktan alıkoymayacak!"

Cevap vermedi.

"Kızım, senin yerinde olsam, hala yapabiliyorken giderdim! Onun iyi olduğu tek şey sürtüklerin hayatlarını mahvetmek! Ben tek değilim! Beni dinle!"

Kapıyı çekip açmadan önce kapı koluna dokundu. Elbisemi kaldırıp içeri girmeme yardım etti. Beni içeri kapattıktan sonra arabanın kapıları kilitlendi. Diesel'in arabanın etrafında dolaşp kızın yüzüne bakmasını izledim. Diesel parmağını yüzüne, burnuna milimetrelerce uzağa doğrulttuğunda nefesimi tuttum. Ne dediğini duyamadım ama kız eskisi kadar gürültücü değildi. Ondan uzaklaştığında kilitleri açtı ve kapıyı kapı.

"Şimdi arabamın önünden defol git, yoksa nafaka konusunda endişelenecek bir şey kalmayacak!" Ona kükreyerek bağırdı ve beni zıplattı.

Arabanın kapısını çarptığında tekrar sıçradım. Rachel olduğu yerde durmuş Diesel'i test ediyordu. Arabayı çalıştırdı, motoru hızlandırdı ve boruların kükremesini sağladı. Ellerini kalçalarına koymuş, arabanın önünde duruyordu.

başını yana eğmişti. Vitesi sallamaya başladığında gözlerimi Rachel'dan ayırdım.

"Diesel!" Adını haykırdım.

Bir ayağı debriyajdaydı ve diğer ayağının hangi pedalda olduğunu anlayamadım. Rachel'a dönüp baktığımda, yüzü sanki Diesel'in ona çarpıp çarpmayacağını bilmiyormuş gibi değişmeye . Lastikler gıcırdamaya başladığında hem benim hem de Rachel'ın ağzı aynı anda açık kaldı. Rachel tam arabanın önünden atlarken, Diesel sıyrıldı ve Rachel'ı kıl payı ıskalayarak onu siyah duman ve tozla çevrili halde bıraktı. Daha fazla lastik yakarak yola çıktı ve caddede hızla ilerlemeye başladı. Ne kadar hızlı sürdüğü için nefesim, kanımın ve organlarımın geri kalanıyla birlikte boğazımın arkasında sıkışmıştı. Emniyet kemerim takılı olmadığı için kapıya ve orta konsola tutundum. Sonunda dur işareti cırtlak bir sesle durduğunda hıçkırmaya başladım. Bana baktı ve sonra tekrar yola döndü.

"Grey, o kıza vurmak üzere değildim. Ne ağlıyorsun?" Elimi karnıma bastırarak nefes almaya çalıştım.

"Şu anda ölü bir kış mısın Grey?"

Arabayı parka çekerek indi ve arabanın benim tarafıma doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Beni arabadan çıkardı ve ben de hemen ondan uzaklaştım. Bu yolda başka hiçbir araba ya da ışık yoktu, bu yüzden ihtiyacım olursa yardım almam çok zor olacaktı. Kapıyı çarptığında nefesim kesildi ve ondan tamamen uzaklaştım.

"Gerçekten mi, Greysen?"

Ellerini ceplerine sokarak önümde yürüdü. "O kıza vurmak üzere değildim!"

"Bunu söyleyip duruyorsun ama... Bilmiyorum."

"Bilmiyor musun? Artık beni tanımıyor musun Grey?"

Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama görüşümü takip etti.

"Bunca zamandır ayağım frendeydi Grey! Sadece hareket etsin diye lastiklerimi öyle yaptım!"

Başımı sallayıp yüzümü silerken omuzlarımı silktim. "Bilmiyorum. Yani, Kyle'ı sen koydun-"

"Kyle!" diye kükredi. "O zenci hakkında konuşmayacağız!" "-Akıl hastanesinde," diye fısıldadım.

"Neden hâlâ onun için endişeleniyorsun ki? O zenci seni akıl hastanesine yatırdı ve kuzeninle birlikte gün batımında çekip gitti.

onun için endişeleniyorsun. Siktir git buradan!"

"Sadece söylüyorum, Diesel! Sen benim çocuğumun-"

"Grey! O senin çocuğunun babası değil! Rachel'ın çocuğunun babası da değilim! O zenci seni akıl hastanesine kapattı! Seni kendi evinden kovdu! Kendini öldürmek üzereydin! Ayrıca ona ne yaparsam yapayım izlemek istediğini söylemiştin. Şimdi ne değişti, ha? Saçmalamadığımı ve neden bahsettiğimi anladın diye mi? Biri seninle uğraşırsa, benimle de uğraşır! Çocuğunun ölümüne bir lütuf olarak bakabilecekken o serseri için bu kadar endişeleniyorsun çünkü önümüzdeki on sekiz yıl boyunca seni sikine takmayan bir zenciyle uğraşmak zorunda değilsin!"

Gözlerim büyüdü ve ağzım açık kaldı. Ne söylediğini fark ettiğinde burnunun köprüsünü tuttu.

"Grey, çok üzgünüm-"

Damarlarımda öfke dolaştı ve ona doğru hamle yaptım, çılgınca savurdum. Benden çok daha büyük ve güçlüydü, bu yüzden tüm yumruklarımdan kaçıyordu.

"Evet. Benimle savaşmaya devam et."

Beni kendisinden her uzaklaştırdığında, ona tekrar koştum. Bileklerimi kavradı ve tüm vücudumun kontrolünü ele geçirdi. Beni tekrar serbest bırakana kadar sallanamadım.

"Bana kızgın değilsin Grey."

Vücudumda dolaşan adrenalin yüzünden göğsüm inip kalktı.

"Evet, öyleyim! Bunu bana nasıl söylersin?"

Ona tekrar saldırdım ama yumruklarımı tekrar yakaladı ve beni daha da kızdırdı.

"Bana asılıyorsun Laila Ali, ama kuzenine asılamıyorsun ve o da senin zencini beceriyor," diye alay etti ve beni geri itti.

"Agghhh!" Çığlık attım.

"Evet, çığlık at. Çıkar şu boku, çünkü bundan sonra o zenci hakkında konuşmayacağız! Beni anlıyor musun?"

Tekrar üzerine atıldım, yüzüne değil de karnına iki tane indirdim ve karnını kapatmaya çalıştığında onu iki parçayla yakaladım: biri çenesine, diğeri ağzına. İkinci kez bağladığımda, keskin bir nefes aldım ve ondan uzaklaştım. Donup kaldım, saldırmamasını bekliyordum.

Bana karşılık verdi. Eğer bebek annesini ezecekse, o zaman kesinlikle beni öldürecekti. Nefesimi tutmaktan göğsüm sıkışmaya başlamıştı.

Elini kaldırdığında sıçradım ama o çenesine masaj yaptı. Dudakları yüzüne yayıldı ve kanlı dişleri ortaya çıktı. Boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Bu iyi bir atıştı Grey," dedi.

Elini arabaya doğru sallamadan önce bir ağız dolusu kan tükürdü.

"Artık gitmeye hazır mısın?"

Hızlıca başımı salladım ve onu arabanın yolcu tarafına kadar takip ettim. Benim için kapıyı açtı ve gözlerimi ondan ayırmadan yavaşça arabaya bindim. Sürücü tarafına geçmeden önce arabanın önüne bir ağız dolusu kan daha tükürdü. Aynaya bakmak için siperliği indirdi. Dudağını çekti ve ağzı hala kan doluydu. Bana baktı ve gülümsedi.

"Beni iyi yakaladın Grey."

Hiçbir şey söylemedim. Kenara çektiğinde artık deli gibi araba kullanmıyordu ama her iki blokta bir kan tüküren bir adam için hâlâ çok sessizdi.

"Sanırım bu gece Elle ile kalmalıyım."

Kaşları kalktı. "Neden?"

"Çünkü bence yapmalıyım. Bunun işe yarayabileceğini düşünecek kadar aptalmışım."

Kendimi durduramadan sesim çatallaşmaya başladı.

"Yalan söylemek için bir nedenin bile yokken bana yalan söylüyorsun. Sana yolda bir bebeğin olup olmadığını sordum ve-"

"Bilmiyorum."

"Sence o deli kız, bebeğinin babası olmayan bir adam için bir tekne iskelesinde kırılıyor mu?"

"Yapmayacağını düşünmekle saflık ediyorsun. Ben bir avım."

"Birlikte olduğun her kadının içine kaçırıyorsun! Onun bebeğinin babası olma ihtimalin var ve sen burada oturup bana yalan söylüyorsun ve..." Durakladım. "Neden ağladığımı bilmiyorum çünkü sen benim erkeğim bile değilsin ve ben çok aptalca davrandım. Şimdi mutlu musun, Diesel?"

"Ne hakkında?"

"Beni kırdın! Beni kıracağını söylemiştin! Sana aşık olmamak için kendimi zorlayabilmek için buradaki günlerimi bile saydım! Haklısın. Ben safım. Beni Elle'in oteline götür!"

Otelin önüne gelene kadar başka bir şey söylemedi. "Grey, ben-"

Elimi kaldırdım. Kalbim, kavgamızdan beri olduğu gibi göğsümde çarpıyordu. Beni kendi adıma konuşmaya zorlamak, onun huzuruna çıktığım günden beri yaptığı şeydi, bu yüzden birisinin söyleyeceklerimi düşünerek kalbimi yavaşça oyduğunu hissettim.

"Bence sözleşmemizi erken bitirmeliyiz."

Bana baktı. "Söylediklerim için özür dilerim Grey ve o bebek benim değil."

Omzumu silktim. "Bunu bilmiyorsun ama artık umurumda değil. Diesel, felaket evliliğimden ve bu felaket sözleşmeden sonra anladım ki ben nazik erkeklerden hoşlanıyorum. Senin gibi kaba erkeklerden hoşlanmıyorum. Evet, kibirlisin ve bu işe girerken bunu biliyordum ama kibir seviyen hayret verici ve sanırım zeki olduğun ve yaptığın her şeyde iyi olduğun için kibirli olabiliyorsun. Seni değiştirebileceğimi düşünüp düşünmediğimi bile bilmiyorum. Ne düşündüğümü bilmiyorum. Belki de seks gözümü kör etmişti. Belki de hediyeler gözümü kör etmişti. Belki de senin olabileceğini bildiğim adamla ilgili düşünceler beni kör etti. Eve geliyorsun, beni alnımdan öpüyorsun, benimle televizyon izliyorsun, benimle yemek yiyorsun ve hatta şaka yapmayı ve şaka yapmayı öğrenmeye . Bunu gördüm ve buna odaklandım ama sen nasıl kendi geleceğine odaklandıysan ben de kendi geleceğime odaklanmalıyım. Bu gelecek, beni sözleriyle dövecek başka bir adamı içermiyor. Kızım hakkında o şekilde konuşmak istememiştin ama konuştun ve bu beni gerçekten incitti. Seninle bir geleceğimiz olamaz çünkü incinmiş insanlar, incitilmiş . Sen . Nedenini bilmiyorum ve bunu çözmek benim işim değil. İyi geceler, Diesel."

Cevap beklemeyeceğimi söylememe rağmen, bir şey söyleyecek mi diye birkaç saniye bekledim... herhangi bir şey, ama söylemedi. Hıçkırıklarımı tutmaya çalışarak arabadan indim. Kahretsin. Kendini savunmak iyi hissettiriyordu ama aynı zamanda acı veriyordu. Dönüp arabasına bakmamak çok zordu çünkü bana el sallarsa giderdim. Binanın içine girdiğimde arabanın çekildiğini duydum. Asansörde tüm hıçkırıklarımı bıraktım.

ON ALTI

OceanofPDF.com

DİZEL

Bir Hafta Sonra...

Uyandığımda, Greysen'in mesajlarıma ve aramalarıma nihayet cevap verip vermediğini görmek için uykulu bir şekilde telefonuma uzandım. Onu otele bıraktığım gecedan beri görmemiştim. Elle'in otelden ayrılma vakti eve dönmüş olacağını düşündüm. Ta ki farklı bir kredi kartıyla rezervasyona daha fazla gece eklendiğine dair bir bildirim alana kadar. O gecelerin süresi dün doldu ve ben onu hâlâ görmedim. Buraya gizlice girmeye çalışsa bile, onu duyardım çünkü fazla uyumuyordum ve bu hafta boyunca evden çalışıyordum. Mesajla özür diledim, sesli mesaj bıraktım, tekrar özür diledim ama o da geri dönmedi. O ve Elle'in muhtemelen beni araması için yalvarışlarına güldüklerini biliyordum. Ne zaman benimle iletişime geçmesi için ona zaman tanıyacağımı söylesem, sonunda onunla tekrar iletişime geçiyorum. Beni gerçekten mahvetmişti.

Yataktan kalkıp banyoyu kullanmaya gittim. Dişlerimi fırçalarken ısınması için duşu . Greysen konusunda biraz kafam karışık olsa da, henüz kıcıımı yıkayamayacak noktaya gelmemiştim. Oraya varacağımı sanmıyordum ama o arabadan indikten sonra berbat olacağımı da düşünmüyordum. Kahretsin, kendimi çok garip hissederek oradan ayrıldım. O gece, uyanacağımı ve bu konuda berbat olmayacağımı düşünerek uyudum, ama durum böyle değildi. Ağzım şişmiş ve çenem morarmış bir şekilde uyandım ve o konuşmayı daha farklı bir şekilde nasıl ifade edebilirdim diye düşündüm. Bu yüzden işten eve gelmedim, farklı bir konuşma yapabilelim diye. Bütün hafta evde bekledim.

Duş alıp giyindikten sonra yiyecek bir şeyler almak için mutfığa gittim. Grey'in gülleri hala masanın üzerindeydi, ölüyorlardı. Benimkine söyledim.

Hizmetçim onları rahatsız etmesin Grey'in geri gelip alacağını umuyordum ama şimdiye kadar almamıştı ve hizmetçim onları almak zorunda kaldığı için çok kızacaktı. Kendimi hiç kimseye çiçek almak zorunda , kız kardeşlerime ya da anneme bile. Onlar sevmezdi. Metri sevmezdi çünkü ona hastane odasını hatırlattığını söylerdi, Denim sert biriydi ve annem daha çok mücevher kadınıydı.

O çiçeklere bakmak bile beni yatımdaki o akşama geri götürdü. O gün güneşin doğuşundan batışına kadar çok güzeldi. Fotoğraf çekimi mükemmeldi ve profesyonel kalmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti ve sonra yatımda yaptığımız o inanılmaz seks. Hamile kalacak biri varsa o da oydu. Yapabileceğimi düşünmediğim kadar çok döl boşalttırdı bana. O günü onun için nasıl daha iyi hale getirebileceğim konusunda tavsiye almak için Elle'i aradım ve bana düşünceli bir şey yapmamı ve ona hediye almanın benim için çok kolay olduğunu söyledi. Fotoğraf çekimi ve günü yatımda sonlandırma fikri de bu şekilde ortaya çıktı. İlk aklıma geleni yapıp geceyi orada geçirmeliydim ve şu anda yaşadıklarımı yaşamıyor olurdum.

"Günaydın," diyerek Şef Nita shot'ımla bana yaklaştı.

Aldım ve geri fırlatıp ona uzattım.

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bugün işe gidecek misin?"

"Hayır, bir randevum var."

"Sana o kadar sert mi vurdu?"

O gülene kadar ona baktım.

"Sen nasılsın? Ondan haber aldın mı? O iyi mi?"

"Kim iyi?" Dymon köşeyi döndü, silkeleyerek çıkardı.

Yüzünde şok olmuş bir ifadeyle önce bana sonra da çiçeklerle dolu masaya baktı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Kardeşimi görmeye gelmek için bir nedene ihtiyacım vardı." "Evet. Seninle bir hafta geçirmişken."

Bana el salladı ve sonra Şef Nita'ya sarıldı.

"Bir tabak ister misiniz?"

"Elbette."

Dymon'ın gülleri dramatik bir şekilde yoldan çekmesini izledim.

"Evet, birlikte bir hafta geçirdik ama bana aşık olduğunu söyleyecek zamanı bulamadın."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Bir demet gül aldı ve az önce yaptığı yığının üzerine dizdi. Çiçek aldığım tek zaman aşık zamandır ve sadece bir kez çok aşık oldum."

. "Her neyse. Burada ne yapıyorsun?"

Karşıma oturdu. "Rozay ve Mona arayıp gelip sana sağlık kontrolü yapmamı söylediler. Bir haftadır işe gitmiyorsun."

"Ben her gün çalışıyorum, sen neden bahsediyorsun? Ve *onlar* ne hakkında konuşuyor, çünkü ben her gün onlarla konuşuyorum."

Güldü. "Pekala, dostum."

Nefesinin altında kıkırdamaya devam etti.

"Komik olan ne zenci?"

"Bu bok , değil mi?" "Ne?"

"Diesel. Greysen'i sevdiğini biliyorum. Aşağıdaki suda bir şey var. Bu konuda benimle konuşmak zorunda değilsin ama seni anlıyorum dostum."

"Siktir git."

Şef Nita tabaklarımızı getirdi.

"Rachel neden ?"

"Bir bok değil. Buraya elinde ultrasonla geldi ve bebeğin benden olduğunu söyledi. O benim bebeğim değil."

"Ama nereden biliyorsun? Katı kurallarınız var." "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Bana tavır yapman için sana hiçbir şey yapmadım, zenci. Buraya ağabeyimi kontrol etmeye geldim çünkü sen hiç iş kaçırmadın, özellikle de kırık bir kalp yüzünden. Sen-"

"Ben kısırım."

Koltuğuna geri oturdu.

"Bunu nereden

biliyorsun?"

"Doktorun bana söylediği buydu; gördüğüm her son kişi."

"Yani..."

"Bunu benim için rasyonalize etmeye çalışma, Dymon. Ben bunu zaten yaptım ve bununla barıştım."

Bir cümle bulmak için ağzını düzeltip duruyordu. Bu yüzden kimseye söylemek istemedim. O zaman da sempati aramıyordum, şimdi de aramıyorum.

"Bir şaka yapabilir miyim?"

diye sordu. "Elbette, Dymon."

"Greysen seni bu yüzden mi dövdü?"

"Şaka bu mu?"

Omuzlarını silktili. "Bilmiyorum dostum. Ağabeyimin bana böyle bir şey yapmasını ve bunun için herhangi bir sempati istememesini sindirmeye çalışıyorum. Lanet olsun. En azından bunun hakkında konuşabilir miyiz? Ne zamandır biliyorsun?"

"Bir süre için mi?"

"Bir süre ne demek?"

"Yirmili yaşlarımdan başından beri."

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Bunu düzeltmek için birçok ameliyat geçirdim. Sonuncusu kısa bir süre önceydi."

Şaşırmış görünüyordu. "Ama sen her zaman çocuk sahibi olmanın..." Toparlamaya başladığında durakladı. "Ohh, çocuk sahibi olmanın en önemli önceliğin olmadığını söylemek bize söylemekten daha kolaydı... bilirsin işte."

Başımı salladım.

"Ama sadece ameliyat olsaydın, onun bebeği senin olabilirdi."

"Hayır, Dymon. Daha sonra kontrole gittiğimde sayımım hala düşüktü, bu yüzden işe yaramadı. İşe yaramasının bir yıl kadar sürebileceğini ve yaptığı işin arkasında durduğunu söyleyerek beni rahatlatmaya çalıştı. Bir daha gitmedim ama Rachel geldikten sonra ertesi gün kendime acil bir randevu aldım ve bugün onu görmeye gideceğim."

"O zaman ben ." "Quinci nerede?"

"Oh kahretsin! Ona mesaj atayım. Senin için çok endişelendi."

Kaşlarımdan birbirine girdi. "Gerçekten mi?"

"Ehh." Elini biraz salladı, ben de başımı salladım. "Birazcık. O daha çok Greysen için endişeleniyordu."

"Tabii ki öyleydi."

Rachel'in çektiği o küçük video çok hızlı bir şekilde internete düştü ve bir orman yangını gibi yayıldı, Gizlilik Sözleşmesi ve yasaklama emri lanet olsun. Grey'in beni onu tehdit etmek üzereyken yakalamasına çok şükrettim çünkü söyleyeceğim şey çok iğrençti. Beyni olan çoğu insan ona aptal diyor, benim ona söylediğim şeyi söylüyordu; çocuğunu hapse attıracaktı. Anlayacağınız, üzerime gelen anaçlar umurumda bile değildi ama trollerin Greysen'in Instagram'ına saldırması beni çok kızdırdı,

'Bunun uzun sürmeyeceğini bilmeliydin' gibi zaten en düşündüğü her şeyi yorumluyor. *'Onun tipi değilsin kızım'* vesaire vesaire. Greysen Rolls Royce'umun içinde ağlayan bir emoji ile *'sadece bir RR'de ağlıyorum'* başlığıyla *bir* fotoğrafını paylaşıp kadar yorumların ardı arkası kesilmedi ve ben gözlerimden yaş gelene kadar güldüm çünkü onun bu kadar aşağılık olabileceğini bilmiyordum. İşte o zaman Greysen'ın istediğim kadın tipi olduğunu anladım. Kahretsin, sonunda onu sevdiğimi kendime itiraf edebildim.

DYMON ve ben üroloji uzmanımın ofisinde oturuyorduk. Benimle birlikte gelmek için ısrar etti çünkü yalnız kalmamı istemiyordu. Büyük kardeş olarak, sorunlarınız için küçük kardeşlerinize gitmeniz gerektiğini asla düşünmezsiniz. Arabada ona bunu anlatmaya çalışıyordum ama o bunu duymak istemiyordu. Bana bunu umursamadığını ve asla sessizlik içinde acı çekmememi söyledi. Bir koca ve baba olmak, özellikle de bir kız çocuğuna sahip olmak onu yumuşatmıştı. Onu tanımakta güçlük çekiyordum ama iyi görünüyordu. Ailesini yeniden markalaştırması onu hızla yeni bir vergi dilimine sokuyordu. Büyük markalar aileleri severdi. Bu ikisinin artık hayran sayfaları var. Kahretsin, bir aile sahibi olmanın istediğim bir şey olduğunu itiraf edebileceğimi hiç düşünmezdim.

"İyi misin, kardeşim? Ne ? Her şey yolunda mı? dışarı."

"Seni düşünüyorum, kardeşim. Küçük bir bebekten ailesi olan yetişkin bir adama dönüşmeni nasıl izlediğimi. Seni reklamlarda falan görmeye başlamak üzereyim."

"Zenci, Quinci'nin doğal bebek bezi şirketiyle bir marka anlaşması var ve sen Hallmark reklamlarında oynayacakmışız gibi konuşuyorsun," dedi ve beni güldürdü.

Kapı açılmadan önce birkaç kez çalındı. "Diesel ve Dymon.

Bugün nasılsınız?"

"Ben iyiyim."

Dr. Barr masasının etrafında yürüdü ve elimde dosyamla oturdu. Onunla iki yıl önce Teksas'ta bir konferansta tanışmıştım. Bir grup doktorla erkek doğurganlığının ilerlemesi hakkında konuşuyordu. Öğrendim ki

ve sadece dinlemek için özel bir yolculuk yaptım. Dikkat çekmemenin ve insanların işime burnunu sokmamasının bir yoluydu. Bana yaklaşan ve bir doktora benzemediğimi söyleyip kartını veren oydu. Onu aramam biraz zaman aldı ama aradığımda üç saat boyunca görüntülü konuştuk ve ameliyatı yapmasına izin verecek kadar rahat hissetmemi sağladı. İlk kontrolüm iyi geçmeyince, Rachel benden hamile olduğunu iddia edene kadar geri dönmedim.

"Elimde rakamlarınız var Diesel ve sperm sayınız daha da ilerliyor ve en başta söylediğim gibi yolunda gidiyor. Bununla birlikte, biteceği yerde olmasa da, bir kadını hamile bırakma şansın çok az. Çok düşük olsa da, bu gerçekleşmeyeceği anlamına gelmiyor."

Ben daha soru sormadan Dymon ayağa kalktı. "Yani, bugün bir bebek babası olması mümkün mü?"

"Evet, her şey mümkün."

"Bu cevaptan hoşlanmadım. Evet mi hayır mı?"

"Evet, her şey mümkün Dymon. Kardeşinin ilk tanıştığımızda sahip olduğundan milyonlarca daha fazla sperm hücresi var."

Bunu söylediğinde boğazımı temizlemek zorunda kaldım. Eğer durum buysa, Rachel'ın bebeği kesinlikle benim olabilirdi ve önümüzdeki on sekiz yıl boyunca onunla başa çıkabilmemin hiçbir yolu yoktu. Greysen'a söylediklerimi düşününce, bu konuşma gerçekten midemi bulandırdı.

Arkasına yaslandı. "Hmm. Peki ya... ya da benden biraz sperm alıp benimkini onunla karıştırırsan ve... bilirsin işte."

Başını salladı. "Elbette, ama kadına onu ikinizin de spermiyle dölleyeceğimizi söylemeniz gerekecek."

"Dymon. Quinci seni öldürebilir. Bu konuda onunla konuşman gerekir ve ben kesinlikle senden bunu yapmanı istemiyorum."

"Quinci'nin öyle biri olmadığını"

biliyorsun." Ona el salladım.

"Ama bir düşün Diesel," dedi Dr. Barr. "Bu garanti bir bebek. Yeterince dondurabiliriz, böylece sen ve sevgilin çocuk sahibi olmaya hazır olduğunuzda bana geri dönmek zorunda kalmazsınız."

"Dr. Barr, tek duyduğum ve anladığım Rachel'ın deli kıçının bebeğimi doğuracağı gerçeğiydi ve oh, kahretsin."

"İyi tarafı, istediğin çocuğa kavuşuyorsun."

"Bu hiç de iyi bir şey değil doktor," diyerek onu ve Dymon'ı güldürdüm ama ben komik bir şey görmüyordum.

Doktorun muayenehanesinden çıkarken aklıma gelen ilk kişi Grey'di ve onunla konuşmam gerekiyordu. Telefona cevap vermeyeceğini biliyordum, bu yüzden onun olduğu yere gitmeye ve beni dinlemesini sağlamaya karar verdim.

"Nereye gidiyorsun?" Arabaya dönüp onu arabasına götürmek için yola çıktığımızda Dymon'a sordum.

"Hiçbir yerde. Seninle birlikte." "Ne?"

"Zenci, bugün küçük kardeşini gittiğin her yere götürme günü," dedi koltuğu arkaya bırakıp ellerini başının arkasında kavuşturmadan önce.

"Senden birazcık hoşlandığıma memnun olsan iyi edersin. Otoyola çıktığımda kışına tekmeyi basardım."

"Eskiden başın belaya girdiğinde babamın beni her yere götürmeni istediğini hatırlıyor musun? Söyleyeceğimi düşünerek beni her yere götürürdün, böylece bu artık senin için bir ceza olmazdı. Tüm bu zaman boyunca, her şeyden zevk alıyordum. Başının belaya girmesi için dua ediyordum."

"Tıpkı bir nefretçinin senin düşüşünü avlaması gibi."

Bunu söyleyince aklıma o lanet yuvarlak suratlı kız geldi. Lanet olsun, onun kışından kaçamazdım.

"Nasıl biri? Greysen."

"İçi de dışı da çok güzel. Komik. Yumuşak, sert davranmaya çalıştığında bile. Zeki. Çocukları, çiçekleri ve el yazısı notları sever. Telefonunda tüm çocuklarının sanat eserlerinin resimleri var. Kendini öğretmenlikten başka bir şey yaparken görmüyor. Modaya karşı da yeni keşfettiği bir sevgisi var."

"Oh zenci sen aşkınsın aşkım."

"Onunla ilgili bazı şeyleri hatırlıyorum *diye aşık mı oluyorum, aşkım?* Onu önemsiyorum. Önemsemediğin insanlar hakkında bir şeyler hatırlarsın."

"Zenci, Tyra'nın kışını *önemsiyorum* ama el yazısıyla yazılmış notları sevip sevmediğini bilmiyorum."

Tyra onun uzun zamandır reklamcısı. Ona el salladım.

"Diesel, bir üniversite kampüsünü geziyorsun. Eğer bu *aşk* değilse, nedir bilmiyorum."

"Dostum, ben sadece Greysen ile yüz yüze konuşmaya çalışıyorum."

"Size inşaatçımın numarasını vereyim." "Ne için inşaatçı?"

"Böylece benim ve Quinci'nin evinin yanına bir ev inşa edebilirsin." "Köpek, ona değer veriyorum. Henüz bir ev inşa etmeye hazır değilim." "Ah. İnkâr aşamasındasın. Geçer."

"Tribe giriyorsun."

"Eğer ben trip atıyorsam, o zaman orada kiminle konuşuyor?"

Kafamı kaldırdığımda Greysen'in kaldırımında durduğunu ve kulağında bir adam olduğunu gördüm. Arabadan o kadar hızlı çıkmaya çalışırken neredeyse kapı kolunu kaçıırıyordum. Arabadan çıkmaya çalışırken Dymon kolumdan tuttu, lanet olası oyunlar oynuyordu.

"Gitme, Diesel. Onu umursamıyorsun Diesel. Gitme."

Sahte kavrayışından kurtuldum. "Çok fazla oynuyorsun. Bu yüzden kıcını her yere yanımda götürmekten nefret ediyorum."

Yüksek sesle gülerken kapıyı çarparak kapattım. Hızlı adımlarla ikiliye doğru yürüdüm. O benim geldiğimi görmedi ama adam gördü. Ben ondan birkaç adım uzaktayken dikkatini çekti. Çok güzel görünüyordu. Onu başka bir zencinin suratına gülümserken görmek beni gerçekten kızdırdı, ama kendimi tutmaya çalışıyordum çünkü zaten benden korkuyormuş gibi davranıyordu ve buna izin veremezdin.

"Greysen, ne ?" Ben konuştum.

"Selam. Diesel."

Makyaj yapmamıştı ve gözlerinin altındaki hafif torbalara bakılırsa fazla uyumamıştı.

"Evet, anne misin?" diye sordu adam.

Yanımdan geçtim ve ona doğru bakarak tepesinde dikildim. Boyu benden bir karış kısaydı ve boynuna alacağı bir darbe önümüzdeki birkaç hafta boyunca boyunluk takmasına neden olacaktı.

"Kahrolası bir kahraman olmaya çalışma, adamım. Güven bana. Sonu senin için iyi olmayacak."

Greysen elini koluma koydu ve beni ondan uzaklaştırdı.

"Neyin var senin Diesel? İnsanlar bize değil de başka şeylere odaklanmaya başladı. Neden buraya geldin? Hem de sınıf arkadaşlarımı korkutarak."

"Greysen, aramalarım ya da mesajlarım geri dönmedin ve senin için endişelendim."

"Sen mi? Endişeli misin?"

Köşeye yaklaşmakta olan Tom'a elini salladı, "Bu akşam seni yemeğe götüreyim Grey."

"Arkadaş olarak mı?"

"Nasıl istersen."

Suratını asmasa da yanakları farklı bir hikâye anlatıyordu. "Özel oda yok."

"Tamamdır."

Tom durduğunda arka koltuğa bindi ve kapıyı kapatıp camı indirdi. Pencereye doğru eğildim.

"Ve her şeyi kiraya verebileceğiniz süper lüks bir restoran da yok çünkü nasıl düşündüğünüzü biliyorum."

"Bir ev kiralayamayacağımı mı sanıyorsun... boş ver." Zaten köpek kulübesindeyken kibirli olmanın sırası değildi. "Grey, Applebee'de falan yemek yemenin sınırını çiziyorum. Benimle çalış."

"Ben seninle çalışıyorum. Bir şeyler bul. Şimdi gitmem gerek."

"Nereye gidiyorsun?"

"Bu akşamki randevum için hazırlanmalıyım."

Gülümsememi saklamaya çalıştım.

"Bir öpücük alabilir miyim?" Şansımı zorladım.

Öne doğru eğildi, yüzüme birkaç santim yaklaştı. "Arkadaşlar öpüşmez."

Koltuğa geri oturdu ve camı açtı. Yüzümde kocaman bir sırıtişla arabanın içine baktım. Olmasını istediğim Greysen işte buydu.

O GECE.

Saat dokuzu biraz geçiyordu ve en sevdiğim restoranlardan birinin arka köşesinde oturuyordum. Biraz ikna ve onu baştan çıkarmaya çalışmayacağıma dair bir sürü söz vermem ve ona yüzümün resmini gönderip onu tutuklatmaktan çekinmediğimi söylememle gelmeye karar verdi. Evet, önemsiz biriydim ve Grey'i asla tutuklatamazdım, sadece onu görmeye ve ona yakın olmaya ihtiyacım vardı. Rezervasyon saat dokuzdaydı ve on dakikadan fazla bir süredir onu bekliyordum. Modaya uygun bir şekilde geç kalacağını biliyordum. Ona boktan bir şey söyledim ve kendini daha iyi hissetmek için ne yaparsa yapsın kabul etmek zorundaydım.

Bugün benim için çok inişli çıkışlı bir gün olmuştu ve hala buna pek bir anlam verememiştim. Grey'in okulundan ayrıldığında

Dymon'ın evine gitmekten vazgeçtim ama bana Quinci ve Dymani'nin orada olduğunu söyledi. Bebeğimi görmeye gitmekten kaçamayacağımı biliyordu, ben de oraya gittim. Quinci benim için çok üzüldüğünü söyledi, bu yüzden bebeği normalde tutacağından daha uzun süre tutmama izin verdi çünkü Dymon ve ben onu asla bırakmazdık. Onu kucağıma aldığımda kardeşimin o anda gidip Quinci ile konuşmasını beklemiyordum ama konuştu. Şaşırtıcı bir şekilde Quinci neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayarak odadan çıktı ve bana Dymon'ın çocuk sahibi olmam için ne yapması gerekiyorsa yapmasına izin vereceğini söyledi. Duygusal olmamak biraz zordu, özellikle de yeğenimi kucağımda tutarken.

Nihayet evinden ayrıldıktan sonra Rachel'a babalık tespiti için bir randevu ayarladım. Dr. Barr'ın söylediklerini duymuştum ama yine de söylediklerine inanmayacaktım. Randevuyu ona e-posta yoluyla gönderdiğimde, hemen yanıt verdi ve onu tutuklatmaya çalıştığımdan bahsetti. Neredeyse hemen, ona başını koyduğu adresi geri gönderdim ve onu tutuklatmış olabileceğimi bildirdim. Greysen'in peşinden gitme ihtimaline karşı birisinin ona göz kulak olmasını sağlıyordum. Prosedürün kendisi o kadar da kötü değildi ama uzun süre belirsizlik içinde yaşayamazdım. Eğer çocuğu benimse, ona ve bebeğe karşı doğru olanı yapmaya hazırlanabilmek için bir an önce harekete geçmem gerekiyordu. Benim için en büyük sorun Greysen'in bu denkleme nasıl uyacağını ya da uymak isteyip istemeyeceğini bilmememdi.

"Tanrım, en iyi arkadaşını kaybetmiş gibi görünüyorsun."

Gözlerim Greysen'in orada durduğunu ve çok seksi göründüğünü görmek için kaydı. Üzerinde beyaz bir atlet, diz üstünde biten mavi bir jean şort, pembe kolsuz bir blazer ceket, pembe bir şapka, topuklu ayakkabılar ve Gucci bir çanta vardı. Hemen ayağa kalktım ve getirdiğim çiçekleri ona uzattım. Ona sarılarak kokusunu içime çektim. Bir yaz gecesi olmasına rağmen esmer şeker ve vanilya kokuyordu ve penis duyularımı harekete geçirdi.

"Çok seksi görünüyorsun," diye iltifat ettim. "Teşekkür ederim Diesel. Bu çiçeklere bayıldım."

Oturduğunda telefonunu masanın üzerine koydu ve ekranı aydınlandı, ekran koruyucu olarak morarmış yüzümü ve şişmiş dudaklarımı gösterdi.

"Gerçekten mi Grey?" söyledim.

Görüşümü telefonuna kadar takip etti ve güldü.

Gülümsedi. "Komik bir bakış."

"Her neyse dostum."

Garson kız geldi ve içki siparişlerimizi aldı. İkimiz de su ve şarap sipariş ettik.

"Bu gece içki yok mu?" "Hayır. Ben heteroyum." "Oh."

Menüyü eline aldığı anda ona baktım. İki saniyede bir gözlerini benden menüye kaydırıyordu.

"Lütfen dur," diye fısıldadı.

Masanın öbür ucuna uzandım ve elini tuttum. Geri çekilmedi ama bana bakmadan önce ellerimize baktı.

"Ben bir şey yapmıyorum Bayan Greysen. Bu gece ne kadar büyüleyici görüldüğünüze inanamıyorum."

Elini çekmeye çalıştı ama elini biraz daha sıkı kavradım ve avucunu okşamaya başladım, bileğine doğru ilerlerken doğru miktarda basınç uyguladım ve parmaklarımı nabzına bastırdım. Etrafına bakınırken başını eğdi ve sonra tekrar bana baktı. Nabızı hızlanmaya başlamıştı ama bunu gizlemeye çalışıyordu. Artık bileziğini takmıyordu, bu yüzden takip etmenin bir yolu yoktu. Gözlerim, tutku izlerinin nihayet kaybolmaya başladığı boynuna kaydı. Zihnim yatta olduğumuz zamana kaydı, sikime uzun ve sert bir şekilde biniyordu ve tek yapabildiğim bir vampirmişim gibi boynunu ısırmağı. Beni orospusu yapmıştı ve bunu biliyordu. Aklının birlikte olduğumuz son geceye gittiğini biliyordum. Beni becerdi. Ben de onu. Birbirimizi becerdik. Bakışlarımı kırmak için elinden geleni yapıyordu ama yapamıyordu. Elinde sularımızla masamıza yaklaşan garson bile yapamadı. Dudakları birbirinden ayrıldığı anda elini bıraktım ve garsona baktım. Bütün yüzü kızarmıştı.

"Siz ikiniz için meze var mı?" diye sordu titrek bir sesle.

"Yengeç keki. Escargot. Ve Bayan Wendy, ben ve arkadaşım ton balığı tartarı deneyeceğiz. Yemeğimiz için ördek göğsü ve kuzu eti, orta pişmiş. Yan yemekler iyi."

"Tamam, . Şarabınız şimdi kutusundan çıkarılıyor, Bay. Tehlike."

Başımı salladım ve o da uzaklaştı. Greysen başını sallamaya başladı.

"İnanılmaz," diye tısladı.

"Ne?"

"önünde onu işe alıyordun. Daha kapıdan yeni çıktım ve sen gözümün önünde başka bir kaltağı işe alıyorsun."

"Kibarlık ediyordum."

"Kibarmış, kıçımın kenarı. Sen hiç kibar olmadın. Sen ve kibarlık aynı cümlede geçmez."

"Yani, sen kibar davranmadığında-"

Parmağıyla beni işaret etti.

Gülümsedim. "Kıskançlık, Bayan Greysen, size gerçekten yakışıyor. Size bir ışıltı veriyor."

İçini çekti ve gözlerini devirdi.

"Ee, dersler nasıl gidiyor?"

"Aman Tanrım. Düşündüğümde daha iyi gidiyor. Hatta geçen hafta kendimi toparlamayı başardım ve sınavlarımda başarılı oldum. İlk yaz döneminin bittiğine inanmak neredeyse zor. Eğlenceliydi. Pek çok insanla tanıştım, bazı insanların sadece yakın olduğum kişiler yüzünden benimle iyi geçinmek istediğini aklımda tutuyorum. Gerçekten iyi vakit geçiriyorum."

"Anlıyorum. Bildirimleri alıyordum. İyi vakit geçirmene sevindim. Öyle olması gerekiyor. Çalışmalarınıza burada devam etmek ister misiniz?"

Gözleri parladı.

"Gerçekten mi?" "Evet."

"Bir bit yeniği var mı?"

"Bunda bir bit yeniği yok. Benimle kalmak zorunda değilsin. Beni becermek zorunda değilsin. Senin için en iyi olanı istiyorum ve eğer hoşuna giderse, o zaman topu yuvarlayacağım."

"mi? Parmaklarını şıklattığında."

Parmaklarımı şıklattım.

Garson kız elinde şarapla geldi ve bizim için kapağını açtı. Şişeyi şarap soğutucusuna geri koymadan önce ikimize de birer bardak doldurdu.

"Mezeleriniz birazdan çıkacak," dedi ve uzaklaştı.

"Eğer herhangi bir şart , yani kendimi bunu yaparken görebilirim, ama eğer seninle kalmazsam... Yani, aylarca o otelde kalamam."

"Grey, istersen benimle kalabilirsin. İstemiyorsan beni görmek zorunda kalmayacağını biliyorsun, ya da sana kendi evini bulabilirim."

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum, Diesel. Bu işin bir iş var gibi görünüyor. Birden ortaya çıkabilirsin ve ya orada bir adam varsa, onu hangi katta olursak olalım fırlatırsın."

Çene kaslarımın derimi sıkamak üzere olduğunu anlamasın diye yanağımın içini ısırdım. Onu pencereden atmayacaktım, ama onu boğmayı bitirdiğimde, keşke onu pencereden atsaydım diyecekti.

"Sen aramasaydın gelmezdim."

"Bir iş bulup faturaları ödemem gerekecek."

"Bebeğim, kirani ödeyeceğimi ama faturaları da ödemeyeceğimi mi sanıyorsun? Kartım sende zaten, yaptığın gibi çek gitsin. Umurumda değil. Hepsini harca."

"Paranı harcadığım için çok sertleşiyorsun." "Beni kullanmana bayılıyorum." Şarabımdan bir yudum aldım.

"Çok iğrençsin. Bekle. Yani her bildirimi alıyor musun?" "Her birini."

"Yani..." durakladı ve dudaklarını birbirine sürttü. "Uh-huh. Gördüm. Bana ne aldığını söyle."

Kıçını seks dükkanına götürmesi hakkında bir şey söylemeyecektim.

"Maddelendirilmemiş mi?"

"İstemezsem olmaz, ama ne aldığını söylersen mutlu olurum."

Boğazını temizledi. "Kelepçeler."

Kaşlarım kalktı. "Hepsi bu mu?"

"Bir kalıp seti."

Kaşlarım havaya kalktı. "Kalıp seti mi?"

"Kalıp kitinin ne olduğunu biliyorsun. Sakın."

"Bilmiyordum diyelim."

"Aletin için bir kalıp seti."

"Ve istediğin zaman gerçek bir şeye sahip olabilecekken şekillendirmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Kesinlikle."

"Beni yönettiğini , değil mi?" "Öyle olduğunu biliyorum."

Didişmelerimiz beni ediyordu.

"Bu kadar mı?"

"Ve anal boncuklar." Oturduğu yerde kıpırdandı. "Hepsini çok zor oldu ama başardım."

Sertçe yutkundum, neredeyse boğuluyordum. "Gri."

Garsona baktı ve gülümsedi. "Her şey çok lezzetli kokuyor." Garson kız yemeklerimizi masanın ortasına koydu ve gitti.

"Tuvalete gitmek üzereyim," diye açıkladı ve ayağa kalktı. geçerken bileğinden yakaladım ve onu

Be

n. "Döndüğünde bana o külotları getir."

Nefesi kesildi. "Ne? Bu kot pantolonun içinde rahat olmayacak. malzeme."

"Döndüğünüzde bana külotunuzu getirin, Bayan Greysen."

"Artık bana ne yapacağımı söyleyemezsin, Diesel."

"Son kez söylüyorum, döndüğünde bana külotunu getir."

Hafif bir tavırla benden uzaklaştı. Dakikalar sonra masaya döndü ve sanki ona net bir talepte bulunmamışım gibi suyunu yudumlamaya başladı. Elimi masanın üzerinden uzatıp külotunu işaret ettim.

"Artık bana sahip değilsin Diesel," diye tısladı.

"Onları bana verin, Bayan Greysen," diye emrettim.

"Onları çıkarmadım çünkü yapamazsın... o sesi çıkaramazsın ve yapmamı istediğin her şeyi bana yaptıramazsın."

Kaşımı kaldırdım ve parmaklarımla yavaşça işaret ettim.

Oflayarak çantasından külotunu çıkardı ve elime tutuşturdu. Onları cep mendilimin yanına koydum.

"Lanet olsun, neden her şeyi karmaşık hale getiriyorsun ve sonra da karmaşık hale getiren sen olduğun halde kızılıyorsun?"

Cebime bakarak, külotun oturduğu yeri görene kadar külotun etrafında manevra yaptım. Sırılsıklam olmuştu. Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Kokusu çok sarhoş ediciydi.

"Ne kadar sapık, sapkın..." Sahte bir hırıltı çıkardım.

"Devam et."

Başını iki yana salladı.

"Bükülmüş." "Hepsi bu mu?"

"Dejenere."

"Evet," diye

tısladım.

"Sadist."

"Benim favorim."

Alay etti.

"Bunların hepsi benim ve bu külot hala cebimde."

Gözlerini masaya doğru devirdi. Şaşırtıcı bir şekilde önce o ton balığı tartarını mideye indirmeye başladı, ben ise sersemlemiş bir şekilde oturup nefesimi tutmaya çalışıyordum. Onu arabama sürükleyip becermekten bir eşanlamlı kelime daha uzaktaydım. Götünde bir dizi anal boncuk olduğunu bile bile onunla nasıl ciddi bir konuşma yapabilirdim ki? Sakinleşmem gerekiyordu çünkü sikim pantolonuma baskı yapıyordu. Bu yemeği arkadaş olarak yemek istiyordu ve benimle alay eden oydu.

"Bir şeyler yiyecek misin?" "Evet."

"Ee, ?" "İyiyim."

"İş mi?"

"Aynı bok. Farklı tuvalet."

Rachel'dan bahsetmem gerektiğini düşündüğüm sessiz bir an oldu ama hiçbir şey beni bunu söylemeye ikna edemedi. Daha önce hiç söz bulamamıştım, bu yüzden aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırdım.

"Seni özledim," dedik ikimiz de aynı anda.

"Oh, vay canına. Jinx," diye sıırttı.

"Ne kaçırdığınızı sorabilir miyim?"

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Bunun bir şeyi ' misin' diye sormak olmadığını biliyorum. 'Sadece sor'a ne oldu?"

"Dürüst olmak gerekirse, Bayan Greysen, elinizde bana ait olan bir sürü kart var." "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu, senin yanında kendim olmadığım anlamına geliyor. Bana kaç kez bir müzeyi ya da Central Park'ı ziyaret ettiğimi sorun. En son ne zaman yatıma bindiğimi sor. Hayatımın gidişatını yeniden düşünmemi sağladın."

"Ah, ben de tam o siki özlediğimi söyleyecektim," diyerek beni güldürdü ve başımı salladı.

"Ciddi olmaya çalışıyorum Grey."

"Ben de öyle, ama cidden en çok neyi özlediğimi bilmiyorum, seni kızdırmayı mı yoksa benimle birlikte olmaktan hoşlanmıyormuş gibi davranmanı mı? Beni alnımdan öptüğünde ya da okul hakkında zırlamamı dinlediğinde kendine ne kadar şaşırdığın gibi, sende de küçük bir değişiklik fark ettim. Çocuklarımızı nasıl yetiştireceğimize dair ilgi çekici konuşmalarımız

varsayımsal çocuklarımızı ya da varsayımsal evliliğimizi. Kütüphanenizde birlikte çalıştığımız zamanı düşündüm. Tek duyabildiğin anahtarlarımızın tıkırtısıydı ve gözlerimizi birbirimizden ayıramıyorduk. Ya da annem beni eve çağırdığı için eve gideceğimi düşündüğün o zamanı."

"Bir an için biraz korktuğumu itiraf edebilirim."

"Öyle olduğunu biliyorum. Daha önce hiç #güvence vermemiştin." Şarabımı elime aldım ve bir yudum aldım.

"Bunu doğru anladın."

"Yemekleriniz burada mı? Önünüzden çekebileceğim bir tabak var mı?" diye sordu garson kız bana bakarken.

"Hayır, teşekkür ," dedi Grey ve kız uzaklaşırken gözlerini devirdi. "Vay be. Neyin var senin be kadın?"

Boynunu döndürdü. "Bugün çok huysuzum ve nedenini bilmiyorum."

"Oh, nedenini biliyorsun." Yemeğini kesti.

"Sana bu zevki bile tattırmazdım." "Her neyse."

İki saat ve iki şişe şarap içtikten sonra Grey ve ben çakırkeyif ve tok bir şekilde restorandan Gülmüş ve pek çok şey hakkında konuşmuştuk. Ne zaman Rachel'dan bahsetmeye çalışsam, ben tamamen durana kadar sözümü kesiyordu. Tom'u bize doğru salladı, sonra kollarını ceketimin içine soktu ve başını göğsüme yasladı. Ben de kollarımı ona doladım. Bana baktığında şansımı zorladım ve dudaklarımı onunkilere bastırdım, o da dilimi mutlulukla kabul etti.

Kameralı bir adam bize yaklaştı. "Diesel. Greysen. TMZ için bir şey söyle. Siz ikiniz tekrar birlikte misiniz?"

Ondan uzaklaştım ve gözlerinin içine baktım. "Bu sonsuza dek sürecek," dedim. "Başka bir şey var mı?"

Onun için arka kapıyı açtım ve içeri girdi.

"Bu gece iyi vakit geçirdim, Greysen. Ne yapmak üzeresin?"

"Külotum olmadan odama geri dönemem, değil mi?"

"Öyle mi? Gel de al o zaman. Beni orada yen."

Kapıyı kapattığımda, ben valenin arabamı getirmesini beklerken Tom arabayı kenara çekti. Eve doğru hızla giderken, azgın bir genç kız gibi heyecanlanıyordum. Cebimdeki külotundan gelen feromonlar çok güzel kokuyordu. Arabamı park yerime çektiğim sırada Tom, Greysen'ı asansörde indiriyordu. Motoru durdurdum ve dışarı çıktım. Başımı salladım.

Yanından geçerken kafamı ona doğru çevirdim. Asansöre biner binmez üzerine atıldım, belinden tutup kendime çektim. Dudaklarını dudaklarıma çarptı, dudaklarımı çekip emdi.

"Dudaklarına binebilir miyim?"

"Aynen yle. Bunu sormana hiç gerek yok. Dudaklarıma gerçekten sürdüğün sürece, yani lanet amını yüzüme sertçe bıraktığın sürece."

Nefes aldı. "Dizel."

"Bu saçmalığı duymak istemiyorum Grey. Boğ beni."

Asansör benim evimin kapısını açtığında neredeyse tüm kıyafetlerimizi . İkimiz de koridorda soyunmayı bitirdik.

"Yukarı," diye koçluk yaptım.

Onu kuağıma aldım ve kollarını boynuma, bacaklarını da vücuduma doladı.

"Vay canına, bunu yapabilmeni asla unutamayacağım."

"Zayıf bir zenciyle uğraşamazsın."

Onu yatak odama ve salonumdaki şezlonga götürdüm. O bana sarılmışken oturdum.

"Otur."

Yukarı kalktı, güzel kalçalarını yüzüme dayadı ve ben de bacaklarının arasına kayarak rahat bir pozisyon aldım.

"Diesel, ne yapıyorsun?"

"Bunu."

Kalçalarını kavradım ve ağzıma doğru indirdim. Kukusu çoktan şişmiş ve kayganlaşmıştı.

"Oh, Diesel," diye fısıldadı.

Kendini buldu ve kalçalarını yavaş bir daire şeklinde hareket ettirmeye başladı. Kaygan kıvrımları ağzımda çok güzel bir his ve tat bırakıyordu. Alçak ve yumuşak iniltileri kulağa çok hoş geliyordu. Sularının enemden ve boğazımdan aşığı kaydığını hissedebiliyordum.

İki parmağımı içine soktuğımda "Oh Tanrım," diye bağırdı.

Onu parmaklarken, kanepenin etrafında dolaşıp orada bıraktığımdan emin olduğum kayganlaştırıcıyı aldım. Kapağını açarak kıının çatlağına biraz sıktım ve anal boncukları onun içinde ve dışında hareket ettirmeye başladım.

"Diesel!" diye inledi ve yüzüme daha fazlasını bıraktı.

"Mhm!" Onu kedi içine inledi.

"Oh Tanrım!"

Vücudu zıpladığında, patlamaya hazırlandığını anladım.

Sırtını dikleştirerek memelerini tamamen görmemi sağladı.

Yüzümü biraz kaldırdı. "Kahretsin, seni boğacağım, Tanrım." "Boğ beni, bebek kız." Onu tekrar yüzüme çektim.

Amına bir parmak daha soktum ve şezlongun arkasına düştü, her tarafıma fışkırdı. Yüzümü kaldırdı.

"Oh, Tanrım. Çok üzgünüm," diye nefes nefese kaldı.

"Bebeğim, bu bütün hafta boyunca aldığım en iyi duştu."

Dizlerimin üzerine çökerek onu şezlongdan dizlerine kadar çektim. Onu yana doğru çevirdim ve bir dizini yere, diğerini de şezlongun üzerine koydum. Odanın karşısındaki aynamı mükemmel bir şekilde görebiliyorduk. İçine girdiğimde kafası yukarı fırladı ve gözlerime takıldı.

"Yavaş, baba, lütfen."

Ondan çıktım ve yavaşça içine ittim. "Böyle mi, bebek kız?"

"Evet. Aynen böyle, lütfen, efendim."

Yalvaran sesi çok seksiydi. Kıçının yanaklarını ayırdım ve anal boncukların ucuna . Onlara bakmaya devam edersem, istediğimden daha çabuk patlayacaktım. Sırtına yaslandım ve kulağını ısırđım.

Başını şezlonga yasladı. "Evet, lütfen. Aynen böyle."

Terli alnımı şakağına dayadım. Tırnaklarını boynumda aşağı yukarı gezdirmeden önce yüzümü avuçladı. Yapış yapış bedenlerimizizin çarpışma sesleri ve ağır nefes alış verişleri odayı dolduruyordu. Yüzü buruşmaya başlamıştı.

"Çok güzel görünüyorsun, biliyor musun?"

Başını salladı.

"Bu kedi benim mi, Bayan Greysen?"

"Mhm-huh," diye inledi ve aynı başını salladı. "Boşalacağım, Diesel. Agh, Tanrım."

Sırtını kamburlaştırdı.

"Bu aleti alırken ne kadar seksi göründüğünü bilmiyorsun. İçine o kadar derin girdim ki, sen sadece alıyorsun. Aferin kızıma."

Geri atmaya başladı.

"Hayır, bebek kız. Seni becermeme izin ver. Sadece orada yat ve güzel görün." Kukusu sıkıştı.

"Amım iyi mi, efendim?"

"Öyle mi? şu anda aklımı kaybediyorum Grey." "Siktirkk." Vücudu hızlandı.

"Evet, ver onu bana. Bu aleti kaldırman için sana yalvarıyorum Grey."

Bizi yukarı itti ve sikimin üzerine oturdu. Aynada birbirimize bakarken o beni geriye itti ve kalçalarını daire içine aldı.

"Greysen, siktir!"

O lanet gözleriyle bana baktı. "Bana bak ve bu amcığa boşal, baba."

"Kahretsin."

İçine öyle bir girdim ki. "Seni hissediyorum."

"Güzel."

Ondan ayrılmadan ve yere oturup pencereye bakmadan önce bir süre birbirimize bağlı kaldık.

"Düz vantuz," diye kıkırdadım.

Anal boncuklarını çıkardı ve yanımda yere uzanarak rahatladı, başını şezlonga yasladı. O kadar sessizdik ki, klimanın hafif uğultusunu duyabiliyordum.

"senin, değil mi?"

Ona neden bahsettiğini sormama gerek yoktu çünkü zaten biliyordum.

"Evet. Bildiğim

kadarıyla." "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu öğlene kadar kısır olduğumu sanıyordum. Bunu düzeltmek için birçok ameliyat geçirdim ve hiçbirisi işe yaramadı, bu yüzden bilmiyordum... nasıl olduğunu hala bilmiyorum."

"Yani, çocuk istiyorsun?"

Bana bakıyordu ama ben ona bakamıyordum.

"Bunda utanılacak bir şey yok, Diesel."

"Biliyorsunuz, her düzgün erkek baba olmak ister. Bu bizim en büyük miraslarımızdan biridir."

"Hayır. Sizin en büyük mirasınız Danger Genel Merkezi'nde Finans Direktörü olmanız ve ailenizle birlikte yüzlerce otele sahip olmayı ve işletmeyi nasıl başardığınız ve bunu yaparken nasıl Black olduğunuz olacak. İnsanlar otelcilik işine girdiklerinde aileniz hakkında bir şeyler okumak zorunda kalacaklar. Bu sizin mirasınız. Bir çocuk değil, özellikle de bir arabanın önünde durup havalanmaya hazırlanan çılgın bir kadınla kan bağınız varsa."

Ona baktığımda tavana bakıyor ve gülümsüyordu. Gözlerini kırptığında yüzünün kenarından bir damla gözyaşı süzüldü.

"Greysen, bunu istemiyorum. Onun çocuğumun annesi olmasını istemiyorum.

Kahretsin, hala sindiremedim. nedenini anlamaya çalışıyorum." "Kızgın olamam. O benden önceydi ama..."

"Dur, sen söyleyeceklerini bitirmeden önce ben söyleyeceklerimi söyleyeyim. Doktorun muayenehanesinden çıkar çıkmaz senin için bir konuşma hazırlamıştım çünkü başta bencildim. Sonra okula gittim ve o zenciye suratında gördüm ve neredeyse kendimi kaybediyordum, sonra o bok beni düşündürdü, bu yüzden konuşmamı yeniden ayarladım. Sonra o güzel kışınla restorana girdin ve siktir et, ilk konuşmama geri döneceğim dedin. En kötü ihtimalle hayır diyebilirdin ve ben de bununla yaşamak zorunda kalırdım. Ne zaman konuyu açmaya çalışsam, konuşmayı değiştiriyordun."

"Ben sadece o fanteziyi yaşamak istedim. Seksi bir kızın zengin ve seks bir adamla randevulaştığı ve sonrasında ateşli, terli, iğrenç bir seks yaptıkları o fantezi. Bunu yaptım ve hala hissediyorum... Bilmiyorum. Lütfen bana seninle kalmam için beni nasıl ikna etmeye çalışacağını anlat."

Kıkırdadım. "Beni tanıdığını sanıyorsun, değil mi? Üremeye yetecek kadar canlı spermim olduğunu öğrendikten sonraki ilk düşüncelerim şunlar oldu: Neredeyse Denim'e en iyi velayet avukatlarını bulması için bir mesaj gönderecektim ki tam velayeti almak için velayet düzenlemelerine başlayabileyim ve sen ve ben çocuğa tam zamanlı ebeveyn olabilelim. Mesajı yazarken kulağa ne kadar aptalca geldiğimi fark ettim, Rachel için karar veriyordum, senin için karar veriyordum ve bu konuda nasıl hissedeceğini bile bilmiyordum."

Gözlerini kaydırdı.

"Bir başka bencilce düşünce de senin belki de... olabileceğini ve yine de başa çıkmak zorunda kalacağımızı düşünmemdi. Hayatımda hiç böyle bencilce bir düşünceye kapılmamıştım, senin bunu tekrar yaşamak isteyip istemediğini bile bilmiyordum. Sinirlerinin ve endişenin yüksek olacağını hayal edebiliyorum. Okula gelip o zenciye suratında görmek ve verdiğim tepki beni çok utandırdı. Hiç kimseye öyle bakmamıştım. Sonra düşündüm, o yirmi altı yaşında, başarısız bir evliliği var, muhtemelen zaten kilitli kalmak istemezsin, en azından şu anda değil. Sırf benim yaşlı kışım senin genç kışının beni böyle terk etmesine izin verdi diye senin gençlik yıllarını elinden almaya çalışmak bencillik olur."

Güldü.

"Ve Şimdi burada oturup sana bakıyorum, ağlıyorsun, bu beni incitiyor Greysen. İŞte bu yüzden seni sevdiğimi biliyorum. Senin duygularını önemsiyorum. Senin için mükemmel olmasını istediğim için çöpe attığım bir sürü aptalca el yazısı özür notu var. Beni gerçekten güldürüyorsun. Seni korumak için lanet olası ilkel bir dürtüm ve ihtiyacım var. Geçtiğimiz hafta insanların yorumlarda seninle dalga geçmesini izlemek çok zordu ama Rolls'uma koyduğun o resim çok komikti dostum."

"Dürüst olmak gerekirse, beni tanımayan insanlar duygularımı incitemez." "Bu çok iyi. Artık bir influencer gibisin."

"Pek sayılmaz."

Elini tuttum ve dudaklarımı elinin arkasına bastırdım.

"Yaşamak üzere olduğum bu boktan durum için senden burada kalmanı istemem mümkün değil. Bu benim için yeni bir Şey. Baba olmak benim için yeni olacak. Bir seferde çok fazla değişiklik olursa, bir Şey ya da biri mutlaka göz ardı edilir. Bunu sana yapmak istemiyorum Greysen. Ayrıca, muhtemelen başka insanlarla çıkmalısın. Yani, um..." Boğazım düğümlenmeye başladı.

Kelimeler boğazımda düğümlendi. Bana baktı ve yanağımı avuçladı.

"Beş randevuyu erteleyelim mi?"

Başımı salladım. "Sadece Şimdilik. Saçmalık yok, Grey. Sadece babalığa alışana kadar. Bir yıl. Belki daha az. Kabul ediyorum, baba olan benim. Hâlâ kararsızım."

"Ama heyecanlısın. Bunu sesinden anlıyorum," diye mırıldandı. "Bu iyi, heyecanlısın."

Sesi hırıltılıydı, bu yüzden bir sonraki adımın ne olacağını biliyordum. Ayağa kalkmaya çalıştığında onu tuttum.

"Henüz gitme, lütfen," diye .

"Ben sadece... tuvalete gideceğim."

Koşarak ayağa kalktı ve banyoya girdi. Tuvaletin kapağının çarptığını ve ardından Grey'in bağırsaklarını kustuğunu duydum. Hemen yanına koştum.

"Grey, iyi misin?"

"Benden uzak dur!" diye bağırdı ve beni kapının paneline doğru geri itti.

Tekrar kustu ve tuvalette hıçkırmaya başladı. Bu Şey ruhumu acıttı. Gözlerim yaşardı. Onu daha iyi hissettirmek için ne söyleyebileceğimi bilmiyordum. Onun için en iyi olanı yaptığımı sanıyordum. Başını çekti

Tuvaletten çıktı ve bana baktı, gözleri şişmiş, yüzü ıslak ve burnundan sümük akıyordu.

"Lütfen ağlamayı kes, Grey."

"Onun gibi olmak istemediğimi söylemiştim. Bir daha asla dizlerimin üzerine çöküp bir adam için ağlamayacağımı söyledim ve işte buradayım. Çok aptalmışım. Belki de başından beri planın buydu, beni inşa edip tekrar yıkmak. Kendimi çok aptal hissediyorum."

Ona yaklaşmaya çalıştığımda elini kaldırarak beni durdurdu.

"Aptal değilsin. Ben de burada durmuş aynı şeyleri hissediyorum."

Ona elimi uzattım ve isteksizce elimi tuttu. Ayağa kalkmasına yardım ettim ve onu kendime çektim. Kollarını bana doladı ve başını göğsüme yasladı.

"Sadece bir yıl dedim bebeğim. Belki daha az. Elbette burada kalıp yaptığımız işi yapmaya devam edebilirsin ama su çok çabuk bulanıklaşır. Hâlâ seninle yatıyor, çalışıyor ve baba olmaya çalışıyorsam, sana bir yan sürtük gibi davranıyormuşum gibi hissedersin. Lütfen anla, bizim için en iyisinin bu olduğunu hissediyorum. En azından şimdilik."

"Burada seninle mi yaşayacak?"

"Muhtemelen."

Nefes aldığını hissettim.

"Onunla seks yapacak mısın?" "Tabii ki hayır."

"Ama..."

"O köprü benimle birlikte çoktan yandı. Onun yaptıklarının geri yok."

"Başka biriyle seks yapacak mısın?"

"Zamanım olmayacak."

"Ama ya zaman bulursan?"

"Görüntüleri saklamama izin vererseniz, işinizi görecektir bol miktarda kayganlaştırıcı var."

Bana baktı.

"Bir yıl içinde başka hiçbir kızla seks yapmayacağını mı söylüyorsun?"

Yüzünü kavradım ve dudaklarını gagaladım.

"Az önce seni ağzında kusmuk varken öptüm. İnan bana, seks aklımdaki son şey olacak ve eğer seksi düşünecek zaman bulursam,

İkimizin görüntülerini çekeceğim. Planım senin seks yaptığım son kadın olman.

Gözleri büyüdü ve yüzünden yeni bir damla yaş süzüldü. "Evet, seninle evlenebilirim Grey. Sorgusuz sualsiz."

"Ama ya başka biriyle tanışırsam?"

"O zaman başka biriyle tanışırsın. Benim yüzümden kimseyle tanışma. Tamam mı? Mutluluğu hak ediyorsun ve eğer yollarımız tekrar kesişmeden önce bunu bulursan, o zaman sana uzaktan iyi dileklerde bulunacağım. Saçmalık yok."

Alt dudakları yeniden titremeye başladı. "Diesel, sadece seni istiyorum."

"Ben de sadece seni istiyorum ama seni bu hayatın içine atmayacağım Grey. Bana ne dersen de, bu kadar erken bir zamanda seni üvey anne olmaya zorlamayacağım."

Ağzını kapattı ve ağladı. "Grey, lütfen," diye fısıldadım.

"Ben gidiyorum."

"Hayır. Geç oldu. Buraya gel."

Bir saat sonra ve iki raunt sonra, benden birkaç santim uzakta, yüzü yastığa gömülü bir şekilde yatıyordu. Yastığa doğru usulca ağılıyordu. Ona sözümün eri bir adam olduğumu kanıtlamak için yeterli kelime, penis ya da öpücük olmadığını biliyordum. Yanımda sessizce hıçkırarak ve koklayarak yattığı her saniye beni beceriyordu. Bu yüzden sabahın erken saatlerinde yataktan kalkıp yastığımın üzerine *365 gün Diesel Danger* yazan bir not bıraktığında uyuyor numarası yapmaya devam ettim. *Seni seviyorum*. Yanağımdan öptü ve kapıdan çıkmadan önce beni sevdiğini söyledi. Güneş doğmaya başladığında nihayet uyuyabildim.

YEDİ

OceanofPDF.com

GREYSEN

33/365. Gün

Balkonda oturmuş, etrafta koşuşturan, havuzda ve sahilde su sıçratan çocuklara bakıyorum. Bugün uzun zamandır geçirdiğim en güzel gündü. Mesaj dizisini henüz silmedim, resimleri de atmadım ama bugün ağlamadım, bu harika        güne geri döndüğümde kendimden çok iğrene eğimi biliyorum.

Bugün için söyleyeceklerim bu kadar; kendimi bok gibi hissetsem de küçük başarıları kutlayacağım.

Günlüğümü kapattım ve okyanusa baktım. Citrus Grove yakınlarındaki adada, sahilde küçük bir villa kiralamıştım. Orada sahilde kalacaktım ama herkesin eve döndüğümü anlaması için bir kişinin beni görmesi yeterliydi. Yoluma çıkacağını bildiğim tüm saçmalıklarla başa  ıkabilmem için iyileşmek ve kendi başıma kalmak için biraz alana ihtiya ım vardı. Burada olmak çok yardımcı oldu       villa, Diesel'in American Express kartı sayesinde sık sık gittiğim uşağı, oda servisi ve tam hizmetli spa'sı olan bir tatil köyünün parçasıydı. Kartı her okuttuğumda, onun parasını harcadığım için ereksiyon olduğunu düşünüp kendi kendime gülüyordum.

Derslerimi bitirdikten sonra, ayrılmak zorunda kalmadan önce New York'ta en fazla iki gün kaldım. New York, bana 365 gün ya da daha kısa bir süre içinde benim geleceğini söyleyen adamlarla paylaşılamayacak kadar küçüktü. Başlarda günleri saydığım için kendimi aptal gibi hissediyordum ama Diesel'le birlikte olmasak bile bu bana dört gözle bekleyeceğim bir şey veriyordu.

Nerede olduğumu ve bunun üstesinden nasıl geldiğimi kendime hatırlatmam gerekirse diye geri dönüp iyileşme yolculuğumu tekrar okumayı çok isterim.

Alarmım çaldı ve doktor randevumun üç saat sonra olduğunu bildirdi, bu yüzden Citrus Grove'a giden feribota yetişmek için iskeleye gitmem gerekiyordu. Çok yorgun olduğum için birkaç gün önce acil bir randevu almıştım ve doktorum beni kan tahlili yaptırmaya gönderdi. Sonuçlarımı bugün verecekti. Umarım yakalandığım bir tür böcekten başka bir şey değildir. Şimdiye kadar demir haplarını üç katına çıkarmıştım ve bu biraz işe yaramıştı. Balkon kapımı kapatıp kilitledikten sonra ayakkabılarımı giydim ve çıkmadan önce her şeyi aldığımı emin olmak için etrafıma bakmadan önce çantamı aldım.

Rampadan inen insan kalabalığıyla birlikte yürürken Elle korna çalıp bana el salladı.

Arabasına bindiğimde "Tanrım, ölü gibi görünüyorsun" dedi.

"Gerçekten mi? Günde yüz saat uyuyorum. On yaş daha genç görünmeliyim."

"Uyuyor olman dinlendiğin anlamına gelmez. Hamile olmadığına emin misin?"

"Evet, hanımefendi. Gerçekten iki kez regl oldum. Belki de diyetimde bir sorun vardır."

"Hayır! Diyetinizi bir daha değiştirmeyin. Korkarım yok olacaksınız."

"Gerçekten sadece 15 kilo verdim."

"Eğer bir kez daha *kelimenin tam anlamıyla* derssen, bizi trafiğe sokarım," diyerek beni güldürdü.

Diesel'in beni otele bıraktığı o gecedan beri her gün yanımda ve beni kontrol ediyor ve çok incinmiş olmama rağmen, Kyle ve Perris'le hissettiğim kadar kötü hissetmedim. Bu derin bir ihanetti. Diesel'in yaptığı şey onun, benim ve bebeğinin annesi Rachel'in iyiliği içindi. Onunla yollarımızın tekrar kesişeceğini biliyordum ve onu çok özlediğim için sabırsızlanıyordum.

"Bütün gününü beni sonuçlarımı almaya götürmek için mi harcadın?"

"Evet, çünkü sonuçlarını aldığında sana 'Ben demiştim' diyen ilk kişi olmak istiyorum. O adam senin kıcını tekmeledi."

Gözlerimi devirdim çünkü o gerçekten hamile olduğuma inanıyordu ama ben inanmıyordum.

"Her neyse."

"Evet, her neyse. Birkaç gün sonra doğum günün var, lütfen bana bir şeyler planladığını söyle çünkü eğer planlamadıysan, bir şeyler ayarlamak için kıcıımı yırtmak üzereyim."

"Elle, gerçekten gerek yok. Son birkaç doğum gününden sonra doğum günümde uyandığım için minnettarım. Balkonumda oturup insanları izleyeceğim ve belki bir içki ve biraz kuzu pirzolası ve oh, biraz da ördek için kendimi dışarı çıkaracağım. Hm. İstiridye ve kalamar da."

"Acıkmış olmalısın?"

"Evet ve eve döndüğümünden beri bunlardan hiç yemedim."

"Doğum gününde sana mesaj atacağını ya da arayacağını mı düşünüyorsun?"

Omuzlarımı silktim. "Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Yatağından ayrıldığımdan beri konuşmadık, o yüzden aramasını ya da mesaj atmasını beklemiyorum. Hâlâ her gün onun kartını kullanıyorum. Henüz kesilmedi. Yani, eğer ararsa kızmam, aramazsa da üzülmem, eğer ima etmeye çalıştığın buysa."

"Tamam, kızım. Sadece kontrol ediyorum. Senin hakkında ne düşündüğümü biliyorsun." "Evet, biliyorum."

Bekleme odası dolu değildi, bu yüzden check-in yaptırdıktan sonra daha oturamadan arka tarafa çağırıldım. Elle gelmek için ısrar etti ama ben onu bekleme odasında kalmaya zorladım. Tıbbi asistan kilomu aldı, yıllardır olmadığı kadar iyiydi. Kan basıncım bugün oldukça düşüktü ama sabah fazla bir şey yemediğim için bunu bekliyordum. Doktor gelene kadar oturmamı söyledi.

Tıbbi asistan beni odada bıraktıktan kısa bir süre sonra kapı çalındı.

"Greysen, ?" "Ben iyiyim. Ya sen?"

"Ben iyiyim. Biliyorum biraz kısa sürdü ama kan aldırmadan önce oruç tuttun mu?"

"Evet. On iki saat."

"Güzel. Tamam, öncelikle tebrikler demek istiyorum! Test sonuçlarınız ve belirtileriniz hamile olduğunuzu gösteriyor. Geçen gün idrar örneğinizi aldığımızda yanlış pozitif çıkmış olmalı. Ayrıca, hala üç kat demir alıyor musun?"

Başımı salladım. Ağzından çıkan sonraki birkaç şey bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyordu. Ağzı hareket ediyordu ama kulaklarımda beyaz gürültüden başka bir şey yoktu. Böyle bir koltukta oturduğumu hatırlıyorum.

Yıllar önce aynı haberi aldığımda çok sevinmişim. Bugün ise korkmuş, ürkmüş, endişeli ve biraz da yalnız hissediyorum. Elbette Elle'nin yanımdan hiç ayrılmayacağını biliyordum ama bebeğimin babası başka bir kadının çocuğuna babalık yapmaya hazırlanıyordu. Ona ne diyecektim ki? Kıçımı steril et. Belki de bu kendi yerleşkesini kurmak için bir manevraydı. Belki de kendi dinini falan başlatmak için. Herkese gözyaşları içinde ağlama konuşması yaptı mı?

"Greysen, tatlım."

Gözlerimi kırptırdım ve tekrar

ona odaklandım. "Ha? Evet."

"Söylediklerimin tek kelimesini bile , değil

mi?" Başımı salladım. "Özür dilerim.

Gerçekten."

"Sadece ayrıntıları öğrenmek için hemen kadın doğum uzmanınızdan bir randevu almanız gerektiğini ve belki de düşük demir ve tansiyonunuz için size bir şeyler yazmak isteyeceklerini söyledim."

Başımı salladım. "Tamam, bu kadar

mi?" Biraz hava almaya ihtiyacım

vardı.

"Greysen, iyi misin?"

"Evet. Sanırım öyle. Arabaya biner binmez kadın doğum uzmanımı

arayacağım." "Tamam. Seni görmek güzeldi."

Odadan çıkmadan önce kendimi toparlamam ve Elle'in bacak bacak üstüne atmış bir şekilde oturup dergi okuduğu bekleme odasına geri dönmem bir iki dakikamı aldı. Bana baktığında, ayağa kalkmadan önce iki kez baktı.

"Doktor ne dedi? Hazır mısın?" "Evet."

"Ne olduğunu söylemedin..." dönüp bana bakmadan önce yüksek sesle ve dramatik bir şekilde nefes aldı. "Aman Tanrım."

"Ne... neden... hayır," diye kekeledim.

"Selam millet." Döndüğümde Dymon ve Quinci'nin yaklaştığını gördüm; Dymon kucağında araba koltuğundaki kız bebeklerini tutuyordu.

"Merhaba Quinci," diye konuştum ve küçük, sevimli barbie bebek kızlarına gülümsedim.

Her şey olup bittiğinden beri iki günde bir beni kontrol ediyordu.

"Burada ne yapıyorsun? Sormamın sakıncası yoksa," diye sordu.

"Um," diye boğazımı temizledim. "Şey..." Kaşları çatılınca durakladım.

Yukarı.

Yüzünde sevimsiz bir sırıtış olan Elle'e ve sonra da bana baktı.

"Aman Tanrım. Aman ."

Kollarını bana doladı ve sonra bana baktı. "Nasıl hissediyorsun?"

Omzumu silktim. "Sadece hazmetmeye çalışıyorum, hepsi bu." Dymon'a baktım. "Ona söyleme. Lütfen."

"Neden olmasın?"

"Bana kırk sekiz saat verin lütfen." "Yirmi dört," dedi Dymon.

Quinci kısılmış gözlerle ona baktı.

"Pekâlâ. Sadece ona yakında söyle. Kendini toparlamaya ihtiyacı olabilir." "Her şey yolunda mı?"

"Olacaklar. Quinci, hadi gidip küçük annemin yaptırılım."

"Tamam, ikinizle sonra görüşürüz. Grey, bebek partisini ben planlayacağım. Bana hayır deme."

Onlar uzaklaşırken gülümsedim ve ona el salladım.

"Peki, ona söylemek için neden bekliyorsun? O deli sürtük yüzünden olmadığını biliyorum," dedi arabaya bindiğimizde.

"Hayır. Pek sayılmaz. Şey, evet, gerçekten. Aynı anda iki çocuğa odaklanabilecek mi, bir akli başında bir de çılgın anneyi tatmin etmeye çalışacak mı, New York'tan Florida'ya seyahat edecek mi, milyonlarca dolarlık bir şirketi yönetmeye çalışacak mı? Elle, sanırım bu beni ve onu strese sokacak."

Telefonumu en son bir dedikodu blogunda Diesel ve Rachel'in kaldırımında dururken çekilmiş bir fotoğrafını gördüğümde elime almıştım. İkisinin de yüzünde tuhaf bakışlar vardı. Bebeğinin babasının o olduğunu öğrendiklerini sanmıştım. Dürüst olmak gerekirse, ne kadar kızgın olsam da, istediği çocuğa sahip olduğu için yine de mutluydum. Kıçı baba olmayı o kadar kötü gösteriyordu ki, şimdi proje ikizleri doğurmak üzereydi.

"Kızım, lütfen. Bunun bir olasılık olduğunu biliyordu, ama sana çapkın demiyordu."

Ona Diesel'in kısır olduğundan bahsetmemiştim çünkü bu çok kişisel bir konuydu ve onun hakkında her şeyi bilmek zorunda değildi.

Ona işini söylemeden durumun neden bu kadar garip olduğunu nasıl açıklayacağımı bilemedim, bu yüzden "Biliyorum. Her şey yoluna girecek. Onu daha sonra arayacağım. Beni babamın iş yerine götürebilir misin?"

"Daha sonra yiyecek bir şeyler alabiliriz, böylece yeğenimi besleyebilirsin... ya da yeğenimi... ya da... ya ikisi birden olursa? O bir ikiz. Kardeşinin ikizleri yok. Ya ikizleri sen doğurursan?"

Ona baktım. "Eğer bunu bir daha söylersen, trafikte ikimizi de yoldan çıkarırım."

"Sadece söylüyorum, kızım. Geleceğini biliyor mu?"

"Hayır. Sadece ona sürpriz yapacağım."

Babam evde olduğumu bilmese de iki günde bir konuşuyorduk. Bana ne yaptığımı ya da o gün kaç fotoğraf çektiğimi her sorduğunda, her seferinde yalan söylemek zorunda kalıyordum ve buna dayanamıyordum. Annem hakkında konuşmadı, ben de ondan bahsetmedim. Doğum gününden önce annemi, hatta ne kadar kayıtsız olduğu için babamı, büyükannemi ve onun diğer torununu azarlamak için bir vardı. Belki Kyle'ı bile, eğer kıcını görürsem, ama bu bebek benim için her şeyi değiştirdi. Nedenini bilmiyordum ama bu bebeği gereksiz yere strese sokmaktan kaçınma ihtiyacı hissediyordum. Değişmeyecek ya da yanlış bir şey yapmadıklarını düşünen insanlara bağırmanın sadece nefesimi boşa harcamak ve bebeğimi strese olacağını hissettim. "Ne kadar zamanım var?" Park yerine girdiğinde sordum Babamın işi.

"Kızım, yapacak bir şeyim yok. Acele etme ama burada seni bekleyen biri olduğunu unutma."

"Pekala."

Babam bir deponun amiriydi ve uzun süredir orada çalışıyordu. İşe forklift şoförü olarak başlamış ve kendi ofisine sahip olacak kadar yükselmişti. Ofisine yaklaştığımda, camdan telefonla konuştuğunu görebiliyordum. Beni fark ettiğinde gözleri ve ayağa fırladı. Kapıyı çekerek açtı ve beni sıkıca kucakladı.

"Grey, burada ne yapıyorsun?"

Sarılmayı sıkılaştırdı ve beni alnımdan öptü. İşte o zaman onun rahatlatıcı sarılmalarını ve alnımdan öpmesini ne kadar özlediğimi fark ettim ve yıkıldım.

"Eve döndüğün için çok mutluyum, Greysen. Seni çok özledim."

Omuzlarımdan tutup beni nazikçe geri çekene kadar hıçkırmaya devam ettim.

"Greysen'ın nesi var? Ofisime son kez bu şekilde geldiğinde... oh, hayır."

Beni tekrar göğsüne çekti. "Oh, Grey," diye iç geçirdi. Birkaç dakika sonra "Biliyor mu?" diye sordu. Başımı salladım. "Ona söyleyecek misin?" Başımı salladım. "Onu seviyor musun?" Başımı salladım. "Sana iyi davrandı mı?" Başımı salladım. Geri çekildi ve yüzüme baktı. "Gerçekten bir fotoğrafçılık işi var mıydı?" Gülümsedim. "Evet, sayılır." Kaşını kaldırdı. "Baba, bir sürü fotoğraf çektim, söz veriyorum." "Onları görmek için sabırsızlanıyorum." Kıkırdadım çünkü babam o resimleri asla göremezdi. "Şehre ne zaman geldin?" İçimi çektim. "Dürüst olmak gerekirse, yaklaşık bir aydır buradayım. Keys'de bir villam var ve annem ve büyükannemle yüzleşmeden önce kafamı toparlamak için oradaydım." "Annen seni özlüyor." "Sadece bir konuda üzerime atlamayı özlüyor. Keşke beni daha fazla savunsaydın baba. Annem bazen sözleriyle beni gerçekten incitiyor." "Biliyorum Grey. Özür dilerim. Bazen araya girmem hem benim hem de senin için durumu daha da kötüleştirdi ama bundan sonra seni istediğin şekilde nasıl koruyabileceğimi bana bildir." "Onu terk edebilirsin," diye şaka yaptım. Şaşırmış görünüyordu. "Şaka yapıyordum baba. kadını terk edersen dağılır gider." "Bunu bilmiyor muyum?" "Onun saçma sapan konuşmalarından bıktığında ne yaptıysan onu yap." Gözleri irileşti. "Affedersiniz!" Nefes nefese kaldım. "Oh! Çok, çok, aman Tanrım. Gitmeliyim; Elle arabada beni bekliyor."

"Evet, bunu sen yaptın. New York'a gittin ve büyüdün," dedi gülerek. "Ve Grey, umarım benim için en önemli şey ve en büyük hediyelerimden biri olduğunu biliyorsundur."

Gözlerimi kısıtım. "İyi misin? , değil mi?"

Kıkırdadı. "Hayır. Bu bana seni ne kadar sevdiğimi yeterince anlatamadığımı söyledi."

"Baba, ama sen bana gösterdin. Bu da önemli." Parmak uçlarımda durdum ve yanağından öptüm. "Ben de seni seviyorum baba."

Doğum Günü Gecesi...

Ben, Elle ve Quinci restoranın bir köşesinde oturmuş yemek yiyorduk. Yirmi yedinci doğum günümdü ve şimdiye kadar onuncu içmiş olmam gerekiyordu. Hamile olduğum için bütün içkileri Elle'nin içmesini izlemek zorundaydım. Quinci de sadece su içiyordu. Yıllar sonra ilk kez doğum günümde yataktan kalkarak iyi vakit geçiriyor olsam da yine de kendimi biraz kötü hissediyordum. Diesel'den bütün gün haber alamamıştım. Onu aramış ve mesaj atarak bir konuda konuşmam gerektiğini ve en kısa zamanda benimle iletişime geçmesi gerektiğini bildirmiştim. Dakikalar sonra beni geri arayacağını düşünmüştüm ama aramadı. Kahretsin, bu iki gün önceydi. Doğum günüm neredeyse bitmek üzereydi ve ondan hâlâ haber alamamıştım.

Quinci, "Grey, bütün gece hamilelik hakkında konuşmak için can atıyordum," diyerek gülümsedi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Aslında kendimi farklı hissetmiyorum. Öyle bir şey kusmamıştım ama bu konuda tahtaya vuracağım."

"Ya sende-"

Ellerimi birbirine çırpıttım. "Aht!"

Elle ona kocaman gözlerle baktı. "Ben de aynı şeyi söyledim!"

"Bebek partisini koruda yapabilir miyiz?"

Başımı salladım. "Tabii ki. Dymon Diesel'le konuştu mu?"

Başını iki yana salladı. "Birkaç gün oldu. Ben eve dönüp bebekle kaldıktan sonra oraya geri dönecek."

"Vay canına. var biliyor musun?" "Yaşlı ve huysuz, hepsi bu."

Bu beni güldürdü çünkü bu onu tanımlamak için mükemmel bir kelimeydi. Elinde mum ışığında bir kekle masaya yaklaşan garsona baktım. Şarkı söylemeye başladıklarında hem Quinci hem de Elle kameralarını yüzüme doğrultmuş kayıt yapıyorlardı, bu yüzden herkes bana baktığı için utanç içinde olsam da sahte bir gülümseme takınmak zorunda kaldım.

"Bir dilek tut Grey," dedi Elle.

Gözlerimi kapattım ama zihnim bomboştu. Yılım nasıl bitmiş olursa olsun, şu anda bulunduğum yerde olduğum için hâlâ minnettarım.

"Biraz daha uzarsa peruğun yanacak bebeğim," dedi Elle.

İyileşmenin ve mutluluğun devamını

diliyorum. Gözlerimi açtım ve mumu

üfledim. "Biraz var mı?" Onlara sordum.

"O küçük kıçlı kek. Sen de mi artık tatlı yemiyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse o kadar da değil. Bir alışkanlığı değiştirmek gerçekten altı hafta sürüyor ve ben çok değiştim."

"Şanslısın. Kaltak, Dymon gebelik diyabeti hakkında küçük bir araştırma okuduğu için bana tatlıları karneye bağladı. Soğuk hindi de yaptı, neredeyse ölüyordum. Diesel'in sana nasıl davranacağını tahmin edebiliyorum. Dymon'dan çok daha kaba ve sert."

"Oh, Tanrım. Sadece hayal edebiliyorum. Bazen çok korkutucu olabiliyor."

Diesel'in bir baba olduğunu düşünerek gülümsedim. Muhtemelen bir bok yapmamı istemezdi. Onu düşünerek telefonumu kontrol ettim ve hâlâ ondan ne bir mesaj ne de bir arama vardı. Eve dönmek için sabırsızlanıyordum; kıcına tekmeyi basacaktım. Bebek için o kadar hazırlık yapmıyordu.

"Pekala millet. Benim için feribota gitme vakti geldi. Eğer sonuncuyu kaçıırırsam Dymon buraya jet-ski ile gelecek," dedi Quinci.

Elle hesabı ödedi ve dışarı çıktık. Buradan villam yürüme mesafesindeydi. Quinci ve Elle feribota gitmek için Uber'e bineceklerdi.

"Bu gece seninle kalmamı istemediğine emin misin?" diye sızlandı

Elle. "Eminim. İyi olacağım. Söz veriyorum."

İkisine de sarıldım ve uzaklaşana kadar onları izledim. Hamile olduğumu beri bir duygu seli içindeydim. Bebekten kurtulmamı isteyeceğini düşünmekten, Rachel'la birlikte yaşamamızı istemesine, evlenmemize ve birkaç çocuk daha yapmamıza kadar birçok şey yaşadım. Diesel mutluluğumdan benden başka kimsenin sorumlu olmasına izin vermemem gerektiği konusunda vaaz verirdi ama onun tepkisini görene kadar bebek konusunda tam olarak heyecanlanabileceğimi düşünmüyordum. Elbette çocuğumdan asla pişman olmayacaktım çünkü Tanrı'nın bana anne olmam için bir şans daha verdiğine gerçekten inanıyordum ama yine de bilmek istiyordum.

Anahtar kartımı okutup kapıyı iterek açtığımda ışıklar yandı ve fuayenin her yerinde kutular dolusu çiçek vardı. Ağzım açık kaldı ve göğsüm daralmaya başladı. Elle ve Quinci

Beni sadece birkaç saatliğine dışarı çıkardılar ve eve geldiğimde çiçekçi dükkânı gibi görünüyordu. O mükemmel el yazısıyla *Bayan Greysen* yazan altın kart bana kimden geldiklerini söylüyordu, sanki bilmem gerekiyormuş gibi. Çantamı ve anahtarlarımı bırakarak kartı aldım ve çevirerek açtım.

Mavi Ortancalar. Anlamı:

Özür, pişmanlık. Greysen,

Sana söylediğim her kötü ve yersiz şey için özür dilerim. Sana olduğundan daha az bir şey hissettirdiğim için pişmanım; güzel, komik, AKILLI, SÜREKLİ, şefkatli, dürüst ve açık fikirli. Umarım bir daha asla sana bu tür bir çiçek göndermek zorunda kalmam.

Sevgile

r,

Diesel

Kartı göğsüme bastırdım ve hıçkırıklarımı tutmaya çalıştım. Ayakkabılarımı tekmeleyerek, çiçeklerin geri kalanını görmek için oturma odasına doğru yürüdüm. Kırmızı gül denizinin arasında, göze batan siyah bir gül vardı ve ona doğru yürüyüp yanındaki kartı aldım.

Siyah Gül Anlamı:

Yas

Eskiden olduğum kişinin yasını tutmaya başlamak için ihtiyacım olan şey senden uzak kalmaktı. Bu kolay bir süreç değil ve zaman zaman zorlayıcı olmaya devam edecek, çünkü ben onlarca yıldır olduğum kişiydim. Sen buna değersin. Bu sürecin her parçasına.

Odayı geçip kırmızı güllerin yanında duran diğer karta doğru ilerlediğimde Diesel'in dışarıda, okyanusa bakan balkonda olduğunu fark ettim. Kapı hafifçe açıktı, yani belli ki burada olduğumu biliyordu. Kırmızı güllerin yanındaki kartı elime aldığımda.

Kırmızı Güller:

Anlamı Aşk ve Tutku

Güzel kışını gördüğüm an bir şeyler hissettim. Ne olduğunu bilmiyordum, hala da bilmiyorum, ama şimdi ne hissettiğimi biliyorum...

Seni seviyorum. Sana aşığım. Her zaman seninle olmak istiyorum. Her gün ilk ve son düşüncem sen oldun. Seni korumak, sana bakmak, sana boyun eğmek ve kalbinin istediği her şeyi sana vermek istiyorum. Yapmak istediğin her şeyde seni desteklemek istiyorum. I

Her gün gülümsemeni görmek istiyorum çünkü bu sadece bir odayı aydınlatmakla kalmıyor, aynı zamanda beni daha iyi bir ruh haline sokuyor. Ne kadar aptalca olursa olsun, her gün şakalarını duymak istiyorum. O mayolarla yoga yaparken seni izlemek istiyorum. Bu iş sapıkça olmaya başladı.

**Seni seviyorum, Greysen
McCree. Seni seviyorum,
Diese.**

Kapıdan dışarı baktığımda hâlâ okyanusa bakıyordu. Su yüzünden görüşüm bulanıklaşmıştı. Kapıya doğru ilerledim ve kapıyı açtım.

"Diesel," diye boğuk bir ses çıkardım.

İkinci sandalyeyi kendine yaklaştırdı ve ona vurdu. Sandalyeye yerleşirken elinde tek bir beyaz gül tuttuğunu ve onu döndürdüğünü fark ettim.

"Merhaba," diye fısıldadım.

Sadece otuz gün geçmiş olmasına rağmen zaman ona çok iyi gelmişti. Üzerinde kaslarını gösteren kısa kollu bir gömlek vardı ve yemin ederim onu son gördüğümünden beri daha tıraşlı görünüyordu. Yüzündeki kıllar biraz daha uzamıştı ama yine de tek bir kıl bile yerinde değildi. Bana baktığında yüzümün yan kavradı ve başparmağıyla gözyaşımı sildi.

"Sup, Babygirl. Çok güzel görünüyorsun."

Kendime baktım. "Bu ilk randevumuzda aldığın elbise... bir nevi. Hatırlıyor musun?"

"Evet. Bu renk teninde hâlâ seksi duruyor." "Teşekkür ederim, gerçekten minnettarım."

Dalgalar kıyıya çarptı.

"Bir yıl uzak kalmaya ne oldu?" "Bebek benim değildi."

Gözlerim büyüdü. Ne hissettiğini hayal bile edemiyordum, bu yüzden bir şey söyleyemedim. Elini tuttum ve parmaklarımı onunkilerle kenetledim.

"Görünüşe göre, benim yanıma taşınmadan birkaç gün önce sarhoş olup eski sevgilisini çağırmış. Yani, evet. Bu bok acıttı. Rachel deli olsa da baba olacağım için heyecanlıydım ve bu bana dört gözle bekleyeceğim bir şey verdi ama sonra test sonuçlarını aldım ve kendimi kaybettim. Daha önce hiç bu kadar umutlanmamıştım ama böyle bir hayal kırıklığına uğramıştım... Bu bana şaka gibi geldi. Ameliyatın işe yaradığını sanmıştım."

Burnunun kenarına masaj yaptı.

"Um... kahretsin," diye kokladı.

"Bana bakabilir misin?" Ona sordum.

Başını salladı.

"Lütfen," diye yalvardım.

Bana baktığında, tuttuğum elimi karnımın üzerine koydum. "Ama bu senin, Diesel."

Gözlerini kıstı. "Ne?" "Dymon sana söylemedi mi?" "Neyi söylemedi?"

"Ameliyat işe yaradı. Ben... ben hamileyim. Geçen gün seni arayıp konuşmak istediğim konu buydu."

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca bana baktı. "Bana saçmalama, Greysen."

"Dymon'ı ara. O ve Quinci beni doktorda gördü. Sanırım hâlâ kısır olduğunu ve Rachel'ın bebeğinin senden olmadığını düşünüyorsan bu bir şey ifade etmiyor. Test yaptırmak istiyorsan yaptırabilirsin çünkü-"

Konuşmamın ortasında ayağa kalktı ve beni kucakladı. Kollarımı ona doladım ve sırtını okşadım. Gözlerimi kapattım ve kokusunu içime çektim. Çok güçlü ve odunsu kokuyordu, eğer bu şekilde açıklayabilirsem. Öyle bir kokuyordu ki, geçse kesinlikle iki adım atardım. Göğsü çok güçlüydü. Ona makyaj yapmamı hiç umursamamasını seviyordum.

"Greysen."

"Hmmm." Onu koklamaya ve ellerimi sırtında aşağı yukarı ovuşturmaya devam ettim.

Kıkırdadı. "Söylediğim bir şeyi duydun mu?"

"Hayır. Çok üzgünüm. Bu sıcakta nasıl güzel kokabiliyorsun? Tanrım."

Tekrar oturduk. "Tek söylediğim teste ihtiyacım olmadığı çünkü onun benim bebeğim olduğunu bildiğim. Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Ve dürüst olmak gerekirse Greysen, sana karşı hissettiklerimden dolayı bebeğin başkasına ait olması umurumda değil. Bebeğin annesini istiyorum, yani bebek ne olursa olsun benim olacak."

Ona dönmeden önce yüzüm kızararak okyanusa baktım. Yüzünde bir gülümsemeyle elindeki gülü döndürdü.

"Bu bir kartla mı geliyor... yoksa bir yüzükle mi?"

"Tamam, biraz rahatlayalım. Önce normal bir çift olarak birlikte yaşamayı öğrenmeliyiz ama bu beyaz gül yeni bir başlangıcı simgeliyor." Sandalyesini bana doğru çevirdi. "Greysen, seninle yeni bir başlangıç yapmak istiyorum. I

Nerede olduğu umurumda değil. Burada. İşte. Kart her şeyi açıkladı ve ben vazgeçmeye hazırım."

"Diesel, sözünü kesmekten gerçekten nefret ediyorum çünkü bana gösterdiğin bu sevgi seli gerçekten hoşuma gidiyor ama sürekli *vazgeçmek* ve *normal çift* gibi kelimeler kullanıyorsun ve sormam gerekiyor, senden neyi bırakmanı istedim ve normal çift nedir?"

Kafası karışmış görünüyordu. "Yaşam tarzı."

Boğazıma kaçan tükürükle neredeyse boğuluyordum.

"Kim söyledi bunu! Bunu ne zaman söyledim ki!"

"Sadece düşündüm ki... kahretsin Grey, ne düşündüğümü bilmiyorum. Yani, o gece ağladığında ve..." omuzları düştü. "Bana bir şey söyleyebilir misin? Ne düşündüğümü bilmiyorum."

Güldüm. "Bir ayını baskın bir erkek olmaktan nasıl vazgeçeceğini anlamaya çalışarak mı geçirdin?"

Yavaşça başını salladı.

"Diesel, sen baskın bir adamsın. Diesel gibi bir ismin varsa baskın olman gerekir. Senden asla bundan vazgeçmeni ya da kim olduğunu değiştirmeni istemem. O odayı bana sevdirdin. Kendi meme ucu kelepçelerimi ve anal boncuklarımı bile aldım. Kıcıımı sikerek amımdan fışkırtmamı sağlayabileceğini ve bundan vazgeçmek isteyeceğimi nasıl düşünürsün? Ha? Delirdin mi sen?"

"Yüce Tanrım." Etrafına bakındı. "Burada çocuklar var. Senin gürültülü sesin taşıyor," dedi ve beni güldürdü.

"Sadece söylüyorum. Kahretsin. Sadece biraz daha nazik olmanı istedim. İş arkadaşlarının, meslektaşlarının ve çalışanlarının önünde güçlü olman gerektiğini biliyorum ama evde, benim yanımdayken böyle olmak zorunda olmadığını söylüyordum. Kötü kalmanı istiyorum, Diesel."

"Bu saçmalık." Başını iki yana salladı. "Tamamen yanlış anlamışım. Ben hoşlandığım ve sen de benden hoşlandığın için bunu yapmak istediğini sanıyordum. Hoşlandığını, sevdiğini bilmiyordum. Hayatımı gerçekten alt üst ettin kadın."

güldüm. "Peki bu bahsettiğin normal çift saçmalığı nedir?"

"Bizim için kalıcı güvenlik şirketleri araştırıyordum çünkü randevularda falan tüm dikkatimi sana vermek istiyorum. Her Cuma bir randevu gecesi düzenlemeyi düşünüyordum."

"Aman Tanrım, Diesel. Son bir aydır yaptığın şey gerçekten buydu."

"Adamım." Eliyle başını ovuşturdu. "Bilmiyorsun işte." "Peki, Rachel'ın bebeğini ne zaman öğrendin?"

"Evimden ayrıldıktan birkaç gün sonra gibi."

"Dur bakalım. Rachel'ın bebeğinin senden olmadığını bile bile New York'tan ayrılmama izin verdin. Gittim çünkü sevdiğim adam başka bir kadının bebeğine babalık yapmaya hazırlanırken New York çok küçük görünüyordu."

"Grey, ikimizin de birbirimizden uzak kalmaya ihtiyacımız vardı. Birbirimize geri dönmekten önce ikimizin de zihnimizi boşaltmaya ihtiyacımız vardı. Seninle temas kurmamak ve bebekten haberdar etmemek zordu ama başardım."

"Sanırım bu mantıklı. Kafam daha berrak ama bir süre ağladım. Uzun bir süre. Her gün buraya geldim ve günlüğüme yazdım. İlk birkaç hafta günlüğümde sana lanet ettim, nasıl bu kadar dikkatsiz olabilirsin diye. Annesi benden nefret edecek bir çocuğa üvey anne olmayı nasıl öğrenebilirdim? Çok fazla düşüncem vardı, ama dua etmeye, biraz oruç tutmaya, egzersiz yapmaya ve düşüncelerimi kendime, mutluluğuma ve hayatım için ne istediğime yeniden odaklamaya devam ettikçe, günlüğüme girişler daha iyi, daha kolay oldu. Yine de biraz ağladım."

"Senin için tek istediğim buydu. Karşımda oturup büyük bir kız gibi o el kitabını müzakere ettiğin gün, buraya geleceğini biliyordum."

Burnumu kaldırarak ona baktım. "Sen kim olduğunu sanıyorsun? Kendini gerçekten Dr. Love gibi bir tip mi sanıyorsun, ew." Güldüm. "*Evet, benimle birlikte oldu ve ben de onun hayatını değiştirmesine yardım ettim ve şimdi daha iyi bir kadın oldu.*"

Bana doğru el salladı ve "Ama sen değil misin?" dedi.

Gülümsememi gizlemeye çalışarak durakladım. "Touché, ama sana şunu söyleyeyim-"

"Evet. Evet. Evet. Saçmalamaya başlamadan önce, hala beş randevunu istiyor musun?"

"Sadece biz mi çıkacağız?"

"Başka biriyle çıkmak istemiyorum."

"Yani erkek ve kız arkadaş gibi olacağız."

"Evet hanımefendi. Yani..."

Gülü uzattı, ben de alıp kokladım. Elini tutarak ayağa kalktım, sahile gitmeden önce onunla parmaklarımı kenetledim ama beni durdurdu.

"Git ayakkabı al."

"Kumdan tam anlamıyla üç metre uzaktayız."

"Bu yüzden sen ve Quinci'nin o koca kıçlı ayaklarınız var," dedi ve beni güldürdü.

Onu mutlu etmek için içeri girdim ve sandaletlerimi giydim. El ele sahile doğru yürüdük, ta ki suyun kenarına gelene kadar. Ayakkabılarımı çıkardım ve suya girdim. Burası özel bir plaj olduğu için çok az insan vardı. Ona bakmak için arkamı döndüğümde fotoğrafımı çekiyordu.

"Bu iyi bir tane. Senin ve ayın harika bir fotoğrafını çektim. Lanet olsun, doğum fotoğraflarını çekmek için sabırsızlanıyorum. Çok ateşli olacaklar. Şimdi görebiliyorum. Aslında doğum yapacağın güne kadar her gün senin fotoğrafını çekeceğim, sonra da on altıncı yaş günlerine kadar her gün onların fotoğrafını çekeceğim."

"Diesel, o kadarını düşünmemiştim bile."

Arkamı döndüm ve okyanusa baktım. Bir an sonra yanıma geldi ve kollarını bana doladı. Başımı göğsüne yasladım.

"Konuş benimle, Greysen."

"Korkuyorum," diye
fısıldadım. Hiçbir şey
söylemedi.

"Her şeyi doğru yaptım."

Gözlerimde yaşlar oluşmaya başladı.

"Doktor her şeyi doğru yaptığımı söyledi ve ya bu sefer her şeyi doğru yaparsam ve bu ölürse? Diesel, bir daha o kadar acıya dayanamayacağım. Ölü çocuğumu doğurmak zorunda kaldım. Onun minik cansız yüzüne bakmak zorunda kaldım. Çok acıdı. Bilmiyorum. Bunu kendim için istiyorum. Bunu senin için istiyorum. Bunu bizim için istiyorum, ama eğer..."

"Sssshh, aşkım. Korkman normal. Yaşadığın şey travmatikti. Çok gençtin ve neredeyse hiç desteğin yoktu ama bu sefer farklı olacak. O kadar çok dinleneceksin ki, sinirlerin bozulacak. Bir şey yapmak için parmağını bile oynatmana gerek kalmayacak. Biz sadece hamileliğine odaklanacağız, tabii istediğin buysa."

Bu beni biraz gülümsetti. "Zorba mı olacaksın baba?" "Evet. Çok. Bu konuda yalan söylemeyeceğim, ama beni strese sokacak kadar zorba değil. seni dışarı çıkaracağım. Biraz yapışkan olacağım."

Ona bakmak için manevra yaptım. "Sana güveniyorum, Diesel."

Önce alnımı, sonra burnumu, sonra da dudaklarımı öptü. "Öyle yapacağını umuyorum."

"Ve bu konuda gerçekten heyecanlı mısın?" "Bu konuda gerçekten heyecanlıyım."

"Biliyor musun Diesel, hamile olduğumu öğrendiğimde bir sürü şey düşündüm. Bu zenci kısır değil diyordum. Bir sürü kadınla çokeşlilik falan başlatmak üzere."

Çok dramatik bir şekilde arkasına yaslandı. "Affedersiniz?"

Omuzlarımı silktim. "O zamanlar tek düşünebildiğim senin iki proje ikizine sahip olman ve zamanını New York ve Florida arasında bölmek zorunda kalman ve iki bebek annesini mutlu etmeye çalışmandı."

"Bu çok çılgınca bir düşünce. Bu benim için çok büyük bir adrenalin patlaması olurdu. Bir kadın doğum uzmanından randevu aldınız mı?"

"Evet. Gelecek hafta ya da biri iptal ederse daha erken. Gelmek ister misiniz?"

"Anne, hiçbir randevumu kaçırmayacağım, umurumda değil. Senin ve iyiliği benim en büyük önceliğim olacak."

Ellerini karnıma koyduğunda çok kızardım. "İçeri girebilir miyiz?" diye sordu.

Bana bunu sorma şekli zaten aklında ne olduğunu anlatıyordu, ama bana bakma şekli kız arkadaşımı harekete geçirdi.

"Evet."

Elimi tuttu ve beni sudan çıkardı. Kumdan çıktıktan sonra ayakkabılarımızı giydik.

"Kendine bir şey aldın mı?"

"Bekle, Quinci ve Elle burada olduğunu biliyor muydu?"

"Quinci yaptı. Kendini tutmasına şaşırdım. Bir dakikadır buradayım, yaklaşık bir hafta kadar. Ben ve babam uçakla geldik."

"Oh, nasıl gidiyor?"

"O burada, yani bu bir başlangıç. Nasıl gideceğini göreceğiz."

"Kimse onlarca yıllık evliliğinden vazgeçmek istemez. Bahse girerim o yaşlı toparlar."

Bu onu güldürdü. "Saçmalamayı kes. Doğum günün için kendine ne aldın?"

Kapıyı kaydırarak açtı, önce benim girmeme izin verdi ve kapıyı arkasından kapattı. Perdeleri kapatırken kollarındaki kasların esnemesini izledim. Vücudu tam bir şaheserdi.

"Sana bir soru sorduğumu duymadın mı?" diye döndü ve bana sordu.

Yere baktım ve sonra tekrar ona döndüm. "Sana göstermem gerekecek." "Öyle mi?"

"Seni çok özlediğim için birkaç şehir ötedeki özel bir mağazaya gittim ve fotoğraflarını görmekten hoşlanacağını düşündüğüm bir şey aldım."

Kaşı hafifçe yukarı kalktı. "Resimler mi?"

"Evet. Bir yüzük ışığı falan aldım ve sana birkaç açık saçık resim gönderecektim, bilirsin..." Yere baktım. "Yılın hızlanmasına yardımcı olmak için sanırım."

"Doğum günün için *bana* fotoğraf mı gönderecektin?"

Omuzlarımı silktim.

"Bana bak. Kendiminkini almamı mı istiyorsun?"

Yüzüm çok sıcaktı. "Tabii. Duş falan almam lazım. Yatağımın ortasında ve içerideki aynanın önünde birkaç poz çekecektim."

"Hiçbir yere gitmiyorum, bebeğim."

"Tanrım, acı verici derecede çekicisin. Bana birkaç dakika ver."

"Acele etme. Ayrıca odanızda daha fazla hediye var." "Vay canına. Bu gece seni nasıl karşılayacağımı gerçekten bilmiyorum."

"Bu gece beni nasıl alacağını biliyorum, bebek kız. Sert. Hızlı. Zor. Bir ay geri kaldım."

Ağzım bir karış açık kaldı. Bana göz kırptığında, kıyafetimi bile giyemeden kısa koridora dağıldım. Odamda her yerde çiçekler ve muhtemelen incelemesi günler sürecektir birçok kutu vardı. Ne aldığı umurunda değildi, çiçekler ve kişisel sözler bana alacağı hiçbir şeyin önüne geçemezdi. Eğer beni iki kez hamile bırakma şansı olsaydı, bu gece olurdu.

Yaklaşık otuz dakika sonra duş almış, yeni bir kuruş gibi parlamış ve aynada kendimi seyreliyordum. Bu deri yeşil koşum sutyen, jartiyer ve kasıksız etek kombinasyonuna bayılacaktı. Aksesuarı ise tasma görevi gören bir gerdanlıktı. Üstüne üstlük, içinde yürüme alıştırmaları yapmam gereken bir çift ultra yüksek bilekten bağlı stiletto satın almıştım. Birkaç pompa parfüm sıktıktan sonra, içeride olmadığını görmek için kasıla kasıla odadan çıktım. Odadan çıktım, koridordan geçtim ve oturma odasına geri döndüğümde kamerasını kurduğunu gördüm. Gömleğini çıkarmıştı ve sırt kasları bana doğru uzanıyordu.

"Parmak ucunda yürüdüğünü duydum..." Dönüp beni gördüğünde durakladı. Ağzı bir karış açık kalmış, eli kamerasının üzerinde donup kalmıştı.

"Oturmam gerek," dedi göğsüne vurarak.

Kanepenin etrafında yürüdü ve oturdu. Odanın ortasına bir sandalye çekmiş ve etrafını çiçeklerle çevirerek tam bir çekim hazırlamıştı. Yaptığı hiçbir şeyde yarım adım atmazdı.

"Kahretsin, nefes alamıyorum Grey," diye iç geçirdi.

Sandalyeye doğru yürüdüm ve oturdum, bacaklarımı açarak ona amımı gösterdim.

"Beni nerede istiyorsun baba?"

Omuzlarımı gevşettim ve bana öğrettiği gibi göğsümü dışarı çıkardım. Göğüs uçlarımı örtmeyi bıraktım, böylece göğüs uçlarım tamamen ortaya çıkmıştı.

"Siktir."

Derin bir nefes aldı ve kameraya geri dönmeden önce nefesini verdi.

"Bu aydınlatma mükemmel. Bir, iki, üç." Bir fotoğraf çekti. "Sadece iki kez kontrol ediyorum. Evet."

Pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdi ve şişkinliğinin dışarı sarkmasına izin verdi. "Acımaya başlamıştı."

Kızardım.

"Koltuğun kenarına gel. Bacaklarını daha geniş aç."

Kameranın her tıklayışında kendimi hissetmeye başladım. "İki elin de o güzel kık memelerinin üzerinde.

Evet."

Kendini düzelttiğinde dudağımı ısırdım.

"Bir elini amına koy ve dudaklarını ayır," diye kısık sesle konuştu.

O birkaç tane çıtlattıktan sonra, iki parmağımı içime soktum ve kendimi parmakladım. Gözlerimi kapattım, başım arkaya düştü, tadını çıkarıyordum. Ondan uzak kaldığımdan beri kendime dokunmamıştım. Kukum damlamaya başlamıştı. O daha çok çıtlattıkça ben daha hızlı parmaklıyordum kendimi.

"Hayır, yavaşla Grey. Kendini yavaşça serbest bırak," diye koçluk yaptı Diesel.

Meme ucumu çimdikledim.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı. "Bir parmak daha ekle. Siktir, evet." "Aman Tanrım," diye iç geçirdim.

"Tasmanı tut ve eline dola. Çek." Bana söyleneni yaptım.

"Mmh. Daha derine. İtme senin parmaklar Daha derin,
Bayan Greysen. Greysen," emretti.

"Oo, bu çok iyi hissettiriyor."

"Çok güzel görünüyor. Kreminizin parmaklarınızı kaplamasını 4k olarak izlemek, ihtiyacım olduğunu asla bilmediğim bir nimet, Bayan Greysen. Diğer elinizi alın ve klitorisinizle oynamak için iki parmağınızı kullanın."

Klitorisim o kadar hassastı ki ona dokunduğum anda sırtım kamburlaştı.

"Kendini daha hızlı parmakla."

"Aman Tanrım."

"Evet. Lanet bacaklarını açık tut."

"Diesel." Boğuldum.

"Kameraya bak. Lanet olası para çekimine ihtiyacım var. Daha hızlı." "Tanrım!"

"Bacaklarını kapatma, Greysen. Şu bak. Yüzün kızarıyor.

Bana para atışını ver, Babygirl," diye fısıldadı. "Agh!"

Başım geriye düştü.

"Hayır, hayır. Bana bak. Bana bakmaya devam et." Vücudum sarsıldı.

"İşte gidiyor. Hadi, anne."

O uzaklaşırken vücudum sıvıyı dışarı attı. "Oh Tanrım!" İnledim.

"Evet. Aferin kızıma. İyi sikiş...sikiş."

Uzun zamandır hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Ben daha nefesimi toplayamadan Diesel kanepenin üzerinden atladı ve zincirimi kavradı.

"Ayağa kalk."

Beni zincirle yukarı çekti. Topuklar neredeyse onunla göz göze gelmemi sağlıyordu. Dudaklarını dudaklarıma çarptı, dilini ağzıma soktu. Tek eliyle kot pantolonunu indirmeye çalışıyordu, ben de ona yardım ettim. Aleti dışarı çıktığında onu kavradım ve ön spermini kayganlaştırıcı olarak kullanarak okşamaya başladım. Alnını benimkine yaslayarak geri çekildi.

"Kahretsin, dokunuşunu özledim Grey.

Yumuşak kıcını." "Onun tadına bakabilir miyim?"

"Hayır, zaman. Patlamama üç saniye kaldı."

O kadar hızlı manevra yaptı ki, neredeyse beni bu uzun topuklu ayakkabılardan düşürüyordu.

"Seni yakaladım bebeğim," diye fısıldadı kulağıma. "Oh!" Hiç uyarmadan içime girdi.

"Lanet olsun," diye inledi.

Beni uzatmasını özlemiştim. Eğilmeye çalıştığımda zinciri çekerek neredeyse dik durmamı sağladı.

"Oh, evet. Bunlar mükemmel yükseklikte. Bu sikin üzerine oturuyorsun, bebeğim."

Bir elindeki zincirle beni yerinde tutarken, diğer eli de belimdeydi ve gidecek hiçbir yerim yoktu.

"Güzel benlik. Hayatımın geri kalanında seni becereceğime inanamıyorum." "Diesel." Beline uzandım.

"Uzanman gereken tek şey bu kış yanaklarını açık tutmak."

Kıçımı tokatladı. "Açık tut, Grey." Dizlerim bükülmeye başladı.

"Dizlerini o kanepeye koymam gerekiyorsa, merhamet göstermeyeceğim. Tut... tamam."

Beni bir bez bebekmişim gibi kanepeye doğru sürükledi, dizlerimin üstüne çöktürdü ve yüzümü kanepenin arkasına yerleştirdi. Çok sertti ve amım bunun her saniyesini takdir etti. Kollarımı arkadan bağladı ve başımı kontrol etmek için zinciri kullanarak aletini tekrar içime soktu."

"Lanet olsun. Çok seksisin."

Ayağını kanepeye koydu ve içimde daha derine itti. "Çok derinsin amına koyayım."

"O kalın kış yanaklarını aç ki daha derine inebileyim."

Yanaklarımı açabilmem için kollarıma biraz gevşeklik verdi ve diğer ayağını kanepeye koyup kıçıma binmeye başladı. Kalçalarını her çevirişinde zinciri çekiyordu.

"Sen gittiğinden beri taşak yememiştim. Bu taşığı senin için saklıyordum." Bokuma vurmaya başladı.

"Çok ıslaksın! Benimle konuşuyor, bebeğim."

Ağzım açıldı ama hiç ses çıkmıyordu. "Oh, Greysen, bebeğim," diye homurdandı.

Bokuma vururken çıkardığı sesler duvarlarda yankılanıyordu. Homurtuları ve inlemeleri daha yüksek, daha hayvansı ve daha seksiydi.

"Kahretsin," diye içime çarptı ve tohumunu içime bıraktı.

Zinciri bıraktı ve terli göğsünü sırtıma yasladı. Nefes almaya çalışırken kalbinin göğsünde güm güm attığını hissedebiliyordum. Umutsuzca duvara bakarken ağzımdan kanepenin arkasına salya damlıyordu.

"Grey," diye güldü ve şakağıma bir öpücük kondurdu. "Saçma sapan şeylere başlama, dostum."

"Sen... sen bana bir at gibi bindin... bir at gibi. Kıçımın üstünde dörtnala gittin. Seksin bu kadar iyi olması gerektiğini düşünmüyorum."

Gülerek içimden çıktı ve aklımdan bir patlama sesi geldi. "Oh, endişelenme, benim tatlı ve sulu . Daha bitirmedim. Babacık geri döneceğim."

Yanımdaki kanepeye uzandı ve başını arkaya yasladı. Bana baktığında kıkırdadı.

"Çok komiksin dostum. Artık o kıça binemem Grey."

"Hayır. Bence yapmamalısın. Bu çok iyi hissettirdi. Oh. Peki ya ben büyüdüğümde, yapabileceğimiz tek pozisyon bu olacak."

"Benim için sorun değil. Seni incitirsem bana haber vereceğine söz sürece sorun yok."

"Bunu yapacağımı biliyorsun." Başının üstünden baktım.

"Sanırım burada uyuyacağım. Hareket edemiyorum."

"Sorun değil. Burada uyuyabiliriz."

Koltuktan kalkıp topuklu ayakkabılarımı çıkardı ve arkama geçip kolunu bana dolamadan önce koltukta rahat bir pozisyona geçmeme yardım etti. Gözlerim hemen ağırlaşmaya başladı. Gözlerimi daha fazla açık tutamayana kadar karnımı ovdu.

"Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum Greysen," uykuya dalmadan önce duyduğum son şeydi.

SEKİZ

OceanofPDF.com

DİZEL

Ertesi sabah...

Saat sabah onu biraz geçiyordu ve üst yönetim ekibim ve onların ekipleriyle arka arkaya toplantıları yeni bitirmiştım. Ben çalışırken Grey'in uyumasını izlediğim kısa bir sabahta, Dymon'ın evde karısı ve kızıyla birlikte olmaktan çok keyif aldığını söylerken ne demek istediğini tam olarak anladım. Grey yarı yan yatmış, saçları yastığın üzerine yayılmış, o kadar iyi sevişmiş ve rahatlamış görünüyordu ki başımı sallamaktan kendimi alamadım. Dün gece inanılmazdı. Hediyeleri karşısında şok olmuş bir halde içeri girdiği andan, yaptığımız o seksi kış fotoğraf çekimine ve gecemizi nasıl sonlandırdığımıza kadar; onu teslimiyet içinde becerdim. Gecenin bir vakti, kışını bana dayamış halde uyandım. Onu biraz daha becermeye hazırlandığımı düşünerek onu yatağa getirdim ve beni aşağı itti ve beni teslimiyetle becerdi. Ters kovboy kızında benden çok güzel bir şekilde fındık sürdü ve sıkışmak için benim sıram geldiğinde kendisiyle gurur duyuyordu.

Uyandığımda yatağına geri dönüyordu. Tekrar uyuyana kadar ona sarıldım ve o zaman kalktım, duş aldım ve toplantılarım için hazırlanmaya başladım. O kadar kendinden geçmişti ki hiç kıpırdamadı bile. İçimden bir ses bunun uzun zamandır aldığı en iyi uyku olduğunu söylüyordu. Birkaç e-postayı beklerken Greysen'in sosyal medya sayfasına göz atmaya karar verdim. Son paylaşımı birkaç saat önceydi ve ben uyandığımda yatağına girerken yaptığı şey de bu olmalıydı. Kendi deyimiyle bir *fotoğraf çöplüğüydü*; bizim, çiçeklerinin, altın kartlarının, üst kutularının, Elle'in *fotoğrafları*,

Quinci, ve son resim de yatta havadan çekilmiş bir fotoğrafımızdı, önümde eğilmişti ve ben onun belini kavırıyordum.

@AmazingGrey: 27^{inci} yaş günüm hayatımda geçirdiğim en güzel doğum günüydü. En iyi arkadaşlarımla yediğim akşam yemeğinden, erkeğim Big D.'nin (bundan nefret eder) sürpriz ziyaretine ve tüm hediyelerime kadar her şey mükemmeldi. Bu yıla hiç olmadığım kadar iyi ve güçlü giriyorum. Hiç olmadığım kadar akıllıyım. Arkadaşlarım ve erkeğim (bu konuda çok sinir bozucu olacağım, bu arada!) tarafından öylesine seviliyor ve korunuyorum ki dünyada başka hiçbir şeyin önemi yok. Bir süre için Tanrı'nın beni unuttuğunu düşündüm. Bu yeni yolculuğa çok hazırım. Sevgiler, GreyD.

Ona baktığımda gözlerini açmış ve bana bakıyordu. "Merhaba."

"Günaydın, bebek kız. Nasıl uyudun?"

"Aman Tanrım," diye gerindi. "Sanki pamuk toplarından oluşan bir bulutun üzerinde uyumuşum. Sen nasıl uyudun?"

"Uzun zamandır bu kadar iyi uyumamıştım."

Gülümsedi. "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Aynı bok, ama sigorta poliçelerimi ve diğer şeyleri güncelledim."

"Benim için mi?"

"İkiniz için."

"Daha çok erken."

"Biliyorum. İşleri erkenden halletmek en iyisi."

"Hazırlanmak zorunda olduğunuzu söylerken bunu mu kastediyordunuz?"

"Evet. Sigorta, mülk ve vasiyet planlaması. Tüm bunlar bir kez değiştiğinde bir çocuk resme giriyor."

"Bekle. Tüm bunları şu anda yapıyorsun, hem de çocuğumuz bir şişe kapağı kadar bile değilken."

"Evet Grey, gelecekte yaşamamdan bu kadar nefret ettiğini biliyorum ama sen benim çocuğuma hamilesin, bu yüzden *benim* ölümüm durumunda bazı şeylerin değişmesi gerekiyor."

"Peki, rakamlar nedir Bay Matematik Adam?"

"Öncelikle, eğer ben emekli olmadan önce bana bir şey olursa, çocuğum şirketteki hisselerimi alacak ve kendisi bunu yapabilecek yaşa gelene ya da satmak isteyene kadar Dymon tarafından kontrol edilecek. Hayatının geri kalanında sana bakılacak. Manhattan'daki çatı katı sizindir. Burada bir

O yılki faiz oranına bağılı olarak yılda bir ila üç milyon arasında para alıyorsunuz."

"Peki ya ölürsen?"

Başımı salladım.

"Daha yeni erkek arkadaşım olmuşken ölmeyi düşünmesen olmaz mı? Belki kocam olduktan ve sinirlerimi o kadar bozduktan sonra seni kendi ellerimle öldürmek isteyebilirim."

Parmağımı kaldırdım ve telefonumda bir şeyler yazıyormuş gibi yaptım. "Ölümümün şüpheli olması durumunda, lütfen karım aklanana kadar tüm fonları tutun."

Çok tatlı bir kıkırdama çıkardı.

"O kadar çok kimlik kanalı izliyorum ki, her şeyden paçayı kurtarabileceğim konusunda çok olumluyum."

"Aha. O kanalı televizyondan kaldırayım, ama bilirsiniz, insanlar her zaman kendilerini olduklarından daha zeki sanırlar. Hata yaparsın."

"Her neyse. Aç mısın?"

Sırıttım. "Ben her zaman açım."

"Eğer kalkıp giyinmek istersen Dymon'ın evine gidebiliriz. Quinci brunch hazırlıyor."

Hemen yatak başlığına doğru fırladı ve ağzını kapattı. Zıpladım ve yatağın yanına gittim. "Sen iyi misin?"

"Dokuz ay boyunca mimoza içemeyeceğim Diesel," üzüntüsünü dile getirdi.

"Kadın, sende bir sorun var sandım. Yapma böyle. Quinci'ye mi gitmek istersin yoksa oda servisi mi istersin?"

"Quinci'ye gitmeyi çok isterim bebeğim. Kalkıp giyineyim. Tüm vücudumu acıttın Diesel, lanet olsun."

"Shorty'mi özledim."

"Yani ben yokken gerçekten seks yapmadınız."

"Hayır, sen yokken seks yapmadım. Sana plan yaptığımı falan söyledim."

"Az önce bizim için yaptığın şeyin aynısını Rachel için de yapıyordun."

Başımı salladım.

"Git duşa gir," dedim ona burnunu kaldırdığı anda. "O benim çocuğumun annesi olacaktı Greysen, yani evet, ona bakmak zorunda kalacaktım."

"Üvey anne ve bir yıl içinde iki yeni doğmuş bebeğin annesi olsaydım nasıl davranırdım merak ediyorum. Mesela, bir yıl sonra bana nasıl yaklaşacaktın? Ya da..." Parmağını kaldırdı. "Ya hamile olsaydım ve bir bebeğim olsaydı ve sana söylemeseydim?"

"Greysen, bazen çocuklara öğretmenlik yaptığın anlaşılıyor ama neyse ki bu konuda endişelenmene gerek kalmayacak."

"Hmm. Sanırım haklısın," dedi ve omuzlarını silkti. Yorganı arkaya attığında vücudunu aşağı yukarı inceledim.

"Oh, hayır, efendim. Dün gece kıcımlı okşadığın gibi değil. Bir molaya ihtiyacı var."

Güldüm. "Greysen, bana hissettirdiklerine bakılırsa, senin komik kıcın olmasaydı bir yıl nasıl dayanırdım gerçekten bilmiyorum."

Burnumu tuttu ve sıktı. *"Neyse ki bu konuda endişelenmene gerek kalmayacak."*

BİR HAFTA SONRA.

Greysen ve ben doktorun muayenehanesinin bekleme odasında oturuyorduk. Yaklaşık bir saat önce giriş yapmıştık ve odada sadece biz olmamıza rağmen hala geri çağırılmamıştık. İkimiz de kendi dünyalarımızdaydık. Onun aklının nerede olduğunu biliyordum ama benim aklım onun hamile olmama ihtimalindeydi. Kendimi bu kötü haberi duymaya hazırlamaya çalışıyordum. Bir haftadır buradaydım ve onda hiçbir değişiklik olmamıştı. Düzenli yemek yiyor ve kusmuyordu. Uyku düzeni . Her gün ona nasıl hissettiğini soruyordum ve o da bana normal hissettiğini söylüyordu. Ona ilk hamileliğinde kusup kusmadığını sormak istedim ama bu onun için hassas bir noktaydı ve bu konuyu ona asla açmayacaktım.

Buna benzer bir sandalyede oturup Rachel'a aramızdaki ilişkinin nasıl yürüyeceğini açıkladığımı hatırlıyorum. Birlikte olma ihtimalimiz yoktu. Greysen eninde sonunda birlikte olacağım kişiydi ve aramızda herhangi bir sorun çıkarmasa iyi olurdu, sadece arkaya gidip bebeğinin benden olmadığını öğrenecekti. Her ne kadar bebeğin benden olmama ihtimalinin yüksek olduğunu düşünsem de, sonuçları aldığımda yine de çok üzülmüştüm.

Daha önce hiç bu kadar sarsılmamıştım. Aramak istediğim ilk kişi oydu, ama bunu yapacak gücü kendimde bulamadım. İyileşmesine bensiz devam etmesi gerekiyordu. Bir sonraki kişi Dymon'dı, sonra babam, sonra da Declan. Sonunda onlara her şeyi anlattım, kısır olduğumu ve ona bir torun veremediğim ya da çocuklarına bir kuzen veremediğim için kendimi daha az erkek gibi hissettiğimi söyledim. Bana umursamadıklarını ve bu yüzden bana farklı gözle bakmayacaklarını ve beni aynı şekilde seveceklerini söylediler. Greysen'ın hep bahsettiği erkek egosu meselesi buydu. Declan bana spermini vermeyi bile teklif etti. Hepsi geldi, beni sarhoş etti ve sonra yatağa yatırdı. O gece hepimiz birbirimize farklı bir şekilde bağlandık ve sanırım Danger erkekleri olarak ihtiyacımız olan şey buydu; birbirimizin yanında ve birbirimize karşı savunmasız olmak. Daha sonra bunun gibi birçok gece geçirdim.

Evin içinde dünyaya kızgın bir şekilde dolaşıyor ve tamamen bitkin düşene kadar çalışıyordum. Kalkar kalkmaz spor yapıyordum, işe gidiyordum, eve geliyordum, tekrar spor yapıyordum, en sert viskimden iki shot içiyordum ve sonra yatakta . Şef Nita bir sabah üzerime büyük bir tencere buz gibi su döküp beni neredeyse şoka sokmadan önce yaklaşık bir hafta böyle geçti. Beni ancak yaşlı bir Siyah kadının yapabileceği gibi azarladı ve hayatımı toparlamamı söyledi. Ona Rachel'la olan her şeyi anlattıktan sonra, Greysen ve ben gerçekten seviyorsak, bunu yürütmenin bir yolunu bulacağımızı ve etrafta dolaşan küçük bir Diesel Danger'a sahip olacağımızı, ancak sahip olmaya değer hiçbir şeyin kolay olmayacağını söyledi.

Günler geçtikçe, Şef Nita'nın beni pek çok kötü karardan kurtardığına inanıyorum. Sarhoşken bir ara Chokers'a gitmeyi düşünmüştüm ama kız arkadaşıma başka kimseyle yatmayacağıma dair söz vermiştim. Bu dünyada sahip olduğum tek şey sözümdü ve sözümün eri olmasaydım hayatta bu kadar ilerleyemezdim. Grey bunu asla öğrenemeyecek olsa da ben biliyordum. Eğer sorsaydı, muhtemelen yalan söylerdim ve o zaman kendimi boktan bir zenci gibi hissederdim çünkü dürüst bir insan olmakla gurur duyuyordum ve Grey'in hayatında zaten boktan zencilerden payına düşeni almıştı. Onunla bu işi yürütmek için ne yapmam gerekiyorsa yapacaktım.

"Greysen McCree," diye seslendi hemşire kapıdan.

Elimi tutarak yavaşça ayağa kalktı. Kapıdan geçerken elimi sıkıca . Hemşire bizi bir odaya götürdü ve Grey'in hayati değerlerini almaya başladı. Tüm süreç boyunca elimi neredeyse hiç bırakmadı. O

Dürüst olmak gerekirse ben de çok korkmuştum ama korktuğumu belli edemezdim çünkü onun güvende olmasını istiyordum. Kadın gittikten sonra Greysen masanın üzerine çıktı ve arkasına yaslandı.

"Ya ikizlerse?" diye sordu ve sonra güldü. "Elle ve Quinci öyle dedi çünkü kardeşinin ikizleri olmadı. İkizlerin nasıl olduğunu söylerler, siz de bağlı mısınız?"

"Ben ve Declan ne kadar farklı olabilirsek o kadar farklıyız. Yaptığımız tek şey bir rahmi paylaşmaktı. Yakınız ama öyle değil, yani çok konuşuyoruz ama onun en derin karanlık sırlarının çoğunu bilmiyorum. Yine de ihtiyacı olursa ona böbreğimi veririm. Dürüst olmak gerekirse, onun ya da kardeşlerimden herhangi biri hakkında birinin canına okurum."

"Bu biraz üzücü. Neden olmasın? İkizlerim olsaydı, aralarında kopmaz bir bağ olmasını isterdim."

Omuzlarımı silktim. "Aramızda kopmaz bir bağ var. O benim kardeşim. Tamam, şunu söyleyeyim, eğer bir sorunu olsaydı, ilk arayacağı kişi ben olmazdım. Hepsi bu kadar."

"Oh, anlıyorum. Peki, aranızdaki temel fark nedir? Ben hiçbir fark göremiyorum."

"Hiçbir fark yok. Donovan ve Winter'ın isimlerini dövmeyle yazdırmış. Takım elbiselerimiz dışındaki kıyafetlerimiz biraz farklı ama burada yaşamaya başladığından beri onları neredeyse hiç giymiyor."

"Gördün mü, ülke insana iyi geliyor. Keşke kardeşlerim olsaydı. Perris'in kız kardeşim/kuzenim gibi olması gerekiyordu ama bilirsin işte, umarım üç ya da dört çocuğum olur. Şu anda yirmi yedi , bu yüzden sanırım otuz beş yaşına kadar hepsini doğurmayı bitirmek istiyorum."

"Vay be. Kahretsin. Pekala. Önce bunu çıkarabilir miyiz? Kahretsin. Okul harçlarını, doğum günlerini ve dört çocuk için isteyecekleri ve ihtiyaç duyacakları diğer her lanet şeyi düşünmek beni burada kusturacak."

Sırıttı. "Ciddi misin? Bunu karşılayamayacak değilsin ya, Dieseeee."

"Sorun bunu karşılayabilmek değil, bebek kız. Duygusal ve fiziksel olarak Dört çocuğa bakmak hem benim hem de sizin için yorucu olacak, özellikle de dadı istemediğini söyleyen bir kadın için. Gerçi bence sen dadı istemiyorsun çünkü onu becerebileceğimden ya da buna benzer bir şeyden korkuyorsun."

"Erkekler de dadı olabilir," diye şımarttı.

"Ve çocuklarıma bakacak bir zenci olmadığını biliyorsun." "Ve kıskanç olan ben miyim?"

"Touch . Etrafta dolanacak ve beni burada azdıracaksın," dedim, başka bir adamın çocuklarına yaklaştığı düşüncesiyle ürperdim.

"Seni kıskanç falan görmek beni azdırıyor ve rahatsız ediyor. Oooo." Parmaklarını kolumda dans ettirdi.

"Şimdi bütün bunları yapıyorsun ama bütün hafta yaptığın gibi sikten kaçacaksın."

"Çünkü otuz günlük orucunun acısını amımdan çıkarıyorsun ve o bana söylediklerinden başka bir şey yapmadı, o da bir yıl boyunca senden uzak durmak."

"Bunu yaşamama izin vermeyeceğine dair bir his var içimde. Ben sadece en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım."

"Tabii ki yaptın."

Tavana baktı ve sinirlerinin gerilmeye başladığını anlayabiliyordum. Boş bir anında çözülecekti.

"İyi misin? Nasıl hissediyorsun?" "Evet.

Sadece çok gerginim."

Kapı açılmadan önce kapı çalındı.

"Aman Tanrım, Greysen," dedi doktor içeri girer girmez. "Senin... oh," beni fark edince durakladı. "Merhaba. Merhaba. Dr. York."

Elimi sıkarken benden Greysen'a ve sonra tekrar bana baktı.

"Sana iyi haberlerim var. Hamilesin."

Grey, "İnsanlar iyi haberleri olduğunu söylediklerinde, genellikle bunu kötü haberlerle de takip ediyorlar," dedi.

Dr. York ona baktı ve gülümsedi. "Hayır. Bugün sadece iyi haberler var. Ancak, birkaç ultrason fotoğrafı çekeceğim. Benim için arkana yaslan."

Makineyi kurarken bana birkaç kez baktı.

"Ee, neler oluyor Greysen? Seni görmeyeli çok uzun zaman oldu. Nasılsın?"

"İyi gidiyordum, Dr. York. Kendimi harika hissediyorum, bu yüzden doktorum bana hamile olduğumu söylediğinde kendimi nasıl hissettiğime kıyasla çok şaşırdım... bilirsiniz. O kadar kötü kusuyordum ki, hiçbir şeyi midemde tutamıyordum."

Grey bunu söylediği anda göğsüm daralmaya başladı çünkü doktorun ne söyleyeceğini zaten biliyordum. Greysen'a hamile olmadığını söyleyecekti ve bu ikimizi de incitecekti ama ben

onun için bir arada tutacaktım. Sinirlerimi sakın tutmaya çalışarak boğazımı temizlemeye devam ettim. Ayağa kalktım ve Grey'in elini tuttum, kötü bir haber alırsak onu teselli etmeye hazırdım.

"Ve bu da Diesel... Diesel Danger, erkek arkadaşım."

"Diesel Danger, ne isim ama," diye sırttan Dr. York, Greysen'in gözlerini biraz devirmesine neden oldu.

"Oh, Tanrım. Zaten Tanrı'nın bir olduğunu düşünüyor, lütfen ona daha fazla mühimmat vermeyin, Dr. York."

Ben bir şey söyleyemeden başını yana eğdi, bir şey söylemem için beni cesaretlendirdi, ben de söylemedim. Bütün hafta boyunca, beni göz göre göre siken kadınlara gözlerini devirip durdu. Beni iyi bulan tek kadın olmak istiyordu. Ne zaman bir kadın bana biraz ilgi gösterse "*Seni hiçbir yere götüremem*" diyordu. Bu hafta en az yüz kere beni New York'a geri göndermekle tehdit etti. Onun bu küçük kıskançlık hareketi göğsümdeki gerginliği biraz olsun gevşetti.

"Pekala, bir bakalım..."

Jöleyi karnına fişkırttı ve sondayı karnının üzerinde gezdirmeye başladı. Grey'in elimi tutuşu sıkılaştı. Neyse ki elimi sıkıca kavrayan oydu, yoksa bunu ilk yapan ben olurum. Hayatımda hiçbir konuda bu kadar gergin olmamıştım. Geçen her saniye bana bir ömür gibi geliyordu. Sanki bir şey söylemesi ya da ekranda neye baktığımı söylemesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyordu.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeye, "Evet, işte oldu," dedi. "İşte senin küçük fıstığın orada."

İnançsızlık içinde dudaklarımı yavaşça ovuşturum. Nutkum tutulmuştu. Ekrandaki benim küçük fıstığımdı. Grey burnunu çekti. Yemin ederim ona baksaydım ben de ağlardım.

"Yine gerçekten hamileyim," diye fısıldadı.

Dr. York ona birkaç mendil uzattı ve hatta bir tanesini benim elime tutuşturdu. Gözlerim ekrana yapışmıştı. Gözlerimi ekrandan ayırırsam ekran kaybolacak ve bir rüyadan uyanacakmışım gibi hissediyordum.

"Diesel," diye seslendi Grey ama ben gözlerimi ekrandan ayırmadım.

"Yazdırabilirim-"

"Evet, lütfen. Çoklu olsun," diye cevap verdim.

Gülümsedi. "Tamam. Birkaç tane çekeceğim ve sonra soyunmana izin vereceğim, böylece ne kadar görmek için vajinal ultrason yapabileceğim. Hızlı bir tahminle, altı diyeceğim, yedi haftaya yaklaşıyor."

"Vay canına," diye fısıldadı Greysen. "Gerçekten hamileyim. Buna gerçekten inanamıyorum. Kalp atışlarını duymak için sabırsızlanıyorum."

"O mu?" Ben sordum.

Tuşlara basarak sondayı Grey'in karnının üzerinde gezdirmeye devam ederken ekranı dikkatle izledim. Ultrason fotoğrafları makineden çıkmaya başladı.

"Evet. O. Bir mini-ben istiyorum."

"Şey, ben sadece onun... ya da onun sağlıklı olmasını istiyorum." Dr. York, "Kesinlikle," diye onayladı.

Nihayet hareket edebildiğimde cebimden telefonumu çıkardım ve birkaç fotoğraf çektim. Sadece ultrasona bakarak bile kendimi zor toparlıyordum. Kalp atışını duyduğumda muhtemelen kendimi kaybedecektim.

Kapının hızla çalınması bizi böldü. "Evet," diye seslendi Dr. York.

Hemşire kafasını kapıdan içeri soktu. "Yüksek riskli hastalarınızdan biri yolda, suyu geldi ve gelecek hafta sezaryen olacaktı."

Bize baktı. "Bunu yapmaktan gerçekten nefret ediyorum ama tüm muayenenizi bir sonraki açık randevuma erteleyebilir misiniz?"

Grey, "Evet, elbette," diye karşılık verdi.

Eldivenlerini çıkardı, elimi sıktı ve sonra Greysen'a sarıldı.

"Senin adına çok mutluyum Greysen. Bir dahaki sefere seni görmek için sabırsızlanıyorum, böylece yaptığın her şeyi öğrenebilirim" dedi ve odadan çıkmadan önce bana tekrar baktı.

Bir kağıt havlu aldım ve karnını silmeye başladım.

"Bundan sonra sanal ziyaretler yapacaksınız. Seni hiçbir yere götüremem."

"Kadınlar bana bakıyor diye bana nasıl kızarsın? Bu lanet kasabadaki herkesin minyatür boyutlarda olması benim suçum değil."

"Kime kıyasla? Çünkü sen ve devasa ailen ortalama büyüklükte insanlar değilsiniz. En azından erkekler."

Başımı salladım. "Buraya gel de seni besleyeyim."

Gözleri parladı. "Dick?"

"O da var."

O GECE.

Dymon domino taşını yere çarparken, "Adamım, lanet olası paramı bana ver," diye bağırdı.

Grey'in doktor randevusundan sonra ikimizin de keyfi o kadar yerindeydi ki birbirimizin kollarında olmaktan başka bir şey yapmak istemiyorduk. Keys'e geri dönmek istemedi, bu yüzden Citrus Grove'da sahilde bir oda tuttuk, oda servisi sipariş ettik, yemek yedik ve seviştik. Onu son kez uyutmadan önce kardeşimin evine gitmemin sorun olup olmadığını sordum, o da bana gözünün önünden çekilmemi söyledi. Milyon yıl geçse de bir kadına gerçekten bir şey soracağım aklıma gelmezdi, hele ki kardeşimle takılmak için izin isteyeceğim hiç aklıma gelmezdi.

Ona salladım. "Zenci, lütfen. bile girmedik."

Ben, babam, Declan ve Dymon, Dymon'ın erkek mağarasında takılıyor, Domino oynuyor, sigara içiyor ve shot atıyorduk. Onlara Greysen'in hamile olduğunu ve Dymon'ın hepimizin kutlama yapmasını istediğini söyledim. Birkaç saattir buradaydık, saçma sapan konuşuyor ve eski günlere gülüyorduk.

"Dostum, buna inanamadım. Kahretsin. Diesel beni ağlayarak aradığında kötü bir şey olduğunu anlamıştım," dedi Declan. "Ağabeyimi ölümüne severim ama bu zenci beni bir bok için değil, Donovan'la aramızın iyi olduğundan emin olmak için arıyor.

"Ağlamıyordum."

"Evet, öyleydin zenci," dedi Dymon, esrarını çekerek. "Seni daha önce hiç bu kadar berbat görmemiştim."

"Rahatla."

"Dünyada benimle bir kavgada kafa kafaya gelebileceğini, yine de kaybedebileceğini, ancak biraz yalayabileceğini düşündüğüm tek kişi sensin ve seni böyle kötü görmek, kendimi kötü hissettim. Gözlerim yaşardı."

Ona baktım. "Hâlâ kaybediyor musun? Birkaç baba kilosunu aldın ve şimdi beni yenebileceğini düşünüyorsun. Git eldivenleri getir."

Bana salladı. "Çakırkeyif, mecbur kalırdım."

Babam güldü. "Nasıl hissediyorsun oğlum?"

"Hâlâ titriyorum. Onu gerçekten kollarıma alana kadar kendimi daha iyi hissetmeyeceğim. Greysen başka bir kız istiyor."

"*Greysen başka bir kız istiyor. Aşk zencisi. Bir zamanlar, çok da uzun olmayan bir zaman önce, ben ve yalnız bir adam tam da bu odada oturuyorduk ve o şöyle demişti*

."

"Kapa çeneni, Dymon."

Ellerini havaya kaldırdı. "Bana kızma. Sana inşaatçımın bilgilerini vermeyi bile teklif ettim ve sen bana öyle olmadığını söyledin. Şu haline bir bak. Bu ülkenin güneşinde kaldığın için iyice bronzlaşmışsın."

"Touché."

Kapı çalındı.

"Evet," diye seslendi Dymon ve Quinci kafasını kapıdan içeri uzattı.

"Daha ne kadar kalacaksın?"

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Evet. Sadece kıyafetleri kurutucuya koyman ve sonra dondurucudan biraz süt alıp ısıtıcıya koyman için. Sakın açma çünkü birkaç saat daha uyanmayacak ve ben de uyumak üzereyim."

"Evet . Başka bir şey var mı?"

"Unutmayın."

"Yapmayacağım. Başka bir

şey var mı?" "Ah. Evet."

Odaya girip adamın kucasına oturdu ve kulağına fısıldamaya başladı. Adamın gözleri büyüdü ve yavaşça gözlerini kırıştırıp başını salladıktan sonra onu itti.

"Geceyi erken bitirmemi falan mı istiyorsun?"

Sırıttı. "Hayır, iyi geceler çocuklar," dedi ve odadan çıktı. "Buradaki suda bir şey var," dedim başımı sallayarak.

"Dostum," diye iç geçirdi Declan ve hepimizin ona bakmasını sağladı.

Declan ve sevgilisi uzun zamandır birlikteydi, ara sıra, belki iki kez, ama hep onlardı. Hamptons'da bir hafta sonu bana eşlik etmemiş olsaydı, birlikte olduğu tek kişinin o olduğuna inanırdım. Herhangi bir sorunları olsaydı bile bunu bilemezdik çünkü o bir ana kuzusuydu.

"Ne? Hepiniz biliyorsunuz ki ben sizden hoşlanmıyorum ama buradaki kadınlar flörtöz, komik ve çok kalın kafalılar. Hâlâ buradaki herkesin bu kadar iyi olmasına alışmaya çalışıyorum. Baştan çıkarma gücü çok yüksek ama yine de her şey yolunda."

"Bunu bana altı ay önce değil de bugün söylediğine şükretsen iyi olur," dedim, sönmüş olan sigaramı yakarken. "Hamptons'daki o hafta sonunu hatırlıyor musun?"

"İşte tam da bu yüzden size hiçbir şey söylemedim."

"Hamptons'da ne oldu?" diye sordu babam ve ben Declan'la önce birbirimize sonra da babama baktık.

"Boş verin. İkinizin aranızda bazı sırlara ihtiyacı var ama küçük oğlum karısını mutlu etmeye gitmeden önce kadeh kaldırmak istiyorum."

Her birimize birer shot doldurdu.

"Umarım her birinizle gurur duyduğumu biliyorsunuzdur. Hepiniz kendi başarılısınız. Sizinle her şeyi doğru yapamadım ama çocuklarınızla doğru yaptığınızı görmek beni mutlu ediyor. Babalığın şerefine."

"Bunun şerefine."

Bardaklarımıza vurduk ve kadehlerimizi geri fırlattık. Declan'ın telefonu masaya çarparak titredi ve telefonu eline aldı.

"Donovan. Neden yatakta değilsin?"

"Yatağımdayım. Eve gelmeni bekliyorum, böylece bana bir hikaye okuyabilirsin."

"Tamam, bana on dakika ver."

"Tamam, baba. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, oğlum."

"Pekâlâ, bu benim sıram, millet." Declan ayağa kalktı. "Tekrar tebrikler, kardeşim." Başımı okşadı.

"Kafama dokunma, kardeşim."

"İyi geceler, Dymon. Baba." Odadan çıktı.

"Peki, ne zaman dönüyorsunuz baba? Sizi seviyorum ama karım gürültülü seksten hoşlanıyor."

Kendimi Greysen'a o kadar kaptırmıştım ki babama annemle aralarında neler olduğunu bile sormamıştım. Bu hafta onları her gördüğümde normal görünüyorlardı. Annem babama kızgın olduğunda bile bunu bizim yanımızda pek belli etmezdi.

"Her şey yoluna girecek. Kandi ile her şeyin bittiğini biliyor ve şaşırtıcı bir şekilde buna inandı."

"Öyle mi?" Dymon sordu.

Babam başını salladı.

"Peki, şimdi ne olacak?"

"New York'a geri dönüyor ama kendine ait bir evi olacak."

"Oh."

"Burayı çok seviyor, torunlarının yanında olmayı seviyor ama o baştan aşağı bir şehir kadını ve ayrıca Metri'yi çok özliyor."

"Peki onun kendi evine çıkması konusunda ne düşünüyorsun?"

Omuzlarını silkti. "Bu konuda bir şey hissedemiyorum. Hak ettiğim şey bu. Ayrılık belgelerini masadan kaldırmak için öne sürdüğü şartlardan biri de buydu, yalnız yaşayabilmek. Beni terk etmesini istemiyorum, o yüzden böyle. Bu hiç yoktan iyidir."

"Sanırım bu konuda haklısın."

Telefonumu elime aldığımda yaklaşık yirmi dakika önce Grey'den bir mesaj geldiğini gördüm.

MG: *Gelirken tuzlu ve tatlı bir şeyler getirebilir misiniz?*

Dymon'a baktım. "Bu kız tuzlu ve tatlı bir şeyler istiyor. Bu da ne? Bu garip aşermeyi dört gözle beklemiyorum."

"Quinci'ye şekerleme kısıtlaması getirilmişti ama bir gece onu tek başına bir jalapeno yerken yakaladım ve canının baharatlı bir şeyler çektiğini söyledi. Yani, dürüst olmak gerekirse, bu her anlama gelebilir, kardeşim."

"Adamım, bırak gideyim buradan. Yarın görüşürüz."

Ayrılmadan önce ikisini de içtim. Sürünerek eve girdim ve kapıdan çıktım.

"Duyduğuma göre tebrikler sıraya girmiş."

Döndüğümde annemin köşede oturduğunu

gördüm. "Neden karanlıkta oturuyorsun?"

"Burada beni rahatsız edecek hiçbir şey yok. Sen ve Greysen adına mutluyum. Çok neşeli birine benziyor."

"Evet, öyle."

Garip bir sessizlik anı oldu.

"Babanla aranızın çok iyi olduğunu biliyorum ama bana bir kez olsun dürüstçe cevap verebilir misin Diesel, o kadınla ilişkiniz gerçekten bitti mi?"

gittim ve karşısına oturdum. "Kandi'yle

her şey bitti anne."

İsminden tiksindi.

"Sana neden inanayım ki? Ya da ona?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum anne. Bence onu terk etmen gözümü açtı. Daha önce hiç ayrılık kağıdı göndermemiştin. Bence gerçekten sarsıldı. Yani, ben de."

"Babanla uzun zamandır birlikte olduğumu biliyorsun. Onun kıcını seviyorum. O adamla birlikte olarak neye bulaştığımı biliyordum ama birkaç gün önce Quinci ve Greysen ile geçirdiğim o kadınlar gecesinden sonra, sen ve Dymon'un, benim en zor çocuklarımın, nasıl olup da

senin saçmalıklarına katlanmayacaklar. Ve çok gençler, alınma. Aman Tanrım. Keşke ben de onların yaşındayken bu ikisi kadar güçlü olsaydım. Tanrım. Onları dinlerken birden altmış küsur yaşında bir kadın olarak hayatı yanlış yaşadığımı hissettim. Elbette toplum çok değişti ama yine de Kendimi yirmili yaşlardaki gençleri kıskanırken buluyorum. Kusura bakmayın, gevezelik ediyorum. Şarabı fazla kaçırdım."

"Sorun yok anne. Greysen ve ben bir süre önce senin hakkında tartıştık. Şimdi baba olmak üzereyim ve aşığım, senin mutsuzluğuna ortak olmakla hata ettiğimi anladım. Bunun dışında kalmalıydım."

Gülümsedi. "Bana anlattı. Yüzünde bir içkiyle nasıl bittiğini." Güldüm.

"Evet."

"Oğlum, sen sadece babanın sana yapmanı söylediği şeyi yapıyordun. Ben senin annenim ve seni hala aynı şekilde seviyorum. Şimdi, yaşlı baban daha iyisini biliyordu. Bunu ona bir süre daha ödeteceğim. Quinci ve Greysen birkaç randevuya çıkmamı bile önerdiler. İkisine de senin ve Dymon'ın tavırlarının gökten zembille inmediğini hatırlatmak zorunda kaldım. Çıldırırdı."

"Belki de ihtiyacı olan budur. Sadece kendi ilacından bir yudum. Yine de çok fazla değil çünkü o hala benim babam ve annem hakkında bir zenciye sıkıştırmaya karşı değilim."

Sırıttı. "Oğlum, lütfen. Ailesiyle ne zaman tanışacaksın?"

Buluşmadan önce Quinci bana, o söylemedikçe bu konuyu açmamamı söyledi." "Bu devam eden bir çalışma. Babasıyla arası iyi ama o ve babası Annesi hayır diyor. Hamileliği sırasında hiç heyecanlanmama konusunda kararlı ve annesi de bunu ona yapar. Kayınvalidemle bir ilişkim olmasını çok istesem de bunu zorlamayacağım."

"Bir yere mi gidiyordun?"

"Evet, otele dönüyoruz. Yarın görüşürüz."

Ayağa kalkıp başının üstünden öptüm ve arabaya gittim. Otel yolun çok yukarısında değildi, yürüyebilirdim. Otoparka girdiğimde Greysen'in elinde bir çantayla binanın içine doğru ilerlediğini gördüm. Acele ettim ve arabayı park edip dışarı fırladım. Tam asansör kapıları kapanırken ona yetiştim. Beni fark ettiğinde gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Aklını mı kaçırdın sen? Odanın dışında ne yapıyorsun?"

Gözleri bir o yana bir bu yana kaydı. "Çünkü sana üç saat önce mesaj attım ve beklemekten sıkıldım. Sen arkadaşlarınla vakit geçirirken seni arayıp acele ettirmek istemedim, o yüzden yolun sonundaki benzin istasyonuna gittim.

bir yetişkinim. Ayrıca atıştırılmalık almak için 30 metre yürüyebilen bir yetişkinim. Sizin zorbalık tanımınız bu mu?"

"Evet. Bekle, hayır. Özür dilerim. ara ve acele et. Ne zaman istersen. Gece dışarıda olmana gerek yok."

"Gişedeki adam eskiden benim kreş minibüsümü kullanırdı. Burada her zaman iyi olacağım, Diese."

"Bu konunun dışında Greysen."

"Bu konuda seninle tartışmayacağım, Diesel Danger," dedi asansörden inerken.

Onu koridorda odamıza kadar takip ettim. Kartını okuttu ve bize kapıyı açtı.

"Citrus Grove'da koruma yok. Diğer her yerde Koca Dizel istediği koruma ekibini tutabilir. Anladın mı?"

"Ama-"

"Hayır, ama, Diesel."

Onu yemek masasına kadar takip ettim.

"Ben burada büyüdüm. İnsanların benim siyahlar giymiş iri bir adamla dolaşan bir iyilik meleği olduğumu düşünmelerini istemiyorum."

"Pekala, Grey."

"Ve... ha?"

"Tamam

dedim."

"Pekâlâ o zaman. hazırlanıyordum." "Ve hiçbir sebep yokken."

Çantadan bir fincan meyve, bir paket cips, Nutella ve bir paket baharatlı ramen eriştesi çıkardı."

Masanın üzerindeki sağlıksız şeylere baktım.

"Dükkândaki bütün o pislikleri senin için toplayacağımı hiç düşünmemiştin. Kışın yanacak."

"Diesel," diye seslendi adımı alçak sesle ama sert bir ifadeyle, yüzünde metanetli bir ifadeyle. "Bu gece bunu almama izin vereceksin. Bunu almak için kalktım ve yürüdüm."

"Ah, yani 30 feet şimdi bir yürüyüş mü oldu?"

"Yarın gidip sağlıklı atıştırılmalıklar alacağım. Bu gece sağlıksız atıştırılmalıklar yiyeceğim. Tat alma tomurcuklarım saatlerdir ağlıyor."

"Peki ya bebeğim bundan

hoşlanmazsa?" "Denemeden bilemeyiz."

"Gri."

Önce cips paketini, sonra da Nutella'yı açtı. "Grey, lütfen bunu yapma."

Cipsi Nutella'ya batırdı. "Bu iğrenç olacak."

Ağızına attığında yüzüm otomatik olarak buruştu. Gözlerini kapattı, yavaşça çiğniyordu.

"Tanrım, Grey." Başka tarafa baktım.

"Aman Tanrım. Çok tuzlu ve tatlı. Vay canına."

Bunu inadına yaptığını sanıyordum ama yine yaptı. "Bundan gerçekten zevk mi alıyorsun?"

"Evet."

"Senin tuhaf isteklerine alışamayacağım, bu ." "Ben de alışacağımı sanmıyorum."

"Evet, sen ve Quinci'nin anneme seksi bir kız olmasını söylemeniz de neyin nesi?"

"Ateşli bir kız!" O kadar çok güldü ki neredeyse kendisi de boğulacaktı.

"Seksi bir kız olmak hakkında ne biliyorsun?"

"Greysen, müzik dinlemediğimi mi sanıyorsun?"

"Hayır. O tür müzik değil. Çok gıdıklandım. Annenin hayatında biraz heyecana ihtiyacı var. Bu kesinlikle babanın kıcını düzeltecektir."

"Heyecana ihtiyacın olduğunda kıcını kaldırıp lunaparka gitsen iyi edersin."

O güldü ama ben çok ciddi dim. Aşka her zaman inanmış tım ve gerçek bir şey olduğunu biliyordum ama bunu deneyimleyebileceğimi hiç düşünmemiş tım. Greysen'ın içi de dışı da çok güzeldi. Beni güldürdü ve hatta birkaç kez ağlattı. Çocuğumun ve gelecekteki çocukları mın annesiydi. Bir gün onunla evlenecektim. Otuz yedi yaşındaydım ve ilk kez aşık olmuş tım. Hayat çok ç ılgındı.

NINETEEN

OceanofPDF.com

GREYSEN

Altı Ay Sonra...

33/40. hafta.

Bu hafta heyecanlıyım çünkü başıma bir şey gelirse, bu Yarı güvenli erken doğum haftası. Bebek X harika büyüyor ama sürekli mesaneme oturuyor. Bu hafta ayrıca heyecanlıyım çünkü bebek ve Noel alışverişine çıkacağız ve babam da evde olacak. Doğum tarihim Tarih gittikçe yaklaşıyor ve sinirlerim başlıyor. Bu masadan kalkmak zorundayım çünkü boş zihnim beni ele geçirmeye başladı.

Quinci sonunda beni kalkıp bebek odası için bir şeyler almaya ikna etmişti. Ona geçen seferki gibi uğursuzluk getirmek istemediğimi söyleyip duruyordum. Quinci bana odayı bir iç mimara yaptırdığıma pişman olacağımı söyledi. Odasına her girdiğinde ona rahatlık verdiğini ve bunun kendi kişisel dokunuşu olduğunu söyledi. Beni etkileyen ifadenin neden bu olduğunu bilmiyordum ama sanırım çocuğumun odasına girdiğimde her yerinde başka bir kadının dokunuşunun olmasını istemiyordum.

Quinci kafasını kapıdan içeri uzattı. "Hey, kızım. Hazır mısın?" "Evet. Ayakkabılarımı giymek üzereyim."

Aralık ayı olmasına rağmen Citrus Grove hala sıcaktı ve bu küçük prens ya da prenses vücudumda yer kapladığı için benim için daha da sıcaktı, bu yüzden mümkün olduğunca az kıyafet giyiyordum. Ayakkabılarımı giydikten sonra aynanın karşısına geçtim ve yan tarafa döndüğümde en çok göbeğimi görüyordum. Bu hamilelik çok kolay geçmesine rağmen yine de gergindim

Cehennem gibi. Gündüzleri tekmeliyorlar, geceleri dinleniyorlar ve ben bunun tadını çıkaramadığım için kendimi nankör hissediyorum. Son hamileliğimde. Tüm ağrıların ve beraberinde gelen acıların tadını çıkarıyordum. Şimdi bunlardan neredeyse hiç yaşamıyorum, zevk bile almıyorum.

"Hazır," dedim mutfağa girerken.

Quinci Dymon'ın kucağına oturmuş, onu öpüyor ve bana erkeğimi özletiyordu. Tatil köyünden ayrılmıştım ve Quinci ve Dymon'la birlikte yaşıyordum. Diesel sonunda işe döndüğünde çok üzgündüm. Uyandığımda odanın diğer ucundan onu çalışırken izlemeye alışmıştım. Onu daha seksi bulabileceğimi sanmıyordum ama iş ve rakamlar hakkında konuşmasını dinlemek kediciğimi heyecanlandırıyordu. O gittikten sonra yalnız kalmamam konusunda kararlıydı, bu yüzden beni Quinci ve Dymon'ın evine taşıdı. Onunla gidip gelebilirdim ama doktorum buradaydı ve yine de uzun yalnız kalacaktım. Beni kollarını açarak kabul ettiler ve sanırsınız ki Diesel bana bakmaları için onlara para ödüyor. Quinci sadece yemek yememe, uyumama ve yoga yapmama izin veriyordu. Yemek yapmama ya da temizlik yapmama izin vermedi.

"Pekâlâ. Sizi daha sonra arayacağım Bay Dymon ve ben yokken Dymani'yi tutmayın. Oyun oynamıyorum," diye onu azarladı.

"Sonra görüşürüz hanımlar," dedi

Dymon. "Söylediklerimi kabul edin
lütfen."

"Gittiğin süre boyunca kızımızı tutmayacağım." "Teşekkür ederim."

Evden çıkmadan önce bir öpücük paylaştılar. Birkaç şehir öteye gideceğimiz için bir şoförümüz olacağını biliyordum ve bunun için biraz minnettardım çünkü Quinci ile birkaç kez yolculuk yapmıştım ve deli bir kadın gibi araba kullanıyordu.

"Kocanıza neden Bay dediğinizi sorabilir miyim? Bu ikiniz arasında bir sapkınlık gibi bir şey mi?"

Güldü. "Şey, biliyorsun ben onun asistanıyım ve onunla ilk tanıştığımda ona böyle seslendim. Öylece kaldı, hepsi bu. Bunu seviyorum. O da seviyor."

"O zaman daha da şirin oldu."

Şoför bahçeden çıkarken, işçilerin son rötuşları yaptığı evime baktım.

"Eviniz kelimenin tam anlamıyla birkaç gün içinde hazır olacak. Heyecanlı mısınız?" Heyecandan gözleri parlayan Quinci'ye baktım.

"Evet, oraya geliyorum."

Diesel hamileliğime odaklanmaktan başka bir şey yapmamı istemiyordu, bu yüzden asistan öğretmenlik işimde çalışmam söz konusu bile olamazdı. Abel'ı kışkırttığını söylediğimde çok sinirlendi ve hamile halimle beni tokatladı. Bununla birlikte, diplomam için daha kolay olan iki dersimi alabileceğim konusunda anlaştık. İkinci ders için dün son sınavıma girdim ve final notum olan A'yı çoktan almıştım.

"Onu kucağıma alana kadar tamamen heyecanlanacağımı sanmıyorum..." Quinci'nin bana bir ipucu vereceğini umarak durakladım ama vermedi. "Ya da onu kollarımda."

"Sana bir bebek partisi düzenlememe izin vermezsen, onu kucağına alana kadar cinsiyetini bilemezsin."

Aylardır ne doğuracağımı biliyordu ve bu beni öldürüyordu. Diesel de bebek partisi yapmamı istediğinden, Quinci'nin bebeğimizin cinsiyetini saklaması konusunda tamamen hemfikir di. Dr. York bile içindeydi. Odadaki büyük ekranı açmıyor, kişisel ekranına bakıyor ve bana her şeyin iyi göründüğünü söylüyordu.

"Ama orada o kadar çok insan olmayacak."

"Kimin umurunda? Sadece seni kutlamak ve şımartmak isteyen birkaç arkadaşın var. Kimin orada olduğu ya da olmadığı önemli değil."

"Haklısın, ama sanırım bu sadece... bilirsin işte."

"Evet, biliyorum ama bunu düşünmeyeceğiz. Tamam mı?"

"Tamam."

Telefonum elimde titredi ve Diesel'in bana bir mesaj gönderdiğini görmek için baktım. Mesajı açtığımda bir bağlantı vardı, bu da bana kötü bir şey gönderdiği anlamına geliyordu. Mesajı açtığımda, onun önünde dizlerimin üzerinde, yüzümde onun taşaklarıyla çekilmiş bir fotoğrafım vardı. Yüzüm hiç değişmemişti, ki bu son hamileliğimden çok farklıydı. Fark ettiğim en büyük fark dudaklarımın daha büyük olmasıydı.

Efendim: *Sizi özledim. Size doğru geliyorum.*

Bir hafta önce New York'a geri dönmüştü. Son birkaç aydır hep böyle oldu. Bir hafta kadar kalmaya geliyor, sonra iki hafta kadar yok oluyordu. Onsuz bu kadar uzun süre kalmak en zor kısmıydı. Boş kafam onu gerçekten endişelendiriyordu, bu yüzden uzun süre yalnız kalmamı istemiyordu.

Beni özlüyorsun ya da sikiinin emilmesini istiyorsun.

Efendim: *İkisi de. Bebeğim nasıl? Neden bana bir fotoğrafınızı ?*

Bebeğinden her bahsettiğinde tüylerim diken diken oluyordu. Her zaman Bebeğim şöyle, bebeğim böyle. Bunu duymaktan hiç bıkmadım.

Ben: *Sana dün bir tane gönderdim. Eve gittiğimde ring ışığının önünde duracağım.*

Fotoğraf makinemi açtım ve karnımın daha fazla görüldüğü hızlı bir çekip ona gönderdim. Karnım mükemmel bir şekilde oturmuştu ve bunun bir kız olduğunu biliyordum. Karnım ilk seferinde de aynen böyleydi. Boynum sıcak olduğu için saçlarım başımın tepesine toplanmıştı.

Efendim: *Güzel kadın. Dolgun kıç dudakları. Oğluma bak. Tekmeliyor.*

Ben: **Şu anda beni tekmeliyor.*

Efendim: *Çünkü siz onun bir dişi olduğunu düşünüyorsunuz ve o bundan hoşlanmıyor.*

Ben: *Her neyse. Tahmin et ne yapmak üzereyim.*

Efendim: *O nedir?*

Kartını okut.

Efendim: *Biliyorsun bu benim aletimi sertleştiriyor.*

Ben: *Kızımız için, sapık. Güle*

güle! Efendim: lol. Seni

seviyorum, Greysen MD. Ben:

Ben de seni seviyorum, Diesel D.

Saatlerdir alışveriş merkezinde dolaşıyorduk ve ikimiz de henüz çocuklar için bir şey almamıştık. Şoförümüz iki kez kamyona gitmişti. Yanımızdan sadece o zaman ayrılmıştı. Tatil olduğu için hem Diesel hem de Dymon güvenliğimizin olması gerektiğini söylemişti ve buna karşı çıkamazdık. Elle son müşterisini de bitirmiş ve bize katılmıştı. Sonunda bebek mağazasına vardığımızda her yer bebek kokuyordu ve bu bana enerji veriyordu.

Bebek kıyafetlerine geldiğimizde, Quinci'nin hangi renge yöneleceğini görmek için onu dikkatle izledim. Kıçı doğruca beyaz tulumlara gittiğinde gözlerimi devirmiştım.

Bana baktı ve güldü. "İzlediğini biliyorum, Greysen."

"Cinsiyeti bilseydik daha kolay olmaz mıydı?" Elle sordu ve sonra bana hafifçe göz kırptı.

Quinci, Elle'ye bile söylememişti, çünkü onun yıkılacağını ve su tutamadığı için bana söyleyeceğini biliyordu.

"Hayır. Burada cinsiyet ayrımı gözetmeyen bir paket bile var," dedi Quinci.

Mağaza boyunca yürürken oflayıp pufladım.

"Grey, geçen gün aileni gördüm. Annen burun kıvırdı ve beni görmemiş gibi davrandı ama baban konuştu. Hala annenle konuşmadın mı?"

Elle'e baktım.

"Hayır. Babamla sürekli konuşuruz. Büyükanнемle onun, hamile olduğumu internetten öğrenmek zorunda kaldıkları için ne kadar üzgün olduklarını anlattı. Babamın ona zaten bildiğini söylemesine bile şaşırdım."

Daha az stresli hamilelik yolculuğumun bir parçası, kendimi iyi hissetmemi sağlamayan insanların etrafına gitmemem anlamına geliyordu ve bu da o ve annesiydi. Babam haftada bir gelip beni ziyaret ediyor ve iki haftada bir öğle ya da akşam yemeği için dışarı çıkıyoruz. Onlar hakkında sadece bir kez konuştuk ve artık onlardan bahsetmiyor. Babamla zaten daha yakındık ama daha da yakınlaştık. Büyükbaba olacağı için çok heyecanlı. O ve Diesel de kendi ilişkilerini kuruyorlar ve bu beni çok mutlu ediyor. Babam eski kocamdan nefret ederdi.

"Onunla hiç konuşmayı düşünüyor musun?" Quinci sordu.

"Tabii ki o benim annem, ama bana karşı bu şekilde konuşmalarına izin vermeyeceğim. Aslında ikisiyle de aynı anda konuşmak istiyorum ki yanlış anlaşılmasın ama bunun ne zaman olacağını bilmiyorum ve acelem de yok. Onlar beni her fırsatta azarlamadan daha mutlu oluyorum, bu yüzden eğer bir fırsat çıkarsa bunu değerlendireceğim. Yine de bunu aramıyorum."

"Seninle gurur duyuyorum Grey. Uzun bir yol kat ettin çünkü senin için büyükanneni nakavt etmek istediğimi biliyorsun."

Bu beni çok güldürdü. "Büyükanнем bir tokadı hak etti, ama bunu asla yapamazdım ve Elle'in yapmasına asla izin vermezdim.

Bir saatlik alışverişten ve iki araba dolusu eşyadan sonra ayaklarım çok uzun süre ayakta kaldığımı belli ediyordu. Bunu belli ettim ve kasaya yöneldik. Mağazalar tıklım tıklımdı ve kuyruklar uzundu.

Şoför, "Greysen, şuradaki banka oturmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır, şimdilik böyle iyiyim. Söz veriyorum. Lütfen Diesel'söyleme, bir daha evden çıkmama asla izin vermez."

Ben daha cümlemi tamamlayamadan telefonu elinde olduğu için bu sözlerimi duymazdan geldiğini biliyordum. Telefonunu kaldırmasının üzerinden çok geçmeden Diesel'den bir mesaj geldi. Okuyamadan kafamı kaldırdığımda Perris'in kasiyerin yerine geçtiğini ve ona molaya gitmesini söylediğini gördüm. Sırada biz vardık ve arkamızda insanlar vardı, bu yüzden ayrılamadım. Kuzenimi, benimle çalışırken Kyle'ı durdurduğu geceden beri görmemiştim. Omuzlarında dünyanın yükü varmış gibi görünüyordu. Saçları her zamanki gibi yapılmamıştı ve yüzü çıplaktı, ki bu onun yapacağı bir şey değildi.

Bizi fark ettiğinde hemen burun kıvrırmaya çalıştı ama ben onun ve Kyle'ın saçmalıklarından o kadar uzaktım ki bu komikti. Kyle'ı son duyduğumda gülme gazı içerken yakalandığı için işini kaybetmişti ama herkese anlattığı hikâyeye Diesel'in onu tehdit etmesinin hayatını altüst ettiği ve bununla başa çıkmak için bir şeye ihtiyaç duyduğu yönündeydi.

"Hm. Sanırım gerçekten hamilesin," dedi.

Elle dudaklarını patlattığında, konuşmasını engellemek için yanına vurdum. Çünkü Elle sadece bir kez bir şey söyleyecek olan biriydi, sonra da ellerini havaya kaldıracaktı. Diesel ve ben hamileliğimle ilgili büyük bir duyuru yapmamıştık ama tabii ki Diesel plajda benim doğum fotoğraflarımı çekerken biri fotoğrafımızı çekip bloglara göndermişti. Karnım çok büyük olduğu için doğrulayacak ya da yalanlayacak bir şey olmamasına rağmen yine de bu konuda bir şey paylaşmamıştım.

"Ne olmuş ona?" Quinci beni şaşırtarak konuştu.

Quinci hakkında öğrendiğim bir şey de sevdiği insanları şiddetle koruduğuydu. Diesel bana Quinci'nin annesine nasıl diz çöktürdüğünü anlattığında şok oldum çünkü bir yetişkinle asla böyle konuşamazdım ama görünüşe göre ihtiyacı olan şey buydu çünkü tanıştığım kadın bu değildi.

"Kızım, ben isteyken para kazanmaya çalışıyorsun. Herkesin beyazlara para ödeyecek zengin bir kocası yok, lütfen."

"Hanımlar, gidip oturun," diye seslendi şoför bize.

Bebeğim tekmelediğinde elim karnıma gitti.

"Madem beş parasız bir adam olduğunu biliyorsun, neden bizimle konuşuyorsun?"

Mesela, lütfen eşyalarımızı almaya devam eder misiniz?"

Elle yüzünde bir sırıtişla bana baktı. Perris yüzünde pis bir ifadeyle bana baktı.

"Kızım, sadece hamile olduğun ve yanında bekçi köpeğin olduğu için konuşuyorsun. Saçmalamaya devam edersen seni gebertirim, hamile olsan da olmasan da. İki gündür zengin bir adamla birliktesin, şimdi de saçmalıyorsun. Bu yüzden acele ettin ve hamile kaldın."

Şoför kolumu tuttu, ama ben onun elinden kurtuldum. "Beni tutmayın, efendim."

"Bunu söylemek için bir süredir bekliyordun, ha? İçindeki acıyı atmana sevindim çünkü sen benim malımı yürütmeyi bitirdiğinde ben de erkeğimin kartını yürüteceğim ve buradan çıkıp senin varlığını unutacağım. Sen ise önümüzdeki on saat boyunca sinirli bir şekilde orada durup sadece beni düşüneceksin. Bu yüzden, eğer sakıncası yoksa, hayatını gerçekten zorlaştırmadan önce lütfen okutmayı bitir, Perris."

Diesel'in bunu birkaç kez söylediğini duymuştum ve bunun bir sinek ipi olduğunu düşünmüştüm.

Ağzı bir açılıp bir kapanıyordu. Lüks bir mağazaydı, bu yüzden güvenlik görevlilerinin bize doğru geldiğini görebiliyordum. Şoför durmadan bizi uzaklaştırmaya çalışıyordu ama hiçbirimiz kıpırdamadık. Kendimi güçlü hissediyordum ve bebeğimin tekmeleri onun da benimle gurur duyduğunu gösteriyordu.

"Seninle birlikte olmasının tek sebebinin senin için üzülmesi olduğunu biliyorsun."

Omuzlarımı silktim. "Her ne olursa olsun, yine de benimkini kaydırman gerekiyor Perris. İstedığın kadar hakaret edebilirsin, yeter ki bunu kaydırırken yap."

Elimi kasaya doğru salladım. Elle yanımda durmuş söyleniyordu. Vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum. Çevremde Quinci'nin takılarını yavaşça çıkardığını görebiliyordum.

"O sadece seni hamile bıraktı-"

Kendimi durduramadan kordonunu bağladım ve onu kendime çektim. "O cümleyi bitirmeden önce çok iyi düşün, Perris. Çok dikkatli. Çünkü o lanet kışını bu taşıma bandına zımbalayabilirim. Merhum kızımı bu işe karıştırma, sürük!"

Onu hafifçe geriye iterek gitmesine izin verdim. Elle hemen önüme atladı, beni korumaya hazırды. Perris'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Onu böyle kaptığım için kendime şaşırdım.

"Eski kocamı becerirken istediğini aldın. *Bana* hakaretler savuracak kadar yüzüzsün. İkinizi de aştım, ama yine de sadece gücümle kışınızı tekmelerim. Aslına bakarsan, enerji aktarımına inanıyorum, bu saçmalıkların hiçbirini istemiyorum. Hadi gidelim."

Ondan uzaklaşırken içkisini bana fırlatmaya çalıştı ama Elle onu engelledi. "Hayır, , orospu!" Elle bağırdı.

Sürücü Elle'i tam ona doğru hamle yaparken yakaladı ve Perris geri sıçradı. "Elle, gidelim. Hayat zaten onu yeterince dövüyor."

Mağazadan çıkarken Elle onu "Hazır ol, sürtük," diye uyardı. Dükkândan uzaklaştığımızda kahkahayı patlattık.

"Yalan söylemeyeceğim, onu yıpratmaya hazırdım ama tutuklanırsam Dymon bir daha evden çıkmama izin vermez. Onu sokaklarda görürsem, hiçbir söz vermiyorum. Bana yanlış bile baksa, kafasını uçururum."

"Kızım, bana bakmasına bile gerek yok. Onu bir dahaki görüşümde havaya girse iyi olur ama Grey'le gurur duyuyorum. O sürtüğü nasıl boyunduruk altına aldığını gördün mü? İlk aklıma gelen Diesel'in onu döveceği oldu çünkü biliyorsun o radyo çalmıyor."

Çok güldüm. "Ve yapma, ama kendimi çok güçlü hissettim... eğer doğru kelime buysa. Bebeğim tekmelediğinde içimde bir şeyler klikledi. Kızıma kendi ayakları üzerinde durmayı öğreteceğim çünkü annesi yirmi küsur yılını bunu yapmayarak geçirdi. Gerekirse bana karşı bile dik durabilir. İçimden bir anne ayının çıktığını hissettim."

"Dymani'ye hamileyken ben de böyle hissediyordum. Annesi buradayken nasıl davrandığını görüyorsun. Bebeğim, uzun bir yol kat ettik. Dymon'a eğer kendine çeki düzen vermezse onu asla göremeyeceğini söyledim."

"Ben de tam olarak böyle..." telefonum çaldı.

Diesel'den bir mesaj olduğunu görmek için çıkardım.

Efendim: *Hamile annemin internette bir kasanın üzerinden bir orospuyu kaptığını gördüğüm alternatif bir evrende miyim?*

Ben: *Evet.*

Efendim: *Güzel, çünkü o alternatif evrende, aynı hamile bebek annesinin ben indiğimde kızı ısıtıyor. Yakında görüşürüz.*

O GECE.

Diesel ve ben duştan yeni çıkmıştık. Tıpkı söz verdiği gibi, kapıdan içeri girdiğinde yaptığı ilk şey kışımı kaldırıp

arkadan. Bir süredir bana attığı en iyi şaplak buydu. Hoşuma gitmemiş gibi davranmaya çalıştım ama ıslak amım her zaman yaptığı gibi beni ele verdi. Beni tokatladıktan sonra, Dymon'la birlikte erkek mağarasında bilgi aldılar ve Dymon gelip benden onunla duş almamı isteyene kadar gecenin büyük bölümünde orada kaldı.

Boş zihnim beni ele geçirmeye başlamıştı. Benimle konuşmadığında, hatta Dymon'ın mağarasındayken mesajlarıma cevap vermediğinde en kötüsünü düşünüyordum. Benden ayrılmak üzere olduğunu ve bekâr bir anne olacağımı biliyordum. Muhtemelen Kyle'a karşı hâlâ bir şeyler hissettiğimi düşünüyordu ki bu gerçeklerden çok uzaktı. Sanırım düşüncelerimin beni ele geçirdiğini biliyordu çünkü aniden beni kucakladı ve başını benimkinin üzerine koydu. Başımı göğsüne yasladım ve sırtını okşadım. Bana olabildiğince sıkı sarıldı ve gözlerimde yaşlar oluşmasına neden oldu. Onu haftalardır görmemiştim ve kollarında olmayı özlemiştim.

"Seni utandırdığım için özür dilerim Diesel," diye fısıldadım.

"Beni utandırmadın. Yorumlardaki insanları dinlemiyordun, neden şimdi başlıyorsun?"

Omuzlarımı bir aşağı bir yukarı salladım.

"Seninle evlenmek istiyorum Grey. Babanla konuştum bile. Jette olduğum süre boyunca, bunu senin için nasıl özel kılacağımı düşünüyordum. Sonra inip kuzenini eski sevgilin için becerdiğini gördüm."

"Eski sevgilim için değildi, Diesel."

"Evet, öyleydi. Başlangıçta çok kızmıştım. Kafamda hala onu unutamadığımı düşünüyordum. Aklımı kaybetmek üzereydim. Sahip olduğumuz şeyleri tehlikeye atma düşüncesi aklımdan geçti. Sadece neden eski halime dönmem gerektiğine dair bahaneler bulmaya çalışıyordum."

Beni bıraktı ve gidip yatağa oturdu, beni yanına çağırdı. Yavaşça ona doğru yürüdüm ve yatağa uzandım. Bebek tekmelediğinde hafifçe kıpırdandım. Küçük ayağı karnımı biraz dışarı itti.

"Evet oğlum, biliyorum," elini karnıma koydu ve yüzünde bir gülümsemeyle karnıma baktı. "Ama sonra senin yanında uyanmadığım, senin bayat esprilerini duymadığım ya da ihtiyacım olduğunda bana haddimin bildirilmediği bir dünyayı düşündüm ve üzüldüm. Beni mutlu ediyorsun, Greysen McCree. Sana seninle ilgili ciddi olduğumu göstermek istedim, daha doğrusu buna ihtiyacım vardı... bizimle ilgili." Gözleri benimkilere kaydı. "Benimle evlenmek istiyor musun?"

"Um. Huh? Yani... neden görmezden geliyorsun... um?" Yutkundum.

"Seni görmezden geldim çünkü bir kaltağı boyunduruk altına aldığın ve hamile olduğun için kızgındım. Evet, oğlumun seni güçlendirmesi hakkındaki aptal mesajını okudum. Bu saçmalığı söylediğin için kışına bir şaplak daha atmalıydım. Hamilesin Grey. Kendini incinecek bir duruma sokmana gerek yok. Geri alamayacağım şeyler söylemeden önce kendimi sakınleştirmem gerekiyordu."

"Az önce evlenme teklif etmiyor muydun? Beni kızdırma ve ben de dalga geçip hayır diyeyim!"

"Hayır demen benim için bir şey ifade etmiyor çünkü nereye gidiyorsun?"

"Her neyse."

"Evet."

"Babama gerçekten sordun mu? O da evet mi dedi? Ne zaman konuştunuz? Nereye?"

"Evinizde. Annenin yanında olmak hâlâ çok keyifli. Benden bahsederken gülümsediğini söyledi." Yanağını çimdikledi. "Bu doğru mu?"

"Hayır, gülümsüyorum çünkü genellikle o seni sorduğunda yemek geliyor."

Kıkırdadı. "Anlıyorum. Eğer izin verirsen hayatımın sonuna kadar seninle ilgileneceğime dair ona söz verdim."

Komodine uzandı ve siyah bir kutu çıkardı. Kutuyu açtığında gözlerim büyüdü ve dudaklarım aralandı.

"Ah, Diesel," diye iç geçirdim.

"İyi mi yaptım? Bunu kendim seçtim. Zor oldu ama seni temsil ettiğini düşündüğüm bir şey seçmek istedim. Gözüme çarpan ilk yüzük bu oldu."

Armut şeklinde pembe bir elmas yüzüktü. Odadaki düşük ışık altında bile parlıyordu. Tek kelime edemedim. Hayatımda gördüğüm en güzel yüzüğe baktığıma inanamıyordum.

"Quinci'nin senin için düzenlemesine izin vermeyeceğin bebek partisinde sana sormaya çalışıyordum ama bence bu an mükemmeldi. Umarım senin için de mükemmeldir. Başka bir zaman sormamı istersen sorarım. İlgi odağı olmaktan hoşlanmadığını biliyorum. Kahretsin Grey, bir şey söyle."

"Diesel, bunu çok seviyorum. Evet. Evet. Evet. Evet."

Seninle evleneceğim." "Yayyy! Awee!"

İkimiz de kapıya baktık.

Quinci'nin meraklı kıcı kapının diğer tarafındaydı ve beni güldürerek alkışlıyordu.

Diesel, "Buraya gelmeyi düşünme ihtimaline karşı çıplağız," dedi. "Bu kapıdan gel, Quinci. Benim hatam, kardeşim." Dymon söyledi.

Elimi tuttu ve yüzüğü taktı. "Hamile parmaklarıma tam oturdu."

Yüzünü tuttum ve dudağımı onunkine bastırdım. Öpücüğü derinleştirdiğimde geri çekildi.

"Bugün kötü davrandıktan sonra seni sikle ödüllendireceğimi mi sanıyorsun? Tabii ki hayır. Sadece senin güzel kıcına kızmaya dayanamadım. Kıcını kaldır da uyu. *Senin için hayatı zorlaştırmadan önce* biraz konuşalım. Bunun ne demek olduğunu bile bilmiyorsun."

"değil ama demek istediğimi anladınız, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Tabii ki hayır. Charlie'nin Melekleri tutuklanmasın diye o mağazaya yüklü bağış yapmak zorunda kaldım."

Örtüleri geri çevirdi ve yatağa girdi. "Sana ne kadar üzgün olduğumu gösterebilirim."

"Yapacaksın. Sadece bu gece değil."

Gözlerimi yavaşça kırpıştırarak ona baktım. "Efendim, lütfen."

Dudaklarını yaladı. "Kıcını buraya getir, adamım. Lanet olsun."

EPILOG

Dizel Tehlikesi

1 Yıl Sonra...

"Greysen McCree Danger," diye duyurdu eğitim departmanı başkanı.

Kamera ona doğru kayarak yüzünü jumbotrona yansıttı ve arenanın yarısı bebeğim için çılgına döndü. Gülümsemesi ışıltı ışıltıydı. Cildi parlıyordu ve ikinci trimesterde olduğu için kendisine fazla yüksek gelen topuklu ayakkabılarıyla sahnede çalım atmaya hazırlanırken çok güzel görünüyordu. Dekanla fotoğraf çektirdikten sonra sahnenin diğer ucuna doğru yürüdü, önlüğünü açtı ve karnını avuçlayarak son birkaç aydır bekledikleri cevabı herkese verdi. Yine hamileydi. Yine hamile kalmıştık, ikimiz de şok olmuştuk, dikkatli falan değildik.

Çalımlarla yerine dönerken kalabalığın içinde beni ve kızımızı buldu ve otururken bize birkaç öpücük kondurdu. Yaklaşık on ay önce, Deija Gisele Danger iki buçuk kilo olarak doğmuştu ve gördüğüm en şirin kızdı. Yeğenim doğduğunda ağladığı için Dymon'la dalga geçmişim ama Greysen onu üç büyük ıkınmayla dışarı attığında duygularımın taşmasına engel olamadım. Çığlıkları odayı doldurduğu anda hem ben hem de Grey ağladık ama eminim ki farklı nedenlerden dolayı. Doğumu o kadar kusursuzdu ki Dr. York onu hemen ertesi gün taburcu etti.

Onu eve getirdiğimiz gün hayatımız tamamen değişti. Greysen harika bir anne oldu, ancak bana bir anneden daha fazlası olmak istediğini açıkladı. Kızımızın ona verdiği tutku ve ateş beni daha da aşık etti. Buna tamamen karşı olmama rağmen, o

Tam zamanlı olarak internete girdi ve yeni bir anne olurken kıcını yırtarak çalıştı. Ben yokken Citrus Grove'da kaldığı için ben gidip gelirken onun da meşgul olduğunu söyledi. Onlardan her ayrıldığımda, tekrar yanlarına dönene kadar göğsüme bir ağırlık oturmuş gibi hissediyordum.

"Gördün mü anneciğim," dedim ve DD'yi küçük yanağından öptüm.

Greysen sırtıyor ve başını sallıyordu. Onu kimin daha çok şımarttığı konusunda hep tartışırdık, ama bu bir atışmaydı. O ikimiz için de mucize bir bebektir ve ona öyle davrandık. Çalışmaktan daha çok sevdiğim bir şey bulacağımı hiç düşünmezdim ama baba ve koca olmak sahip olduğum en harika iki iş. Grey'e evlenme teklif ettiğimin ertesi günü uyandı ve adliyede evlenmek istediğini söyledi. Biz de öyle yaptık, kardeşlerim Quinci ve Elle şahitlerimiz oldu. Yaptığımız tek duyuru yüzüklerimizi takmamızdı. O böyle istiyordu ve ben de bunu sorgulamayacaktım.

Öğrenciler şapkalarını havaya fırlattığında, elimdeki çiçekleri ona vermek üzere kürsüye doğru ilerledim. İnsan denizi arasında, her yerde tanıyabileceğim o güzel yuvarlak yüzü buldum. Bize doğru ilerlerken insanlar fotoğraf çektiirmek için onu durdurmaya devam etti. Sadece süper bir anne ve onur öğrencisi olmakla kalmıyor, aynı zamanda kıvrımlı anneler için kendi markasını kurmuş, anne ipuçları, egzersiz ve beslenme önerileri yayınlıyordu. Takipçileriyle birlikte marka anlaşmaları da yaptı ve bunun tamamen ona ait olmasını istediğim için işi için en iyi muhasebecilerden ve avukatlardan birini tuttum. Kendine gelmişti ve bir patronun karısı olan Diesel Danger'dan daha fazlası olmaya kararlıydı. Her ne kadar kendi işinde gücünde olsa da, anne olmasının önüne geçtiği anda bunu engelleyeceği konusunda anlaşmıştık.

"Merhaba, annesinin bebeği," diye şarkı söyleyerek bize yaklaştı ve onu kollarımdan aldı.

Kırmızı ve turuncu güllerden oluşan bir buket uzattım.

"Greysen McCree Danger, girişimci, TheCurvyFashionMom CEO'su, ilköğretim mezunu, Deija Gisele Danger'ın ve yakında ikinci Diesel Danger'ın annesi ve Diesel Danger'ın eşi, seninle gurur duyuyorum. Bilemezsin."

"Bana her zaman inandığın, gerçek iş ahlakının ne olduğunu gösterdiğin ve harika bir baba olduğun için çok teşekkür ederim baba-"

"Hayır, hayır. Bu gün seninle ilgili. Seni övmeme izin ver."

Tam bana sarılmaya hazırlanıyordu ki Elle ve ellerini gözlerinin üzerine koyarak Deija'yı güldürdü.

"Elle?"

O dönüp bana sarılmadan önce bebeği kucağından aldım.

On

u. "Geldin!"

"Uzun zamandır diplomanı bitirmekten bahsediyordun. Yapamadın bugünü kaçıracağımı hiç düşünmemiştim."

Greysen mezuniyet törenine katılıp katılmayacağına tam üç gün önce karar vermişti. Kararını çok geç verdiği için kimsenin gelmeyeceğini düşündü ve bunu sorun etmedi. Yürümek istemiyordu çünkü henüz hamileliğini duyurmaya hazır değildi ama ben onu bunun mükemmel bir zaman olduğuna ikna ettim. Bilmediği şey ise arkadaşlarımızın ve ailemizin geri kalanının yatımda onun sürpriz partisi için hazırlık yapıyor olduğuydu.

Salondan çıkarken, pek çok insan onun fotoğrafını çekmeye çalışıyordu. Eğer güvenliği çağırmasaydım, oradan asla çıkamazdık.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

O ve Elle bebekle birlikte arka koltukta otururken ben de şoförle birlikte ön koltukta oturuyordum.

"Yata."

Nefes nefese kaldı. "Oh, Tanrım. Yolda başka çocuğunuz yok, değil mi? Biraz travma geçiriyorum."

"Bunu bir cevapla onurlandırmayacağım, Greysen."

"Sadece söylüyorum."

Başka bir şey bilmiyorsa bile, benim başka bir kadını düşünmem konusunda endişelenmesine gerek olmadığını biliyordu. Beni mümkün olduğunu bilmediğim şekillerde tatmin etti. Tekne iskelesine doğru yol alırken Greysen'in yoğun programından bahsetmesini dinleyerek gülümsedim. Önümüzdeki okul döneminden itibaren Citrus Grove İlkokulu'nda 1. sınıf öğretmeni olarak bir iş bulmuştu ve onun adına daha mutlu olamazdım. Heyecanı ona Dymon'la birlikte bir sonraki şehirde kendi küçük ofisimizi açmaya karar verdiğimizizi söyleyecektim, böylece ikimiz de daha fazla evde olabilecektik.

"Awweeee, Babbyy," diye mızızlandı.

Arabadan, yata bağlanmış balonları görebiliyordunuz.

"Ayakkabılarımı değiştireyim."

"Ben sana yardım ederim. Elle, sen gidip DD'yi alabilirsin."

Dışarı çıkıp arka kapıyı açtığımda Greysen bana bakıyordu.

"Bir şeyler planladınız, değil mi? Ailelerimiz burada, değil mi?"

"Bilmiyorum."

Gülümsemeden önce gözlerini kısarak bana baktı. Önce ayakkabılarını çıkarmasına, sonra da arabadan inmesine yardım ettim. İskeleye doğru yürürken kolumu ona doladım. Hem ben hem de kaptan onun yata binmesine yardım ettik ve ben de hemen arkasından geldim. Merdivenlerden yavaşça inerek yaşam alanına girdi.

"Sürpriz!"

Ailelerimiz bağırdı. Greysen için herkesi bir araya getirmek zor olmadı çünkü herkes onu seviyordu. Odanın içinde paytak paytak yürüyerek, ailesinden jete binen tek kişi olan babasının yanına gidişini izledim ama Greysen'in bunu hiç umursamadığından emindim. Alışveriş merkezinde kuzeniyle yaşadığı tartışmadan sonra annesiyle araları iyice açılmıştı ve artık onunla uğraşmayı bırakmıştı. Annesi henüz kızımızla tanışmamıştı ve oğlumuzla da aynı şekilde olacağından emindim. O ve babası daha da yakınlaştılar ve ben yokken bazen geceleri onunla birlikte geçirip bebeğe bakmasına yardım ediyorlar. Babası ona annesinin bazen geceleri ağlayarak uyduğunu çünkü büyükanne ve büyükbaba olma hakkının elinden alındığını hissettiğini söyledi ve Greysen ona büyükannesine karşı gelene kadar böyle olacağını söylemesini istedi. Annesi annesini seçmiş, Greysen da kendini seçmişti. Annesi terapiyi kabul edene kadar bu böyle olacaktı ve ben de karımın yüzde bin arkasında duracaktım.

Babasına sarıldıktan sonra anneme sarıldı ve bu sırada bana göz kırptı. Onu daha önce hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Saçları her zamanki geriye doğru toplanmıştı ve yüz hatlarını ortaya çıkarıyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, ilişkimiz daha da güçlendi. Bazen kendimi ondan evlilik tavsiyesi isterken buluyorum. David'in elini sıktığında, az önce bir tek atmış olan babama baktım. O hariç odadaki herkes annemin David'le sadece onu kızdırmak için birlikte olduğunu biliyordu. Annem hem onunla hem de babamla çıktığını söylüyordu ve bu çok komikti. Bana ironik bir şekilde başka bir adamla birlikte olmanın babama gerçekten aşık olduğunu fark etmesini sağladığını, ama en azından altı ay daha bunu ona ödeteceğini söyledi. Yine de babamın sürünmesini izlemek eğlenceliydi. Hak ettiği buydu.

Declan elinde bir shot ile bana yaklaşarak, "Aşık oldum, zenci," dedi.

"Evet, dostum. O benim."

"Kardeşim, ablamın sadece bir oğlan taşıdığından emin misin? şimdiden patlamak üzere gibi görünüyor," dedi Dymon, diğer taraftan yaklaşarak.

"Zenci, içeride bir çocuk olsa iyi olur, çünkü lanet olsun."

Bize yaklaşırken karnına baktım ve ikiz doğurma ihtimali olup olmadığını merak ettim.

"Hey, Dymon, Declan. Bebeğim, hadi dışarı çıkalım. Biraz sıcaklamaya başladım," dedi yüzünü yelpazeleyerek.

Tıpkı kız bebeğimizde olduğu gibi, bu hamilelik de şimdiye kadar kolay geçti ve geçen kadar endişeli değildi. Güverteye çıktık ve kaptanın çekilebilmesi için yerimizi aldık. O başını omzuma koyarken ben de kolumu ona doladım. Gün çok güzeldi ve güneş pırıl pırıl parlıyordu. Nehirde ilerlerken rüzgâr yüzümüze vuruyordu.

"Bu bana hayatımın geri kalanında seninle birlikte olmak istediğimi fark ettiğim günü hatırlatıyor," dedim.

"Ve akşam olduğunda, seni ve saçmalıklarını unutmuştum." "Evet, ama şimdi soyadın ne?"

"Tehlike, ama o kadar umuştum ki, ertesı gün seni adliyeye sürüklerken ne düşündüğümü bilmiyordum."

"Yani diyorsun ki... pişman ?" "Kesinlikle hayır."

"Ve sen hala düğün yapmak için beşinci yıl dönümümüze kadar beklemek istiyorsun?"

"Evet çünkü sana söylüyorum Diesel, koca kıçıma sadece bir gelinlik daha giydireceğim, o yüzden bunun sonsuza kadar sürdüğünden emin olmalıyım."

"Bebeğim, eğer sonsuza dek sürmezse, bir daha asla gelinlik giymeyeceksin. Hiç kuşkunuz olmasın Bayan Danger, bu işi hâlâ ben yönetiyorum. Seni hala dizime yatıracağımı biliyorsun."

Tuhaf kıı tamamen dışarıdaydı. İki yaşından küçük iki çocuğumuz böyle oldu. Altı haftası dolar dolmaz üzerime atlıyordu, neredeyse hayatım için savaşıyordum. Bebeksiz ilk gecelerimizden birini Chokers'ta geçirdik. O zamanki deneyimi çok daha farklıydı.

"Ayağa kalk bebeğim. Bugün fotoğrafını ekmemiştim."

Greysen McCree Danger en iyi ilham perisiydi. Eminim günde elli fotoğrafını çekiyordum, hatta bazen sinirlerini bozuyordum ama umurumda değildi. Bana ailenin önemini ve her günü son günümüş gibi yaşamayı öğretti. Yüzünde bir kamera olmasına alışmıştı, artık ona nasıl poz vereceğini söylememe bile gerek yoktu. Bir eli karnında, diğer eli parmaklıktaydı. Rüzgâr saçlarını savuruyor, onu görkemli gösteriyordu. Benim açımdan, güneş onun etrafında mükemmel ışınlar yaratıyordu.

"Peki bugünün teması ne olacak efendim?"

Gülümsedim. "Büyülenmiş... Bayan Danger tarafından büyülenmiş."

SON

OceanofPDF.com

MESAJ:

Hey, Endies!

Umarım siz de bu okurken benim kadar keyif almışsınızdır. Bana bir satır bırakın ve düşüncelerinizi bana bildirin. Tüm desteğiniz için çok minnettarım.

Endiya Carter/Miss J ile ilgili her şey: <https://linktr.ee/EndiyaCarter>

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.